

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 12. schůze Poslanecké sněmovny

1. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - druhé čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - druhé čtení
6. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

7. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - prvé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/ - prvé čtení
9. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - prvé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - prvé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - prvé čtení
14. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - prvé čtení

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - první čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - první čtení
19. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení
20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - třetí čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - třetí čtení
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - třetí čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - třetí čtení
25. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2014
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 12. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 15. července až 27. srpna 2014

Obsah:

Strana:

15. července 2014

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Slib poslance

Řeč poslance Jana Chvojky 30

Usnesení schváleno (č. 370).

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 32

Řeč poslance Miroslava Kalouska 37

Řeč poslance Petra Fialy 39

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 40

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 42

Řeč poslance Miroslava Kalouska 43

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 44

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 46

Schválen pořad schůze.

1. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - druhé čtení

Řeč senátora Jaroslava Zemana 47

Řeč poslance Václava Zemka 47

Řeč poslance Michala Kučery	48
Řeč poslance Jana Zahradníka	50
Řeč poslance Ivana Adamce	52
Řeč poslance Václava Zemka	53

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Petra Kudely	53
Řeč poslance Jana Zahradníka	54
Řeč poslance Václava Zemka	55

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	56
Řeč poslance Václava Votavy	57
Řeč poslance Jana Volného	57
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	57

Usnesení schváleno (č. 371).

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	58
Řeč poslance Václava Votavy	59
Řeč poslance Miroslava Kalouska	59
Řeč poslance Milana Urbana	62
Řeč poslance Petra Fialy	62
Řeč poslance Václava Votavy	63
Řeč poslance Miroslava Kalouska	63
Řeč poslance Pavla Kováčka	64
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	64
Řeč poslance Miroslava Kalouska	65
Řeč poslance Pavla Kováčka	66
Řeč poslance Petra Bendla	67
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	67
Řeč poslance Milana Urbana	68

4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	69
Řeč poslance Ladislava Šincla	70
Řeč poslance Radka Vondráčka	70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71
Řeč poslance Miroslava Kalouska	73
Řeč poslance Karla Fiedlera	74
Řeč poslance Milana Urbana	75
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	75
Řeč poslance Jiřího Koskuby	76
Řeč poslance Ladislava Šincla	77
Řeč poslance Adama Rykaly	78
Řeč poslance Karla Fiedlera	78
Řeč poslance Milana Urbana	78
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	78
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	78
Řeč poslance Miroslava Kalouska	79
Řeč poslance Pavla Kováčka	79

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	80
Řeč poslance Karla Fiedlera	80
Řeč poslance Jiřího Koskuby	81
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	81
Řeč poslance Bronislava Schwarze	82

Usnesení schváleno (č. 372).

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - druhé čtení

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	82
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	83
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	84
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	84
Řeč poslance Romana Sklenáka	86
Řeč poslance Pavla Kováčka	86

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	86
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	87

Projednávání bodu bylo přerušeno.

16. července 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Pokračování v projednávání bodu

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - druhé čtení

Řeč poslance Jiřího Zlatušky	89
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	90
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	90
Řeč poslance Jiřího Petrů	93
Řeč poslance Petra Fialy	93
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	95
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	96
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	97
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	97
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	98
Řeč poslance Jana Zahradníka	98
Řeč poslankyně Marty Berdychové	100
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	102
Řeč poslance Františka Váchy	103
Řeč poslankyně Niny Novákové	104
Řeč poslankyně Marty Semelové	105
Řeč poslance Petra Bendla	106
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	107
Řeč poslance Petra Kořenka	108
Řeč poslance Adolfa Beznosky	110
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	111
Řeč poslance Josefa Novotného	111
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	112
Řeč poslance Jana Zahradníka	113

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Martyiny Berdychové 113

Usnesení schváleno (č. 373).

Řeč poslance Romana Sklenáka 113

6. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka 114

Řeč poslance Jana Chvojky 118

Řeč poslankyně Věry Kovářové 118

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 119

Řeč poslance Miroslava Kalouska 119

Řeč poslance Jiřího Zlatušky 125

Řeč poslance Vítězslava Jandáka 126

Řeč poslance Miroslava Kalouska 126

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta 127

Řeč poslance Tomia Okamury 127

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové 129

Řeč poslance Miroslava Kalouska 132

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 133

Řeč poslance Petra Fialy 134

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 134

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Marka Černocho 139

Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera 140

Řeč poslance Miroslava Kalouska 141

Řeč poslance Jana Klána 142

Řeč poslance Petra Fialy 142

Řeč poslance Karla Raise 149

Řeč poslance Marka Černochoa	149
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	150
Řeč poslance Petra Fialy	152
Řeč poslance Marka Bendy	153
Řeč poslance Marka Černochoa	154
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	154
Řeč poslance Tomia Okamury	161
Řeč poslance Jana Klána	162

Další část schůze řídila místopředsdyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslance Jana Klána	165
Řeč poslance Daniela Korteho	168
Řeč poslance Stanislava Grospiče	171
Řeč poslance Daniela Korteho	172
Řeč poslankyně Jany Hnykové	172
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	176
Řeč poslance Ivana Adamce	178
Řeč poslankyně Věry Kovářové	179
Řeč poslance Jana Zahradníka	180
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	185
Řeč poslance Vladislava Vilímce	185

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	187
Řeč poslance Jana Chvojky	188
Řeč poslance Pavla Blažka	188
Řeč poslance Marka Bendy	189
Řeč poslance Jana Klána	193
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	193
Řeč poslance Jiřího Štětiny	194
Řeč poslance Marka Černochoa	195
Řeč poslance Adolfa Beznosky	197
Řeč poslance Milana Šarapatky	199
Řeč poslance Jana Klána	202
Řeč poslance Jana Chvojky	203
Řeč poslance Petra Bendla	204
Řeč poslance Pavla Kováčka	206

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	207
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	207
Řeč poslance Jana Klána	208
Řeč poslance Daniela Korteho	209
Řeč poslankyně Jany Hnykové	209
Řeč poslance Romana Kubíčka	209
Řeč poslance Karla Raise	209
Řeč poslankyně Věry Kovářové	209
Řeč poslance Vladislava Vilímce	210
Řeč poslance Marka Černocho	211
Řeč poslankyně Dany Váhalové	211
Řeč poslance Pavla Blažka	211
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	213
Řeč poslance Tomáše Jana Podivínského	213
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	214
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	214

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Adolfa Beznosky	215
Řeč poslance Jana Zahradníka	215
Řeč poslance Martina Novotného	216
Řeč poslance Vladislava Vilímce	217
Řeč poslance Pavla Blažka	217
Řeč poslance Adolfa Beznosky	217
Řeč poslance Jana Zahradníka	218
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	218
Řeč poslance Simeona Karamazova	218
Řeč poslance Martina Novotného	219
Řeč poslance Adolfa Beznosky	219
Řeč poslance Vladislava Vilímce	219
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	220
Řeč poslance Jana Zahradníka	220
Řeč poslance Simeona Karamazova	221
Řeč poslance Pavla Blažka	221
Řeč poslance Martina Novotného	221
Řeč poslance Adolfa Beznosky	222
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	223
Řeč poslance Vladislava Vilímce	223
Řeč poslance Pavla Blažka	224
Řeč poslance Jana Zahradníka	224
Řeč poslance Simeona Karamazova	225

Řeč poslance Martina Novotného	225
Řeč poslance Adolfa Beznosky	226
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	227
Řeč poslance Pavla Blažka	227
Řeč poslance Vladislava Vilímce	228
Řeč poslance Jana Zahradníka	228
Řeč poslance Daniela Korteho	228
Řeč poslance Simeona Karamazova	229
Řeč poslance Adolfa Beznosky	229
Řeč poslance Daniela Korteho	230
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	230
Řeč poslance Miroslava Kalouska	231
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	231
Řeč poslance Miroslava Kalouska	231
Řeč poslance Pavla Kováčka	232
Řeč poslance Pavla Blažka	232
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	233

17. července 2014

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	236
------------------------------------	-----

7. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - první čtení

Řeč poslance Romana Sklenáka	237
Řeč poslance Jana Chvojky	238
Řeč poslance Petra Fialy	238
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	239
Řeč poslance Martina Plíška	241
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	241
Řeč poslance Jana Chvojky	242
Řeč poslance Františka Laudáta	242
Řeč poslance Pavla Blažka	243
Řeč poslance Marka Bendy	243
Řeč poslance Pavla Blažka	245
Řeč poslance Václava Zemka	246
Řeč poslance Marka Bendy	246

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	246
Řeč poslance Romana Sklenáka	246
Řeč poslance Františka Laudáta	247
Řeč poslance Marka Bendy	247
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	248
Řeč poslance Pavla Blažka	249
Řeč poslance Františka Laudáta	249
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	249
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	250
Řeč poslance Jana Chvojky	251
Řeč poslance Františka Laudáta	251
Řeč poslance Marka Bendy	252
Řeč poslance Pavla Blažka	252
Řeč poslance Martina Komárka	252
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	253
Řeč poslance Romana Sklenáka	253
Řeč poslance Marka Bendy	253
Řeč poslance Františka Laudáta	254
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	254
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254
Řeč poslance Jana Zahradníka	255
Řeč poslance Roma Kostřici	256
Řeč poslance Martina Komárka	256
Řeč poslance Pavla Blažka	256
Řeč poslance Jana Chvojky	257
Řeč poslance Pavla Blažka	258
Řeč poslance Františka Laudáta	258

Usnesení schváleno (č. 374).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 252/- první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	260
Řeč poslance Karla Raise	261
Řeč poslance Petra Fialy	261
Řeč poslance Václava Votavy	263
Řeč poslance Miroslava Kalouska	266

Řeč poslance Karla Raise	267
Řeč poslance Václava Votavy	268
Řeč poslance Jiřího Dolejše	268
Řeč poslance Václava Votavy	272
Řeč poslankyně Olgy Havlové	273
Řeč poslance Františka Laudáta	273
Řeč poslance Václava Votavy	275
Řeč poslance Karla Fiedlera	275
Řeč poslance Františka Laudáta	276
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	277
Řeč poslance Miroslava Opálky	279
Řeč poslance Karla Fiedlera	281
Řeč poslance Františka Laudáta	281
Řeč poslance Karla Fiedlera	282
Řeč poslance Adolfa Beznosky	282

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Karla Raise	285
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	285
Řeč poslance Miroslava Opálky	286
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	286

Usnesení schváleno (č. 375).

9. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení

Řeč poslance Matěje Fichtnera	287
Řeč poslance Ladislava Šincla	290
Řeč poslance Jana Volného	294
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	294
Řeč poslance Tomia Okamury	294
Řeč poslankyně Olgy Havlové	296
Řeč poslance Matěje Fichtnera	298
Řeč poslance Pavla Plzáka	299
Řeč poslance Ivana Adamce	300

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jiřího Zlatušky	302
Řeč poslance Jana Birkeho	303
Řeč poslance Ivana Adamce	303
Řeč poslance Jana Volného	304
Řeč poslance Ladislava Šincla	304
Řeč poslankyně Marty Semelové	305
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	307
Řeč poslankyně Jany Černochové	308
Řeč poslance Michala Kučery	309
Řeč poslance Igora Jakubčíka	309
Řeč poslance Karla Fiedlera	310
Řeč poslance Michala Kučery	311
Řeč poslance Matěje Fichtnera	312
Řeč poslankyně Marty Semelové	312

Usnesení schváleno (č. 376).

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	313
Řeč poslance Jiřího Dolejše	315
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	318
Řeč poslance Václava Votavy	318
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	320
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	321
Řeč poslance Františka Laudáta	323
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	324
Řeč poslance Václava Votavy	325
Řeč poslance Jana Volného	325

Usnesení schváleno (č. 377).

Řeč poslance Romana Sklenáka	326
------------------------------------	-----

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - první čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	326
Řeč poslance Václava Votavy	327
Řeč poslance Tomia Okamury	328

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Radima Fialy	329
Řeč poslance Václava Votavy	330
Řeč poslance Tomia Okamury	332
Řeč poslankyně Jany Hnykové	332
Řeč poslance Václava Votavy	332
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	333
Řeč poslance Miroslava Opálky	336
Řeč poslance Jaroslava Lobkowicze	336
Řeč poslance Jiřího Dolejše	336
Řeč poslance Františka Laudáta	339
Řeč poslance Václava Votavy	340
Řeč poslance Karla Fiedlera	340
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	341
Řeč poslance Jana Volného	342
Řeč poslance Michala Kučery	342
Řeč poslance Františka Laudáta	342
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	343
Řeč poslance Františka Laudáta	344
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	344

Usnesení schváleno (č. 378).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	346
Řeč poslance Pavla Volčíka	347

Řeč poslance Františka Laudáta	348
Řeč poslance Jiřího Skalického	348
Řeč poslance Milana Šarapatky	351
Řeč poslance Pavla Antonína	351
Řeč poslankyně Soni Markové	352
Řeč poslance Jiřího Štětiny	353

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Víta Kaňkovského	354
Řeč poslance Leoše Hegera	355
Řeč poslance Igora Nykla	356
Řeč poslance Leoše Hegera	356
Řeč poslance Pavla Volčíka	357
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	357

Usnesení schváleno (č. 379).

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 380 - 1. část).

Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	359
Řeč poslance Jaroslava Krákory	360
Řeč poslance Tomia Okamury	361
Řeč poslance Leoše Hegera	362
Řeč poslance Igora Nykla	366
Řeč poslankyně Soni Markové	367
Řeč poslance Františka Laudáta	371
Řeč poslance Roma Kostřici	373
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	374
Řeč ministra zdravotnictví ČR Svatopluka Němečka	377
Řeč poslance Jaroslava Krákory	378

Usnesení schváleno (č. 380 - 2. část).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

14. Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 143/ - první čtení

Řeč poslance Petra Kořenka	379
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	380
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	380
Řeč poslance Martina Plíška	381
Řeč poslance Jana Chvojky	382
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	383
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	384
Řeč poslance Tomia Okamury	384
Řeč poslance Jana Chvojky	384
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	385
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	385
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Heleny Válkové	385
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	386
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	386

Usnesení schváleno (č. 381).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	387
Řeč poslankyně Jany Hnykové	388
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	390
Řeč poslance Josefa Novotného	391
Řeč poslance Romana Sklenáka	392
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	392
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	393
Řeč poslankyně Jany Hnykové	393
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	394
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	394
Řeč poslankyně Hany Aulické-Jírovcové	394
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	397
Řeč poslance Vladislava Vilímce	399
Řeč poslance Miroslava Opálky	400

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	401
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	403

Usnesení schváleno (č. 382).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	404
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	405
Řeč poslance Tomia Okamury	407
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	408

Usnesení schváleno (č. 383).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 256/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	409
--	-----

Usnesení schváleno (č. 384 - 1. část).

Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	410
Řeč poslankyně Marty Semelové	411
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	413
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládky	413

Usnesení schváleno (č. 384 - 2. část).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů

(zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	414
Řeč poslance Karla Šidla	416
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	417
Řeč poslance Františka Laudáta	419
Řeč poslance Karla Šidla	419
Řeč ministra dopravy ČR Antonína Prachaře	419
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	420

Usnesení schváleno (č. 385).

19. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	422
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	424
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	425

Usnesení schváleno (č. 386).

23. července 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Romana Sklenáka	427
------------------------------------	-----

20. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	428
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	429
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	429
Řeč poslance Jana Zahradníka	430

Řeč poslance Michala Kučery	430
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	432
Řeč poslance Pavla Kováčka	433
Řeč poslance Františka Laudáta	433
Řeč poslance Martina Komárka	434
Řeč poslance Marka Bendy	434
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	435
Řeč poslance Pavla Plzáka	436
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	436
Řeč poslance Františka Laudáta	437
Řeč poslance Petra Bendla	437
Řeč poslance Michala Kučery	438
Řeč poslance Václava Zemka	440
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	440
Řeč senátora Jaroslava Zemana	441
Řeč poslance Václava Zemka	442
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	443
Řeč poslance Václava Zemka	443

Usnesení schváleno (č. 387).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	451
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Františka Laudáta	451
Řeč poslance Radima Fialy	451

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení

Řeč poslance Václava Votavy	452
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 388).

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	453
Řeč poslance Františka Laudáta	454

Řeč poslance Radima Fialy	454
Řeč poslance Pavla Kováčka	455
Řeč poslance Petra Bendla	456
Řeč poslance Milana Urbana	459
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	461
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	461
Řeč poslance Milana Urbana	462
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	462
Řeč poslance Václava Votavy	463
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - třetí čtení	
Řeč poslance Romana Sklenáka	464
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Zpochybnění výsledku hlasování u bodu 22 a následná vystoupení	
Řeč poslance Ladislava Šincla	465
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	465
Řeč poslance Františka Laudáta	466
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	469
Řeč poslance Tomia Okamury	470
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	471
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	471
Řeč poslance Františka Laudáta	472
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	472
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	473
Řeč poslance Františka Laudáta	474
Řeč poslance Radima Fialy	475
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	476
Řeč poslance Petra Fialy	476
Řeč poslance Františka Laudáta	477
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	477
Řeč poslance Petra Fialy	478
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	479
Řeč poslance Radima Fialy	479

Řeč poslance Marka Bendy	480
Řeč poslance Františka Laudáta	480

25. července 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Zpochybnění výsledku hlasování u bodu 22 a následná vystoupení

Řeč poslance Tomia Okamury	482
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	484
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	488

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdika	489
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	490
Řeč poslance Radima Fialy	490
Řeč poslance Františka Laudáta	491

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Pavla Kováčka	493
Řeč poslance Petra Fialy	495
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	496
Řeč poslance Františka Laudáta	497

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	497
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	498

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	499
Řeč poslance Františka Laudáta	500
Řeč poslankyně Jany Černochové	502

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Řeč poslankyně Jany Černochové	504
Řeč poslance Jana Zahradníka	505

Řeč poslance Petra Bendla	506
Řeč poslance Bohuslava Svobody	508

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Pavla Blažka	510
Řeč poslance Martina Plíška	511
Řeč poslankyně Anny Putnové	512
Řeč poslance Michala Kučery	512
Řeč poslance Daniela Korteho	514
Řeč poslance Karla Fiedlera	515
Řeč poslance Marka Černocho	516
Řeč poslance Františka Váchy	516
Řeč poslance Petra Fialy	517

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Vladimíra Koníčka	519
Řeč poslance Františka Laudáta	519

Usnesení schváleno (č. 389).

Řeč poslance Romana Sklenáka	520
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	521
Řeč poslance Marka Černocho	522
Řeč poslance Marka Bendy	522
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	523
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	523
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	523

30. července 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	525
---------------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - třetí čtení

Řeč poslance Ladislava Šincla	525
Řeč poslance Tomia Okamury	528
Řeč poslance Radima Fialy	529
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	529
Řeč poslance Ladislava Šincla	531
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	532
Řeč poslance Radima Fialy	533
Řeč poslance Jana Volného	533
Řeč poslance Ladislava Šincla	534
Řeč poslance Leoše Hegera	534
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	534
Řeč poslance Petra Bendla	535
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	535
Řeč poslance Ladislava Šincla	536
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	537
Řeč poslance Ladislava Šincla	537

Usnesení schváleno (č. 391).

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - třetí čtení

Řeč poslance Radima Holečka	545
Řeč poslankyně Anny Putnové	546

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Plzáka	548
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	548
Řeč poslankyně Marty Berdychové	549
Řeč poslance Jana Zahradníka	549
Řeč poslankyně Anny Putnové	550
Řeč poslance Petra Bendla	551
Řeč poslance Pavla Plzáka	551
Řeč poslance Augustina Karla Andrlého Sylora	552
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	552
Řeč poslance Petra Bendla	553

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	553
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	554
Řeč poslankyně Anny Putnové	555
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	556
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	557
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcela Chládky	557
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	558

Usnesení schváleno (č. 392).

25. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	559
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	561
Řeč poslance Františka Laudáta	565
Řeč poslance Romana Sklenáka	575
Řeč poslankyně Jany Černochové	576

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Romana Sklenáka	576
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	579
Řeč poslankyně Jany Černochové	579
Řeč poslance Martina Lanka	580
Řeč poslance Františka Laudáta	580
Řeč poslance Marka Bendy	581
Řeč poslance Romana Sklenáka	582
Řeč poslance Ivana Adamce	582
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	584
Řeč poslance Ivana Adamce	584
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	585
Řeč poslance Petra Fialy	585
Řeč poslance Petra Bendla	589
Řeč poslance Jana Chvojky	595
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	596
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	597
Řeč poslance Petra Bendla	598
Řeč místopředsedy vlády ČR Pavla Bělobrádky	599

Řeč poslance Vítězslava Jandáka	599
Řeč poslance Milana Šarapatky	600
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	600
Řeč poslance Leoše Hegera	601

Projednávání bodu bylo přerušeno.

1. srpna 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Pokračování v projednávání bodu

25. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Řeč poslance Leoše Hegera	607
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	616
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Věry Jourové	616
Řeč poslance Vítězslava Jandáka	617
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	618
Řeč poslance Marka Černocho	619
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	619
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	622
Řeč poslance Františka Laudáta	623
Řeč poslance Marka Černocho	624
Řeč poslance Jaroslava Holíka	624
Řeč ministra vlády ČR Jiřího Dienstbiera	625
Řeč poslance Marka Černocho	625
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	626
Řeč poslance Františka Laudáta	626

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

8. srpna 2014

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

27. srpna 2014

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová.

Pokračování v projednávání bodu

25. Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	629
Řeč poslance Tomia Okamury	630
Řeč poslance Petra Fialy	632
Řeč poslance Pavla Kováčka	633
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	633
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	634
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	635

Usnesení schváleno (č. 393).

Závěrečná řeč místopředsedkyně PSP Jaroslavy Jermanové.

**Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
15. července 2014
Přítomno: 182 poslanců**

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 12. schůzi Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se usadili do svých lavic a věnovali mi pozornost.

Schůzi jsem svolal podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 67 poslanců a pozvánka vám byla rozeslána v úterý 8. července.

Předtím, než přistoupíme k nezbytným úkonům na zahájení schůze, tak bych vám chtěl sdělit to, co všichni dobře víte. Osmého července zemřeli v Afghánistánu v důsledku útoku sebevražedného atentátníka čtyři příslušníci 4. brigády rychlého nasazení Armády České republiky. Byli to rotmistr David Beneš, četař Ivo Klusák, desátník Libor Ligač a desátník Jan Šenkýř. Rotmistr Jaroslav Lieskovan utrpěl těžká zranění, kterým dne 14. července podlehl.

Chtěl bych vás požádat, abychom všichni vzdali čest jejich památce minutou ticha.

(Hluk v sále utichl a všichni přítomní povstali.) Děkuji.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím vám sdělím, že poslanec Hamáček hlasuje s kartou číslo 1, pan poslanec Fiala – karta 9, pan poslanec Adam – karta 12 a pan poslanec Velebný – karta číslo 13.

Ještě než přistoupíme k určení ověřovatelů této schůze, dovoluji, abychom umožnili novým kolegům složit poslanecký slib.

Slib poslance

Kolegyně a kolegové, přistoupíme ke slibu nových poslanců za Kateřinu Konečnou, Stanislava Polčáka a Jiřího Pospíšila, kterým zanikl poslanecký mandát.

Nejprve požádám místopředsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jana Chvojku, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté

přečetl Ústavou předepsaný slib, který noví poslanci složí do mých rukou. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré odpoledne.

Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci a vážení členové vlády, dovoluji, abych vás informoval, že dne 20. června 2014 zanikl mandát poslance Parlamentu České republiky panu poslanci Jiřímu Pospíšilovi, a to prohlášením učiněným na 10. schůzi Poslanecké sněmovny. Téhož dne ze zákona vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu Vladislavu Vilímcovi.

Dne 1. července 2014 zanikl mandát poslankyně Parlamentu České republiky paní Kateřině Konečné a mandát pana poslance Stanislava Polčáka, a to okamžikem vzniku jejich mandátu poslanců Evropského parlamentu, který oba poslanci získali dne 1. července 2014. V souladu s ustanovením § 7 jednacího řádu Poslanecké sněmovny o začátku výkonu funkce, která je ze zákona neslučitelná s výkonem mandátu poslance národního parlamentu, oba poslanci písemně vyrozuměli předsedu Poslanecké sněmovny. Téhož dne ze zákona vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny panu Leo Luzarovi a panu Martinu Plíškovi.

Mandátový a imunitní výbor na své dnešní schůzi přijal usnesení číslo 70, ve kterém konstatoval, že dne 20. července 2014 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu doktoru Jiřímu Pospíšilovi, narozenému dne 24. listopadu 1975, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a současně konstatoval, že dne 20. června 2014 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu inženýru Vladislavu Vilímcovi, narozenému dne 5. července 1963.

Mandátový a imunitní výbor na své dnešní schůzi přijal usnesení číslo 71, ve kterém konstatoval, že dne 1. července 2014 zanikl poslanecký mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky paní poslankyni Kateřině Konečné, narozené dne 20. ledna 1981, a to způsobem podle ustanovení § 6 písm. f) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a současně konstatoval, že dne 1. července 2014 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky panu inženýru Leo Luzarovi, narozenému dne 6. prosince 1964.

A mandátový a imunitní výbor na své dnešní schůzi přijal usnesení číslo 72, ve kterém konstatoval, že dne 1. července 2014 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doktoru Stanislavu Polčákovi, narozenému dne 21. února 1980, a to způsobem podle ustanovení § 6 písm. f) zákona

č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a současně konstatoval, že dne 1. července 2014 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny panu Mgr. Martinu Plíškovi, narozenému dne 11. listopadu 1974.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí páni poslanci Vladislav Vilímc, Leo Luzar a Martin Plíšek poslanecký slib.

Prosím pány poslance, aby předstoupili před Poslaneckou sněmovnu, a zároveň prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib těchto nových poslanců.

Prosím, dámy a pánové, o to, abyste povstali. (Všichni ve svých lavicích povstali. Jmenování předstoupili před předsedu Poslanecké sněmovny.)

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Noví poslanci skládají slib pronesením slova "slibuji" a stiskem ruky předsedovi Sněmovny. Poté slib podepisují.)

Vážení páni poslanci, blahopřeji vám. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dovolte tedy, abych mezi námi uvítal pana poslance Luzara a pana poslance Plíška a pana poslance Vilímce a popřál jim v poslanecké práci mnoho úspěchů.

Pan poslanec Kalousek hlasuje s kartou číslo 15.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili paní poslankyni Janu Hnykovou a paní poslankyni Kristýnu Zelienkovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak, takže můžeme zahájit hlasování.

Zahajuji hlasování. Ptám se kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 1. Přihlášeno je 173, pro 168, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovatelkami 12. schůze určili paní poslankyni Hnykovou a paní poslankyni Zelienkovou.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti tito poslanci. Paní poslankyně Adamová do 16. hodiny z osobních důvodů, paní poslankyně Bohdalová – zahraniční cesta, pan poslanec Böhnisch – osobní důvody, paní poslankyně Černochová – osobní důvody, paní poslankyně Fischerová – zdravotní důvody, pan poslanec Gabal – bez udání důvodu, pan poslanec Holeček – osobní důvody, pan poslanec Horáček – osobní důvody, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Klaška – rodinné důvody, pan poslanec Kolovratník – osobní důvody, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, paní poslankyně Němcová –

bez udání důvodu, pan poslanec Novotný – pracovní důvody, pan poslanec Ondráček – osobní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Pražák do 15. hodiny – pracovní důvody a pan poslanec Vyzula – rodinné důvody.

Z členů vlády zde mám uvedenou omluvu pana ministra zdravotnictví, ale toho zde vidím v plné síle, takže předpokládám, že omluva neplatí.

Nyní bychom tedy přistoupili ke stanovení pořadu 12. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Chtěl bych připomenout, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout změnu nebo doplnění pořadu a schválený pořad rovněž nelze rozšiřovat.

Nicméně předtím, než budeme hlasovat, mám zde avizováno vystoupení s přednostním právem, a to pana předsedy vlády, kterému udělím slovo. Prosím, pane premiére. Po něm vystoupí pan poslanec Kalousek. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, protože nemůžeme měnit program této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, lze hlasovat pouze pro tento návrh nebo proti němu, případně se zdržet, dovoluji mi, abych uvedl několik dobrých důvodů, proč hlasovat pro uskutečnění této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny.

Já jsem velmi rád, že v tento okamžik mohu představit pozitivní návrhy, které předkládá vláda České republiky na tuto mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny, která byla svolána na žádost koaličních poslaneckých klubů. Návrhy, které předkládáme, pokud budou schváleny, jednoznačně pomohou rodinám s dětmi, jednoznačně pomohou seniorům. Stabilizují příjmy státního rozpočtu a vytvoří podmínky pro to, abychom mohli čerpat prostředky z Evropské unie. Všechna tato opatření, tak jak je vláda předkládá, podpoří naši ekonomiku, podpoří hospodářský růst, a tím také tvorbu nových pracovních míst.

To, co bych rád zdůraznil na začátku diskuse, která nás čeká a která nepochybně bude v této Poslanecké sněmovně zajímavá. Na rozdíl od těch různých předcházejících balíčků a skupin zákonů a souborů opatření, které předkládaly v minulých letech různé vlády, my ten náš návrh předkládáme včas. Jsou to změny, které by měly začít platit od 1. ledna příštího roku, jsou to změny, které souvisí s přípravou zákona o státním rozpočtu, ale nepředkládáme je v září nebo v listopadu, jak to bývalo zvykem v minulých letech. Já jsem rád, že v tuto chvíli máme dostatek času na to, aby Parlament tyto návrhy mohl projednat a mohl je schválit.

Vláda si rozhodně nepřejí, aby se tak důležité zákony, jako je například zákon o dani z přidané hodnoty nebo zákon o dani z příjmů, měnil v prosinci, těsně předtím, než začne nový kalendářní rok. Nepřejeme si uvádět do nejistoty občany a nepřejeme

si uvádět do nejistoty podnikatelské subjekty. Proto vláda tyto návrhy předkládá po pěti měsících svého fungování. Jasně jsme si stanovili priority, návrhy byly připraveny včas ze strany jednotlivých ministerstev a v tuto chvíli má Parlament dostatečný prostor na to, aby je projednal.

Ačkoliv u některých návrhů, které předkládáme, je evidentní, že odvrácíme vážné škody, které by jinak hrozily České republice, nepodlehli jsme pokušení jako minulé vlády, abychom si cestu usnadnili, nepodlehli jsme pokušení, abychom si zkracovali lhůty pro projednávání těchto návrhů zákonů například tím, že bychom předstírali, že je potřeba vyhlásit stav legislativní nouze, tak jak to zkoušeli někteří naši pravicoví předchůdci. Návrhy jsou včas připraveny a máme dostatek prostoru pro jejich projednání.

Současně bych chtěl informovat Poslaneckou sněmovnu, že u těch návrhů, které jsou na pořadu této schůze, je vysoká pravděpodobnost, že tyto návrhy budou schváleny Senátem, a rovněž jsem nezaznamenal žádné vážené výhrady ze strany prezidenta republiky. Je tedy velká šance na to, že v okamžiku, kdy s těmito návrhy vyjádří souhlas Poslanecká sněmovna, vyjádří s nimi souhlas také Senát, popřípadě prezident republiky, a výrazným způsobem se zkrátí doba jejich projednávání tak, aby byly schváleny v dostatečném předstihu před koncem letošního roku.

To je tedy poznámka číslo jedna. Předkládáme návrhy včas, v tom prvním okamžiku, kdy tak nová vláda po svém nástupu mohla učinit.

Dovolte mi také, abych vás seznámil s obsahem těchto návrhů. Ono se neustále a velmi často v médiích mluví zejména o zákonu o státní službě. Možná by občané mohli dojít k mylnému přesvědčení, že vláda vlastně nemá a nevidí žádné důležitější problémy, než je právě úprava poměrů státních úředníků. Je to důležitý bod programu této schůze, ale rozhodně to není jediný cíl, který česká vláda sleduje. Návrh, který předkládáme, mění řadu věcí a já jsem přesvědčen, že je mění směrem k lepšímu.

První bod, u kterého bych se chtěl zastavit, se týká poskytování zdravotní péče. Návrh, který je na této schůzi v prvním čtení, ruší od 1. ledna příštího roku, od 1. ledna 2015, poplatky za recept a poplatky v ambulancích. Chci připomenout, že tento slib v minulých letech dávala celá řada politických stran. Celá řada politických stran slibovala, že poplatky, které zavedla Topolánkova vláda v roce 2008, zčásti nebo úplně zruší. My tento závazek, který je obsažen v programovém prohlášení vlády, plníme.

Chci také připomenout, že na základě rozhodnutí Ústavního soudu se od 1. ledna letošního roku neplatí poplatky v nemocnicích a vláda se dohodla na tom, že je znovu zavádět nebude. Návrh na zrušení poplatků, jak ho předkládáme, předkládáme velmi odpovědně, protože jsme nejprve zajistili příjmy pro systém zdravotní péče. Jak jistě víte, tato Poslanecká sněmovna už v dostatečném předstihu schválila zákon, kterým

se navýšily platby za státní pojištění, tak abychom v systému zdravotní péče kompenzovali výpadek, který bude způsoben tím, že se sníží spoluúčast pacientů ve formě placení poplatků. To znamená, postupujeme odpovědně – nejprve jsme pro systém zdravotní péče zajistili prostředky, a teprve v okamžiku, kdy jsou tyto prostředky zajištěny včetně návrhu zákona o státním rozpočtu na příští rok, rušíme poplatky od 1. ledna příštího roku.

Druhý důležitý bod, který se týká této schůze, je snížení daně z přidané hodnoty. Vážené poslankyně, vážení poslanci, slyšíte dobře – snížení daně z přidané hodnoty. To je věc, která je v této Sněmovně po řadě let nová. Předcházející vlády přicházely téměř v souvislosti s každým návrhem zákona o státním rozpočtu vždy pouze s návrhy na zvyšování daně z přidané hodnoty. V minulých letech, vždycky když vládě nevycházely finanční prostředky, nebyla schopna rozpočet připravit, tak si peníze brala od občanů a způsobem, kterému se v naší zemi nikdo nemůže bránit, tím, že minulé vlády zdrazily vše, co je zdaněno daní z přidané hodnoty, ať už to byly potraviny, ať už to byly léky, nebo to třeba bylo bydlení, doprava, vodné a stočné, nebo třeba vstupenky do divadla. Daň z přidané hodnoty permanentně rostla a došlo k tomu, že například zdanění léků se v minulých letech zvýšilo z 5 až na současných 15 %.

Naše vláda navrhuje, abychom u tří citlivých položek, a to jsou právě léky, knihy a nenahraditelná dětská výživa, snížili sazbu daně z přidané hodnoty z 15 na 10 %, a to od 1. ledna příštího roku.

Třetí návrh a třetí změna, kterou předkládáme, se týká rodin s více dětmi. Navrhujeme, aby nově v České republice bylo porodné poskytováno i na druhé dítě, a současně – což pokládám za ještě důležitější – navrhujeme, aby se rozšířil okruh rodin, které mají na porodné nárok. V uplynulých letech docházelo k tomu, že se neustále zužoval okruh lidí a okruh rodin s dětmi, které měly nárok na nějakou formu pomoci od státu, a doplňovaly na to zejména pracující rodiny s dětmi a doplňovaly na to zejména střední vrstvy.

Cílem návrhu vlády je, abychom tím, že rozšíříme okruh rodin, které mají nárok na dětské přídatky, podpořili ve větším rozsahu právě pracující rodiny s dětmi. To, že zavádíme porodné na druhé dítě ve výši deseti tisíc korun, je nepochybně faktickým důkazem toho, že vláda chce dělat konečně prorodinnou politiku. Politiku, která bude orientována na podporu rodin, které se rozhodly mít děti. Ne že tyto rodiny budeme trestat, ne že budeme těmto rodinám zvyšovat daně, ale chceme hledat možnosti, jak jim pomoci a jak je podpořit.

Další důležitá změna, která je součástí tohoto balíčku, je otázka, která v minulých letech trápila celou řadu pracujících důchodců. Nečasova vláda jim ze dne na den vzala slevu na dani. My tímto návrhem slevu na dani pro pracující důchodce od prvního ledna příštího roku vracíme tak, jak jsme slíbili ve vládním programu.

Pokud jde o daňové úpravy, chci připomenout ještě jednu z nich, která je také velmi důležitá. Postupně zvyšujeme slevu na dani na děti. Opět podpora, která směřuje k pracujícím rodinám s dětmi.

Abych nejmenoval úplně všechny změny, chci se ještě soustředit na ty, které pokládám za nejdůležitější. Návrh, který předkládáme, také omezuje zneužívání sociální dávky, která je vyplácena jako doplatek na bydlení. Ten návrh reaguje na neuspokojivou situaci, která se u nás vytvořila po takzvané Drábkově sociální reformě. V okamžiku, kdy byla výplata sociálních dávek převedena z obcí na úřady práce, tak se ve velkém rozjelo zneužívání sociálních dávek určených na podporu bydlení. Úřady práce tomu nedokázaly čelit, protože byly personálně poddimenzovány, a minulé vlády to nezajímalo. Výsledkem toho, že to minulé vlády nezajímalo a že nikdo neudělal legislativní změny, je stav, který dnes máme. V České republice máme několik tisíc takzvaných sociálních ubytoven, které těží a v řadě případů čistě podnikatelsky těží z toho systému dávek tak, jak byly nastaveny. Za ubytování, které nemá vůbec žádné parametry, které nemá vůbec žádnou důstojnost, se inkasují desítky tisíc korun, když se sloučí dávky od několika osob. Tomu chceme zabránit. Chceme zabránit tomuto sociálnímu kořistění a těmto podvodům tím, že předkládáme příslušnou novelu zákona.

To, co myslím, že je také důležité, a je to pozitivní zpráva, je vrácení zelené nafty jako podpory pro naše zemědělce. Chci připomenout, že to zvyšuje konkurenceschopnost našich zemědělců, protože v okolních zemích mají šanci, aby na podobnou podporu dosáhli. V České republice byla postupně omezena, až byla nakonec minulou vládou zrušena, a my se snažíme ten stav vůči zemědělcům napravit.

Velká část diskuse, vážené poslankyně a vážení poslanci, která je před námi, se nepochybně bude dotýkat otázky zákona o státní službě. Nepochybně je to vážné téma. Bude se týkat cca 65 tisíc zaměstnanců státu, kteří podle posledních propočtů pod nový zákon o státní službě budou spadat. Bude se to dotýkat jejich postavení v zaměstnání, požadavků na jejich kvalifikaci, bude se to dotýkat jejich zabezpečení a jejich odměňování. Pro tyto lidi je to nepochybně důležité téma, ale je to také důležité téma i pro nás všechny ostatní.

Zákon o státní službě je velký dluh. My jsme už před víc než deseti lety slíbili jako Česká republika, když jsme vstupovali do Evropské unie, tak jsme tehdy slíbili, že budeme mít zákon o státní službě. Ten zákon ještě stále není zcela účinný. Po deseti letech od vstupu do Evropské unie! Je evidentní, že všechny minulé vlády se podepsaly svým dílem na tom, že tento zákon nemáme. Jeho další odkládání ale už není možné. Není možné opakovat to, co se tady opakovalo v minulých letech: nedostatek vůle, neschopnost návrh dobře připravit, neschopnost zajistit finanční prostředky. To všechno byly důvody, proč ten zákon nebyl přijat.

Naše vláda má za cíl, a je to jeden z klíčových cílů, který jsme si dali v programu, aby zákon o státní službě v naší zemi konečně platil. Od prvního ledna příštího roku. Situace není taková, že bychom si mohli dovolit ten návrh ještě dále odkládat. A já vám řeknu proč.

My jsme teď ve fázi přípravy na čerpání prostředků z Evropské unie. Jsou to peníze, které pro Českou republiku byly vyčleněny na léta 2014 až 2020. My máme rok 2014 v polovině a je zřejmé, že v letošním roce z té nové finanční perspektivy, z nového rozpočtu nebudeme schopni žádné prostředky vyčerpat. Prostě proto, že není čerpání v České republice připraveno. Chci informovat Poslaneckou sněmovnu o tom, že vláda velmi rychle a intenzivně podniká kroky k tomu, abychom se připravili a už od začátku příštího roku mohli v České republice začít peníze z nových evropských fondů využívat. Ale aby k tomu došlo, potřebujeme mít účinný a platný zákon o státní službě. Od prvního ledna příštího roku. Pokud se to nestane, bude to překážka, kterou se nepodaří překonat.

Já vím, že tady bude snaha ten závazek relativizovat. Víím, že tady bude snaha říkat: podívejte se – a kde to máte napsáno černé na bílém, že ten zákon musí platit? Já chci jenom připomenout naši zkušenost z minulosti a věřte mi, že bych ji nechtěl opakovat.

Byla tady vláda Petra Nečase, která rovněž slibovala Evropské komisi, že prosadí účinný zákon o státní službě. Nikdy se jí to nepovedlo. Vláda se snažila hledat nějaká jiná řešení, to řešení odkládat. Výsledkem byl fakt, že České republice bylo pozastaveno čerpání z naprosté většiny evropských fondů během Nečasovy vlády. Dostali jsme stopku a několik měsíců bylo čerpání zcela zastaveno. Platíme za to velmi krutou daň. Zaplatili jsme ji loni tím, že jsme přišli o víc než deset miliard z evropských fondů. Zaplatíme ji i letos. A vláda s tím bohužel nemůže příliš dělat, protože zpoždění, ke kterému došlo, už se nedá v tom krátkém časovém horizontu dohnat. To znamená, už tady máme jednu velmi smutnou a tragickou zkušenost z toho, když minulá Nečasova vláda ignorovala potřebu přijetí zákona o státní službě. Tuhle chybu už Česká republika opakovat nemůže, protože by to pro nás mělo vážné hospodářské důsledky. Jde o víc než 500 miliard korun. Jde o peníze, které mohou být použity na investice, na modernizaci ekonomiky, na podporu obcí, měst a krajů. Mohou být použity na zlepšení veřejných služeb, na vytváření nových pracovních míst. Cílem vlády je, abychom v lednu příštího roku měli zákon o státní službě, a cílem vlády je, abychom na začátku příštího roku mohli začít vyhlašovat první výzvy k evropským fondům. To jsou ty hlavní důvody, které nás vedou k přejetí zákona o státní službě.

Já tady nechci mluvit o těch dalších cílech a motivech, jako je odpolitizování státní správy, posílení odbornosti státní správy. To se rozumí samo sebou. Koneckonců o tom mluvily všechny ostatní vlády, které byly před námi, ale žádná tu

věc nedotáhla do konce. My už ji odkládat nemůžeme a do konce ji dotáhnout chceme tak, aby zákon začal platit od prvního ledna příštího roku.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych vás za vládu České republiky požádat, abyste podpořili program této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Návrhy zákonů, které předkládáme, občanům pomohou. Návrhy zákonů, které předkládáme, stabilizují státní rozpočet. Návrhy, které předkládáme, podpoří českou ekonomiku v příštích letech. Je nepochybně dobré a správné pro tyto návrhy zákonů hlasovat.

Děkuju. (Potlesk z řad koaličních poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále s přednostním právem je pan předseda klubu TOP 09 pan poslanec Kalousek. Připraví se pan předseda ODS pan poslanec Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci.

Byla svolána mimořádná schůze na základě řádné žádosti příslušného počtu poslanců, zcela jistě nelze mít jakékoliv námitky proti procesu svolání této schůze a toho, že se tu teď mimořádně scházíme.

Pan předseda vlády uvedl v poměrně velké epické šíři důvody jednotlivých bodů této mimořádné schůze a odůvodnil z pozice vlády, proč se domnívá, že je potřeba, aby byly na této mimořádné schůzi projednány. Jestli dovolíte, nebudu kopírovat jeho vystoupení, protože se vyjádříme k oněm jednotlivým bodům.

Pan předseda vlády je přesvědčen, že třetí sazba DPH, zrušení zdravotnických poplatků jsou věci, které pomohou České republice, které pomohou českým občanům. Pan ministr financí je přesvědčen, že zrušení zdravotnických poplatků a zavedení třetí sazby DPH je pitomost a chyba, kterou si vláda špatně spočítala. Takže zda vláda teď předkládá zákony užitečné pro občany, nebo pitomosti a chyby, spíše ponecháme na košatou vnitrokoaliční diskusi, které jsme mohli naslouchat v minulých týdnech, a jaký je náš názor, řekneme u jednotlivých bodů.

To, u čeho bych se zastavit chtěl, je onen skutečný důvod svolání mimořádné schůze, a to projednávání služebního zákona. Máme to tu letos podruhé. Již podruhé máme služební zákon na mimořádné schůzi, s tím samým odůvodněním, jak je to nesmírně důležité, projednat to tady a teď. Protože když to tady a teď neprojednáme, tak nám hrozí obrovské sankce, dopady. Nemocnice neuzdraví, ptáci nebudou zpívat a růže uvadnou.

Tohle jsme tady slyšeli v lednu, když jsme projednávali první čtení služebního zákona, proti kterému jsme zcela vážně protestovali a které vládní koalice s tímto zdůvodněním propasírovala mimořádnou schůzí v lednu tohoto roku. Aby pak následovaly čtyři měsíce, více než 120 dní diskusí, o kterých jsme toho příliš mnoho nevěděli kromě toho, že jsme věděli, že se hádáte, ale o co se doopravdy hádáte, jsme příliš nevěděli. A po těch čtyřech měsících jsme zhruba před 36 dny dostali na stůl text druhého čtení tohoto zákona, který se vyznačoval od toho prvního čtení tím, že s ním neměl společný ani název.

Dámy a pánové, prostě po čtyřech měsících jsme dostali na stůl úplně nový text, jako kdybychom tady v tom lednu vůbec nebyli! Já bych do dneška nedokázal nikomu přičetnému zdůvodnit srozumitelně, proč jsme tady v tom lednu byli. V tom lednu jsme tady schválili něco, co pak bylo odloženo, a další čtyři měsíce byl klopotným způsobem sestavován zcela nový text, včetně nového zákona. Co jsme tady tenkrát v tom lednu projednávali v tom prvním čtení? Služební zákon to nebyl. Možná alibi české vlády pro to, aby se vysmála českým zákonům a sestavila se na základě porušování lustračního zákona. Ale určitě to nebyl služební zákon. Protože to, co jsme dostali před těmi 35 dny na stůl, to s tím lednovým textem nemělo společného ale vůbec nic! Dokonce ani název, dámy a pánové! Což je na tom to komické.

A uplynulo těch 30 dní, kdy jednaly výbory, a v minulých dnech, či spíše hodinách, jsme dostali k tomuto – abych se přidržel tradičních termínů – komplexnímu pozměňovacímu návrhu komplexní pozměňující návrh. Tady už musím ocenit, že název zůstal. Název se nezměnil, to je jistě dobrý posun. Ale jinak se jedná o třetí nový text. O třetí nový text návrhu zákona, o kterém tvrdíte, jak je nezbytné, aby byl projednán. My si to myslíme také. O kterém tvrdíte, že je nezbytné, aby byl účinný od 1. 1. 2015, což už si nemyslím, že je dogma, protože mnohem víc než tu účinnost po nás chce Evropská unie dobrý a efektivní zákon. Už jenom ten samotný proces, zatím jsem se vůbec nebavil o obsahu, už jenom ten samotný proces projednávání každému gramotnému dostatečně jasně vypovídá, že to prostě nemůže být kvalitní zákon.

V lednu jsme tady měli něco, co pak přestalo existovat. Pak jsme dostali komplexní pozměňující návrh, který se tím lednovým textem neměl společný ani název, a teď máme komplexní pozměňující návrh ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, v kterém, předpokládám, že většina z nás zatím není schopna se orientovat, protože ho máme jen několik hodin na stole, a je to třetí nový text.

A vy to chcete prohlásit za druhé čtení! Vy máte ambici to druhé čtení projednat tento týden. A vy máte ambici to třetí čtení schválit příští týden. V okamžiku, kdy se nebavíme o ničem jiném než o zákonu, který určí zásadním způsobem charakter řízení státu? To není zákon o státní službě – pouze, to je zákon o charakteru řízení

státu. Zákon o tom, jestli budeme mít efektivní a profesionální státní správu, anebo zákon o tom, zda to zabetonujeme 25 milci, kteří jsou přesvědčeni, že efektivita podnikání spočívá v daňových úlevách a ve státních dotacích. A tam je úspěch a prosperita české ekonomiky, a tam je úspěch a prosperita podnikání. A takové lidi tam musíme dát a na 14 dní zabetonovat, aby nám ty dotace zajistili.

Nic nebezpečnějšího jsem za 20 let, co jsem v politice, ještě neviděl. Přesto trvám na tom, že zákon o státní službě je potřebný a že ho chceme. A rádi bychom ho dosáhli politickým konsensem. Politický konsensus není možné dosáhnout tímto způsobem, a už vůbec ne na mimořádné schůzi.

Dovoluji si proto tímto projevem zdůvodnit, proč nebudeme hlasovat pro program mimořádné schůze, proč jsem přesvědčen, že máme do termínu řádné schůze poměrně dost časového prostoru, abychom se mohli pokusit o to shodnout se, jak by ta předloha měla vypadat. A abych vás ujistil, že pokud to budete chtít na této mimořádné schůzi proválcovat, tak vám to nedovolíme! Na to máme lyže i výcvik! Děkuji. (Potlesk v místech opozičních poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan předseda ODS pan poslanec Fiala. Po něm je přihlášen pan ministr Dienstbier.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, tady zaznívala z úst některých představitelů vládní koalice obava, že opozice, zvlášť Občanská demokratická strana a TOP 09, budou dělat nějaké obstrukce. Já jsem zatím nabyl dojmu, že ten, kdo s obstrukcemi začal, je pan premiér Sobotka. Protože jinak jsem vůbec neporozuměl jeho úvodnímu vystoupení. Je jasné, že pan premiér se chce pochválit, dělá to v poslední době často. Pochválil se, jak korektně jedná s opozicí, jak včas předkládají všechny věci k projednání a jak to, co zde připravila vládní koalice, bude sloužit ve prospěch občanů této země a jak vlastně tyto návrhy všem pomohou.

Já bych si dovolil oponovat v této obecné rovině. Tyto návrhy nejen že všem nepomohou, nepomohou skoro nikomu, ale hlavně zavedou nové dotace pro vyvolené, zabetonují státní správu pro politické proponenty současné koalice, způsobí další chaos a další nepřehlednost prostředí, ve kterém se občané České republiky pohybují.

Já souhlasím s jedinou tezí pana premiéra Sobotky. Tu tezi opakuje často. Abychom to pořád nemuseli poslouchat, tak vám řeknu, že s tím souhlasím, a to je tvrzení, že v letech 2010 až 2013 zde vládla vláda Petra Nečase. To je, pane premiére, pravda. My to všichni víme a už nám to nemusíte pořád opakovat. Vše ostatní, co jste řekl, ale pravda není, anebo je to velmi posunuté vidění světa z vaší strany.

Abych uvedl jeden příklad. Dotace pro některé operační programy ze strany Evropské unie nebyly v době vlády Petra Nečase zastaveny kvůli absenci služebního zákona, to je úplně nesmysl, ale byly zastaveny kvůli chybám v čerpání nebo kvůli nedostatečným kontrolním mechanismům. S existencí zákona o státní správě to nesouviselo v žádném případě. Stejně tak budoucí čerpání evropských strukturálních fondů nezávisí na tom, jestli budeme mít služební zákon rychleji, či pomaleji, ale závisí na splnění spousty podmínek, které jsme dostali od Evropské komise a které musíme splnit, abychom mohli podepsat dohodu o partnerství. A mezi těmito podmínkami jako ex ante kondicionalita žádný zákon o státní službě není, takže máme dost času na to, abychom se na něm domluvili. My jako opozice nabízíme jednání vládní koalici a myslím si, že pro všechny bude lepší, když tento zákon bude přijat konsensuálně a bude sloužit opravdu občanům této země.

Když říkám, že skoro žádná věc, kterou zde vládní koalice navrhuje, občanům nepomůže, tak bych měl pro spravedlnost dodat, že jsou tu některé věci, které jsou opravdu užitečné a se kterými souhlasíme. Jako příklad bych uvedl slevu na dani pro pracující důchodce. Je sice trochu nepochopitelné, proč jste nesouhlasili s naším návrhem, na druhé straně chápu, když chcete důchodcům omezit jejich celkový příjem na 850 000 korun ročně, že jste s tím souhlasit nemohli. Nebo sleva na dani na druhé a další dítě, to je věc, kterou zase jsme připraveni podpořit a pokládáme ji za rozumnou. Ale většina těch návrhů, se kterými přicházíte, od zelené nafty přes omezení paušálu pro živnostníky až po třetí sazbu DPH a samozřejmě celý ten tolik diskutovaný služební zákon, to jsou věci, které nic dobrého nepřinesou a s kterými my souhlasit nemůžeme.

Tak já doufám, dámy a pánové, že po těchto mých úvodních slovech jste pochopili, že ani poslanecký klub ODS nemůže podpořit program této mimořádné schůze a že jste dostatečně porozuměli důvodům, proč budeme hlasovat proti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan ministr Dienstbier, po něm je přihlášen pan předseda vlády. Pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, já musím zareagovat na předchozí dvě vystoupení a vyvrátit některé –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám. Prosím o klid.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: – a vyvrátit některé mýty, které v těchto vystoupeních zazněly. Myslím si, že některé ty poznámky dokonce byly zcela cynické.

V první řadě tady zaznívá, že Evropská unie po nás v podstatě vůbec nic nechce. Podle pana předsedy Fialy dokonce to není ani žádná ex ante kondicionalita pro čerpání evropských fondů a v zásadě se nic neděje. Máme dost času. Pan předseda Kalousek i dnes v médiích požadoval, že chce vidět černé na bílém, že po nás někdo chce zákon o státní službě k 1. lednu příštího roku, nebo že by jakkoliv byly ohroženy fondy, resp. čerpání evropských fondů. Tento požadavek vidět černé na bílém, že to tak je, mohu splnit. Máme ze včerejška stanovisko Evropské komise, které požaduje zahrnout závazek České republiky ve vztahu ke státní službě do dohody o partnerství. Ten závazek odkazuje jednak na specifická doporučení pro Českou republiku ve vztahu k veřejné správě a ke státní službě a zároveň na ex ante kondicionalitu podle tematického cíle číslo 11 pro čerpání evropských fondů. Dále se ve stanovisku říká, že Česká republika se zavazuje urychlit efektivní implementaci zákona o státní službě, který nabude účinnosti 1. ledna 2015, zatímco všechny prováděcí předpisy budou schváleny a v účinnosti rovněž do konce roku 2014. Toto bude formálně potvrzeno v době schvalování operačních programů evropských strukturálních a investičních fondů. Abych toto přeložil do češtiny, pokud v době schvalování operačních programů, což se dá očekávat někdy v říjnu, nebude schválen zákon o státní službě ve smyslu doporučení Evropské komise, která jsou formálně závazná, a ex ante kondicionality, neschválí Evropská komise ani jeden jediný operační program pro čerpání evropských strukturálních a investičních fondů. Jinými slovy, Česká republika nebude čerpat ani jednu jedinou korunu nebo euro z těchto fondů. To abychom věděli, o čem se bavíme, a aby už tady nezaznívaly ty cynické výmluvy na to, že někdo chce vidět něco černého na bílém a že jinak máme spoustu času.

Pan předseda Kalousek si tady stěžoval, že už tady máme nějaký třetí komplexní pozměňovací návrh nebo bůhvíkolikátý. Máme tady jeden jediný komplexní pozměňovací návrh. Ten byl v ústavněprávním výboru doplněn o některé dílčí pozměňovací návrhy, které zásadně nezměnily ten text jako celek, a pokud pan předseda Kalousek říká, že se v něm neorientují, že nevědí, co tam je, tak já bych chtěl říct, že my jsme uspořádali celou řadu konzultací s opozičními poslanci, zdůraznil bych mnohahodinových konzultací, poslední dvě se uskutečnily 17. června a 24. června před jednáním ústavněprávního výboru. Všechny návrhy, které byly na ústavněprávním výboru hlasovány, byly s opozicí dopředu projednány, zároveň byly s opozicí projednány i všechny její pozměňovací návrhy, které do té doby byly předloženy, a dokonce některé byly, byť částečně, akceptovány, a to dokonce i za podpory vládní legislativy, která tyto návrhy upravovala do podoby, aby byly formálně v pořádku a aby nenarušily legislativní kvalitu zákona jako celek. Tedy pokud chce opozice tvrdit, že neměla informace, že je tady předkládán nějaký neznámý dokument, na který neměla čas se připravit, tak je to opět cynismus, protože bych připomněl minulé volební období, kdy tady zástupci ODS a TOP 09 v době, kdy vládli, na poslední chvíli před hlasováním načítali ústně úplně nové znění zákonů, o kterých se šlo hned hlasovat, a oni sami tehdy nevěděli, o čem hlasují. Já si myslím,

že náš postoj k opozici, čas, který jsme jí dali k dispozici, a i ta spolupráce při projednávání a formulaci pozměňovacích návrhů jsou naprosto nesrovnatelné s tím, co jsme tady v minulosti zažívali my. A když tady zaznívaly různé časy, jak dlouho opozice měla na to připravit se na projednávání služební zákon, na ten komplexní pozměňovací návrh, dali jsme ho k dispozici koncem května, tedy zhruba 45 dnů před zahájením této schůze. Já jen abychom si tady neříkali nesmysly, ale pravdivé informace.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan předseda vlády, po něm pan předseda Kalousek, potom pan předseda Stanjura.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená poslankyně, vážení poslanci, já si myslím, že by vláda měla poslouchat to, co říká opozice. To patří k parlamentní kultuře a patří to k fungování parlamentní demokracie. Čili já jsem poslouchal to, co říkal pan předseda Kalousek, a poslouchal jsem to, co říkal pan předseda Fiala. A také si myslím, že by vláda o těch slovech opozice měla přemýšlet, protože velmi často opozice dokáže upozornit na reálné problémy, kterých si třeba předseda vlády nebo ministr nevšimne. Čili role opozice je v parlamentní demokracii naprosto nezbytná. Ale já si nemyslím, že by opozice, která do této chvíle mluvila, to znamená ODS a TOP 09, měla vládě radit, jak to udělat s čerpáním prostředků z Evropské unie. Protože kdybyste to uměli, kdyby to za vás fungovalo, tak jak je možné, že Česká republika je nejhorší ze všech? Jak je možné, že jsme poslední ze všech členských států Evropské unie, když to za vás tak perfektně fungovalo a ty vaše rady vedly k tomu, k čemu nakonec vedly? Pokud to všechno bylo tak perfektní po těch třech letech vlády ODS, o kterých tady mluvil pan předseda Fiala, jak je to možné, že jsme loni přišli o 10 miliard korun?

Nejvíce peněz ze všech členských států Evropské unie propadlo naší České republice po třech letech vlády ODS a TOP 09. Jak je to možné, že ty vaše dobré rady, které nám dnes tady dáváte, nepochybně v zájmu státu, dobré rady od ODS a TOP 09, jak je možné, že ty vaše recepty v minulých letech nefungovaly? Že jsme se propracovali na absolutně nejhorší pozici, jakou můžeme mít? Tahle vláda přišla v únoru, a první zpráva, kterou jsme dostali, je, že letos hrozí, že přijdeme o dalších 20 mld. korun z evropských fondů. Loni 10, letos dalších 20. To není dobrý výsledek. A není to dobrý výsledek kvůli tomu, že vy jste totiž zavírali oči před realitou. Vy jste se tvářili, jako že realita neexistuje, dělali jste si to podle svého a dovedli jste to tam, kam jste to dovedli.

Česká vláda odmítá zavírat oči před realitou. Je evidentní, že si musíme s Evropskou komisí vysvětlit podmínky pro čerpání prostředků z Evropské unie. A jestliže už teď jsme malý kousek od vypořádání dohody o partnerství, jestliže už

vláda schválila jednotlivé operační programy, tak my se nepohneme dál z hlediska přípravy na čerpání bez toho, aniž by bylo jasné, že bude zákon o státní službě. To je bariéra, která stojí v cestě, a tu bariéru, stejně jako ostatní překážky, musí vláda odstranit. Když to neuděláme, tak za rok, když tady budeme takto stát proti sobě v Poslanecké sněmovně, tak vy vládu budete oprávněně kritizovat za to, že nevyčerpala ani korunu z evropských fondů prostě proto, že když nebude platit zákon o státní službě, tak se to vládě nepovede.

A já jsem přemýšlel... přemýšlel jsem, proč vy jste těch sedm let v oblasti zákona o státní službě nic neudělali. A já jsem tady neslyšel žádnou odpověď. Chtěl bych požádat pana předsedu Fialu, ať řekne za ODS, proč jste sedm let neudělali vůbec nic. A pan předseda Kalousek ať se přidá a vysvětlí nám, proč TOP 09 v zákoně o státní službě za dobu, co jste vládli, tak jste nepohnuli prstem. My jsme přišli do vlády a nic jsme nenašli. Žádná čísla, žádné propočty, žádné analýzy, žádnou připravenou novelu, kterou bychom mohli použít. Po vaší vládě vůbec nic nezůstalo. Nelze vyčítat této nové vládě, že po pěti měsících přichází s tímto návrhem. My už nemáme čas. Vy jste ten čas promarnili. Vy jste ho zbůhdarma utratili. Sedm let se čekalo a teď potřebujeme ten zákon rychle schválit. Máte máslo na hlavě. Jak ODS, tak TOP 09. Máte tunu másla na hlavě v souvislosti se zákonem o státní službě. Já bych vás chtěl požádat, abyste se přihlásili k odpovědnosti za situaci, ve které se Česká republika nachází. Prosím, přihlaste se k odpovědnosti a pomozte nám ten problém vyřešit ve prospěch občanů České republiky. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kalousek má slovo. Po něm pan předseda klubu ODS.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Ale jistě, pane premiére. Já myslím, že každý politik, který je tu nějaký čas, si za ten faktický stav musí přiznat svoji míru odpovědnosti úplně stejně jako sociální demokracie, která v roce 2002 prováděla nesmyslný a nefunkční zákon, o kterém sama byla přesvědčena, že je nesmyslný a nefunkční, a proto každý rok navrhovala odkládání jeho účinnosti. Shodou okolností to byl ten text, který jste naprosto vážně, se smrtelně vážnou tváří tady prohlasovali v lednu na mimořádné schůzi. I když jste věděli, že je to nesmysl, se kterým nikdy nebudete souhlasit, tak jste ho tady propustili do takzvaného druhého čtení, abyste ho nahradili jiným textem. Přihlasme se všichni k odpovědnosti, ale vy, prosím pěkně, také. Tohle byla cynická hra. Cynická hra v zájmu výsměchu lustračnímu zákonu. To nebyla snaha o prosazení služebního zákona. To za prvé.

A za druhé, přihlásil jsem se původně proto, nechci už tu diskusi příliš extendovat, řekli jsme každý jasně svoji pozici, ale abych přece jenom, aby nedocházelo k nedorozuměním, se pokusil upřesnit některé výroky pana ministra

Dienstbiera. On řekl, že to, co teď prožíváme, je v nepoměru s tím, co tady, jak jste řekl, jsme my museli prožívat v minulém volebním období. Pokud si dobře pamatují, pane ministře, vy jste nemusel prožívat vůbec nic, protože jste tu nebyl. Co je však pro mě překvapující informace, nevím, jak pro vás, je, že na toto období většina vašich spolupracovníků s nostalgií a s láskou vzpomíná. Pak jste také řekl, že jsem si stěžoval. Já jsem si, prosím pěkně, nestěžoval. Já jsem si jenom trpce povzdychl nad nekompetencí, s kterou vládní koalice jedná, a trochu jsem se té nekompetenci smál. To jsou trochu jiná slovesa, než že jsem si stěžoval. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura má slovo a je zatím posledním přihlášeným.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nej dřív jsem chtěl reagovat na vystoupení pana ministra bez portfeje, který evidentně nemá co dělat, tak dělá stínového ministra pro místní rozvoj, a on nám říká, jak Česká republika vyjednává s Bruselem. Já bych to očekával od paní ministryně, a ne od ministra... no, on fakt nemá co dělat, takže se takhle baví ve volných chvílích.

K tomu, jak říkal pan předseda vlády, abychom se podělili o tu odpovědnost. Já myslím, že to je správná věta. Ale naše zásada je, a ta platí a platila v roce 2002, kdy jsme nehlasovali pro ten služební zákon, a platí dneska: než špatný zákon, je lepší žádný zákon. Byla to vláda ČSSD, která ho schválila. Byla to vláda – bez hlasů poslanců ODS v té době. Při další, až do roku 2007, jsme určitě nevládli my, a vaše vlády, vy jste tam byl dokonce členem, navrhovaly a hlasovaly pro odložení účinnosti. Takže když tak dramaticky mluvíte o těch dvanácti letech, že ten zákon není účinný, tak se také přihlaste k těm letům, kdy vám vyhovovalo, protože jste si byli vědomi, že ten zákon je špatný, a neměli jste odvahu ho udělat účinným. Máme ty sjetiny, víme přesně, kdo hlasoval v roce 2002, kdo hlasovat 2004, a tak dále. Jsou to veřejné dokumenty, takže se nemusíme přesvědčovat.

Pan předseda vlády říká: nepovedlo se nám vyčerpat evropské peníze, máte na tom svůj podíl. Bezespору je to pravda. Ale zapomináte na ten začátek. Copak jsme mohli čerpat od 1. ledna 2007, když vy jste odešli z vlády? A připomínáme, že si pořád říkáme: programovací období 2007 až 2013. Kolik se vyčerpal v roce 2007? Kolik toho připravily socialistické vlády, které to měly na starosti předtím? Kdo vymyslel ten pitomý systém 24 operačních programů? Vy jste ho vymysleli. Vy jste ho prosadili. Vy jste nedojednali dobré podmínky pro Českou republiku. A nám se, pravda, já s vámi souhlasím, nepodařilo všechno dohnat a odstranit. To je pravda. Pak je samozřejmě pravda, že i za našich vlád se v některých operačních programech jak na centrální úrovni, ale také na té regionální úrovni, skutečně nedařilo. Byli tam zločinci, některé jsme pochytali, některé jsme zatím nepochytali. A to je odpovědnost

všech. Ne takové jednoduché. Ale my jsme... pan předseda Fiala nemluvil o evropských fondech a nechtěli jsme rozvádět debatu, kdo nastavil fondy v roce 2006, 2005, 2004, kdo to vyjednal.

My jsme včera s kolegou Kalouskem oznámili, že se obáváme obstrukcí ze strany vládní koalice. A vy jste se smáli. Ale my jsme se obávali úplně oprávněně. Pan předseda Sobotka tady vyprovokoval hodinovou debatu, pak se přidal ministr bez práce, a už tady jsme hodinu, mohli jsme mít dvě druhá čtení za sebou. To prostě nemáme. My ty svoje konkrétní návrhy předneseme tady tak hezky politicky vstřícně. Pan premiér říká: My chceme jednat s opozicí. Dokonce tady ten ministr říká už: jednali jsme s opozicí. Tak já říkám, že náš předseda politické strany nedostal žádnou nabídku na jednání, já jako předseda poslaneckého klubu jsem nedostal žádnou nabídku na jednání. A jestli říkáte, že to je politické jednání, tím, že dovolíte, aby naši členové chodili na řádné jednání výboru, tak to máte pravdu. Tam náš člen ÚPV byl, ten se toho jednání zúčastnil.

To, že si myslíme, že ten koncept je špatný, to je prostě pravda. Ale těším se na podrobnou debatu v tom bodě 6. A těším se zejména na ty zpracovatele, protože bez toho je to odvázné. Pan premiér, pan předseda Poslanecké sněmovny a další vysocí funkcionáři ČSSD napíší zákon, a pak ho někdo úplně přepíše. Tu odvalu je třeba ocenit, že se nebáli přepsat svému premiérovi a svému předsedovi ten zákon úplně jinak.

Ale vaše představa, že jednání bude tak, že ve druhém čtení nás necháte mluvit, blahosklonně, klidně, ať si mluví pět, deset, patnáct hodin, my to nějak vydržíme, my jsme na ty obstrukce připraveni, pak skončí debata a prohlašuje se a jdeme domů... no tak to tedy nebude. Za prvé to tak nebude a za druhé to není žádné jednání. Znovu říkám, že jsme připraveni na jednání, pokud chcete jednat, můžeme skutečně jednat poměrně rychle a jsme schopni poměrně rychle dojít k cíli.

A je hezké, že jste včera získali z Bruselu něco černé na bílém. A nevím, proč se říká, že to je cynické, když někdo řekne "chtěl bych se zeptat". To už je i cynická otázka. Ale víme od pana ministra Dienstbiera, že ze věřejška máme černé na bílém z Evropské komise. Mě tedy zajímá, kdo je tam podepsán, jestli tam ještě bude za týden, za dva, vždyť víme, že se Evropská komise znovu ustavuje, můžeme se ptát pana premiéra, když sliboval dnes už zvolenému předsedovi Evropské komise podporu za Českou republiku, proč něco nedojednal. Zeptejte se svých kolegů v Evropském parlamentu, dnes už předseda Evropské komise běhal po všech frakcích, sliboval všechno všem, tak co jsme dojednali pro Českou republiku za podporu pana Junckera. Třeba by bylo dobré, nevím, jestli jsme to vůbec zkusili, to by mě zajímalo, jestli jsme to vůbec zkusili, možná se o tom nedalo jednat, třeba z N+2 udělat N+3, což by bezesporu České republice v čerpání, a podotýkám problematickém čerpání, pomohlo.

Není pravda, že jsme nepřipravili návrh služebního zákona. Připravili. Ve vládě jsme ho schválili. To, že pak padla vláda, skončilo funkční období Sněmovny, to je všechno pravda. Ale není pravda, že jsme na tom nic neudělali a že nás to nezajímalo. To, že pak politický život běžel někudy jinudy a termíny byly jiné, to se prostě stává, to už člověk úplně neovlivní. Přesto jsme jasně řekli, že jsme připraveni zákon podpořit, pokud o něm s námi budete jednat. Pokud ne a chcete ho skutečně zabetonovat na 14 let, tak prosím, tak to můžete zkusit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Filip se hlásí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, paní a pánové, já bych požádal prostřednictvím pan předsedajícího, aby kolega Stanjura nelhal před touto Sněmovnou. Je tu dost lidí, kteří navštívili Evropský účetní dvůr, kdy Evropský účetní dvůr dal jasně najevo, že čerpání jste zavinili svou špatnou politikou vy, že jste nebyli schopni řídit jediný normální projekt a že se tu muselo začít alespoň jednání zákona o kontrole zákonem o NKÚ, který jste zase zablokovali. Vy jste to zavinili, že se tu nečerpalo. Vyčerpalo se za posledních sedm let vlády ODS, TOP 09 jenom 32,8 % možných peněz. Vy jste to zavinili. (Potlesk z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádnou další žádost o vystoupení s přednostním právem nemám, tudíž přistoupíme k hlasování o návrhu pořadu.

Jak jsem již řekl, Sněmovna podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne pouze o pořadu uvedeném v žádosti, nelze tedy navrhnout změnu nebo doplnění, rozšiřovat rovněž nelze a nic takového ani nezaznělo. Tudíž ještě jednou zazvoním a budeme hlasovat o návrhu pořadu 12. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak by písemně předložen.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu, tak jak byl předložen, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 2. Přihlášeno 179, pro 110, proti 31, tento návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh pořadu 12. schůze byl schválen.

Přistoupíme tedy rovnou k prvnímu bodu pořadu schůze, kterým je

1.
**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb.,
o odpadech a o změně některých dalších zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 153/ - druhé čtení**

Prosím, aby návrh za navrhovatele uvedl pan senátor Jaroslav Zeman, kterého mezi námi vítám. Prosím ho tedy, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Jaroslav Zeman: Dobrý den, vážený pane předsedo, dobrý den, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dovolte mi, abych vám jménem Senátu v rámci druhého čtení krátce připomněl senátní novelu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění.

Předložený návrh pro provozovatele sběrný, zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů, znamená, že pokud v jeho zařízení bude porušen zákaz výkupu odpadů stanovených právním předpisem od fyzických osob, může mu být zrušeno vydané povolení k provozování činnosti. Znamená to tedy, že nově bude postačovat jen jednorázové porušení takové povinnosti, a nikoliv jako dosud jeho opakování a krajský úřad bude oprávněn zrušit nebo změnit jím vydaný souhlas k provozování sběrný, resp. zařízení k využívání a odstraňování sběru nebo výkupu odpadů.

Každá změna či úprava zákona, která pomůže snížit kriminalitu, je rozhodně přínosem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátore. Konstatuji, že tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 153/2. Pan zpravodaj Nekl je omluven, takže prosím pana poslance Zemka, aby se ujal slova.

Poslanec Václav Zemek: Vážený pane předsedající, drahé kolegyně, drazí kolegové, dovolil bych si kolegu Nekla zastoupit. Mám tu usnesení výboru pro životní prostředí, který na své schůzi dne 19. června přijal toto usnesení, ve kterém doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout tento pozměňovací návrh, který byl dodán pod číslem 153/2. Tam byl přijat pozměňovací návrh jako komplexní pozměňovací návrh k senátorskému a máte ho pod tímto číslem. Nebudu ho celý číst, jistě jste se s ním všichni seznámili.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Pokud je to vše od pana zpravodaje, tak mu děkuji za zpravodajskou zprávu a přistoupíme k obecné rozpravě. Mám zde

dvě řádné přihlášky a jednu faktickou poznámku. Je to řádná. Takže v tom případě vystoupí pan poslanec Kučera, po něm pan poslanec Zahradník a potom pan poslanec Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, trochu mě mrzí, že kolega zpravodaj poměrně rychle přešel pozměňovací návrhy, které jsou poměrně zásadní k tomuto zákonu, který je, myslím, i správný, který přišel ze Senátu. Přikládají pozměňovací návrhy, které zásadně mění nakládání s odpady.

Senátní novela zákona o odpadech řeší problematiku výkupu druhotných surovin a s tím spojenou kriminalitu. To je, jak už jsem řekl, správný postup. Bohužel, Ministerstvo životního prostředí se opět snaží využít příležitost a zásadně řešit v rámci této novely zákona také nakládání s komunálním odpadem, a to i přesto, že na minulé schůzi byly podobné pozměňovací návrhy staženy přímo ministrem životního prostředí Brabcem se slovy: "Vzali jsme v úvahu celou debatu, která se vedla v rámci druhého čtení, celou řadu dalších debat s odborníky a rozhodli jsme se, že nepodpoříme pozměňovací návrhy a budeme v odborné debatě o klíčových věcech pokračovat." Zjišťuji, že odborná debata již zřejmě proběhla, byla velmi rychlá, svižná, když podobné pozměňovací návrhy byly před několika týdny znovu předloženy. Nechci se domýšlet, kdo, s kým, kde a jak rychle odborně debatoval.

Česká republika má největší problém s naplněním směrnice o skládkách, kde se členské státy zavázaly snížit podíl skládkování biologicky rozložitelných komunálních odpadů. To jsou kuchyňské a zahradní odpady, dřevo, papírové a bavlněné odpady a podobně. Zde proto rozumím požadavku Ministerstva životního prostředí, aby obce zavedly také tříděný sběr biologicky rozložitelných odpadů, takzvané hnědé popelnice. Požadavek směrnice se ovšem dá splnit dvěma způsoby – buď se odpad recykluje, nebo se odpad spálí. Energeticky a surovinově nejvýhodnější je kombinace obojího, to znamená recyklovat zhruba 60 až 70 % a zbytek spálit.

Problém pozměňovacího návrhu, na který kolega zpravodaj odkázal pouze asi jednou větou, je, že zakazuje skládkování jakéhokoliv využitelného, tedy recyklovatelného i spalitelného komunálního odpadu. Prakticky tím nutí města a kraje, aby se o obojí postaraly zároveň. To mohou udělat jediným způsobem – postavit spalovny, kde budou odpad likvidovat. Správný postup je samozřejmě postarat se o odpad ve dvou krocích – nejprve vybudovat velmi dobrou recyklaci, a pak spálit zbytkový, nerecyklovaný odpad. Ale pozměňovací návrh tohle ovšem nedovoluje, stanovil totiž velmi krátký termín, kvůli kterému kraje a města nebudou mít čas na to, aby nejprve zavedly recyklaci, a pak teprve řešily spalování. Budou nuceny použít rychlé řešení, to znamená rychle řešit přes spalovny.

Zákaz skládkování spalitelných odpadů není originální nápad tehdy poslance Oklešťka, i když myslím, že jeho jméno bude v souvislosti se zákonem o odpadech

zmiňováno ještě velmi dlouho. Je to návrh, který už delší dobu v Evropské unii neúspěšně prosazuje lobby spalovacích firem. Vehementně u nás za něj také lobbují teplárenské sdružení. Není divu. Pozměňovací návrh totiž znamená, že zákon přikáže městům a krajům, aby teplárenským společnostem daly zákaz na likvidaci odpadu. Zákaz skládkování spalitelných odpadů totiž v evropských směrniciích není. Pokud by Česká republika chtěla být hodně přísná, mohla by například zakázat skládkování biologicky rozložitelných odpadů. Tady jdeme opět nad rámec požadavku evropské směrnice. Co je opravdu zarážející, že na zákaz skládkování využitelných – tedy spalitelných – odpadů nebyla dokonce provedena ani analýza ekonomických dopadů tohoto opatření, takzvaná RIA. Můžeme tedy jen odhadovat, jaké náklady tento požadavek ponese od roku 2024. Je evidentní, že bude nutné investovat do nákladných technologií a tyto náklady někdo zaplatí. I proto je nejvhodnější umožnit úpravu odpadů širokou škálou různých technologií, aby si mohly konkurovat. A já znovu upozorňuji, že náklady nevíme.

Pan ministr Brabec jistě ví, že existují studie, například studie Univerzity Karlovy, která v roce 2003 na žádost Ministerstva životního prostředí prověřovala obě varianty. Spočítala, že vysoká recyklace v kombinaci se spálením spalitelných zbytků má nižší investiční i provozní náklady než stavba spaloven. A pokud to pan ministr neví, jistě to v nějakém šuplíku na Ministerstvu životního prostředí najde. Já jsem samozřejmě ochoten uvažovat o návrhu Ministerstva životního prostředí na snížení podílu skládkovaných odpadů, které nepodléhá zpoplatnění, takzvané technické zabezpečení skládek. Ministerstvo životního prostředí zde reaguje na informaci NKÚ, že označením odpadu jako technické zabezpečení skládek přichází Státní fond životního prostředí o obrovské prostředky ze skládkovacích poplatků. Požadavek na omezení těchto úniků se tedy zdá být oprávněný.

Chtěl bych upozornit, že pozměňovací návrhy nepodporuje nikdo. Ani obce, ani odborná veřejnost, dokonce ani ekologické organizace. Pro koho tedy zákony tvoříme? Pro koho budeme dneska schvalovat tento pozměňovací návrh? Nebudeme ho schvalovat pro obce, které s tím nesouhlasí, nebudeme ho schvalovat pro ekologické organizace, které s tím nesouhlasí. Dokonce s tím nesouhlasí ani asociace odborné. Napadají mě tedy jenom spalovny.

Z těchto mnou zmiňovaných důvodů poslanecký klub TOP 09 odmítá zkrácení lhůty na projednání těchto návrhů. Poslanecký klub TOP 09 požaduje projednání v řádné lhůtě 60 dnů.

Nyní mi ještě dovoluť pár slov k pozměňovacímu návrhu, který se týká úpravy samotného senátního zákona o odpadech. Tisk 153 je novela zákona o odpadech, která měla řešit jen otázku sběru odpadů, a to v konsensuálním znění, které prošlo Senátem, vládou a prvním čtením ve Sněmovně. Původní senátní návrh senátora Zemana byl odmítnut ústavněprávním výborem Senátu, rovněž výborem pro životní

prostředí a hospodářským. Ústavněprávní výbor navrhl rozumné znění a to prošlo i vládou. Dne 19. 6. letošního roku však byl sněmovním výborem životního prostředí opět načen onen dle názoru Senátu protiústavní návrh senátora Zemana ke sběrům. A co tedy proběhlo v Senátu, abychom si to přiblížili. Senátor Zeman přišel s návrhem zákazu sběru kovových odpadů, úplně původně to byl tisk 196, který byl následně stažen předkladateli a byl znovu načen jako tisk 153, který byl ale navržen jako zákaz ve formě obecně závazné vyhlášky, OZV, obce na jakémkoliv zařízení, to je i na kompostárnu, protože všechna zařízení mají souhlas krajského úřadu dle § 14. Paní senátorka Wagnerová a pan senátor Antl po svém vystoupení sdělili neústavnost tohoto návrhu v tomto znění: Není možné rozhodnutím samosprávy vetovat a zasahovat do rozhodnutí státní správy, když samospráva je účastníkem správního řízení a dále má územní plánování jako regulativ. Takto by mohl být pomocí obecně závazné vyhlášky každé jednání zastupitelstva měněn systém, místo, a to u jakéhokoliv zařízení k nakládání s odpady. V případě přijetí novely by došlo k oslabení pojetí práva podle článku 26 odst. 1 Listiny jako institucionální garance autonomní sféry jednotlivce, do níž veřejná moc není oprávněna zasahovat.

To je zjištění našich kolegů ze Senátu. Věřím, že i Sněmovna zachová zdravý rozum a schválí senátní návrh v původním znění, tedy tak, jak prošel Senátem, a pozměňovací návrhy odmítne. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Schwarz stahuje faktickou poznámku. Slovo má pan poslanec Zahradník, po něm se připraví pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl také vyjádřit k tomuto návrhu, který je zde předkládán jako sněmovní tisk 153, jako druhý pokus, jak vnést do našeho zákonného systému zákaz skládkování. Já bych se na rozdíl od pana kolegy předřečníka Kučery spíš zaměřil na jednotlivé části návrhu a chtěl bych je podrobit svému komentáři, případně kritice.

Začal bych u § 17 odst. 3, který zejména mluví o biologicky rozložitelném odpadu. Tady je třeba říci, že s jeho sběrem jsou poměrně dobré zkušenosti. Hnědé popelnice jsou v celé řadě našich měst a obcí a skutečně plní svůj úkol a účel poměrně dobře. Musím si ale všimnout, že na cedulkách na nich umístěných je nařízeno, že občané mají ukládat do těchto popelnic biologický odpad rostlinného původu. Návrh, který tady máme, ovšem tohle nezohledňuje a umožňuje případně také takto skládkovat a případně nakládat i s nerostlinným odpadem, tedy s odpadem, který vzniká například v kuchyních a dalších provozech. Čili tam by to chtělo doplnit, že se jedná o odpad rostlinného původu.

Poslední věta odst. 3 je podle mého názoru nevhodná i z důvodů legislativních. Říká, že Ministerstvo může stanovit vyhláškou podrobnosti rozsahu a způsobu zajištění odděleného soustředování komunálního odpadu. Musíme si uvědomit, že nakládání s odpady patří do samostatné působnosti obce, čili pouze obec je oprávněna svou vyhláškou upravovat způsob sběru a nakládání s komunálním odpadem, tedy nikoliv ministerstvo.

Co je dále poměrně nebezpečné, je odst. 6, který zavádí jakýsi paralelní systém sběru komunálního odpadu na základě smluv, které leží mimo systém nakládání stanovený vyhláškou obce, založený na smlouvách, ovšem stojící proti tomuto systému, který dnes velmi dobře funguje, v kontradikci. Bylo by možné, že by tyto věci mohly vést ke zneužití tohoto systému a k únikům ze systému sběru komunálního odpadu.

Co je podle mého názoru v pořádku a my jako poslanci za Občanskou demokratickou stranu podpoříme, v § 18 odst. 11 a 12 nově vložené, které zakládají obcím možnost stanovit, v jakém čase budou moci být otevřeny sběrný komunálního odpadu, případně na jakých místech bude moci být takováto sběrna zřízena. Cíl je jasný – předejít tomu, aby tyto sběrný byly otevřeny i v nočních hodinách, což je jeden ze zdrojů kriminální činnosti související s těmito sběrnami, zejména co se týká kovových odpadů, a také samozřejmě aby nebyly zřizovány tam, kde to občany obce obtěžuje, tedy ve čtvrtích rodinných domků.

Dalším problematickým odstavcem je v § 21 odst. 7, který stanovuje striktně zákaz ukládání směsného komunálního odpadu a recyklovatelných a využitelných odpadů stanovených prováděcím právním předpisem na skládkách od roku 2024. To je skutečně zásadní věc, kterou si stanovujeme poměrně značné problémy do budoucnosti, a pan kolega Kučera o tom tady hovořil. Alternativou pro skládkování je třídění a recyklace, o té se tady příliš nemluví, a také spalování. Já tedy nepovažuji spalování komunálního odpadu, tedy jeho energetické využití, za něco nevhodného nebo nepřijatelného. Myslím si, že určitě budeme muset k tomuto způsobu přistoupit a energetické využití komunálního odpadu povolit. Otázkou ale je, jak se nám v tom čase, který nám zbývá, což je deset let, podaří prosadit vybudování takových spalovacích zařízení, která by svou kapacitou byla jednak užitečná, přínosná, vhodná, také ale pro jejich zřizovatele, provozovatele, ekonomicky výhodná. Je známo, že taková spalovna, aby mohla ekonomicky fungovat, vyžaduje sto tisíc tun odpadu ročně, což je docela obtížné získat, aniž by byli občané v okolí té spalovny rušení zbytečným transportem komunálních odpadů. Myslím si, že tohle je jeden ze základních důvodů, proč se k tomu nebudeme vyjadřovat pozitivně.

K čemu ale se naopak chceme vyjádřit pozitivně, je odst. 9 v tomto novém paragrafu, který říká, že pokud provozovatel sběrný kovových odpadů poruší zákaz

výkupu odpadů stanovených prováděcím předpisem, bude moci být sankcionován. To si myslím, že je vhodné a je to podle našeho názoru na místě.

Jak si tedy počínat, chceme-li z navrženého návrhu, který tady máme, z tisku 153, některé věci podpořit, některé věci nepodpořit? Jedna z možností, kterou vidím, je požádat Sněmovnu, aby hlasovala o jednotlivých bodech těchto návrhů odděleně. Tady si nejsem jistý, zda můj záměr bude podpořen a zda nám bude dána možnost o těch částech návrhu, které chceme podpořit, pozitivně hlasovat. Proto jsem se rozhodl zvolit jiný postup. Ten postup je takový, že ty části, které chceme podpořit jako klub Občanské demokratické strany, jsme připravili jako zvláštní pozměňovací návrh, který avizují a který načtu, až pan předsedající otevře podrobnou rozpravu, do které se pak následně přihlásím.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Teď musím zkombinovat přihlášky, které mám evidované zde, s tím, co je na tabuli. Takže nejdříve byl pan poslanec Adamec, potom pan poslanec Zemek a pak přijde čas na pana poslance Kudelu. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Já děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, hezký den. Nebudu dlouho hovořit, už tady toho hodně padlo. Nicméně přiznám se, že hazardování s tématem, jako jsou spalovny versus skládkování, mi připadá opravdu velmi, velmi zvláštní, pokud chceme někdy vybudovat spalovny, a já věřím tomu, že chceme, protože je to asi šetrnější způsob likvidování odpadu, který když nekončí v zemi, tak je to dobře. Nicméně já si myslím, že je potřeba přistupovat obezřetně a že se to nedá řešit pozměňovacími návrhy typu okleštěného návrhu pana poslance Oklešťka – teď jsem tím nemyslel nic špatného.

Víte, tady se dneska hodně hovořilo o snižování daní. Já si myslím, že nikdo rád neplatí daně, ale nikdo rád také neplatí poplatky. A místní poplatky jsou také daně. Co si budeme říkat. Akorát se to jinak nazývá. A pokud chceme tímto způsobem připravit půdu pro to, aby poplatky v našich obcích stoupaly, tak je to ta správná cesta. A já si myslím, že to nikdo z nás nechce.

A další věc je taková docela perlička. Dneska vlastně je odpadové hospodářství v gesci samospráv, odpovídá víceméně zastupitelstvo, potažmo starosta, který odpovídá v obci za všechno. A tady de facto poplatky bude zvyšovat někdo úplně jiný, jak se v těch návrzích počítá, ale lidi budou chodit nadávat starostovi a říkat, že on je zodpovědný za to, že ten poplatek za spalování je vyšší.

Já si myslím, že to je skutečně debata nad řádným vládním návrhem takového zákona, že je potřeba to připravit opravdu velmi poctivě, protože nejhorší je

hazardovat s názory a pocity vlastních občanů. A to si myslím, že při takovýchto případech velmi vážně hrozí. Takže bych prosil, ať už se to neděje tímto způsobem, skutečně, odpadové hospodářství je velmi vážná věc. Pokud chceme do budoucna skutečně přidat k tomu ty spalovny, které mají své problémy, logistiku, ekonomickou rentabilitu, a zároveň aby to nezatěžovalo naše občany, tak prosím věnujme se tomu poctivě a nezkoušejme to řešit lidovou tvořivostí jednotlivých poslanců.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Zemek.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já jsem coby zpravodaj nechtěl řešit otázky zákona. Tam jsem pouze přednesl jako zastupující zpravodaj usnesení výboru pro životní prostředí. A nyní několik poznámek v řádné přihlášce.

Samozřejmě tu novelu lze rozdělit na dvě části. První část se týká vykupování a výkupnách kovů. Druhá část, která tam byla přidaná právě ve výboru pro životní prostředí, se týká samotného zákona o odpadech a řeší dvě věci. Řeší to, že po roce 2024 bude zákaz skládkování. Další věc je ta, že v tuto chvíli už nám hrozí infringement ze strany Evropské komise ohledně netřídění biologického odpadu a kovů, což také tato novela řeší.

Já jsem nikde v té novele nenašel to, že by tam bylo někde a priori nucení k tomu, aby obce spalovaly, nebo naopak byly nuceny k tomu, že mají recyklovat. Ta novela je pouze obecná, obecného charakteru. Pouze upozorňuje na to, že za deset let tady ten fakt nastane, a myslím si, že deset let je dostatečně dlouhá doba. Tady bych nesouhlasil s kolegou Kučerou, aby se ty obce připravily na tento fakt, že bude zakázáno skládkování. To, jestli tam teď mají navrch spalovači, skládkovači nebo recyklátoři, ponechám stranou. Tato novela právě má za cíl to, aby upozornila na ten fakt, který tady nastane a který je neodvratitelný. Domnívám se, že při správném odpadovém hospodářství ten nárůst pro občany za poplatky nemusí být až tak markantní a stejně se tomu nevyhneme. Tolik z mé strany.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci. A nyní prosím k mikrofonu do obecné rozpravy přihlášeného pana poslance Kudelu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, paní předsedající, dobrý den, vážená vládo, paní kolegyně a pánové kolegové.

V souvislosti se zákonem o odpadech se také hovoří často o biologicky rozložitelných odpadech. Ty jsou obvykle využity do výstupů, které mají charakter hnojiva používaného v zemědělství. Kontrolu nad kvalitou hnojiv provádějí orgány Ministerstva zemědělství. Je tedy dobré, aby orgány Ministerstva zemědělství se už podílely také na stanovování podmínek při práci a zpracovávání biologicky rozložitelných odpadů. V podrobné rozpravě navrhuji drobnou úpravu tak, aby Ministerstvo zemědělství se už podílelo a spolupracovalo na tvorbě prováděcích právních předpisů, které se týkají nakládání s biologicky rozložitelnými odpady. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče, a vzhledem k tomu, že nemám již žádnou přihlášku do obecné rozpravy, obecnou rozpravu končím. Dříve než zahájíme podrobnou rozpravu, přečtu omluvu paní poslankyně Anny Putnové, která se omlouvá z jednání schůze od úterý 15. 7. od 17 hodin do čtvrtka 17. 7. do 9 hodin, a to z rodinných důvodů.

Nyní tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Kudelu. Prosím, aby se potom připravil pan poslanec Zahradník.

Poslanec Petr Kudela: Ještě jednou dobrý den. Načtu velice krátký návrh na úpravu. V § 73 zákona o odpadech se stávající znění čísluje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní: Ministerstvo zemědělství spolupracuje na tvorbě prováděcích právních předpisů, které se týkají nakládání s biologicky rozložitelnými odpady. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím pana poslance Zahradníka.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, ten návrh vypadá takto: Pozměňovací návrh k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění posledních předpisů, sněmovní tisk 153. Článek římská jedna upravit takto:

1. V § 14 odst. 7 zní: Odstavec 7. V řízení o vydání souhlasu k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a s jeho provozním řádem rozhoduje krajský úřad v souladu s obecně závaznou vyhláškou podle § 18 odst. 11, je-li vydána.

2. V § 18 odst. 3, 4 a 5 se slova "odstavce 11" nahrazují slovy "odstavce 13".

3. V § 18 se za odstavec 10 vkládají nové odstavce 11 a 12, které včetně poznámky pod čarou číslo 56 znějí: Odstavec 11. Obec může obecně závaznou

vyhláškou stanovit, že zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů mohou být provozována pouze na místech a v čase touto vyhláškou stanovených, nebo určit, na kterých místech a v jakém čase je v obci provozování zařízení ke sběru nebo výkupu zakázáno. Tím nejsou dotčeny jiné právní předpisy, odrážka 56, například zákon číslo 247/2006 Sb., o omezení provozu zastaváren a některých jiných provozoven v noční době.

Odstavec 12. Obec má povinnost informovat krajský úřad a živnostenský úřad o přijetí vyhlášky podle odstavce 11 ve lhůtě 15 dnů ode dne jejího schválení zastupitelstvem. Vyhláška může nabýt účinnosti až po uplynutí této lhůty. Dosavadní odstavec 11 se označuje jako odstavec 13.

4. V § 78 odst. 4 písm. a) se na konci textu čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova: za změnu podmínek se považuje rovněž vydání obecně závazné vyhlášky podle § 18 odst. 11.

A v odstavci 12 se zavádí bod 9: V § 78 odst. 4 písm. b) se za slova "v právních předpisech" vkládají slova "nebo poruší zákaz výkupu odpadů stanovených prováděcích právním předpisem od fyzických osob".

A článek 2 potom se upravuje takto. Přechodná ustanovení. Správní řízení podle § 14 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, která nebyla pravomocně dokončena před nabytím účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

A za druhé. Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provozovaného před nabytím účinnosti tohoto zákona na území obce, která obecně závaznou vyhláškou podle tohoto zákona stanovující podmínky provozu tohoto zařízení, je povinen přizpůsobit těmto podmínkám provozování zařízení nejpozději do 12 měsíců od nabytí účinnosti obecně závazné vyhlášky obce.

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Zemka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Já bych si dovolil přihlásit se k pozměňovacímu návrhu k pozměňovacímu návrhu. Máte ho pod sněmovním tiskem číslo 1064. Týká se to § 17 odst. 3, kde v pozměňovacím návrhu výboru pro životní prostředí má obec za povinnost zabezpečit místa pro sběr biologického odpadu, a tento můj pozměňovací návrh vlastně upravuje, nebo spíše rozměňuje podmínky pro menší obce, kde nakládání s biologickým odpadem je zabezpečeno prostřednictvím

domáciho kompostování nebo nějakých komunitních kompostáren, takže je to takové zmírnění podmínek pro malé obce a já bych se přimlouval za tento návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že již nemám nikoho přihlášeného do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím. Táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. (Ne.) Pan zpravodaj, závěrečná slova? Není tomu tak, tudíž končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně připomněl návrh tzv. implementační novely zákona o dani z přidané hodnoty, kterou jsme v prvním čtení projednali dne 10. června 2014.

Důvodem pro předložení návrhu zákona je povinnost implementace změn pro oblast daně z přidané hodnoty v schválených předpisech Evropské unie. Jedná se o promítnutí změn při stanovení místa plnění při poskytnutí služby, zavedení zvláštního režimu jednoho správního místa a promítnutí změn v územní působnosti, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a to zejména Mayotte. Účinnost zákona se navrhuje k datu 1. ledna 2015 s výjimkou úpravy územní působnosti a registrace ke zvláštnímu režimu jednoho správního místa, u nichž se navrhuje účinnost již od 1. října 2014.

Vážená paní předsedající, dámy a pánové, prosím vás tedy o projednání předložené implementační novely zákona o dani z přidané hodnoty. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru. Usnesení výboru bylo

doručeno jako sněmovní tisk 214/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Václav Votava. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové, vládo. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 11. schůze konané dne 26. června 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 214.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o DPH, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 214, schválila bez připomínek. Za druhé zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR, což jsem také tímto učinil. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, tudíž obecnou rozpravu končím. Zahajuji podrobnou rozpravu. Pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Vážená paní předsedající, vládo, kolegyně, kolegové, navrhuji zkrátit termín k projednání ve třetím čtení na 48 hodin. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Vzhledem k tomu, že již nemám žádnou... (Domluva mimo mikrofon.)

Omlouvám se, pane poslanče, navržení zkrácení lhůty může pouze navrhovatel navrhnout. Takže se táži pana ministra, zda chce navrhnout zkrácení doby projednávání.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Navrhuji zkrácení lhůty pro projednání ve výboru.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Na 48 hodin?

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Ano, na 48 hodin.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji. Táží se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíž podrobnou rozpravu končím.

Táží se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan zpravodaj? Není tomu tak. Tudíž nyní přistoupíme k hlasování o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení. Dříve než tak učiníme, všechny vás odhlásím a poprosím, abyste se všichni přihlásili svými kartičkami. Děkuji.

Nyní tedy zahajuji hlasování o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. (Hlasy: Nefunguje.)

Pokusíme se tedy znovu. Takže kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 3, do kterého je přihlášeno 148 přítomných, z čehož je pro 101. (Proti: 6.) Konstatuji, že návrh byl přijat. Lhůta je tedy zkrácena pro třetí čtení na 48 hodin a já končím a druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo tři, je to

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Děkuji, vážená paní předsedající. (V sále je značný hluk.)

Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych stručně připomněl návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, který jsme v prvním čtení projednali dne 10. června 2014. Tato novela realizuje jednu z priorit vlády obsaženou v programovém prohlášení vlády. Navrhuje se zavést opatření, které v rámci zemědělské prvovýroby opětovně umožní vrácení spotřební daně ve výši odpovídající zvýhodnění v roce 2013, tedy 40 %

spotřební daně z klasické motorové nafty a 57 % z tzv. směsné nafty. Navržená úprava je v souladu s předpisy Evropské unie v oblasti veřejné podpory.

Účinnost předložené novely se navrhuje prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jejího vyhlášení s tím, že dotčené subjekty budou moci žádat o vrácení spotřební daně z minerálních olejů spotřebovaných v rámci zemědělské prvovýroby od 1. července 2014. Navrhovaná opatření budou mít negativní dopady na veřejné rozpočty přibližně ve výši 1,3 miliardy korun ročně.

Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pánové poslanci, dovoluji si vás požádat o projednání předloženého návrhu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Mám zde dvě přihlášky s přednostním právem. První v pořadí je pan poslanec Kalousek. (Po domluvě mezi poslanci mimo mikrofon.) Dobrá, s radostí. Takže prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Václav Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 11. schůze konané dne 26. června 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 215.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Hornochové, zpravodajské zprávě poslance Votavy a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 215, schválila bez připomínek. Za druhé, zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se pánů přihlášených s přednostním právem, zda mohou otevřít rozpravu, nebo chtějí vystoupit ještě před rozpravou. (Po domluvě na dálku.) Dobrá, otevírám tedy obecnou rozpravu. Prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska a prosím, aby se připravil pan poslanec Fiala.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, prosím, neobávejte se, já už nebudu opakovat všechny své výhrady proti této zjevné daňové distorzi, proti těmto vrátkům, která otvírají cestu

k daňovým únikům, a proti tomuto opravdu nesmyslnému opatření. Znovu jenom opakuji, že kdyby vláda nechtěla otevírat dveře daňovým únikům a chtěla podpořit zemědělce částkou 1,4 miliardy, tak to může udělat dotačním způsobem a nemusí se kvůli tomu dopouštět distorze daňového systému. Že to je nesmysl, jsme si mnohokrát vysvětlovali. Nebudeme na to mít stejný názor a ten názor vyjádříme hlasováním.

Já jsem se přihlásil z jiného důvodu. Já jsem se přihlásil, abych vás přátelsky upozornil, alespoň tedy sociální demokracii a pana premiéra zvlášť, na jistou míru pokrytectví, která se, co se týče spotřební daně z pohonných hmot, tady odehrávala v minulém volebním období. Dovolím si připomenout, že v roce 2009, po lehmanovské krizi a propadu příjmů veřejných rozpočtů, kde se můj následovník a předchůdce Eduard Janota – dej mu pánbůh nebe – snažil stabilizovat alespoň to, co stabilizovat šlo, předložil do Sněmovny takzvaný Janotův balíček, kde kromě spotřební daně na pivo se také zvyšovala spotřební daň na pohonné hmoty zhruba o korunu. V tehdejší atmosféře obě dvě v podstatě vládní strany – protože Fischerova úřednická vláda byla vládou ČSSD a ODS – schválily tento soubor opatření, ale já jsem v dané situaci byl dalek toho, abych to jakkoli kritizoval, protože to byla skutečně kritická situace a vyžadovala nestandardní a kritická opatření, jako bohužel potom ještě několikrát v následujících obdobích.

V následujícím období, když už byla ustanovena politická Topolánkova vláda, se sociální demokracie probírala ke své opoziční úloze a začala drtivě kritizovat situaci, kdy spotřební daň z pohonných hmot byla zvýšena, začala zdůvodňovat, jak úžasně tím trpí ekonomika, trpí hospodářský růst, jak se tím zdražuje v podstatě jakékoliv zboží, neboť se do něj promítá zvýšená cena pohonných hmot, a jak jenom úplný pitomec – to znamená pouze pan ministr Kalousek, nikdo jiný – nenavrhne snížení spotřební daně z nafty a z benzínu. Několikrát to tady sociální demokracie opakovala, několikrát o to usilovala.

Když jsem tak nahlédl do volebních programů ostatních stran, které v té době ještě nebyly v Poslanecké sněmovně, ale teď tam jsou, tak tam v podstatě čtu to samé. Jak hnutí ANO, tak KDU-ČSL říkají, že spotřební daň z pohonných hmot bude nasazena na to minimum v rámci mezinárodních závazků Evropské unie, ani o haléf více.

Kde je ten návrh? Dámy a pánové, dnes všechny tři vládní strany, KDU, sociální demokracie, která to tady několikrát předkládala, pan premiér ve žhavých projevech obviňoval ministra financí z totálního diletantismu, že nechce snížit spotřební daň z pohonných hmot a jak tím škodí republice. Proč teď chcete škodit republice? Proč něco takového nenavrhujete? Lhali jste tenkrát? Lhali jste tenkrát, nebo jste lhali teď? Já si tedy mezi námi myslím, že lžete pořád, ale to je můj soukromý názor a ten vám

nevnucuji. Já bych jenom byl docela rád, kdybyste si to uvědomili sami, co vlastně byla pravda, co nebyla.

My jsme se tomu na Ministerstvu financí tenkrát opravdu vážně věnovali. Ono to zvýšení spotřební daně v roce 2009 byl kontroverzní krok a já dodnes nemám poctivou odpověď na to, zda se vyplatil, nebo ne. Ale bezpečně vím, že reverzibilita zpátky by se nevyplatila, že by se muselo vyčerpat minimálně o 30 % víc na území České republiky, aby se to vyplatilo. Něco takového bylo nereálné. Proto jsme k tomu nikdy nepřistoupili a všechny odborné analýzy nám dávaly za pravdu, s výjimkou analýzy jednoho vizionáře jménem Ševčík, který poté, co... no nic. Prostě pana docenta Ševčíka.

Takže já samozřejmě nic takového nenavrhuji. Byla by to hloupost z mého pohledu. Ale nechápu, proč vy jste tu hloupost v minulém volebním období prosazovali, všichni jste pro ni hlasovali tady, jak vás vidím – pánové Dolejš, Sobotka, Zaorálek, všichni pro to hlasovali, všichni slibovali svým voličům, jak sníží spotřební daň z nafty. Hnutí ANO slibovalo v programu svým voličům, jak sníží spotřební daň z nafty, KDU-ČSL slibovalo svým voličům, jak sníží spotřební daň z nafty, abyste se ve finále dostali jenom k tomu, že ji chcete snížit jenom pro někoho, jenom pro poměrně velmi úzký segment spotřebitelů. A jak známo, taková distorze má vždycky dvě ostří. Výhoda pro jednoho je diskriminace pro druhého. Co je pro jednoho úleva, to musí tí ostatní zaplatit.

Tady musím říci, že chci složit hlubokou poklonu panu poslanci Urbanovi, dlouhodobému bojovníkovi za snížení spotřební daně z nafty – mnohokrát jsme o tom vedli odborný i ideový spor – který zůstal konzistentní. Já jsem si teď v systému všiml, že tuším pod číslem 1080 je opět jeho pozměňující návrh na snížení spotřební daně. Já jsem zvědavý, jak ho vy všichni ostatní, kteří jste tvrdili, že je to správné, podpoříte, protože kdybyste se měli vyjádřit tak, jak jste slibovali svým voličům, tak je vás tady asi tak 140, kteří by měli podpořit pozměňující návrh pana poslance Urbana, tak jak to dělal pan ministr Zaorálek, pan premiér Sobotka a řada dalších. Abych vyjádřil svoji úctu k návrhu pana poslance Urbana, tak já jeho pozměňující návrh podpořím také, protože stoprocentně vím, že nemohu nést odpovědnost v případě schválení toho zákona, ten zákon jako takový – pro ten hlasovat nemohu, protože pro takovou pitomost jako zelená nafta prostě nemohu zvednout ruku. Ale Urbanovu odvahu je potřeba ocenit, a proto jeho pozměňující návrh podpořím.

Děkuji. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Petra Fialu, musíme se vypořádat se dvěma faktickými poznámkami. Mám tady elektronickou přihlášku pana poslance Klučky, ale nevidím ho tu. Druhý v pořadí je pan poslanec Urban.

Poslanec Milan Urban: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl říci, že návrh sociální demokracie je tady. Já se k němu přihlásím pod číslem 1080 v podrobné rozpravě, protože jsme v tomto kontinuální. Já doufám, že ten návrh – i na základě toho, co tady řekl bývalý ministr financí, že to byl kontroverzní návrh v roce 2009, a přiznal, že neumí poctivě říci, jestli byly plusy, nebo nebyly minusy tohoto rozhodnutí na příjmové straně státního rozpočtu. To je poprvé, co to přiznal, protože předtím, když jsme o tomto návrhu tady mnohokrát hlasovali, tak vyhrožoval propadem příjmů státního rozpočtu.

Já si myslím, že analýzy, které byly poctivě udělány – mimochodem, to nebyl jen docent Ševčík, ale byl to výsledek práce týmu Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické – prokazovaly, že Česká republika přicházela v té době o miliardy korun. Jestli to byly tři, čtyři nebo pět, o tom se můžeme přít, ale naftu zvláště zahraniční přepravci prokazatelně nakupovali mimo Českou republiku.

Proto je tady ten návrh znovu. Já doufám, že nebude mít jen 130 nebo 115 hlasů na podporu, ale že bude mít 160 hlasů podpory v Poslanecké sněmovně, když se k němu teď hlásí i bývalý ministr financí. V podrobné rozpravě se znovu k němu přihlásím. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Petra Fialu a poté pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, vážená paní předsedající. Dámy a pánové, Občanská demokratická strana v minulosti docílila zrušení této – v uvozovkách – výhody, protože jsme byli přesvědčeni, že se tím vytvářejí nerovné podmínky na trhu. Jsme o tom přesvědčeni nadále. Daňovou vratku využívala jen část zemědělců a zejména těm malým se kvůli komplikované a drahé administrativě vůbec žádost o vrácení nevyplácela na rozdíl od velkovýrobů, které tu nebudu jmenovat, abych jim zbytečně nedělal reklamu.

Abych uvedl nějaká čísla, tak v roce 2013 možnost vrácení spotřební daně na tzv. zelenou naftu využilo 58 procent našich zemědělců, což je asi 13 tisíc zemědělských podnikatelů. Vrácení spotřební daně na zelenou naftu jsme zrušili také proto, že byla zdrojem daňových úniků. Nelze kontrolovat, jestli se ta nafta lije do traktoru, nebo do osobního auta. Pokud dnes novelu schválíme, všechny tyto nevýhody zavedeme znovu. Navíc to bude mít negativní dopad na státní rozpočet ve výši zhruba 1,32 miliardy korun ročně.

Já jsem se setkal v minulých dnech a týdnech s celou řadou soukromých zemědělců, kteří mi jasně říkali, že o takovouto politiku státu nestojí. Mnohem raději by byli, kdyby stát nedeformoval trh různými dotacemi a pozitivními diskriminacemi. Dokonce používali věty: Nejlepší dotace by byly žádné dotace. A toto je typ výhody, která je poskytována pouze některým, kteří podnikají v zemědělství, a především těm, kteří jsou větší a nehájí zájmy drobných zemědělců.

My bychom měli naslouchat těm, pro které politiku děláme. Měli bychom hájit především zájmy drobných zemědělců, na kterých stojí tradice českého venkova, a měli bychom vytvářet pro ně rovné podmínky tak, aby mohli dobře vykonávat svoji činnost.

Tyto parametry předložená novela nesplňuje. Zůstávají výhrady, které nás vedly k tomu, že jsme tuto "výhodu" zrušili, a proto ji ani teď občanští demokraté nepodporí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Chtěl bych jenom velice krátce zareagovat na pana poslance Kalouska. Když tady hovořil, jaká to je dnes pitomost přijímat takovýto návrh, obnovovat zelenou naftu, myslím, že je to velice pokrytecké z jeho úst, protože si dobře pamatuji, pro co hlasoval dříve v minulosti blahé paměti. Hlasoval pro zelenou naftu. Možná že ji tehdy dokonce i předkládal jako ministr, nechci se mýlit. Takže to prozření je zajímavé.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslancem Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Milý pane zpravodaji, já vám na to poctivě odpovím. Pokud vím, tak dnes tuto pitomost tlačí Poslaneckou sněmovnou KDU-ČSL. A já kdysi, 25 let, jako člen této strany jsem některé pitomosti dělal se svou stranou zcela loajálně tak, jako ji děláte vy a jako celá řada jiných straníků. Když těch pitomostí bylo mnoho, tak jsem tu stranu opustil a založil jsem stranu, kde už se pitomosti nedělají. (Pobavení v sále.) Na tom není nic pokryteckého. A svůj postoj k zelené naftě jsem nevyjádřil dnes, ale spolu s dalšími argumenty v okamžiku, kdy jsem tu stranu v roce 2009 opustil.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslancem Kováčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Kolegyně, kolegové, přeji hezký den.

Jenom na okraj diskuse o zelené naftě, která tady probíhá už asi poosmatřicáté, a na okraj vystoupení drahého pana kolegy Fialy: Prosím pěkně, mluvíme každý asi s jinými drobnými, středními i většími zemědělci. Ti zemědělci, se kterými mám tu čest se setkávat téměř denně já, mi říkají, že je naší povinností, abychom zajistili co nejlepší podmínky konkurenceschopnosti našeho zemědělství. Všude se mluví o potravinové bezpečnosti, o potravinové soběstačnosti, o mimoprodukčních i produkčních funkcích našeho zemědělství. A tam je jedno, jestli je to drobný, střední, velký zemědělec. Ty funkce zemědělství naplňují všichni zemědělci bez rozdílu a já si vážím úplně všech s tím, že pokud nedáme podmínky, například i ty dotace, stejné, nebo alespoň přibližně stejné jako ostatní konkurenční státy, jako mají ostatní firmy v rámci země Evropské unie, tak prostě a jednoduše ani velký, ani střední, ani malý zemědělec tu svoji funkci plnit nemůže.

Čili zelená nafta je něco, co je vynuceno okolnostmi a co pomáhá zemědělcům ke konkurenceschopnosti. A jestli je někde nějaký daňový a já nevím jaký únik, tak od toho máme příslušné orgány, aby to pohlídaly. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, paní předsedající. Já jsem zatím rád, že debata má pořád určitou kulturní a kultivovanou úroveň. Přece jenom nedá mi nereagovat na několik věcí, které zde byly vyřčeny.

Napřed panu předsedovi Fialovi, panu kolegovi. Já bych chtěl říci – jsou oblasti, kterým nerozumím a do kterých se ani odborně nepouštím, do těch polemik, když tu danou situaci neznám. Nepouštěl bych se asi do nějaké polemiky, která by se týkala oblasti vysokého školství, protože v tom jste vy jistě daleko větší odborník, než já kdy můžu cokoli nastudovat. A pokud jde právě o oblast zemědělství a oblast spojenou se zelenou naftou a s tím, jakým způsobem to je administrativně náročné pro ty malé zemědělce, tak vám řeknu, že jako člověk, který jsem v tom od malička vyrůstal, jedenáct let jsem sám soukromě hospodařil, z toho minimálně šest let jsem podával daňové přiznání v rámci tzv. zelené nafty, tak je to záležitost, která vám trvá řadu desítek minut včetně odeslání formuláře na celní správu. A vratka, peníze, které dostanete zpátky od státu, za to stojí. A opravdu, není to záležitost, která by byla administrativně komplikovaná.

Ta čísla, která uvádíte, že se to týká řekněme zhruba padesáti procent zemědělských subjektů, ta jsou dána tím, že statistika je do značné míry zdeformována tím, že dneska v této statistice máme i subjekty, které mají řádově výměru jednoho dvou hektarů, jejíž zemědělská prvovýroba není předmětem jejich hlavní činnosti, není hlavním zdrojem jejich příjmů, jsou jenom evidováni a registrováni. V tom případě statistika je opravdu deformovaná a je potřeba se na to takto potom korektně podívat.

Možná ještě krátký dovětek k panu bývalému kolegovi, panu poslanci Kalouskovi. Já bych byl jenom velice nerad, kdyby tady třeba za deset let říkal, jak se strašně mýlil na adresu TOP 09 a musel potom založit novou politickou stranu. Tak jenom teď už opravdu opatrně a dělat jenom ta správná rozhodnutí. A nikdy neměnit své politické postoje a názory. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Po něm se připraví pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, já nemohu jinak, na pana předsedu Kováčka musím zareagovat.

Nicméně předtím dovolu, pane ministře, abych vám řekl, že pevně doufám, že tím, že jste hovořil o panu předsedovi profesoru Fialovi jako o kolegovi, že jste si příliš nezadal. Tady myslím, že je potřeba ocenit vaši velkorysou noblesu, a chápu, že v té souvislosti jste o mně hovořil jako o bývalém kolegovi.

Nicméně pan předseda Kováčík říkal, že našim zemědělcům jde o konkurenceschopnost, a to je nepochybně pravda, ale neříkejte mi, pane předsedo prostřednictvím paní předsedající, že jim jde o ten instrument. Jim jde o ty peníze. Oni chtějí tu 1,4 miliardy, které posílí jejich konkurenceschopnost. Tomu já rozumím. A tady znovu opakují vláď, že tu možnost má v rámci poměrně velkorysých výdajů, které plánuje v následujících letech ve státním rozpočtu, a nemusí se kvůli tomu dopouštět distorze daňového systému. A pan předseda Kováčík říkal: Od toho jsou kontrolní orgány. Ale ty kontrolní orgány a ty jejich kontroly jsou nějaké náklady. A ty náklady jsou zcela zbytečné. Kdyby ta distorze neexistovala, nebude co kontrolovat. Ta 1,4 miliardy se dá vyplatit jakýmkoliv jiným způsobem. To je prostě věc, kterou nejsou schopni pochopit a která postrádá jakoukoliv logiku. Opravdu se tady nejedná o nic jiného než o jakýsi symbol: my jsme vám slíbili vybojovat zpátky zelenou naftu, tak vám ji vybojujeme. Zatímco by se dalo slušně říct: my si tedy myslíme, že máte právo na tu 1,4 miliardy navíc, tak vám ji dáme.

Ted' jsem slyšel spoustu překrásných řečí o tom, jak jsou ty daňové úniky vyloučeny, protože jsou stanoveny přísné normativy na jednotlivý druh toho, co je polní práce. No ale prosím pěkně, páni odborníci zemědělstí, což já tedy nejsem, pane ministře i pane předsedo Faltýnku, kdypak ty parametry byly naposledy aktualizovány? Jestli to nevíte, já vám to řeknu. Před 15 lety. Pane ministře, vy jste daleko zkušenější traktorista než já. Vy přece musíte vědět, že za těch 15 let technologie v zemědělství udělaly obrovský kus cesty dopředu a že spotřeba pohonných hmot před 15 lety a dnes je úplně něco jiného a že způsob zásahu techniky v krajině před 15 lety a dnes je něco úplně jiného. Tak to, co vy se tady snažíte Poslanecké sněmovně i veřejnosti říct, jak jsou to přesné normativy bez úniku, je přesný součet nepřesných čísel, která už 15 let neplatí. Obávám se, že tady mírně uvádíte Poslaneckou sněmovnu v omyl. Ne mírně, ale hodně.

Ale ani to není to nejdůležitější. Nejdůležitější je, že otevíráte vrata těm daňovým únikům. A tady chci znovu říct, že si vůbec nemyslím, že to budou dělat ti drobní zemědělci. Ti, kteří se na to těší nejvíc, což jsou skutečně ti drobní zemědělci, ty nepodezírám z toho, že se těší na to, jak budou přeprodávat zelenou naftu a jak si namastí na zelených únicích. Ale všichni známe ty velké farmáře z Václaváku. Všichni známe ty vlastníky obrovských zemědělských ploch, kteří v životě nehosподаřili, kdo ví, jestli někdy vytáhli paty z města, a pro ně tato daňová distorze bude obrovskou příležitostí, jak se hluboce zamyslet, jak tam ty daňové úniky vymyslet. A ujišťuji vás, že jsou ve svém uvažování většinou rychlejší než my. Protože oni ty zločinecké mozky mají. V Poslanecké sněmovně se ty zločinecké mozky vyskytují pouze sporadicky. Už jenom proto, že i ty mozky se vyskytují pouze sporadicky.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Bendla, mám tu faktickou poznámku pana poslance Kováčíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Říkal pan kolega Faltýnek, že se na to mám nezaměřovat. (Pobavení v sále.) Tak já jenom na konto reakce pana kolegy Kalouska, co se týká těch kontrolních orgánů.

Já si myslím, že celní správa, daňová správa a Policie ČR, a celá soustava orgánů činných v trestním řízení není něco, co by tady bylo jenom speciálně kvůli zelené naftě. A pokud nebudeme mít tuto, jak kolega Kalousek říká, distorzi, tak máme tady ještě jiné distorze, které tyto orgány zcela určitě a průběžně řeší a nějaké dramatické nárůsty nákladů na kontrolní mechanismus si nemyslím, že by nějak mohly být. Ale ptám se pana kolegy Kalouska a ostatních, kteří hlasovali pro zrušení zelené nafty, jaký jiný kompenzační mechanismus tedy pro naše zemědělce vymyslíme, a zcela

souhlasím, byť je to s podivem, s panem kolegou Kalouskem, že těm takzvaným zemědělcům z Václaváku by žádná kompenzace a žádné jiné mechanismy, které by jim měly něco nahraovat, prostě nepatřily. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem původně nechtěl vystupovat k tomuto tématu. Ale když se tu vážně mluví o tom, co by zemědělcům pomohlo, já jsem také přesvědčen o tom, že to není zrovna ta zelená nafta. Že to není absolutně klíčové pro české zemědělství. A i pan ministr Jurečka musí sám dobře vědět, že nikdo nikdy nezměří přesně, kolik toho naliju do traktoru a kolik toho naliju do osobního auta. On to musí dobře vědět, že to tak je a že se to nejvíce vyplatí těm, kteří potřebují té nafty nejvíce. A že tam dochází k věcem, které jsou nezměřitelné. A že chceme-li opravdu pomoci českému zemědělství, pak odpovídám i Pavlovi Kováčikovi, prostřednictvím předsedající, že jsou tady jasné priority českého zemědělství a že to není zelená nafta – že to je boj se suchem, že to je podpora živočišné výroby, že ty nástroje tady jsou a že je možné tyhle ty prostředky vzít. A pokud je vláda ochotna je dát k dispozici, tak je má dát na priority, které jsou nezpochybnitelné, a ne na priority, u kterých kouká sláma z bot.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana ministra Jurečku.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, paní předsedající. Opravdu stručně, jenom pár faktů. Já jsem především rád, že pořád ta diskuse je kultivovaná a že jsem se posunul z kategorie pasáček vepřů na traktoristu. Za to panu kolegovi děkuji. (Potlesk části koaličních poslanců.) Ale nicméně k tomu, co zde bylo vyřčeno.

Já bych chtěl jenom říct – nalijme si čistého vína. Zde pořád a stále dokola padají argumenty, že ty finanční prostředky můžeme zemědělcům dát jinak. Jsou tady zmiňovány nějaké dotační tituly. Já bych rád upozornil na jednu věc. Každý dotační titul musí někdo administrovat, musí někdo kontrolovat. A i v případě dotačních titulů je nemalý potenciál k případnému zneužití. Takže to opravdu poměrujeme věci, které nejsou poměřitelné, a je potřeba si říci, že i tento způsob má svoji, řekněme, určitou odvrácenou tvář a negativa.

Potom ještě k té spotřebě a určitým normativům. Pokud se nepletu, a já vám to zjistím, pane kolego Kalousku, ty propočty byly dělány někdy v roce 2005, ale rád vám je dodám. Chtěl bych říct, že celní správa má dlouhodobé statistiky ve svých

programech, kde dnes, a to vím ze zkušenosti, pokud zemědělský podnik prokáže a nárokuje najednou větší vratku zelené nafty, než bylo v minulosti, tak je okamžitě vyzván, aby to také zdůvodnil. Zda například zvýšil výměru nebo má nějakou plodinu. Víím to ze zkušenosti, z praxe, že on ten prostor, o kterém se tady hovořilo, ten bájný prostor, kolik je tam toho potenciálu k daňovým únikům, zdaleka není takový, o kterém vy tady hovoříte. Já neříkám, že není žádný. V každém případě, kde jdou veřejné peníze, je nějaký prostor pro zneužívání. Ale tady opravdu bych řekl, že ten problém zveličujete obrovským způsobem. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táhí se, zda se ještě někdo hláhí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíh obecnou rozpravu končíím. Než zahájím podrobnou rozpravu, přečtu několik omluv. Z jednání ve středu 16. července od 10.30 hodin se z důvodu zahraniční služební cesty omlouvá místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovaci pan Pavel Bělobrádek. Dále se omlouvá z dnešního jednání v čase od 16 do 17 hodin paní poslankyně Markéta Adamová a ze zítřejšího jednání po 13. hodině do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Zeleníková.

Nyní tedy zahájuji podrobnou rozpravu. Eviduji přihlášku pana poslance Urbana. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu, který je zaveden v systému jako pozměňovací návrh pod číslem 1080. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táhí se, zda se ještě někdo hláhí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tudíh podrobnou rozpravu končíím. Táhí se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečná slova. (Nikoli.) Pan zpravodaj? (Nikoli.) Dobrá. Končíím tudíh druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu číslo 4. Tím je

4.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - druhé čtení

Předložený návrh z pověření vlády uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře. Ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně připomněl návrh takzvané sazbové novely zákona o spotřebních daních, který jsme v prvním čtení projednali dne 10. června 2014 a který se týká členství ČR v Evropské unii. Návrh je předkládán na základě zhoršeného vývoje směnného kurzu české koruny vůči euru, protože tento vývoj výrazně ovlivňuje naplnění požadavků na minimální zdanění cigaret stanovené směrnicí Rady 2011/64/EU, o struktuře a sazbách spotřební daně z tabákových výrobků.

Česká republika je povinna s účinností od 1. ledna 2014 splnit specifický minimální požadavek ve výši spotřební daně 90 eur na tisíc kusů všech cigaret a procentní požadavek ve výši 60 % vážené maloobchodní prodejní ceny. Specifický požadavek pro rok 2014 je nutné splnit v přepočtu podle směnného kurzu vůči euru, který byl platný první pracovní den v říjnu 2013. Sazby daně jsou navrženy tak, aby bylo možné pro případnou úpravu sazeb na rok 2015 využít článek 18 odst. 2 směrnice, a předešlo se tak další úpravě sazeb spotřební daně z tabákových výrobků v krátkém časovém odstupu. Chtěl bych zdůraznit, že pokud by návrh zákona nenabyl platnosti do 30. září 2014, musely by být navrženy nové vyšší sazby spotřební daně vycházející ze směnného kurzu platného první pracovní den měsíce října 2014. Tento kurz bude s největší pravděpodobností stále významně poznamenán intervencí České národní banky v listopadu 2013. V takovém případě by muselo dojít k navýšení sazeb spotřební daně u cigaret o dalších 5,5 % oproti předloženému návrhu. Nové vyšší sazby by měly mít výrazný dopad na tuzemský trh. Proti současným cenám cigaret by se cena krabičky zvýšila o 6 až 7 korun, což by znamenalo přibližně o 3 koruny více, než je dopad do cen v předloženém návrhu. Skokové navýšení cen cigaret je spojeno s vysokým rizikem přechodu spotřebitelů na černý trh, jehož nárůst byl zjištěn již v současné době.

V souvislosti se změnou sazeb spotřební daně z tabákových výrobků se u cigaret dále navrhuje zavedení přechodného období pro doprodej cigaret zdaněných starou sazbou spotřební daně v délce tří měsíců ode dne nabytí účinnosti nové sazby daně z tabákových výrobků. Účinnost je navrhována k prvnímu dni třetího kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona. Pouze tak mohou být zachovány zákonem stanovené lhůty pro objednání a odběr tabákových nálepek s novou sazbou spotřební daně.

Předpokládáný maximální celoroční dopad navrženého zvýšení sazeb spotřební daně z tabákových výrobků na příjmy státního rozpočtu je odhadován ve výši 2,8 miliardy korun.

Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, poslanci, dovoluji si vás požádat o projednání předložené novely. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru a ústavněprávnímu výboru. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisk 208/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Ladislav Šincl.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 26. června 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 208.

Po úvodním slově náměstkyně ministra financí Hornochové, zpravodajské zprávě Šincle a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 208, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů. Jelikož jste dané pozměňovací návrhy dostali v textové podobě, proto mi dovolu, abych vás na ně odkázal.

Současně byl na rozpočtovém výboru přijat pozměňovací návrh, ve kterém byl požádán legislativní odbor Poslanecké sněmovny, aby společně s Ministerstvem financí upravily přechodné ustanovení vládního návrhu tak, aby nekolidovalo s přijatým pozměňovacím návrhem rozpočtového výboru. Výsledkem této úpravy je nový pozměňovací návrh, který je alternativním pozměňovacím návrhem k návrhu rozpočtového výboru. Avizuji, že tento pozměňovací návrh předložím v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím zpravodaje ústavněprávního výboru pana poslance Radka Vondráčka, aby se ujal slova. (Poslanec Vondráček se diví.) Pane poslanče, jste uveden jako zpravodaj ústavněprávního výboru k vládnímu návrhu o spotřebních daních.

Poslanec Radek Vondráček: Omlouvám se. Jestli jsem uveden jako zpravodaj výboru, tak jsem zpravodaj výboru. Mohu na tomto místě informovat, že poté, co byla věc řádně projednána na ústavněprávním výboru a byli vyslechnuti zástupci ministerstva, paní Hornochová, a po obecné rozpravě ústavněprávní výbor za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila, a za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky.

V článku I se vkládá nový bod 2, který zní: Za § 118 se vkládá nový § 118a, který včetně nadpisu zní... A dále bych odkázal asi na písemné vyhotovení tohoto pozměňovacího návrhu, který by měl být řádně načen, a nebudu tady číst celé jeho znění. Myslím si, že to asi vše, co bych k tomu dodal.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené pana poslance Stanjuru, pana poslance Šincla, pana poslance Urbana a pana poslance Koskubu. Pan poslanec Šincl se ruší, takže prosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo. Já bych chtěl okomentovat tři pozměňovací návrhy, které jsem podal k tomuto návrhu zákona. Jsou uvedeny jako sněmovní dokumenty 1053, 1054 a 1055. Pak bych poprosil pana zpravodaje, až bude určovat proceduru, aby v tomto pořadí o tom nechal hlasovat, protože ony se vzájemně vylučují. To znamená, pokud bude schválen první, další dva pozbývají smysl. To samé platí u druhého, případně u třetího.

Tedy bych je krátce, nebo možná ne úplně krátce, popsal.

První pozměňovací návrh v zásadě – nebudu číst přesně to znění – zavádí rovnou daň na balíček cigaret. To znamená, zavádí stejnou sazbu spotřební daně z tabáku na každou krabičku cigaret. Ten pozměňovací návrh vyhovuje všem kritériím, která po nás chce Evropská unie, to znamená, splňuje minimální výnos 90 eur za tisíc kusů cigaret, a to až do výše kurzu 28 korun za euro. Dále podíl spotřební daně na váženém cenovém průměru za předchozí rok minimálně 60 % a podíl pevné složky spotřební daně na celkovém zdanění váženého cenového průměru za předchozí rok v pásmu 7,5 až 76,5 %. Dopad této zvýšené sazby je přibližně 5 korun na jednu krabičku cigaret oproti dnešním cenám. Nová spotřební daň, pokud by bylo schváleno, by byla ve výši 49 korun. Můžete to porovnat i s tím, co je ve vládním návrhu, kdy ta daň navržená se pohybuje v rozmezí, já to zaokrouhlím, 47 až 51. Tento navržený model zdanění snižuje závislost výběru daně na konečné prodejní ceně, a je tedy odolný vůči obchodním politikám výrobců a dovozců. Výsledný stav je tak neutrální vůči jednotlivým tabákovým společnostem na českém trhu, zajišťuje vysokou předvídatelnost daňových příjmů a minimalizuje prostor pro daňové úniky. Návrh představuje možnost, a беру to jako odhad, dodatečného, to znamená zvýšeného výběru daně cigaret o 3,5 miliardy korun ročně. To je ten pozměňovací návrh pod sněmovním dokumentem 1053. Pak se v podrobné rozpravě k tomu odkážu.

Pozměňovací návrh, který předkládám a je pod číslem 1054, mírně modifikuje vládní návrh. Představuje dva kroky k zvýšení této spotřební daně, a to k 1. 1. 2015 a k 1. 1. 2016. U cigaret ten rozdíl proti vládnímu návrhu dělá jeden haléř na cigaretu. S tím, že tento návrh sleduje cíl, aby to zvýšení, které je bezesporu potřebné a které

Česká republika udělat musí, dopadlo na všechny druhy cigaret stejně v absolutní výši korun, ne ve stejné výši procenta, aby se nerozevíraly nůžky mezi nižším zdaněním levnějších cigaret a vyšším zdaněním dražších cigaret. Je to na dva roky z toho důvodu, aby byla předvídatelnost o postupu České republiky jak pro výrobce, tak pro dovozce.

Současně se zachovává poměr ceny u jemně řezaného tabáku k cenám cigaret, a to ve výši 80 % minimální sazby. Opět tento návrh v obou svých částech splňuje ta tři harmonizační kritéria v Evropské unii. Odhadovaný přínos pro státní rozpočet je pro rok 2015 zhruba 150 milionů korun plus a pro rok 2016 300 milionů korun plus.

Třetí pozměňovací návrh, který je pod číslem 1055, je v zásadě stejný, jako druhý návrh, který jsem před chvílkou komentoval. Týká se pouze roku 2015 a ty jednotlivé komodity jsou tam zvlášť. Vycházím z debaty na rozpočtovém výboru, kdy paní náměstkyně ministra financí říkala, že některou z těch částí by Ministerstvo financí podpořit mohlo, pokud by to bylo zvlášť. Takže tady procedurálně se pak bude o jednotlivých komoditách hlasovat zvlášť. Je tam zvlášť navržena ta 1,28 Kč za cigarety, zvlášť je navržena cena za doutníky, jemně řezaný tabák, a ostatní tabák ke kouření.

Chtěl bych říct, že dnes ráno jsem ve své elektronické poště obdržel dva dopisy, které jste zřejmě dostali vy všichni, protože to bylo podle mě na hromadnou adresu všech poslanců. V jednom je stanovisko Hospodářské komory České republiky, které v zásadě podporuje ten pozměňovací návrh pod číslem 2 a 3, a současně jsem obdržel, stejně jako vy, stanovisko Americké obchodní komory, která v zásadě rovněž podporuje tu myšlenku, aby se všem dovozcům či výrobcům zdražilo o stejnou hodnotu, ne o stejné procento. Takže pak prosím, až se o tom bude hlasovat, abyste i dopisy těchto, jak bych řekl, úctyhodných institucí mohli vzít v potaz.

O způsob procedury jsem pana zpravodaje požádal. Myslím, že to má logiku. Nejprve tu rovnou daň, pokud by to neprošlo, tak potom v jednom balíku změny pro rok 2015, 2016, pokud ani to by neprošlo, tak potom jednotlivé komodity zvlášť pro ty, kteří si umějí představit v některé z těch komodit podporu tomuto pozměňujícímu návrhu.

Chci říci, že všechny ty tři pozměňující návrhy přinášejí vyšší výnos spotřební daně pro státní rozpočet. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kalouska. Dříve než mu dám slovo, jenom abychom věděli, jaké je pořadí – s písemnou přihláškou pan poslanec Fiedler a potom se připraví pan poslanec Urban a Koskuba, kteří se hlásili z pléna. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Snad, pane předsedo Stanjuro prostřednictvím paní předsedající, k stanovisku Hospodářské komory, pokud vás zaujalo svou odborností, na vysvětlení. Poradcem prezidenta Hospodářské komory pro daně se stal pan doktor Minčíč, jeden z největších evropských odborníků na daňovou problematiku, dnes již vyhozený, jako celá řada jiných významných odborníků, z Ministerstva financí. Ale jsem rád, že alespoň z pozice Hospodářské komory bude moci dále mít připomínky k daňové legislativě.

Já jsem chtěl vystoupit k tomu, že tento návrh je samozřejmě potřebný, a se hlásíme k tomu, že vzhledem k našim mezinárodním závazkům má být schválen. Nicméně to, co nám tam vadí, jsou otvírající se nůžky mezi cenou levných a drahých cigaret. Tady odmítám tezi, že snad cigarety jsou sociální položka. A to, co je na tom zvlášť zarážející, je, že tyto otevírající se nůžky samozřejmě zvýhodňují dovozce proti domácímu výrobci. Prosím, abychom si tohle uvědomili, že to, co navrhlo Ministerstvo financí v rámci mantinelů postupného zvyšování spotřební daně, zvýhodňuje dovozce proti domácímu výrobci a motivuje spotřebitele, aby pochopitelně přesouval svoji spotřebu k levnějším, tedy dováženým cigaretám od cigaret doma vyráběných.

My jsme se snažili ... Tento trend tady existoval již začátkem 21. století. My jsme se v letech 2007 až 2010 snažili tyto nůžky srovnat a přivřít. Myslím si, že to je správná cesta, že ten dopad by měl být na každého spotřebitele zhruba stejný.

V tomto smyslu je formulován můj pozměňující návrh pod číslem 1052, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Když jsem poslouchal pana předsedu Stanjuru, získal jsem pocit, aniž jsem měl možnost číst jeho pozměňující návrh, že naše pozměňující návrhy 1052 a 1054 budou pravděpodobně velmi podobné. Kdo ví, jestli ne shodné. Nedělám si žádnou ambici, že musí být přijat ten můj, mám jedinou ambici – aby se nerozevřely nůžky mezi cenou levných a drahých cigaret, aby nebyl diskriminován domácí výrobce. Za takovéto situace samozřejmě rádi podpoříme tento návrh a budeme hlasovat pro jeho schválení. Kdyby však žádný z těchto pozměňujících návrhů nebyl přijat, prosím o pochopení, že nebudeme hlasovat pro zákon jako takový. Odpovědnost za to, že zvýhodňujete dovozce proti domácím výrobcům, takovou odpovědnost si, kolegové, když tak neste na svých bedrech sami. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane poslanče. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, paní předsedající, dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Já bych vystoupil krátce tady k tomuto návrhu zákona, který jsme projednávali v rozpočtovém výboru.

Projednáваме zde novelu zákona o spotřební dani na tabákové výrobky a tváří se to, že jde o technickou novelu vynucenou Evropskou unií. Prakticky se však ale jedná o zásah do dosavadní struktury spotřební daně a její změnu, což jsou v podstatě věci, které již tady říkali mí předchůdci, takže nebudu zbytečně komentovat to, co zde již bylo řečeno.

Vláda chce zvyšovat cenu cigaret dražších více než těch levných, to bylo tady také rovněž řečeno. Pokládám to za naprosto nelogické. Jediný logický a správný směr by byl tyto daně sblížovat tak, aby po určité době došlo k jednotné sazbě i u cigaret tak, jako to je u lihu, a tak, jako je to například u nafty, pomineme-li tedy zelenou naftu, kterou jsme tady také dnes projednávali. Celkově vzato, za správný přístup v otázce výběru spotřebních daní považuji ten, kdy se sazby na všechny kategorie cigaret i tabákových výrobků budou sblížovat.

Podal jsem pozměňovací návrh. Jeden z těch, který jsem podal já, se liší od toho, co tady zatím zmínili kolegové, a týká se to zdanění tabákových listů. Vede k tomu zkušenost, kterou již udělali v Polské republice, kterou udělali na Slovensku, kde s tímto měli problém. Jsou tam v podstatě o dva roky dále. Obě tyto země postupně přistoupily i ke zdanění těchto tabákových listů, které se začaly zneužívat jako zdroj tabáku pro řezání na kuřivo. Tady vycházíme jednoduše ze zkušeností, které udělaly naše okolní země. Nárůst tohoto problému u nás byl v roce 2013, kdy právě Polská republika přijala zákonnou úpravu a zdanila tyto tabákové produkty, čili tabákové listy, a distributoři potom hledali další odbytiště, které našli u nás. K tomu, proč vás vyzývám k podpoře toho, aby byly do zdanění tabáku i ty tabákové listy, je i stanovisko, které jsem si vyžádal z Generálního ředitelství cel ohledně situace s tabákovými listy. Ten názor je jednoznačný. Pokud bude v zákoně jednoznačně definováno, že veškerý tabák je předmětem spotřební daně, vyhneme se daňovým únikům. Je přece zájem vlády a Ministerstva financí, aby výběr spotřebních daní byl co největší, a nikoli abychom měli daňové úniky.

Vyzývám vás tedy k podpoře pozměňovacího návrhu 1016 a potom pozměňovacích návrhů 1065 a 1066. Já se k nim přihlásím v podrobné rozpravě. Tyto další mé návrhy se od jiných pozměňovacích návrhů, které tady již byly prezentovány například kolegou Stanjurou, liší v trochu v tom, že já vycházím z konceptu, že jakékoli skokové zvýšení daní, to, co navrhuje kolega Stanjura, aby to bylo srovnáno na jednu úroveň, se vždycky v praxi projevilo negativně, a že je lepší k tomuto kroku dospět postupně. Čili návrh 1065 navrhuje drobnou úpravu vládního návrhu tak, aby rozdíl mezi zdaněním nejlevnějších cigaret a dražších by byl menší a od roku 2016, tj. pozměňovací návrh 1066, došlo k dalšímu sblížení daně. Pokud to neprojednáme

nyní, jistě dojdeme za rok k tomu, že budeme muset zase tuto úpravu projednávat a schvalovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji a prosím k mikrofonu pana poslance Urbana.

Poslanec Milan Urban: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh Ministerstva financí, resp. vládní návrh, skutečně diskriminuje prodávce, výrobce, distributory na trhu, a to tím způsobem, že dovozci jsou opravdu zvýhodněni, protože podíl lacinějších cigaret na trhu je poměrně velký. Myslím, že jako loajální vládní poslanec bych se pokusil podat pozměňovací návrh, který se vejde mezi ty avizované pozměňovací návrhy, o kterých tu byla řeč, protože vládní návrh rozevírá nůžky – kolegové tu mluvili o tom, že by chtěli přivírat nůžky, tak já bych dal pozměňovací návrh, který zachovává určitou rovnováhu a harmonii a spravedlnost z hlediska prostoru na trhu, tedy ani nepřivírat nůžky ani je příliš nerozevírat, ale zachovat spravedlnost v tom smyslu, že národní výrobce nebude diskriminován, tedy nevznikne riziko ztráty nějakých pracovních míst a ohrožení případně výroby v České republice. Doufám, že když tu jsou názory tak rozdílné – vládní návrh rozevírá, opoziční přivírá – tak si myslím, že můj pozměňovací návrh může být dobrým kompromisem k tomu, aby obohatil konečnou verzi tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní s faktickou pan poslancem Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já se tedy těším na ten kompromisní návrh pana kolegy Urbana, protože můj druhý pozměňovací návrh se liší od vládního o jeden haléř. Tak nevím, jestli se ještě dá najít menší jednotka rozdílů, než je jeden haléř. Možné to je. Docela se těším a určitě by bylo dobré, abychom se dohodli na proceduře možná ještě předtím, než o tom budeme hlasovat, ať to má nějakou logiku, protože já jsem samozřejmě pro sblížení sazeb, ale je pro mě lepší zachování poměru než zvýšení. Ale pak to bude na panu zpravodaji, aby to nějak logicky seřadil, abychom případně mohli podpořit něco jiného, co je třeba kompromisem, a abychom o tom nehlasovali jako první, ale naopak, ale to už nechám na panu zpravodaji a těším se, jak bude ještě menší jednotka než jeden haléř, v čem se budeme lišit, protože změna je skutečně nepatrná. Ono na krabičce už je to 20 haléřů, pak se k tomu počítá DPH, takže to není zase úplně zanedbatelná částka, ale těším se nějakou drobnější jednotku než jeden haléř.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Koskubu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, pokusím se ve stručnosti nyní zdůvodnit, proč, ač lékař, právě při tomto návrhu zákona přicházím s celkem šesti pozměňovacími návrhy. Ale neděste se, ono to prakticky je jen z důvodů formálních, ne že by šlo o tolik pozměňováků.

Dámy a pánové, opakovaně zde zažívám zákon, novelu zákona, která zvyšuje spotřební daně na tabák jako celek. Samozřejmě jako lékař musím přiznat, že nám Kryštof Kolumbus přivezl, a nedá se snad říci ani pochutinu, ale vysloveně drogu, která bezesporu zdraví našich obyvatel škodí. Na druhé straně si přiznejme, že se obchodu s touto drogou šikovně ujal stát a stát podobně jako drogový dealer poté, co si – ať chceme nebo ne – vychová jistou silnou skupinu konzumentů své drogy, tak pak bystře zvyšuje její cenu touto spotřební daní. Je to v něčem smutné a připadá mi pokrytecké, že tím pouze plníme státní kasu a že kupř. ani my nyní při této novele o spotřební dani nehovoříme o tom, kolik z budoucích vybraných miliard se alespoň pošle do toho resortu, který následky užívání této drogy léčí. To je věc, která mě mrzí léta, ale nyní nemám sílu toto změnit. Tolik jen na úvod.

Věc, proč vystupuji, je taková, že, ať chceme, nebo ne, je to velký byznys a daně by pokud možno měly zůstat v České republice. Už se tady hovořilo o zahraničních, domácích výrobcích etc. etc. a já to chci ještě rozšířit o další druh tabáku a to je tabák dýmkový. Předem vás, dámy a pánové, upozorňuji, že na věci mám osobní zájem, protože jsem kuřákem dýmky, a kdybychom kdysi před lety neměli na vojně politruka, kterému vadilo, že na věži letiště kouřím dýmku, což se nehodilo k Československé lidové armádě, a přivezl mi papyrasy, tak bych možná u dýmky zůstal. Vlastně jsem obětí totality, že jsem se naučil kouřit též cigarety.

Nicméně zde ve Sněmovně jsem často slyšel, že budeme myslet i na podnikatele, protože většina z nás je rozhodně za parazity nepovažuje, a i když jde o malou skupinku, tak nevím, jak znáte malé obchůdky, kde se prodávají tzv. potřeby pro muže. Z mého pohledu jsou to poměrně rozkošné obchody, kde kromě kvalitních doutníků, alkoholu si též můžete zakoupit dýmku a dýmkový tabák. Přestože je zde spousta lidí, kteří na rozdíl ode mě jsou spíše eurohujerští, jaksi se nám totiž z toho návrhu zákona vytratilo to, co je v evropské směrnici, kterou zde pochopitelně jak papouškově posloucháme, že je možné tabák rozdělit na několik skupin, a zcela nám tam vypadl právě tabák dýmkový, který není totéž jako tabák určený k balení cigaret. A jelikož věřím, že vás mnoho není, co dýmku kouří, tak vás ale mohu ujistit, že jelikož toto činíme opakovaně, tak že se dýmkový tabák v České republice z těchto půvabných obchůdků, kam často zvláště před Vánoci vidím zacházet dámy, které tam jdou nakupovat dary svým milovaným polovičkám, tak tento tabák je čím dál dražší a

najednou je dražší než v zahraničí. A na mysli mám naše dva nejbližší sousedy – a to Spolkovou republiku Německo a Rakousko. A neurazte se, já si myslím, že je to chyba, ze dvou důvodů. Za prvé, nedodržujeme směrnici EU, a za druhé, my tím ničíme tyto příjemné podnikatele, protože jestliže to nyní nezměníme, tak tabák bude opět dražší a lidé, kteří propadli této závislosti tak jako já, si jej budou čím dál více dovážet ze zahraničí. A i když nejde o tak horentní částku, jako jsou desítky miliard za cigarety, tak i tato částka je důležitá.

Přiznám se, že s pozměňovacími návrhy mi pomohla ani ne tak přímo Hospodářská komora, i když to na ni navazuje, ale Asociace obchodu a cestovního ruchu za pomoci naší legislativy, a proto to rozdělili do šesti pozměňováků. Ono se tam hovoří o pár desítkách milionů, o které bychom mohli přijít. Možná by to bylo přes sto milionů. Přiznám se, jelikož tam máme dnes třeba bod 6, což je služební zákon, tak nejenže se přimlouvám za podnikatele, kteří u nás provozují tyto obchody, ale též se přimlouvám za to, že každá koruna do státní pokladny je dobrá. Protože třeba, když přijmete mé pozměňovány, tak možná ušetříme peníze, ze kterých pak zaplatíme generálního ředitele našich úředníků a jeho nejbližší.

Přimlouvám se za to, abyste mým pozměňovacím návrhům, ke kterým se v podrobné rozpravě přihlásím, věnovali pozornost. Není to žádná levárna. Myslím si, že bychom se měli chovat tak jako naše sousední státy a pomoci nikoliv ani tak kuřákům jako těm lidem, které to přece jenom živí a nejsou pak závislí na dávkách atd., atd.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a zahajuji podrobnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Šincla, Rykalu a pana poslance Fiedlera. Nyní má slovo pan poslanec Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, paní předsedající. Když jsem hovořil v obecné rozpravě, avizoval jsem, že podám pozměňující návrh, tzv. alternující pozměňující návrh, tak mi dovolu, abych předložil alternující pozměňovací návrh k návrhu rozpočtového výboru a ústavněprávního výboru, který je elektronicky zaevidován jako sněmovní dokument 1051. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Rykalu.

Poslanec Adam Rykala: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi také se přihlásit ke pozměňovacímu návrhu k tomuto návrhu zákona. Jedná se o sněmovní dokument, který je uveden jako číslo 1067. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím dalšího přihlášeného, pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne, ještě jednou. Já se přihlašuji k svým pozměňovacím návrhům pod čísly 1016, 1065 a 1066, které jsou uvedeny ve sněmovních tiscích. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím – a teď je vás tady hodně, takže přečtu pořadí. Jste puštěn, pane poslanče Urbane. Váš kolega vás pouští, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji pěkně. Jen krátce. Já se přihlašuji ke svému pozměňovacímu návrhu 1056.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Stanjura do podrobné rozpravy, je-li tomu tak.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se odkazuji na své tři pozměňovací návrhy, které jsou uloženy jako sněmovní dokumenty číslo 1053, 1054 a 1055.

A nedá mi to, protože těch návrhů je více než deset z mnoha politických klubů: vzpomeňte si, jestli mě paměť neklame, tak původní návrh vlády byl, abychom to schválili podle § 90.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Pan ministr s přednostním právem.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já bych vzhledem k prodlení a času navrhl zkrátit lhůtu pro třetí čtení na 48 hodin, to za prvé.

A taky bych chtěl jenom trošku okomentovat, že záměrem novely nebylo měnit strukturu zdanění, ale především splnit kritéria minimálního zdanění s co možná nejnižším dopadem na strukturu trhu. Takže z tohoto důvodu u ostatních tabákových

komodit navýšení sazeb daně bylo zvoleno tak, aby byl dodržen rovnoměrný dopad na všechny tabákové výrobky. My jsme skutečně na ministerstvu na tom strávili strašně moc debat. Každý má na to jiný názor. Také jsme mluvili několikrát s naším největším výrobcem a chápu podporu Hospodářské komory i americké hospodářské komory, nebo kdo to všechno podpořil, takže šlo hlavně o to, a my si myslíme, že náš návrh je spravedlivý, procentuálně. Protože je vysoce pravděpodobné, že dalším daňovým zvýšením by došlo právě u spotřebitelů nejlevnějších segmentů cigaret k přesunu do šedé ekonomiky. Takže si myslím, že to navýšení procenta, kde od těch nejnižších je to 5,3 % až 5,6 u nejdražších. A absolutní zdražení 2,90 nebo 3,50 koruny, tak podle našeho názoru je to optimální návrh pro všechny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Poprosím s přednostním právem pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, budu velmi stručný. Za prvé chci panu ministrovi ve vši účtě říct, že jsem přesvědčen, že ten dopad není rovnoměrný. Že je mnohem tvrdší na dražší druhy cigaret než na levnější druhy cigaret. A znovu podotýkám, že cigarety podle našeho názoru nejsou sociální komodita a že přesun na trhu od dražších k levnějším podle mého názoru není nic, co by mohlo potěšit kohokoliv včetně bojovníků proti kouření a lékařů. Ale prosím, to vyjádříme hlasováním o pozměňujících návrzích.

Já jsem se mezitím mohl seznámit s pozměňujícím návrhem 1054 pana poslance Stanjury a vzhledem k tomu, že je v podstatě totožný s mým pozměňujícím návrhem 1052, který jsem avizoval, tak to nechci zpravodaji komplikovat, ani vám, a tento svůj pozměňující návrh stahuji a podporuji návrh pana poslance Stanjury.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Stanjuru, faktická poznámka pana poslance Kováčka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováček: Děkuji, paní místopředsedkyně. Omlouvám se panu kolegovi Stanjurovi, ale to, co tady běží v té diskusi, mě trochu znepokojuje. Padl tady návrh od pana ministra na zkrácení lhůty a tak podobně. Já, nezlobte se na mě, se skutečně potřebuji poradit se svým klubem, jak s tím návrhem naložit, a proto teď žádám o přestávku na poradu klubu KSČM v délce půl hodiny.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji, tudíž tedy vyhlašuji přestávku do 17.27 hodin.

(Jednání přerušeno v 16.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.27 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Budeme pokračovat v přerušném jednání Poslanecké sněmovny. Ještě než budeme pokračovat v přerušené podrobné rozpravě, mi dovolu, abych nejdříve konstatoval omluvy z jednání. Pan poslanec Josef Hájek se omlouvá od 18 do 21 z pracovních důvodů. Pan poslanec Ludvík Hovorka se omlouvá od 17.30 ze zdravotních důvodů. A od 17 hodin se omlouvá z osobních důvodů pan poslanec Milan Šarapatka.

Nyní je v podrobné rozpravě přihlášen pan poslanec a předseda klubu ODS Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom zareagovat na slova pana ministra financí. Když říká, že hlavní snahou vládního návrhu je vyhovět harmonizačním kritériím, tak chci říct, že minimálně tři pozměňovací návrhy, které jsem podal, také vyhovují všem kritériím, která musí Česká republika splnit. Říkal, že to je rovnoměrný dopad. Je to rovnoměrný dopad v procentech. Není to rovnoměrný dopad v absolutních částkách. Náš návrh se snaží, aby byl rovnoměrný v absolutních částkách. Nemá cenu se chytat za slovo, kdo má pravdu, když každý mluvíme o jiném kritériu. Dneska je nerovnováha, to znamená u dražších cigaret je vyšší míra zdanění, je vyšší daň než u levných cigaret. A my navrhujeme aspoň v jednom z návrhů, aby se to zvýšilo o stejnou částku. Chci jenom připomenout, že návrhy, jak jsem je přednesl, predikují zvýšený výběr spotřební daně proti vládnímu návrhu, takže to není ani tak, že bychom prognózovali nižší příjmy státního rozpočtu, a tím komplikovali situaci vládě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler před ostatními přihlášenými do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Dobré odpoledne ještě jednou. Jenom co jsem zapomněl dříve. Tady padlo, jestli jsem v nějakém konfliktu zájmů, nebo nejsem. Nejsem, jsem zarytý a dlouhodobý nekuřák. Ale to není důvod, proč jsem se hlásil. Ze strany ministra financí tady bylo před přestávkou řečeno, že právě ten návrh Ministerstva financí daně sblízuje. Nevím, jestli pan ministr má připravené nějaké nesprávné podklady, anebo to prostě není skutečnost, ale pozměňovací návrh, který jsem předložil v určité variantě já i kolegové, kde se jedná o sazby 21,8 a 2,38, je

navržen tak, aby došlo k rovnoměrnému, respektive stejnému zdražení levnějších a dražších cigaret, kdežto u vládního návrhu je ten rozdíl asi 60 haléřů. Takže tato informace tedy není pravdivá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. Nyní v podrobné rozpravě pokračuje pan poslanec Koskuba a poté pan poslanec Stupčuk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jak jsem avizoval, i s osobním zájmem, přihlašuji se k pozměňovacím návrhům. Zdůrazňuji, že jsou ve skutečnosti stejné, ale připojené k různým materiálům k tomuto zákonu, a to pod čísly 1068 až 1073. Děkuji a dovolím si je předat panu zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Stupčuk, přihlášený do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu označenému pod číslem 1085. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Ještě někdo další do podrobné rozpravy? Další přihlášku písemnou nemám ani přihlášku z místa nevidím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr financí, místopředseda vlády? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Také nemá zájem.

Ve druhém čtení můžeme hlasovat pouze o vrácení návrhu zákona výboru k novému projednání nebo na návrh navrhovatele zkrácení lhůty pro projednání třetího čtení na 48 hodin. Tento návrh byl předložen a musíme o něm rozhodnout. Ještě zagonguji, aby všichni, kteří mají zájem o hlasování, se mohli dostavit do sněmovny.

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 4, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 4. Z přítomných 170 pro 75, proti 24. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy ve třetím čtení projednávat až po uplynutí 72hodinové lhůty k projednání. To jistě stihneme na této schůzi bez problémů. Končím druhé čtení tohoto – ještě vidím přihlášku. Prosím. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já bych, pane předsedající, zpochybnil hlasování. Já jsem hlasoval a nefungovalo mi to tlačítko. Tak kdybyste byl tak hodný. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu pana kolegy Bronislava Schwarze o rozdílu mezi jeho hlasováním a elektronickým zápisem o výsledku hlasování rozhodneme v hlasování číslo 5, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro opakování tohoto hlasování, respektive pro zpochybnění elektronického zápisu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 5. Ze 145 přítomných pro 120, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy znovu hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 48 hodin v hlasování pořadové číslo 6, které jsem zahájil. Ptám se kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 6. Z přítomných 149 pro 80, proti 27. Návrh byl přijat. To jistě nezmění nic na průběhu projednávání tohoto návrhu zákona.

Končím bod číslo 4. Děkuji panu místopředsedovi vlády, děkuji panu zpravodaji. Budeme pokračovat.

K faktické poznámce mám přihlášeného pana poslance Martina Novotného. Pravděpodobně šlo jenom o jiné hlasování, děkuji.

Podle pořadu schůze máme před sebou bod číslo pět. Tím je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - druhé čtení

Požádám, aby z pověření vlády uvedl tento tisk ministr školství, mládeže a tělovýchovy Marcel Chládek. Budu požadovat přítomnost pana kolegy Zlatušky a Horáčka, kteří jsou zpravodaji jednotlivých výborů. Pan ministr už se chystá. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem k tomu, že při prvním

čtení tady proběhla podrobná diskuse a debata o tomto návrhu, omezím se na co nejkratší vystoupení.

Máte před sebou vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Touto novelou reagujeme na situaci, kdy od 1. 1. roku 2015 má vejít v platnosti ustanovení, které je tam již od roku 2004 a jehož účinnost byla neustále oddalována, a to je část, která se týká kvalifikace pedagogických pracovníků. Vzhledem k tomu, že do té doby nebyla žádná čísla, tak Ministerstvo školství provedlo analýzu. Na základě této analýzy bylo zjištěno, že velké množství pedagogů stále nemá tuto kvalifikaci. Na základě debat a připomínek, které proběhly i se školskými odbory a zástupci pedagogických fakult vznikl tento návrh, který máte před sebou.

Návrh řeší ve čtyřech bodech možnost řešit tuto situaci a zároveň jsme se domluvili s pedagogickými a jinými fakultami, které vzdělávají učitele, že zvýší počet kursů, ale i zvýší počet studentů v běžném studiu pro vysokoškoláky, tak abychom se od 1. 1. 2015 nedostali do situace, kde momentálně více jak 300 škol má přes 50 % nekvalifikovaných pedagogů, více jak 600 škol přes 30 % nekvalifikovaných pedagogů. V mnohých oblastech by to udělalo velké problémy. Rád bych upozornil na tabulku, kterou máte přiloženu. Tam máte celou analýzu. Každý poslanec tam může najít svůj okres, svůj kraj a může se podívat, jak konkrétně na tom vaše oblast momentálně je.

Závěrem mi dovoluje vyjádřit i informaci, že s tímto návrhem vyjádřily podporu i školské odbory.

Tímto děkuji vážené a slovně Poslanecké sněmovně za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní s přednostním právem ještě před zpravodajem, i když myslím, že jsme mohli vyčkat na zprávu zpravodaje, ale pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Není to k tomuto návrhu zákona. Já jsem velkorysý a skoro vždycky, když někdo zpochybní hlasování, tak hlasuji pro přijetí té námítky a opakované hlasování. Ale lhát se nemá!

Pan poslanec Schwarz říkal, že nemohl hlasovat. Záznam o hlasování ho usvědčuje ze lži. (Zvyšuje důraznost projevu.) Hlasoval pro. Takže jediné jak mohl zpochybnit hlasování, že byl pro, a přitom chtěl být proti, nebo něco takového. Myslím, že se to nedělá. Když už chcete zpochybnit hlasování, protože někteří vaši nedoběhli, tak to aspoň použijte podle pravdy a nevymýšlejte si, že vám nefungovalo

hlasovací zařízení, když na sjetině hlasování číslo 4 u vašeho jména svítí "ano". Takže jste hlasoval pro. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, to je ovšem vážný problém. Já vám, pane kolego, dám slovo k faktické poznámce až v rozpravě, protože teď to udělat nemohu. Ale to je vážný problém, protože jsme samozřejmě měli vyčkat na elektronický zápis. Já jsem vám důvěřoval a vy jste nás trochu podvedl. To se opravdu nedělá, tohle to. Teď tedy samozřejmě těžko mohu bez návrhu cokoliv jiného dělat, jenom to konstatovat pro stenozáznam.

Nyní tedy budeme pokračovat v projednávání a já budu konstatovat, že tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu dosud nebylo doručeno. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 206/1. Žádám tedy předsedu výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu poslance Zlatušku, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, my jsme se věnovali poměrně podrobně tomuto zákonu, včetně návrhu na změny na zasedání podvýboru. Výbor bude zasedat dnes, proto bych si dovolil navrhnout přerušení tohoto bodu do čtvrtka do 9 hodin.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. – Ještě tedy s přednostním právem pan předseda Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl vyjasnit před tím hlasováním legislativní stanovisko, zda je to možné. Určitě to můžeme přerušit do příští schůze. To bezesporu ano, ale jestli to můžeme přerušit do čtvrtka, když máme pevně daný pořad schůze, si nejsem jist. Neříkám, že nemůžeme. Opravdu si nejsem jist a prosil bych o stanovisko legislativy, zda tento postup je možný. Opravdu nevím, neříkám, že je to špatně, ale měli bychom si to vyjasnit ještě před hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já budu konstatovat, že jednací řád, když neupravuje něco podrobně, zůstává to na rozhodnutí Poslanecké sněmovny. Protože padl procedurální návrh, tak ten procedurální návrh budeme hlasovat. Tak jako tak rozhodne Poslanecká sněmovna.

Já jen podotýkám, že i když je schůze schválena, je svolána na základě podpisů potřebného kvora poslanců, tak skutečně nejde nic dělat s programem, ovšem uvnitř těch bodů platí všechna ostatní pravidla, to znamená, že jak odročení projednávání do splnění určité lhůty – jestli chcete, pane předsedo, konstatovat jednací řád, mohu to učinit, ale v tomto ohledu samozřejmě je důležité si uvědomit, že tak činíme v době, zda uplynula, nebo neuplynula lhůta pro jednání výboru, což já považuji za mnohem důležitější, a je s podivem, že ji nemáme.

Paragraf 63 není vyloučen z jednání o jednotlivých bodech při schůzi svolané na základě žádosti potřebného kvora poslanců a i § 63 říká, že lze dát návrh na odročení: "návrhem na odročení navrhuje poslanec, aby projednáváný návrh nebyl rozhodnut ihned, ale aby se o něm jednalo buď v době pozdější, vyjádřené určitým časovým údajem, nebo podmínkou, která musí být nejprve splněna".

Tady byly dvě věci, které byly řečeny, to znamená projednání výborů, tak jestli požadujete ještě vysvětlení, pane předsedo, od legislativy, tak samozřejmě můžeme počkat, ale já to nepovažuji za nutné. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Já nezpochybňuji, že můžeme hlasovat o odročení, třeba i do čtvrtka. Já se ale ptám, jak bude pokračovat schůze u ostatních bodů, když máme pevně stanovený pořad. Jak budeme pokračovat ve čtvrtek? Který bod přijde na řadu, když nesmíme změnit pořadí bodů, a najednou tam ve čtvrtek zařadíme – já nevím, kde budeme zítra večer, kolik bodů projednáme, možná budeme v bodě 12, a najednou místo bodu 13 se vrátíme k bodu 5? To se mi skutečně nezdá.

To je všechno. My to nechceme nějak komplikovat, chtěli jsme hlasovat pro propuštění do třetího čtení, nicméně my nemůžeme za to, že není usnesení výboru a je to přitom mimořádná schůze. Opravdu bychom měli být opatrní v legislativních krocích. Ted' nemluvíme o obsahu, ale o proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já musím znovu konstatovat, že v tomto ohledu, pokud požadujete, pane předsedo, ještě se zeptám – jestli požadujete stanovisko legislativy, tak já samozřejmě ho nebudu dávat, to stanovisko bylo pouze mé a můj výklad jednacího řádu v tomto ohledu, pokud to požadujete, tak já samozřejmě přeruším schůzi do doby, než takové stanovisko tady bude přítomno. Svolám samozřejmě politické grémium. Vzhledem k tomu, že tu není předseda, tak ne k němu, ale sem svolám předsedy klubů na tu dobu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych tedy poprosil o to písemné stanovisko. Já se tedy domnívám – náš výklad je, že to můžeme přerušit, ale musíme přerušit schůzi a

pokračovat ve čtvrtek, nebo kdy bude hotové usnesení podvýboru, a pokračovat tak jak v tom bodě, ve kterém to přerušíme. To bezesporu možné je. Já za to nemůžu, že to nemáte dobře připravené.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě předseda klubu sociální demokracie. Prosím pana Romana Sklenáka, aby se vyjádřil.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, my to připravené máme a my jsme ten postup konzultovali s legislativou. Potvrdila nám, že je možné tímto způsobem postupovat. Jednací řád o tom mluví jasně. Je možné přerušit ten bod a pokračovat v něm poté, na kdy ho přerušíme.

Ale samozřejmě pokud chcete si tohle ověřit u legislativy, já s tím nemám problém, ale pokud bychom měli čekat na nějaké písemné stanovisko, tak s tím nesouhlasím. Takže já navrhuji, abychom udělali krátkou přestávku, tohle si vyjasnili s legislativou Sněmovny a pokračovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Počkejte. Schůzi řídím já v tuto chvíli. Dám slovo ještě předsedovi klubu KSČM a pak tedy samozřejmě nechám rozhodnout Sněmovnu o procedurálním návrhu, protože tady samozřejmě je otázka – já vám odcituji § 54 odst. 7 a podle toho budeme postupovat dál. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Všechny ty postupy, o kterých tady byla řeč, jsou možné. Já spíše souhlasím s tím výkladem, který je na přerušení schůze, ale to si nemůžeme dovolit v této době.

Mám úplně neefektivnější návrh: Aby bylo učiněno zadost všemu, tak pan předsedající nechá o tom návrhu hlasovat, pan předseda klubu ODS dá námitku proti postupu předsedajícího, Sněmovna odhlasuje námitku a může se jet dál. A legislativa nezávisle na tomto hlasování může klidně zpracovat posudek pro pana předsedu klubu ODS, aniž bychom to jakýmkoliv způsobem zdržovali. Jde jen o to, jestli podstoupíme to riziko námitky proti postupu předsedajícího. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan předseda klubu ANO, potom předseda klubu ODS. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Vážený pane předsedající, já bych si dovolil požádat jménem našeho poslaneckého klubu o hodinovou přestávku na jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No, teď jste mi to zkomplikoval víc, než jsem si myslel. Dobře. Okamžitě chcete přestávku na klub? Dobře. Protože jsem oznámil předsedu klubu ODS, tak dávám slovo předsedovi klubu ODS. Pak vyhlásím přestávku.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Není riziko námitky, riziko je, že nebudeme postupovat procedurálně dobře. Námitka není žádné riziko. Abychom dali čas legislativě, tak já bych si poté, co skončí jednání poslaneckého klubu, vzal přestávku na jednání našeho klubu v délce 30 minut. Děkuji. (Velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já přes to, co všechno bylo řečeno, konstatuji pro porady klubů – (Poslanci se začínají rozházet.) Ještě jsem nevyhlásil přestávku, vážené kolegyně a kolegové. Prosím o klid!

Budu konstatovat pro poradu klubu ODS a pro poradu klubu hnutí ANO: Byla-li schůze svolána podle § 51 odst. 4 nebo 5, rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Ustanovení odst. 4 věty druhé a třetí o zařazení písemných a ústních interpelací a odstavců 5 a 6 o změně pořadu se v těchto případech nepoužijí. V těchto případech se rovněž nepoužijí ustanovení § 97 odst. 3 věta první o předložení návrhu zákona zamítnutého Senátem, § 97 odst. 4 věta první o předložení návrhu zákona vráceného Senátem s pozměňovacími návrhy a § 98 odst. 2 věta druhá o předložení návrhu zákona vráceného prezidentem republiky.

Konstatuji, že – jak jsem řekl předtím – rozhodnutí, které tady máme učinit hlasováním Sněmovny, se nevztahuje na uvedený paragraf na přerušení bodu schůze, ale samozřejmě až skončí porady, a ty bohužel tedy skončí v 19.20 hodin, takže v tomto případě přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny do zítřejšího dne do 9 hodin ráno.

(Jednání skončilo v 17.50 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. července 2014
Přítomno: 180 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji druhý jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Jednoho už tu mám. Náhradní kartu číslo 1 má pan poslanec Petr Adam.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: paní poslankyně Vlasta Bohdalová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Robin Böhnsch z osobních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová z osobních důvodů, pan poslanec Radim Fiala z rodinných důvodů, paní poslankyně Jana Fischerová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Gabal bez udání důvodu, pan poslanec Vlastimil Gabrhel do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Hájek dnes od 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Radim Holeček z osobních důvodů, pan poslanec Václav Horáček z osobních důvodů, pan poslanec Miloslav Janulík z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Kláška z rodinných důvodů, pan poslanec Martin Kolovratník z osobních důvodů, pan poslanec Josef Nekl ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Zdeněk Ondráček z osobních důvodů, pan poslanec Miloš Petera do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný z pracovních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová z rodinných důvodů, pan poslanec Karel Tureček z osobních důvodů, pan poslanec Ladislav Velebný z pracovních důvodů, paní poslankyně Miloslava Vostrá od 13 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů, paní poslankyně Kristýna Zelenková od 13 hodin z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan premiér Bohuslav Sobotka od 11 hodin z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pavel Bělobrádek od 12 hodin z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Michaela Marksová z odpoledního jednání Sněmovny z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Helena Válková od 10 hodin z pracovních důvodů.

Náhradní kartu číslo 4 má předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček, náhradní kartu číslo 5 má paní poslankyně Dobešová, náhradní kartu číslo 9 má pan poslanec Jeroným Tejc.

Budeme pokračovat bodem, který byl včera přerušen.

5.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb.,
o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 206/ - druhé čtení**

Bod jsme přerušili po vystoupení předsedy výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu (mluví velice pomalu, aby upozornil na hluk v sále), pana poslance Jiřího Zlatušky – děkuji vám za ten klid – a po přednesení jeho procedurálního návrhu na přerušení tohoto bodu do čtvrtka 17. července. K hlasování nedošlo z důvodu žádosti poslaneckých klubů ANO a Občanské demokratické strany o přestávku na klub.

Stanovisko legislativního odboru, které jsme si vyžádali jako poslanci, bylo rozdáno v úterý 15. července na jednotlivé kluby.

Prosím nyní, aby místo u stolu zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr školství, mládeže a tělovýchovy pan Marcel Chládek a předseda výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Zlatuška.

Ptám se pana poslance Jiřího Zlatušky, jestli chce vzít zpět svůj návrh na přerušení, nebo o něm budeme hlasovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pane předsedající, беру ho zpět. My jsme měli jednání včera ve výboru –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, nerozumím ani panu poslanci. Prosím o klid v jednací sále! Budeme pokračovat, až tady bude ticho. A věřím, že to nebude bráno jako obstrukce. (Chvilí čeká.)

Poslanec Jiří Zlatuška: Beru zpět.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda výboru bere svůj návrh zpět. S další přihláškou se přihlásil s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem rád, že předseda výboru ten návrh vzal zpět, protože když si přečtete stanovisko legislativního odboru, a já ho tedy respektuji, tak nám říká, že letitá praxe, která se držela, se držet nemusí. V mnoha jiných případech slyším – to se nemůže udělat, protože to se tady ještě nestalo za dvacet let. Pokud budeme postupovat podle tohoto legislativního stanoviska legislativního odboru, znamená to, že s programem mimořádné schůze a s řazením bodů si můžeme dělat, co chceme. Můžeme to přehazovat institutem přerušení, můžeme to seřadit úplně jinak a můžeme to měnit každý den. Já to sice respektuji, jenom před tím varuji. Když někdo ten postup poprvé použije, tak se pak nemůže divit, když ho pak někdo použije jako druhý.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní prosím, aby se ujal slova předseda výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Jiří Zlatuška, a informoval nás o jednání tohoto výboru. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (V sále je stále hluk.)

Poslanec Jiří Zlatuška: Dobrý den, pane předsedající. Já jsem rád, že je rád kolega Stanjura, a můžeme být všichni rádi. Včera –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám, ale opravdu pana předsedu neslyším. Poprosím všechny v jednacím sále, aby se ztišili. Zřejmě byla horká letní noc, ale teď už pracujeme. Děkuji.

Poslanec Jiří Zlatuška: Je to zákon o pedagogických pracovnících, takže je to docela stylové, že předsedající se musí chovat tak trošku jako učitel uklidňující neposlušné žáčky.

My jsme včera absolvovali jednání výboru k této věci, čili je splněno to, že výbor k tomu zasedal.

Já bych v tomto konstatoval, že co se týče návrhu novely zákona o pedagogických pracovnících a změně některých zákonů ve znění dalších předpisů, tak jak tady včera pan ministr konstatoval, jedná se o řešení problému, který vznikl nečinností minulých vlád, resp. minulých ministrů školství od roku 2004, kdy byl předchozí zákon přijat. Bylo tam legisvakanci ustanovení, které umožnilo působit nekvalifikovaným pracovníkům po dobu deseti let. Původně to byla doba pěti let, bylo to jednou prodlouženo na deset let a tato doba vyprší.

Jak jsme byli informováni, byla k tomu vypracována analytická zpráva na základě mimořádného šetření Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o nekvalifikovaných pedagogických pracovnících učitelích, ze které vyplynulo, že situace je skutečně velmi alarmující. Mimo jiné ze zprávy vyplývá, že 50 %, nebo téměř polovina těch nekvalifikovaných učitelů nemá ani vysokoškolské vzdělání, má jenom střední vzdělání. Zároveň z toho vyplynula velká geografická nerovnoměrnost zastoupení těchto učitelů. Jsou oblasti, ve kterých je velké množství nekvalifikovaných učitelů, jinde naopak jsou čerství absolventi pedagogických fakult, kteří jsou v evidenci úřadů práce jako nezaměstnaní. Nicméně nebylo možné najít jednoduchý způsob, jak tady tyto vzdálené nerovnoměrnosti vypořádat.

Z toho vznikl návrh, který máme ve druhém čtení, který jednak předpokládá prominutí některých kvalifikačních ustanovení, která byla původně zákonem předpokládána, a dále řeší několik věcí, řekl bych, praktického charakteru, kdy odborníci zejména v souvislosti s uměleckými profesemi nebo uměleckou pedagogikou plus výukou cizích jazyků u rodilých mluvčích zajišťují způsobem, kde není z pohledu Ministerstva školství rozumné je protahovat formálním vzděláváním.

Na včerejším výboru jsme se zabývali možnostmi, nakolik diskuse, která proběhla na zasedání podvýboru pro regionální školství, opravňuje k tomu v této době ještě přicházet s pozměňujícími návrhy k tomu vládnímu návrhu. Motivace toho, proč ten vládní návrh nějakým způsobem pozměňovat, ta se dá najít ve velmi dramatické debatě kolem toho, zda tento návrh mění, nebo nemění ta základní paradigma, která se v České republice ustanovila kolem vzdělávání učitelů. Stát garantuje vzdělávání. Stát dává podmínky na to, jakým formálním vzděláním musí učitelé projít. Vedle toho máme povinnou školní docházku, kde rodiče posílají děti do škol, a stát tady těmito formálními kritérii garantuje jistou úroveň. (V lavicích panuje rušící debata.)

Debata kolem těch možných změn se týkala mimo jiné toho, nakolik uznávání kvalifikací řediteli škol narušuje tady tento princip. Víceméně kdybych to měl shrnout jednoduchým příměrem, tak jak padlo na jednání výboru. Je to otázka, nakolik se v jiných oblastech, třeba v řízení motorových vozidel, spokojíme s tím, že člověk, který umí řídit auto, nemusí mít řidičský průkaz, nebo nakolik bychom byli spokojeni s tím, že by v nemocnici o léčbě, která se bude používat, nebo o lécích, rozhodoval výhradně ředitel v tom smyslu, že si nebude všimát klinických zkoušek, nebude si všimát lege artis a bude prostě usuzovat jenom ze své vlastní zkušenosti. Ten příměr by byl třeba "zemřelo nám jenom 15 % pacientů", tak je tahle léčba, byť je obecně považovaná za šarlatánství, dobrá.

Toto je jedna z poloh, která fakticky byla v té dlouhé debatě diskutována. Jenom vlastně průchod mezi Scyllou trvání na striktních požadavcích současného zákona, kde kvalifikaci mnoho učitelů nemá, žáci jsou s nimi spokojeni, ředitelé škol také, a

není tam vidět rozumný způsob, jak si formální vzdělání doplnit, a Charybdou částečného rozvolnění té situace.

Z této debaty nepřináším usnesení, to by nebylo možné, abychom jednali, ale mám doporučení výboru –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane předsedo. Přestože se zabýváme nekvalifikovanými pedagogickými pracovníky, chci ctěnou Sněmovnu upozornit, že jsem kvalifikovaný pedagogický pracovník. A pokud se opravdu Sněmovna neztiší, tak přistoupím k jmenování známých rušičů. Je to sice středověká metoda, ale ujišťuji vás, že pořad účinná. Děkuji.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pak není divu, že ti kvalifikovaní učitelé ve školách chybějí. (Pousmání.)

Z výboru přicházím s doporučením podpořit pozměňující návrh paní poslankyně Berdychové, který se týká tlumoníků ze znakové řeči. Je to problém, který není řešen v původním návrhu. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy sice mělo názor, že by bylo vhodnější tady toto řešit až v nějakých dalších novelách, nicméně horizont dalších dvou let se zjevně zdál většině členů školského výboru jako nedostatečný, takže to je tady toto doporučení.

U ostatních problémů, které se týkají věcných nedostatků v tom návrhu, převládá názor, že sliby Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, že některé z těch věcí budou řešeny v nastávajícím školském zákoně nebo že jsou to věci řešitelné na úrovni školské inspekce, že jsou dostatečné, takže tam není doporučení nic dalšího s výjimkou té znakové řeči měnit.

Konstatoval bych ještě, že z hlediska procesního projednávání považují problém kvalifikace a stanovování kvalifikace učitelů za problematiku, která koliduje se zmocněním, které je dnes v zákoně o vysokých školách. Prakticky to vypadá tak, že obsahovou náplň vzdělávání učitelů stanovují fakulty, které vzdělávají učitele. To je celkem padesát fakult v České republice. A v zákoně o vysokých školách § 1 písm. b) je stanoveno výhradní právo vysoké školy umožnit získání odpovídající profesní kvalifikace. Z tohoto hlediska mohu konstatovat, že je trošku nešťastné, že tato věc nebyla meritorně projednávána tak, jak by odpovídalo, s vysokými školami z hlediska tady tohoto jejich věcného poslání.

Zároveň nám byly doručeny připomínky Asociace děkanů pedagogických fakult k novele zákona, kde k bodu 3, 4, 7, 8 a 12 jsou připomínky, které jsou – je to podepsané za Asociací děkanů pedagogických fakult docentem Trnou 4. 7. 2014 – uvedeny jako neakceptovatelné. Z toho hlediska informace o tom, že ta novela se

zakládá na souhlasu s pedagogickými fakultami, to bohužel není možné brát jako pravdivou informaci.

Nicméně jak říkám, doporučení výboru tady k tomuto je přijmout ve znění předkládaném a modifikovaném pozměňujícím návrhem paní poslankyně Berdychové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi, který nás informoval o jednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu.

Nyní jsem chtěl poprosit zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Václava Horáčka, nicméně ten je z dnešního jednání omluven. Ptám se tedy, jestli je tady člen výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který by mohl přednést stanovisko jako zpravodaj. Je to pan poslanec Petrů.

Já tedy formálně poprosím Sněmovnu, abychom schválili změnu zpravodaje z pana poslance Václava Horáčka, který je nepřítomen, na pana poslance Petrů.

Zahajuji o tom hlasování. Kdo je pro změnu zpravodaje, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je přihlášeno 158 poslankyň a poslanců, pro 128, proti žádný. Děkuji ctěné Sněmovně, změnili jsme zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Petrů: Vážené dámy a pánové, obdrželi jste všichni sněmovní tisk číslo 206/1. Je to usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj číslo 50 ze dne 25. června 2014 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnicích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tímto usnesení výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 11. schůzi po odůvodnění doktora Petra Mlsny, náměstka ministra školství, mládeže a tělovýchovy, a po zpravodajské zprávě poslance Mgr. Václava Horáčka doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk číslo 206 projednat a schválit v předloženém znění. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se nejprve s přednostním právem přihlásil pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. K této projednávané novele bych rád učinil několik poznámek nejenom jako kvalifikovaný

pedagog, kterým jsem – pro uklidnění pana předsedajícího – také, ale jako bývalý ministr školství.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já o vás nepochybuji, pane předsedo. Děkuji.

Poslanec Petr Fiala: Předkládaná novela řeší problém zhruba šesti až osmi procent našich učitelů, kteří nesplňují potřebnou kvalifikaci tak, jak jim to předepisoval zákon, který byl přijat touto Sněmovnou před deseti lety, a nemohli by tedy dále učit. Je potřeba mít na paměti, že tito lidé měli více než deset let čas se na nové podmínky připravit a přizpůsobit se jim. Předloženou novelou povolujeme vlastně další výjimky z výjimek, a je tedy otázka, jestli ti, kterých se situace týká, uvěří, že stát to tentokrát myslí opravdu vážně, začnou si potřebnou kvalifikaci dodělávat, anebo budou opět spoléhat na to, že jako už mnohokrát jim bude udělena další výjimka. A zůstává tu také problém těch, kteří uvěřili, že to stát myslí vážně, a tu kvalifikaci si často s velkými obtížemi a na úkor své rodiny dodělávali. Pokud se stát takto chová, a chováme se tak opakovaně, udělujeme výjimku z výjimek, nedodržujeme to, co jsme sami schválili, tak se nedivme, že občané státu často nedůvěřují.

Na druhé straně chápu a souhlasím s tím, že Ministerstvo školství se snaží řešit situaci nedostatku pedagogů a chce, aby stát poskytoval dobrou vzdělávací službu. To je samozřejmě v pořádku.

Jiná věc je, když se tady mluví třeba o tom, že v minulosti nebylo řešeno to, že se blíží účinnost tohoto zákona, jiná otázka je, jestli byl dobrý ten původní záměr, který byl přijat v roce 2004 v době, kdy Ministerstvo školství spravovala Česká strana sociálně demokratická. Ono se ukazuje, že z hlediska státu a v rámci zákona nelze dobře stanovit, jestli je učitel dobrý, nebo je špatný, jestli má přirozenou autoritu, schopnost předávat vědomosti, má vztah k dětem. A protože nejsme schopni to stanovit, tak se uchylujeme k formálním kritériím.

Abychom se z této situace dostali, nestačí přijmout tuto novelu, vyřešit problém šesti až osmi procent nekvalifikovaných pedagogů, ale je potřeba konečně přistoupit k systémovému řešení, které nám umožní neposuzovat učitele jenom na základě formálně stanoveného kritéria v zákoně. Tím řešením je zavedení kariérního systému, kariérního řádu pro pedagogy, aby učitelé měli skutečnou motivaci se vzdělávat, růst, zlepšovat se a specializovat se. Jedině tak budeme mít v rukách jednoznačný nástroj, který dá pedagogům jistotu a učiní jejich povolání atraktivnější a bude i pro společnost zárukou, že učí ti, kteří mají našim dětem co nabídnout.

Na závěr bych rád konstatoval, že Občanská demokratická strana nebude v této fázi navrhopvat zamítnutí této novely, a souhlasíme s tím, aby procházela dál do třetího čtení a Sněmovna se jí zabývala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Občanské demokratické strany, jehož pedagogická autorita je očividná, protože se sněmovna skutečně výrazně ztížila. Děkuji vám.

Dále se přihlásil s přednostním právem pan ministr školství Marcel Chládek. Prosím, pane ministře, máte slovo. Po něm pan zpravodaj Jiří Zlatuška. (Zpravodaj jde k řečnickému pultu.) Po něm prosím, po panu ministrovi, pane zpravodaji. Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Já se pokusím svým vystoupením možná zkrátit některé další příspěvky, protože včera na výboru byla debata dlouhá asi dvě a půl hodiny a nakonec jsme stejně zjistili, že ten vládní návrh, který máme na stole, je opravdu vyváženým kompromisem, na kterém dělali odborníci na školskou legislativu, kteří tam byli průřezově, ať tam je levice, nebo pravice. Je to opravdu připraveno tak, abychom dali jasný signál, že pedagog si musí dodělat kvalifikaci. Výjimky, které tady jsou, jsou pouze učiněny pro určitou skupinu osob, u které na základě debaty s odbornou veřejností bylo doporučeno netrvat na kvalifikaci, protože již mají tu kvalifikaci získanou jiným způsobem.

Vzhledem k tomu, že deset let je ten zákon tady a v podstatě téměř nikdo to neřešil, souhlasím s tím, že to může řešit i kariérní řád. Pro vaši informaci, je v přípravě, již se bude pilotovat od příštího roku. Zároveň jsme se dohodli s pedagogickými fakultami na rozšíření jejich nabídky, protože bylo zjištěno, že v některých lokalitách a v některých oborech nebyla nabídka dostatečná. Bylo například prezenční studium, nebylo distanční studium, takže se ho nemohl zúčastnit pedagog, který byl ve vzdělávacím procesu.

Zároveň bych chtěl podotknout, že návrh na výboru byl podpořen a doporučen drtivou většinou poslanců napříč politickým spektrem, a všechny ostatní návrhy, které tam byly, kromě zmiňovaného návrhu, který se týká neslyšících – a tam jsme se bavili o možnosti, jestli to nedat spíše do školského zákona –, tak všechny ostatní návrhy byly podpořeny jedním hlasem.

V závěru svého vystoupení bych chtěl požádat o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin z toho důvodu, že učitelé musí vědět, jak ta podoba bude vypadat, a ředitelé stavějí již nyní rozvrh a vzhledem k tomu, že účinnost zákona je od 1. 1. 2015, ale školní rok je od 1. 9. tohoto roku, opravdu nás velmi tlačí čas a já

budu velmi rád, pokud bude vstřícnost nejenom z koalice, ale i ze strany opozice toto podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další řádně přihlášený je pan zpravodaj, po něm s faktickou poznámkou pan předseda Zbyněk Stanjura.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já jsem na to, co zde říkal pan předseda ODS k té době, co bylo možné, nebo nebylo možné na Ministerstvu školství řešit, chtěl bych zdůraznit, že to, co muselo být známo, byla skutečnost, že zde nebyli dostatečně kvalifikovaní učitelé a že zde učí řada, to, že 50 procent z těch nekvalifikovaných, nebo 47, má jenom střední vzdělání, je alarmující problém, který je v příkrém protikladu se všemi proklamacemi o tom, jak má příprava učitelů vypadat.

Souhlasím s tím, že nemusí být bráno formální vzdělání jako jediné kritérium pro posuzování učitelů, ale k tomu zde bylo deset let od toho roku 2004, aby se tomu předchozí ministři věnovali a přišli s alternativní koncepcí k tomu, co zde pan předseda ODS zmiňoval jako ten návrh předchozí sociálně demokratické vlády. Toto se nestalo. A bez ohledu na to, jestli bylo, nebo nebylo možné řešit problematiku nekvalifikovaných učitelů, tak minimálně měli ti ministři a Ministerstvo školství a předchozí vlády pracovat na tom, aby tady udělali jiný koncept a aby se to nemuselo řešit v roce 2014 během mimořádné schůze, během prázdnin v tom časovém presu, o kterém mluvil teď v tom bezprostředně předchozím pan ministr.

Toto je zásadní problém a je to problém toho, jak je koncipováno vzdělání, jaké garance stát dává rodičům, že opravdu se o toto stará, a do jaké míry se na to mohou spolehnout nejen učitelé, že pravidla, která jsou pro ně nastavená, jsou dodržovaná. Plně souhlasím s výhradami všech, kteří si to formální vzdělání doplnili a teď mají vedle sebe kolegy, kteří tady tohle nemají, a bude jim to prominuto. Ale současně je to faktický nezájem předchozích vedení ministerstva o to, aby tady toto koncepčně pracovalo.

A poslední drobnou poznámku: Z té analýzy nevyplývá, že všichni z těch nekvalifikovaných jsou ti, kteří na školách seděli celých deset let. V okamžiku, kdy si to přečtete, mohou tam být lidé, kteří nějakou dobu pobývali mimo školství, vracejí se, je tam jasné kritérium, které se týká jediné věci, a to je celkové odučené doby, celkové praxe a jejich věku v okamžiku nabývání účinnosti, resp. tam je přímo datum 1. 1. 2015. Ne všichni z těch, které bychom tady dnes kritizovali, že tady tuto výjimku budou využívat, museli být nutně na školách celých deset let nepřetržitě.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně to nedalo. Myslím si, že máme používat pravdivé argumenty. Pan ministr požádal o zkrácení lhůty na 48 hodin. Proč ne. My jsme na to připraveni. Ale důvod není ten, že by se to nestihlo do 1. ledna. Jestli to budeme dělat v tento pátek, nebo příští středu, na termínu projednání tohoto zákona v Senátu to nic nezmění. Kdyby pan ministr řekl "já bych to chtěl v pátek, ať to máme rychle za sebou", tak tomu rozumím, ale není to tak, že by hrozilo mezi pátkem a středou nějaké zpoždění až po prvním lednu.

Já jsem to říkal i v prvním čtení, když jsme se bavili, a je to jedno, který člen Poslanecké sněmovny to říká z které strany. Otázka, lidé, nekvalifikovaní učitelé, to věděli deset let. A tady i velmi kvalifikovaní lidé říkali: Co dělal stát, aby tito lidé splnili to, co jim zákon ukládá? Mně ta otázka přijde úplně nepatřičná. My se máme ptát těch lidí, proč to nestihli. Někteří možná mají objektivní důvody. Slyšel jsem o tom, že se neotevíraly obory, které potřebovali, atd. Ale nemůžeme podle mě tu otázku otočit – co dělal stát. Musíme se ptát, pokud chceme se ptát, těch lidí, kteří nesplnili zákonnou povinnost, proč to neudělali. Správně říkal pan předseda Fiala, že tohle je nespravedlivé vůči těm, kteří tu povinnost splnili, kvalifikaci si dodělali velmi často při zaměstnání, velmi často za těžkých podmínek. A musím říct, že se v poslední době na mě obrazení kvalifikovaní učitelé, kteří nemají práci a píší mi maily, určitě oslovují i vás, a říkám: nepovolte to, protože oni mají oprávněný pocit, že když výjimku neprodloužíme, oni budou mít větší šanci z toho úřadu práce se dostat do školy. A na to bychom taky neměli zapomínat. Vím, že to není úplně jednoduché, jeden za jednoho, hrají tam roli různé kvalifikace apod., ale i tak máme dneska podle mých informací před 5 tisíci kvalifikovaných učitelů na úřadech práce a těm prodloužením výjimky nijak nepomůžeme si práci najít.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan zpravodaj Jiří Zlatuška. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Dovolil bych si reagovat na pana poslance Stanjuru. Na otázku, proč se ptát, co dělal stát, když to byl evidentně problém učitelů, já bych ještě doplnil, že to byl problém i jejich ředitelů. Těch, kteří budou mít dneska pravomoc ty kvalifikace uznávat. To byli stejní lidé, kteří měli ukládat svým zaměstnancům, aby si doplnili vzdělání.

Ale tu otázku, proč jsem říkal, že stát něco zanedbal. Pan kolega Stanjura jistě bude rozumět příkladu z dopravní situace. V okamžiku, kdy se na dálnici stane havárka a stane se tam kalamita, tak platí pravidla silničního provozu. Všichni vědí,

jak se chovat. Přesto v okamžiku, kdy tam nepřijde policie a nezačne usměrňovat dopravu a nezačne se starat o to, aby provoz směrem na objížděky byl nějakým způsobem plynulý, tak ta kalamita, která tou havárií vznikne, bude mnohem horší, než bude za předvídavé asistence toho, kdo na ten provoz dozorá. A v tomto případě je to totéž. Vznikla zde kalamita, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je ten orgán, to ministerstvo, které má na starost o vzdělávací soustavu pečovat, a v okamžiku, kdy nic neudělalo, tak se udělal ekvivalent zaplněné dálnice bez dopravních policistů, kteří by pomáhali tu kalamitu odstranit. Toto je problém, pro který tvrdím, že je chybou předchozích ministrů, že se tomuto nevěnovali.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a dostáváme se k řádným přihláškám. Jako první se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Andrlé. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrlé Saylor: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já jsem si včera dovolil dát pozměňovací návrh k této novele zákona a ten pozměňovací návrh spočíval v tom, že jsem se snažil oddálit tento problém o dva roky s ohledem na učitele, kterých se to týká, kteří by přišli o práci apod. Je tam i spousta dalších a dalších věcí, které jsem konzultoval s různými odborníky, a bylo mi řečeno, nebo jsme došli k závěru, že tento problém není dokončen a že je potřeba na něm dále pracovat.

Po včerejší schůzi výboru pro vědu, vzdělání, mládež, kulturu a tělovýchovu jsem si svůj názor trochu poopravil vzhledem k tomu, že jsme byli informováni panem ministrem a paní vrchní ředitelkou Kácovou i dalšími o situaci, která se ohledně této novely připravuje nebo dělá, a o těchto změnách vás velice dobře informoval i pan profesor Zlatuška i ministr pan Chládek, a mně tedy nezbyvá nic jiného, než s těmito pozměňujícími návrhy souhlasit, protože věřím tomu, že to prospěje jak těm v uvozovkách postiženým, protože mají trochu změkčený zákon nebo tu novelu, tak že to prospěje i tomu, že ti, co vzdělání nebo kvalifikaci nemají, že si ji doplní. Proto stahuji svůj pozměňovací návrh na odklad novely o dva roky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Andrlemu. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych si dovolil nejprve se vyjádřit k tomuto návrhu z hlediska své pedagogické zkušenosti. Byl jsem dvacet let učitelem na gymnáziu a pak jsem byl osm let ředitelem také dvojjazyčného gymnázia a vím, že škola, to je velmi různorodé prostředí, inspirující,

což je jeho hlavním posláním. V tomto prostředí mají místo školy zřizované obcemi, samozřejmě školy zřizované kraji, školy zřizované státem, mají v něm místo také školy soukromé, školy církevní.

Samozřejmě že vím, že odedávna hlavním požadavkem na to, stát se učitelem, byla kvalifikace, tedy vzdělání. A to tedy vzdělání učitelské. Musím říct, že ve školách, v kterých jsem byl, tento požadavek byl vždycky stoprocentně zohledňován. Přesto vím také, že v tomto různorodém prostředí se mohou vyskytnout učitelé, kteří mají výbornou kvalifikaci oborovou, ale schází jim kvalifikace učitelská, pedagogická. Proto určité procento výjimek ze svých zkušeností podporuji.

Chtěl bych se ale zaměřit na jinou část zákona a ta část se týká pracovního zařazení vychovatel. Konkrétně tedy § 16 tohoto zákona, kde v jeho odstavci 2, který se zabývá právě požadovaným vzděláním vychovatelů, kteří vykonávají přímo pedagogickou činnost, mj. také ve školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy, což je segment výchovné péče, který upravuje zákon 109, a v tomto zákoně 109 jsou popsány jednotlivé typy této péče, diagnostický ústav, výchovný ústav, dětský domov, případně dětský domov se školou. Konkrétně tedy bych se rád zabýval dětským domovem, tedy tím typem tohoto zařízení, které upravuje § 12 zákona 109.

Tento paragraf říká, že dětský domov pečuje o děti podle jejich individuálních potřeb, ve vztahu k dětem plní zejména úkoly výchovné, vzdělávací a sociální. Účelem dětského domova je zajišťovat péči o děti s narušenou ústavní výchovou, které nemají závažné poruchy chování. Tyto děti se vzdělávají ve školách, které nejsou součástí dětského domova. Do dětského domova mohou být umísťovány děti zpravidla od tří do nejvýše 18 let. Do dětského domova se rovněž umísťují nezletilé matky spolu se svými dětmi. Což je tedy typ, který je zařazen v onom školském zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy. Na tyto vychovatele jsou kladeny nároky buďto získat vysokoškolské vzdělání v akreditovaném studijním programu, to je za a), a za b) projít vyšším odborným vzděláním, nebo tedy za c) absolvovat střední vzdělání pedagogické a doplnit si vzdělání formou celoživotního vzdělávání na vysoké škole. A já bych se chtěl věnovat tomu, že bych chtěl podat pozměňovací návrh, který by tuto přísnost malinko omezil. Tento návrh jsem konzultoval s Asociací náhradní výchovy, což je instituce, která sdružuje 100 zástupců zařízení pro výkon ústavní výchovy – je to podle nového občanského zákoníku spolek. Tato asociace spolupracuje se všemi subjekty v daném odvětví školství fungujícími, mimo jiné také s Ministerstvem školství.

Cílem mého návrhu je to, aby pro vychovatele v dětském domově bylo postačující pouze středoškolské vzdělání pedagogického typu, tedy vzdělání, které může získat na střední pedagogické škole takového typu, který my Jihočeši dobře známe např. jako Střední pedagogickou školu v Prachaticích. Proč to dělám? Proč se

nemohu spokojit s tím, že takto vzdělaný pedagog si může doplnit celoživotním vzděláváním svoji kvalifikaci? Představme si paní vychovatelku ve věku mezi 50–60 lety, která vychovala v dětském domově, kde působí převážnou část života, celou řadu lidí, kteří od dětství prošli jejím rukama, v 18 letech odešli do života, chodili do školy, a ona spolu se svými spolupracovníky nahrazovala jejich rodinu, kterou z nějakého důvodu neměli. Tato paní by tedy měla ještě nyní pokračovat ve své práci, absolvovat ono celoživotní vzdělávání na pedagogické fakultě. Myslím si, že není třeba takto na ni tlačit a umožnit jí, aby její vzdělání bylo postačující.

Tento návrh jsem vnesl do systému jako sněmovní dokument 1092, a až bude otevřena podrobná rozprava, tak si dovolím k tomuto návrhu přihlásit. Myslím, že se nejedná o tak významnou změnu. Není to nic systémového, nic, co by narušovalo strukturu zákona, a proto jsem si dovolil takto ve druhém čtení svůj návrh přednést. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi. S další řádnou přihláškou je přihlášena paní poslankyně Martina Berdychová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přicházím s pozměňovacím návrhem, a to z podnětu Asociace neslyšících ASNEP. Není to, jak už tady zmínil pan ministr, problematika, kvůli které se tady novela zákona o pedagogických pracovnících předkládá, úplně to s tím nesouvisí, ale souvisí to se zákonem o pedagogických pracovnících. Přicházím s tím z toho důvodu, že problematika neslyšících je neustále odkládána. Ministerstvo ji dlouhodobě neřeší a neslyšící vždycky dostávají odpověď: počkejte, až bude nový zákon, počkejte, až se otevře zákon o pedagogických pracovnících. Nebyli také začleněni do vnějšího připomínkového řízení, proto s tím návrhem přicházíme de facto až takhle na poslední chvíli.

Systém vzdělávání neslyšících v naší republice se od 90. roku téměř nezměnil a je to systém špatný a nedostatečný. Neslyšící děti jsou izolovány od běžného života, učí je lidé, kteří jim nerozumějí a nevzdělávají je v jejich mateřštině. Chybí kvalitní tlumočník českého znakového jazyka. Tlumočník, to je zprostředkovatel, je plně zapojen do pedagogického procesu a bez tlumočnicka znakového jazyka nelze vůbec vykonávat vlastní pedagogickou činnost. Cílem naší společnosti by mělo být děti integrovat, ne je izolovat od běžného života. Měly by být samostatnými nezávislými osobnostmi a k tomu by jim určitě mělo pomoci vzdělání. Současný vzdělávací systém však tuto funkci zcela nezvládá.

Pozměňovací návrh proto zavádí novou kategorii pedagogického pracovníka, a to tlumočnicka českého znakového jazyka, a také specifikuje požadavky na jeho

odbornou kvalifikaci. Pozměňovací návrh jsem rozdělila do čtyř bodů. První a třetí bod se týká přímo tlumočnicka českého znakového jazyka, protože v současném znění zákona jsou tlumočníci nekonzistentně vedeni ve školách buď jako nepedagogičtí pracovníci, nebo jako pedagogičtí pracovníci, asistenti pedagoga. Obě tyto varianty se však v praxi ukazují jako plně nefunkční. V případech, kdy jsou tlumočníci znakového jazyka vedeni jako nepedagogičtí pracovníci, to nevyhovuje nároku na finanční odměnu a jejich vlastní práci. Vedení tlumočnicků jako asistenta pedagoga je také nevhodné, a to vzhledem k odlišné náplni práce a vzhledem k nesystémovým nárokům na předepsané nutné pedagogické vzdělávání. Tlumočníci znakového jazyka se vzdělávají ve specializovaných odborech souvisejících s tlumočením ve školním prostředí. Nároky na doplnění standardního pedagogického vzdělání, které jsou nutné pro asistenty pedagoga, jsou pro ně neúčelné. Oni se potřebují vzdělávat v tom, co potřebují k výkonu své práce. Proto se navrhuje zavedení nové kategorie tlumočnicka znakového jazyka.

Pozměňovací návrh se týká i získání odborné kvalifikace pedagogických pracovníků. V praxi se totiž ukázalo, že není nezbytně nutné, aby ve školách a třídách zřízených pro žáky se sluchovým postižením učil pouze někdo se speciálním pedagogickým vzděláním. Naopak, absolventi speciální pedagogiky často neumějí znakový jazyk. Znakový jazyk totiž není povinnou součástí jejich speciálněpedagogického vzdělání a s dětmi se pak často nedorozumějí. Zároveň tito pedagogové nemají žádnou aprobaci, která je na školách pro sluchově postižené, které vzdělávají podle rámcového vzdělávacího plánu a na středním stupni vzdělání, vhodná. Speciální pedagogové tedy mohli čelit problému, že se s dětmi nedomluví, a zároveň na druhém stupni základní školy a na středních školách nebudou mít dostatečnou kvalifikaci s výjimkou konkrétního odborného předmětu. Přesto jsou podle současného znění zákona právě jedině oni ti, kdo může děti se sluchovým postižením učit.

Navrhováno je požadovanou kvalifikaci doplnit o jiné vhodné odborné vzdělání, které umožní řediteli školy podle zvláštních okolností vhodných zřetele přijmout kvalifikovaného učitele, který není absolventem speciální pedagogiky, ale jiného vhodného příbuzného oboru a současně má jiné schopnosti zaručující schopnost práce s dětmi s odlišnými potřebami.

Poslední bod pozměňovací návrh se týká společných ustanovení k odborné kvalifikaci. Současná úprava nezajišťuje u pedagogů skutečné ovládnutí potřebného komunikačního systému. Podle současné právní úpravy totiž není třeba prokazovat, že pedagog daný komunikační systém skutečně ovládá, ale pouze to, že např. absolvoval krátkodobý kurz jakéhokoli komunikačního systému. Dále zákon v současnosti neposkytuje dostatečné záruky proti situaci, že pedagog v hodině s dětmi komunikuje systémem, který pro dítě není vhodný, případně kterému dítě nerozumí.

Podle informací z kanceláře veřejné ochránkyně práv vím, že probíhá v současné době šetření na podezření z diskriminace žáků se sluchovým postižením v přístupu ke vzdělání. Jedním z aspektů je i zajištění tlumočnicka českého znakového jazyka. Navíc postavení tlumočnicka není dosud dostatečně legislativně ukotveno. Přitom zapojení tlumočnicka znakového jazyka do vzdělávání je klíčovým průměrným uspořádáním ve smyslu Úmluvy OSN o právech osob s postižením, ke které se Česká republika přihlásila v roce 2007. Česká republika se úmluvou mimo jiné zavazuje, že umožní získat praktické a sociální dovednosti, které by zajistily zdravotně postiženým plné a rovné zapojení do systému vzdělávání a do života společnosti, tedy mimo jiné umožní studium znakového jazyka a podporu jazykové identity společenství neslyšících. Neslyšící mají právo – mají právo na vzdělání ve svém rodném mateřském jazyce a tím je pro ně znakový jazyk. Bruselská deklarace z roku 2010, která je dokumentem významným pro uznání znakového jazyka v Evropě, říká, že znakový jazyk je plnoprávný jazyk s vlastní gramatikou a větnou skladbou jako mluvené jazyky. Každý uživatel znakového jazyka musí mít právo používat svůj rodný znakový jazyk bez omezení a diskriminace. Komunikace v rodném jazyce, tedy i jazyce znakovém, a jeho používání je základní lidské právo. Proto tato předkládaná novela.

My jsme i tento pozměňovací návrh diskutovali na Ministerstvu školství, kde nám bylo nabízeno, že by tuto situaci vyřešila novela školského zákona. Já o tom nejsem plně přesvědčena, protože ta novela školského zákona v § 16 nově začleňuje podpůrná opatření pro vzdělávání zdravotně postižených, zavádí i tlumočnicka znakového jazyka, což je samozřejmě dobře, ale neřeší kvalifikaci tlumočnicka znakového jazyka. Kvalitní tlumočnick je však nezbytný a v současné době na mnohých místech chybí. Nebudme proto hluchí k problémům neslyšících a poslouchejme je. Neslyšící nemohou křičet, nejsou slyšet, nejsou vidět, protože je snad slyšet nechceme a jejich problémy neřešíme.

Předkládaný pozměňovací návrh je jedním z mála kroků, jak začít jejich izolovanost řešit. A já vám děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Berdychové. S další přihláškou s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já bych si dovolil paní poslankyni Berdychovou podpořit ještě jedním argumentem. Kromě těch obecných argumentů, které vyplývají z práv občanů, bych přidal prozaickou věc, že v okamžiku, kdy neslyšící komunikují znakovým jazykem a společnost nemá vybudovanou dostatečně kvalifikovanou strukturu, aby se tím jazykem skutečně dorozuměli, tak je to fakticky bariéra přístupu ke vzdělání. Když jsem před dávnými dobami zakládal na univerzitě centrum pro

podporu studentů se specifickými nároky, tak zejména neslyšící uchazeči o vysokoškolské studium se k mému překvapení ocitli ve velice absurdní situaci, protože tak jak jsme zvyklí se starat o nevidomé, jsme zvyklí na to, že potřebují nějaké speciální komunikační prostředky atd., tak kolem neslyšících v samotném vzdělávacím systému ta infrastruktura v přístupu ke vzdělání vybudována není, a pokud se na to podíváme z přísně ekonomického hlediska, tak v okamžiku, kdy nedáváme lidem možnosti dostat se k takové kvalifikaci, která jim umožňuje se v životě uplatnit, tak to mimo jiné nese i nezanedbatelné finanční náklady celospolečenské. Toto je další aspekt, který bych doporučoval zvážit, a vřele doporučuji ten návrh podpořit.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec František Vácha. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, napřed bych měl pár poznámek k procesním věcem ve Sněmovně. Případá mi velice nešťastné svolávat výbor tak pozdě. To prostě nejde. Není možné, aby organizační výbor dával na program schůze bod, který ještě nebyl projednán ve výborech. Už se to stalo několikrát. Já si myslím, že bychom se měli zamyslet nad změnou jednacího řádu. Není možné, aby se začal projednávat bod a až poté byl svolaný výbor. Není možné, abychom dostali pozměňovací návrhy během schůze a hned po schůzi jsme měli výbor. To znamená, když budeme pracovat na schůzi, tak nemám čas si ty pozměňovací návrhy přečíst, přijdu na výbor a mám o nich jednat a hlasovat. Tohle prostě není možné.

Na tom výboru jsme byli svědky jistého – já jsem dlouho hledat slovo, jaké použít, nechci použít slovo rozkol, ale nakonec jsem vybral slovo nedohoda, tedy myslím nedohoda v koalici. Bylo by dobré, kdyby se koalice napřed nějakým způsobem dohodla na jednotném znění toho zákona a neztráceli jsme pak čas možná někdy až trapnými situacemi během jednání našeho výboru.

A teď k tomu zákonu. Já jsem samozřejmě opoziční poslanec, nicméně jsem se rozhodl tento zákon podpořit, protože školství by mělo být nepolitické a měli bychom se rozhodovat podle našeho slibu. Ten slib jsme tu včera slyšeli, to znamená podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí. Já jsem byl ze začátku k předloze, vládní předloze tohoto zákona skeptický, ale musím říct, že po vystoupení ředitelky legislativního odboru, poté co předvedla svoji erudici, poté co předvedla, že tomu problému rozumí, poté co jsme byli upozorněni, že dělat nebo psát školské zákony je velmi specifická disciplína, tak jsem se rozhodl tento zákon podpořit.

Chtěl bych upozornit Sněmovnu, tak jak to tu zaznělo v několika vystoupeních přede mnou, že se nejedná o výjimku z výjimek, nejedná se o prolomení původního zákona. Pan ministr už to zmínil – jedná se v podstatě jenom o čtyři skupiny, které dostanou výjimku. Těmi skupinami jsou rodilí mluvčí, bez kterých se vyučování cizích jazyků na našich školách prostě neobejde. Jsou to odborníci z praxe. Když si představíte, že ředitel banky je ochoten učit na ekonomické škole hodinu, tak už nebude ochoten si dělat nějaké pedagogické minimum. Jsou to trenéři. Opět trenér, fotbalový trenér, který když se rozhodne, že bude učit na škole, tak si také dělat žádné pedagogické minimum. A jsou to umělci. Tam je ta situace podobná.

Další věc, kterou pan ministr zdůraznil a která mě přesvědčila, je, že tam bude jedna výjimka, a to jsou nekvalifikovaní pedagogičtí pracovníci nad 55 let. Protože u nich, kdyby si začali dělat celoživotní vzdělávání, začali si dělat pedagogické minimum, tak skončí někde v důchodu, nebo těsně před důchodem. U nich už nemá smysl, aby si toto pedagogické minimum dodělávali.

Co je v tomto zákoně důležité, a myslím si, že pro pravicového poslance nebo pro pravicově smýšlejícího občana je to velmi důležité, je jistá díkce toho, že spoléháme na ředitele středních škol, spoléháme na jejich úsudek, že si na tu školu vezme kvalitní učitele a bude samozřejmě kontrolovat školskou radou, inspekci a zřizovatelem.

Takže já jsem se rozhodl tento zákon podpořit a doporučil jsem to i poslancům našeho klubu a samozřejmě podpořím i zkrácení lhůty, které navrhl pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Nina Nováková. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, patřím také k těm, kteří se rozhodli, že podpoří to, aby prošel návrh zákona dál. Ale vede mě k tomu několik věcí. Za prvé, nejedná se o žádný nový zákon. Když jsme tady slyšeli od předřečníka pochvalná slova na práci ředitelky na Ministerstvu školství, to není jaksi novinka. Tato pracovnice tam zpracovávala ten návrh už předtím. Takže z mého pohledu v zásadě pokračuje dál, trvá v platnosti to, co mělo v platnost vejít lednem 2015. To znamená, že neuznáváme kvalifikaci někomu, kdo kvalifikovaný není. Zdůraznila bych, že ji neuznáváme ani těm, kterým je nad 55 let. My je pouze nevyklučujeme z pedagogického procesu, ale ředitel má právo, když nebudou dále studovat, je vlastně nahradit někým kvalifikovanějším. Čili podporuji to proto, že je to vlastně s kosmetickými úpravami, a to inteligentními, např. požadavek odborníků, kteří na malý úvazek jsou ve školách, to je požadavek našich středoškoláků. Oni

chtějí, aby tam přišel právník, ale aby tam přišel i řemeslník. A ten si samozřejmě nebude dělat pedagogickou fakultu. Je to tedy stejné a kosmetické úpravy nevnímám jako negativní, není to v rozporu s tím, co TOP 09 chce, to znamená, neslevujeme z toho, aby nároky na pedagogické pracovníky ve školách byly co nejvyšší. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Novákové. S další řádnou přihláškou je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já si myslím, že všichni bychom si přáli, abychom měli kvalitní vzdělávací systém zabezpečený kvalifikovanými pedagogy. Nicméně je nutno reagovat na realitu. Situace je taková, že na školách učí řada nekvalifikovaných, kteří by měli od 1. ledna 2015 odejít ze škol. Musíme si také uvědomit, že je zhruba 650 škol, na nichž je více než 50 % nekvalifikovaných pedagogů. Což bych pochopitelně způsobilo velký problém, pokud by všichni tito kantoři museli ze škol odejít.

Ano, souhlasím s tím, že měli deset let na to, aby si to vzdělání doplnili. Nedoplňli si ho z různých důvodů – subjektivních i objektivních. Některým se prostě nechťelo. Někteří studovat chtěli, ale nebyl otevřen obor. Na školách byly i organizační problémy atd., nechci to rozebírat a zdržovat tím. Nicméně nemyslím si, že by bylo dobře, abychom tento zákon neustále odsouvali. Odsouváme ho deset let a je potřeba už něco přijmout. Protože pokud by došlo k dalšímu odsunutí, tak to nebude nutit ty učitele, o nichž mluvím, vůbec do dalšího vzdělávání vstupovat.

Jinak zákon samozřejmě ideální není. Někteří také žádají – některá skupina žádá, aby zpřísnily podmínky. Jiní naopak žádají další rozvolnění. Nicméně je to určitý kompromis, a bylo to už tady řečeno, který stanovuje některé výjimky. To znamená, že obecně nesnižuje kvalifikovanost, obecně nesnižuje tu laťku, kterou dáváme na kvalifikovanost a aprobaci učitelů. Zároveň by měl být i součástí dalších zákonů, ať už se týkají reformy financování regionálního školství, či školského zákona, kde by měl být registr učitelů, který já považuji za velice potřebný ohledně toho, abychom věděli, jaká je kvalifikovanost v různých regionech, co je potřeba atd.

Myslím si, že za ta léta by si kantoři zasloužili poděkovat, ať jsou kvalifikovaní, či nekvalifikovaní, protože ti nekvalifikovaní jsou často velice kvalitní a tím, čím prošli, všemi těmi pokusy na žácích, učitelích, na školském systému, co všechno museli zvládnout, tak si myslím, že si zaslouží respekt a uznání. Nicméně tím nechci zpochybňovat to, že by neměli mít potřebné vzdělání.

Já bych chtěla říct, že my zákon podpoříme. Podporujeme i zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na 48 hodin. Ale myslíme si zároveň, že je potřeba učinit

další kroky, jak přitáhnout učitele do škol. Víme o tom, že z pedagogické fakulty či z dalších učitelských oborů vysokých škol mnozí absolventi nenastupují do škol či odcházejí ze škol. Takže to bychom měli určitě řešit včetně toho, že těch 6 000 učitelů, kteří jsou na úřadu práce, a tady bylo řečeno, že mohou nastoupit místo těch nekvalifikovaných, tady je problém ten, že kolikrát nedopovídá aprobovanost nebo jsou v jiném regionu, než kde jsou potřeba s tou aprobovaností. Jak to mají zajistit – byt tam těžko dostanou, dojíždět, neboť práci další rodinní příslušníci tam také nedostanou. Takže přitáhnou učitele do škol už z fakult, kvalifikované, a já vidím jeden z hlavních receptů na to, jak je přitáhnout, prostě kantory zaplatit. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Petr Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, mě motivovalo k tomuto vystoupení projednávání této zákonné normy na výboru pro veřejnou správu, kde jsem se snažil, řeknu, pokládat dotazy předkladateli, které se týkaly spíše pohledu zřizovatele, spíše pohledu starosty a zastupitelů obce než toho pohledu odborného, který se týká kvalifikovanosti a vůbec pedagogické práce jako takové. Protože i tohle je pohled, kterému je potřeba věnovat pozornost.

Při té debatě vyvstalo několik otázek. Mimo jiné jsme diskutovali i věc, která se týkala finančního krytí, řeknu, mezd těch, kteří supluji za ty, kteří se dovzdělávají. Lidé, kteří jsou v Poslanecké sněmovně a mají zkušenost s řízením škol, říkají, že zcela objektivně platí, že ne vždy měli dostatek finančních prostředků na to, aby zajistili kvalifikovanou výuku v době, kdy lidé, kteří kvalifikaci neměli a vyučovali a rádi by si ji doplnili, by museli být mimo a měli by právo ze zákona, řekněme, se dokvalifikovat. A ne vždy to bylo objektivně možné.

Proto můj dotaz na pana ministra školství je ten, zda si je tohoto vědom a zda se tato situace nebude opakovat. Protože je dobře, že jdeme směrem k otvírání nových studijních oborů, že prostě vytvoříme podmínky pro to, aby se v oborech, kde třeba vývoj jde velmi rychle dopředu, lidé mohli rychle kvalifikovat a naši učitelé měli tuhle tu šanci. Zároveň aby se nestávalo, že tady bude objektivní důvod ředitele školy, protože on by nebyl schopen zajistit výuku v okamžiku, kdy se mu budou dokvalifikovávat někteří kanťoři. To je otázka na pana ministra školství, zda si je toho vědom a jestli pro to je připraven něco udělat.

A druhá věc, o které jsme mluvili, bylo využívání stávajících odborníků, kde třeba neměl ředitel šanci sehnat v oblasti pedagogiky kvalifikovaného odborníka, ale měl odborníka v oblasti praxe a byl schopen ho využívat, a na trhu práce nebyl nikdo, kdo by měl k tomuto ještě pedagogické vzdělání. V okamžiku, kdy ředitel takového

člověka najde, je určitě dobře a ve prospěch kvality vyučování, aby se takový zapojil do procesu a na té škole pracoval. Ale pak bych chtěl také slyšet – myslím si, že by s těmi, kteří pracovali na té škole často velmi dlouho a může jim být 49 a půl, nebude jim 50, mělo být zacházeno slušně, aby zkrátka to finanční ocenění při odchodu odpovídalo nějakému, řeknu, vyššímu standardu, jestli je to možné. Zda s tím pan ministr školství také počítá.

Jinak podporuji to, co tady říkal pan kolega Zahradník, některé výjimky. Protože jsou obory v oblasti podnikání, byznysu, v oblasti nových technologií, IT technologií, které jdou velmi rychle dopředu, a i když budeme mít kvalifikované lidi v téhle oblasti a třeba vysokoškolsky vzdělané, tak ono za dva roky se často posouvají některé oblasti tak dopředu, že nejsme schopni vzděláním zajistit zcela ten vývoj. A v oblasti praktického vyučování by stálo za to možná někdy přimhouřit oči nad tou, řeknu, kvalifikovaností pedagogickou a chtít tu kvalifikovanost odbornou. Někdy se prostě odborníkům nevyplatí jít ještě učit, protože jsou lépe placeni v tom, v čem pracují. A tenhle ten střet, kde hledáme kvalifikované odborníky, je třeba zachytit v zájmu kvality výuky.

A pak jsem chtěl říct poslední poznámku, že velmi podporuji pozměňovací návrh paní poslankyně Berdychové, který zlepšuje přístup ke vzdělání lidí neslyšících apod. Myslím si, že to je správná cesta a že není nutné čekat na novelu školského zákona, že se s tím můžeme poprat teď, a pak případně novela školského zákona ať ten problém vyřeší definitivně. Ale máme-li tu šanci udělat něco pro neslyšící, udělejme to teď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dále s přednostním právem pan ministr školství Marcel Chládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Já si dovolím v krátkosti odpovědět na otázky pana poslance Bendla. To právě byl jeden z důvodů, proč zmiňovali učitelé, že nemají tu kvalifikaci, že nebyli schopni najít v nějaké slušné vzdálenosti nabídku, která by byla distanční formou. A právě ředitel je nemohl uvolnit – buď za ně neměl suplování, nebo to bylo jinak komplikované. Proto jsme se dohodli s pedagogickými fakultami, že otevrou své pobočky i v těch vzdálenějších regionech, a zároveň bude širší nabídka distančního vzdělávání tak, aby se do toho mohl zařadit učitel, aniž by musel za něj někdo suplovat.

Vámi zmiňované odborníky jsme právě řešili v tom čtvrtém bodu, a to právě z toho důvodu, že také si myslíme, že by bylo špatné, abychom odborníka, který je třeba někde ekonomickým ředitelem a půjde na střední odbornou školu učit dvě nebo

čtyři hodiny, nutili do další pedagogické kvalifikace. Proto jsme mu dali tuto výjimku, že když bude na zkrácený úvazek, tak má možnost učit, aniž by ho někdo do další kvalifikace nutil.

Naprosto souhlasím s tím, že učitel by se měl dále vzdělávat. Počítá s tím kariérní řád, o kterém tady již někteří poslanci hovořili. A zároveň ta kvalifikace a další vzdělávání musí být nejenom v té pedagogické části, ale samozřejmě i v té odborné. Musí tam být další prohlubování, protože asi bychom těžko odůvodnili, že učitel neseznámí žáky nebo studenty s novými poznatky, které v tom oboru jsou. Takže s tím samozřejmě počítáme a považujeme to za klíčové dokonce v tom kariérním řádu. Je to podmíněno i v tom dalším postupu. Takže je na to myšleno. Jestli takto v krátkosti stačí moje odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministrovi za rychlou odpověď panu poslanci. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Petr Kořenek. Prosím, pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající. Já jsem byl účastníkem společného jednání podvýboru pro předškolní, základní, střední a vyšší odborné školství, kde probíhala podrobná debata za účasti jak zástupců pedagogických fakult, tak Sdružení místních samospráv, Sdružení měst a obcí, zástupců Českomoravského svazu pracovníků ve školství a jiných zástupců, kde se o problematice této novely velmi podrobně diskutovalo. Pro mě z toho vyplynulo několik zásadních věcí.

Všichni se shodli na tom, že nelze ustupovat z požadavků na vzdělání učitelů, a to z jednoho prostého důvodu. Já myslím, že všichni neustále mluvíme o tom, že vzdělání a prestiž učitele je základ. V podstatě učiteli svěřujeme to nejcennější, co máme, a to jsou naše děti. Faktem ale je, že ta situace není zaviněna jenom učiteli samotnými, ale myslím si, že tak trošku na tom nese vinu stát, potažmo vysoké školy a trošku samotní učitelé, protože nelze v jedné větě říct – ano, my školám snížíme finanční prostředky, a na straně druhé – posílejte učitele na vzdělávání a umožněte jim vzdělávání. Školy se potýkají, a potažmo ředitelé, s velkými problémy. Nemají za co nakupovat pomůcky, nemají v podstatě na věci, které musí plnit ze zákona. A na straně druhé musí platit za nepřítomné učitele dvě stě procent za tzv. přespočetnou hodinu. Čili toto všechno vhání školy i samotné učitele do téměř neřešitelných situací. Proto z tohoto pohledu samozřejmě je potřeba tuto situaci vyřešit tak, abychom ředitelé nedostali do další složité situace, kdy musí vědomě porušovat zákon, aby zajistili výuku.

Vedle toho samozřejmě, i kdybychom vzali v potaz to, že máme kvalifikované učitele, jsme schopni zajistit výuku, tak vedle toho máme i malotřídní školy. Příklad:

Máme vychovatelku školní družiny, která má úvazek 0,7, a řediteli školy zbývá na 0,2 nebo 0,1 úvazku výuka výchovných předmětů. Řekněte mně, jak tento ředitel má zajistit plně kvalifikovaného pedagoga v souladu se zákonem 563 tak, aby mu jezdil učit. To by ten učitel, který by si takto skládal úvazky, musel nabrat pět nebo šest škol, aby si naplnil úvazek. To je taktéž nereálné. Takže je tam spousta věcí, které samozřejmě tato novela nějakým způsobem vyřeší.

Ještě z pozice ředitelů bych si dovolil říct, že ředitelé potřebují jasná a včasná pravidla. A samozřejmě tady se hraje velmi razantně o čas, protože v tuto dobu většina ředitelů již má sestaveny rozvrhy, alespoň jejich nástřely, budou je doladovat v srpnu. Z vlastní zkušenosti vím úplně přesně, jak jsem reagoval, když přišel ministerský pokyn či nějaká legislativní úprava v době, kdy už jsem měl všechno připraveno. Nepřijte si slyšet to, co zaznělo.

Z tohoto pohledu, protože samozřejmě i já jsem dostal spoustu připomínek, námětů, co by se mělo dopracovat, jak by se měli vložit sociální pedagogové, tlumočníci do zákona, ale to bychom pak museli změnit celý systém školství, určit, jaké pozice, proč je potřebujeme. V zákoně o pedagogických pracovnících dneska jsou speciální pedagogové, psychologové. A prosím vás, pokud jsme na ně nedostali peníze v těch normativech, tak nikdy tu funkci nemůžeme ustavit. Takže v podstatě bychom si zase jenom na něco hráli.

Dneska je v rámci současné legislativy v podstatě většina věcí řešitelných samozřejmě, ale vždy se to bude odvíjet od množství finančních prostředků, které má ředitel k dispozici.

Chtěl bych taky upozornit, že věci se vyvíjejí neustále a samozřejmě ani zákony nemohou být trvale takové, v té podobě, v jaké byly schváleny před 10–15 lety, a bude potřeba je novelizovat, reagovat na současnost. Proto – a zopakuji to, co jsem řekl i na podvýboru i na výboru – podporuji současnou vládní novelu v této podobě, protože jak již známe z minulosti, každý zásah, byť dobře míněný, ale nepromyšlený, bourá to, co bylo nastaveno, zasahuje do idejí předkladatele a pak ty důsledky, které nastanou, tak s nimi se musí vyrovnat ten terén. Nevystavujme terén větším problémům, než má. A dovolím si říct to, co jsem taktéž řekl včera na výboru, i když to negativní ani pozitivní reakce nevyvolalo. Víte, naši učitelé si umějí poradit s různými situacemi, s různými zákony a musí si poradit, protože reagují na každodenní potřeby svých žáků. A bylo úplně jedno, kdo v této Poslanecké sněmovně sedí a kdo sedí na Ministerstvu školství. Protože ty jejich problémy si oni musí vyřešit sami. Tak jim to neztěžujme a nastavujme jim takové podmínky, aby naše školství fungovalo a aby mělo k tomu vytvořen i patřičný finanční rámec. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. S poslední řádnou přihláškou do obecné rozpravy je zatím přihlášen pan poslanec Adolf Beznoska. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezké dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Řečeno v těch dvou čteních už bylo mnohé. Přidám jenom krátkých pár postřehů.

První věc. Nikdy jsem si nemyslel, že u tohoto mikrofonu budu souhlasit s paní kolegyní Semelovou, ale souhlasím. Klíč k celé debatě je to, abychom pořádně zaplatili kantory. Nic jiného prostě fungovat nikdy nebude. Pořád se tady budeme utápět a hledat slovíčkaření tak, abychom zajistili řádnou výuku na našich školách. Všichni říkáme, jak jsou pro nás děti důležité, a všichni hledáme nějakou omezličku, a my se k tomu ódéeska připojíme také, protože budeme souhlasit, abychom umožnili práci i těm nekvalifikovaným. Rozumím velmi dobře tomu, že máme zhruba 8300 plně přepočítaných úvazků, které nemáme obsazeny kvalifikovanými kantory. Zbyněk Stanjura uváděl číslo 5000 kvalifikovaných kantorů mimo práci. Ten důvod není snad, že by nechťeli dělat, ale prostě ten, že nejsou řádně zaplacení. Kantořina, když bude dobře zaplacená, se stane tou první volbou. Stane se profesním cílem těchto lidí a školství si to vyřeší potom samo.

Otázka je, co dělali ředitelé v těch deseti letech. A zejména ti ředitelé, kteří působí ve škole dlouhodobě. Já jsem kdysi už v poměrně dávné minulosti byl ředitelem obchodní akademie, vyšší odborné školy a státní jazykové školy, byl to takový moloch, 73 kantorů a pak nějaký další personál, a měl jsem nekvalifikované pouze rodilé mluvčí. Prostě proto, že jsem těm kantorům řekl, že pokud tady chcete dále působit, tak si prostě vzdělání doplňte. Jiná cesta než trošku razance není.

Rozumím dobře, že jsou tady ty čtyři skupiny. Umím si představit rodilé mluvčí, to je velmi dobře, umělce. Trošičku problém já ovšem mám s těmi odborníky, protože na vyšší odborné škole mi učili odborníci. Já bych to snad neměl říkat, ale byl to ředitel, a byla tady o tom řeč, pojišťovny, banky atd., ale klíč ve škole není to, co máte v hlavě, co umíte ve své profesi, ale také jak to umíte předat. A v momentě, že se budeme zaklínat odborníky, tak neříkáme, že nutně to musí být dobrý kantor. To asi si všichni také musíme v této chvíli uvědomit. Takže bych byl na tohle opatrný. Přesto samozřejmě ten zákon v této podobě potvrdíme, jakkoliv neřeší vůbec nic. Protože je tam větička, že ředitel může využívat nekvalifikované kantory v případě nezbytné nutnosti na nezbytně dlouhou dobu. A každý ředitel, který je pohodlný a chce si to ulehčit ve svém rozhodování, tak se za to prostě schová.

Spíš krátký dotaz – asi si rozumíme. Peníze jsou klíčem. Krátký dotaz na pana ministra. Pane ministře, jenom jestli máte s sebou čísla nebo jestli máte čísla. Teď máme velmi silné ročníky v mateřských školách. Přijdou nám mraky dětí navíc do

základních škol. A tak jsem se chtěl zeptat, jestli máme zmapovánu přesně kvalifikační strukturu prvního stupně základní školy, případně kolik úvazků nám pravděpodobně v dalších dvou, třech, čtyřech letech bude chybět a jak jsme na to připraveni.

A poslední krátká poznámka. Myslím, že velmi správný dotaz pana kolegy Bendla byl na to, jestli jsme na to přinejmenším připraveni. Jestli nebude potíž v tom, že školství bude, tak jak je to obvyklé, zase škrceno. Vy jste říkal, že ne, tak bych chtěl, abyste mi to i pro mě jako bývalého kantora a asi i budoucího kantora potvrdil.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Beznoskovi. Dalším přihlášeným s přednostním právem se k odpovědi chystá pan ministr Marcel Chládek. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Ta čísla máte uvedena i v tom návrhu. Když se podíváte podrobně do tabulky, tak to máte dokonce rozvrstveno nejenom po krajích a okresech, ale dokonce i po oblastech, jestli je to I. stupeň, II. stupeň nebo střední škola, s tím, že samozřejmě čísla se mění v průběhu času, protože ke splnění zákona stačí, když nastoupí na to vzdělávání. Takže my jsme vytvořili podmínky pro to, navýšili jsme pedagogickým fakultám rozpočet o 23 mil. korun, aby mohly otevřít více kurzů tak, aby se mohlo přihlásit i více pedagogů.

Samozřejmě souhlasím s tím, že je to všechno o penězích. Nyní máme v návrhu rozpočtu dvě miliardy navíc na platy učitelů a jednu miliardu, která se týká právě navýšení počtu žáků do mateřských a základních škol. Ale samozřejmě vůbec se nebráním tomu, když Poslanecká sněmovna navrhne ještě další navýšení českého rozpočtu školství, a já budu jenom rád. Takže uvítám, když napříč politickým spektrem se ten rozpočet navýší ještě o dalších pět miliard. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další řádnou přihláškou – prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Novotný: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající, vážená vládo. Budu velmi stručný.

Já jsem si znova nalistoval zákon o kvalifikovanosti pedagogických pracovníků. V důvodové zprávě, která dneska tady je předložena k tomuto zákonu, je uvedeno, že zhruba, jestli si to dobře pamatuju, asi 8,5 % učitelů je nepedagogických. Já bych měl dotaz na pana ministra, a protože už přece jenom nějakých šest let nejsem bezprostředně ve školství, zda tento zákon o pedagogických pracovnících, o jejich

kvalifikovanosti, se nějakým způsobem bude upravovat, protože znovu jsem si nalistoval, kdy je například kvalifikován učitel pro výuku I. stupně, mateřské školy nebo II. stupně a podobně. Takže kvalifikace třeba pro I. stupeň je učitel, který absolvoval pedagogickou školu se zaměřením na I. stupeň. To znamená, že učitel, který absolvoval vysokou školu pedagogickou se zaměřením na II. stupeň, kvalifikován není. Pokud se nemýlím, pokud nedošlo k nějaké novelizaci. Proto bych se zeptal pana ministra, zda mi tohle může vysvětlit. Pokud nedošlo, myslím si, že by mělo dojít k novelizaci tohoto zákona, protože celá řada problémů, kdy učitel v současné době není kvalifikován, by se tím odstranila. Osobně si nemyslím, že by učitel, který má kvalifikaci pro například střední školu, nemohl učit na II. stupni základní školy fyziku a podobně. Ted' jsem řekl fyziku, ale myslím si obecně jakýkoliv další předmět. Takže takový je můj dotaz a myslím si opravdu, že celá řada nekvalifikovaných učitelů by se rázem stala učiteli kvalifikovaným A tento problém by u nich odpadl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Novotnému. S dalším přednostním právem pan ministr, který zjevně netušil, že dnes půjde tak trochu na interpelace. Prosím, pane ministře, o vaši odpověď.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. No ano, je to tak, protože jestli si vzpomínáte, tak já jsem konkrétně o tomto případu hovořil již při prvním čtení, že nekvalifikovaný pedagog nemusí nutně znamenat, že to je středoškolák. On má dokonce vysokou školu, dokonce má vysokou školu pedagogického zaměření. Ale protože má na jiný stupeň a učí na jiném stupni, tak je považován pro ten daný stupeň jako nekvalifikovaný. My ale připravujeme podle legislativního plánu další změnu zákona o pedagogických pracovnících, který by měl, tuším, za rok a něco spatřit světlo světa, kde se právě budou odrážet další připomínky z praxe, protože samozřejmě ty připomínky, které tam jsou, takže učitel na II. stupni nemůže mít dostatečnou kvalifikaci pro I. stupeň, proto si musí dodělat nějaký specializační kurz atd. Takže toto je v řešení a za rok a několik měsíců by měla být další novela. Tato novela řeší pouze ten problém s nekvalifikovanými pracovníky od 1. 1. 2015.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a ptám se, jestli ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy. Jestli se nikdo nehlásí do obecné rozpravy, končím obecnou rozpravu. Nemám evidován návrh na vrácení zákona výborům k projednání, takže zahajuji podrobnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který byl do systému zanesen jako sněmovní dokument 1092 a který spočívá v jednoduché úpravě: V § 16 odstavec 2 doplnit za písmeno c) nové písmeno d) v následujícím znění: "vzděláním stanoveným pro vychovatele podle odstavce 1 písmen f) a g). To platí pouze pro vychovatele, který vykonává přímou pedagogickou činnost v dětském domově (§ 12 zákona 109/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů)."

Děkuji za pozornost a žádám vás o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášenou do podrobné rozpravy je paní poslankyně Berdychová.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který byl do systému zanesen pod číslem 1090 a řeší problematiku tlumočnicka českého znakového jazyka a vzdělávání neslyšících. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment neviduji nikoho přihlášeného do podrobné rozpravy, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táhá se, zda je zájem o závěrečná slova. Pan poslanec Zlatuška? Ne. Pan ministr také ne. Dobře.

Mám zde zaznamenán návrh, aby bylo zkráceno projednání nejvýše na 48 hodin, takže o tomto návrhu bychom dali hlasovali. Já vás na začátek, kolegyně a kolegové, všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení do systému. Děkuji vám.

Nyní zahajuji hlasování a táhla se, kdo je pro zkrácení lhůty pro 3. čtení na 48 hodin. Kdo je pro, tak zmáčknete tlačítko a zvednete ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 8, přítomných poslanců je 129, pro tento návrh jich je 113. Návrh byl přijat.

V tento moment končím druhé čtení tohoto návrhu. Mám zde s přednostním právem pana poslance Sklenáka, takže máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já si dovolím v tuto chvíli přednést procedurální návrh jménem dvou poslaneckých klubů – sociální demokracie a ANO –, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. i po 21. hodině.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bezprostředně. Každopádně se chci zeptat – mám zde ještě s faktickou poznámkou přihlášeného pana ministra Zaorálka. (Omyl.) Nemáte přihlášenu faktickou poznámku. Ne. Takže to odmažu.

V tento moment zahajuji hlasování tak, jak zde bylo předneseno, to znamená, abychom jednali a hlasovali po 19. a 21. hodině. (Hlasování číslo 9.) Kdo je pro takto navržený návrh? Kdo je proti? (Poslanec Zavadil gestikuluje, že se nemůže přihlásit.) Omlouvám se, kolegyně a kolegové, mám zde zpochybněno hlasování, že nefunguje hlasování, takže hlasování prohlašuji za zmatečné. Omlouvám se, ještě jednou vás tedy všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili. Táhá se, zda můžeme přistoupit k hlasování.

Pan poslanec Zavadil má problém s kartou, takže ještě vás poprosím o chvilku trpělivosti. Pane poslanče Zavadile, můžeme? Ještě moment, dobře. Myslím, že řešení bude, jestli si dojdete pro náhradní kartu a zkusíte náhradní kartu, aby vám fungovala. Nikdo ostatní neevidentuje problém s hlasovací kartou? Není tomu tak. To jsem sám rád! (Posl. Zavadil již může hlasovat.) Vynikající, problém se vyřešil, takže děkuji.

V tento moment opakuji hlasování a zahajuji ho. Je to hlasování číslo 10 s tím, aby Poslanecká sněmovna jednala a hlasovala po 19. a 21. hodině. Kdo je pro tento návrh, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Končím hlasování číslo 10. Přítomných poslanců je 154, pro tento návrh je 111 poslanců. Konstatuji, že návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Zahajuji projednávání bodu číslo

6.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

Poprosím, aby návrh za navrhovatele uvedl poslanec Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji mi tedy, abych vám stručně ještě jednou představil poslanecký návrh novely služebního zákona a současně také komplexní pozměňovací návrh přijatý ústavněprávním výborem. Ale ještě předtím bych také rád velmi stručně zrekapituloval celou genezi služebního zákona.

Státní služba je legislativně upravena již od roku 2002. Část ustanovení zákona č. 218/2002 Sb. týkající se jmenování generálního ředitele a jeho zástupce, oborů služby nebo kompetencí generálního ředitelství a zakotvení státní služby při Úřadu vlády nabyla účinnosti již vyhlášením 28. května 2002.

Později byla účinnost služebního zákona pětkrát odložena, naposledy k 1. lednu 2015. Poprvé se tak stalo z důvodu očekávaných nákladů na zavedení státní služby včetně takzvaných výsluh, kdy vláda odložila účinnost služebního zákona pro mimořádné náklady státu spojené s odstraňováním povodňových škod. Následně byla účinnost opakovaně odkládána pravicovými vládami s odkazem na přípravu nové koncepce státní služby, která měla spočívat v zásadě ve využití zákoníku práce bez ohledu na Ústavou předpokládaný zvláštní zákon.

Tyto legislativní počiny byly kritizovány jak Evropskou komisí, tak nevládními organizacemi. Vytýkána byla chybějící veřejnoprávní regulace vztahu státu a státních zaměstnanců, jako je tomu tradičně ve služebních poměrech, i chybějící nezávislý orgán zajišťující nezávislost státní služby, jak je obvyklé v evropských státních službách. Proto sociálně demokratičtí poslanci předložili v červenci 2013 poslaneckou iniciativou novelu služebního zákona, která měla být protipólem vládou předloženého návrhu zákona o státních úřednících.

Ve srovnání těchto dvou forem regulace v odborných diskusích jednoznačně obstála cesta novely služebního zákona. Poslanecká iniciativa byla tehdy konzultována s mnoha subjekty, mimo jiné i s Rekonstrukcí státu, s odborovými svazy nebo akademickou sférou. V první řadě měla novela služebního zákona za cíl odstranění ústavního deficitu, kterým je nenaplnění článku 79 odst. 2 Ústavy, který zní: Právní poměry státních zaměstnanců v ministerstvech a jiných správních úřadech upravuje zákon. A samozřejmě nám šlo o zkvalitnění státní správy. Stejný návrh jsme předložili opětovně krátce po volbách do Poslanecké sněmovny v prosinci loňského roku, abychom tak dali jasně najevo, že účinnost služebního zákona je pro nás zásadní.

Důležité je připomenout, že sněmovní tisk 71, který projednáváme, není novým zákonem. Jedná se o zákon částečně účinný, jak jsem zmínil, mimochodem více než deset let vyučovaný na právnických fakultách v rámci magisterských i bakalářských programů.

Chybějící služební zákon se projevuje negativně zejména na ústřední úrovni státní správy. V podmínkách smíšeného modelu veřejné správy v České republice je paradoxem, že zatímco na obecní a krajské úrovni je od 1. ledna 2003 účinný zákon o úřednících územních samosprávných celků, na úrovni ústředí nejsou politické a úřednické pozice odděleny žádným způsobem. Vedle toho, jak zde již zaznělo včera, také Evropská komise žádá po České republice účinnost zákona o státní službě a

jedná se o takzvanou ex ante kondicionalitu pro čerpání evropských strukturálních a investičních fondů.

Předkládaná novela služebního zákona tedy ponechává v platnosti principy služebního zákona z roku 2002. V průběhu jejího projednávání byl koaličními poslanci předložen a ústavněprávním výborem schválen komplexní pozměňovací návrh. Ten byl projednáván v Poslanecké sněmovně také ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, vedle toho také na seminářích, byl konzultován se sociálními partnery i nevládními organizacemi. Zveřejněn byl 29. května tohoto roku.

Komplexní pozměňovací návrh zohledňuje změny právních institutů v oblastech trestního, správního, pracovního a občanského práva a vůli koaličních stran při způsobu ustavení generálního ředitele, vedení hranice mezi politickými pozicemi a místy státních zaměstnanců. I v případě komplexního pozměňovacího návrhu nadále platí následující principy: institucionální a osobní působnost služebního zákona, veřejnoprávní úprava s opravnými prostředky, přezkum zákonitosti v rámci správního soudnictví, depolitizace a nezávislost státní služby, vymezení služební kázně, hodnocení kárného řízení a kariérního systému, stanovení povinností státních zaměstnanců, například v rámci státní služby také proškolení zaměstnanců nižších instancí. Nový způsob jmenování a odvolání generálního ředitele státní služby jak v přechodném tak řádném období, tedy jmenování a odvolávání vládou na základě výsledků výběrové komise, zpřesnění pravomocí generálního ředitelství, zavedení funkčního období státního tajemníka na sedm let a zrušení některých finančních benefitů pro státní zaměstnance, zejména příspěvek k důchodu, tedy ty takzvané výsluhy. Nad rámec předložené novely zákona o státní službě je v komplexním pozměňovacím návrhu výslovně upravena ochrana takzvaných oznamovatelů trestných činů ve veřejné správě, rovněž tak podmínky pro sladování rodinného života a státní služby a také prohlubování a zvyšování vzdělávání státních zaměstnanců.

Z hlediska institucionální působnosti se novela služebního zákona týká všech ministerstev, všech ústředních správních úřadů podle takzvaného kompetenčního zákona, takzvaných podřízených správních úřadů, jako je například soustava finančních orgánů či úřadů práce, a dále takzvaných zprostředkujících subjektů, které se podílejí na administrování evropských strukturálních a investičních fondů. V těchto subjektech jsou zahrnuty také dvě příspěvkové organizace, CzechInvest a Centrum regionálního rozvoje.

Takzvaní regulátoři spadají pod zákon o státní službě omezeně, kdy platí výjimka pro představitele regulátorů, kteří jsou z působnosti zákona o státní službě vyloučeni. Komplexní pozměňovací návrh upravuje zvláštní režim, jde-li o systemizaci Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo Úřadu pro ochranu osobních údajů. Vláda nemůže bez

souhlasu toho, kdo je v jejich čele, snížit počet služebních míst a objem prostředků na platy oproti systemizaci pro předchozí kalendářní rok. To je dáno specifickým postavením právě uvedených úřadů, u nichž musí být s ohledem na jejich působnost garantována vyšší míra nezávislosti. Tuto kompetenci má rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny prostřednictvím schvalování státního rozpočtu.

Komplexní pozměňovací návrh také zpřesňuje a doplňuje obory služby o veřejné zakázky či audit.

Generální ředitelství je nezávislou organizační jednotkou Úřadu vlády. Nejedná se o nový úřad, protože agendu vykonává Úřad vlády podle kompetenčního zákona již od roku 2002. Začlenění při Úřadu vlády je jedním z modelů uplatňujících se v zemích Evropské unie. Generální ředitelství předkládá návrh systemizace státní služby, vydává služební předpisy pro státní službu, koordinuje vzdělávání, provádí kontrolu, vyřizuje odvolání státních zaměstnanců proti případnému nezákonnému postupu a podává kasační stížnosti za stát ve sporech se státními zaměstnanci před správními soudy. Klíčové je výslovné zmocnění ministrů k zadávání úkolů státní službě. Ministr úkoluje ředitele sekci jako nejvyšší státní zaměstnance v hierarchii ministerstva. Nově se tito státní zaměstnanci nazývají náměstky pro řízení sekci.

Politický kabinet ministra se skládá mimo jiné z náměstků zastupujících ministra, kteří nejsou státními zaměstnanci. Státní tajemníci odpovídají za personální řízení, vydávání služebních předpisů, přípravu návrhů systemizace či organizačních změn a spravují finanční prostředky na platy státních zaměstnanců. Zásadní rozhodnutí ve věcech změny služebního poměru a jeho skončení musí státní tajemník projednat s příslušným členem vlády. Na rozdíl od platné právní úpravy by státní tajemník nově neměl být v ministerstvu a v Úřadu vlády odborným garantem za celkový výkon státní správy, ale měl by plnit pouze úkoly služebního orgánu. Všichni představení se vybírají na základě výběrových řízení a výsledky výběrových řízení jsou závazné. Státního tajemníka jmenuje a odvolává generální ředitel, náměstky pro řízení sekci státní tajemník ministerstva.

Také pozice řadových státních zaměstnanců jsou obsazovány na základě výběrových řízení, jejichž výsledky jsou závazné. Kromě vítězství ve výběrovém řízení musí před vznikem služebního poměru na dobu neurčitou státní zaměstnanec složit úřednickou zkoušku. Prostřednictvím úřednické zkoušky, která se skládá z části obecné a z části zvláštní, se zejména ověřuje, zda má státní zaměstnanec potřebné znalosti organizace a činnosti veřejné správy, práv a povinností a pravidel etiky státního zaměstnance, respektive zda má potřebné vědomosti, schopnosti a je dostatečně odborně připraven.

Z hlediska propustnosti uvnitř veřejné správy komplexní pozměňovací návrh umožňuje vedle zohlednění praxe ve správních úřadech zohlednit také praxi

v obecních úřadech obcí s rozšířenou působností a krajských úřadech a umožňuje také uznatelnost zkoušky zvláštní odborné způsobilosti za úřednickou zkoušku.

Komplexní pozměňovací návrh upravuje podrobněji, co se rozumí pod pojmem prohlubování vzdělávání, s tím, že do tohoto institutu spadá vstupní vzdělávání, průběžné vzdělávání, vzdělávání představených a jazykové vzdělávání.

Kolegyně a kolegové, tolik tedy představení návrhu novely služebního zákona a komplexního pozměňovacího zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Tento návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 71/2 až 8, přičemž sněmovní tisk 71/6 je záznam z jednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj ústavněprávního výboru pan poslanec Jan Chvojka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ústavněprávní výbor se tímto tiskem zabýval velmi podrobně, těch usnesení bylo víc. Nicméně to relevantní je, jak jste sám řekl, číslo tisku 71/8, které zakotvuje usnesení číslo 52 ústavněprávního výboru ze 13. schůze, která se konala dne 27. června 2014. Ústavněprávní výbor doporučil v tomto usnesení Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila ve znění, které máte každý v usnesení ústavněprávního výboru. Jsou to pozměňovací návrhy v počtu 82 stránek. Za druhé pověřil předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, zmocnil mne, zpravodaje výboru, abych zde na schůzi Sněmovny podal zprávu, a též mě zmocnil jako zpravodaje výboru, abych ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické změny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Věra Kovářová. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Ráda bych vás seznámila se záznamem z jednání našeho výboru, a to v následujícím znění: Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 11. schůzi po vystoupení zástupce předkladatelů Ing. Jiřího Petrá, po zpravodajské zprávě paní Ing. Věry Kovářové a po rozpravě nepřijal k projednávánému sněmovnímu tisku 71 ve znění komplexního

pozměňovacího návrhu usnesení a zmocnil mě, abych vás se záznamem z výboru seznámila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji sedm přihlášek, z čehož dvě jsou s přednostním právem. Akorát se táží – mám zde faktickou poznámku pana poslance Stanjury – chcete vystoupit s faktickou poznámkou? Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedající, upřel bych vaši pozornost za tento stolek. (Obrací se směrem ke stolku pro navrhovatele a zpravodaje.) Tam nikdo nesedí. Ani zpracovatel nebo předkladatel a ani zpravodaj. Tak já bych byl rád, kdybyste je vyzval, aby zaujali své pozice. Chceme mnozí klást dotazy a ptát se prázdné lavice nemá žádný smysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji Vám. Vše napravím. Poprosím navrhovatele, aby zaujal místo, a poprosím pana zpravodaje, aby zaujal místo. Děkuji vám. (Ke stolku usedá poslanec Chvojka.)

Jako první s přednostním právem je zde přihlášen pan poslanec Kalousek s písemnou přihláškou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, již při projednávání – nekřič mi do ucha, Františku. Již při projednávání programu schůze, s kterým jsme nesouhlasili, se diskuse soustředila především na tento zákon. Opakovaně tady vystupoval pan předseda vlády Sobotka i pan ministr Dienstbier a varovali před zdržováním. Takový přístup označovali za cynický a neustále se odvolávali na stanoviska Evropské komise, která si tento zákon přeje. A přeje si ho nejpozději k 1. lednu 2015. A nebude-li to k 1. lednu 2015, je ohroženo naše čerpání zdrojů Evropské unie. A v podstatě oba dva členové vlády brali si čerpání zdrojů Evropské unie a pozici Evropské komise jako rukojmí.

Měl jsem a mám stále významné pochybnosti o pravdivosti těchto vyjádření. Není bez zajímavosti, že na konci června Evropská komise poslala vládě České republiky zatím neoficiální – protože zákon není schválen – ale neoficiální poznámky k tomuto návrhu zákona. Přišlo mi s podivem, že tyto neoficiální poznámky, které má k dispozici pan ministr Dienstbier, a předpokládám, že i pan premiér Sobotka, se nestaly předmětem parlamentní debaty. Pokud se předkladatelé odvolávají neustále na Evropskou komisi, tak příslušné poznámky Evropské komise by se měly stát přirozenou součástí parlamentní debaty – alespoň se tak domnívám. Pravděpodobně

se tak nedomnívají oba dva členové vlády. Docela by mě zajímalo, zda předkladatelé tohoto návrhu s těmi poznámkami byli, či nebyli seznámeni. Ale to už si když tak v té vaší straně vyřídíte mezi sebou.

V každém případě jsem přesvědčen, že tyto poznámky mají být součástí veřejné debaty i parlamentní debaty, a proto bude český text i anglický originál v následujících minutách zveřejněn na internetových stránkách TOP 09. Já si jej teď dovolím přečíst. Nebojte se, jsou to pouze tři stránky A4. Poté si dovolím v anglickém originálu i v českém překladu předat tyto poznámky kolegům předsedům poslaneckých klubů v této Sněmovně.

Ono to není až tak s podivem, že je pánové neučinili součástí veřejné debaty, protože řada těch formulací, které následně uslyšíte, je v přímém rozporu s tím, co nám tady členové vlády Sobotka a Dienstbier tvrdili. Tedy dovolte, abych tyto poznámky přečetl. Zdůrazňuji – a to ten text zdůrazňuje ve svém úvodu –, že následující poznámky Evropské komise k návrhu zákona o státní službě jsou neformální a nejsou vyčerpávajícím výčtem. Aby mohlo být provedeno plné hodnocení zákona, bylo by třeba, aby byl dostupný rovněž obsah nařízení, vyhlášek a metodik týkajících se státní služby. Evropská komise logicky, pokud tyto doplňující normy nemá, nemůže s plnou odpovědností komplexně hodnotit – úplně stejně, dámy a pánové, jako nemůžeme my.

Článek 1. Rozsah působnosti

1.1 Článek 1 vymezuje orgány a zaměstnance veřejné správy, na které se zákon vztahuje, tedy všichni zaměstnanci administrativní složky státu podle jiných právních předpisů a jiní zaměstnanci. Článek 2 vymezuje zaměstnance vyňaté z působnosti tohoto zákona. Zásada by měla být taková, že všechny orgány vykonávající státní službu, bez ohledu na jejich právní status, by měly spadat do působnosti zákona a všechny případné výjimky by měly být odůvodněny. V zájmu zvýšení transparentnosti by seznam orgánů a zaměstnanců vyňatých z působnosti zákona měl být zveřejněn.

1.2 Jakkoliv chápeme, že mnoho správních orgánů nejsou formálně vzato administrativní složky státu, v každém případě se jedná o rozpočtové nebo příspěvkové organizace, tedy právnické osoby státního orgánu. Tyto orgány by do působnosti zákona měly spadat. Například se zdá, že na Centrum regionálního rozvoje se současné návrhy zákona nevztahují.

1.3 Nezávislost orgánů by neměla být a priori zdůvodněním pro nepoužití zákona. V tomto smyslu se současná situace, kdy se na část jejich zaměstnanců uplatňuje pouze zákoník práce, nezdá být dostačující a vyhovující.

1.4 V návrhu zákona je ustanovení – článek 11 –, že obě kategorie zaměstnanců se budou řídit stejnými služebními předpisy vydanými Generálním ředitelstvím státní

služby – nebylo dosud vytvořeno –, které by měly zajistit základní soulad mezi těmito dvěma kategoriemi, a to pouze pokud jde o organizační stránku. Jakkoliv obsah služebních předpisů v tomto okamžiku nelze hodnotit, neboť teprve mají být přijaty, doporučuje se, aby se na druhou kategorii vztahovaly nejenom organizační aspekty, ale také ostatní důležité aspekty zmíněné v článku 1, tedy služební vztah, odměňování, hodnocení atd.

1.5 Navíc, dokonce i v orgánech státní správy není druhá kategorie zaměstnanců jasně definovaná. Je třeba poznamenat, že jakkoli nejsou státními zaměstnanci *de iure*, *de facto* vykonávají, tedy plní, funkci státní, popřípadě regionální správy.

1.6 Zákon vyjímá ze své působnosti nejenom politické představitele, ale rovněž ty, kteří pro ně pracují, tedy rovněž osoby pracující pro politické náměstky. To znamená vynětí významné části úředníků plnících úkoly veřejné služby. Nejsou poskytnuty žádné podrobnější informace o pravidlech vztahujících se na tyto úředníky, tedy doporučená struktura, minimální/maximální počet náměstků nebo jejich spolupracovníků, takže rozsah výjimek nelze posoudit. V každém případě by počet tohoto typu úředníků měl být omezen na to, co je přísně vzato nezbytné.

1.7 Regionální rady jsou vyňaty s odkazem na tvrzená legislativní omezení, přičemž řešení neslučitelnosti mezi zákonem o krajských úřednících a zákonem o státní službě nejsou představována. Jinými slovy, tu neslučitelnost tam nikdo nechápe podle mě.

1.8 Článek 79 upravuje povinnosti úředníků z hlediska etiky a osobní integrity. Bylo by vhodné zahrnout rovněž výslovný odkaz na základní principy a hodnoty státní služby, jako je integrita, nestrannost, objektivita, úcta k právnímu státu, efektivita; tedy situaci, kdy státní úředník obdrží příkaz, který považuje za nesprávný nebo pravděpodobně vedoucí k vážným potížím.

1.9 Není jasné, proč jsou v článku 5 konkrétně zmíněny pouze některé oblasti – jako výzkum, civilní ochrana –, zatímco četné jiné nikoliv – zaměstnanost, vzdělání, životní prostředí. Podrobnější specifikace těchto oblastí má být navíc vymezena podzákonným předpisem bez jakéhokoli představeného data nabytí účinnosti.

1.10 Právní úprava ochrany informátorů se jeví nedostatečná. Rovněž opatření na předcházení střetům zájmů by měla být podrobněji zpracována a rozvedena.

Nyní článek 2 se týká onoho implementačního období, tedy toho data účinnosti, jak tady naši vládní pábitelé tvrdili, že přes 1. 1. 2015 nejede vlak.

2.1 Plánované nabytí účinnosti k 1. lednu 2015 je všeobecně vítáno. Nicméně Komise vždy zdůrazňovala, že rychlost by nikdy neměla být na úkor kvality předpisu. Navíc vzhledem k více než dvouletému přechodnému období je jasné, že některé části předpisu vstoupí v účinnost až po zákoně samotném.

Pokud dovolíte, 1. 1. 2015 by bylo fajn, kdyby to bylo v pořádku, celé, najednou a kvalitní. Když to není kvalitní, v pořádku a navíc ještě per partes, tak je lepší to mít účinné o něco později a pořádně než k 1. 1. 2015 a špatně – říká Komise. A nedočteme se v poznámkách nic o tom, že když to k 1. 1. 2015 nebude účinné, že snad jsou ohroženy strukturální fondy a jejich čerpání.

2.2 Klíčové části zákona, jakými jsou například odměňování, systematizace, vzdělávání, zkouška státní služby, je třeba rozvíjet prostřednictvím dalších konkrétních prováděcích předpisů, například služebními předpisy, vyhláškami či metodikami. K těmto plánovaným prováděcím předpisům, které jsou nyní k dispozici pouze na pracovní úrovni, by měl být vypracován a sdělen podrobný časový harmonogram. Ten samozřejmě nemá ani Poslanecká sněmovna.

Článek 3. Odměňování

3.1. Bereme na vědomí, že předpis plánuje využít stávající odměňovací systém, v němž různé druhy národních doplňkových plateb a bonusů, představující flexibilní část příjmu, tvoří poměrně velkou část celého platu, a opouští tak smluvní systém platů. Nicméně vzhledem k tomu, že v průběhu dvouletého přechodného období bude připraven zcela nový a transparentní systém, nemůže být tato oblast v současné fázi plně posouzena. Kromě toho se zdá, že změna odměňovacího systému bude provedena nikoli formou zákona, ale prostřednictvím vyhlášky. I přesto, že by tato změna měla být připravena do konce roku 2014, doporučujeme v zákoně zásadu transparentnosti stanovit mnohem jasněji.

3.2 Systém odměňování by měl být navržen tak, aby byla zachována atraktivita veřejné správy pro mladé lidi. To by vyžadovalo určitou flexibilitu v oblasti výše nástupních platů pro nové rekruty.

Nástup do služby je článek 4. A tady prosím rovněž zpozorněte.

4.1 Přestože je obecně uznávána potřeba stability a kontinuity veřejné služby, zdá se, že některá ustanovení zákona omezují možnost vstupu do státní služby zvenčí. Konkrétní případy jsou omezeny níže.

4.2 Není jasné, z jakého důvodu může být generální ředitel státní služby a jeho zástupce vybírán pouze z řad stávajících úředníků. Podobně je to pak u externích odborníků na vyšších manažerských pozicích. Noví úředníci mohou být přijati pouze na místa vedoucích oddělení.

To nechápe nikdo. Dokonce ani v Evropské komisi. Tedy obávám se, že to chápu, ale ten motiv opravdu není bohuľibý.

4.3 Pro vedoucí pozice by mimo daný požadavek týkající se počtu let strávených ve státní službě měly být stanoveny i některé další požadavky na kvalifikaci.

Předpokládá se, že výběr provádí komise nominovaná a jmenovaná jediné vládou. Dle potřeby lze však předpokládat poradní roli jiných nezávislých subjektů. Měla by být – tedy nejsou, byť by měla být – měla by být definována jasná pravidla pro výběrové komise.

4.4 Výběr všech manažerů je pravomocí generálního ředitele. Ten je jmenován politicky vládou, jmenuje všechny státní tajemníky a ti následně jmenují zbytek managementu státního orgánu. – Jinými slovy, ten, kdo to čte logicky, a zpracovatelé těchto poznámek v Evropské komisi to logicky četli, dospívají k logickému závěru: Takže otázka politického vlivu ve veřejné správě není řešena prostřednictvím zákona, nýbrž kaskádovitým efektem. Nikoli transparentně, nikoli zákonem, ale zabetonujeme to odshora a kaskádovitým efektem to pustíme až do těch pozic vedoucích oddělení.

4.5 Požadavky pro propuštění manažerů by měly být jasně definovány a zahrnovat i případy vážného pochybení.

4.6. Mechanismus náboru úředníků se provádí ve dvou fázích – nejprve dochází k náboru státního úředníka a teprve poté se během vymezené doby skládá úřednická zkouška. Není jasné, proč tyto dva postupy nemohou být sloučeny do jedné procedury náboru, složené z písemné a ústní zkoušky za účelem řádného posouzení analytických a logických schopností uchazeče. Skutečnost, že písemný test není povinný, by za jistých okolností mohla znamenat porušení principu rovného zacházení. Vzhledem k tomu, že ani pro jednu část úřednické zkoušky nejsou známy podrobné informace, hodnocení nelze dokončit a uzavřít.

4.7 Volná místa mají být oznamována pouze na oficiální úřední desce dotyčného úřadu bez uvedení jakékoli lhůty pro podávání přihlášek. Pokud má být v souladu s principem transparentnosti, měl by zákon stanovit, že veřejně dostupný zdroj o volných místech a uvádějící lhůtu pro podání přihlášek by měl být stanoven spolu s konkrétními kritérii výběru.

4.8 Pokud jde o stávající zaměstnance, byli by přesunuti do režimu státní služby, pokud o to požádají a splní základní kritéria, nebudou muset podstupovat žádné další přezkušování jejich kvalifikace. Přinejmenším hodnocení jejich pracovní výkonnosti by mělo být v tomto procesu zohledňováno.

4.9 Měly by být stanoveny určité minimální podmínky pro zaměstnance nabírané na smlouvu na dobu určitou.

5. Systemizace

5.1 Podobně jako u odměňování a dalších oblastí nemůže být hodnocení provedeno, vzhledem k tomu, že podrobná úprava bude stanovena až v pozdějších prováděcích předpisech. Očekáváme, že příslušný prováděcí předpis by měl stanovit modelovou strukturu administrativního orgánu, ať už ministerstvo, či agentura, včetně

maximálního počtu politických náměstků a jejich spolupracovníků, kteří jsou vyňati z působnosti zákona, což by mělo být založeno na řádném auditu, popř. analýze veřejné správy.

Tolik tedy poznámky, které každému z nás, kdo se té problematice věnujeme, přijdou relevantní, přijdou logické – a především je formuluje, ač zatím neoficiálně, Evropská komise, na kterou se stále odvoláváme v souvislosti s tímto zákonem, a zejména na datum účinnosti.

Když tohle shrneme, je tady řečeno: Opravdu si nemyslíme, že to je dokonalé. A už to nemůžeme vůbec posoudit, protože u toho spousta věcí chybí. A bylo by sice hezké, kdyby to bylo účinné k 1. 1. 2015, ale proboha, radši ať je to později, když to bude pořádně. Nikdo vám nevyhrožuje špatným čerpáním strukturálních fondů. Znovu opakují, ti členové vlády, kteří si tady brali strukturální fondy jako rukojmí k tomu, aby tento paskvil protlačili Sněmovnou v co nejrychlejším čase, prostě nemluvili pravdu.

Přítel, který mi – jak jsem jezdil do Bruselu sedm let, tak tam nějaké přátele mám. Přítel, který mi poskytl tyto poznámky – které má pan ministr Diensthier už čtrnáct dní, předpokládám, že potvrdí jejich autenticitu – přítel, který mi poskytl tyto poznámky, zdůrazňuji, nečeské národnosti, mi k tomu napsal ještě svoji osobní poznámku a myslím si, že není nic proti ničemu, když tuto osobní poznámku přečtu Poslanecké sněmovně.

Pro Komisi nikdy nebyla rozhodující forma, ale obsah. Nejde tedy o to, že musíte mít zákon o státní službě, a tím méně o to, že ho musíte mít do určitého data. To, co Komisi zajímá, je fungující státní správa, která řádně spravuje prostředky čerpané z rozpočtu Evropské unie. Komisi je jedno, jak se k této fungující státní správě dopracujete. Klíčový je výsledek.

Pokud by ve státní správě, a zejména v jejích částech přicházejících do kontaktu, nebo dokonce nesoucích odpovědnost za projekty financované z Evropské unie, panovaly nesrovnalosti a pochybnosti, budete mít problémy. Schválením paskvilu si u Evropské komise nijak nešplhnete, naopak si uškodíte. Nestačí mechanicky přijmout zákon, a to klidně děravý, nedotažený a odfláknutý. Komise se nenechá opít rohlíkem a bude po vás nadále vyžadovat, abyste se chovali jako důvěryhodný a seriózní partner a řádný hospodář.

Dámy a pánové, tolik tedy poznámky Evropské komise, jejich výrazná nesrovnalost s přesvědčováním vládních činitelů a moje velká prosba, abychom se vydali tímto směrem. Abychom se vydali směrem, že nebudeme uhranutí datem 1. 1. 2015, ale budeme uhranutí tím, abychom schválili kvalitní služební zákon a abychom ho schválili tak, aby pro něj mohla hlasovat větší část této Sněmovny, tedy i opozice. My jsme k tomu připraveni.

To je totiž také otázka stability. Pokud byste, a je to samozřejmě možné, i když si myslím, že v tomto případě ne, protože vám to prostě nedovolíme, ale pokud byste pouze koaliční většinou protlačili paskvil, se kterým zásadním způsobem nebudeme souhlasit, těžko můžete od opozice očekávat něco jiného, než že až do konce volebního období budeme říkat: jakmile na to budeme mít sílu, tak ten zákon změníme, což je samozřejmě nestabilita. Domníváme se, že pro fungující profesionální státní správu je stabilita, když se pravidla nemění po každých volbách, věcí mimořádně důležitou. Znovu opakuji, my jsme k tomu připraveni, jsme připraveni formulovat relativně únosné a nijak objemově nekonečné požadavky, ale máme některé požadavky, přes které, promiňte, nejede vlak, protože nám záleží na profesionalitě, efektivitě státní správy, nikoli na paskvilu.

Vedle toho, že jsme přesvědčeni, že tento návrh nezajišťuje efektivní a profesionální výkon státní správy, obáváme se toho, že tak jak je to předloženo, je to ve svém důsledku ohrožení demokratického charakteru státu. To, co není jasné ani Evropské komisi, to, co kritizujeme od samého začátku, že tady kaskádovitým způsobem generální ředitel státní služby zafixuje státní tajemníky, příští generální ředitel nebude moci být vybírán z nikoho jiného než ze státních tajemníků a tímto kaskádovitým způsobem to půjde dolů, tak vzhledem k tomu, jak se vládní koalice chová na některých ministerstvech, si prostě nemůžeme myslet nic jiného, než že to je cesta k dosazení milců na klíčové posty, milců, kteří nastoupí s úkolem pojmout státní správu, pojmout úkol ve státní správě jako úkol zajišťovat dotace, daňové úlevy a další výhody vybraným oligarchům a vytvořit oligarchisticko-státní podnikání v souvislosti se státní správou. Domnívám se, že to je riziko, které nemůžeme podstoupit.

Opakuji, nabízíme seriózní jednání, nabízíme seriózní jednání o podobě státní služby. Za předpokladu, že vládní koalice si nebude přát seriózní jednání a nebude si přát dohodu, dovoluji, abychom vás upozornili, že nemáte šanci tento zákon schválit. Děkuji. (Dlouhý potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Zlatušky. Vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, já bych rád panu místopředsedovi Kalouskovi k tomu, co zde říkal – (Předsedající: Mým prostřednictvím.) Já ho neoslovuji. Já bych rád po vás vzkázal, že není pravda, že by tyto věci nebyly potřeba, a že v době, kdy on byl ve vládě, tak se už o služebním zákonu opakovaně jednalo, protože se odsouvala jeho účinnost. V září roku 2008 v Senátu jsem tehdejšímu ministrovi práce a sociálních věcí Petru Nečasovi navrhoval, aby tedy zákon zrušili, když chtějí dělat nový, a on mi tehdy vysvětloval,

proč se pořád odsouvá ta účinnost. Říkal mi tehdy: Přiznám se, budu velmi otevřený a doufám, že mi to nebude přičteno k tíži. Tím prvním důvodem je, a to řeknu vcelku otevřeně, že si nejsme jisti, že bychom se po zrušení tohoto zákona jako celku, přestože není účinný, nevystavili žalobě ze strany Evropské komise, protože nemáme příslušný zákon. Víím, že to působí absurdně, ale takhle absurdně funguje Evropská unie. Jí nevadí, že tento zákon není účinný, jí by vadilo, kdyby nebyl. – Toto bylo vyjádření ministra z doby, kdy byl pan Kalousek ve vládě. Kdybyste tohle mu odvykládal. Může si to přečíst ve starých stenozáznamech. Jistě ho to přivede na jiný pohled na věc než to, co tady vykládal.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám pane poslanče. Dále s faktickou poznámkou pan poslanec Jandák a potom pan poslanec Kalousek.

Poslanec Vítězslav Jandák: Vážená vládo, vážený pane předsedající, já se neskloním k tomu, abych tady používal argumenty, co všechno udělala minulá vláda špatně, dobře. Já myslím, že si všichni musíme uvědomit, že dnes stojíme před zákonem, tak závažným zákonem, který ovlivní na desítky let život této země. A to, co tady můj předřečník, myslím tím kolegu Kalouska, řekl, jsou podle mého názoru – nevím jak vy – ale nové a velmi závažné skutečnosti, nad kterými bychom se měli minimálně zamyslet anebo je prověřit a zjistit, zda jsou a jak jsou pravdivé. Protože tady se mluví o dvou filozofiích. A mám pocit, že my jsme tady od toho a máme tu odpovědnost, abychom se nad tím zamysleli a rozhodli, protože jsou zákony rychlé a dobré – jiné nejsou! Takže prosím pěkně, já vyzývám tuto Sněmovnu, všechny, abychom skutečně ta slova, která tu zazněla, vzali jako vážná slova a nespěchali a zamysleli se nad tím a pak rozhodli. Děkuji vám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Procedurální. A prosím, opravdu to není obstrukce, nutně to potřebujeme. Prosím o hodinovou přestávku na klub.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě vyhlašuji hodinovou přestávku. Sejdeme se zde ve 12.24. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 11.24 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.25 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, budeme pokračovat v projednávání zákona č. 218/2000 Sb., resp. jeho změny. Připomínám, že jsme v rozpravě. Mám tady dvě faktické poznámky – nejdříve pan kolega Laudát a potom faktická poznámka paní ministryně Věry Jurové, která je mimo jiné také ještě přihlášena potom s přednostním právem do rozpravy. Faktickou ruší, tak dobře, takže jediná faktická poznámka kolega Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem chtěl ještě k předchozímu vystoupení kolegy Kalouska. Skutečně vás vyzývám, vládní koalice, abyste znovu zvážili stanovisko Evropské unie, protože můžete dosáhnout přesného opaku. Evropská unie rozhodně, dovolím si tvrdit, nebude tolerovat mizerný zákon a začne se vymezovat vůči naší legislativě. Já si myslím, že neošulíte to, že tady v osobě ministra financí chcete zabetonovat megastřet zájmů. A myslím si, že můžete dosáhnout pravého opaku. To znamená, že schválíte zákon a bude větší překážkou než připravit kvalitní zákon, opravit to, s čím jste přišli, protože jestli něco může zastavit čerpání dotací, tak to bude potom problém střetu zájmů v oficiálně přijatém zákonu. Takže skutečně bych byl rád, abyste se zamysleli nad těmi argumenty. Neříkali jsme je my, říká je Evropská unie, titíž lidé, kteří budou schvalovat čerpání dotací. A nemyslím si, že Evropskou unií ohloupíte.

Chci, aby si Sobotkova vláda konečně přestala brát do úst Evropskou unii, jak je proevropská, a místo de iure začala naplňovat ideály a její požadavky a transparentnost de facto.

Je mi líto, že pan ministr Dienstbier tady nerozdal to stanovisko, že se tím vláda nezabývala, nebo se možná zabývala, ale podle toho, jak se vnučuje druhé čtení a jak se chce chovat při projednávání tohoto zákona bez jakékoli sebereflexe, tak skutečně jsou to prázdná gesta, stejně tak, jako je prázdné gesto přijmout fiskální ústavu a zároveň ji nedodržovat. Prosím, jestli si myslíte, že možná oblbnete přes některá česká média, která vlastní pan ministr financí, část české veřejnosti, ale rozhodně neoblbnete kvalifikované lidi v Evropské unii. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, uplynul vám čas, děkuji. Nyní tedy s přednostním právem nejdříve pan předseda Okamura, poté paní ministryně Jurová, poté pan ministr Dienstbier s přednostním právem před řádně přihlášenými. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, chtělo by se mi říci, že služební zákon, tak jak je koncipován, je šitý horkou jehlou, ale jelikož vládní poslanci a legislativa na tomto zákonu pracují již od

loňského roku, tak mi navrhované znění připadá jako jasný záměr. Ale ani časová tíseň by ovšem neměla být zneužita k tomu, že z kodexu, který by měl mít alespoň solidní principy, se stane jen podstatu neřešící formální záplata, která má rychle vyřešit prý dluh vůči Evropské unii.

V tomto smyslu bych rád také apeloval na vládu, aby nám tady jasně vysvětlila a vyjádřila se k tomu, co tady říkal pan místopředseda Kalousek, protože i my v Úsvitu tady slyšíme několik měsíců, že je ohroženo čerpání fondů z Evropské unie, a teď tady slyšíme vyjádření úplně jiná, a že ten důvod, který nám tady byl předkládán, může být úplně jiný. Pakliže by se skutečně potvrdilo, že ten důvod, který nám tady byl předkládán, že se má jakoby uspěchat, jakoby ušít horkou jehlou ten služební zákon, není to, že bychom přišli o peníze z Evropské unie, že to není černé na bílém, že to byl jenom nějaký dojem něčí, nebo v lepším případě dojem, v horším případě snad dokonce výmysl, tak to by opravdu na parlamentní úrovni a vůbec na úrovni vlády, takové dojmy nebo pletení dojmů s pojmy, to by určitě být na této úrovni nemělo. Z toho by v tom případě měla vláda skutečně vyvodit zásadní důsledky. To by znamenalo, že nás tady někdo tahá měsíce za nos a úplně všechny.

V Evropské unii – jenom dodávám – neexistuje jednotná definice státní služby, k níž by se hlásily jednotně všechny členské státy. Tento fakt chce evidentně vládní koalice ve svém návrhu zneužít. Přitom to, co musí být naším hlavním cílem, je maximálním způsobem zaručit nezávislé, apolitické fungování státní správy, zajistit stabilitu a kvalitu jejích zaměstnanců.

My těch výhrad máme více. Máme připraveno i více pozměňovacích návrhů. K tomu se potom vyjádří naši poslanci. Klíčová pozice, nebo klíčový moment, který bych zmínil já, tak je pozice generálního ředitele státní služby. Vláda jaksi mimochodem vyškrtla jmenování ředitele prezidentem, původně to tam bylo, a tuto pravomoc si se skromností sobě vlastní přisvojil v podstatě pan Sobotka. Tenhle tah si dovolím nazvat přímo drzostí. Vždyť jmenování vládou na návrh předsedy vlády je ta nejhorší možná varianta, protože zabetonuje závislost státní správy na vládnoucí koalici a ještě více ji zpolitizuje. To si myslím, že je jasné na první pohled. Proto je pro nás v Úsvitu přijatelná pouze varianta, kdy generálního ředitele státní služby jmenuje prezident na návrh vlády, stejně jako například předsedu Českého statistického úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo předsedu Úřadu pro ochranu osobních údajů. Cílem je, aby bylo jmenování co nejvíce nezávislé na té které aktuální vládě. Abychom skutečně udělali krok k odpolitizování státní správy.

Na tento náš návrh můžeme mít různé názory, ale když hledáme různé mechanismy a díváme se, kdo v rámci toho našeho politického systému byl zvolen, v tomto případě přímo zvolen, a je hlavně oddělen od moci exekutivní, to znamená od vlády, tak v podstatě těch variant nám tady už moc nezbývá. Proto bych nerad tento náš pozměňovací návrh nějak personifikoval na tom, kdo je teď prezidentem nebo

není. To přece není podstata principu. Důležité je, aby nedocházelo k tomu zabetonování jejich politických nominantů na ministerstva, ale aby tam byli skutečně odborníci. Takže v tomto ohledu podal místopředseda našeho klubu Marek Černoch pozměňovací návrh, který by měl zákon alespoň v tomto zásadním bodě uvést do jeho původní funkční podoby.

Jak už jsem říkal, my máme pozměňovacích návrhů víc. Ty další podáváme skrze naši poslankyni Janu Hnykovou a ona vás s nimi seznámí. Jsou to návrhy, které jsou projednány celostátními odbory, takže je podporují i odboráři, co se týče práv zaměstnanců.

Milé kolegyně a kolegové, závěrem vás chci poprosit o podporu, abychom – když tady padala ta slova, že je to zásadní norma na desítky let dopředu – no, už jsem ale slyšel i názory, že to stejně může další vláda potom eventuálně novelizovat, tak ať skutečně ten návrh má nějaký přesah a skutečně směřuje k tomu cíli.

Já už tady déle řečnit nebudu, abych nešel příkladem, nebo nešel ve stopách těch, co se tady snaží dělat obstrukce, abychom byli v Úsvitu věcní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Okamurovi. Nyní paní ministryně paní Jourová, poté pan ministr Jiří Dienstbier, pak pan kolega Klán, který je řádně přihlášen do rozpravy. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a vážení kolegové, já bych si nejdříve dovolila reagovat na to, co tady zaznělo ohledně potřeby či nepotřeby zavedení účinnosti služebního zákona k 1. 1. 2015, a pak bych se ještě dopustila několika obecních poznámek k zákonu, o kterém právě jednáme.

Je zcela jasné jak z řady oficiálních i neformálních jednáních se zástupci Evropské komise, a to z direktorátu Zaměstnanost a z direktorátu Regio, že Komise trvá na tom, aby zákon v České republice byl účinný k 1. 1. 2015. Máme to tedy v záznamech z jednání, máme to i v několika takzvaných official statements, kde je zcela jednoznačně tato podmínka vyslovena. To znamená, jestliže se dnes snažíme projednat zákon tak, aby byl účinný k 1. 1. příštího roku, činíme tak s plnou vahou odpovědnosti za to, aby byla odblokována bariéra pro čerpání evropských fondů, které jsou pro Českou republiku rezervovány pro léta 2014 až 2020. Mohu to zdokumentovat v písemných dokladech, ale domnívám se, že by mohlo stačit toto mé prohlášení.

Každopádně obecněji k tomu, co říkal pan Kalousek, že totiž v tom materiálu, který tady přednášel a který byl zveřejněn – já na to říkám budiž, je zveřejněn, není to nic proti ničemu, tak myslím si, že my se nesnažíme připravit ideální zákon, který

bude vyhovovat Bruselu. My přece připravujeme zákon, který potřebujeme jako Česká republika dlouhodobě, nikoliv kvůli evropským fondům, ale kvůli republice samé, kvůli tomu, abychom zprofesionalizovali a zmodernizovali českou státní správu.

Evropská unie je, prosím pěkně, 28 států a ty státy mají svou historii, svou tradici, svůj systém politiky a veřejné správy. Samozřejmě v těch státech žijí národnosti, které podléhají nějakým kulturním vzorům a tradicím. Není tedy možné hledat takový zákon, který by vyhovoval ideální představě Bruselu. Žádný takový zákon neexistuje, a kdo jste se dívali na srovnání služebních zákonů a systémů veřejné správy v jednotlivých evropských zemích, tak jste k tomuto museli dojít. Zkrátka každý zákon, jakkoliv se snažíme o zachování toho obecného, které nám vlastně káže členství v Unii, káže nám to evropská legislativa, na které se podílíme, tak každá země má i to své specifické, které se odráží v národní legislativě. To znamená, zcela nutně se v zákonu o státní službě, který předkládáme, musí odrážet tato naše státní specifika, která vycházejí z historie, tradice atd., z toho všeho, co jsem říkala, že je tím, co odlišuje jednotlivé členské státy.

Odmítám proto takový názor, že pokud uděláme takový zákon, který bude Brusel kritizovat, pak děláme špatný zákon. Myslím si, že je jenom na nás, abychom vyargumentovali, proč ten který zákon je dobrý pro Českou republiku. Nechceme šplhat vůči Evropské unii. To tady také zaznělo v tom, co tady říkal pan kolega Kalousek. Právě to, že si obhajujeme svoje cesty, tak tím ukazujeme, že jsme svébytný členský stát Evropské unie.

Znovu tedy říkám, že pro evropské fondy je to tvrdá podmínka, takzvaná ex ante kondicionalita, že to mohu dokázat, včetně toho termínu, který už jsem také zmínila.

Teď obecně k tomu, co já považuji za důležité na služebním zákoně. Hodně se o něm hovoří jako o jakési mantře vůči fondům. Je to něco, co podle mnohých také občana moc nezajímá. Je to velmi zvláštní a náročná materie, kterou jsme museli zvládnout za půl roku. Myslím si, že je na tom, co překládáme, vidět obrovský kus práce. Znova je nutné připomenout, že předešlé vlády zákon nedostaly do plné účinnosti. Musím upřímně říct, že při práci na pozměňovacím návrhu ke služebnímu zákonu jsem si mnohokrát říkala, že celkem chápu, že byla obava z toho, přivést ten zákon do účinnosti. Nejenom proto, že to je zákon, který má potenciál zcela rozvrátit státní správu. Měl by mít potenciál ji napravit, zmodernizovat, zprofesionalizovat.

Myslím si, že v tom oddalování účinnosti ze strany našich předchůdců ve vládách – různých, protože to skutečně trvalo od roku 2002 – byla i určitá obava z toho, že zákon přinese velké sebeomezení politiků.

Myslím si, že ten zákon, pokud má fungovat, jak je připraven, to znamená, že má být oddělena sféra politiky od sféry profesionální výkonné státní správy, že tím se

můžeme velmi přiblížit tomu, co jsem osobně vždycky velmi obdivovala například na Velké Británii, kde jsem, když jsem stážovala, viděla, že tam politici věděli, kde začíná a končí jejich pravomoc, že se mají zabývat strategií a politikou a že výkon, který bude bezchybný a nestranný, mají nechat na profesionálních úřednících. Tam bych byla ráda, abychom směřovali především tím, že přivedeme k účinnosti služební zákon.

Účelem zákona je, jak se často opakuje, depolitizace. Já to slovo nemám moc ráda, protože se tím operuje a moc se neví, co to je. Je to přesně to, o čem jsem mluvila například u Velké Británie. Ale účelem zákona je i modernizace české státní správy. Víme, že žijeme v rychle se měnícím světě, a česká státní správa by měla být schopna reflektovat změny v okolním světě a měla by být schopná tyto změny také přivádět v život a pomáhat pozitivní inovaci, která námi ve společnosti probíhá.

Dále by měl služební zákon přinést stabilitu. Já jsem léta pracovala jako lektorka projektového řízení a dělala jsem stovkám lidí testy na týmové role. Ten test – kdyby vás to někoho zajímalo – se jmenuje Belbinova typologie, kde se vlastně zjišťuje, jací lidé mají hrát jakou roli v týmu. Nebudu to příliš detailně popisovat. Každopádně když jsem dělala ty testy úředníkům, tak jsem vždy zjistila, že úředník typově je člověk, který má rád stabilitu, nemá rád rizika, rizik se poměrně značně bojí, pokud ho vykývneme z té stability, tak jeho výkonnost značně poklesává a samozřejmě se to potom podepisuje na jeho práci. Kdyby vás to zajímalo, tak v české státní správě, jak jsem z těch testů vyrozuměla, není příliš mnoho inovátorů, není tam příliš mnoho razantních developerů, není tam příliš mnoho lidí, kteří chtějí měnit věci. A já říkám, že je to tak dobře, protože státní správa má mít tuto základní vlastnost, kterou je stabilita. Myslím si, že služební zákon může tuto stabilitu přinést, může přinést uklidnění, přestože teď, v době, kdy jej budeme zavádět, bude možná částečně státní správa znervóznělá, destabilizovaná, ale já věřím, že to bude jenom po krátkou přechodnou dobu.

Stabilita souvisí s kontinuitou. Jako člověk, který se potýká se systémy čerpání evropských fondů, toto považuji za velmi těžký problém české veřejné správy obecně, že totiž je diskontinuita, že po každých volbách se mění lidé na klíčových postech a že vlastně vždycky volby, když se blíží, znamenají značnou dávku poklesu výkonnosti už před volbami, protože se takzvaně čeká, a pak, než se rozjede nový systém často s novými lidmi, tak samozřejmě výkonnost pomalu nabíhá. Mimoходом, teď se nám to projevilo i na tom, za co jsme kritizováni, že vyjednáváme dohodu o partnerství se skluzem. Bohužel Poláci neměli volby a tu dohodu do Bruselu mohli poslat v lednu. My jsme to udělat nemohli, protože se čekalo na novou vládu. Tady ovšem musím říci, že do značné míry je to dobře, protože nová vláda měla možnost si svoje programové priority do té dohody promítnout. Každopádně kontinuita a institucionální paměť je něco, co velmi nutně ve veřejné správě potřebujeme.

Vrátím se ještě k tomu, proč Evropská komise tak zásadně tlačí na to, abychom měli služební zákon, který bude mít evropské standardy a který bude reflektovat české podmínky.

Evropské fondy jsou speciální agenda. Není to každodenní operativa – a teď se omlouvám všem úředníkům, kteří tu operativu dělají –, kde se razítkuje pod zorným úhlem věčnosti. A znovu se omlouvám, nemyslím to zle. V evropských fondech máte vyměřený čas, peníze a lidi. Čerpání evropských fondů je klasické projektové řízení. A právě proto je potřeba, aby ty týmy byly stabilní a aby mohly projekty realizovat bez nějakých výkyvů.

Dalším problémem, proč Evropská komise tlačí na služební zákon, je to, že pokud rozdělujete dotace a jste řadovým úředníkem, který třeba boduje projekty, nebo dokonce rozhoduje o tom, že některé projekty nesplnily formální náležitosti, a dá návrh na vyloučení, pak jsou tito úředníci pod obrovským tlakem. Může to být tlak žadatelů, různých zájmových ekonomických skupin a bohužel i politické tlaky. Je velmi žádoucí, aby se úředníci, kteří implementují evropské fondy, nemuseli bát těchto tlaků a aby byli stabilní ve svých pozicích. Říkám to s plnou vahou odpovědnosti člověka, který teď řídí resort dotací a který také zažil doby kolem roku 2004 a 2005, kdy se někteří úředníci obávali určitých tlaků, a já jsem tehdy byla velmi ráda, že to ustálí, musím říci. Ale ta atmosféra nejistoty není dobrá.

Evropská komise vidí, že nedostatek služebního zákona, resp. jeho neexistence, způsobuje v české státní správě velkou fluktuaci, velké výkyvy a velké problémy s výkonností.

Dámy a pánové, já bych byla velmi ráda, kdybychom tady vedli bohatou diskusi, protože samozřejmě podněty každého jsou důležité. Víím o tom, že se bude jednat i s opozicí o některých návrzích, které tady padly či padnou, ale byla bych velmi ráda, kdyby všichni na sebe přijali tu část odpovědnosti, kterou máme za to, že služební zákon bude od 1. 1. 2015 účinný.

Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Věře Jourové. Teď tady mám smršť faktických poznámek ještě před přednostním právem pana ministra Dienstbiera. První je pan poslanec Miroslav Kalousek s faktickou poznámkou, poté pan kolega Stanjura a pan kolega Fiala. Pane poslanče, máte dvě minuty k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní ministryně Jourová má jistě pravdu, že děláme ten zákon pro Českou republiku, nikoliv primárně pro Evropskou unii. Problém je, paní ministryně, že vaši vládní kolegové se tady tou Evropskou

komisi zaštiťovali a brali ji jako rukojmí. Proto bylo asi zapotřebí přecházející stanovisko Evropské komise, která dokazuje, že vaši vládní kolegové tady občas lžou, jako když tiskne. To za prvé.

Za druhé. Ano, my se hlásíme k tomu, že ten zákon má být ve prospěch České republiky a ve prospěch českých daňových poplatníků. Podíváme-li se však na veřejné rozpočty, můžeme to z jistého úhlu pohledu chápat jako věčný boj dobře organizovaných menšin, které z těch veřejných rozpočtů chtějí co nejvíc, proti neorganizované většině, které se říká daňoví poplatníci. A my máme oprávněné obavy vzhledem k tomu, co děláte na jednotlivých ministerstvech, že se nesnažíte o nic jiného, než do státní správy nasadit lidi, kteří budou ve prospěch organizovaných menšin bojovat proti té neorganizované většině, které se říká daňoví poplatníci, a to nehodláme připustit. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi za dodržení času. Další faktická poznámka pana poslance Stanjura. Pane předsedo, máte také dvě minuty k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ta slova paní ministryně o té depolitizaci a (nesrozumitelné) – říká státní služby, já bych mluvil o veřejné službě. My, kteří jsme přišli z radnic a prošli jsme tím, tak velmi neradi vidíme rozlišování na lepší úředníky, důležitější jsou ti ministerští, a ty ostatní, kterých v sumě může být víc. Ale mnohem víc by se tomu věřilo, kdyby to nebylo poté, co jste od ledna do dubna, za tři měsíce, přivedli 700 nových lidí. My teď požádáme po dalších třech měsících o aktuální informace znovu ministerstva, jsou to odpovědi poskytnuté podle zákona číslo 106 jednotlivými ministerstvy, není to vymyšlené číslo.

Tak to se pak říká – přivedu tisíc lidí, nebo sedm set, abych byl korektní, uvidíme, kolik to bude na konci července, a teď je ten pravý okamžik, abychom je tam nechali, teď jsou tam ti praví. Možná máte pravdu ale. Já neříkám, že to nejsou ti praví. Ale mnohem lépe by se to poslouchalo, kdyby to bylo na konci volebního období, nebo alespoň v polovině, a ne po té masivní výměně zejména na některých úřadech.

Prostě není pravda, že vždycky s příchodem ministra se mění všichni. My, já, zastáváme stanovisko, že ministr má právo si přivést tým spolupracovníků. Tady v tom návrhu je ministr loutkou v rukou toho úřadu.

Slyšel jsem včera ráno, odpoledne, večer v televizi, teď slyším znova, že budete jednat s opozicí. Nevím s kterou. Nám to nikdo zatím nenabídl. Nemaťte veřejnost, že chcete jednat s opozicí. Ano, když dáte termín, uděláme si agendu, určitě budeme rádi jednat. My jsme připraveni stanovit rozumné podmínky, když se na nich domluvíme, tak ten zákon projde velmi rychle a bude mnohem lepší, než je v tomto stavu a

v tomto okamžiku. Ale zatím jsme žádnou takovou nabídku nedostali – co není, může být, já to nevylučuji, bylo by to jenom dobře. Takovýhle návrh zákona, který je připraven, prostě projít nesmí, a my to uděláme. (Upozornění na časový limit.) My to zařídíme, aby neprošel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan předseda Petr Fiala k faktické poznámce. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, musím se vrátit k té podmínce Evropské unie, o které tady pořád slyšíme. Je ze včerejška nějaký dopis Evropské komise, který tu podmínku znovu stanoví. A paní ministryně se zase na nějaké podmínky Evropské komise odvolávala. Tak se podívejme, jak to je.

Jediná podmínka, která má charakter ex ante kondicionality, zní "existence strategického politického rámce pro posílení účinnosti veřejné správy členských států včetně reformy veřejné správy". No, my část veřejné správy a její působení v zákonu upravenou máme. Zákon o státní službě nemáme, ale Komise v žádném případě nestanoví tuto podmínku jako něco, na základě čeho by byla nebo nebyla podepsána dohoda o partnerství. Když nám to tady říkáte, tak to prostě není pravda a vy jste si toho dobře vědomi.

Navíc bych vám chtěl připomenout, že Komise i v případě dohody o partnerství přece uplatňuje, a sama Komise to explicitně formulovala, princip proporcionality. A to prostě znamená, že pokud se některou z těch přibližných podmínek nepodaří splnit, tak to samo o sobě není důvod pro to, aby dohoda o partnerství nebyla podepsána.

A pokud byste nevěřili mně, což si dovedu představit, a děláte chybu, protože Evropské unii docela rozumím, tak si poslechněte, co říkají lidé ze zastoupení Evropské komise. Lidé ze zastoupení Evropské komise v České republice říkají: "Máte na přijetí těch podmínek čas nejpozději do roku 2016." Tak nás tady nemaňte těmi a termíny a neříkejte nám, že když nepřijmeme hned služební zákon, tak se stane nějaká katastrofa. Nestane se žádná, peníze čerpat budeme moci i bez přijetí služebního zákona v tomto roce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s přednostním právem pan ministr Dienstbier a poté pan zpravodaj. Pak snad rozprava, ale ta až po přestávce. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, úvodem bych rád zdůraznil, že zákon o státní službě je

doopravdy přelomový, protože poprvé v moderní historii České republiky má zavést nezávislou profesionální a efektivní státní službu.

Můžeme a budeme se tady nepochybně bavit o tom, do jaké míry vláda či vládní koalice připravila kvalitní návrh zákona. Já jsem přesvědčen, že ten návrh kvalitní je a základní předpoklady pro dosažení uvedených cílů, které jsem zmiňoval, splňuje. Je samozřejmě, jak to u každého zákona bývá, výsledkem nějakých jednání, a tedy i kompromisů a jistě i já bych tam našel některé části, které kdyby byly podle mých představ, tak by vypadaly trochu jinak. Nicméně kompromis k našemu řemeslu patří.

Chtěl bych zdůraznit, že u málokterého zákona probíhala tak široká debata jako právě k zákonu o státní službě. Byla uspořádána celá řada seminářů, na které byla pozvána odborná veřejnost, zástupci politických stran včetně opozičních. Na těchto seminářích byly projednávány různé dílčí aspekty připravovaného zákona. Návrh zákona se projednával s neziskovými organizacemi, na prvním místě s Rekonstrukcí státu, jejíž zástupce se účastnil, a to je naprosto ojedinělá situace koaličních jednání o služebním zákonu. Nevím, jestli v minulosti nějaká koalice přibrala na takováto jednání přímo zástupce neziskového sektoru. Připomínky Rekonstrukce státu a dalších neziskovek byly průběžně vypořádávány. Tím neříkám, že jsme se shodli na všem. To tak nikdy není a ani být nemůže.

Pak samozřejmě byl návrh opakovaně a velmi široce konzultován i se zástupci opozice. Já sice vím, že pan předseda Stanjura i zástupci TOP 09 to tady popírají, ale já mohu doložit, že jsme uspořádali několik mnohahodinových setkání, kde jsme detailně projednávali návrh zákona. Projednávali jsme jak pozměňující návrhy, které my sami chceme předložit, tak jsme projednávali i pozměňovací návrhy opozice včetně legislativně technické podpory při formulaci těchto návrhů. Některé z nich byly dokonce na ústavněprávním výboru přijaty. Ano, byly přijaty některé návrhy opozice. Některé dílčí zcela, někde jsme vyšli vstříc částečně, samozřejmě ne přesně tak, jak to bylo navrženo, tak aby to zapadalo do konceptů připravovaného zákona.

Mohl bych zmínit právě požadavek na větší přístupnost státní služby zvenčí a nejenom ze samosprávy, ale především z oblasti samosprávy. Tady bych zmínil pozměňovací návrh, který vychází z návrhu poslankyně za TOP 09 paní Kovářové, kde jsme jednak uznali zkoušku zvláštní odborné způsobilosti, kterou skládají úředníci samosprávy, tak i započitatelnost praxe pro výkon funkcí nebo pro účast ve výběrovém řízení na některá místa představených, konkrétně vedoucích oddělení, ale také i ředitelů odborů, což už je poměrně vysoká pozice ve státní správě.

Takže musím tady odmítnout to, že by s opozicí nikdo nejednal, že by nedostala prostor, že by neměla čas na nastudování, jak už tady znělo včera, protože 45 dnů si myslím, že proti praxi, kterou tady v minulosti TOP 09 a ODS zavedly, jak jsem včera upozorňoval, když se celé zákony načítaly v druhém čtení na poslední chvíli,

aniž by kdokoliv věděl, o čem se hlasuje, tak 45 dnů prostě není málo. Na tom si trvám.

Setkání pro opozici – 17. června tohoto roku a 24. června, vlastně půldenní setkání s opozicí k vypořádání a k projednání pozměňovacích návrhů před jednáním obou dvou výborů, které tento návrh zákona projednávaly, také si myslím, že nenásvědčuje tomu, že by opozice v této debatě byla ignorována.

Nyní se dostanu k návrhu připomínek Evropské komise, které tady předčítal pan předseda Kalousek. Musím zdůraznit, že to, co tady bylo přečteno, jsme před dnešním jednáním neměli k dispozici. Toto nejsou připomínky, které nám byly neoficiálně, neformálně předány minulý týden. To, co tady pan předseda Kalousek přečetl, to už je oficiální stanovisko Evropské komise (nesouhlasný šum) podepsané paní Catherine Day, které dorazilo mě do kabinetu e-mailem přímo z Komise dnes v 10.33. Už asi čtvrt hodiny nato, zhruba ve stejné době, kdy mi ho z kabinetu doručili sem, tady zrovna v tu chvíli vystoupil pan předseda Kalousek na mikrofon a toto stanovisko tady přečetl. Já jsem ho přesně v tu chvíli obdržel.

Je trochu s podivem, že stanovisko, které generální sekretářka Komise Catherine Day podepsala dnes, už tady měl pan předseda Kalousek dokonce přeložené do češtiny. Myslím si, že bohužel v tomto případě to příliš nesvědčí o kvalitě služby Evropské komise, protože nebývá standardně, aby něco, co se předává oficiálně, měla opozice dřív, než vůbec formálně je toto stanovisko doručeno.

Jenom bych tím chtěl zdůraznit, že tady nemohl nikdo nic zamlčet, protože nikdo nic takového na straně vlády do okamžiku vystoupení pana předsedy Kalouska neměl.

A nyní k obsahu. Hlavní kromě některých kritických bodů, které tady pan Kalousek komentoval, tak asi ten klíčový se týká data účinnosti. Ano, je pravda, že návrh stanoviska říká, že kromě termínu, který je Komisí vítán, tak kvalita je samozřejmě důležitější. Nicméně je potřeba to číst v kontextu s dalšími dokumenty, které nám poskytuje Evropská komise. Já jsem tady už jeden citoval, ale aby nebyly pochybnosti, tak ho tady přečtu celý a doslova. Omlouvám se, tedy budu tady číst jednu A4 návrhu do dohody o partnerství, která je zcela jednoznačná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já samozřejmě mohu požádat Sněmovnu o shovívavost, protože ve 13 hodin podle našeho harmonogramu máme polední přestávku, ale nerad bych vás jinak přerušoval, ale upozornit vás na to musím, samozřejmě. Takže je na vás, jestli to chcete přečíst nyní, nebo po přestávce, protože já bych vám samozřejmě slovo dal, aniž bych tím porušil pořadí, které zatím mám tady před sebou.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Pane místopředsedo, já přinejmenším dokončím tuto část vystoupení, byť mám samozřejmě další poznámky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To vám samozřejmě umožním. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Protože toto je důležité tady uvést. Tedy návrh do dohody o partnerství zní:

"Česká republika učiní významný krok směrem k modernizaci státní správy zavedením vysoce kvalitní, stabilní, efektivní, profesionální a transparentní státní služby, jak je vymezeno ve specifických doporučeních pro členské státy 2014. Záměrem je dosáhnout profesionalizace a depolitizace řídicích a personálních procesů v orgánech státní správy.

Česká vláda se v rámci probíhajícího legislativního procesu a zároveň při respektování výsad Parlamentu České republiky zavazuje začlenit následující klíčové prvky do zákona o státní službě, aby byl v souladu se specifickými doporučeními pro členské státy a s předběžnými podmínkami v rámci tematického cíle 11:

1. Stanovení zásad a základních hodnot pro státní službu, které by zaměstnanci měli následovat.

2. Zlepšení stability veřejné správy: nastavení orgánů státní správy by mělo být založeno na důkladné analýze dostupných zdrojů a souvisejících programů politik a dohlíženo zvláštním orgánem, jako je Generální ředitelství státní služby. Hranice a interakce mezi politickými a úřednickými vrstvami by měly být jasně definovány.

3. Přijímání do služby – úřednická zkouška: zákon by měl zajistit rozvoj systému přijímání do služby založeného na transparentním testování dovedností a kompetencí.

4. Odměňování: zákon by měl stanovit transparentní systém, který bude založen na výkonu.

Kromě toho se vláda zavazuje zajistit komplexní rozsah působnosti zákona zahrnující všechny subjekty, které vykonávají státní správu, a všechny své zaměstnance, bez ohledu na jejich právní postavení a v případě nutnosti s velmi omezenými a řádně zdůvodněnými výjimkami.

Závěrem se zavazuje urychlit účinnou implementaci zákona, který vstoupí v platnost do 1. ledna 2015," takže veřejší stanoviska byla zcela v souladu s požadavkem Evropské komise, "zatímco všechny služební předpisy – nařízení, vyhlášky, pokyny – vstoupí v platnost a budou plně uplatňovány do konce roku 2015. Tyto musejí být formálně schváleny v době, kdy budou přijaty programy evropských strukturálních investičních fondů."

Jinými slovy, nedostaneme ani korunu, bude nám zastaveno čerpání, pokud tyto podmínky nebudou naplněny, protože nám nebudou schváleny operační programy pro čerpání evropských fondů.

Dále: "Česká republika si je plně vědoma důležitosti změny paradigmatu současné státní správy do moderní státní služby, a proto se rozhodla pokračovat s nejvyšší transparentností a zahrnout všechny relevantní strany, aby bylo dosaženo maximálního společenského a politického souhlasu v této věci."

Jinými slovy, včerejší vystoupení, kdy jsme tady sdělovali, že je tady jednoznačný požadavek účinnosti zákona k 1. lednu se opírá o jasné stanovisko Evropské komise. Mimochodem o stanovisko, které má na starosti stejná Catherine Day, generální sekretářka Evropské komise, jako připomínky ke služebnímu zákonu. Jinými slovy, tyto dva dokumenty je potřeba číst jako celek a je naprosto zjevné, že tento kategorický požadavek ze strany Evropské komise tady je.

My jsme se pokoušeli dokonce vyjednávat mírnější podobu tohoto závazku a ze strany Evropské komise to bylo doposud zcela jednoznačně odmítnuto. Takže pokud jsme tady obviňováni ze lži – tak pane Kalousku, pokud vy používáte lež jako svůj pracovní nástroj, nesudte podle sebe nás! My lež nepoužíváme.

A podrobněji se ještě k obsahu připomínek vyjádřím později, abych tedy nebránil obědové přestávce. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. A samozřejmě děkuji i za ten příslib, že vystoupíte potom s přihláškou řádně s přednostním právem.

Vyhlásím přestávku na oběd s tím, že před řádně přihlášenými do rozpravy s přednostním právem ještě vystoupí pan zpravodaj, poté v zastoupení předsedy klubu pan Marek Černochoch, který tedy dnes zastupuje předsedu klubu hnutí Úsvit, ale ještě před nimi vystoupí s faktickou poznámkou Miroslav Kalousek, který tedy bude ve 14.30 jako první.

(Poslanec Sklenák se též hlásil a dotazoval se předsedajícího, kdy bude on.) Ne, já jsem požádal pana ministra o přerušení, abych mohl vyhlásit přestávku. Pane předsedo, respektujeme to. Tak, děkuji.

(Jednání přerušeno v 13.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, po dobrém obědě v dobré společnosti nad dobrým tématem. Budeme pokračovat v naší schůzi Poslanecké sněmovny. Nejprve mně dovolu, abych přednesl

omluvy. Paní ministryně Helena Válková se omlouvá dnes od 15 do 18 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Karel Pražák se omlouvá dnes z odpoledního jednání ze zdravotních důvodů.

My bychom měli pokračovat v rozpravě a já se přiznám, protože nemám od kolegů – mám tady pana zpravodaje Chvojku přihlášeného s přednostním právem, ale ten tady momentálně bohužel není. Pak tady mám jedno jméno, které nepřečtu, takže prosím, jestli jste někdo byl přihlášen s přednostním právem a já ho nepřečtu... Tak křičte. (Poznámky v sále: Dienstbier. Kalousek s technickou.) Pan zpravodaj Chvojka tu není. Pan zpravodaj později. A už vím, že to, co nepřečtu, by měl být za hnutí Úsvit pan poslanec Černoch. Děkuji. Poprosím tedy pana poslance Černocho s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající. Já jsem se hlásil ještě před polední pauzou, nicméně nám do toho skočila polední pauza, protože bych se rád zeptal pana ministra na jednu docela zásadní věc. Včera jsem koukal v televizi, kdy z jeho úst vyšla věta, že vše je lepší než zmar minulých let. Víím, že už, jak bylo řečeno, neměl informace, které má dneska, kdy Evropská komise řekla, že samozřejmě vítá služební zákon, ale ne na úkor kvality. Aby rychlost nebyla na úkor kvality. Jenom bych se chtěl zeptat pana ministra, jestli je možné, aby mi odpověděl, co bude dál, teď, v této chvíli. Protože Evropská komise řekla, že služební zákon na úkor kvality nemá být. V tom případě je možné tento zákon dopracovat, je možné na něm pracovat, protože nejsou ještě dané informace. Jedna z těch, myslím si, velmi důležitých informací, je, že není známo, kolik to celé bude stát, jaká bude finanční náročnost, což jsem slyšel také včera, že v současné době se stále ještě sbírají data, která tuto informaci mají nějakým způsobem aktualizovat a specifikovat, takže vlastně není dáno, není jasné, kolik to bude stát. Samozřejmě se bavíme v řádech miliard korun, takže si myslím, že to nejsou zanedbatelné drobné, které by se daly jen tak rychle smést.

Co tedy bude teď, v tuto chvíli, dál? Zákon, jak se tady, myslím si, že asi všichni shodují, tak ještě dopracovaný není. Dalo by se na něm pracovat, a zároveň i informace o tom, že bez tohoto zákona nepůjde čerpat fondy v řádech 500 miliard korun, není pravdivá. Jestli se tedy nad tím bude pracovat, anebo jestli se bude pokračovat dále v tom, že za každou cenu tento návrh, nebo tento služební zákon, který je, jestli bude snaha o to, ho přijmout. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Další s přednostním právem, který byl přihlášen, byl pan ministr Dienstbier. Mám ho tady napsaného. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci, já jsem původně chtěl podrobně rozebrat jednotlivé výhrady, které tady byly citovány ze stanoviska Evropské komise. Je pravda, že poté co jsem zhlédl tiskovku TOP 09 a ODS, vlastně ani nevím, jestli to má smysl, protože jsme se dozvěděli předtím, že sice zákon je zcela nekalitní, ale že když přijmeme čtyři drobné pozměňovací návrhy, v zásadě zřejmě zcela nevýznamné, že klidně pro ten špatný zákon jinak hlasovat budou. Ty čtyři drobné pozměňovací návrhy jsou takové, jako třeba zrušení Generálního ředitelství státní služby, nic víc, nic méně. A jak už jsem tady říkal, v podstatě to znamená zpracovat úplně nový návrh zákona se všemi souvislostmi s tím spojenými. Já si nemyslím, že takovýto vyděračský přístup by byl akceptovatelný, protože stanovisko, že buď, milá vládní koalice, přijmete to, co chceme my, anebo všechno zablokujeme a nebudeme se s vámi bavit o ničem jiném než o schválení těchto čtyř pozměňovacích návrhů, to také není nějaký korektní partnerský přístup.

Rozebírat tady úplně nějaké detaily asi nemá cenu. My zřejmě připravíme spíše písemnou reakci, detailní písemnou reakci na všechny jednotlivé body, které v tom stanovisku zazněly, protože si myslíme, že až na drobné výjimky to, co Evropská komise, byť tam sama uvádí kritické poznámky, tak už tam v podstatě zpracováno je. Je to spíše otázka vysvětlení než předělávání zákona a v některých případech jsme samozřejmě ochotni se bavit o smysluplných pozměňovacích návrzích.

Můžeme se, jak už jsem avizoval, bavit o tom, jaká má být míra prostupnosti zvenčí. Jak jsem také říkal, umím si představit prostupnost veřejných institucí, ale také jsem říkal, že z byznysu tam žádné další Šišky nechceme v té státní správě. To jsou zhruba limity z mého hlediska pro debatu o pozměňovacích návrzích k tomuto zákonu. Ale jak jsem říkal, já trvám na tom, že byť z mého hlediska je tam řada kompromisů, tak vcelku ten zákon je kvalitní, je solidní, je schopný zabezpečit deklarované cíle nezávislé, profesionální, efektivní státní správy, samozřejmě ne hned, ale nějakým dlouhodobým uplatňováním principů, které tam jsou uvedeny.

A pokud jsem tady dotazován zástupcem hnutí Úsvit na svůj veřejší výrok, že to, co jsme viděli v minulých letech ve státní správě, byl často zmar, tak na tom si trvám, protože naše správa ne vinou úředníků, ale díky tomu, jak byla politicky řízena, jaké tam byly dělány zásahy, vedené politickou zvlášť velmi často, tak efektivní nebyla, o nezávislosti se nedalo často vůbec mluvit, a vyjadřoval jsem se v tom smyslu, že jakákoli stabilizující pravidla jsou lepší než to, co jsme zažívali doposud v uplynulých letech.

Možná ještě reakci na vystoupení pana předsedy Stanjury ještě před přestávkou, který vyčítal změny na úřadech, které se provádějí teď, a vlastně tady bylo naznačováno, jak za nich to bylo lepší. Ano. Zákon potřebujeme, abychom všechny politiky bez ohledu na to, z které jsou strany, zbavili pokusu překopat personálně

ministerstvo pokaždé, kdy přijde někdo nový, k obrazu svému, a tímto tu stabilitu zajistili.

A také bych tady chtěl připomenout Mirka Topolánka, předsedu ODS a předsedu vlády, který, když jeho vláda nastupovala, mluvil o noci dlouhých nožů ve státní správě, a tuto noc dlouhých nožů také ODS velmi důsledně realizovala. A my nechceme noc dlouhých nožů do budoucna ani ze strany ODS, ale ani ze strany jakékoli jiné vlády, ať už bude zleva, zprava, nebo z kterékoli strany. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Další s přednostním právem je přihlášen předseda Poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové Miroslav Kalousek. Po něm s procedurálním návrhem pan poslanec Klán. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan ministr Dienstbier tady v reakci na moje vystoupení řekl, že nechápe, jak jsem vám to mohl číst dnes ráno už přeložené do češtiny, když on to dostal teprve v 10.30 na svůj úřad v angličtině. Já musím říci, že tato lež je pro mne velmi lichotivá, a měl bych ji nechat žít svým vlastním životem, protože mi přisuzuje nadpřirozené schopnosti, ale bohužel ty nadpřirozené schopnosti nemám a vysvětlení je mnohem prozaičtější – pan ministr Dienstbier lže.

Má ty připomínky, byť neoficiálně, to jsem zdůraznil, že jsou neoficiální, od 28. července, což je tuším 18 dní – června, pardon, od 28. června, což jsou téměř tři týdny, a tájí je před námi před všemi, protože by to logicky nabouralo jeho argumentaci, kterou o tomto návrhu zákona vede.

Pan ministr Dienstbier říkal, že se snaží mluvit s opozicí. Problém je, že oba dva šéfové opozičních klubů, ať už Stanjura, nebo Kalousek, to nevědí.

Pan ministr Dienstbier nám tady tvrdil, jak akceptovali připomínky Rekonstrukce státu, a já, pravděpodobně řada z vás má ve svém mailu zásadní nesouhlas, kritický nesouhlas Rekonstrukce státu k tomuto paskvilu.

Pan ministr se odvolává na Evropskou komisi a Evropská komise nám poslala tři stránky velmi kritických připomínek.

Je mi velmi líto, kolegové, pan ministr Dienstbier lže ráno, v poledne i večer. Nedivil bych se, kdyby lhal, i když mumlá ze spaní pravděpodobně, protože to jinak ani neumí. Možná že jeho portfej bychom mohli pojmenovat ministerstvo lží a dezinformací.

Tímto způsobem se korektně nedá projednávat takto důležitý zákon. Pojďme se o něm bavit seriózně, pojďme přestat lhát, pojďme přestat zapírat materiály, které máme a tvrdíme, že jsme je neměli. Zcela jistě se dohodneme a dohodneme se brzy. Nicméně, pane ministře, pokud říkáte, že některé naše požadavky jsou pro nás nepřijatelné, tak ten zákon prostě nebude. Chcete ten zákon? My ho chceme a máme jenom čtyři požadavky. A jestli prostě se vám zdají nepřijatelné, ten zákon nebude a bude to vaše odpovědnost, protože vy děláte ty obstrukce a nechcete se dohodnout. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Jestli ctěná Sněmovna dovolí, jestli nemá nikdo námitky, tak pan poslanec Klán jako zástupce volebního výboru vyhlásí lhůty volebního výboru na příští schůzi Poslanecké sněmovny, která dnes byla svolána. O tom budete také informováni písemně, a pro vaši informovanost ještě poprosím pana místopředsedu Klána. Prosím, pane místopředsedo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem předseda volební komise, nikoli volebního výboru, ale to je pouze detail.

Jak jste již slyšeli, byla svolána další mimořádná schůze na podpisy a vzhledem k tomu, že na této schůzi bude i bod změny v orgánech Poslanecké sněmovny, musím vyhlásit lhůtu k podávání návrhů na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny do úterý 22. července 2014 do 15 hodin. Návrhy předejte do sekretariátu volební komise.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi volební komise. Omlouvám se za změnu názvu z komise na výbor.

Nyní zde mám tři žádosti s přednostním právem. Nejprve pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala, po něm pan poslanec Černocho s přednostním právem. Po něm s přednostním právem pan ministr Dienstbier. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (Značný ruch v sále.)

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem chtěl v této chvíli shrnout stanovisko Občanské demokratické strany k projednávanému zákonu, ale nedá mi to, abych se také nezminil o některých věcech, které ve svém projevu uvedl pan ministr Dienstbier.

Na začátek mi dovoluje znovu konstatovat, že rozhodně Občanská demokratická strana chce služební zákon, ale takový služební zákon, který bude skutečně kvalitní. Potřebujeme zákon, který úředníkům situaci nezkomplikuje, ale zlepší –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se moc omlouvám, pane předsedo, ale musím vás přerušit, protože v jednacím sále bohužel není klid. Poprosím, abyste pokračoval, až se Sněmovna ztiší. Kdo chce diskutovat, tak prosím, aby opustil jednací sál. Děkuji vám.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji. Potřebujeme služební zákon, který situaci úředníkům nezkomplikuje, ale zlepší, a především potřebujeme takový služební zákon, který zajistí kvalitní a profesionální službu občanům. A takový zákon dnes bohužel neprojednáваме.

K tomu, co říkal pan ministr Dienstbier – a já nechci znovu připomínat, že tento zákon projednáваме velmi nestandardně, ale některé okolnosti přece jenom znovu připomenu.

Vládní koalice předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona na lednové schůzi v prvním čtení a díky tomu splnila absurdní podmínku pana prezidenta Zemana, kterou neměl dávat nebo kterou neměl pan premiér vůbec akceptovat, a po téměř pěti měsících nám předkládá zcela nový zákon, který neprojednala vláda, který neprošel standardním připomínkovým řízením a který vlastně nebyl předložen Sněmovně v prvním čtení. Místo toho teprve 27. června prohlašovala tzv. komplexní pozměňovací návrh v ústavněprávním výboru. Tento návrh byl ale fakticky novým zákonem. Poslancům byl doručen 3. července a 7. července byla svolána mimořádná schůze a dnes máme sice druhé čtení, ale fakticky se jedná o první čtení.

Vezměte si jenom jedno číslo, nebo dvě čísla: důvodová zpráva měla 20 stran, pozměňující návrh ústavněprávního výboru má 84 stran a 201 paragrafů, tak je přece jasné, že se jedná o rozdílné texty. I přes veškerou snahu, kterou jsme jako opoziční strana, konstruktivní opoziční strana, věnovali projednání tohoto materiálu, tak musím říct – a vstřícně jsme se k němu snažili přistoupit – tak musím říct, že jsme z jeho kvality mimořádně rozčarovani a zklamani.

Je evidentní, že za prvé, pokud bychom toto přijali, tak to přinese nejasnosti do systému a na čas to paralyzuje chod státní správy. Tato novela by přinesla více byrokracie, více administrativy, více zbytečné pravomoci úředníků. A za třetí, především přinese výhody stávajícím nominantům a spolupracovníkům vlády, ale nepřinese nic kvalitním úředníkům, kteří dlouhodobě pracují pro stát, nepřinese nic občanům naší země a nepřinese nic České republice. Proč? Toto není zákon pro kvalitnější státní správu, není to zákon, který zajistí lepší perspektivy, ale je to zákon pro prezidenta, a jak to slyšíme v této chvíli, zase je to zákon přijímaný pro Evropskou komisi, Evropskou unii. Přitom jsme si tady řekli, a vystoupil jsem s tím i já, že Evropská komise žádnou takovou podmínku, abychom teď v srpnu nebo červenci museli přijmout služební zákon, nemá a že můžeme prostředky evropských

strukturálních fondů čerpat i bez tohoto zákona. A samozřejmě platí, že je lepší nemít takto mimořádně špatný zákon vůbec než ho přijímat v rychlosti a způsobit obrovský chaos ve státní správě na mnoho let dopředu.

Podle mého názoru by se vláda měla spíš soustředit na jiné věci, kterými Evropská komise podmiňuje podpis dohody o partnerství. Máme v tuto chvíli nějakých 88 námitek, možná některé z nich jsou již vypořádány, to nevím, ale když se na ně podíváte, tak je tam spousta závažných úkolů a zlepšení systému veřejných zakázek, lepší podklady v oblasti dopravy, životního prostředí, energetiky, přesná pravidla pro výběr manažerů evropských fondů a spousta dalších věcí, na které se musíme soustředit, které bychom měli především řešit, a ne se tady zabývat špatným návrhem služebního zákona.

Dámy a pánové, naším cílem přece nemůže být přijetí zákona o státní službě samo o sobě. Naším cílem má být vytvoření takového prostředí, kde úředník nebude mít prostor pro různé výklady stejných situací, kde bude jasné, co občan smí a co ne, kde budou vytvořeny podmínky pro to, aby služba ze strany státu poskytovaná občanům byla kvalitní. To tento zákon vůbec nezabezpečuje. Není to zákon, který nás chrání před korupcí. Naopak zavede nové korupční prostředí mezi úředníky, kteří se budou navzájem jmenovat téměř na doživotí a budou neodvolatelní.

Já například nerozumím důvodům, které předkladatele vedly ke stanovení funkčního období generálního ředitele, jeho náměstka a státních tajemníků na sedm let. Nebo proč chtějí předkladatelé – a nikde to nebylo vysvětleno – vyplácet až 12 platů jako odchodné. To je věc, kterou nezná veřejný sektor a kterou nezná ani soukromá sféra. Proč by měl být služební poměr automaticky ukončen při dosažení 70 let věku bez ohledu na výsledek služebního hodnocení atd. To jsou věci, které nemají analogii ani ve veřejném sektoru ani v soukromé sféře.

Výsledkem tohoto zákona, a tam se obávám, že už to není nepromyšlenost, že už to není jenom důsledek té chaotické přípravy, ale že to je záměr, hlavním výsledkem tohoto zákona bude zabetonování lidí do rozhodujících pozic až na 14 let. Pokud tomu nevěříte, počítejte se mnou. Vláda vybere generálního ředitele a jeho zástupce na sedm let, ten vybere státní tajemníky také na sedm let a v roce 2022 bude vybrán nový generální ředitel – ale pozor! – jenom to může být ten jeho zástupce anebo státní tajemníci, které předtím generální ředitel jmenoval. To je přece šílená a nebezpečná konstrukce a myslím, že každý, kdo se na to díváte zdravým rozumem, bez ohledu na politickou příslušnost, to přece musíte vidět.

Není to zákon, který by zjednodušil a zrychlil chod úřadů a omezil by byrokracii, ale naopak – přibude nový superúřad, přibudou nové komise, které podle nejasných kritérií budou vybírat a hodnotit úředníky, přibudou nové kvazifunkce a nové pozice. Není to ani zákon, který by nabídl pracovní perspektivu státním zaměstnancům, a to měl přece být jeden z cílů tohoto zákona. Ale tento zákon státním zaměstnancům

nijak nezaručuje, nedefinuje kariérní cestu, nedává jim atraktivní vzdělávací možnosti a v podstatě ani nějakým rozumným způsobem nemění jejich platové ohodnocení. Jediné, co se pro úředníky fakticky změnilo – pro řadové úředníky, nebo pro řadové úředníky v nižších a ve středních funkcích – jsou nové absurdní tituly, kterými se budou vzájemně označovat podle dosažené kvalifikace: vrchní referent, vrchní rada, odborný rada, ministerský rada, vrchní vládní rada. Nejenom mně, ale nepochybně i vám tato označení připomínají dobu první republiky, ale spíše než filmy pro pamětníky, kde taky vystupují vrchní řadové a ministerští řadové, by to v praxi připomínalo kafkovskou situaci, kdy člověk stráví více času klepáním na bránu a přemýšlením nad tím, jak správně titulovat úředníka, aby se mu dostalo vůbec nějaké odpovědi, než nějaký rozumný kvalifikační systém a strukturu státní správy, kterou jsme přece všichni – aspoň doufám, že všichni – chtěli vytvořit.

Není to ani zákon, který přivede kvalitní úředníky, protože úřednické zkoušky se budou skládat před jinými úředníky, budou se skládat na novém úřadě při Úřadu vlády, hodnotit je budou zase úředníci, a to všechno místo toho, abychom využili kapacity, které máme, aby se tyto zkoušky skládaly třeba na neutrální půdě vysokých škol, které mají dostatek personálu, dostatek zkušeností, mají zázemí, aby tuto agendu efektivně a levně zvládly.

A pak jsou tu opravdu zvláštní paradoxy. Zákon vysloveně uvádí, že se za vysokoškolské vzdělání pro tyto účely nepovažuje vzdělání z vysoké školy ÚV KSČ, což je samozřejmě v pořádku, ale sovětský Moskevský institut mezinárodních vztahů naopak uznán je. A přitom zákon na jiném místě umožňuje kvalitním stávajícím úředníkům podmínku vzdělání vůbec prominout, pakliže se dlouhodobě osvědčili. Navíc to vypadá, že ta úřednická zkouška, kterou jsem zde už zmiňoval, je v tom zákoně jenom pro formu, protože se bude skládat až poté, co byl referent na dané místo přijat, i když byl přijat na dobu určitou. To znamená, že ve chvíli, kdy zvládně svoji pracovní agendu, ale nesloží napodruhé zkoušku, tak bude propuštěn. To je přece nesmírně drahé, neefektivní a zase na první pohled úplně nesmyslné. Není také jasné, proč není možné skládat úřednickou zkoušku více než dvakrát. Když se mi nepovede složit na Ministerstvu dopravy část zkoušky, zvláštní část zkoušky k dopravě, přece bych se mohl za rok ucházet o práci na Ministerstvu práce a sociálních věcí a bez problémů složit zkoušku, která se týká této oblasti. Já ale neříkám, že ten systém zkoušek je dobrý, jenom upozorňuji na absurdity, které v logice tohoto systému můžeme najít.

Zdá se, že celý ten zákon místo toho, aby otevřel státní správu, aby ji zkvalitnil, aby lidi motivoval, aby šli do státní služby, aby lidi motivoval k tomu, aby se vzdělávali, tak vytvoří uzavřený, neprostopupný systém celoživotních úředníků, kteří se budou vybírat sami mezi sebou a kteří vzejdou z politických nominantů současné vlády.

Není to ani zákon, který urychlí státní správu v jejím fungování, ale naopak ji zablokuje. Zákon definuje různé typy náměstků, minimálně dva, kteří nemají nijak přesně definované kompetence. Spolupráci těchto dvou typů náměstků – jedni, co něco řídí, jedni, co nic nefídí – si lze opravdu jen velmi obtížně představit a myslím, že každý, kdo řídil nějakou větší instituci nebo ministerstvo, chápe, o čem mluvím. Takováto struktura povede k jedinému – k paralyzaci chodu ministerstev a k tomu, že nebudou moci být efektivně politicky řízena. Ministr, pokud bychom opravdu přijali tento zákon, nebude mít prakticky žádnou personální pravomoc ani na své nejbližší podřízené ani vůči náměstkům, kteří řídí sekce, ale co mu zůstane, bude politická odpovědnost. Jestli jste někdy někdo něco řídili, tak dobře víte, že odpovědnost bez pravomoci je k ničemu a vede jenom k tomu, že věci přestávají fungovat.

Ke zrychlení práce českých úřadů samozřejmě nepřispěje ani vznik nového superúřadu. Generální ředitelství s téměř 40 zaměstnanci bude na dálku hodnotit práci úředníků na jednotlivých ministerstvech, bude rozhodovat o jejich pracovním zařazení, bude koordinovat úřednické zkoušky a vzdělávání. Ale vždyť tu práci, tuto pracovní náplň, dnes běžně dělají personální útvary na jednotlivých ministerstvech! A o tom že by vzdělávací činnost mnohem lépe zvládly vysoké školy, jsem tady už hovořil.

Není to ani zákon, který odpolitizuje státní správu, protože současná vláda tam prostě na sedm nebo čtrnáct let zabetonuje svoje zástupce. Já se nechci vracet k tomu, o čem jsme tu mluvili několikrát, ale znovu připomenu fakta. V prvních třech měsících propustila tato vláda 500 schopných úředníků a místo toho přijala svoje lidi – a přijala jich o 200 více. A v dalších měsících nepochybně, to se dozvíme v nejbližší době, stihla udělat stovky dalších změn. Takže celé to vypadá, že tady je připraven nekvalitní zákon, nad jehož důsledky nikdo nepřemýšlel, ale přemýšlel nad tou jednou věcí – jak docílit, aby naši lidé mohli na těch ministerstvech mohli co nejlépe zůstat.

Já se musím znovu ptát: Komu má opravdu tento zákon, komu má státní služba sloužit? Pro koho takový zákon připravujeme? Pro Evropskou unii, jak to tady zaznívá? To je úplně absurdní. Pro pana prezidenta? Ta jeho podmínka už byla splněna, tak to dělat nemusíme. Pro úředníky? Tenhle zákon moc těm poctivým a rozumným úředníkům nic nepřinese. Nebo ho připravujeme pro politiky některých stran? Ale to je přece taky špatné! Na všechny tyto otázky musíme – ale všichni, ne já, ne moje politická strana – dát odpověď "Ne!". Jediná správná odpověď, kterou musíme dát, je, že státní správa je zde pro občany, jim má sloužit a my musíme tento zákon připravit tak, aby zajistil kvalitní státní správu. A to v tomto případě rozhodně neděláme.

Dámy a pánové, toto není zákon, který si zaslouží Česká republika a který si zaslouží její občané. Tento zákon zkomplikuje stávající systém. Kromě toho, o čem

jsem mluvil, tak ještě připomenu, že budeme muset, pokud ten zákon přijmeme, a doufám, že se tak nestane, rychle změnit organizační strukturu ministerstev, aspoň některých. Budeme muset systemizovat pracovní místa, vydat nové služební průkazy, připravit a podstoupit úřednické zkoušky, atd. atd. Zákon přinese nerovné podmínky. Přinese více byrokracie. Přinese více prostoru pro vládu úředníků. Přitom nenabízí žádné dobré podmínky mladým lidem, kteří by chtěli pracovat pro stát. Uzavírá tak, jak jsem teď pochopil pana ministra Dienstbiera, vědomě státní správu pro lidi ze soukromé sféry, což já považuji za chybu, ale také pro lidi se zahraniční zkušeností, pro lidi z veřejných institucí. A co vytváří? Vytváří novou byrokracií a nový úřad, který je nazván Generální ředitelství státní služby.

Když si položím otázku, proč tady máme tak nekvalitní návrh zákona, jedna odpověď může být – protože nezáleželo na tom, co ten zákon přesně obsahuje, a šlo jenom o to, abychom nějakým způsobem upevnili naše lidi na ministerstvech. Ale ta druhá odpověď je také varující a je vidět na celém tom zákoně, na každém jeho paragrafu – tvůrci zákona neměli, nesledovali žádnou vizi. Neměli žádnou koncepci. Nemají žádnou představu o státní správě. Jejich cílem nebyla kvalitní státní správa, ale zabetonování státní správy. Nakonec to ani není nějaký nový zákon. Je to jakýsi soubor zvláštních výjimek. Když se podíváte, kolik je tam výjimek pro stávající úředníky, pro spolupracovníky premiéra, ministrů, náměstků, pro stávající úředníky, je to zákon, který obsahuje celou řadu zvláštních výjimek, které spolu ani někdy úplně neladí dohromady.

Já vám řeknu jeden příklad absurdity. Pod tento zákon spadají některé instituce, které mají být z povahy věci nezávislé. Já tu nebudu jmenovat ty nejznámější z nich – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže atd., atd. –, ale zmíním jednu agenturu, Technologickou agenturu, která spadne pod účinnost tohoto zákona. Technologická agentura byla konstruována poměrně nedávno jako analogie Grantové agentury. Obě agentury mají mít stejnou podobu, stejnou organizaci, jedna rozděluje prostředky pro základní výzkum, jedna pro výzkum aplikovaný, a mají být na státu nezávislé. Co se tady děje? Technologická agentura je podřízena tomuto zákonu a je z něj vyňato předsednictvo Technologické agentury. To je v pořádku. Tedy předsednictvo Technologické agentury bude jmenovat vláda na základě doporučení Rady pro výzkum, vývoj a inovace. Ale v tomtéž zákoně je řečeno, že není vyňat předseda Technologické agentury. Takže předsednictvo Technologické agentury bude vyňato z účinnosti zákona, jmenuje ho vláda na základě doporučení svého odborného poradního orgánu, a předsedu Technologické agentury bude jmenovat úředník na Úřadu vlády, protože podle tohoto zákona je Úřad vlády nadřízeným služebním úřadem pro Technologickou agenturu.

Dámy a pánové, budeme-li souhlasit s tímto zákonem, s tím, co tady máme navrženo, tak vám na jednom konkrétním příkladu, kterých bych mohl jmenovat sto,

ukazují, jakých absurdit se dopustíme a jaký zmatek a chaos do naší státní správy vneseme.

Na základě všech těchto argumentů – a já jsem vám vděčný za to, i poslancům vládní koalice, že jste mě aspoň v tomto případě opravdu poslouchali – na základě všech těchto argumentů si dovoluji požádat vás, pane premiére, který zde nejste přítomný, pane premiére vás, abyste stáhl tento zákon z projednávání, abyste ho nechal připravit znovu a kvalitněji. A ručím vám za to, slibuji vám, že občanští demokraté jsou připraveni se aktivně podílet na zlepšení této legislativní normy.

Já znovu potvrzuji to, co zde říkal pan předseda Kalousek i pan předseda Stanjura – s námi nikdo nejednal, žádnou nabídku jako předseda opoziční strany na jednání o tomto zákonu jsem nedostal. Nikdo se nás na nic neptal. Vaše řeči o tom, jak jsme se mohli zúčastnit, jak nám bylo nabízeno, jak jsme se mohli podílet, jsou nepravdou. Nám nikdo nic nenabídl, a my jsme přesto připraveni se těch jednání zúčastnit a pracovat na kvalitní normě. Tato legislativa, to je také potřeba si uvědomit, se dotkne 65 tisíc úředníků státní správy, ale v důsledku bude mít dopad na všechny občany České republiky. Tak přece nemůžeme přijmout takovýto nesmysl, který tu máme předložen.

Snad bych ještě doplnil, že – a to také přece není zanedbatelné, kdo jste někdy něco řídili, i kdyby to byla malá prodejna potravin, tak to musíte vědět – nám tady chybí vyčíslení nákladů, co bude stát zavedení tohoto služebního zákona. Neznáme ani výši dopadů na státní rozpočet. Máme tady schválit něco, o čem prostě nevíme, co bude nás všechny stát.

Dámy a pánové, já znovu opakuji, my jsme připraveni podílet se na kvalitním zákoně o státní službě. Nemáme moc podmínek. Máme vlastně čtyři základní, já je tady připomenu – zrušení institutu generálního ředitelství, otevřenost státní služby na všech úrovních pro úředníky samosprávy, ale i pro lidi z akademické a soukromé sféry, chceme zachovat náměstky jako řídící stupeň služebního úřadu a chceme, aby byla zajištěna personální kontinuita a stabilita. My máme jediný cíl – chceme kvalitní služební zákon, který zabezpečí profesionální státní správu a přinese kvalitní službu našim občanům.

Pane premiére, já vás znovu vyzývám, pozastavte projednávání tohoto nesmyslu. Začněte jednat s opozicí a připravte společně kvalitní zákon o státní službě. (Potlesk z řad opozice.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji poslanci Fialovi. Než s přednostním právem vystoupí za hnutí Úsvit pan poslanec Černocho, mám tady faktickou poznámku pana poslance Karla Raise. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Rais: Pane předsedo, děkuji. Já bych směřem ke kolegovi Fialovi ho chtěl ujistit, že ten mail, který jsme z Technologické agentury dostali z obou stran, tak ten konkrétní příklad jsme zpracovali formou pozměňovacího návrhu. Takže myslím, že propříště by bylo dobré, aby protistrana vytahovala argumenty, které jsou, řekl bych, z její dílny, a ne veřejně víceméně přístupné. Ten konkrétní příklad je prostě vyřešen formou pozměňovacího návrhu mého kolegy Kubíčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji za faktickou poznámku panu poslanci Raisovi. Nyní s přednostním právem pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji. Já se ještě vrátím k panu ministrovi, k jeho slovům, protože ta reakce by měla být na to.

Ještě jednou, pane ministře, se omlouvám, ale budu vás citovat ze včerejšího rozhovoru v televizi, kdy jste řekl, že se jedná o relativně solidní návrh zákona. Musím říci, že je mi trochu smutno z toho, že když jsme jako Úsvit navrhovali některé návrhy, tak jsme byli kritizováni za to, že nám chyběla za větou tečka ve smyslu legislativních zmetků. Myslím si, že to jsou stejně důležité věci, ať už se to týkalo třeba teritoriality exekutorů, stejně důležité věci, jako je služební zákon, a že tam v tom rozdíl není. A najednou se vlastně tady bojuje o ještě větší – nechci říci zmetek, protože já nemám tahle slova moc rád, ale o zákon, kde je nejasných spousta věcí.

Omlouvám se, že se otáčím na vás, ale vy jste pro mě člověk, který je takovým gestorem tohoto zákona. Vy jste byl ten, který to obhajoval, který to vysvětloval na ústavněprávním výboru, na seminářích. Nemá to být ve smyslu všichni na jednoho. Jenom se vás chci v tomto směru zeptat, jaký je rozdíl mezi těmi zákony. Jak to, že tady teď to jde, teď se tady vlastně bojuje o zákon, který – včera jste říkal černé na bílém, bez toho zákona nebude 500 miliard, dneska je to všechno trochu jinak. Nedostal jsem odpověď, jaký bude další postup, jestli se to teď zastaví a bude se to dopracovávat, nebo jestli se bude dál pokračovat v obhajování tohoto zákona z vaší strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Předně prosím pana navrhovatele, aby u stolku navrhovatelů a zpravodajů někdo zasedl, protože tady nikdo není a to odporuje jednacímú řádu. Omlouvám se, je to tady požadováno.

Teď s přednostním právem pan ministr Dienstbier, po něm pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Okamura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, musím zareagovat na některé věci, které tady zazněly, v první řadě na pana předsedu Kalouska, který mě tady zcela nestoudně obvinil ze lži. Já bych jenom chtěl říci, že já na rozdíl od něj mohu dokázat to, co jsem tady tvrdil, včetně časových souvislostí. On nic takového nedokáže. Jestli někdo z nás dvou lže, je to pouze on, ale zřejmě to považuje za běžný nástroj politického soupeření. Já nikoliv.

Další poznámka, která tady zazněla, byla, že Rekonstrukce státu vydala negativní stanovisko k návrhu zákona. Není to pravda. Rekonstrukce státu je konglomerát různých neziskovek, které mají na tento zákon tak různé názory, jaké můžeme slyšet z různých stran i zde v Poslanecké sněmovně. Takže ano, jsou části Rekonstrukce státu, které mají kritičtější pohled, já zase mohu zmínit jinou část Rekonstrukce státu, Transparency International, která dala i písemné pozitivní stanovisko k návrhu zákona.

Pan předseda Kalousek a pan předseda Fiala tady shodně tvrdili, že s nimi nikdo nejednal, že o žádných takových jednáních nevědí. To není pravda. Já jsem tady uváděl včetně dat několik jednání, která se zástupci opozice proběhla. Já mohu říci i jmenovitě, za které strany se kdo účastnil. Byl to například pan poslanec Černochoz za Úsvit, paní Kovářová za TOP 09, pan poslanec Klán za komunistickou stranu. Ano, je pravda, že přestože byli zváni, tak za ODS nikdo nedorazil. Pravda, nebylo to na úrovni předsedů, žádná taková výhrada při jednáních nezazněla, že by bylo přání jednat na vyšší úrovni, nicméně ani na této pracovní úrovni, na úrovni poslanců – prostě není pravda, že by ta jednání neproběhla. Takže tady nemystifikujte, ten prostor tady byl. Pokud jste chtěli jet na vyšší úrovni, mohli jste si to vyžádat. Nevyužili jste v případě ODS ani tuto úroveň, kterou jsme nabízeli.

Co se týče standardního připomínkového řízení, ano, tento návrh zákona byl předložen jako poslanecký z důvodů, které já sám nepovažuji za úplně šťastné, co se týče vynuceného prvního čtení. Na druhou stranu ze strany vlády tady byla poskytnuta opravdu velice nadstandardní podpora, proběhlo připomínkové řízení, které je mnohem rozsáhlejší než u běžných vládních návrhů zákonů. Dokonce opakovaně byli konzultováni legislativní náměstci, personalisté na jednotlivých resortech, jak už jsem říkal rovněž neziskové organizace, tripartita a nakonec i opozice, jak jsem tady dokládal.

Co se týče úředníků, kteří údajně nevitají tento návrh zákona – no jistě, já na místě úředníků bych si také uměl představit větší míru benefitů pro úředníky v tomto zákoně, například mnohem výraznější odměňování včetně výrazného posílení především tarifní složky platu, ale na druhou stranu, jak jsem říkal, projednávali jsme tento návrh zákona s odbory a projednávali jsme ho i v celé tripartitě. Vyjednali jsme ho s odborovým svazem zaměstnanců ve veřejné správě, kteří vítají přijetí toho

zákona přes dílčí výhrady toho typu, který jsem tady zmiňoval, které jsou vcelku pochopitelné. Zákon projednala také tripartita na nejvyšší úrovni a přijala k němu usnesení, ve kterém jak zástupci odborů, tak zástupci zaměstnavatelů podporují přijetí tohoto návrhu zákona.

Pan předseda Fiala tady zmiňoval, že vzniká nějaký superúřad. Mluvil o generálním ředitelství. Já bych chtěl říci, že generální ředitelství není žádný superúřad, je to velmi úsporně založená instituce. Mimo jiné vznik generálního ředitelství včetně účinnosti, to je téměř to jediné, co nabylo účinnosti už z toho původního zákona. Čili ze zákona už tady máme mít generální ředitelství zhruba deset let, ono se také původně konstituovalo naposledy, zbytky byly rozebrány za Nečasovy vlády delimitací na Ministerstvo vnitra místo toho, aby předchozí vlády tedy plnily účinné části zákona, ale generální ředitelství není početně žádný superúřad, protože správně tady pan předseda Fiala mluvil o počtu čtyřiceti úředníků, kteří by tam měli pracovat. Mohl bych to upřesnit, je to 37, ale to není podstatné. Je to mnohem úspornější, než se počítalo původně se 60 úředníky. Je to naprosto směšné proti rozsahu úkolů, které to generální ředitelství má plnit, a té roli garanta nezávislosti státní služby. Není to ani superúřad z hlediska vlivu na rozhodování jednotlivých ministerstev. Už jsem to tady říkal. Generální ředitelství nemůže zasahovat do věcného řízení ministerstev. Za věcné řízení ministerstev podle zákona odpovídá ministr, který může dávat pokyny v tomto směru. Je to logické, protože musí prosazovat svůj politický program, a kdyby v tomto smyslu úkoly dávat nemohl, tak by nemohl nic prosadit. Generální ředitelství garantuje pouze dodržování služebního zákona ve vztahu k úředníkům na jednotlivých ministerstvech a zároveň je také odvolací instancí proti rozhodnutí státního tajemníka ve služebních věcech. Já v tom tedy žádný superúřad nevidím.

Co se týče nezávislých institucí, jistě v tom, co tady bylo citováno z různých stanovisek Evropské komise, se můžete dočíst, že Evropská komise nechce pokud možno žádné výjimky z institucionálního rozsahu služebního zákona, a ony tam v podstatě také žádné rozsáhlé nejsou, protože co se týče regulátorů, tak nejsou vyňati regulátoři jako tací. Úředníci regulátorů budou spadat pod služební zákon. Akorát v případech uvedených v § 2 návrhu zákona jsou vyňaty z působnosti služebního zákona hlavy těchto regulátorů, ať už individuální, nebo kolektivní.

Pokud tady pan Fiala mluvil o TA ČR, tak přehlédl, že předsednictvo TA ČR není v návrhu vyňato z působnosti služebního zákona, pouze tady koluje v tomto smyslu pozměňovací návrh. Ale i kdyby to tam bylo, tak za předpokladu, že předseda je součástí předsednictva, tak nemusí být zvlášť vyjímán, protože z legislativně technického hlediska jsou vyňati všichni členové předsednictva TA ČR. Ale to jenom na okraj.

Co se týče zmínky nebo dotazu pana Černocho na zmetkovitost, tak trvám na tom, že ten zákon je kvalitní. Kvalitní z legislativně technického hlediska. Jak jsem říkal, legislativní podpora byla vysoce nadstandardní ve srovnání téměř s jakýmkoliv jiným vládním návrhem zákona. Na té tvorbě se podílelo osm legislativců z Úřadu vlády, Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva vnitra, tedy gesčně příslušných ministerstev pro různé oblasti, které jsou zahrnuty v návrhu zákona. Debata může být o věcné správnosti, nikoliv o legislativně technické. A samozřejmě na to logicky mohou být a také jsou velmi odlišné názory, jak již z dosavadní debaty vyplývá. Ale to není otázka legislativně technické zmetkovitosti. Po této stránce si na kvalitě návrhu trvám. A co se věcné stránky týče, je to podle mne solidní kompromis, jak už jsem tady dnes asi dvakrát říkal. Ano, kompromis, ale solidní kompromis, který může směřovat k naplnění cílů, které jsou tam stanoveny.

Co se týče podmínky Evropské unie ve vztahu k čerpání fondů a k účinnosti, mám pocit, že to je jako mluvit do dubu. Já jsem tady jednoznačně citoval z požadavku Evropské komise na znění dohody o partnerství, kde je naprosto jasně uvedeno, že Evropská komise pro nás požaduje závazek účinnosti k 1. lednu 2015, a je tam naprosto jednoznačně uvedeno, že toto bude plnění našich závazků ve vztahu ke služebnímu zákonu včetně termínu, bude posuzováno při schvalování operačních programů z evropských strukturálních a investičních fondů. Pokud toto zástupci ODS a TOP nula nechtějí slyšet a pořád tady uvádějí, že nic takového nebylo doloženo, tak samozřejmě ta debata potom asi nemá příliš smysl. Ale mohu říct, že ani já a ani vláda na sebe jistě nevezme to riziko, že by postupovala tak, že by ohrozila čerpání více než 500 miliard korun z evropských fondů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Teď tu mám smřšť faktických poznámek. Nejprve s faktickou poznámkou pan předseda ODS Petr Fiala, po něm pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Černocho. Pak přednostní práva pan poslanec Stanjura a pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, mohl bych reagovat na plné nepravdy a nepochopení, které tady předvedl pan ministr Dienstbier, pokud se týká Technologické agentury, ale to vynechám.

Vy víte, že nemám rád nějaké silné výrazy a silná slova. Před chvílí tady někdo nazval pana ministra Dienstbiera lhářem. Tak to bych si nikdy nedovolil a nemyslím si, že je lhář, ale co si myslím, je, že ztratil úplně smysl pro realitu a schopnost tu realitu opravdu vnímat. Pokud tady totiž tvrdí, že nabízel, nebo někdo z vlády nabízel jednání opozici, nabízel jednání Občanské demokratické straně, tak já prostě konstatuji, že k ničemu takovému nedošlo. Chápu, že pan ministr Dienstbier si asi plete opozici. On pravděpodobně považuje hnutí ANO za opozici, čemuž rozumím,

když se podíváme třeba na to, jak vláda jedná o výběru evropského komisaře. A předpokládám, že o služebním zákonu jste skutečně s hnutím ANO jednali – ale to není Občanská demokratická strana. Já dokonce u pana ministra Dienstbiera předpokládám, že považuje za opozici i část sociální demokracie. Tomu taky rozumím a chápu vás, ale já bych vás jenom, pane ministře, poprosil, abyste si občanské demokraty a mne nepletl ani s hnutím ANO ani se členy České strany sociálně demokratické. S námi žádná jednání neprobíhala a žádná nám nebyla nabízena.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. Další faktická poznámka – pan poslanec Marek Benda, po něm pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Jenom jednu krátkou glosu k panu ministru bez práce, jak jsme se tady naučili říkat. I když vidíme, že se tváří, že má práce spoustu. V té Technologické agentuře se mýlíte. Ta je samozřejmě už v návrhu, který tady byl předložen. Ale to je jen glosa.

Chtěl jsem zareagovat na to takzvané jednání, které je tady stále omíláno. Znáám tuto Sněmovnu docela dlouho, docela dobře. Víím, co to znamená jednat s opozicí. Víím, co to znamená jednat s opozicí, i když jsem v opozici. Víím, jakým způsobem se probírají návrhy zákonů. Víím, že když se mě někdo zeptá na stanoviska a je připraven se o nich se mnou bavit, teď je to například v jednacím řádu zákon o styku obou komor a další... Jestli pracovní snídaně ústavněprávního výboru, kde na první bylo řečeno, že nám fakticky sdělí harmonogram, jak bude zákon projednáván, a že nám budou sdělovat, v jakých chvílích se vládní koalice dohodne a předloží nám příslušné pozměňovací návrhy, jestli toto pokládáte za vážné jednání s opozicí, tak vám říkám, pane ministře bez práce, že se opravdu mýlíte. Toto není jednání s opozicí. To jsem fakt na ty snídaně přestal chodit, protože mi připadalo úplně zbytečné vidět jenom harmonogram, který se stejně od předsedy svého výboru dozvím. Jednání je, že si vymezíme nějaké mantinely.

Další, co probíhalo, byly nekonečné semináře, kde jste se pokoušeli zejména různým zaměstnancům státní služby vyložit, že to pro ně nebude tak strašlivé, i když jsou z toho zděšeni. Ale to bylo tak maximum. Kdykoliv jsem tam řekl nějakou připomínku od toho, že ten zákon je protiústavní už jenom způsobem předložení, tak jste si ji sice zapsali, ale neudělali jste s ní vůbec nic.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Černoch, po něm s přednostním právem pan

předseda Stanjura, po něm pan předseda Okamura. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Chtěl bych se jenom zeptat. Padlo tady, že tento návrh zákona je absolutně legislativně v pořádku. Pokud se podíváte do důvodové zprávy a není tam finanční dopad na státní rozpočet, tak mi to nepřijde jako úplně v pořádku. Ten dopad měl být hotový už v červnu. Je polovina července a stále není. A pokud se jedná o miliardách korun, tak si nemyslím, že to je úplně v pořádku.

Další věc, která si myslím, že také není v pořádku, je, že někteří legislativci říkají, že ten návrh je protiústavní díky tomu, kdo v něm má být, kdo v něm nemá být, když to stanovuje Ústava. Takže to je další bod. A myslím si, že těch bodů je tam daleko víc, a nemyslím si úplně, že by probíhala nějaká jednání, že by probíhala nějaká pracovní komise, jako to bylo třeba u jiných návrhů, protože tam ten kulatý stůl zasedl několikrát. Tady přišlo pár pozvánek na seminář, byla tady pozvánka na snídani a samozřejmě ústavněprávní výbor, ale jinak tedy nevím o ničem, kde by se nějakým způsobem jednalo o služebním zákonu. Za to se omlouvám, pane ministře.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černochovi. Dále s přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany pan poslanec Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Než přistoupím k tomu, co jsem si připravil k části jedna navrženého zákona, tak pan ministr zřejmě říkal, že by si úředníci představovali ještě větší benefity. Tak zkuste říct všem ostatním zaměstnancům, jaký je navržený benefit nebo postup v případě, že státní úředník v rámci zvýšení efektivity přijde o místo, že je zrušeno pracovní místo. Víte, jak je to ve firmách. Někdo dostane jeden měsíc, někdo dva měsíce, někdo tři měsíce – dobře. Někde, kde mají silné odbory a mají lepší kolektivní smlouvu, dostanou šest nebo devět platů.

Tady dvanáct měsíců bude ten člověk doma a bude brát minimálně 50 % platu, pokud má vyživované osoby, například ženu a dvě děti, tak za každou ještě 10 %. Takže dvanáct měsíců bude pobírat 80 % platu, a pokud se poté nenajde místo ve státní službě a pokud ten člověk byl třeba devět roků ve službě, a to si nepředstavujeme nikoho, komu je 55, 58, má těsně do důchodu třeba, můžeme přemýšlet o absolventovi školy, který v pětadvaceti nastoupil na úřad a ve 43 se z důvodu efektivity ruší jeho pracovní místo, poté dostane odstupné – nevím, proč tomu říkáte odbytné, zavádíte nový název – dvanáct měsíců. Kdo z normálních zaměstnanců ve všech ostatních firmách má dvanáct měsíců až 80 % platu a poté,

když je tam devět let, dalších dvanáct měsíců odstupného? A tomu říkáte malé benefity? Ale to není v hlavě jedna, respektive v části jedna.

Říkal jsem, že je škoda, že s námi nejednali. Jsem rád, že je tady zástupce předkladatele. Mám k němu konkrétní, opravdu konkrétní dotazy, protože tam chybí důvodová zpráva. Takže v úvodu v části jedna pěkně paragraf po paragrafu budu klást dotazy a věřím, že dostanu kvalifikované odpovědi. Podotýkám, že to nejsou pozměňovací návrhy, ale pouze dotazy.

V § 2 odst. 1 písmeno c) jsou definovány de facto dva typy náměstků ministra, člena vlády. Dotaz: Proč máme dva druhy náměstků? Co vlastně bude dělat náměstek tzv. politický, který podle toho zákona nesmí nic řídit? Já si dávám pravděpodobnou odpověď, které se mi nechce věřit, že bude mít pouze dva úkoly: hlídat ministra a podávat hlášení předsedovi vlastní koaliční strany o tom, co ten ministr dělá. Nic jiného totiž dělat nemůže.

Včera jsem slyšel argument, že bude chodit místo ministra na vládu nebo do Sněmovny. Tak podle jednacího řádu sem do Sněmovny náměstci chodit nemohou. Mohou chodit na výbory místo ministra, pokud to výbor připustí. Když chodí ministři na vládu, samozřejmě mohou, ale nemohou na vládě hlasovat. Myslím si, že je povinností ministra chodit na vládu, chodit do Sněmovny. Samozřejmě chápeme mnohé diplomatické, zahraničněpolitické povinnosti. Myslím, že to je naprosto pochopitelné, když třeba dnes je pan premiér v Bruselu, tak nikdo z nás by ho ani vteřinu nekritizoval za to, že není na jednání Sněmovny. Ale jak často se to děje? A co ti náměstci vlastně budou dělat? Zřejmě to vychází z nedůvěry mezi koaličními partnery.

§ 2 odst. 1 písmeno j) říká, že tento zákon se nevztahuje na zaměstnance, kteří vykonávají pouze pomocné, servisní nebo manuální práce atd. Dotaz číslo dva na předkladatele: Jak budou definovány servisní práce? Jste si vědomi toho, že například v oblasti informačních technologií je podstatnou částí servis jak hardwaru, tak softwaru těchto informačních systémů? A že je to vysoce kvalifikovaná práce? To znamená, servisní techniky, kteří budou zabezpečovat servis hardwaru a softwaru, budeme mít mimo služební zákon? To znamená, někde je to odbor, někde je to oddělení, informační technologie budou vyjmuty z tohoto zákona? Prosím o odpověď, jestli ano, nebo ne.

§ 5 odst. 1 písmeno a): služba zahrnuje přípravu návrhu právních předpisů a zajišťování právní činnosti. Mně tady chybí definice toho, co znamená právní činnost, jestli je to příprava smluvních vztahů, kontrola smluvních vztahů, nebo co všechno to znamená. Myslím si, že by to mělo být naprosto jasné. To byl dotaz číslo tři.

§ 5 odst. 1 písmeno b): služba zahrnuje přípravu mezinárodních smluv a předpisů Evropské unie nebo jiné mezinárodní organizace. Tady se domnívám, že došlo

k pochybení, bezesporu by bylo dobré pozměňovacím návrhem doplnit "mezinárodní organizace, jejichž členem je Česká republika". Jinak si myslím, že to státní služba dělat nemá, aby se zabývala něčím, kde není členem Česká republika.

Já jsem původní profesí programátor, takže mě zaujal § 5 odst. 1 písmeno e): služba zahrnuje vytváření a správu informačních systémů veřejné správy podle jiného zákona s výjimkou provozních informačních systémů. K tomu mám dva dotazy a opravdu to není úplně jednoduchá věc. Kdo bude a jakým způsobem definovat, co to je provozní informační systém? Mám pod tím chápat ekonomické systémy, personální systémy, mzdové systémy, nebo co pod tím máme rozumět?

Dotaz číslo šest: Co znamená vytváření informačních systémů? Chápu to dobře, že státní úředníci budou programovat a budou vytvářet ty softwary? To je poměrně neefektivní, protože to bude velice finančně náročné. Ale pokud ano, tak si myslím, že tedy programátoři by neměli být státními úředníky. Programátoři jsou lidé, kteří dělají kreativní činnost, a neměli by padat pod zákon o státní službě. A určitě, pokud mají programátoři vytvářet komplikované softwary, tak se nevejdou do těch tabulek, které jsou navrženy. Takže pokud by to tak bylo, tak je to jenom teorie, ale praxe bude jiná.

§ 5 odst. 1 písmeno i) – zabezpečení obrany státu. Já bych prosil o vysvětlení souvislosti tohoto paragrafu a písmene s § 2 odst. 2. To samé platí pro písmeno j) v § 5. Zase prosím o vysvětlení, zda to nejde proti tomu, co je uvedeno v § 2 odst. 2.

Dále k § 5 bodu 2: vláda stanoví nařízením obory služby. Chci se zeptat: Kdy? Zda již existuje nějaká pracovní verze tohoto nařízení vlády a zda takovou verzi můžeme dostat k nahlédnutí či konzultaci či projednání. To byl dotaz číslo devět.

Dotaz číslo deset je k § 6 – státní zaměstnanec. Tady se zavádí nový pojem "představený" či představená, když to bude dáma. Já se chci zeptat, proč to vlastně zavádíme, když zákoník práce běžně používá "vedoucí zaměstnanec". Je to věc, kterou všichni chápou, které všichni rozumějí. Najednou vytváříme úplně jiný pojem. V zásadě to je ale vedoucí zaměstnanec. Nevím, proč máme představeného, když v jiných zákonech je vedoucí zaměstnanec.

K § 7 odst. 2 – služební označení státního zaměstnance. Kdyby tento zákon nebyl tak vážný, tak je to až komické. Vrchní ministerský rada, ministerský rada, vládní rada, vrchní vládní rada. Tak můj skromný dotaz: Jak to budeme přechylovat, když tu funkci bude zastávat dáma? Jak se ta funkce bude jmenovat? Myslím, že je to úplně zbytečné, legrační. Paní radová? Pan rada? To si myslím, že bychom si mohli odpustit.

§ 7 odst. 4, kdy se vylučuje jistou metodou, co se nepovažuje za vysokoškolské vzdělání. Ale z toho vyloučení je vyjmuta "nejde-li o vzdělání získané studiem na Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě". Moskevská, sovětská,

komunistická škola. Dáváme tady a priori všem absolventům zelenou. Je to úplně zbytečné. Myslím si, že bude dobré – a chtěl bych vědět, jaký je názor předkladatelů – to vyhodit, protože tuto možnost přináší zákon v jiném paragrafu. V § 198 odst. 1 se připouští možnost zaměstnanci, který se dlouhodobě osvědčil ve státní službě, promínout požadované vzdělání. Myslím, že je to správný přístup. Nemusíme paušálně všechny absolventy sovětské komunistické školy vylučovat, pokud se opravdu ukázalo, že někteří z nich jsou nezbytní pro státní službu a dlouhodobě to prokázali, tak v jiném paragrafu tento zákon umožňuje tuto výjimku poskytnout.

Jsem poněkud nervózní, pane řídící, že tady opět nesedí ani zástupce předkladatelů ani zpravodaj. (Židle u zpravodajského stolku jsou prázdné.) Je to velmi nezvyklé.

(Ke stolku zpravodajů běží poslanec Sklenák s poznámkou, které nebylo rozumět.) Je vás šest předkladatelů, pane předsedo, nejste jediný. Kdyby tady byl aspoň zpravodaj. Můžete se vystřídat a nemusíte se rozčilovat. Zákon to... Pan předseda haleká, že když musí sedět tam, kde musí sedět vláda...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím pány poslance, aby na sebe nehalekali. A pokud, tak mým prostřednictvím. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ano. Pane místopředsedo, já bych požádal, ať to nemusím dělat já nebo můj kolega, abyste zajistil, aby tady vždycky někdo u toho stolku seděl. Připadá mi to i ponižující pro mě, že se toho musím domáhat já sám. (Ruch v sále.)

Dotaz – a ty dotazy jsou proto, že neexistuje důvodová zpráva. Kdyby ta důvodová zpráva byla přiložena, tak jsme si možná mnohé věci vysvětlili a ušetřili čas.

V § 9 odst. 2 rušíme či přejmenováváme osvědčenou funkci "vrchní ředitel". Vrchní ředitel je přece věc, kterou všichni známe, která má jasný smysl, jasné postavení na úřadě. A i ten úřad úplně chápe pozici náměstka a vrchního ředitele. Jasně ví, jaký je mezi tím rozdíl. A tady se navrhuje zrušení té funkce, resp. přejmenování "náměstek pro řízení sekce". Tak já bych se zeptal za prvé proč a za druhé, jaká je představa, kolik takových náměstků – bývalých či stávajících vrchních ředitelů – na těch ministerstvech vlastně bude a zda to není nějaká devalvace či přílišné rozmnožení těch funkcí náměstků.

V § 11, resp. § 12, je docela zajímavá dikce. Služební předpis nesmí stanovit povinnosti nad meze zákona. Jinými slovy, v zákoně říkáme, že se musí dodržovat zákon. Já s tím souhlasím, ale připadá mi směšné to tam uvádět. To bychom mohli mít v každém zákoně napsáno, že je třeba dodržovat tento zákon a ostatní zákony.

Považuji to za úplně zbytečný paragraf. Pokud předkladatelé tento můj názor nesdílí, tak bych prosil o vysvětlení, proč tam tento paragraf být musí.

V § 13, který se týká generálního ředitelství, je v písm. b) napsáno: Generální ředitelství připravuje návrhy právních předpisů týkajících se služby s výjimkou návrhů právních předpisů o odměňování. Já bych poprosil, protože je to taková obecná formulace, o uvedení příkladů, třeba tří, typologicky, jaké předpisy by to generální ředitelství vytvářelo, čeho by se to vlastně týkalo.

V § 13 odst. 3 se říká: V čele generálního ředitelství je generální ředitel, který má postavení náměstka pro řízení sekce. Tak teď jsem se až úplně ztratil a ztratil jsem logiku. Máme tu pyramidu, úplně nahoře stojí generální ředitel, a tady je v postavení náměstka řízení sekce, který je podřízený státnímu tajemníkovi, který je podřízený tomu generálnímu řediteli. Tady mně ta logika uniká a vůbec nechápu, proč generální ředitel je náměstek pro řízení sekce. Tomu opravdu nerozumím. To bych potřeboval vysvětlit.

V § 13 odst. 4 písm. e) je napsáno – a to je velmi důležité – že generální ředitel, já to trochu parafrázuji, musí ochránit zaměstnance, který učiní nějaké oznámení na svého nadřízeného. Vládní koalice se tváří, že to myslí vážně a že to je velmi dobrá věc. Na minulé schůzi jsme řešili odvolání bývalého náměstka ministryně spravedlnosti paní Válkové pana Šterna. Mnozí, zejména koaliční, ale i opoziční, přiznávám, poslanci říkali – on si to odvolání zasloužil, protože si dovolil podat oznámení na svou ministryni. A já s tím názorem i souhlasím. Ale chci se zeptat, jak je to v souladu s tímto navrženým zákonem. Pokud by takhle byl schválený ten zákon, znamená to, že takového úředníka nemůžete propustit. A můžete se tady stokrát rozčilovat, že to není loajální, je to vymyšlené, neplní pracovní povinnosti. Naopak superúředník bude mít povinnost ze zákona tohoto člověka ochránit. Tak si vyberte, nemůže platit obojí. Buď platí to, co jsme mnozí z nás a mnozí z vás demonstrovali na minulé schůzi Sněmovny, nebo platí to, co je v tomto návrhu zákona. Obojí dohromady platit nemůže, resp. může a bude se rozhodovat – když je to ministři pohodlné, tak ho ochráním, a když je to ministři nepohodlné, tak ho vyhodíme. Ale tohle není správný přístup.

§ 13 odst. 5 říká, že generální ředitel a jím pověřeni zaměstnanci mohou provádět kontroly na všech služebních úřadech. A já se chci zeptat, koho vlastně ten generální ředitel bude kontrolovat. Všechny? A co vlastně znamená kontrola služebních vztahů? Je to tam napsané – kontrola služebních vztahů. Znamená to například, když si zaměstnanci Ministerstva školství stěžovali na ministra Chládku, že s nimi hrubě zachází, že přijde generální ředitel a jeho lidé s kontrolním záměrem, s kontrolním papírem a začnou kontrolovat služební vztahy? No, podle tohoto návrhu zákona ano. Sami zvažte, jestli je to rozumné. To se nemusí týkat ministra. Může se to týkat kteréhokoli vedoucího zaměstnance, resp. kteréhokoli představeného v dílce tohoto

zákona, na kterého si podá stížnost podřízený, a generální ředitel přijde na kontrolu. Týká se to 65 tisíc zaměstnanců. Zvažte, zda je to rozumné. Pokud to tak zůstane, tak to bude jenom na papíře, reálně se to nedá dělat. Hlavně ty služební vztahy. Co to je kontrola služebních vztahů? Ještě rozumím, když budou kontrolovat tak, jak chodí finanční kontrola, něco takového, co známe z měst a obcí. Tomu rozumíme, co vlastně kontroluje. Ale služební vztahy, což je velmi často název pro mezilidské vztahy na pracovišti, nevím, jak bude generální ředitel či jeho lidé kontrolovat.

§ 15 státní tajemník, odst. 4. Poměrně žertovný odstavec, který říká: Ve věcech týkajících se změn služebního poměru podle § 45 písm. f) a skončení služebního poměru postupuje státní tajemník na ministerstvu po projednání s ministrem. Na úřadu vlády je to trochu jinak. Co to znamená projednání s ministrem? Aby to bylo relevantní, tak asi o tom musí existovat písemný záznam. Myslím si, že když někdo přijde do kanceláře, nakoukne do kanceláře ministra a řekne "vyměnil jsem tři vedoucí oddělení", že to zřejmě není projednání, i když obsahově ano. To znamená, měl by vzniknout úřední záznam. Mělo by tam být: Dne 15. července v 15.45 se dostavil státní tajemník do pracovny ministra a projednal s ním odvolání tří vedoucích oddělení. Ministr s tímto postupem vyjádřil souhlas, nebo naopak ministr s tím vyjádřil nesouhlas, anebo třetí možnost – ministr řekl: Mně je to jedno, udělejte, jak považujete za potřebné. Co s tím papírem uděláme? Rozumím, že všude jsou, jestli si všimnete, spisy na zaměstnance. Takže rozumím, že jedna kopie se založí do spisu na zaměstnance. Ale já myslím, aby i ten ministr měl černé na bílém, že to s ním někdo projednal, i ten státní tajemník, tak se to musí dát do nějakého spisu, který se bude jmenovat Ministr. A v tom se budou hromadit ty papíry, kdo to s ním projednal, kterého data, koho se to týkalo. Nedej bože, aby se například provedlo nějaké zvýšení efektivity a snížil se počet míst na úřadě. To bude projednání, to bude listin v tom spisu na ministra či ministryni!

V § 17, který se týká systemizace, je napsáno v odst. 4: Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace. My se domníváme, že ten termín není zvolen šťastně. Pokud se má implementovat ta systemizace, že by bylo mnohem praktičtější ji mít buď 31. října, nebo 30. listopadu. Pokud to bude nebo nebude 30. prosince, těžko může státní tajemník nebo jiný vedoucí správního úřadu zajistit od 2. ledna implementaci.

A pak je takový zajímavý poměrně nenápadný odstavec v § 17 – odst. 5, který říká: Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný než stanovený účel. To znamená konec úspor. Pokud jednou schválím rozpočet na mzdy zaměstnanců a čirou náhodou něco ušetřím, tak podle zákona § 17 odst. 5 se to nesmí použít na žádný jiný účel. Docela výhodné pro ty, kteří ty prostředky čerpají, velmi nevýhodné pro ministry, členy vlády, je jedno, která je to vláda, po kterých velmi často budou vyžadovány úspory, bude vyžadováno, jak manažersky zvládl, kde uspořili a jak mohli případné provozní

peníze, což jsou bezesporu i mzdové prostředky, využít pro investice či rekonstrukce či opravy majetku. Takže se chci zeptat, proč předkladatelé říkají, že ušetřené finanční prostředky se nedají použít na jiný účel.

V § 19, který se týká organizační struktury služebního úřadu, v písm. jedna, je, že pokud se předloží návrh organizační struktury, generální ředitel rozhodne do třiceti dnů. My se chceme zeptat, proč třicet dnů, proč tak dlouhá doba. Nebylo by lepší, kdyby tam bylo třeba dvacet dnů? A je to stejně jenom hra na organizační změnu. Všimněte si, co je tam napsáno – pokud to generální ředitel nerozhodne – což on se určitě nebude chtít hádat s těmi ministry, tak to předloží k rozhodnutí vládě. Mně to vůbec nevadí, jenom ukazujeme, jak zbytečný úřad generální ředitelství je, jak zbytečná funkce je generální ředitel.

§ 19 odst. 2 je napsán tak nejasně, že jsem mu vůbec neporozuměl, takže bych prosil o vysvětlení tohoto odstavce. Já vám ho pro představu přečtu. "Nedojde-li v důsledku schválení nebo změny organizační struktury ke skončení služebního poměru nebo odvolání ze služebního místa představeného, schvaluje organizační strukturu nebo její změnu státní tajemník nebo služební orgán v nadřazeném služebním úřadu, a není-li nadřazený služební úřad, vedoucí služebního úřadu." Mě by zajímalo, kdo z předkladatelů by mi to mohl vysvětlit, co tím autor vlastně myslel. Já tomu opravdu sémanticky vůbec nerozumím. A opět chybí důvodová zpráva. Možná je to vysvětlení poměrně jednoduché, možná mnozí z vás tomu rozumějí, já jsem to opravdu nepochopil.

A aby debata byla smysluplná, tak jsem ve svém prvním vystoupení položil dotazy pouze k části první. Je to 22 dotazů, očekávám konkrétní poměrně stručné jasné odpovědi. V dalším ze svých vystoupení se budu věnovat dalším částem. Myslím, že by bylo nekorektní, už tak se těch dotazů vyskytlo poměrně hodně, bylo by nekorektní jich tady číst 80, 90 nebo 100 najednou. Je to jenom v části první.

Děkuji za pozornost a předem děkuji, i když tady nesedí ani zpravodaj. Pan ministr (Chovanec) mi kyne, ale není ani zpravodaj, ale je jeden z předkladatelů. Já si je pamatuju, samozřejmě, tak věřím, že mi odpovíte na část těch dotazů. Pořád říkáte, že chcete s opozicí jednat, tak teď nechceme jednat, teď chceme jenom odpovědět na nejasnosti, protože... Pana ministra Chovance musím pochválit, protože on jako předkladatel napsal 12stránkový návrh zákona a k tomu byla poměrně obsáhlá a vysvětlující důvodová zpráva. To je naprosto v pořádku. Pak bohužel přišel pozměňovací návrh, který má 83 stran a nula slov v důvodové zprávě. Takže se omlouvám všem, kteří, je všem jasné, kteří tu důvodovou zprávu připravovali nebo četli, kdybyste nám ji dali, možná bych se ptal ne 22 dotazů k části 1, ale možná jenom dva nebo tři. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi, starostovi, Stanjurovi za vyčerpávající úvod ke kapitole I zákona. S další přihláškou s přednostním právem je přihlášen pan předseda Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, vážené dámy a vážení pánové, rád bych zareagoval přece jenom na to, co tady říkal a vůbec říkal od včerejška pan ministr Dienstbier, protože to ve mně skutečně, už jsem tady nějakých osm měsíců, a vzbuzuje to celou řadu otázek o práci tohoto ministra a vůbec o práci i o nákladech, které tady vynakládáme na speciální funkci ministra. Protože bych si rád vzpomněl na tu linku služebního zákona. Společně bych si rád na ni zavzpomínal.

To znamená, tato vláda vlastně vznikla na základě předložení služebního zákona do prvního čtení a tam ve stanovisku Legislativní rady vlády čteme, že ten návrh byl protiústavní, proti občanskému zákoníku a další záležitosti. O tom už jsem tady v minulosti hovořil. Takže tady tedy jsem slyšel argumenty v kuloárech, že to připravila nějaká, že jsou to stanoviska jakési ještě předešlé Legislativní rady či co, že to byl nějaký poslanecký návrh a podobně. Takže jsem myslel, že tedy po půl roce práce legislativního odboru zřejmě tady pana ministra Dienstbiera, ministra pro legislativu, odborníka, který tedy sám o sobě říká, že je odborník a jak se v tom vyzná, tak že tedy přijde návrh, který bude perfektní, zvláště když to je tedy návrh, na kterém vlastně je postavena tato vláda.

No, když si zavzpomínám, co se tady dělo během toho půl roku, tak vlastně práce ministra této vlády, který má na starosti legislativu, tak nás občerstvil svými jinými návrhy. Navrhl nám tady například pozitivní diskriminaci romské menšiny, kdy navrhl, že se bude dávat 60 tisíc korun romským studentům. Já se ptám, jak je tedy budeme rozlišovat při těch žádostech. Zřejmě se bude odebírat krev nebo já nevím, co tady, ale to už jsme tady měli za Hitlera, takže takové protiústavní a hnusné návrhy, co tady pan ministr předkládá, opravdu... Ale o tom tady nechci teď mluvit. To byl jeden návrh. Pak nám tady přinesl volební právo cizinců. Vůbec nevím, proč se tady řeší cizí státní příslušníci. Potom jsme se z médií dočetli, že snad chystá oddlužení sociálně vyloučených spoluobčanů.

No a během této půlroční anabáze tedy konečně byl vyplozen do druhého čtení služební zákon. A skutečně, já jsem se včera díval na ty Události, komentáře a tam ministr Dienstbier okomentoval tento vládní návrh, že je to relativně solidní návrh. To jsme slyšeli všichni. Takže bych potřeboval za prvé vysvětlit, protože nejsem právník ani nejsem odborník, možná jaký je rozdíl třeba mezi protiústavním návrhem a proti občanskému zákoníku a relativně solidním návrhem, abychom se vlastně v tom galimatyášii návrhů vůbec vyznali, který je tedy více kvalitní, který je větší paskvil, který je menší paskvil. Ale pro mě jako pro právního laika je z toho závěr jediný. Já

znám jenom dva typy zákonů. A o to bych chtěl poprosit, aby to takhle bylo, ať je to vláda nebo nevláda. Buď je perfektní zákon, nebo je to paskvil a zmetek. Já znám jenom dva typy.

Takže bych chtěl opravdu znova poprosit, protože služební zákon potřebujeme, ta diskuse se tady protahuje a já bych už byl rád, abychom se dobrali k závěru, že bychom pokud možno tento zákon dopracovali, protože v plénu ho dopracujeme těžko. Vítám, že jsem slyšel, že je tady nějaká pracovní komise. Vítám, že do ní má být zapojena i snad opozice, co mám nejnovější informace, a že bychom se na to mohli společně trochu podívat. Tuhle komedii, která tady prostě probíhá, která je skutečně špatně sehraná. Myslím, že co tady slyšíme ty argumenty, tak dokonce i ve vládní koalici už vznikají rozpory. Už ani tam se nemůžou lidé dohodnout, jak to vlastně je. To jsme tady slyšeli, že dokonce i vládní poslanci jsou překvapeni argumenty, které tady například řekl pan předseda klubu Kalousek. Musí si je také přeprověřit, protože ty informace tady nebyly. Takže já bych chtěl, abychom takto závažný zákon skutečně dali v perfektní formě. A znovu zdůrazňuji, když i ministr pro lidská práva, menšiny tuším, nebo legislativu sám říká, že je to relativně solidní návrh, tak aby to byl perfektní návrh. A o to bych chtěl v podstatě v kostce poprosit a jenom říkám, že už to trvá trošičku dlouho a já bych byl rád, abychom už ten zákon měli co nejrychleji perfektní a posunuli se k dalším problémům pro občany České republiky, které bychom řešili. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi a nevidím nikoho s přednostním právem, takže poprosím v řádně přihlášených. (Ze sálu: Ne Stanjura, ale Okamura!) Pardon, já už dnes po třetí hodině řízení si pletu starosty, Stanjury a Okamury – omlouvám se. Takže byl to pan poslanec Okamura. Omlouvám se panu poslanci Stanjurovi.

Nyní řádně přihlášený pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Hezký den, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Dovolte mi, abych zde řekl několik věcných poznámek nejprve z obecné roviny, poté z podrobné roviny ke služebnímu zákonu, který zde budeme projednávat nyní ve druhém čtení a možná příští týden nebo někdy úplně jindy ve čtení třetím.

Poslanecký klub KSČM vnímá přijetí služebního zákona samozřejmě jako velice potřebné, a to proto, aby se zkvalitnila státní správa a zejména na ministerstvech a dalších ústředních orgánech státní správy nedocházelo k rozsáhlým obměnám při změně politické reprezentace vždy při volbách do Poslanecké sněmovny. Nicméně dle našeho pohledu nyní projednávaný služební zákon tento problém nevyřeší, ale naopak státní správu uzavře, a to minimálně na dva roky po dobu přechodného

období. Dle našeho názoru by bylo mnohem jednodušší, kdyby začal platit služební zákon z roku 2002 a pouze se upravil na základě změn zákonů do současné doby.

Nyní však neuškodí trocha historie projednávání služebních zákonů v České republice.

Od listopadu 1989, kdy proběhla tehdejší vlajkosláva, se vytvořilo několik návrhů služebního zákona. Začít však musíme rozdělením Československé federativní republiky a napsáním Ústavy ČR v roce 1992. Tehdy jsme se jasně zavázali a v Ústavě to je napsáno, že zajistíme fungující státní správu. Nicméně za 22 let se tomu tak nestalo. Právě to, že se to nestalo, umožnilo zejména v 90. letech rozkrádání státního majetku v době divoké privatizace. Tento fakt, a nesporný fakt, jde na vrub tehdejším vládám v čele s Občanskou demokratickou stranou. Z toho právě plyne, že politické elity již tenkrát neměly zájem vytvořit fungující státní správu. Ony ji ve své podstatě vytvořily, ale pouze pro sebe, pokud to tak vezmu, ale ne pro občany.

Teprve začátkem nového tisíciletí, když od roku 1998 začala tady vládnout opoziční smlouva, naše sociální demokracie, a při vyjednávání podmínek vstupu do EU se začalo uvažovat o tom, aby státní správa začala určitým způsobem fungovat řádně. Do dnešní doby se sociální demokracie bije do prsou, že to byla ona, kdo vytvořil skutečně první zákon o státní službě v roce 2002. To bylo zapříčiněno zejména přístupovou dohodou a tím, aby se EU, do které jsme vstupovali v roce 2004, na nás nedívala skrz prsty. Takže sociální demokracie se do dnešní doby vychloubá, že vytvořila první služební zákon. Ano, je to skutečně pravda. Ona ho vytvořila. To jí nelze upřít. Má tedy pravdu. Jedná se o poměrně rozsáhlou materii, je i celkem kvalitní, nicméně to byla právě sociální demokracie, která jako první odložila účinnost tohoto služebního zákona, a později následovaly pravicové vlády, naposledy vláda Petra Nečase. Samozřejmě tam nepočítám vlády úřednické Jana Fischera a později Jiřího Rusnoka, k čemuž se ještě ve svém vystoupení samozřejmě vrátím.

Pokud se posuneme v čase, tak účinnost je odložena do 1. 1. 2015. Právě poslední dvě vlády, nejprve vláda Petra Nečase a poté úřednická vláda, která byla nominována prezidentem Milošem Zemanem, připravily své verze služebního zákona. Vláda Petra Nečase připravila bravurní paskvil, tzv. zákon o úřednicích státní správy, který měl jedinou kladnou věc, která tam mohla být, a to byla propracovaná analýza dopadů regulací a hotové vnější připomínkové řízení, což tento služební zákon samozřejmě v lednu pořádně neměl a komplexní pozměňovací návrh to neměl vůbec.

Když se na to tak podíváme, tak v návrhu Občanské demokratické strany byla vesměs samá negativa. Inspirace tehdy ležela v soukromém sektoru a k tomu u zahraničních neoliberálních vlád, které vládly v tehdejší době v Evropě. Inspirace ležela zejména ve Velké Británii a tím, aby se omezil stát ještě více a státní správa se lépe nebo spíše zliberalizovala a dal se do ní soukromý sektor. To by vedlo

k destrukci státní správy. Takže jsme se do té doby vůbec nikam nepohnuli a státní správa samozřejmě nefungovala. Plány tohoto návrhu zákona zhatila sama předkladatelka, tehdejší vicepremiérka Karolína Peake z Věcí veřejných a později ze strany LIDEM. Zhatila ho jednoduše tím, že ho pořád nechávala předkládat a na stůl se k nám nakonec dostal až v červenci, potažmo v srpnu loňského roku a nakonec se Poslanecká sněmovna sama rozhodla rozpustit, a tak na projednávání tohoto návrhu zákona vůbec nedošlo.

Po předčasných volbách do Poslanecké sněmovny se o otázku služebních poměrů ve státní správě zjevně nikdo nezajímal, až na prezidenta Miloše Zemana, který to měl zřejmě jako eso v rukávu připraveno pro rodící se vládní koalici. Ten totiž již ke konci minulého roku vzkázal rodící se koalici, že nejmenuje Andreje Babiše ministrem financí, pokud nebude návrh služebního zákona projednán alespoň v prvním čtení. Rodící se koalici to zřejmě řádně vyděsilo, a proto začala narychlo připravovat, nechci říkat cár papíru, ale určitý koncept služebního zákona tak, aby mohl být projednán na mimořádné schůzi v lednu letošního roku, k čemuž samozřejmě došlo. Myslím, že to bylo několik stran, ve kterých nebylo nic moc napsáno, a už nám bylo tehdy avizováno, že když to projde prvním čtením, tak vláda připraví samozřejmě komplexní pozměňovací návrh.

K návrhu, který jsme tady projednávali v lednu, se končící vláda Jiřího Rusnoka rozhodla samozřejmě vyjádřit a dala tam negativní stanovisko. Do toho všeho ještě vstoupila ona sama, když připravila svůj návrh služebního zákona a poslala ho do legislativního procesu, takže už tady máme několikátý služební zákon. Tento zákon, který předložila úřednická vláda Jiřího Rusnoka, byl poté z projednávání současnou vládní koalici stažen z důvodu, že jejich návrh samozřejmě bude lepší.

Pokud se vrátím ke služebnímu zákonu, který zde předložila Rusnokova vláda, tak já říkám, že byl celkem dobře propracován a do značné míry právě reflektoval zákon z roku 2002 a pouze tam udělal novelizace při změnách zákonů do současné doby. Zároveň počítal i s různými benefity pro úředníky, měl hotové mezirezortní připomínkové řízení, hotovou analýzu dopadů regulace, tzv. RIA, a plno dalších věcí, které chybí současnému komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Nicméně rodící se vláda, jak už jsem řekl, tento návrh z projednávání stáhla. Již si myslím, že se zde stala chyba, protože ten zákon byl opravdu propracován a mohli jsme na něm stavět – namísto toho se tady předhánět, který služební zákon je lepší a který ne.

Na místo toho, aby se ten zákon vlády Jiřího Rusnoka tady začal projednávat, tak se vytvořil tzv. stín lex Babiš, se kterým přišla pravicová TOP 09, a vládní koalici tento lex Babiš samozřejmě děsí ještě stále do dnešních dnů. Vládní koalice se rozhodla, že vytvoří k poslaneckému návrhu komplexní pozměňovací návrh. Tuto pohádku bychom mohli nazvat Pohádka o rození paskvilu č. 2, když si vezmeme, že paskvil č. 1 byl samozřejmě návrh z tehdejší dílny Občanské demokratické strany.

Samozřejmě pravicová opozice do toho všeho začíná nyní vstupovat znova, kdy má své výtky a zákon nepustí do závěrečného čtení, nebo bude blokovat třetí čtení tak, aby zákon, který zde nyní projednáváme, nezačal platit od 1. 1. 2015.

Při tvoření komplexního pozměňovacího návrhu se pořádaly různé semináře, snídaň, seance a vyvolávali jsme různé duchy u Evropské unie, Evropskou unii a nikoho jiného, a tu další, byla to opravdu zábava někdy. Když jsme měli i noční jednání na výboru pro veřejnou správu, tak jsme ten návrh zákona projednávali v deset večer, takže to byla opravdu typická seance, taková krásná noční, a mně se to strašně líbilo, když jsem tam panu ministrovi říkal, že je to opravdu zajímavé, takhle projednávat v noci důležitý zákon.

Jistě mi dáte za pravdu, že tyto věci, různé seance, nemohou nahradit řádné připomínkové řízení nebo RIA, protože jenom vláda a příslušná ministerstva mají za sebou veškerou legislativu. Poslanci to sami nezvládnou, ta legislativa je opravdu obsáhlá, kór u této materie, která má dopady do státní správy a má fungovat na mnoho desítek let dopředu. Ale zdá se, že to koaliční poslanci zvládli, a na stůl se nám předložil krom komplexního pozměňovacího návrhu i změnový zákon, což je bod číslo sedm.

Karty jsou tedy vyloženy a můžeme začít hrát, dámy a pánové. Bude to zřejmě zajímavá hra, zejména ve třetím čtení, když tam budeme hlasovat o různých pozměňovacích návrzích. Tato hra, jak už jsem řekl, začala s prezidentem Milošem Zemanem a jeho podmínkou, která byla splněna právě v lednu letošního roku, když jsme tady projednávali tento návrh zákona v prvním čtení.

Tvrzení koalice, že pokud zákon nepřijmeme a nezačne platit od 1. 1. 2015, tak nám Evropská unie –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám, že vám skáču do řeči, ale poprosím kolegy, aby se ztišili, protože i v takto malém počtu velmi ruší. Děkuji.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za zjednání klidu. Pokud tento zákon nezačne platit od 1. 1. 2015, tak nám Evropská unie znemožní čerpání dotací – a je to mírně falešné tvrzení. Proč tedy falešné? Jedná se totiž o mystifikaci, protože pokud by se zákon nestihl schválit, jak ho tady nyní budeme projednávat, tak by začal platit zákon z roku 2002, který má totiž právě odloženou účinnost, jak už jsem říkal, do začátku příštího roku.

Když se podíváme na další hráče, kteří s námi hrají tuto hru, je to právě Evropská komise a její čelní představitelé, kteří se nám rozhodli připomínkovat komplexní pozměňovací návrh, a již se tak stalo. Jsme totiž jediným státem z celé Evropské unie,

který nemá v plné účinnosti služební zákon. Zákon z roku 2002 začal částečně platit, ale nezačal nikdy platit na ústřední orgány státní správy. Ptám se proč asi. Kdybych se inspiroval knihou Bernarda Lewise Kde se stala chyba?, tak ta chyba, jak už jsem řekl, začala v roce 1992 a později v roce 2002. Odpověď je nasnadě a jistě si odpovíte všichni sami. Ani sociálně demokratickým vládám, ale ani občanskodemokratickým vládám jeho přijetí nevyhovovalo, protože by nemohly na ministerstva a další ústřední orgány státní správy dosazovat svoje kamarády. To je nesporný fakt a to nikdo nesmaže.

Proto je veřejnost naštvaná, když docházelo v té době, ještě do nedávné doby, zejména s průšvihem s koaličními poslanci z minulé vládní koalice, ke korupci. To by měl služební zákon skutečně zamezit. Nicméně ten, jak tady nyní projednáváme, mám obavu, že to úplně neomezí. Jediné, co v něm vítám, je zastropování výše odměn a zrušení smluvních platů. Opravdu, to je věc, která byla potřeba udělat, protože by jinak stále docházelo k nehorázným odměnám, což by ukazovalo na fakt, že třeba den má 25 hodin, jak už jsme se několikrát přesvědčili, když ještě byli u vlády občanští demokraté, zejména tehdejší, nebo nynější, teď už je to nynější manželka Petra Nečase, kdy dostávala opravdu velké odměny a docházelo ke korupci. Zastropování výše odměn jediné vítáme.

To by bylo takhle z obecného hlediska. Nyní však přejdu k věcným připomínkám a představím vám své pozměňovací návrhy. Já jenom vašim prostřednictvím na pana kolegu Chvojku – abych nebláznil. Já skutečně neblázním. Budu tady mluvit konstruktivně a nehraji si na žádné obstrukce, budu tady říkat pouze věcné připomínky, a já si myslím, že kolega Chvojka vašim prostřednictvím to určitě snese a vydrží.

Jak již jsem naznačil, samotná rychlost projednávání takto důležité materie jde na vrub politické udržitelnosti tohoto návrhu zákona při příštích volbách do Poslanecké sněmovny. Neschopnost řádně komunikovat s opozicí nutně povede k novelizaci, a to pravděpodobně již v příštím roce, kdy ještě poznáme, kolik je tam chyb. K tomu navíc nedokončený systém odměňování, vyčíslení, kolika úředníků se zákon přesně bude týkat, a neurčitá finanční náročnost nevěstí nic dobrého. K tomu řada zaměstnanců, kteří začnou spadat pod tento zákon, na tom bude ještě hůře, než kdyby spadala pod zákoník práce.

Různé výjimky, které jsou v zákoně uvedeny, je pouze cesta do pekel. Pokud povolíte výjimky, dojde k chaosu a v zásadě je bude chtít ve své podstatě za chvíli úplně každý. K čemu tedy služební zákon, když bude tolik výjimek? Je pochopitelné, že zákon se nemůže vztahovat na volené funkce, tomu rozumím, ani nic proti tomu nemám, ale mám tam jednu výtku, proč se nemá vztahovat např. na Národní bezpečnostní úřad, který je veden jako jeden z ústředních orgánů státní správy, a pokud služební zákon se má vztahovat na všechny ústřední orgány státní správy, tedy

ministerstva a další ústřední orgány státní správy, tak by se služební zákon měl vztahovat i na Národní bezpečnostní úřad. Protože pro koho on plní tu službu? Přece pro stát. A výstupem je služba pro stát. Proto by měl spadat pod služební zákon. Teď odst. 2 v § 2 vnímám jako neopodstatněný z následujících důvodů. Předně je v samotném rozporu s § 5, který vyjmenovává služby a obory služby. Pokud je jako služba definována rovněž ochrana osobních údajů písm. h), zabezpečování obrany státu písm. i) a zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti písm. j), tak nemohou být instituce uvedené v § 2 odst. 2 vyjmuty ze zákona o státní službě. Výstupem těchto institucí je služba pro stát, a stát ji rovněž po nich poptává. Jak už jsem řekl, nejvyšší spor osobně vidím u Národního bezpečnostního úřadu. Tento úřad je totiž veden jako ústřední orgán státní správy v kompetenčním zákoně. Přesně je definován v tzv. kompetenčním zákoně v části 1. § 2 odst. 1. V České republice působí tyto další ústřední orgány státní správy: číslo 9 – Národní bezpečnostní úřad. Z tohoto důvodu je NBÚ v rozporu, když je požadována výjimka ze služebního zákona. Pokud se má služební zákon vztahovat na ústřední orgány státní správy, jak už jsem řekl, musí se logicky vztahovat i na Národní bezpečnostní úřad. Pochopil bych, že by se třeba nevztahoval na předsedu tohoto úřadu, pokud se jedná o volenou funkci.

Pokud jde o bezpečnostní sbory, vojenskou policii, Vojenské zpravodajství, Generální štáb Armády ČR, jsou tyto instituce v rozporu s § 5, zejména s písm. j) – zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti. Rozumím tomu, že ony se vztahují pod zákon o bezpečnostních sborech, to je nepopíratelné, ale v tom případě bychom měli určitým způsobem upravit i tyto obory služby.

Nyní se vrátím ještě k Evropské unii. Pokud Evropská unie, resp. Evropská komise, po nás požaduje, aby pod služební zákon spadaly všechny ústřední orgány státní správy, musí tam opravdu spadat všechny ústřední orgány státní správy. Neudělovat žádné výjimky. To, že tam jsou uvedeny výjimky, zejména v určitých hlavách jednotlivých institucí, ať se jedná o ČSÚ, ÚOHS a další, můžeme tady diskutovat o Státním úřadu pro jadernou bezpečnost, kdyby současná šéfka Státního úřadu pro jadernou bezpečnost měla být vyjmuta z tohoto zákona, prostě by pod něj nespádala, nicméně zaměstnanci tohoto úřadu by pod něj spadali. To si umím představit, protože se jedná o určitého nezávislého regulátora, podobně jako Český statistický úřad.

V zásadě bych řekl, že jsem na nic nezapomněl ve výtkách, ale ještě si dovolím určité tvrzení. Já jsem mnohokrát jednal zejména s odborníky ze státní správy, zejména s odborníky na Karlově univerzitě a ti mi jasně říkali: nepovolovat žádné výjimky. Pokud je budeme povolovat a zejména pokud by se zákon nevztahoval na ústřední orgány státní správy, tak to opět povede k chaosu, vznikne paskvil, který nakonec povede ještě k větší destrukci státní správy, než je v současné době.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu dalšího řádně přihlášeného, pana poslance Daniela Kortehe. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní místopředsedkyně, pěkné odpoledne, dámy a pánové. Dovolte, abych vám představil svůj pozměňovací návrh a vysvětlil důvody, které mne vedou k tomu, že ho podávám. Týká se sedmého § 7, tedy abychom věděli, o čem mluvíme, onoho komplexního pozměňovacího návrhu, který v odst. 4 vymezuje vysoké školy, resp. typy vysokých škol, jejichž absolutorium nemá být uznáváno jako kvalifikační předpoklad vysokoškolského studia pro vyšší pozice ve státní službě.

K onomu výčtu v odst. 4 připojuji Fakultu Státní bezpečnosti a Fakultu ochrany státních hranic, tedy 1. a 3. fakultu Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti. Dovoluji si vám sdělit důvody, které mne k tomuto pozměňovacímu návrhu vedou.

V projednávaném tisku se tedy navrhuje, aby z uznání vysokoškolského vzdělání pro potřeby státní služby bylo vyloučeno vzdělání absolvované na vysokých školách politických bývalé totalitní Československé socialistické republiky a také na vysokých politických a bezpečnostních školách v bývalém Sovětském svazu. Pozorný čtenář onoho odstavce jistě zaregistroval, že v případě Sovětského svazu jde o politické i bezpečnostní školy, zatímco u Československé socialistické republiky jde pouze o školy politické. Mám za to, že tento rozdíl je nesprávný a neodůvodnitelný. I v případě Československé socialistické republiky totiž existovala škola, která poskytovala rezortní vysokoškolské vzdělání v oblasti bezpečnosti, jež bylo úzce svázané s komunistickou totalitní mocí, a to tak, že nejen není použitelné ve státních institucích demokratického právního státu, ale jeho uplatňování by mohlo tyto instituce poškodit, popř. dokonce i ohrozit. Tou školou byla Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti a zcela nepochybně především dvě její fakulty, které jsem jmenoval, Fakulta Státní bezpečnosti a Fakulta ochrany státních hranic, jež jsou zahrnuty v mém návrhu.

Popíšu činnost těchto fakult.

Vysoká škola Sboru národní bezpečnosti vznikla po sovětské okupaci v době tzv. normalizace jako výraz potřeby rozšířit represivní normalizační aparát. Cituji z usnesení Ústavního soudu: „Zákonné opatření Federálního shromáždění č.107/1973 Sb., o zřízení Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti, se stalo výrazem jiných, resp. dalších hodnotových a obsahových nároků na pracovníky v rezortu Ministerstva vnitra než těch, které mohly být realizovány řádným globálním a univerzálním právnickým studiem.“ Konec citátu Ústavního soudu, což pravil ve svém nálezu 225/1995 Sb., když zdůvodňuje, proč absolventi této školy nemohou být

zapsání na seznam advokátních koncipientů, a to ani v případě, že svůj titul iuris utriusque doctor, JUDr., získali následně na řádné právnické fakultě.

Na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti byly od počátku zřízeny tři fakulty: Fakulta Státní bezpečnosti, Fakulta Veřejné bezpečnosti – druhá, Fakulta ochrany státních hranic – třetí, a jako čtvrtá byla později připojena Fakulta vyšetřování v Bratislavě.

Je prokazatelné, že zejména první a třetí fakulta, které sloužily zcela nepokrytě a prakticky výhradně potřebám příslušníků komunistické Státní bezpečnosti, rozhodně neposkytovaly vzdělání, které by mohlo a mělo být využíváno ve státní službě demokratického právního státu. Jaké vzdělání poskytovaly tyto fakulty a čím se studenti těchto fakult zabývali, můžeme asi nejsnadněji nahlédnout z témat jejich závěrečných diplomových prací. Pro příklad uvádím některé názvy prací z 80. let, tzn., že jde o absolventy ve věku, kdy ještě stále a ještě mnoho let by teoreticky by se mohli ucházet o funkce ve státní službě:

Autor BENÝŠEK, P.: Postup a opatření orgánů StB při kontrarozvědné ochraně kulturní politiky KSČ.

ČIKOŠ, J.: Systém opatření a úkoly orgánu StB při kontrarozvědné ochraně hromadných sdělovacích prostředků se zaměřením na Československý rozhlas a televizi.

CHVOSTA, J.: Agenturně operativní práce studentů StB mezi stážisty a stipendisty vyjíždějícími z ČSSR do nesocialistických států.

CHYŠKA, P.: Možnosti a způsoby využití poziční a společenské agentury v kulturních střediscích kapitalistických zastupitelských úřadů se zaměřením na kulturní středisko britského velvyslanectví v Praze.

KOSOVÁ, V.: Boj orgánů StB s antisocialistickými tendencemi v Českobratrské církvi evangelické.

KUBAL, M.: Taktika a úkoly orgánů StB při zamezování činnosti paralelních struktur v oblasti kultury.

KRIŠTÁL, M.: Podíl orgánů StB na zamezování nepřátelské činnosti v Českobratrské církvi evangelické a na jejím zneužívání politickou i církevní opozicí v ČSSR, jakož i zahraničním protivníkem.

RADIKOVSKÝ, Z.: Boj orgánů StB s antisocialistickými tendencemi v Českobratrské církvi evangelické církevního seniorátu Poděbrady.

ŠMARDA, B.: Boj orgánů StB s antisocialistickými tendencemi projevujícími se na protestantských teologických fakultách.

TUČEK, K.: Proces budování a formování vlivové agentury k působení v protestantských církvích.

Aby bylo zřejmé, jak takové práce vypadaly, podívejme se na dvě trochu podrobněji. První je práce příslušníka StB Josefa Kulesy, která se zabývá činností antisocialistických elementů a ideodiverzních center na vysokých školách v Severočeském kraji. Práce podrobně popisuje situaci na třech vysokých školách a na dvou jazykových přípravkách pro zahraniční studenty. Rozebrán je počet vyškrtnutých a vyloučených členů KSČ mezi pedagogy, jejich činnost a podchycení agenturou i aktivity a způsoby práce agentury StB mezi samotnými studenty. Jedním z důležitých poznatků, k nimž práce dospívá, je potřeba koordinace a spolupráce jednotlivých složek StB. Jako vzorový je zde uveden příklad takové spolupráce, kdy Vojenská kontrarozvědka v Žatci chtěla provést nezákonnou prohlídku v bytě bývalého důstojníka, vyhozeného po roce 1968 z armády, jakož i z KSČ. Dotčený ale měl být dobře zabezpečen a klíče nedával z ruky, takže se kontrarozvědka nedokázala dovnitř dostat. Navázala proto spojení s řídícím důstojníkem agentury StB na Vysoké škole strojní a textilní v Liberci, kde studoval jeho syn. Agenti zjistili, do které restaurace chodí student s přáteli hrát ve společnosti karty a kam si přitom odkládá klíče. Následně se jim podařilo společnost od karet odlákat do vedlejší místnosti, klíče na chvíli odcizit a na záchodě restaurace pořídit jejich otisky. Ty pak předali do Žatce vojenské kontrarozvědce, která podle nich zhotovila kopie klíčů a mohla se vloupat do bytu studentova otce. Úžasná práce a úžasný kvalifikační předpoklad pro práci ve státní službě demokratického státu!

Druhý příklad, možná ještě lepší, je práce nadporučíka StB Milana Součka s dlouhým názvem Formy a metody orgánů Státní bezpečnosti zaměřené k prohloubení diferenciací mezi nepublikujícími spisovateli a netvořícími výtvarníky, respektive spisovateli, kteří svá díla vydávají bez souhlasu československých úřadů. Po úžasně snůšce zavádějící informací a prachpodivných interpretací, mezi nimiž chce diferencovat, mezi těmi osobami je například Václav Havel či František Kupka, dospívá autor k přesvědčení, že největším problémem jsou legální příjmy těchto osob z děl vydaných v zahraničí. Navrhuje proto legislativní opatření, které by rozšířilo komunistickou cenzuru na celý svět: zakázat vydávání čehokoli v zahraničí bez povolení československých úřadů a případně nedovolené publikace, příjmy z nich pocházející, prohlásit za nelegální – což je prosté a estébácky geniální.

Výčet i příklady jsou víceméně náhodné, lze najít desítky dalších podobných prací, které se týkají jiných církví, vysokých škol, zájmových organizací, pracovních, kulturních aktivit prakticky v každé oblasti života tehdejší Československé socialistické republiky. StB zkrátka byla tajnou politickou policií komunistického totalitního režimu, která prorůstala celou společností, kontrolovala často nezákonně veškeré lidské činnosti a tvrdě postihovala vše, co se jí zdálo autonomní, nebezpečné,

anebo prostě jen jiné. K těmto činnostem vychovávala její příslušníky 1. fakulta Vysoké školy Sboru národní bezpečnosti.

Pokud jde o 3. fakultu, Fakultu ostrahy státních hranic, je třeba si uvědomit, že tzv. ochrana hranic v komunistickém totalitním státě...

Já bych prosil levou část, kde sedí klub KSČM, jestli by se mohli ztišit.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, pane poslanče, a prosím kolegy v levé části, aby se ztišili. Děkuji.

Poslanec Daniel Korte: Já chápu, že to neradi slyší, co říkám. Čili pokud jde o tu třetí fakultu, je třeba si uvědomit, že tzv. ochrana státních hranic v komunistickém totalitním státě zdaleka neznamenal jen ochranu před tzv. vnějším nepřítelem, ale byla namířena především proti vlastním občanům, kterým pomocí ostré munice, elektricky nabitých drátů, nástražných systémů, vycvičených psů, tvrdých trestních postihů a rozsáhlé agentury bránila vycestovat do ciziny a de facto tak z celé republiky učinila jeden velký koncentrační tábor.

Dámy a pánové, já bych vás chtěl závěrem pouze upozornit, že tento můj návrh není vůbec nijak diskriminační. Nebrání absolventům těchto škol pracovat ve středoškolských funkcích ve státní správě, a dokonce pokud stihli vystudovat i nějakou normální školu, mohou se tak ucházet o funkce, kde je vyžadováno vzdělání vysokoškolské. Návrh pouze říká, že studium na těchto fakultách nestačí k tomu, aby jejich absolventi mohli zastávat funkce rady, odborného rady nebo vrchního rady ve státní správě demokratického státu, což jsem myslím ve svém příspěvku dostatečně objasnil.

Závěrem konstatuji, že můj návrh je zanesen v systému, a v podrobné rozpravě se k němu přihlásím. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a mám tady faktickou poznámku pana poslance Grospiče. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem se, kolegové a kolegyně, chtěl vyjádřit k jiné problematice ve vztahu k navrženému návrhu zákona, ale přece jenom slova předřečníka mě vedou k takovému zamyšlení, že bych chtěl říci, že mám úplně jiný problém s navrženým zněním § 7 odst. 4, protože si třeba kladu otázku, jak věcně bude naloženo vlastně se vzděláním, které bylo v posledních 25 letech v řadě jiných právních předpisů nostrifikováno a uznáno,

a proč by vlastně tímto zákonem měl znovu být zaváděn princip nerovnosti nabytého vzdělání.

Samozřejmě ta úvaha, která tady byla vznesena – a asi vůbec nepatří k tématu tohoto zákona – tak si myslím, že rozumím tomu, že pro někoho je výrazný problém, když Československá republika do roku 1989 střežila své hranice, a rozumím tomu, že pro někoho je vysoce demokratický třeba způsob, jakým Spojené státy americké hlídají svoji hranici ve vztahu ke Spojeným státům mexickým. Ale možná že bychom se divili, jak v realitě je tato věc vlastně spojitá a k jakým nedemokratickým prvkům dochází v tom druhém případě. Ale myslím si, že to nám nepřísluší posuzovat a nepřísluší s navrženým zákonem nějakým způsobem spojovat.

Chtěl bych říci, že netrpím euronadšenectvím ani eurošílenstvím, že netrpím ani přehnanou povinností ve vztahu k Evropské komisi a v tomto způsobu si myslím, že pro mě – a to bych chtěl říci, že je tady asi určitý střet zájmů, protože –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas vypršel.

Poslanec Stanislav Grospič: Ano, já to zkrátím, protože budu hovořit jako zástupce jedné z odborových organizací, tak si myslím, že tento návrh zákona je diskriminační, že bychom se spíš měli zabývat otázkou posílení zákoníku práce a srovnání pracovních podmínek pro všechny zaměstnance, a nikoli –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já se opravdu omlouvám, ale faktická poznámka je vymezena dvěma minutami. Děkuji a nyní s faktickou pan poslanec Korte. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já bych pouze pana předřečníka – vaším prostřednictvím, samozřejmě – rád upozornil, že Spojené státy americké nebrání svým občanům jezdit do Mexika.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k řečnickému pultíku paní poslankyni Hnykovou. Prosím, aby se připravila další v pořadí paní poslankyně Chalánková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré odpoledne, vážené dámy a vážení pánové, paní místopředsedkyně. Než začnu, jsem ráda, že už jsem se konečně dostala ke

slovu. Nebudu vám vyprávět pohádky ani žádné příběhy, ale začnu. Dovolte mi pár vět v úvodu, než se dostanu ke svým pozměňovacím návrhům a jejich zdůvodnění.

Čas od času – a symptomatické je, že se tak děje především před volbami – se vynořují štvavé reakce na úředníky. Poukazuje se na ně jako na ty neschopné, pomalé, vyhořelé, byrokratické strážce neštěstí ostatních, to znamená těch pracujících. Přitom jsou to právě úředníci, díky kterým stát funguje, kteří zajišťují zákonnost a výkon práva.

Každopádně bez profesionálních úředníků nebude profesionální stát. Stále slyšíme volání po zefektivnění státu, jeho agendy, výkonu veřejné moci, po zetištění státního aparátu apod. Současný stav je ale takový, že zaměstnanci státní správy jsou plně ve vleku politické reprezentace. Vzhledem k tomu, že je zaměstnanost ve státní správě regulována prakticky pouze zákoníkem práce, s každou politickou změnou dojde k výrazným personálním otřesům. Zůstávají většinou pouze řadoví zaměstnanci, demotivovaní, znechucení, řízení politickým vedením, to je lidmi často zcela odborně, manažersky i lidsky nekompetentními. To, co se za dobu fungování právní úpravy v obcích a krajích podařilo, to ve státní správě absentuje. Nebylo totiž v politickém zájmu mít stabilní, nezávislý a profesionální aparát zaměstnanců.

Ve srovnání s ostatními státy střední Evropy není Česká republika přebujelý byrokratický stát s extrémním počtem úředníků, jak je stále prezentováno.

Paralýza státní správy je do značné míry dána neúčinnou zákonnou normou upravující práva a povinnosti úředníků a definující zásady a politické a profesionální správy. Pozice úředníka státní správy je opravdu nezáviděníhodná. Pokud se budeme bavit s lidmi, kteří ji opustili či byli nuceni opustit státní správu, tak obvyklým důvodem k odchodu, který uvádějí, je, že nebyli ochotni dělat to, co se jim říká a je v rozporu se skutečnými pracovními povinnostmi.

Jinými slovy, jsou ovlivňováni nadřizenými, kteří jsou do svých pozic dosazeni na základě politické, přátelské či jiné vazby. Jiní zůstávají, protože se prostě bojí a raději nic neříkají, anebo jsou vůči neoprávněnému politickému tlaku loajální. Zapomíná se na to, že jsou to lidé, mámy a tátové od rodin, že mají své názory, postoje, sny a také koníčky.

A co by nám měl přinést zákon o státní službě? Zákon o státní službě má za cíl zajistit kvalitní výkon státní správy na dlouhé roky dopředu. Má eliminovat stávající negativní vlivy působící ve státní správě. Jedná se zejména o odpolitizování státní správy, zajištění její stability a efektivity bez působení vnějších vlivů vyplývajících z momentální politické situace, spravedlivý systém odměňování atd. V neposlední řadě má rovněž zajistit atraktivitu státní správy a zájem pracovat v ní jak pro stávající zaměstnance, tak i pro ty nové, zejména mladé lidi. Zákon by měl stanovit jasná a

závazná pravidla státní služby, představovat bibli státní služby založené na principech kvalitního zabezpečení základních potřeb a požadavků ve prospěch občanů České republiky.

Podíváme-li se však na jednotlivé paragrafy, docházím k závěru, že ne všechny paragrafy jsou napsány ve prospěch kvality tohoto zákona, ale naopak ve prospěch navrhovatele komplexního pozměňovacího návrhu. Z úředníků mají vzniknout – a dovolím si použít velmi tvrdé slovo – nevolníci. K tomu jako poslankyně Parlamentu nemohu mlčet, proto podávám tyto pozměňovací návrhy.

Můj první pozměňovací návrh se týká § 48. Ve stávajícím komplexním pozměňovacím návrhu zákona je stanoveno, že státní zaměstnanec může být na dobu nezbytně nutnou přeložen k výkonu služby, nejdéle však na 180 dnů v kalendářním roce. S jeho souhlasem lze tuto dobu prodloužit o pět, nejdéle o dobu 180 dnů. Jinými slovy – nucené práce, vítejte zpět.

Budeme-li srovnávat tuto kategorii zaměstnanců s příslušníky bezpečnostních sborů, cítuji – ti mohou být převeleni z důvodu důležitého zájmu služby nejdéle na dobu 60 dnů, § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2003 Sb., a navíc příslušníci bezpečnostních sborů mají zcela jiné postavení proti budoucím státním úředníkům a povinnosti a omezení jsou příslušníkům kompenzovány.

Proto navrhuji, aby státní zaměstnanec mohl být na dobu nezbytně nutnou, která musí být předem určena, nejdéle však na dobu 60 dnů v kalendářním roce, přeložen k výkonu služby v oboru služby, který vykonává, do jiného služebního úřadu nebo do jiného organizačního útvaru služebního úřadu, a to i bez svého souhlasu. Se souhlasem státního zaměstnance lze dobu jeho přeložení prodloužit, nejdéle však o dobu 60 dnů. A doufám, že navrhovatelé předpokládají, že jsou to dny kalendářní.

Můj druhý pozměňovací návrh se týká § 63 v tomto znění: Nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 62 odst. 1 písm. b) až e) a v § 62 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 12 měsíců. Ode dne zařazení mimo výkon služby činí plat státního zaměstnance 50 % měsíčního platu, nejméně však ve výši minimální mzdy podle jiného zákona. Tato část platu se zvýší o 10 % měsíčního platu na každou státním zaměstnancem vyživovanou osobu, nejvýše však do výše 80 % měsíčního platu.

Zde musím znovu konstatovat, že se jedná o výrazné zhoršení pozice státního zaměstnance i proti zákonu č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Příslušníci bezpečnostních sborů, kteří jsou zařazení – opět cítuji – do zálohy pro přechodně nezařazené, mají nárok na služební příjem ve výši odpovídající 80 % průměrného služebního příjmu. Je to v § 124 odst. 3 zákona

č. 361/2003 Sb. Navíc doba zálohy pro přechodně nezařazené není u příslušníků časově omezena.

Můj návrh zní: Nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 62 odst. 1 písm. b) až e) a v § 62 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné není volné, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 12 měsíců. Ode dne zařazení mimo výkon služby činí plat státního zaměstnance 80 % měsíčního platu, nejméně však ve výši minimální mzdy podle jiného zákona.

Třetí pozměňovací návrh se týká služebního hodnocení státního zaměstnance, a to v § 161, kde dochází, a již to tu zaznívá potřetí, k výraznému zhoršení pozice státního zaměstnance i proti zákonu č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Zcela minimalizuje použití opravných prostředků ze strany zaměstnance v případě, že s výsledky služebního hodnocení nesouhlasí. Komplexní pozměňovací návrh neumožňuje státnímu úředníkovi se odvolat proti služebnímu hodnocení, tudíž nemůže využít řízení ve služebních věcech a ustanovení správního řádu o správním řízení v případě, že se služebním hodnocením nesouhlasí. A zase srovnání s příslušníky bezpečnostních sborů. Ti mají právo podat písemné námitky vedoucímu hodnotiteli do 15 dnů ode dne jeho obdržení – § 203 odst. 3 zákona č. 361/2003 Sb.

Paragraf dále řeší i postup při podání námitek.

Proto chceme vyjmout z § 161 odst. 2, vypustit písmeno j).

Ke všem pozměňovacím návrhům se přihlásím i v podrobné rozpravě.

A co říci závěrem? Jak už jsem uvedla, pokud nebudou odsouhlaseny zmíněné pozměňovací návrhy, dojde k výraznému zhoršení pozice státního zaměstnance, a to i oproti zákonu –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám, počkáme, až se kolegové ztiší, abyste je nemusela překřikovat.

Poslankyně Jana Hnyková: Ano, je to velmi nepříjemné, ale nedá se nic dělat. Děkuji vám.

Takže se vrátím zpátky – oproti zákonu č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Nehledě na to, že komplexní návrh je i v rozporu se stanoviskem plenárního zasedání Rady hospodářské a sociální dohody ze dne 30. června 2014, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že novela zákona o státní službě by neměla obsahovat přísnější úpravu povinností a omezení státních zaměstnanců, než je

tomu u příslušníků ozbrojených sborů v zákoně o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ale v tuto chvíli to bohužel obsahuje.

Proto se ptám: Začnou se už konečně v naší zemi dodržovat odsouhlasené dohody? Pokud má vzniknout dobrý zákon, musí být řádně připraven a projednán. Ale současný pozměňovací návrh zákona o státní službě je projednán opravu nestandardním způsobem legislativního řešení. Má zajistit urychlené naplnění vládou sledovaných cílů v této oblasti. Skrývá se v něm řada rizik, o těch jsme už dnes slyšeli, a to jak ústavněprávních, tak i z hlediska zásadního zhoršení postavení státních zaměstnanců a jejich odměňování.

Nechci, aby se státní zaměstnanci dostali do pozice lidí naprosto závislých na vůli svých nadřízených, což se stane, pokud tato ustanovení, která jsou velmi tvrdá a jsou v rozporu nejen se zákoníkem práce, ale i v porovnání s příslušníky ozbrojených sborů a jejich zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, projdou v nezměněné podobě. Nebo chcete, aby spousta vzdělaných lidí, kteří ještě zůstali ve státní správě, chtějí pomáhat a pracovat, ztratila i tu poslední motivaci a odešla ze státní správy?

Já vám všem, kolegyně a kolegové, děkuji za schválení těchto pozměňovacích návrhů a děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k mikrofonu další v pořadí, paní poslankyni Chalánkovou. Prosím, aby se připravila paní poslankyně Kovářová.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, již několikrát zde zazněl odkaz na stanovisko Rekonstrukce státu. Dovolte, abych se začetla do tohoto stanoviska, protože stejně jako Evropská komise kritizuje tento návrh služebního zákona podle sněmovního tisku 71 i již zmíněná iniciativa Rekonstrukce státu. Za sebe mohu říci, že mi bylo ctí, že jsem mohla spolupracovat s touto iniciativou Rekonstrukce státu již v minulém volebním období a některých pracovních jednání se zúčastnit, takových, která se týkala právě projednávaného zákona služebního.

Rekonstrukce státu porovnála návrh komplexního pozměňovacího návrhu novely služebního zákona s parametry v prohlášení o podpoře Rekonstrukce státu. Komentář návrhu byl podkladem také pro kulatý stůl za účasti oponentů se zkušenostmi z veřejné správy a členů pracovní skupiny Rekonstrukce státu, který přispěl ke zformulování hodnocení pozměňovacího návrhu.

Pracovní skupina Rekonstrukce státu ve shodě s oponenty došla k závěru, že návrh zákona v předložené podobě nemůže zajistit profesionalizaci státní správy, a

bude-li přijat, bude muset být v brzké době zásadně novelizován. Návrh bohužel neodpovídá řadě parametrů a principů obsažených v prohlášení o podpoře Rekonstrukce státu, jak podrobně zdůvodňujeme níže. Týká se to zejména stability a otevřenosti státní správy. Další část zásadních parametrů, jako je například právní úprava whistleblowingu, nelze hodnotit, neboť mají být upraveny až podzákonným předpisem, což považujeme za nevhodné a neodůvodněné i vzhledem k tomu, v jakém detailu se návrh věnuje například titulování státních úředníků či sladění pracovního a osobního života.

Zásadní problém představuje otázka odměňování. S její větší reformou autoři počítají až v horizontu dvou let. I kdybychom optimisticky předpokládali, že ke kvalitní novelizaci skutečně dojde, dočasný model odměňování snižuje finanční ohodnocení mladých lidí s vysokoškolským vzděláním, jelikož se ruší rozpětí ve stupních a je kladen důraz pouze na senioritu. Tím bude státní správa finančně ještě méně atraktivní pro mladé lidi.

Zároveň návrh prakticky uzavírá vstup do státní správy zkušeným profesionálům a odborníkům z jiných sektorů. Noví úředníci budou smět vstupovat pouze na pozici referenta a vedoucího oddělení, a to včetně bývalých úředníků, kteří odešli do evropských či mezinárodních institucí, s výjimkou Evropské komise. Navíc v průběhu prvního roku mají proběhnout výběrová řízení na místa nadřazených. Vybírat se tak bude jen ze stávajících úředníků bez nového nastavení odměňování. Hrozí tak formalistická realizace těchto výběrových řízení a je ohrožena implementace.

Návrh rezignuje na reformu systemizace. Ani nová systemizace není podložena žádným auditem agend ani obdobnou analýzou. – Zde bych se chtěla zastavit, protože považuji za velmi důležité se bavit také o agendách a auditu agend, protože pokud chceme schválit –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám. Vydržte chvíličku, počkáme, až se kolegové ztiší napravo i nalevo, jde to z obou stran.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji. Děkuji, paní předsedající.

Pokud chceme schválit tento služební zákon pro úředníky státu, musíme také vědět, které činnosti a kolik úředníků vlastně potřebujeme. To je úplně základní předpoklad.

Návrh nezajistí podmínky pro splnění deklarovaného cíle zvýšení efektivity výkonu státní správy, její stability a profesionality, spíše ji konzervuje.

Rychlost přijímání zákona jde na úkor jeho kvality a dlouhodobé udržitelnosti. Je reálnou hrozbou, že zákon bude brzy novelizován. Návrh komplexní novely je připravován bez zapojení opozice. Nedochází k širší odborné debatě, pouze ke konzultaci s vybranými skupinami. Takto systémová a zásadní právní norma by měla projít standardním legislativním procesem včetně věcného záměru, zhodnocení dopadu regulace a vnějšího připomínkového řízení. Chybí také finanční analýza dopadu. Návrh komplexního pozměňovacího návrhu není doprovázen změnovým zákonem, který má být teprve připraven.

Pokud bude zákon schválen v navržené podobě, bude nezbytně nutné dále tento návrh novelizovat. Proto upozorňuji, neschvalujeme paskvil a věnujme se řádnému projednávání, dokud je čas. Ještě jednou opakuji – Rekonstrukce státu ve shodě s oponenty došla k závěru, že tento návrh zákona v předložené podobě nemůže zajistit profesionalizaci státní správy.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní zde mám faktickou poznámku pana poslance Adamce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, paní místopředsedkyně. Budu velmi stručný. Já jsem tady dneska zaslechl několikrát slovo Rekonstrukce státu. Víte, ono se to nemá používat, když se to hodí do krámu a když se to nehodí. Já si myslím, že je potřeba se zamyslet nad tím, o kom se tady vlastně bavíme, kdo to je. Já už jsem tady několikrát vystoupil s tím, že mi to velmi vadí, protože je to skupina lidí, která prostě prosazuje své politické zájmy ne tak jako my, že se necháme řádně zvolit, ale přes nás a způsobem, který je velmi zavrženíhodný. Vzpomeňte si před volbami, jak vám chodily výzvy, ať podepíšete nějakých pět nebo devět, já už dnes nevím, artikulů návrhů zákonů, a když to nepodepíšete, že budete na černé listině a voliči vás nebudou kroužkovat.

Já jsem se ptal na hospodářském výboru, co jsou vlastně zač. Ono to není tak úplně jednoznačné, že to je nějaká skupina občanských sdružení. Z dotyčného člověka, který je tam zastupoval, nakonec vypadlo, že to jsou lobbisté. Já nechci hodnotit, jestli lobbisté jsou pozitivní, nebo negativní. Já si myslím, že o lobbistech bychom se tady bavit neměli.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé strany.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Nyní prosím k mikrofonu paní poslankyni Kovářovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, mohli bychom se zde dalších několik hodin zabývat detaily, probírat jednotlivé paragrafy, ale dnes jsme si vyslechli zásadní připomínku Evropské komise ke služebnímu zákonu. Kvalita služebního zákona je na prvním místě. Čas hraje méně důležitou roli. Proto mi dovozte, abych připomněla vývoj v posledních měsících a především proceduru příprav služebního zákona.

V lednu jsme obdrželi poslanecký návrh novely stávajícího služebního zákona, s tím, že bylo jasné, že bude vypracován nový komplexní pozměňovací návrh. Ten jsme obdrželi koncem května v paragrafovaném znění. V červnu pak proběhlo jednání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů. Výbor však nepřijal žádné usnesení. Nicméně pozměňovací návrhy byly znovu načteny v ústavněprávním výboru.

Na konci června v ústavněprávním výboru byly předloženy další pozměňovací návrhy, z nichž některé měly až 54 body. V nedávné době jsme obdrželi další dokument z ústavněprávního výboru, kde byly všechny tyto pozměňující návrhy zapsány. Dalo by se říci "v tom aby se poslanci vyznali", a proto se ptám, zda to bylo vše nutné.

Zaznělo zde, že opozice byla přizvána k jednání. Ano, byla, ale až v době, kdy bylo připraveno paragrafované znění. V tomto okamžiku je možné se bavit jen o detailech návrhu, nikoliv o celkové koncepci. To by bylo bývalo možné, avšak na začátku příprav nového zákona. Koalice jednala s nejrůznějšími subjekty, například s odbory, jen na opozici zapomněla.

Naše připomínky uplatňované právě v okamžiku, kdy byl na stole komplexní pozměňovací návrh v paragrafovaném znění, byly jasné: Nechceme generální ředitelství, jde o zabetonování státní správy. Chtěli jsme dostatečnou prostupnost státní správy a samosprávy. K těmto pozměňovacím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě.

Jak zde zaznělo, nejsou vyčísleny finanční dopady tohoto zákona. Důvodová zpráva, kterou jsme si důkladně přečetla, byla jen popisem paragrafovaného znění. Na změnový zákon jsme čekali též dlouho.

Služební zákon je cesta správným směrem, ale nikoliv v současné podobě. Chyba se stala na začátku vzniku nového zákona, kdy koalice nepřizvala k jednání opozici a kdy opozice nemohla vyjádřit svůj postoj k celkové koncepci nového zákona. Ale není všem dnům konec, chybu lze snadno napravit, a to zahájením jednání koalice s opozicí o našich požadavcích. Cílem je přece přijetí takového služebního zákona, který povede k vybudování stabilní odborné základny státních zaměstnanců, kteří budou pyšní na to, že mohou pracovat ve státních službách, a zároveň svoji práci pro

stát budou považovat za veřejnou službu ve prospěch všech. Tito státní zaměstnanci pak budou oporou každé vlády, ať pravicové, či levicové. Budou úředníky s historickou pamětí, kteří umožní každé vládě se vyvarovat chyb z minulosti a zajistit kontinuitu. Nezapůjme se proto detaily, začneme se zabývat znova celkovou koncepcí.

Vyzývám tedy koalici, ať zahájí jednání s námi, s opozicí, a pak můžeme mít nový kvalitní zákon brzy na stole. Děkuji. (Potlesk z lavic zcela napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k řečnickému pultíku pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, děkuji mnohokrát.

Dámy a pánové, tento zákon se mi podobně jako celé řadě mých předchůdců zdá špatný a nepřijatelný. Jako jednu z hlavních vad mu vytýkám naprostou neprostopnost systému státní správy, kterou zakotvuje, a to, že řízení státní správy je zbytečně složité. Čili já pro něj hlasovat nebudu, ale přesto, nebo možná právě proto bych si dovolil uvést několik důvodů možná na miskou vah proti jeho přijetí, které by mohly některým z vás třeba pomoci otevřít oči. Použiji k tomu dvou takových exkursů do minulosti – do minulosti nedávné. Tam si dovoluji využít své zkušenosti se zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, který jsem měl tu čest jako hejtmán také aplikovat. Možná s tímto zákonem jsme se potýkali, nechej říct dokonce i v některých případech bojovali.

A pak bych se chtěl podívat do historie dálnější, jak se vypořádávali s tímto problémem naši pradědové, nebo prapradědové možná, k zákonu, který byl vydán 25. ledna 1914 pod číslem 15/1914 a který nese název zákon o služebním poměru státních úředníků a státních sluhů, nebo tzv. úřední pragmatika. Tento zákon se silou svého majestátu vydal císař František Josef I. a tak tomu také nasvědčují úvodní slova: "S přisvědčením obojí sněmovny Rady říšské vidí mi se naříditi takto:". A nyní tedy pokračuje asi polovičním objemem, nežli je ten náš zákon, text, ze kterého bych si dovolil některé věci ocitovat a upozornit na problém, který již tehdy naši pradědové viděli a který my, nebo vy, kteří tvoříte ten zákon nyní projednáváný, možná nevidíte, nebo jste na něj zapomněli, nebo možná není tak zřetelně viditelný v tom textu.

Tady třeba říká ten zákon přímo v § 1, že "ustanoveny nemohou býti osoby, na jejichž jmění jest uvalen konkurs, pokud konkursní řízení trvá". Nebo: "K ustanovení je třeba povolení ústředního úřadu, když uchazeč" – a teď tady pominu první tři ustanovení týkající se věku toho uchazeče – "byl propuštěn ze státní služby nebo vystoupil ze státní služby za zahájeného disciplinárního řízení." Čili jakási historie toho člověka. Jak to máme my? Může se člověk, který již byl jednou ze státní služby

vyřazen, vyhozen, bylo proti němu vedeno řízení, na jehož základě musel odstoupit z funkce úředníka, může se znova hlásit? Není to šrám na jeho profesní historii tak významný?

Nebo tady třeba: "Vyjde-li dodatečně najevo, že některý úředník vyloudil si ustanovení tím, že předložil neplatné listiny nebo zamlčel okolnosti, které podle platných předpisů vylučují ustanovení, buď proti němu disciplinárně postupováno." My máme v našem zákoně samozřejmě povinnost dokládat kvalifikaci úředníka úředně ověřenými listinami, ale třeba by mohlo časem vyjít najevo, že některý z povedených pánů úředníků si tyto listiny dovolil pozměnit. Jak budeme postupovat?

Tady zmiňoval jeden z mých předřečníků už možná dopoledne, nevzpomínám si tedy, se vši úctou, který ze ctihodných pánů kolegů to byl, ale zmiňoval vadu spočívající v tom, že byla pravomoc jmenovat onoho generálního ředitele, tedy pokud by – nedej bože – takový institut byl v zákoně ustanoven, odňala jej z rukou pana prezidenta. Tady ten náš zákon říká, že případy, ve kterých služební přísaha byla konána do rukou císaře pána, zůstávají nedotčeny. Čili ponechává tu pravomoc Jeho Veličenstvu.

Co se týká kvalifikace, tady jsme celkem ve shodě. Požadujeme odborné vzdělání, naši předkové rovněž. Tady vyžadují schopnosti a pojmání. Český jazyk byl trochu jiný, nežli je dnešní náš jazyk, a možná překlad z němčiny to také trochu ovlivnil. Ovšem pak už je to jasné – pilnost, svědomitost a spolehlivost, způsobilost pro styk se stranami a pro zevnitřní službu, znalost jazyků – i to je v našem návrhu obsažené –, výsledek zaměstnání, a světe, div se, i chování. I chování.

§ 24. "Úředník má zachovávat ve službě i mimo službu vážnost stavu." Mluvíme my také o stavu úřednickém? Máme na mysli nejenom zaměstnání, nejenom ten klan, ke kterému se chystáte, že jej vytvoříte, tu kastu? Máte také na mysli, že vytváříme stav, něco, na co ti lidé by měli být hrdí? Vždyť být úředníkem by mělo znamenat příslušet k nějakému stavu. To už ovšem naši předkové dobře věděli, co to znamená, a tak se také i chovali nejenom jako úředníci, ale i jako tvůrci tohoto zákona. Vyloučení úředníka z různých spolků, svazků, které by mohly narušit jeho postavení, je tedy samozřejmě. I my na to zřejmě myslíme.

"Úředník má se uctivě chovati ke svým představeným a ve styku s úředními soudruhy a podřízenými šetřit slušného chování." Tak to doufám na to také myslíme.

Nás se netýká již vojenská služba, na kterou ale předkové myslet museli, protože museli zachovat po dobu konání prezenční služby výsady stavu úřednického a umožnit držitelům těchto hodností vrátit se po absolvování vojenské služby zpátky. V lednu netušili, co je čeká za půl roku nebo tři čtvrtě roku v tom roce 1914, tedy před oněmi sto lety, kdy tento zákon byl vydán.

Tento zákon dokonce myslí i na to, jak si má úředník počínat, uzavře-li sňatek. "Ožení-li se úředník, má to oznámiti ve čtrnácti dnech služebnímu úřadu." Tak to by u nás asi neprošlo, v naší genderově korektní době. My budeme totiž asi taky mít i úřednice. Tak to prosím asi pomíneme, nebudu na tom trvat, abychom to do našeho zákona zapracovali.

Co se týká výdělkových vedlejších zaměstnání, která mají být oznámena služebnímu úřadu, i my... (Poznámka zpravodaje mimo mikrofon). Vy na to myslíte, věřím tomu, je to tam, v tom zákoně.

Tady je zajímavé ustanovení, na které vy jste také mysleli poměrně široce a bohatě, a už to tady bylo zmiňováno: "Úředník jest oprávněn užívati úředního titulu a má nárok na to, aby jak ve služebním styku, tak i v úředních vyhláškách byl nazýván tímto titulem." (Řečník se obrací k lavici zpravodajů.) Tituly jste přidělili. Zdalipak jste také mysleli na to, že má být ten titul používán a důsledně šetřen? Věřím tomu, že ano.

Naši předkové, vědomi si trvalosti času a trvalosti hodnot, také mysleli na to, aby úředníkům – a teď zase cituji: Úředníkům mimo službu, jakož i úředníkům ve výslužbě přísluší právo dále užívati svého úředního titulu. Avšak při všech úředních příležitostech a při všech vyhotoveních mají doložiti poznámku ke svému titulu, která označuje poměr mimo službu, poměr ve výslužbě." To my známe od našich rakouských přátel, ono krátké a. D. – Kreishauptmann ausser Dienst. Tak mě důsledně naši přátelé z Rakouska v dopisech titulují, pořád ještě. Mysleli jste na tyto tituly, věřím tomu. A dokonce jste, věřím tomu, i na jejich používání důsledně vzpomněli.

Ale na co jste nevpomněli, a to vám musím velmi důtklivě vytknout, pane autore toho zákona, a to je uniforma. Naši předkové stanovili právo – cituji opět: "Úředník má právo nositi uniformu v tuzemsku podle platného uniformního předpisu, přiměřenou svému hodnostnímu postavení a odborné příslušnosti." Ovšem pozor! "Úředníku prozatímně ustanovenému náleží uniforma přiměřená prozatímně zastávanému postavení."

Co se týká dovolené, překvapivě před sto lety nebyli od nás příliš vzdáleni, stanovujíce, že "každý úředník má nárok na výroční dovolenou pro zotavenou, pokud neodporují naléhavé služební ohledy". Kolik byste řekli, že ta dovolená byla? Pro praktikanty 14 dnů, pro úředníky v 10. a 9. třídě hodnostní tři týdny, v 8. a 7. hodnostní třídě čtyři týdny a konečně pro ty nejvyšší úředníky od 6. a vyšší třídy hodnostní pět týdnů. Pět týdnů dovolené měli. Ale na to jste asi také mysleli. A myslím, že tady nejsme nějak výjimeční.

Možná na závěr – tady také § 62 říká: Stane-li se úředník následkem oslepnutí nebo pomatení myslí bez své úmyslné viny neschopným k další službě (oživení

v sále) a ku každému jinému výdělků, tedy mu bude připočteno k jeho číselnému služebnímu času deset let pro vyměření výslužného. – Budou-li ti úředníci číst tento zákon, který jim dáte do vinku, tak k pomatení mysli bude moci docházet. Myslete na to prosím.

Co je ale teď vážné a nevím, zdali jste na to mysleli, § 71 o dání mimo službu říká: "Uchází-li se úředník o mandát poslanecký pro některý ústavní zastupitelský sbor nebo o mandát náhradníka, buď z úřední povinnosti až do vykonané volby dán do poměru mimo službu. Bude-li úředník zvolen za poslance do Říšské rady a neodmítne-li svou volbu, buď nařizeno daní mimo službu na dobu mandátu, a to v případě volby za náhradníka tím dnem, kterého vstoupil nebo byl povolán do zastupitelského sboru." Úředníci, o kterých vy mluvíte, budou blízko tomu světu všemožných mandátů. Budou možná lákáni tím ucházet se ve volbách o získání mandátu poslaneckého nebo senátního. A myslíme na to, že by oni v té době, kdy budou kandidovat, chodili zároveň do práce, resp. nechodili, ale nechali se zastupovat nějakým svým náhradníkem a přitom se věnovali kampani? Mám obavu, že nikoliv.

Velká část je pak věnovaná trestům a disciplinární odpovědnosti. Byli na to velmi přísní, ale zase na druhou stranu spravedliví. Dávali možnost k zastupování u ústního líčení, odkázání a zastavení, odvolání, a důtklivě vyžadovali výkon nálezu a následně pak po provedení výkonu suspendování.

Takže takhle vypadal, pánové a dámy, ten zákon, který naši předkové ústy panovníka získali před sto lety.

Co se týká toho druhého historického exkurzu, tady musím říci, že s tím zákonem o úřednících územních samosprávných celků jsem se potkával v roli onoho hejtmána, nyní již mimo službu, a řešili jsme různé problémy, jak zbavit vlivu a možnosti vystupovat na veřejnosti úředníka, který fatálně zklamal důvěru, která v něj byla složena. Úředník, který přestal zastávat zájmy kraje a zastával zájmy strany jiné, protivně, soukromě. Jak se jej zbavit? Dát mu výpověď? Odvolat jej? To nešlo. On nesplnil podmínky v zákoně stanovené, že musí být pravomocně odsouzený za trestný čin. To nebyl, a proto nebylo možné jej odvolat. Učinili jsme to, byli jsme jím potahováni k soudu.

Nebo jiný příklad. Vedoucí významného odboru na krajském úřadě byl podezřelý ze spáchání trestného činu pozměnění veřejné listiny, byl tedy trestně stíhán, byl nepravomocně odsouzen, ale stále jaksi objížděl kraj a působil a tlumočil názor kraje o tom, jak mají vedoucí pracovníci institucí, za které byl odpovědný, správně korektně vystupovat, jak mají správně korektně žádat o evropské fondy, a přitom sám byl sice nepravomocně, ale posléze pravomocně odsouzen. To pravomocně odsouzení přišlo až posléze. My jsme se ho opět snažili odvolat. Žádali jsme, aby odstoupil, to on nemohl učinit tvrdě, že odstoupení by mu v očích státního zástupce přitížilo, neboli pořád konal tak, jak si myslel, že má konat.

A my jsme tedy hledali cestu. Našli jsme cestu, kterou asi vy také budete hledat, protože také v tom návrhu zákona je trestní stíhání, pozastavení výkonu služby s těmi padesáti a dalšími deseti tisíci peněz, možnost odvolání při pravomocném odsouzení, což je vždycky dlouhá cesta k tomu pravomocnému odsouzení. Našli jsme takovou cestu, že on nevystupoval jako řádný úředník, nechoval se řádně. To tam také někde v tom zákoně je, že se musí takto chovat. A odvolali jsme jej. On se s námi soudil, vysoudil přijetí zpátky do služby, vysoudil návrat ušlých finančních prostředků. A konečně, když jsme se ho chtěli definitivně zbavit, museli jsme mu nabídnout velkorysě odstoupné, nikoliv tak velkorysě, jaké vy nabízíte úředníkům při odchodu, tedy dvanáctinásobku, tak vysoké nebylo.

To je prosím jenom určitá exkurze k tomu, co všechno v tom zákoně je. Já jsem tady našel další věci. Tady píšete, že překážkou pro přijetí do služebního poměru – a nyní už jsem v realitě, v tom konkrétním našem zákoně – osobou vykonávající vojenské cvičení nebo mimořádnou službu. Co aktivní záložáci? Nebudou moci být úředníci podle našeho zákona aktivními záložáky? Nebudou neustále v konfliktu, když půjdou na cvičení? A já vyjadřuji obrovskou úctu a uznání aktivním záložákům. Bude ten úředník moci toto dělat, nebo nebude?

Pak jsou tady ty soudní věci, to už jsem zmiňoval. Ano, tady skutečně je ten § 61 v našem zákoně, který projednáváme, odst. 1 písm. e) zproštění výkonu služby z důvodu vazby. No ale někdy přece může být trestní řízení prováděno mimo vazbu. Je zahájeno, člověk je na svobodě, je s ním vedeno trestní řízení, ale tady ten člověk ze služebního místa představeného, tedy z vysokého postu, nemůže být odvolán.

Takže přátelé, já myslím, že tady už asi jsem dospěl k závěru svého příspěvku, který, jak to tady mám před sebou, chronologicky mapuje ty zákony tak, jak jsem z nich čerpal a uváděl příklady: 1914, 2002, 2014. Vidíte, že v tom není nějaký extra rozdíl. Naši předkové měli podobné starosti, jako máme my, aby tam nepřišli lidé nevhodní, nehodnotní. Ale při vši úctě, ten zákon císaře pána daleko více myslí na to, aby noví lidé do té státní správy mohli přicházet. Mluví třeba o sboru důstojnickém, jak se důstojník může stát žadatelem o místo ve státní správě. Učitel. Jiný druh státního zaměstnance. Vysokoškolský učitel. To my velmi výrazně omezujeme.

A proto mi dovozte, abych se přimluvil za to, aby tento návrh byl vrácen zpátky do projednávání, aby nakonec byla naše opoziční žádost vyslyšena, abychom mohli ten zákon přepracovat tak, aby byl ne ku prospěchu nám, ne ku nakonec prospěchu těm úředníkům, ale ku prospěchu občanů, kteří s těmi úředníky budou nuceni tak jako tak jednat. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím s faktickou pana poslance Stanjuru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já budu mít velmi krátké vystoupení. Já jsem zhruba před dvěma hodinami položil 22 konkrétních dotazů a nedostal jsem jedinou odpověď. Tak jestli pracovní metoda předkladatelů a zpravodaje je, že budou mlčet a nic neříkat, tak takhle to projednávat opravdu nemůžeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za dodržení časového limitu a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Vilímce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové, původně jako poslanec, který teprve včera skládal poslanecký slib, jsem nepředpokládal, že budu na této schůzi Sněmovny aktivně vystupovat, především ve vztahu k těm zákonům, kde již proběhlo první čtení. Nicméně okolnosti tohoto mimořádného zasedání Sněmovny a snaha o projednání této novely služebního zákona mě k tomu vystoupení vybízí.

Také mám připravený dotaz na závěr svého vystoupení. Věřím, že pan předkladatel bude přítomen. Mám připraveny i nějaké pozměňovací návrhy, které jsem nemohl zadat do systému, protože nevím, jestli se bude projednávat sněmovní tisk 71/0, což je novela stávajícího služebního zákona, anebo úplně jiný text, o kterém se tzv. zde mluví, a to je sněmovní tisk 71/8, který naopak ten stávající platný, byť neúčinný služební zákon, ruší. I z tohoto vidíte, v jaké jsme situaci, situaci nebyvalé.

Byť jsem teprve včera skládal poslanecký slib, tak jsem byl poslancem v minulém i předminulém volebním období a těžko bych hledal příklad u projednání takto závažného zákona, jako je příklad projednávání zákona služebního v tomto volebním období.

Když se vrátím ještě k tomu textu, který je pro mě relevantní, protože je základní, k textu 71/0, podanému šestici poslanců, v některých případech již dnes také ministrů, tak skutečně stojí za zaznamenání, že vládní stanovisko ke sněmovnímu tisku číslo 71/0 je nejen nesouhlasné, ale v odůvodnění je na mnoha místech poukazováno přímo na rozpor s ústavním pořádkem. To není dobré vysvědčení pro dnešního ministerského předsedu, který je také autorem té původní předlohy, ani dobré vysvědčení pro všechny ostatní, především ty, kteří disponují právníckým vzděláním.

Ano, bylo chybou, že od přijetí zákona v roce 2002 žádná z dalších vlád, a to jak levicových, tak pravicových, neměla odvalu, možná neměla ani čas nepřilíš povedený text změnit a upravit tak, aby tento zákon byl proveditelný. V minulém volebním období takovým posledním pokusem byla snaha Nečasovy vlády, která však nemohla být dotažena do konce, jak víme, kvůli rozpuštění Poslanecké sněmovny. Současný pokus protlačit za každou cenu služební zákon považuji jak

z věcného, tak z legislativního hlediska jako cestu velmi špatným směrem. Zákon, který by měl být jedním ze základů upravujících vykonávání významné správní činnosti pro stát, je zde předkládán tak podivně, že bychom pro to stěží hledali nějaké jiné příklady, a to i v tolik kritizovaných volebních obdobích.

Nebyl jsem od začátku volebního období samozřejmě přítomen ve Sněmovně, ale vím, že projednávání textu tohoto návrhu bylo ve výborech několikrát přerušeno. 3. července 2014, jak jsem se mohl seznámit, najednou přichází ústavněprávní výbor s komplexním pozměňovacím návrhem, kterým se kompletně ruší zákon z roku 2002, a to na základě zřejmě koaličních dohod. Takto se, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové, zákon o státní službě prostě projednávat nemůže.

Nedošlo, jak již zde bylo několikrát zmíněno, k žádnému oficiálnímu vnějšímu připomínkovému řízení, pouze k nějakým seancím, ať již nočním, anebo snídaňovým. Myslím si, že to nemůže nahradit vnější připomínkové řízení. Nikdo z dotčených institucí se oficiálně k tomu v rámci onoho připomínkového řízení nemohl vyjádřit.

Pouze dnes dokola slyšíme od představitelů vládní koalice, že bez urychleného – a podotýkám ukvapeného – přijetí tohoto zákona přijdeme o miliardy z Evropské unie. Ukázalo se dnes, že ono je to trošku složitější. Evropská komise sice přirozeně vyvíjí tlak na přijetí takového zákona, ale určitě ani ona, a ukázalo se to i v jejím stanovisku či doporučení, nemá zájem na ukvapeném projednávání textu zákona, který naopak může udělat více škody než užítku.

Předkladatelům především šlo a jde o to, aby se v zásadě omezila legislativní diskuse na minimum, protože my teď tzv. vládeme, my si zákon vytvoříme k našemu obrazu. Že taková podoba zákona bude mít neblahý dopad nejen na státní úředníky, ale především na občany, to nás nezajímá. My si prostě posty na ministerstvech obsadíme našimi lidmi, ti budou napříště rozhodovat jakési personální provázanosti a určovat profil jednotlivých správních úřadů, jednotlivých ministerstev v zásadě podle našich dispozic. Bylo zde mluveno nebo poukazováno na institut tzv. náměstků, kteří nebudou moci řídit žádný resort nebo žádnou sekci. Každý další ministr příštích vlád, pokud by tento návrh zákona byl schválen, bude mít smůlu. Ano, může si vzít dva náměstky, ti však žádné kompetence dovnitř ministerstev mít nebudou. Budou to taková kibicové. Pouze, jak bylo řečeno, mohou ministra zastupovat na vládě, nemohou hlasovat, případně ve výborech Poslanecké sněmovny či Senátu.

Ted' nechci debatovat o detailech návrhu, těch určitě bude podáno mnoho pozměňovacích návrhů. Pokud nedojde k vrácení návrhu zákona k projednání do výboru. Ano, zákon o státní službě, nebo o státních úřednících, jak ho nazveme, je vcelku vedlejší, je potřeba přijmout, ale to ve standardní podobě legislativního procesu a v kvalitním textu. Nikoliv tak, jak je nám teď vnucováno.

Občanská demokratická strana deklarovala ústy předsedy politické strany, předsedy klubu a ostatních vystupujících, že je ochotna a připravena se podílet na přípravě kvalitního textu, který skutečně nastaví jasná pravidla pro činnost úředníků státní správy, ale také nastaví jasné pojmenování zodpovědnosti těchto úředníků. To nelze dělat na koleně, byť by to koleno bylo pana Chvojky nebo koleno pana Tejce nebo dalších. To nelze dělat pouze v dohodě někoho s někým. Cílem by měla být kvalitní a efektivní státní správa, nikoliv vznik dalších úřadů, generálních ředitelství, generálních ředitelů a neprostupnost celého systému sloužící nějakým aktuálním politickým zájmům.

Chtěl bych se na závěr svého vystoupení zeptat také pana předkladatele zákona, protože pro mě je pan Chvojka jedním z předkladatelů zákona, nikoliv pan Dienstbier: Co vedlo předkladatele zákona, nebo předkladatele pozměňovacího návrhu, k tomu, že v rámci tzv. systemizace v § 188 má nárok být přijat do služebního poměru úředník, který o to požádá, ve lhůtě dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a který vykonával v posledních deseti letech činnost v určitých úřadech, které jsou tam vyjmenovány? Mimo jiné i v obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Chci se zeptat, proč je to omezeno pouze na obce s rozšířenou působností. Proč tam není třeba i obec s pověřeným úřadem? Protože kupříkladu bývalý vedoucí stavebního úřadu na obci s pověřeným úřadem, který teď zastává nějaké systematizované místo, se nebude moci stát zaměstnancem dle služebního zákona. Na rozdíl od vedoucího stavebního úřadu, který toto stejné místo zastává na obci s rozšířenou působností. Tomu já fakt nerozumím. A byl bych rád, kdybych na tuto otázku dostal odpověď. Nemyslím si, že vedoucí stavebního úřadu na obci s pověřeným obecním úřadem je něco méně než vedoucí stavebního úřadu na obci s rozšířenou působností. A takových záležitostí je v tomto zákoně více a určitě k tomu budu směřovat i pozměňovací návrh.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vilímcovi, a ještě než budeme pokračovat v rozpravě včetně faktické poznámky, tak mi dovolu, abych konstatoval omluvu pana ministra vnitra Milana Chovance, který odchází v 17.30, do konce dnešního jednacího dne. A pro jistotu raději budu konstatovat i omluvu pana poslance Bezecného a Farského, protože nevím, jestli jsou zaznamenány v protokolu.

Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Františka Laudáta. Pane kolego, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem vás chtěl požádat, abyste udělal adekvátní pauzu a zajistil, aby aspoň jeden z šesti předkladatelů zákona tady seděl. Jinak si tady můžeme povídat, pak se dočteme od

předsedy hnutí ANO, že si tady můžeme kecat, co chceme. Nemá takové jednání smysl. Já to beru jako pohrdání Sněmovnou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, požádám předsedu klubu sociální demokracie, jestli by zajistil přítomnost někoho z předkladatelů. A protože je jich dostatek, tak myslím, že některý z nich sedí v sále. Ale v tom případě bych byl rád, kdyby se někdo posadil ke stolku zpravodajů, ač povinnost takovou má pouze zpravodaj, nikoliv předkladatel, poznamenávat si průběh rozpravy. Přesto bych požádal, aby někdo z předkladatelů zaujal místo u stolku.

Pan kolega Chvojka s přednostním právem, poté pan kolega Benda. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl tady objasnit, nebo vysvětlit, svoji určitou dvojroli. Možná se i dá má osoba považovat za předkladatele, i když jsem zpravodaj, ale to se stává v této Sněmovně. Byl jsem do prvního čtení a do všech dalších určen zpravodajem a zároveň jsem na ústavněprávní výbor podal jako jeden z předkladatelů návrh komplexního pozměňovacího návrhu, což není nic neobvyklého. Když si vzpomenu například na minulé volební období, když byla velká novela exekučního řádu, tak pan kolega Staněk, který byl zpravodajem, zároveň podával velké pozměňovací návrhy. Takže jsem zpravodajem i navrhovatelem, nicméně nejsem navrhovatelem původním do prvního čtení, takže se považuji nyní za zpravodaje.

Chtěl bych říct, že to je zajímavá zkušenost být zpravodajem služebního zákona. Já v tomto období mám na starosti dva zákony, myslím si, že jsou oba velmi důležité, resp. služební zákon o něco víc. Prvním zákonem je registr smluv, tím druhým je služební zákon. Pokud jde o zpravodajování registru smluv, tak tam cítím určité zpravodajské naplnění. Ale pokud jde o služební zákon, tak tam jde skoro o zpravodajskou nirvánu. Co se týče mé role, opakuji, jsem zpravodaj a byl jsem určen zpravodajem do prvního a všech dalších čtení. A proto mě, prosím, neoslovujte jako předkladatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě kolega Benda posečká. S faktickou poznámkou jeho stranický kolega Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já nemohu být vykladačem jednacího řádu, to znamená, možná se ukáže, jak je důležité mít Filipa (obrací se k předsedajícímu, ten se směje) při výkladu, jestli ta dvojrole je možná, nebo není.

Každopádně, co chci říci, jestli ta dvojrole možná je, tak je to o důvod více, aby pan poslanec Chvojka odpověděl na dotazy, které tady padají. Protože někdo to vědět musí, a když už tedy je to tak, že máte těch funkcí v tomto zákoně tolik, nebo vašim prostřednictvím, pardon (k předsedajícimu), tak si myslím, že by bylo správné, aby buď odpovídal pan poslanec Chvojka, anebo někdo z vlády nebo někdo. Ale není možné, aby neodpovídal nikdo a k tomu se tady ještě spojovaly různé funkce dohromady. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Blažkovi za jeho faktickou poznámku a za dodržení času. Snad jenom má odpověď: Taková povinnost skutečně u předkladatele není. Zažili jsme to tady. Ale u zpravodaje ano. Ten opravdu musí sledovat průběh rozpravy. Ale vidím, že už klub sociální demokracie zajistí ještě dalšího kolegu.

Pan poslanec Benda má slovo. Prosím, pane kolego.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, asi už jsme trošičku unaveni projednáváním zákona o státní službě, nicméně dovolu, abych vás také upozornil na několik problémů, které tam vidím.

První, co mě opravdu baví v této Sněmovně, je, jak se nikdo netváří, že s tím zákonem má něco společného. Nikdo tu nechce sedět, jediný, kdo aktivně pobíhá a vystupuje, je ministr bez práce, ale ministr vnitra se tváří, že to není vůbec jeho dílo, předkladatelé se tváří, že to není vůbec jejich dílo. Jsem zvědavý, kdo za ten průvih pak ponese odpovědnost, jestli to bude opravdu onen ministr bez práce, nebo kdo to vlastně bude. To je poznámka první.

Poznámka druhá, kterou jsem se pokoušel předkladatelům vnutit, je čistě legislativně technická, ale mám pocit, že je poměrně významného charakteru. Návrh zákona, který sem byl předložen Romanem Sklenákem, Jeronýmem Tejcem a dalšími, se jmenuje návrh zákona na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a státních zaměstnanců ve správních úřadech. Toto je přesně tisk, který projednáváme. Když si vezmete ten krásný komplexní pozměňovací návrh, tak jeho součástí v § 200 bodu 1 je "zrušuje se zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech". To si myslím, že je opravdu zvláštní a absurdní, že zákon, kterým teoreticky nějaký zákon novelizujeme, novelizovaný zákon zruší a nahradí ho úplně něčím jiným. Že jestli je něco přílepek, ale absolutního charakteru, tak je to opravdu toto, a dokonce si opravdu nejsem vůbec jist, jestli to zůstalo. Ale to jsou poznámky spíše technického charakteru.

Nyní již ty pro mne zásadní věcné poznámky.

Já jsem se pokoušel při opakovaných jednáních ústavněprávního výboru na ně upozorňovat, a nebyl jsem příliš vyslyšen. Pokládám za velmi nešťastné, pokud se pokoušíme do státní služby vnutit všechny nezávislé regulátory, které jsme tu složitě dlouhá léta s mnoha peripetiemi budovali, ať už se jedná o Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, Český telekomunikační úřad, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, Úřad pro ochranu osobních údajů a další. Tady naprosto nesystémově vždycky část je někde vyjmuta. Tu je vyjmut ředitel, tu je vyjmuta celá rada, ale přitom celý úřad pod státní službu spadá. Já vůbec nevím, proč, jakou má zvláštní výhodu třeba Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který má kontrolovat státní správu, kontrolovat, jakým způsobem zadává veřejné zakázky, aby zrovna do něj přecházeli jiní zaměstnanci ze státní správy. Jaký to má zvláštní význam? Totéž staťák, který zcela zjevně vykonává státní správu úplně jiného charakteru, než je předpokládána v tomto zákoně, je státní statistickou službou. Dobře víme, jaké problémy způsobilo např. v Řecku drastické ovlivňování statistické služby a dat staťáku a jakým způsobem pak byli trestáni Komisi. A my se tady staťák pokoušíme nacpat pod státní službu a pokoušíme se říci, že sice tedy šéf bude zvlášť, ale zbytek by měl patřit pod státní zaměstnance v tomto služebním zákonu a že by měl přicházet z ostatních služebních úřadů. Nerozumím tomu, jaká je výhoda, když z Ministerstva průmyslu a obchodu bude přecházet někdo do staťáku, proč není mnohem lepší si vzít člověka z matematicko-fyzikální fakulty, který umí dělat statistiky, ale někoho, kdo dělal někde státní správu. Nerozumím tomu, nebylo mi to předkladateli do této chvíle vysvětleno.

S tím souvisí ještě jeden problém, že v § 17 a 19, kde jsou ze systemizace částečně vyňaty některé úřady, Energetický regulační úřad, ČTÚ, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže a Úřad pro ochranu osobních údajů, dobře, tyto jsou vyňaty, ale statistický úřad vyňat není. Nerozumím proč. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vyňata není. Nerozumím proč. Tím chceme říci, že tyto může více ovlivňovat vláda, těmto může více vláda diktovat, ty jsou méně závislé? Stejně tak v § 19 Organizační struktura, jsou tam nějaká vynětí, ale zase chybí Rada pro rozhlasové a televizní vysílání a statistický úřad. Teď jsme se najednou rozhodli, že statistiku podřídíme vládě, za situace, kdy naopak nás všechny mezinárodní organizace tlačí k tomu, abychom měli statistiku co nejvíce nezávislou? Tak na toto bych chtěl upozornit, myslím si, že to je velká chyba a že bychom si měli s předkladateli ještě sednout na to, jak a které orgány, proč jsou vyňaty.

Druhý problém, který pokládám za velmi zásadní, je ono generální ředitelství a zejména postavení generálního ředitele. Z této osoby, nevím, jestli to někdo dostatečně pečlivě četl, se stane absolutně nejmocnější muž v tomto státě, který bude diktovat vládě, který bude mít absolutní moc nad jmenováním nejenom státních tajemníků, ale i všech dalších vedoucích ostatních úřadů podřízených přímo vládě, a

to dokonce v té podobě, že v doprovodném zákoně, který nám byl předložen, zůstávají nadále absurdní ustanovení, že toho či onoho jmenuje nadále vláda, např. šéfa báňského úřadu, šéfa Úřadu pro jadernou energii, ale spadají pod tento zákon. To znamená, vybere jim je reálně generální ředitel státní služby a předloží to na vládu a řekne jim: Vy, vládo, jmenujte.

Pak je tady ještě jeden velký problém, který zase nevím, jestli předkladatelé zaregistrovali, že v § 52 a násl. je ještě k tomu řečeno, že ten, kdo jmenuje, se musí řídit výsledky výběrového řízení, a v odstavci 5 je řečeno: "Účastníci, kteří ve výběrovém řízení uspěli, mají nárok na jmenování v pořadí, ve kterém se ve výběrovém řízení umístili." Nyní předpokládejme, že je někdo, kdo má jmenovat, ať už je to vláda, nebo generální ředitel, a oni to jmenování z nějakého důvodu neprovedou. Například přinese generální ředitel na vládu jméno, které vláda prostě neodhlasuje. Pak jí tu pravomoc nedávejme. Pak řekněme, že to jmenuje všechno generální ředitel. Ale aby přinesl na vládu jméno, které vláda musí odhlasovat, k tomu přece nejsme schopni nikdy vládu donutit. To je kolektivní orgán, kde si každý hlasuje sám za sebe. Jenomže co se stane, když vláda příslušného ředitele nebo příslušného státního tajemníka neodhlasuje? Na základě navrženého textu se tento nepochybně obrátí na správní soud, který zřejmě bude chtít, tak jak to dělal již v minulosti opakovaně v případech soudců a prezidenta republiky, nahradit vůli vlády rozhodnutím správního soudu, že to vláda musela udělat, protože je tak stanoveno. Velmi rychle se nám stane, že pokud vláda někdy neschválí to, co jí generální ředitel přinesl, a k tomu ji nejsme schopni donutit, tak budeme mít v jednotlivých institucích dva ředitele. Jednoho, kterého schválí vláda třeba i podle pořadí, ale prostě prvního neschválí a druhého schválí, a druhého tam vzápětí vrátí nějaký správní soud. Já nechápu, kdo toto vymýšlel. Nechápu, proč toto pořadí je nejenom závazné, ale kde se ještě navíc říká, že na všechna tato jmenování je právní nárok. Přitom překvapivě na vstup do služby se naopak explicitně říká, že právní nárok není, že i když se přihlásím, uspěji, všechno se mi povede, tak nemám žádný právní nárok a musí se mnou uzavřít. Zato na jmenování ve všech těchto funkcích právní nárok vzniká. Pak se tedy netvaříme, že tam ještě někdo jmenuje, a řekněme, že prostě výsledek výběrové komise se vyhlásí.

Já to pokládám za strašlivý omyl, tak jak je to učiněno, ještě v té podobě, že u ústředních orgánů je to učiněno tak, že generální ředitel má absolutní převahu, že jste si sice navrhli komisi čtyři, dva na dva, ale v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího, který musí být člověk od generálního ředitele. Tak to už jste mohli říci, že to je pět lidí a že má tři generální ředitel a dva ty další, nebo že jsou to tři lidi a mají dva jedna.

Ale skutečnost, že jste udělali dva plus dva a jeden má dva hlasy, mně připadá naprosto pochybená. Když už, tak bych tedy nechal dva plus dva, že se musí dohodnout, že se prostě musí státní služba s tou, řekněme, političtější reprezentací

nějak shodnout, ale představa toho, že jednomu dám absolutní právo si to rozhodnout a ještě způsobem, že řeknu, že předseda má dva hlasy, mně prostě připadá úplně chybná.

A takovýchhle výhrad, které by se k zákonu dalo posbírat, je bohužel celá řada. Já myslím, že to nemůže fungovat, že to nezabetonuje dokonce ani vaši státní správu – zabetonuje to ministra bez práce, nějakého generálního ředitele, kterého si tam přivede, a všechny jeho lidi, kteří tam budou sedět a budou všechny rezorty naprosto ovládat. Představený má fakticky možnost kdykoliv své podřízené, resp. jednou za rok, vyhodit. Pokud řekne, že služební hodnocení, které dělá představený, je nevyhovující, tak ta osoba jde, s příslušným ministrem pouze konzultuje, ale automaticky ji odvolává a nikoho se na nic neptá a vypisuje nové výběrové řízení. Budeme mít ministry, kteří nebudou rozhodovat vůbec o ničem, nikdo se jich nebude na nic ptát.

O tom, co budou političtí náměstci, se tady už mluvilo, to budou jenom hlídači z ostatních koaličních stran, kteří budou mít za úkol hlídat ministra, ale faktická možnost ovlivňovat státní službu bude jenom zevnitř, jenom skrzevá představené, ale přitom velmi silná. Přitom celá tahle struktura generálního ředitele a dalších bude nesmírně silná, protože služební hodnocení řekne: jednou špatně, druhý den odcházíš. Zvláštní vtíp je tam, že generální ředitel služebnímu hodnocení nepodléhá. Ten je z něj vyňat, ten zřejmě je tak dokonalý a od začátku je tak jasně, že je tak dokonalý, že ten žádnému služebnímu hodnocení nepodléhá. Myslím si, že to je opravdu, opravdu zábavné.

Vidím, že většinu vládní koalice to stejně příliš nebaví a neposlouchá, takže děkuji těm, kteří mě vyslechli, a na závěr pro výhrady, které říkám, protože si myslím, že je opravdu v zájmu všech, nikoliv opozice, ale všech, aby ministerstva a celý vládní aparát mohly fungovat, je třeba se k tomu zákonu ještě vrátit a některé tyto nedomyšlenosti a některé tyto neuvěřitelné síly, které si tam podle mého názoru pan ministr bez práce napsal jenom sám pro sebe a své kolegy, je třeba opravit. Takže navrhuji, abychom po obecné rozpravě vrátili návrh zákona k novému projednání do ústavněprávního výboru a aby bylo zahájeno skutečné jednání vládní koalice a předkladatelů s opozicí o tom, jak to zlepšit tak, aby to opravdu státní službu stabilizovalo. Já nechci, aby se vyměňovalo po volbách 300 nebo 500 lidí. Souhlasím s tím, že to je špatně. Jsem pro to to stabilizovat dokonce i za situace, kdy vy jste u moci a vy jste ty lidi vyměnili, přesto si myslím, že je dobře to stabilizovat, ale nemůžeme to udělat tak, že se to úplně vymkne jakékoliv kontrole a jakémukoliv dohledu a že volby tady budou už jenom pro parádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bendovi a ptám se, jestli opravdu myslel to, že to bude už po obecné rozpravě, vrácení výborům. Je to trochu škoda, že nebudou ani pozměňovací návrhy. Přestože jeho vyjádření bylo klidné a věcné, přesto vyvolal dvě faktické poznámky – jednu od kolegy Klána a druhou od pana předsedy klubu ODS. Pan poslanec Klán má slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dovoluji mi, abych vašim prostřednictvím reagoval na pana poslance Bendu ohledně Českého statistického úřadu. My podle toho zákona vyjímáme pouze předsedkyni statistického úřadu, aby se to tam nevztahovalo. Ostatní zaměstnanci Českého statistického úřadu pod ten zákon budou spadat. A teď vám povím, z jakého důvodu. Nikoliv abych tady obhajoval ten zákon, ale z jakého důvodu budou spadat pod tento služební zákon. Je to podobné jako u Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. A jak sám jistě víte, kompetenční zákon jak ČSÚ, tak Státní úřad pro jadernou bezpečnost uvádí jako ústřední orgány státní správy. Teď se vás tedy zeptám: Co tedy produkují tyto instituce? Privátní službu? Hájí soukromý či lobbistický zájem? Ne, jsou to, viz § 2 kompetenčáku, ústřední orgány státní správy. A ty, jak vyplývá z jejich působnosti, produkují službu, která je službou přeci pro stát. Pokud by tam neměl ČSÚ spadat, a ani Státní úřad pro jadernou bezpečnost, tak bych to chápal tím způsobem, že by při novelizaci kompetenčního zákona požadovaly vyřazení z kompetenčního zákona tak, že by to nebyly už ústřední orgány státní správy. V tom případě pak nevím, komu by sloužily než jenom státu. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan kolega Zbyněk Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dosti těžké po tom ostrém opozičním vystoupení se klidně naladit a vystoupit poměrně klidně. Ministr bez portfeje, bez práce se už vrátil a říkal tady, když mluvil, že mu týlovou podporu zajišťovaly desítky pracovníků všech ministerstev, když to chystali, a že to vlastně nahradilo vnější připomínkové řízení. Tak možná by ty desítky pracovníků už mohly zpracovat odpovědi na mé otázky. Já fakt se nenechám odbýt – ale je to jenom k části 1 a máme další desítky otázek k části 2, 3 atd. Ale mezitím, aby to nebyla taková nuda, abych se pořád neopakoval, tak vždycky přidám jednu novou.

Tak dotaz: Úřad pro civilní letectví. Kdo a jak bude jmenovat šéfa a jak se naloží se souhlasem evropských institucí, což je v tomto případě nutné? A jak budou fungovat komisaři, kteří ze zákona musí nalétat hodiny a současně nesmějí mít žádné úvazky ze zákona? Fakt si myslíme, že jim dáme takové platy, aby si mohli sami

kupovat hodiny leteckého provozu? To je dotaz č. 23. Prosil bych týlové štáby, které poskytovaly podporu, aby to přidaly k těm prvním 22 a stručně a jasně nám odpovíděly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanjurovi, a ještě než vystoupí pan kolega Štětina, který je řádně přihlášen, na výzvu pana kolegy Blažka odpovím, že ani § 57, ani § 58, natož § 90 nebo 91, neupravují povinnost zástupce navrhovatelů sedět, na rozdíl od zpravodaje. Takže tolik tedy jednacím řád.

Prosím, pane kolega Štětina ve svém řádném vystoupení. Ale vidím, že kolega Jeroným Tejc tady zůstává. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý večer. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já začnu jedním stručným citátem. Historie je matka moudrosti – a já dodávám i poučení. Proto připomínám některé údaje z důvodové zprávy k zákonu o státní službě vlády Petra Nečase a chci věřit tomu, že největší kritici tohoto současného návrhu zákona si tuto skutečnost uvědomí.

Právní předpis upravující práva a povinnosti úředníků vykonávajících státní správu byl schválen již v roce 2002. To všichni víme. Konkrétně šlo o zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech, služební zákon, který měl upravit podmínky zaměstnaneckého vztahu státních úředníků ve státních úřadech. Všechno známá fakta, několikrát to tady padlo. Zákon č. 218/2002 Sb. byl připraven jako veřejnoprávní norma, která však nikdy nenabyla plné účinnosti, a to z důvodu neexistence obecné shody na jeho zavedení do praxe. Tento zákon si totiž politické garnitury nepřály, protože nemohly dopustit rozpad řízeného korupčního systému, a důsledkem tedy bylo opakované odkládání účinnosti tohoto zákona.

Z programového prohlášení vlády ze dne 4. srpna 2010 – a teď prosím vás dávejte pozor na letopočty, protože se pak dostaneme ke konci, kdy jaksi tento zákon měl být účinný od 1. ledna 2014. Z programového prohlášení vlády ze dne 4. srpna 2010 vyplynulo, že prostřednictvím právní úpravy práv a povinností úředníků mají být určeny hranice mezi politicky obsazenými a úřednickými místy ve veřejné správě a zajištěno odpolitizování, profesionalizace a stabilizace veřejné správy. Vláda proto uložila ministru vnitra zpracovat a předložit věcný záměr navrhované právní úpravy. Zde všechno v pořádku, všechno mělo svůj řád.

Věcný záměr zákona o úřednících a zaměstnancích veřejné správy a o vzdělávání ve veřejné správě byl schválen usnesením vlády ze dne 31. 7. 2011 číslo 647, kterým zároveň vláda uložila ministrovi zpracovat ve vládě a předložit, ministrovi vnitra samozřejmě, a předložit ke schválení teze zákona o úřednících veřejné správy a

o vzdělávání ve veřejné správě schválené usnesením vlády ze dne 15. února 2012 č. 92. Nejdůležitějším přínosem implementace navrhované právní úpravy je vytvoření podmínek pro zkvalitnění výkonu státní správy i prostřednictvím vzdělaných úředníků a pro odpolitizování veřejné správy, které s sebou přinese i větší stabilitu, větší spokojenost občanů, jasná pravidla chování, vystupování a činnosti státních úředníků, možnosti přesnějšího a transparentního plánování využití mzdových finančních prostředků a prostředků na vzdělávání úředníků státní správy a snížení rizik korupce a vzniku korupčního prostředí ve státní správě. – Tedy nádherná slova, která však nikdy nebyla naplněna. Čili nikdy nedošlo k projednání, protože ani tzv. vláda práva, boje proti korupci a rozpočtové zodpovědnosti si tento zákon nemohla dovolit přijmout, a pád vlády, samozřejmě po schválení církevních restitucí, je pouze zástupným důvodem, že tento zákon nemohl být schválen vůbec v žádném termínu, což dokazuje důvodová zpráva k § č. 78 tohoto zákona.

Účinnost zákona se navrhuje dnem 1. ledna 2014. Toto datum koresponduje se začátkem nového programového období pro čerpání finančních prostředků z fondů Evropské unie. Evropská unie stanovila jako podmínku pro umožnění čerpání prostředků v tomto programovém období právě existenci účinné právní úpravy postavení státních úředníků.

Čili závěrem. Jestli nám někdo říká, že tento zákon by byl v minulém volebním období schválen, tak by to nebylo, protože pokud si vzpomínám, v červnu 2013 padla vláda, v srpnu jsme se rozpustili, to znamená, že i kdybychom bývali v červnu nepoložili vládu, nebo nebyla tato vláda položena, tak nikdy k 1. 1. 2014 tento zákon nemohl vstoupit v účinnost.

Vážené kolegyně a kolegové, nemám rád nikdy dlouhá slova a snažím se být stručný. Nechávám pouze na vás, jak budete v diskusi pokračovat, případně se vzájemně urážet a občany této země neustále povzbuzovat k negaci všeho dobrého, co svou prací udělali ve prospěch celé společnosti. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Jiřímu Štětinovi. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Marek Černocho, připraví se pan kolega Adolf Beznoska. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já bych se jenom na začátek přihlásil k otázce číslo 23 pana Stanjury ohledně Úřadu pro civilní letectví, kde opravdu komisari, letecké hodiny jsou velmi drahé, a pokud si to budou muset nalátávat, myslím si, že budou utrácet velké peníze.

Zákon o státní službě, který tady je projednáván, tak já osobně a celý Úsvit určitě chceme, aby byl, aby fungoval, aby úředníci získali už nějakou jistotu, nicméně v té podobě, v které je předkládán, z našeho pohledu je nepřijatelný.

Modelů vedení státní správy je vícero, každá země má možnost si zvolit svůj vlastní systém, ať už politický, nebo nepolitický, záleží na jejich rozhodnutí, a z našeho pohledu by tento systém měl být nepolitický hlavně proto, aby to byla funkční státní správa a efektivní státní správa bez nějakých vlivů s každou výměnou ministra, kdy se to zatřese a kdy jsou odejiti úředníci, kteří nejsou v tu chvíli loajální, naopak tam přijdou lidé, kteří jsou nějakým způsobem navázáni na toho nového ministra. Stačí se podívat jenom za poslední funkční období. Tak 700 lidí, a to je zhruba asi před dvěma měsíci, takže si myslím, že číslo, které je, už je v současné době vyšší. Kolik z těchto úředníků bylo opravdu neschopných nebo navázaných na nějaké staré praktiky, to si myslím, že nikdo nedohledá. Kolik z těch úředníků bylo vyměněno z toho důvodu, že bylo potřeba nějaké místo pro lidi, navázané na vládu. Je to otázka, a doufám, že každý ministr, nebo že politici by měli fungovat tím způsobem, že se hlavně snaží, aby to fungovalo, aby to fungovalo pro lidi, a ne aby to fungovalo pro nějaké kamarády.

Předložený zákon je z našeho pohledu takovou miniatomovkou do všech prohlášení o nezájatosti, o odpolitizování státní správy, protože ten systém vybírání generálního ředitele prostě je politický, a je to systém, který přinese další zlaté hnízdo se zlatými vajíčky pro lidi, kteří si nemyslím, že by byli vždycky nejlepší. Systém, který bude dál fungovat a který zabetonuje tuto státní správu. Generální ředitel by tam měl být sedm let, pak se bude volit nový generální ředitel ze státních tajemníků, takže další člověk, který bude pracovat podle zadání současné vlády. Je to minimálně na čtrnáct let, a lidově řečeno, je vymalováno, protože pokud se na to podíváte opravdu reálně, tak ve chvíli, kdy je vybírán člověk a někdo ho osloví, tak ten člověk bude plnit zadání toho, kdo ho oslovil. Tak to prostě je a bývá.

V té chvíli my jsme připravili pozměňovací návrh, který načteme nebo ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, tak, aby to bylo dvousložkové, aby navrhovala vláda a schvaloval, jmenoval prezident, a také samozřejmě odvolával, což je, nebo měl by být nestranný, nezávislý člověk. Funguje to takhle i u jiných institucí, tak si myslím, že by to mohlo fungovat tady také bez nějakých problémů.

Z dalších věcí, s kterými úplně nesouhlasíme, je generální ředitelství jako organizační složka úřadu vlády, protože generální ředitelství se tím dostává do područí premiéra. Ten pak na něj může vyvíjet tlak, např. co se týče rozpočtu kanceláří atd. Generální ředitel bude rozpočtově kontrolován premiérem, což se z našeho pohledu také nejeví jako úplně ideální věc. Začlenění pod úřad vlády je více než faktický symbol, jak nezávislý bude generální ředitel, který je fakticky přímým

podřízeným premiéra. Všechny skutečně nezávislé instituce v České republice nejsou zařazeny pod ministerský resort, ale mají vlastní rozpočtovou kapitolu.

Zastropování odměn na 25 % z ročního platu je rozumný kompromis. Zabránění nesmyslně vysokým odměnám. Ale bylo by třeba dobré vysvětlení vlády, protože do této doby se rozdalo 155 mil. korun, samotný Úřad vlády 26 mil. korun, a kolik z těch peněz dostali opravdu úředníci, kteří na těch úřadech pracují?

První systematizace veřejné správy, plánovaná na 1. ledna 2015. Je si vláda opravdu jista tím, že všechno stihne k 1. lednu 2015? Nechci to zpochybňovat a určitě nejlepší informace má samotná vláda, ale pokud vycházíme ze zkušeností, jak u nás některé věci probíhají, obzvláště ty, které jsou ušity trošku narychlo, tak to vzbuzuje trochu nedůvěru a vláda by měla tyto nejasnosti rozptýlit.

Jednotný výklad zákona. Otázka, která není v zákonu dostatečně řešena, je sjednocování postupů a výkladů stanovisek státní správy. Zákon o státní službě by měl pomoci také unifikaci výkladu zákona a stanovit postupy ve sporných otázkách. Tento problém si myslím, že nebyl dostatečně diskutován, a je to jeden z důležitých přínosů zákona.

Zákon je dělaný z našeho pohledu narychlo, což už tady padlo několikrát, ať už se to týká té chybějící analýzy o finančních dopadech, protože ta čísla, která jsou, tak se v řádu lidí, kterých se to dotkne, v tuto chvíli je to číslo 65 tisíc, nicméně padala čísla i 100 tisíc, tak by se měl pohybovat mezi 5 až 8 mld. korun, což není zanedbatelná částka, a určitě by to nemělo fungovat tak, že něco se odhlasuje, a teprve pak se zjistí, kolik to bude stát, protože pak se samozřejmě někdo bude ptát, kde se na to vezmou peníze.

Je to tedy zákon, který je z našeho pohledu dělaný narychlo a který si jistě zaslouží dopracování, tak jak už tady bylo řečeno, od pana kolegy Bendy, tak v podrobné rozpravě se i my připojíme k návrhu, aby zákon byl poslán zpět do výboru k dopracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Marku Černochovi. Nyní pan kolega Adolf Beznoska, připraví se pan poslanec Milan Šarapatka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já už velmi stručně, protože debata se točí v kruhu, za sebe pár poznámek.

Celý den, nebo podstatnou část dne se bavíme o tom, kdo má být ve státní správě, jaké má mít úředník požítky, kdo ho má jmenovat, jak se bude jeho funkce nazývat,

jak se bude oslovovat, a nikdo tady v debatě zatím neřekl to podstatné, co mělo předcházet a co mělo být součástí debaty, a sice jak chceme, aby byla státní správa vykonávána, abychom nadefinovali, jak si představujeme ten servis, tu službu vůči státu, vůči občanům, prostě jak se mají úředníci v systému pohybovat a zabránit dvojakosti možných výkladů. Je to služba a já bych si hrozně moc nepřál, aby v našem státě vládl nikým nevolený úředník. My musíme zachovat, aby politici, kteří pracují dnes a denně s vidinou dalších voleb, kteří prostě nesou následky své práce, byli ti, kteří definitivně a jasně rozhodují. Z tohoto mého pohledu je jasné, že nemůžu tento zákon ve druhém čtení, tak jak ho tady máme, nejen pustit dál, ale přidám se k celé řadě těch, kteří se ztotožnili s návrhem kolegy Marka Bendy, aby byl zákon vrácen do ústavněprávního výboru a podroben další diskusi a aby se konečně otevřela debata i s opozicí.

Víte, v tom návrhu, resp. v tom druhém čtení přišel pozměňovací návrh, který má 84 stránek a asi 200 paragrafů. O tom, že se tedy bavíme ve druhém čtení, nemůže být vůbec řeč, protože ten materiál, který máme před sebou, je zcela nový materiál. Z tohoto pohledu nechápu ani ten spěch, protože takovou jakousi mantrou celého věřejšího dne bylo obhajování, proč zákon musí být schválen tak rychle, protože bychom údajně přišli o čerpání evropských dotací. Já myslím, že v průběhu dnešní debaty bylo zcela jasně vyvráceno, že tomu tak není, a nechci zpochybňovat, kdo lže anebo nelže, ale dnes už je jisté, že Evropská komise žádný takový nárok jednoznačně na případné čerpání dotací neklade. Takže pojďme se k tomu návrhu vrátit.

Jinak co mě trápí určitě stejně jako vás, je zřízení generálního ředitelství. Je to zřízení 40 pracovních míst, úřad, který je naprosto zbytečný. Je to další byrokratický prvek ve státní správě, který bude zatěžovat nejenom občany, úředníky, ale taky státní rozpočet. A to je přesně proti duchu, ke kterému se všichni hlásíme, abychom státní správu zjednodušovali a také zefektivňovali. Jinak ta debata o efektivnosti státní správy by byla určitě rozsáhlá. To je první věc – generální ředitelství v žádném případě.

Druhá věc, která je velmi na pováženou, a věřím tomu, že se na ní shodneme, je to, že ten systém, tak jak je navržen, není de facto přístupný. Chybí tady možnost, aby přicházeli do státní správy profesionálové z jiných oborů, akademici, čerství absolventi vysokých škol. I z tohoto důvodu myslím, že bychom měli říct tomuto návrhu jednoznačně ne.

A abych se přiřadil do celé řady otázek, které vznesl kolega Zbyněk Stanjura, tak snad jednu. Státní tajemník má být volen v dvoukolovém systému, resp. vybírán. V prvním kole se té volby mohou zúčastnit jen představení z daného úřadu, ve druhém kole i z ostatních úřadů. A tak můj dotaz směřuje k tomu, co se stane, když

nebude státní tajemník vybrán ani v jednom z těchto dvou kol, co bude následovat. To je můj dotaz pro předkladatele.

Další poznáměčky si nechám, protože myslím, že k tomu ještě bude dostatek prostoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Beznoskovi. Ještě před kolegou Šarapátkou vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura. Ne? Tak se omlouvám, já vás tady mám přihlášeného. Tak v pořádku, v tom případě pan poslanec Milan Šarapátka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapátka: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych se chtěl také vyjádřit k tomuto zákonu. Plně chápu odpor některých politických stran proti zákonu. Přijetím zákona, který tak úspěšně 12 let blokovaly, dojde k tomu, že začnou vysychat penězovody od kmotrů a spřátelených firem, kterým bude useknuto napojení na předražené státní zakázky. Fakt, že by tyto strany musely začít žít pouze z dotací, které jim dává stát za volby, a z členských příspěvků svých členů, jim musí po letech vysávání státního rozpočtu přijít jako děsivá noční můra. Situace, kterou čeští politici a zákonodárci okolo zákona o státní službě v naší zemi vytvořili, je jedním z největších podvodů, který české politické strany spáchaly v období posledních deseti let. Je to podvod jak na občanech České republiky, tak na Evropské unii.

Nejdříve bych se chtěl zabývat podvodem vůči Evropské unii, která měla odpolitizování státní správy pomocí schválení zákona o státní službě jako podmínku pro vstup České republiky do Evropské unie. Naši politici se tehdy chovali jako chytrá horákyně. Zákon o státní službě schválili, čímž splnili podmínku Evropské unie, ale zablokovali vstup zákona v platnost. Jak dobře víte, Evropská unie si nechce nechat tento podvod líbit a hrozí České republice – a nutno říci, že oprávněně – ekonomickými sankcemi. Pokud k tomu dojde, půjdou tyto ekonomické ztráty na vrub stranám, které zde v posledních letech vládly. Tím, že politici zablokovali platnost zákona, se odpolitizování státní správy neuskutečnilo. To byl druhý podvod, podvod na občanech této země.

Nefunkčnost a praktická neexistence zákona a pravidel pro státní správu umožnila politickým stranám, aby státní správu plně ovládly. Ministři a vedoucí pracovníci státních orgánů se stali absolutními pány. Mohli na hodinu vyhodit z funkce, koho chtěli, a naopak přijmout také koho chtěli, bez ohledu na schopnosti, vědomosti, praxi a kvalifikaci. Ministři ministerstva neřídili, ministři ministerstva obsazovali. Hrdinný typ ministra při svém nástupu prokázal svou ráznost tím, že vyhodil několik vysokých, a tím pádem viditelných úředníků, zatímco potichu do ministerstva dosazoval řadu svých soudruhů ze své politické strany. A protože se politikům zdály

úřednické platy malé, zavedli pro vybrané pracovníky manažerské platy vysoce překračující platy tabulkové. Chyběly už jenom zlaté padáky za miliony, jak je tomu v některých státních firmách. To se dělo nejen na ministerstvech, ale i v ostatních orgánech státní správy. Těmito praktikami se naše politické strany vrátily do období komunismu, kdy stranická knížka byla poukazem na obsazení dobrého místa a vyšší plat.

Toto byl počátek rabování, a to nejen státního rozpočtu. Politici nominanti byli bezohledně dosazováni zejména tam, kde bylo možné ovlivnit velké zakázky a nasměrovat je správným kmotrům. Byli dosazováni tam, kde za desítky milionů podepisovali smlouvy, např. kontrakty na právní služby, které většinou ani nebyly v plném rozsahu dodány. V rámci tzv. snižování počtu pracovníků státní správy byli propouštěni pracovníci obsluhující počítače, uklízečky, kucháři, údržbáři a další. Za vysoké částky byly následně najaty spřátelené soukromé firmy, které za daleko vyšších nákladů tyto služby dodnes provádějí, a spřátelené firmy se staly štědrými dárci, ať už oficiálními, nebo neoficiálními, do stranických pokladen. Pesimistické odhady uvádějí, že pomocí těchto špinavých postupů bylo ze státního rozpočtu v posledních letech rozkradeno až 200 miliard korun ročně.

Naše politická reprezentace posledních let neměla jakýkoliv zájem tento stav měnit. I opozice dobře věděla, že v případě volební výhry se ke korytu také dostane a že si ze státního rozpočtu svůj díl urve. A když došlo k výměně vlády, strany používaly systém ruka ruku myje, o čemž svědčí například i fakt z poslední doby, kdy na místo velvyslance v jedné z důležitých zemí dosadil současný ministr zahraničí za sociální demokracii exponenta ODS, který nikdy v diplomacii nepracoval a na ministerstvo byl politicky protlačen v době vlády předcházející koalice. Možná že toho na sebe naše zavedené politické strany příliš mnoho vědí. Proč si například myslíte, že byl pan Kalousek spokojen se stavem na finančních úřadech, kam v Praze například přijde daňová kontrola statisticky jednou za tři sta let?

Politici pomocí dlouhodobé kampaně namířené proti úředníkům státní správy přesvědčili veřejnost, že úředníci jsou vlastně hlupáci, protože podle politiků jakákoliv soukromá firma umí jejich práci udělat lépe. Úředníci žádní hlupáci nejsou a svědčí o tom mimo jiné i fakt, že z takto decimované státní správy řada nejlepších úředníků odešla do soukromého sektoru, kde úspěšně působí. Na jejich místa byli na druhé straně dosazeni nekompetentní lidé, v podstatě kdokoliv, kdo měl správnou politickou legitimaci. . (Neustálý hluk v sále.)

Toto prorůstání politiky do státní správy se tak rozšířilo, že se politicky obsazovaly i ty nejnižší řídicí funkce. Proto došlo k degeneraci státní správy a snížení kvality její práce. Ale moc to nikoho nezajímá...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Byl bych rád, kdybyste ztišili své hovory, pokud případně máte zájem o projednávání jiného tématu, to téma diskutovali v předsálí a pana kolegu Šarapatku nechali v klidu a pořádku domluvit jeho zajímavý příspěvek k tomuto tématu. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající.

Jsem s touto situací poměrně dobře seznámen, neboť jako velvyslanec jsem spolupracoval s řadou státních orgánů a byl jsem svědkem toho, že jejich výkon v posledních letech velmi prudce klesal.

Každá vláda, každý stát funguje tak dobře, jak funguje jeho státní správa. A signálů, že náš stát přestává dobře fungovat, jsme měli v poslední době více než dost. Každý si pamatuje problémy s registrem vozidel, problémy s placením sociálních dávek a například problémy s kontrolou trhu s alkoholem, kde nedostatečný dohled vedl k jedné z největších tragédií poslední doby. Stál desítky životů a přinesl utrpení stovkám našich občanů.

Náš stát musí začít opět fungovat a zákon o státní službě mu k tomu může zásadním způsobem pomoci. Rád bych konstatoval, že podle mého máme důvody k velmi mírnému optimismu. Jak už jsem řekl, naši úředníci nejsou hlupáci. Přes masakr, který politické strany ve státních úřadech prováděly, je ve státní správě dostatek schopných a spolehlivých lidí, kteří mají velký potenciál. Nyní ale je třeba tento potenciál uvolnit, zbavit se politicky dosazených, neschopných vedoucích pracovníků, vyčistit atmosféru a nechat poctivé lidi řádně pracovat. Žádný zákon nebude dokonalý a neodstraní problémy ihned. Ale v každé kanceláři lidé dobře vědí, kdo je schopný a kdo je jen politicky dosazený. Jakmile vstoupí v platnost zákon, který odstraní ochranu politických trafikantů, bude na ně vyvinut silný tlak jejich spolupracovníky, kteří se již nebudou muset bát, že je za jejich kritiku nějaký politik vyhodí z práce. Tento proces nebude ani jednoduchý ani krátký, ale je to zřetelná cesta ven z krize, ve které se česká státní správa dnes nachází.

Přestože má návrh zákona mnoho chyb a s mnoha výhradami vůči němu se ztotožňuji a souhlasím, jsem si jistý, že je lepší než žádný. Proto budu hlasovat, byť se značnými výhradami, pro tento zákon. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Šarapatkovi za jeho vystoupení. Pokračujeme v obecné rozpravě vystoupením pana poslance Jana Klána. Připraví se pan kolega Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Ještě vás přeruším chvíličku a konstatuji, že jsem obdržel dvě omluvy z dnešního jednání, od 19 hodin se omlouvá ze zdravotních důvodů Vojtěch Adam a z jednání zítra od 9 do 13 hodin pan kolega Jiří Štětina z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, ještě jednou dobrý den dámy a pánové. Už jsem zde vystupoval na začátku obecné rozpravy a dovolte mi, abych zde řekl ještě několik poznámek, protože k tomuto vystoupení mě vyprovokovali někteří mí předřečníci. O tom služebním zákonu a jeho historii jsem zde mluvil obšírně už před několika hodinami. Měl jsem tendenci to vše zopakovat pro ty, co tady nebyli, ale já se tohoto rád vzdám. Řeknu ale několik dalších postřehů, protože jsme tady neřešili ještě Nejvyšší kontrolní úřad.

Já jsem podal pozměňovací návrh, že by se tento zákon neměl vztahovat na prezidenta a viceprezidenta kontroly a další lidi v NKÚ. Z jakého důvodu jsem podal tento pozměňovací návrh? NKÚ má totiž svoji specifikum. Nemí zmiňován, tedy zařazen sice v kompetenčáku, v části ústředních orgánů státní správy, ale jeho role je definována Ústavou, samotné hlavy páté. Z toho důvodu – i když není opravdu veden jako ústřední orgán státní správy, a podle předkladatelů prý není jako správní úřad, ale podle jiných zase opět je a měl by se na něj zákon o státní službě vztahovat – chápu to, že by se ten zákon neměl vztahovat opět na volené funkcionáře. To znamená prezidenta a viceprezidenta NKÚ a další lidi. Že je NKÚ nezávislým orgánem, není v rozporu s tím, že produkuje službu ve prospěch státu. Kontrola výdajů státního rozpočtu, kontrola veřejných zakázek, kontrola příjmů z prodeje státního majetku snad není službou pro stát? Já si opravdu myslím, že pro stát je službou. Je to navýsost veřejný státní zájem. Já bych se pak tedy rád předkladatelů zeptal, když ten zákon se nemá vztahovat na NKÚ, pro koho tedy zase opět NKÚ svoje výstupy uložené zákonem o NKÚ dává jako službu? No přece pro stát. Neměl by to být žádný veřejný zájem, nemělo by to být pro nikoho jiného než pro stát. Z tohoto důvodu jsem podal onen pozměňovací návrh, že se zákon nebude vztahovat pouze na prezidenta a viceprezidenta NKÚ. To k této části.

K ČSÚ už jsem zde mluvil. A pokud jde o Státní úřad pro jadernou bezpečnost a předsedkyni paní Drábovou, můžeme se o tom bavit. Jak jsem mohl vidět, paní poslankyně Jermanová podala pozměňovací návrh, ve kterém vyjímá právě předsedkyni Státního úřadu pro jadernou bezpečnost z tohoto zákona. Nicméně zaměstnanci se pod tento zákon budou vztahovat. (Trvalý hluk v sále.)

Nyní ještě řeknu několik postřehů, proč se předkladatelé a potažmo i minulé vlády neinspirovali někde jinde, třeba v zahraničí. Osobně bych si uměl představit, že bychom se inspirovali např. v Rakousku. Jednak z historického hlediska, přece jenom jsme byli součástí Rakousko-Uherska do roku 1918, takže máme historické vazby, a za druhé, Rakousko-Uhersko má podobné územní členění, jako má naše republika. Mně přijde, že minulé vlády ale i současná vláda chtějí do naší legislativy zavést paskvil pod dojmem, že pokud ten paskvil nefunguje někde jinde, tak u nás zcela jistě bude fungovat, jako se to stalo mnohokrát –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás přeruším a znovu požádám Sněmovnu o klid. Máme poslední dva přihlášené do obecné rozpravy a rád bych, abychom alespoň obecnou rozpravu byli schopni ukončit. Děkuji, páni kolegové. Pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za zjednání klidu, ale pokud to někoho nezajímá, může klidně odejít. Nebo to můžu ještě jednou zopakovat pro ty, co neposlouchají, aby pochopili, že opravdu, když zavádíme paskvily do našeho právního systému, tak to nevěstí nic dobrého. A jak už jsem řekl, proč se nepoučit třeba v Rakousku. Je to země vedle, já myslím, že tam by to bylo dobré, lidově řečeno, obšlehnout, ten služební zákon, zapracovat tam naše zákony. Třeba by to určitě nějak fungovalo. Namísto tvoření těchto věcí, co tady předvádíme. Je to výsměch samozřejmě i pro občany. To se pak nesmíme divit, že jsou znechuceni politikou a politiky, když tady předvádíme tyhle ty různé věci.

Mně to připadá, že se nacházíme v nějaké džungli legislativní, kde na nás občas číhá nějaká bažina. Bažinou je právě tento služební zákon, a pokud do ní zabředneme, tak opět to povede od ničeho k ničemu a výsledek bude absolutní nula. Právě z tohoto důvodu, a nejen z tohoto důvodu, bych si dovolil vrátit tento tisk zpět výborům k novému projednání. Jmenovitě se bude jednat o výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a ústavněprávní výbor, a to po ukončení podrobné rozpravy. A je to z toho důvodu, že si myslím, že by zde měly zaznít jednotlivé pozměňovací návrhy, aby výbory měly o čem jednat.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Klánovi. Ještě bych prosil kolegy, aby se vyjadřovali korektně například k názvu státu, případně k jednotlivým slovům, jako je platnost a účinnost zákona, neměli bychom si to plést. To je na účet mnoha vystoupení.

Pan zpravodaj má slovo s přednostním právem. Připraví se kolega Bendl.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom krátce reagovat na svého předřečníka pana kolegu Klána. Musím říci, že jako zpravodaj – je to moje role, moje úloha – tady poslouchám různé komentáře, různé proslovy a myslím, že pan Klán je dneska jeden z těch nejlepších. Používá slova typu bažiny, duchové. Nicméně já jsem chtěl jenom upozornit – on operoval příkladem rakouským, kde podle něho služební zákon a státní správa funguje lépe – já bych mu chtěl jenom říci, že na to měli přece jenom o pár desítek let více než my. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji. Pan poslanec Petr Bendl je řádně do rozpravy. Ještě předtím jeho stranický kolega Adamec. (Poslanec Adamec se hlásí s řádnou přihláškou.) S řádnou, v tom případě nemáte přednost před svým kolegou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji i mně, abych se vyjádřil k téhle zákonné normě. Nebudu už říkat jednotlivosti, jak zde padaly, protože vidím nadšení v koalici i v opozici, v koalici z toho, že už se tím trápíme, nejsou schopni odpovědět na otázky, které jsou jim položeny, nebo aspoň těm, kteří jsou podepsáni pod tímto návrhem zákona. Víceméně se tím všichni trápí, protože vnitřně tuší, že to je průšvih, akorát teď nevědí, jak z toho ven, protože si tu oprátku prostě dali na krk a teď jak z toho vyjít čestně, aby se vlk nažral a koza zůstala celá.

Já se pokusím udělat malý exkurs do minulosti, protože už jsme zažívali podobnou situaci. Jako politický dinosaurus musím říci, že jsme měli kdysi na stole něco, co se nazývalo honosně reforma veřejné správy, a v rámci této reformy veřejné správy jsme diskutovali napříč politickým spektrem o tom, jak mají vypadat krajské úřady, jak mají být ustaveny a podobně, a já jako tehdy opoziční poslanec chvíli, než jsem se vzdal mandátu a stal jsem se středočeským hejtmánem, jsem hlasoval proti vzniku krajů, protože mám řadu výhrad k tomu, jak jsou nastaveny. Přesto bych chtěl připomenout stávajícím politickým subjektům, starším i těm novým, že zkrátka nakonec jsme byli schopni najít konsensus, a byť reforma veřejné správy prošla cestou komplexních pozměňovacích návrhů, a těch byla celá řada, celá reforma, vznik krajů a všechny ty souvislosti, všechny vládní návrhy byly ve Sněmovně předělány a napříč politickým spektrem jsme je dokázali nastavit tak, že dnes to není žádný významný politický problém.

Připomínám, že jsme například vypreparovali z tehdy vládního návrhu zákona funkci takzvaných státních tajemníků, kde vláda měla mít pravomoc jmenovat státního tajemníka, který by byl součástí krajské rady, měl by možná šanci vetovat některá rozhodnutí krajských rad a podobně. My jsme si s tím problémem poradili tak, aby to vyhovovalo Evropské unii, abychom měli nezávislého ředitele krajského úřadu, který je jmenován ve vazbě na fungování nebo na pozici ministra vnitra, a řadu takových věcí jsme byli schopni vyřešit bez toho, aniž by to přineslo nějaké významné finanční náklady, a zároveň veřejná správa v tomto ohledu a státní správa na krajských úřadech nemůžeme říci, že by nefungovala. Můžeme říci, že máme některé výhrady, ale reforma veřejné správy se napříč politickým spektrem relativně, protože vždycky je co vylepšovat, podařila.

Když jsem se nově stal členem výboru pro veřejnou správu, tak jsem si na to vzpomněl, protože jsem viděl předkladatele tohoto navýsost komplikovaného zákona, kteří dnes také ukazují, že vlastně detaily toho zákona vůbec neznají, a nejsou schopni vysvětlit některé souvislosti – no bodejť by jo, ono to opravdu je komplikované, protože to zcela obešlo řádné připomínkové řízení, protože to není řádný vládní návrh zákona, tak aby se k tomu mohly vyjadřovat i jednotlivé státní organizace. Proto, světe div se, na jednání výboru pro veřejnou správu přicházejí lobbovat představitelé státních organizací, zdali by nebylo možné ještě to či ono upravit. Nechci je tady jmenovat, protože mám pocit, že by pak mohli být transparentně popraveni ti jednotliví ředitelé, kteří upozorňovali na konkrétní věci, které v tom zákoně nejsou nebo na které se zapomnělo a podobně, a to jenom proto, že se vaří zbytečně horkou jehlou.

Musím říci, že jestli se premiérovi Sobotkovi a jeho týmu, nebo jestli si přáli odlišit se od práce Miloše Zemana, jakkoliv jsem s ním jako s premiérem často nesouhlasil, pak se jim to daří ve vysoké míře neprofesionality, ve vysoké míře nevidění než za vlastní dveře kanceláře, protože my neděláme zákon, který by byl na jedno volební období. Děláme zákon, který má být funkční a má být na mnohem delší dobu. A je velká škoda, že sociální demokracie – promiňte mi to, ale musím to říci – už nemá lidi kalibru Miloše Zemana a podobně. Jejich slovo platilo, mohl jsem s ním nesouhlasit a podobně, ale o řadu věcí, které se právě týkaly zákonů, které byly nad jedno volební období, vždy bylo možné se opřít a bylo možné opravdu pracovat. Protože tady ten zákon v počtu 200 lidí nejsme schopni vymyslet. Jsme schopni na něm pracovat ve výboru, udělat pracovní týmy a dát si pár dní s tím, že si ráno dáme kafe a projedeme každý jednotlivý paragraf a budeme se bavit o tom, co od nás vlastně ta Evropská unie opravdu chce, nebudeme se tady zbytečně přetahovat a překvapovat, sami sebe zviditelňovat na něčem, co sice možná může být pro pana ministra bez práce zajímavé, protože mediálně to bude hezké, ale ve skutečnosti se zbytečně překvapujeme věcmi, které ve svém důsledku – až ten zákon někdo schválí, možná ho někdy někdo schválí, pokud přistoupíte na to, co tady opozice myslím zcela oprávněně kritizuje a ty čtyři věci, které chceme, není podle mne problém do té koncepce zapracovat, do koncepce tohoto zákona. Zkrátka zviditelňování na úkor kvality toho zákona je hloupé, naivní a neprofesionální.

Já bych si moc přál, abychom měli silného premiéra, silného ministra vnitra, který místo toho, aby žvýkal v průběhu projednávání tohoto zákona – a už chyběly jenom bubliny – tak místo toho, aby tady obhajoval tento návrh zákona, který se týká veřejné správy, který se týká fungování tohoto státu, a znovu říkám, na delší než jedno volební období, místo toho tady mluví ministr bez práce, který nemá na starosti veřejnou správu, který nemá na starosti věci, které opravdu v tom pracovním týmu mají fungovat, a má tady být tým náměstků, lidí schopných, znajících fungování veřejné správy, tak abychom byli schopni dojít k něčemu, co nebude drahé, splní to

podmínky, které po nás Evropská unie chce, a zároveň to bude funkční na několik volebních období, abychom se tady s tím nemuseli trápit.

Promiňte mi tenhle emotivní projev, ale musel jsem to říct a musel jsem vám dát vzpomenout na doby, kdy sice jsme se tady hádali jak psi, ale byli jsme schopni se na něčem dohodnout. Ta doba zřejmě zmizela a je tady vysoká míra neprofesionality a sebezahledění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. S faktickou poznámkou pan předseda Pavel Kováčik a poté pan kolega Jeroným Tejce. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, dozvěděl jsem se, že v těchto chvílích probíhá jednání vládní koalice s částí opozice právě o tom, jak dál s tímto návrhem zákona. My jako druhá část opozice chceme vytvořit prostor, aby mohli jednat pěkně v klidu a nechyběli tady při projednávání toho návrhu, a proto mi dovolu, abych požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce trvání jedné hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže faktickou poznámku kolegy Tejce odložíme po přestávce. Vyhláší přestávku do 19.45 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.45 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, já vás prosím, abyste zaujali místa v sále, protože skončila doba, na kterou byla schůze Sněmovny přerušena.

Ještě vás seznámím s omluvami, které sem dorazily. Je zde omluva pana ministra Hermana od 19.45 hodin. Je zde omluva pana poslance Benešíka od 19.30 hodin. Je zde omluva pana poslance Antonína od 19.45 hodin.

Vzhledem k tomu, že byla ukončena obecná rozprava, mám zde poznámku, že pan poslanec Benda navrhl, aby byl tento návrh zákona vrácen výboru k novému projednání. Pana poslance Bendu nevidím, ale předpokládám, že je to tak. Takže to je věc, kterou bychom měli asi teď odhlasovat. Přivolám ještě kolegy do sálu a současně registruji návrh na odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím o novou registraci.

Ještě tedy než budeme hlasovat, tak s přednostním právem pan předseda klubu TOP 09. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, promiňte, nebudu zdržovat, ale před tímto hlasováním bych rád sdělil Poslanecké sněmovně, jak je rozdaná karta, dovolíte-li. Jsou dvě možnosti: buď budeme mít služební zákon, kvalitní služební zákon bez generálního ředitelství, anebo nebudeme mít žádný služební zákon. Ta karta se nezmění. Můžeme si o tom povídat dnes. Nebudeme-li s tím dnes souhlasit, tak za půl roku to budeme opakovat. Ta karta bude stále stejná. Buď budeme mít služební zákon bez generálního ředitelství, anebo nebudeme mít žádný služební zákon. To je karta, kterou máme každý z nás v ruce. A nikdo z nás, ani pan ministr Dienstbier, nedostane do ruky srdcové eso. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, tak pokud si pan ministr přeje uplatnit přednostní právo, tak já mu samozřejmě udělím slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Tak právě jsme slyšeli originální přístup k tomu, jak se také může dělat politika. Vyděračský přístup: buď bude po našem, nebo nebude nic. Ať si z toho každý udělá závěr sám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tedy formálně končím obecnou rozpravu, protože by šlo argumentovat, že pan ministr ji svým vystoupením znovu otevřel. Tedy končím obecnou rozpravu a přistoupíme k hlasování. Všechny jsem vás odhlásil. Ti, kteří se chtěli registrovat, se registrovali.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu pana poslance Bendy, který navrhl, aby Poslanecká sněmovna vrátila tento zákon výboru k novému projednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Bendy, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 11, přihlášeno je 152, pro 62, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Můžeme tedy přistoupit k podrobné rozpravě, kterou tímto otevírám, a prosím paní místopředsedkyni Jermanovou, která je první přihlášenou do rozpravy, aby vystoupila. Připraví se pan poslanec Klán. (Velký hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhovaná úprava zákona o státní službě sjednocuje veškeré úřady, jen s několika málo výjimkami, bez ohledu na výlučnost některých z nich. Snaha sjednotit pracovní povinnosti a podmínky výkonu práce v rámci státní služby je naprosto pochopitelná, nicméně toto sjednocení by se mělo

týkat výkonu prací obdobného charakteru, nikoli výkonu prací úzké vrstvy kvalifikovaných odborníků. Tito odborníci se nebudou ucházet o místa na jiných úřadech, kde by svou kvalifikaci nemohli ani v nejmenším uplatnit, a v těchto případech tedy nelze počítat s prostupností úředníků do celé státní správy... (Odmítnutí pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, prosím o klid, aby paní poslankyně mohla v klidu přednést a odůvodnit svůj pozměňující návrh. Prosím zejména levou část sálu. Děkuji. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Tento fakt se týká především odborníků v jaderném a energetickém průmyslu, jejichž činnost často nebývá výkonem standardní úřednické práce. Je proto potřeba provést konkrétní změny tak, aby se rozšířilo vymezení působnosti zákona o státní službě i na předsedu a inspektory Státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Tato úprava by přispěla k postavení Státního úřadu pro jadernou bezpečnost jako nezávislého regulátora. To je mimo jiné požadováno směrnicí Rady 2009/71/Euratom a taktéž připravovanou směrnicí o jaderné bezpečnosti.

Dalším bodem úpravy pro zajištění požadavku nezávislosti a nestrannosti Státního úřadu pro jadernou bezpečnost je jeho zařazení mezi úřady, kterým nemůže vláda snížit počet služebních míst a objem prostředků na platu bez souhlasu toho, kdo je v jejich čele. Nezávislost a nestrannost Státního úřadu pro jadernou bezpečnost je podporována nejen omezením vládních zásahů do systematizace, ale i omezením možnosti zásahu přímo do organizační struktury. Proto je vhodné zařadit i tento úřad mezi úřady, jejichž organizační strukturu schvaluje nikoli generální ředitel, případně vláda, ale přímo ten, kdo je v jejich čele.

To jen ve stručnosti, abych vás seznámila s mým pozměňovacím návrhem, který naleznete v systému pod číslem 1050. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Klán a připraví se pan poslanec Korte.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou v systému vedeny jako sněmovní dokumenty číslo 1043 a 1049. Jedná se za prvé o právní režim NKÚ a druhý pozměňovací návrh se týká Národního bezpečnostního úřadu. Jedná se o totožné pozměňovací návrhy, které jsem předkládal na ústavněprávním výboru. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan poslanec Korte, připraví se paní poslankyně Hnyková.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Já se chci pouze přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem avizoval v obecné rozpravě, je zařazen v systému pod číslem 1061. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Paní poslankyně Hnyková, poté pan poslanec Kubíček.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý večer. Přihlašuji se v podrobné rozpravě k pozměňovacím návrhům vloženým do systému jako sněmovní dokumenty 1057, 1058 a 1059. Zdůvodnila jsem to v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Kubíček má slovo, připraví se pan poslanec Rais.

Poslanec Roman Kubíček: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je vložen do systému pod číslem 1094 a týká se Technologické agentury České republiky, jak již zde bylo zmiňováno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan poslanec Rais, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, a to číslo 1088, také se to týká Technologické agentury. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Kovářová má slovo, připraví se pan poslanec Vilímec.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych se ráda přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům číslo 1082 a 1083. Předkládala jsem je též v ústavněprávním výboru a jedná se o rozšíření možnosti vstupu do výběrového řízení vynětím některých úřadů z působnosti zákona a generálního ředitelství, resp. vynětí systematizace z kompetencí generálního ředitelství.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vilímec a připraví se pan poslanec Černoch.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi načíst pozměňovací návrh, resp. dva pozměňovací návrhy, a to ke sněmovnímu tisku 71/8, tedy komplexnímu pozměňovacímu návrhu ÚPV k tisku 71/0.

Bod 1: V § 185 odst. 1 písm. c) zní takto: "c) zaměstnanců v obecních úřadech, kteří pracují jako tajemníci obecního úřadu, obce s rozšířenou působností nebo s pověřeným obecním úřadem".

Za druhé: V § 188 odst. 1 písm. d) zní takto: "d) vykonával v den podání žádosti v uplynulých deseti letech ve správních úřadech, v obecním úřadu, krajském úřadu anebo v Evropské komisi činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu tří let".

Přečtu odůvodnění těchto dvou bodů, byť částečně jsem o nich mluvil formou otázek, na které nebylo odpovězeno, i v obecné rozbpravě.

Komplexní pozměňovací návrh v případech tzv. přechodných ustanovení rozšiřuje výčet osob v pracovních pozicích, které mohou být poprvé jmenovány státním tajemníkem, i na ředitele krajských úřadů a tajemníky obcí s rozšířenou působností, pokud splňují zákonem stanovené předpoklady. Samotné rozšíření výčtu těchto pracovních pozic i o zaměstnance územních samosprávných celků má zřejmě za cíl při prvním jmenování hledat osoby i mimo vedoucí zaměstnance stávajících ministerstev a útvarů vlády. Rozšíření o další dvě definované pracovní pozice je beztak neúplné a v jistém smyslu i eliminační. Návrh v tomto ohledu pouze dílčím způsobem rozšiřuje více pozic i o tajemníky obcí s pověřeným obecním úřadem. Rozdělování tajemníků pro účely zmíněného § 185 s možností ucházet se o pozici státního tajemníka dle toho, zda obec, na jejímž úřadu vykonává pozici tajemníka, je obcí s rozšířenou působností, nebo pověřeným úřadem, považuji za velmi nešťastné a nemoudré. I tajemníci v obcích s pověřeným úřadem vykonávají náročnou pozici vedoucího zaměstnance a jsou plně kompetentní k osvojení platné legislativy.

Obdobně je to v § 88, kdy se v rámci systemizace vyčleňuje praxe obecním úřadům obce s rozšířenou působností, jako kdyby praxe např. na stavebním úřadu obce s pověřeným obecním úřadem nebo praxe obce s matriční působností byla něco méně ve vztahu k tomuto návrhu služebního zákona.

S tím zásadně nemohu souhlasit. Docházelo by tak k rozdílům ve vztahu k praxi zaměstnanců obecních úřadů a v zásadě k dehonestaci postavení obecních úřadů,

kteří nejsou obcí s rozšířenou působností. Proto navrhuji praxi vztáhnout obecně na pracovníky všech obecních úřadů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Černocho. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Dobrý večer, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Přihlašuji se v podrobné rozpravě k pozměňovacímu návrhu vloženému do systému jako sněmovní dokument číslo 1095, který řeší volbu generálního ředitele v rámci služebního zákona tak, že na doporučení vlády jmenuje a odvolává prezident. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a nyní prosím k řečnickému pultíku paní poslankyni Váhalovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Dobrý večer, dámy a pánové. Děkuji za slovo, paní předsedající.

Vážená vládo, kolegyně, kolegové, nabízím k úvaze a podpoře pozměňovací návrh ve znění: V § 188 odst. 1 písm. d) se doplňuje na konec věta: "Do doby výkonu činnosti podle tohoto ustanovení se započítává doba mateřské a rodičovské dovolené zaměstnance nebo dočasné pracovní neschopnosti z důvodu nemoci či karantény nejvýše 12 měsíců."

Důvodem pozměňovacího návrhu je, že zákon ve svém přechodném ustanovení nepamatuje na zaměstnance, kteří jsou či v nedávné době byli na mateřské a rodičovské dovolené či byli nemocní. Z hlediska podpory rodiny nemají být diskriminováni zaměstnanci, kteří pečují o dítě. Proto je umožněno započítání mateřské a rodičovské dovolené a nemoci do doby tří let nutné pro změnu pracovního poměru ve služební poměr. Zápočet je limitován maximálně 12 měsíců. Děkuji za podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Blažka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Budu mít dva pozměňovací návrhy, které nejprve uvedu postupně, a potom přečtu tu větu, kterou navrhuji do toho zákona dát. U toho prvního pozměňovacího návrhu dopředu říkám, že sice nesouhlasím s tím, aby bylo zřizováno tzv. generální ředitelství, ale když pozoruji koaliční mašinérii,

předpokládám, že tam to generální ředitelství bude, a já si myslím, že by tam mělo být v takovémto případě v jiné formě, protože ten cíl zákona je tzv. posílit autonomii státní služby na politickém vedení státu. Proto je proti smyslu tohoto zákona z generálního ředitelství dělat jen organizační útvar úřadu vlády.

Pro posílení samostatnosti veřejné služby proto navrhuji, aby bylo zřízeno jako samostatná organizační složka státu a aby její sídlo bylo odděleno od sídla vrcholného politického vedení státu v Praze. Navrhuji tedy, aby sídlo tohoto ředitelství bylo v Brně, které prokázalo, že z hlediska svého zázemí ve vysokých školách je schopno zajistit personální základ generálního ředitelství i další náležitosti úplně stejně jako Praha. Mimochodem, když se Brno stávalo justičním městem, tak se to v praxi naprosto projevilo jako správná věc, že sídlí jinde, než jsou politické nejvyšší orgány státu. Nutné vazby na Úřad vlády budou zajištěny tím, že generální ředitelství jim bude podřízeno a vláda bude mít vliv na obsazení jeho generálního ředitele. Vzniká tak vztah obdobný jako např. mezi Generálním finančním ředitelstvím a Ministerstvem financí či Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí a Ministerstvem zemědělství.

Nyní mi dovolu, abych načel přesně ten pozměňovací návrh.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Moc se omlouvám, ale zklidním kolegy, protože hlasitost je opravdu velká.

Poslanec Pavel Blažek: A byla by větší, kdyby byl pan poslanec Koskuba, který nemá v oblibě Brno, ale on tu naštěstí není, takže je hluk menší.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Takže prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já to načtu. § 13 odst. 1 zní: "(1) Generální ředitelství je organizační složka státu a účetní jednotka. Podřízeno je Úřadu vlády. Sídlo Generálního ředitelství je Brno."

Pokud jde o druhý pozměňovací návrh, tady bych chtěl říci, že v přechodném ustanovení zákon nepamatuje vůbec na zaměstnance, kteří jsou či v nedávné době byli na mateřské a rodičovské dovolené či byli nemocní. Jestliže je cílem vlády rovnost pohlaví a podpora rodiny, nemají být fakticky diskriminováni zaměstnanci, kteří pečují o dítě. Proto je tímto návrhem umožněno započítání mateřské a rodičovské dovolené a nemoc do doby tří let nutné pro změnu pracovního poměru ve služební poměr. Zápočet je limitován nejvýše polovinou doby požadované praxe.

A nyní prosím paraagrafované znění, tak jak ho navrhuji a načítám, a je to: V § 188 odst. 1 písm. d) se doplňuje na konec věta: "Do doby výkonu činnosti podle tohoto ustanovení se započítává doba mateřské a rodičovské dovolené zaměstnance nebo dočasné pracovní neschopnosti z důvodu nemoci či karantény ve výši nejvýše 18 měsíců."

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji a prosím k řečnickému pultíku pana místopředsedu Sněmovny poslance Bartoška. A prosím kolegy, aby opravdu zachovali klid, obzvlášť myslím tady tu lavici vlevo vpředu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážená paní místopředsedkyně, dámy a pánové, já bych se zde chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je uveden pod číslem 1086. Má dohromady 34 bodů a jsou to jednak technické úpravy, ale vzhledem k tomu, že nelze předjímat, jakým způsobem se bude dál vyvíjet jednání kolem tohoto zákona, tak to nechám na vás po dobrém přečtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, a nyní prosím k řečnickému pultíku posledního přihlášeného zatím, pana poslance Podivínského.

Poslanec Tomáš Jan Podivínský: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi předložit pozměňující návrh, a to týkající se Českého statistického úřadu, a to ve třech bodech.

V prvním bodě ve třetí větě § 17 odst. 3 se navrhuje za text "Úřadu pro ochranu osobních údajů" doplnit text "nebo Českého statistického úřadu". Navrhuji zařadit Český statistický úřad mezi úřady, kterým nemůže vláda snížit počet služebních míst a objem prostředků na platy bez souhlasu předsedy, a důvodem je zajištění požadavku odbornosti, nezávislosti a nestrannosti tohoto úřadu, které vyplývají z národních i mezinárodních právních předpisů.

Za druhé, v § 19 odst. 5 navrhuji ve větě první za text "Úřadu pro ochranu osobních údajů" doplnit text "nebo Českého statistického úřadu", a to z toho důvodu, aby bylo možné zařadit Český statistický úřad mezi úřady, jejichž organizační strukturu schvaluje předseda, a nikoli generální ředitel státní služby, případně vláda. Omezení možností zásahů do organizační struktury by mělo zabezpečit dodatečnou podporu odbornosti, nezávislosti a nestrannosti Českého statistického úřadu.

A konečně za třetí, v § 2 odst. 1 písm. i) komplexního pozměňovacího návrhu se za slovo "předsedu" vkládají slova "a místopředsedu". Vynětí místopředsedy Českého

statistického úřadu z osobní působnosti zákona o státní službě představuje podle mého soudu významné posílení záruk nezávislosti tohoto úřadu.

V souvislosti s tímto požadavkem na vynětí tedy místopředsedy ČSÚ způsobilosti zákona o státní službě navrhuji způsob jmenování a odvolání místopředsedy ČSÚ upravit v zákoně o státní statistické službě, a to následovně, kdy v § 3 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, v platném znění, odst. 3 a 4 by zněly:

Odst. 3: "Předsedu Českého statistického úřadu zastupuje místopředseda Českého statistického úřadu, kterého jmenuje a odvolává předseda Českého statistického úřadu. Jmenuje-li předseda Českého statistického úřadu více místopředsedů, určí pořadí jejich zastupování."

A odst. 4: "Předseda Českého statistického úřadu i místopředseda Českého statistického úřadu jsou oprávněni dávat státnímu zaměstnanci příkazy k výkonu státní služby podle zákona o státní službě."

Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji. Nyní mám s faktickou poznámkou přihlášeného místopředsedu Sněmovny poslance Gazdika a pak mám řádně přihlášené pana poslance Stanjuru, Beznosku, Zahradníka, Novotného a Vilímce. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme právě dokončili načítání pozměňovacích návrhů a já vás prosím o malou pozornost. My tady od rána posloucháme od pana ministra, od navrhovatelů, že ten zákon je úžasný, skvělý, krásný a chytrý, že po jeho schválení bude slunce svítit víc, tráva bude zelenější a v naší zemi bude lépe, a tady slyšíme jeden pozměňovací návrh za druhým, který jeden vedle druhého je výjimka, protože tu se pro ten úřad nehodí, tu není dost dobrý, tady nejsou správně legislativně technické věci v tom návrhu zákona. Tak jak to tedy je – je dobrý, nebo špatný?

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl uklidnit pana místopředsedu Gazdika. Ten zákon je špatný a takhle neprojde, tak myslím, že může mít klidné spaní.

Já jsem v obecné rozpravě položil 22, resp. 23 konkrétních dotazů. Ministr bez portfeje, bez práce se kasal, jaké týmy pracovníků na tom dělají – nedostal jsem

jedinou odpověď, což mě nutí k tomu, abychom podali pozměňovací návrhy, tak jak jsme slíbili, abyste je viděli. Berte je, tyto pozměňovací návrhy jako vstup do diskuse o těch ostatních parametrech kromě těch čtyř základních, které jsme oznámili na tiskové konferenci. Mnohé z nich jsou velmi užitečné a věřím, že mnohé z nich nakonec, až se jednou k hlasování dostaneme, podpoříte.

Takže dovolu, abych načel pozměňovací návrh. V § 19 odst. 1 se číslovka 30 mění na 20. Číslovky jsou v uvozovkách dole a uvozovkách nahoře. Jednoduché zdůvodnění: zkracujeme tím lhůtu generálního ředitele pro rozhodnutí o systemizaci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Beznoska, připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Adolf Beznoska: Hezký večer. Kolegové, kolegyně, dovolu, abych přednesl pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71/8 část I/2, komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71. Jedná se o služební zákon.

V § 15 odst. 4 se slova "po projednání s příslušným členem vlády a v Úřadu vlády s vedoucím Úřadu vlády" mění na "se souhlasem příslušného člena vlády a v Úřadu vlády s vedoucím Úřadu vlády". Je potřeba, aby tam byl přímý souhlas. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zahradník má slovo, po něm pan poslanec Novotný? Novotný.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, já bych si dovolil předložit pozměňovací návrh, který se týká § 7 odst. 4 projednávaného návrhu. Tento odstavec vyjmenovává některé nechvalně známé školy a učiliště z doby komunismu nebo sídlící na území Sovětského svazu, které se pro účely tohoto zákona nepovažují za učiliště udělující vysokoškolské vzdělání, z nich ale je v poslední vedlejší větě vyřazeno z nějakých důvodů učiliště známé pod zkratkou MGIMO neboli Státní institut mezinárodních vztahů v Moskvě. Náš návrh se tedy týká vyloučení této podmínky a zní takto.

Nyní tedy přečtu znění našeho návrhu: V § 7 odst. 4 se slova "nejde-li o vzdělání získané studiem na Státním institutu mezinárodních vztahů v Moskvě (MGIMO)" zrušují.

Uvedení této podmínky je nadbytečné, protože pokud existují někteří státní úředníci, kteří prošli tímto učilištěm a získali tam své vzdělání, tak jsou natolik dobří, že bychom jejich ztrátu zaznamenali, no tak podle § 198 odst. 1 jim může být ta podmínka vzdělání odpuštěna. No a pro nové zaměstnance, které budeme přijímat, už

studium v tomto institutu pro nás samozřejmě přijatelné není. Děkuji za pozornost i případnou podporu tohoto návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný. Připraví se pan poslanec Vilímc.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já bych také chtěl za chvilku načíst pozměňovací návrh. Myslím si, že jeho motivace je docela zásadní. Je to pozměňovací návrh, který má sloužit jakési apologii, obhajobě vůbec zachování role politiky, politického řízení, zejména na úrovni ministerstev.

V tom současném návrhu, jak tady padlo i v obecné rozpravě, se vytvářejí funkce politických náměstků, maximálně dvě, s velmi okleštěnými pravomocemi, a ony funkce náměstků pro řízení sekcí, funkce jakýchsi sekčních ředitelů. Jednak jsme si dělali kvantifikaci. Podle stávající struktury ministerstev by tak vzniklo cca 50 nových náměstků. To je totiž počet sekcí, které mají sekčního ředitele místo náměstka. Musela by se kompletně předělat organizační struktura téměř u všech ministerstev atd. atd. My se proto v rámci té apologie zachování vlivu politiky alespoň na té vrcholové úrovni snažíme vrátit k té zavedené praxi a není to jenom o terminologii, že zůstane terminus technicus, vrchní ředitel, není to jenom o tom, že 19. století je ustálený termín, a nikoli století páry. Jde skutečně o zrušení náměstka pro řízení sekce.

Já teď načtu příslušný návrh:

Paragraf 9 odst. 2 písm. a) se mění takto: "a) vrchní ředitel sekce". Název § 57 "Jmenování na služební místo náměstka pro řízení sekce nebo ředitele sekce" se mění na "Jmenování na služební místo vrchního ředitele sekce nebo ředitele sekce".

V § 57 odst. 1, tento paragraf nově zní: "Ředitele sekce jmenuje vedoucí služebního úřadu na základě výsledků výběrového řízení. Vrchního ředitele sekce jmenuje státní tajemník na základě výsledků výběrového řízení."

V § 175 odst. 2 se zrušuje a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

V dosavadním § 175 odst. 3 se slova "s výjimkou náměstka pro řízení sekce" zrušují.

§ 186 odst. 5 věta první pak nově zní: "Služební orgán vyhlásí do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona výběrové řízení na služební místo vrchního ředitele sekce nebo ředitele sekce. Toto výběrové řízení se zpravidla dokončí do 31. července 2015."

A konečně v § 85 odst. 1 se slova "náměstek pro řízení" nahrazují slovy "vrchní ředitel" a slova "dvou let" se nahrazují slovy "jednoho roku".

Tolik tedy nařízení tohoto pozměňovacího návrhu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vilímec, připraví se pan poslanec Blažek.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych načetl pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71/8. Nejprve načtu onen návrh a pak poskytnu krátké zdůvodnění.

V § 17 odst. 3 se věta poslední – cituji – "Jde-li o systemizaci Českého telekomunikačního úřadu, Energetického regulačního úřadu, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nebo Úřadu pro ochranu osobních údajů, nemůže vláda bez souhlasu toho, kdo je v jejich čele, snížit počet služebních míst podle odst. 1 písm. a) a b) a objem prostředků na platy podle odst. 1 písm. c) oproti systemizaci pro předchozí kalendářní rok." zrušuje.

To odůvodnění je jednoduché a spočívá v tom, že v případě krize musí být možné snížit objem peněz na platy i u těch vyjmenovaných institucí, které se objevily ve třetí větě v § 17. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek má slovo. Připraví se pan poslanec Beznoska.

Poslanec Pavel Blažek: Já děkuji za slovo. Rád bych načetl následující návrh, to znamená, že v § 17 odst. 4 se slova "31. prosince" mění na "30. listopadu". Je to z toho důvodu, že nová systemizace musí být jasná dříve než den před její platností. To je všechno. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska, připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Dovolte, abych přednesl další pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku 71/8 část 1/2 komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71. V § 27 odst. 4 se slovo doplnit nahrazuje slovem nahradit. Písemná část úřednické zkoušky by mohla nahradit ústní část, protože může být větší počet uchazečů a samozřejmě ústní část by trvala neúměrně dlouho.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zahradník, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, tento pozměňovací návrh se týká § 28 předmětného zákona. Tento paragraf se týká sestavování a práce výběrové komise, která má mít tři členy, z toho dva členy navrhuje příslušný ředitel odboru a pouze jednoho člena by měl jmenovat a odvolávat státní tajemník. Takže my navrhuje, aby tomu bylo jinak. Aby řediteli odboru příslušelo pouze jmenování jednoho člena komise. A konečně dál v odst. 2 – myslíme si, že není třeba sestavovat pořadí všech žadatelů, jak uspěli u výběrové komise, ale stačí pouze pořadí prvních pěti. Čili pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71/8 část 1/2 komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71, služební zákon, zní takto:

1. V § 28 odst. 1 se slova "2 členy" mění na "1 člena".

2. V § 28 odst. 2 se mezi slova "pořadí" a "žadatelů" vkládají slova "prvních pěti nejúspěšnějších".

Zdůvodnění jsem již sdělil. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura má slovo. Připraví se pan poslanec Karamazov.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych přednesl pozměňující návrh k návrhu zákona, který známe pod sněmovním tiskem č. 71, a to: V § 41 se odst. 2 zrušuje. Dosavadní odstavce 3, 4 a 5 se označují jako odstavce 2, 3 a 4. Jedná se o zrušení omezení pro termín podání opakované žádosti o provedení zkoušky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Karamazov. Připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážení kolegové, dovolte mi, abych přečetl pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71/8 část 1/2 komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71. Je to velmi jednoduchý návrh: § 33 se zrušuje. Je to jednoduché, zrušení služebního slibu. Povinnosti vyplývají ze zákona, tudíž slib je pouhá šaškárna. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, dámy a pánové, tento pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71/8 atd. se týká problematiky, kterou tady zmínil ve svém vystoupení předseda Fiala, a to iracionality zamezení možnosti opakovat úřednickou zkoušku zejména tam, kde by se někdo ucházel o práci na jiném úřadě. Tento návrh má tedy umožnit možnost tohoto opakování a spočívá v jednoduché změně – já ji teď přečtu: V § 41 odst. 1 se věta poslední "Úřednickou zkoušku lze opakovat jen jednou." – tato věta se zrušuje. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Vilímc.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovolu, bych přednesl pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71/8 část 1/2 komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71. V § 39 odst. 1 se číslovka 21 nahrazuje číslovkou 30.

Jedná se o to, že služební orgán ve spolupráci s generálním ředitelstvím a ústředním správním orgánem nejméně 30 dnů nově přede dnem konání úřednické zkoušky písemně vyrozumí státního zaměstnance o termínu a místě konání úřednické zkoušky. Při stanovení termínu zkoušky se přihlíží k žádosti státního zaměstnance. Jedná se o to, že bude dostatečná doba, nebo dostatečně včas uchazeč informován o termínu konání příslušné zkoušky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vilímc, připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolu, mi načíst pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku č. 71/8, který spočívá ve zrušení zvláštní části úřednické zkoušky a výjimek, které § 37 návrhu zákona obsahuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám. Prosím skupinu vpravo, aby se ztišila. Děkuji.

Poslanec Vladislav Vilímc: Návrh zní: § 37 zní nově takto: § 37 – Za první. Úřednická zkouška se koná písemně. Účelem úřednické zkoušky je ověřit, zda státní zaměstnanec má potřebné znalosti organizace a činnosti veřejné správy, práv a povinností a pravidel etiky státního zaměstnance vydaných služebním předpisem generálního ředitele, znalost právních předpisů obecně dopadajících na činnost státní správy a základní znalosti práva Evropské unie. Provedení úřednické zkoušky zabezpečuje generální ředitelství.

Bod druhý. Za rovnocennou úřednické zkoušky se považuje zkouška zvláštní odborné způsobilosti úředníka úředního samosprávného celku.

Tolik nové znění § 37. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tady mám faktickou poznámku pana poslance Plzák. Omyl, dobrá, odmazávám. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Mám pozměňovací návrh, který má tři body a týká se složení výběrových komisí. Je to zřejmě výsledkem nějakého kompromisu, kdo bude mít víc hlasů, jestli úředníci, nebo ministr. Bylo to řešeno tak šalamounsky, že to vypadá, že je to fifty fifty, ale reálně mají víc úředníci. Tak já myslím, že když to tak má být, tak se to má přiznat.

To znamená, dovolu mi, abych přečetl tento pozměňovací návrh:

1. V § 56 odst. 2 se ve větě první slova "4 členy" nahrazují slovy "5 členů" a ve větě druhé se slova "4 členy" nahrazují slovy "5 členů".

2. V § 56 odst. 6 se mezi slova "pořadí" a "účastníků" vkládají slova "prvních 5 nejúspěšnějších".

3. V § 57 odst. 7 se mezi slova "pořadí" a "účastníků" vkládají slova "prvních 5 nejúspěšnějších".

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zahradník má slovo, po něm pan poslanec Karamazov.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážená vládo, já přicházím s pozměňovacím návrhem ke sněmovnímu tisku, který tady teď projednáváme a má číslo 71/8, konkrétně k jeho části 1/2 ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Tento návrh se týká § 48, který hovoří o možnostech, jak může být státní zaměstnanec

přeložen. A ten návrh je řekněme takový sebevysvětlující, takže se spokojím pouze s tím, že jej tady přečtu.

Ten návrh zní takto. V § 48 se doplňuje nový odstavec 6, který zní: "Přeložení státního zaměstnance do jiné obce na dobu delší než 60 dní je možné pouze se souhlasem státního zaměstnance."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek. Pardon, omlouvám se, pan poslanec Karamazov byl přihlášen před panem poslancem Blažkem. Omlouvám se.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přednesl další pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 71/8, část číslo 1/2, komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71.

V § 43 odst. 3 se číslovka 8 nahrazuje číslovkou 10.

Jedná se o omezení vyslání matek s dítětem do deseti let na služební cestu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má prostor pan poslanec Blažek a po něm pan poslanec Novotný.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já bych rád načetl další pozměňovací návrh, a to:

1. V § 53 odst. 1 se číslovka "7" nahrazuje číslovkou "5".
2. V § 53 odst. 3 se slova "dosáhli věku 40 let" zrušují.
3. V § 54 odst. 1 se číslovka "7" nahrazuje číslovkou "5".
4. V § 54 odst. 3 se slova "dosáhli věku 40 let" zrušují.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný má slovo. Připraví se pan poslanec Beznoska.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, dámy a pánové, předmětem tohoto pozměňovacího návrhu ke sněmovnímu tisku 71/8, komplexní pozměňovací návrh ke

sněmovnímu tisku číslo 71, je problematika zlogičtění procedury v případě odvolání představeného, a to v případě jeho vlastní žádosti, to je, kdy ten člověk už nechce vykonávat tuto funkci. Domníváme se, že nemá smysl jej nadále držet dva měsíce v této funkci.

Ten pozměňovací návrh je jednoduchý a zní takto: V § 61 odst. 2 se číslovka "60" nahrazuje číslovkou "30".

Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Adolf Beznoska: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych podal další pozměňovací návrh k projednávanému sněmovnímu tisku číslo 71/8, konkrétně část 1/2, komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 71. Jedná se o § 55, který řeší jmenování na služební místo státního tajemníka. V té první části bych rád omezil funkční období státního tajemníka na 5 let. Čili původní text "státního tajemníka jmenuje generální ředitel na dobu 7 let na základě výsledků výběrového řízení" by byla nahrazena číslovka 7 číslovkou 5 a zněl by takto: "státního tajemníka jmenuje generální ředitel na dobu 5 let na základě výsledků výběrového řízení".

Druhá změna v příslušném paragrafu číslo 55 odst. 2, nově by zněla věta takto: Výběrová komise má 5 členů, které jmenuje a odvolává generální ředitel, z toho 3 členy na návrh příslušného ministra nebo vedoucího Úřadu vlády.

Jedná se o to, že úprava výběrové komise se posiluje pozice ministra. To znamená, že výběrová komise by neměla původně navržené 4 členy, ale nově 5 členů.

Třetí změna se týká § 55 odst. 6. Ten zní: "Výběrová komise sestaví pořadí účastníků, kteří ve výběrovém řízení uspěli, a seznam účastníků, kteří ve výběrovém řízení neuspěli." Nově by tento paragraf 55 odst. 6 zněl takto, resp. mezi slova "pořadí" a "účastníků" by se vložila slova "prvních 5 nejúspěšnějších", čili to oznámení by se týkalo prvních pěti nejúspěšnějších.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Vilímec.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Můj pozměňovací návrh se týká úspor ve státní správě. V návrhu je navrženo, aby každý státní zaměstnanec měl placené studijní volno 6 dní ročně. Nám to přijde poměrně velkorysé, myslíme si, že stačí polovina, takže dovolu, abych přečetl přesně text tohoto pozměňujícího návrhu: V § 110 odst. 1 se číslovka "6" nahrazuje číslovkou "3".

Opravdu, ještě jednou zopakují, jedná se o udělení tří dnů placeného studijního volna každý rok každému státnímu zaměstnanci. Můžeme to samo porovnat, kdo z vás někdy pracoval v privátní sféře, kolik zaměstnavatelů to svým zaměstnancům poskytuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vilímc, po něm pan poslanec Blažek.

Poslanec Vladislav Vilímc: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolu mi, abych načel pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 71/8 služebního zákona. Je to návrh, který zužuje počty stupňů služebního hodnocení. Místo navrhovaných čtyř stupňů – vynikající výsledky, dobré výsledky, dostačující výsledky nebo nevyhovující výsledky – navrhuji pouze dva stupně. Směrodatné pro možnost propuštění zaměstnance při opakovaném neúspěchu je pouze stejně jeden, ten poslední stupeň, a to jsou nevyhovující výsledky. Takže teď načtu onen pozměňovací návrh. (V sále panuje neúnosný hluk.)

§ 157 odst. 4 nově zní: "Služební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě a) vyhovující výsledky, nebo –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, pane poslanče. Prosím všechny, kteří nesledují pozměňovací návrhy kolegů z ODS, aby se odebrali mimo jednací sál, protože hladina hluku už je opravdu nesnesitelná a kolegové mají právo přednést své pozměňující návrhy v důstojné atmosféře.

Poslanec Vladislav Vilímc: Děkuji, pane předsedo. Já tedy znovu načtu příslušný paragraf. Takže § 157 odst. 4 nově zní: "Služební hodnocení musí obsahovat závěr o tom, zda státní zaměstnanec dosahoval ve službě a) vyhovující výsledky nebo b) nevyhovující výsledky."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Mám další pozměňovací návrh a ten zní: § 76 odst. 1 písm. h) se zrušuje.

Tot' vše. Pro záznam – ona se někdy ta písmena – písmeno h (zdůrazňuje.), vy byste možná čekali, jak se říká lidsky jako něco, že řeknu slovo, co si o tom zákoně myslím, takže to slovo neřeknu. A je to h jako Hamáček. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chcete mě zrušit, pane kolego.

Pan poslanec Zahradník. Po něm pan poslanec Karamazov.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, ctihodná vládo, tento pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku 71/8 část 1/2, tedy k tomu vašemu komplexnímu pozměňovacímu návrhu, se týká paragrafu 63 – zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů, což je v řeči obecně známo jako takzvaně být na překážce. Zde v tomto návrhu zákona je stanovena tato doba na nejdéle 12 měsíců, po kterou státní zaměstnanec pobírá 50 % měsíčního platu plus 10 % za každou další vyživovanou osobu. To je pro ně nevýhodné, je to nevýhodné také pro jeho rodinu i pro stát. Měl by si hledat co nejrychleji jinou práci, pokud není pro něj ve státní správě. Proto navrhujeme, aby se doba 12 měsíců zkrátila na 6 měsíců v § 63 a logicky pak je nutné promítnout tuto změnu i do § 74 odst. 1 písm. e), kde se pak hovoří o zrušení pracovního poměru po uplynutí lhůty zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů.

Tedy ten pozměňovací návrh zní takto:

Za první. V § 63 větě první se číslovka 12 nahrazuje číslovkou 6.

Za druhé. V odstavci 74 odst. 1 písm. e) se číslovka 12 nahrazuje číslovkou 6.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Karamazov má slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Opravuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, tak pokračujte.

Poslanec Jan Zahradník: Jestli dovolíte, pane předsedo, abych opravil chybu, kterou jsem učinil a na kterou mě upozornila paní zapisovatelka, za což ji děkuji.

Ta druhá část návrhu zní takto: V § 74 odstavec 1 písm. e) se číslovka "12" nahrazuje číslovkou "6".

Děkuji mnohokrát za upozornění i za pozornost. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má slovo pan poslanec Karamazov a připraví se pan poslanec Beznoska. Pardon, pan poslanec Novotný se připraví, potom pan poslanec Beznoska.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovoluji, abych přečetl další pozměňovací návrh k už několikrát zmíněnému sněmovnímu tisku číslo 71/8.

§ 74 odst. 2 nově zní: "Při skončení služebního poměru na dobu neurčitou z důvodu podle odst. 1 písm. e) má státní zaměstnanec nárok na výplatu odbytného při nepřetržité době trvání služebního poměru a) nepřesahující 6 let přísluší odbytné ve výši trojnásobku měsíčního platu, b) přesahující 6 let přísluší odbytné ve výši šestinásobku měsíčního platu."

Jak jste jistě postřehli, jedná se o omezení odstupného neboli odbytného na maximálně šest platů z původních dvanácti. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Novotný má slovo, po něm pan poslanec Beznoska.

Poslanec Martin Novotný: Pane předsedo, kolegyně a kolegové, v tomto pozměňovacím návrhu jde o řešení problematiky striktního vyloučení výkonu funkcí v politických stranách pro nově zaváděné takzvané představené. Jsme přesvědčeni, že jednak jde o věci, které se týkají zásadních ústavních práv a svobod občanů naší země, a některé konsekvence by vedly k absurditám, že představený by nemohl vykonávat třeba ani funkci pokladníka, to je naprosto nepolitickou, z hlediska obsahu politiky irelevantní funkci v nějaké politické straně.

Ten pozměňovací návrh je proto velmi jednoduchý a zní: § 82 se zrušuje. Je to právě ten paragraf, který vylučuje vykonávat funkci v politické straně pro nově zaváděnou kategorii představených. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Beznoska, po něm pan poslanec Stanjura.

Poslanec Adolf Beznoska: Ještě jednou hezký večer. Dovolte, abych přednesl pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku číslo 71/8 část 1/2 komplexní pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku číslo 71. Tentokrát těch věcí bude více, prosím proto o zvýšenou pozornost. Jedná se o zrušení Rady státních zaměstnanců. Tuto funkci mají vykonávat prostě odbory, protože jsou dlouhodobě dávno v naší legislativě zakotveny. Vymýšlet další orgán se stejnými pravomocemi je samozřejmě nesmysl. Pokud by v úřadě odbory zřízeny nebyly, tak je samozřejmě tyto věci, záležitosti se zaměstnanci projednávat individuálně.

Konkrétní dopad do znění tohoto zákona:

§ 131 odst. 4 se zrušuje.

V části osmé se hlava tři zrušuje.

V § 142 odst. 1 se slova "členové rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" včetně čárky zrušují.

V § 142 odst. 2 se slova "radě státních zaměstnanců nebo zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" včetně čárky zrušují.

Dále v § 143 odst. 1 větě první se slova "nebo Radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují.

V § 143 odst. 1 věta druhá se slova "nebo Radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují.

Dále v § 143 odst. 2 se zrušují slova "voleb členů rad státních zaměstnanců a zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby". (Uvozovky nahoře nebyly řečeny.)

V § 143 odst. 3 se čárka mezi slovy "komise" a "členům" nahrazuje spojkou a a slova "členům rad státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" (uvozovky nahoře nebyly řečeny) se zrušují.

Dále v § 144 odst. 1 se slova "Rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni" nahrazují slovy "je povinna".

A za desáté, v § 143 odst. 2 se slova "členové rad státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura, po něm pan poslanec Blažek. (Zleva se ozývá: Blažek! Blažek! A poslanec Blažek zleva vyrazí k mikrofonu.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan kolega Blažek až po mně, i když byste chtěli, aby už nastoupil. (Hluk v sále.)

Můj pozměňovací návrh se týká předepsaného věku pro prvního generálního ředitele.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já to zkusím ještě jednou –

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já mám silnější hlas, pane předsedo...

Předseda PSP Jan Hamáček: (Nenechává se odbýt a přerušuje řeč.) To já taky, ale nebudeme tady na sebe křičet. On pan poslanec Blažek si sedne na své místo a nebude nám tady putovat po sněmovně.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Poprosil bych poslance za ČSSD, aby nerušili poslance za ODS Pavla Blažka... (Úsměv v sále.) A já se vrátím ke svému pozměňovacímu návrhu.

V tom komplexním pozměňovacím návrhu je určen a předepsán minimální věk generálního ředitele. My si myslíme, že je to zbytečné. Pokud se hlásíme k podpoře mladých rodin, tak dejme šanci aspoň jedné mladé rodině, kde ona či on se stanou generálním ředitelem a nemusí mít čtyřicet let.

Takže ten pozměňovací návrh zní: V § 183 odst. 1 větě první se slova "ke dni jmenování dosáhli věku 40 let" zrušují.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak teď má prostor pan poslanec Blažek a připraví se pan poslanec Vilímec.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji teď za oficiální slovo. Omlouvám se za slova, která oficiální nebyla. Budu velmi jednoduchý, jako vždy. A navrhuji a načítám další návrh: V § 188 odst. 1 písm. d) se číslovka "3" nahrazuje číslovkou "4". (Uvozovky nahoře nebyly čteny.) Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vilímec, připraví se pan poslanec Zahradník.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych načel z mé strany poslední pozměňovací návrh k sněmovnímu tisku číslo 71/8 služebního zákona. Návrh spočívá ve zkrácení termínu pro první výběrová řízení na ředitele sekcí: V § 186 odst. 5 věta druhé se slova "jednoho roku" nahrazují slovy "šest měsíců" a číslovka "2016" se nahrazuje číslovkou "2015".

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Zahradník má slovo a po něm pan poslanec Karamazov, který je zatím posledním přihlášeným.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, můj pozměňovací návrh se týká § 193 textu číslo 71/8 komplexního pozměňovacího návrhu ke služebnímu zákonu. Ten paragraf se týká služebních poměrů vzniklých podle § 183 až 190, které popisují jakési přejímání zaměstnanců, kteří dosud již byli ve státní správě zaměstnáni a kteří v roce, kdy tento jejich poměr vznikl, dovršili 70. rok svého věku. Podle tohoto paragrafu tento služební poměr má zaniknout, což je diskriminační. Nelíbí se nám to, a proto navrhuje, aby tento paragraf byl zrušen.

Text tohoto návrhu je jednoduchý a zní takto: Za prvé. § 193 se zrušuje.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. A teď tady mám faktickou poznámku pana poslance Korte, který, pokud skutečně chce uplatnit faktickou poznámku, tak má své dvě minuty.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Já se velice omlouvám, ale já jsem u pozměňovacího návrhu, který načítal kolega Beznoska, nepostřehl ty uvozovky, kde jsou dole a kde jsou nahoře. Čili já prosím, aby to upřesnil a aby to načel ještě jednou. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan poslanec Karamazov.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přidal poslední z pozměňovacích návrhů k již zmiňovanému tisku. Je to jednoduchý návrh a spočívá v tom, že se v § 168 číslovka 3, pardon číslovka "3" nahrazuje číslovkou "7". Jedná se o prodloužení termínů pro podání žádosti o úhradu nákladů při řízení ze 3 na 7 dnů.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A... Já vás rozsadím tam vzadu. Už je to asi počtvrté, kdy se ze stále stejného místa line hluk. A já nebudu jmenovat, ale on velmi dobře ví, koho tím myslím. (S úsměvem.)

Zatím nemám další přihlášku do podrobné rozpravy, tak se zeptám, jestli se ještě někdo do ní hlásí. Ne? Ano. Tak pan poslanec Beznoska.

Poslanec Adolf Beznoska: Tak ještě jednou hezký večer. Když mě pan kolega opoziční, pan kolega poslanec Korte, vyzval, abych upřesnil, tak já to prostě udělám, aby měli naprosto jasno. Děkuji. Čili připomínám, tam, kde jsem necitoval uvozovky:

V § 142 odst. 1 se slova "členové rady státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" včetně čárky zrušují.

V § 142 odst. 2 se slova "radě státních zaměstnanců nebo zástupce státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" včetně čárky zrušují.

V § 143 odst. 1 ve větě první se slova "nebo radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují.

V § 143 odst. 1 ve větě druhé se slova "nebo radě státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují.

V § 143 odst. 2 se zrušují slova "voleb členů rad státních zaměstnanců a zástupců státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby".

V § 143 odst. 3 se čárka mezi slovy "komise" a "členům" nahrazuje spojkou a slova "členům rad státních zaměstnanců a zástupcům státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" se zrušují.

A v § 144 odst. 1 se slova "rada státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby jsou povinni" nahrazují slovy "je povinna".

Poslední změna: V § 144 odst. 2 se slova "členové rad státních zaměstnanců a zástupci státních zaměstnanců pro bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby" zrušují. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Korte s faktickou poznámkou.

Poslanec Daniel Korte: Já chci pouze poděkovat kolegovi Beznoskovi za upřesnění, protože teď už je mi to všechno úplně jasné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura stále v podrobné rozpravě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já dnes naposled v této části rozpravy. Dovolte mi, abych ještě načetl jeden pozměňující návrh, a to v § 2 odst. 1 komplexního pozměňujícího návrhu uváděno tak, že "tento zákon se nevztahuje" se za písmeno j) vkládají písmena k) a l), která zní: "k) Úřad pro civilní letectví, l) Ústav pro odborné zjišťování příčin leteckých nehod", a následující písmena se poté přeznačí.

Já jsem o tom mluvil v některém ze svých předchozích vystoupení. Týká se to zejména komisářů, kteří musejí splňovat jisté kvalifikační předpoklady, a současně jim návrh zákona umožňuje vedlejší činnost, kterou si hradí tyto náklady, které musí udělat. Například minimální počet odlétaných hodin na předepsaných strojích. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak podrobnou... (Domluva na dálku s poslancem Kalouskem v sále.) Do podrobné rozpravy, nebo s přednostním právem? Ale tak tím pádem mohou ukončit podrobnou rozpravu a pak vám dát slovo. Dobrá, tak končím podrobnou rozpravu.

S přednostním právem pan předseda Kalousek a jenom upozorňuji, že po podrobné rozpravě budeme hlasovat o návrhu pana poslance Klána, který navrhl vrátit zákon výboru k novému projednání po ukončení podrobné rozpravy. Takže nyní má slovo pan předseda klubu TOP 09, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji vám. Dámy a pánové, bude to mírně osobní a dopředu prosím o prominutí. Ale nám opravdu záleží na tom, abychom se dohodli. A nemůžeme se dohodnout na tom paskvilu, který je tady předložen. Můžeme se dohodnout na jeho úpravě, můžeme se dohodnout na slušném zákonu, pro který bude hlasovat 160 až 170 poslanců této Poslanecké sněmovny. A myslím si, že by to bylo vítězství parlamentní komunikace a vzájemné vstřícnosti mezi koalicí a opozicí. My jsme k tomu připraveni a opět, naposledy tento den – příště opět, ale naposledy tento den tu vstřícnou ruku zdůrazňujeme. Jenom vás velmi prosíme, zda by tu diskusi nemohli vést opravdu předkladatelé tohoto zákona, popřípadě předseda vlády. Popřípadě ministr vnitra, do jehož portfolia to spadá.

Já vůbec nechápu, proč se do toho pořád plete ministr pro lidská práva. Já chápu, že i státní zaměstnanci mají svá lidská práva, ale nedomnívám se, že ten akcent je tam tak silný, že on by měl být tím hlavním mluvčím za vládní koalici. Možná, že když si uvědomíte, kdo je opravdu předkladatelem tohoto návrhu a kdo odpovídá za tento zákon, tak se dohodneme mnohem rychleji. To je jenom moje zdvořilá prosba. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr Dienstbier chce vystoupit. Prosím.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, omlouvám se, ale musím reagovat na opakované sprostáry ze strany pana poslance Kalouska. Může dehonestovat koho chce. Já myslím, že lidé ho znají velmi dobře a mají na něj docela jasný názor. Jeho praktiky jsou dobře známy. Ale pokud já za vládu odvádím nějakou práci – a nebyla to úplně zanedbatelná práce – na zákonu o státní službě, tak je to pro, že jsem nejenom ministr pro lidská práva a rovné příležitosti, ale také ministr pro legislativu a předseda Legislativní rady vlády. A protože bylo zapotřebí pro tento zákon poskytnout maximální legislativní podporu, tak to je přesně ten důvod, proč já se k této věci vyjadřuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda klubu TOP 09. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zcela obecně a pro systém. Jsem ten poslední, kdo by podceňoval Legislativní radu vlády a legislativní podporu. Jsem ten poslední, kdo by podceňoval Legislativní radu vlády a legislativní podporu politického rozhodování. Jenom vás chci jako přece jenom starý matador upozornit, že starou bolestí a nebezpečím legislativních odborníků je snaha vstupovat do věčné problematiky. Legislativní odborníci jsou od toho, aby vyslechli politické zadání a to bez protestů zpracovali. Jsou potom legislativci, kteří se domnívají, že oni jsou od toho, aby formulovali ta věčná politická zadání, která potom ochotně legislativně

zpracují. Velmi prosím, abychom tohle od sebe uměli odlišovat. Legislativní rada vlády hlídá legislativní čistotu politických zadání, která ona sama nedělá. A legislativci, kteří se nám snaží kecat do politických zadání, jsou nebezpečím demokracie. (Potlesk z řad TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vzhledem k tomu, že vystoupení ministra znamená otevření rozpravy, tak pustím teď faktickou poznámku pana poslance Blažka. Omlouvám se, omlouvám se. Taky fakticky? Tak první byl pan poslanec Kováčik, potom pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Jenom krátce. Rád bych obrátil vaši pozornost, kolegyně a kolegové, k onomu návrhu, který snad ještě dnes budeme hlasovat, a to je vrácení do výborů k novému projednání po proběhnutí podrobné rozpravy. Protože tady zazněly desítky pozměňovacích návrhů a je třeba, aby ve výborech znovu byly posouzeny tyto návrhy. Aby také mimo jiné bylo posouzeno, k čemu vlastně byly předkládány. Co je vlastně za základ, je v tom dnes takový trošku zmatek. Takže prosím, abychom doopravdy, chceme-li mít kvalitní zákon, chceme-li mít dobrý zákon, chceme-li nebýt za blázny, kteří přišli zase s nějakým paskvilem, umožnili a dali dostatek prostoru pro to, aby ve výborech tyto všechny návrhy mohly být znovu posouzeny a projednány. Já jsem přítelem toho, abychom se všichni dohodli. Co nejširší dohodou. A to číslo může být možná třeba i větší než 160 poslankyň a poslanců, o kterých tady byla řeč. Dnes je již, myslím si, každému jasné, že takovéto typy zákony se bez opozice prostě dělat nedají.

A jenom drobnost. Pan ministr Dienstbier je také ministrem pro menšiny. Předpokládejme, že úředníků nebude v této zemi většina, čili patří mu to taky. (Smích a potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já bych také zareagoval na pana ministra Dienstbiera. Víte, vy nám tady dnes v podstatě předvádíte, a v zásadě vám to nikdo nebere, že jste tomu věnoval určitý čas, že o tom máte spoustu vědomostí. Ale vaše vystoupení dnes naplnila jednu klasickou větu, na kterou jsem si vzpomněl, kterou řekl už kdysi starý dobrý Hérakleitos. A ta věta zní: Příliš mnoho vědomostí moudrosti nenaučí.

Vy jste dneska sice možná prokázal spoustu vědomostí, ale postupoval jste tak nemoudře, že i ti, co proti vám nic neměli, tak po dnešku toho mají spoustu. (Pobavení v sále. Potlesk zprava.) A jestli jste ten zákon chtěl nějakým způsobem

prosadit, tak jste dělal všechno pro to, a možná i z personálních důvodů, aby mnoho lidí ten zákon nechtělo. Takže já bych poprosil, aby příště méně vědomostí a více moudrosti. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura. Také s faktickou poznámkou? Ano.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nebudu citovat žádného klasika, ale obrátím se na jednací řád. To je opravdu takové suché čtení. A chci se zeptat, proč pan zpravodaj nebo někdo z předkladatelů neohlídali podrobnou rozpravu. Tady padaly desítky a desítky pozměňovacích návrhů, ale za základ se nevzal komplexní pozměňující návrh ústavněprávního výboru, což je standardně dobrá cesta.

Já jsem rád, že jste pochopili, že takhle to nebude, že se tím nemusíme procedurálně trápit, že se to bude opakovat, že nakonec budeme hlasovat o jiném návrhu. Mohli jste nám to říct dřív. Mohli jsme to odhlasovat před dvěma hodinami a nemuseli jsme dvě hodiny načítat naše pozměňovací návrhy. Ale беру to jako vaši vědomou taktiku. Přitom jste věděli, že to nevádí, protože se nakonec jako komplexní pozměňovací návrh ÚPV jako základ nevezme a reálně se o něm ve třetím čtení hlasovat nebude.

A o té podpoře Legislativní rady vlády a těch všech lidí pana ministra Dienstbiera se už moc zmiňovat nechci. Položil jsem 23 otázek a dostal jsem nula odpovědí. Tak ta podpora zřejmě není on-line.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádnou další přihlášku nemám, tudíž končím rozpravu a zbývá nám už jen snad v tomto bodu jediné. Za předpokladu, že není zájem o závěrečná slova – nezaznamenal jsem zájem o závěrečná slova, takže budeme hlasovat o návrhu pana poslance Klána. Já jsem vás všechny odhlásil. Prosím o novou registraci. (Hluk v sále.)

Pan poslanec Klán navrhoval, aby tento návrh zákona byl vrácen výboru k novému projednání. Ještě jednou zazvoním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Klána, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 12, přihlášeno je 156, pro 67, proti 79. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme vyčerpali tento bod, končím tedy druhé čtení tohoto návrhu a současně na základě dohody předsedů poslaneckých klubů i dnešní jednací den a přerušuji schůzi do zítra do 9 hodin ráno. Přeji vám hezký večer a zítra na shledanou.

(Jednání skončilo ve 21.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. července 2014
Přítomno: 171 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám pěkné dopoledne. Zahajují třetí jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tento moment mám poznamenáno, že byla vydána náhradní karta panu poslanci Petru Adamovi, je to náhradní karta číslo 13.

Také sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně. Takže ze schůze 17. 7. se v době od 9.30 do 18 hodin omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Martin Lank. Dále se omlouvají poslanci Adamová Markéta z osobních důvodů, Petr Bendl ze zdravotních důvodů, Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Bezečný od 9.30 do 12 z pracovních důvodů, Vlasta Bohdalová z důvodu zahraniční cesty, Böhnisch Robin z osobních důvodů, Fischerová Jana ze zdravotních důvodů, Ivan Gabal bez udání důvodu, Holeček Radim z osobních důvodů, Horáček Václav z osobních důvodů, Janulík Miloslav z osobních důvodů, Kádner David z pracovních důvodů, Kolovratník Martin z osobních důvodů, Daniel Korte do 13 hodin z pracovních důvodů, Koskuba Jiří z osobních důvodů, Nekl Josef ze zdravotních důvodů, Němcová Miroslava bez udání důvodu, Nováková Nina od 9.30 do 11.30 a od 16.30 z pracovních a zdravotních důvodů, Ondráček Zdeněk z osobních důvodů, Ivan Pilný z pracovních důvodů, Pražák Karel ze zdravotních důvodů, Schwarz Bronislav do 12 hodin z pracovních důvodů, Štětina Jiří do 13 hodin z pracovních důvodů, Tureček Karel z osobních důvodů, Velebný Ladislav z pracovních důvodů, Vostrá Miloslava z rodinných důvodů, Vyzula Rostislav z rodinných důvodů, Zemánek Jiří z pracovních důvodů, Ženíšek Marek z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan Bohuslav Sobotka z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan Pavel Bělobrádek do 11 hodin z pracovních důvodů, paní Marksová Michaela z důvodu zahraniční cesty, pan Prachař Antonín z pracovních důvodů, pan Martin Stropnický z pracovních důvodů, paní ministryně Helena Válková do 15 hodin z pracovních důvodů a Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty.

Budeme tedy pokračovat dalšími body ve schváleném pořadí.

Hlásí se pan poslanec Stanjura. S přednostním právem nebo s faktickou poznámkou? S přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Už jsem dvakrát žádal pana předsedu Hamáčka, aby zjednal pořádek a požádal předsedy různých sněmovních orgánů, aby nesvolávali jednání během pléna. Tak v devět hodin zasedá komise pro Opencard – dnes v devět hodin. Jestli to nezrušíte a ty poslance sem nepustíte, tak já si – neříkám vy, mluvím jako koalice – tak si vezmeme pauzy a počkáme, až dojedná vyšetřovací komise pro Opencard, aby se všichni naši poslanci mohli plnohodnotně zúčastnit pléna Sněmovny. Myslím, že je to neuvěřitelné, říkáme to potřetí. Poprvé jsem to pochopil, podruhé to byla legrace, ale tohle už je úmysl. Tak ať si to ten předseda svolá večer nebo ráno nebo mimo jednací dny Poslanecké sněmovny. Jak dlouho víme, že od patnáctého zasedá Sněmovna – velmi dlouho.

V této chvíli si žádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce deseti minut. Doufám, že mezitím se to jednání zruší a můžeme v 9.15 pokračovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě vyhlašuji přestávku v délce deseti minut a pokračovat v jednání budeme v 9 hodin a 15 minut. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.15 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, je 9 hodin 15 minut, budeme pokračovat v našem jednání, přestávka skončila. Budeme postupovat podle schváleného pořadu programu.

Dalším bodem, který budeme projednávat, je

7.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jaroslava Faltýnka a Jiřího Junka na vydání zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě /sněmovní tisk 242/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 242/1. Nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec Roman Sklenák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, my jsme zde včera propustili do třetího čtení novelu služebního zákona, tedy zákona č. 218/2002 Sb. Dopady tohoto návrhu zákona do právního řádu České republiky má provést právě nyní projednáváný návrh zákona o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o státní službě. Za dobu více než 12 let se právní řád České republiky změnil natolik, že je důvodné zákon č. 309/2002 Sb., tedy změnový zákon k tomu původnímu služebnímu zákonu, zrušit a nahradit novým změnovým zákonem.

V části první tohoto tisku se navrhuje novelizovat zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, tak, aby úprava jmenování a odvolání vedoucích dalších ústředních orgánů státní správy byla v souladu s návrhem zákona o státní službě. V této souvislosti se do výčtu obsaženého v § 2 doplňují další dva ústřední orgány státní správy, kterými jsou Úřad pro ochranu osobních údajů a Rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

Návrh zákona dále obsahuje změny zákonů, které je nutno provést v souvislosti s přijetím nové právní úpravy státní služby. Tyto změny lze s přihlédnutím k jejich obsahu rozdělit do čtyř okruhů.

V prvním okruhu jsou soustředěny změny zákonů vztahujících se k ústředním správním úřadům, jejichž vedoucí obsazuje podle stávající úpravy na základě jmenování prezident republiky a prezident republiky je rovněž odvolává.

Ve druhém okruhu jsou soustředěny změny zákonů vztahujících se k ústředním správním úřadům, jejichž vedoucí obsazuje podle stávající úpravy na základě jmenování vláda, jakož i zvláštní kontrolní orgány, a vláda je rovněž odvolává.

Ve třetím okruhu jsou soustředěny změny zákonů vztahujících se na ostatní v zásadě podřízené správní úřady, jejichž vedoucí na základě jmenování obsazuje zpravidla člen vlády. V některých z těchto zákonů se navrhuje změny, které konstituují některé tyto instituce jako správní úřady, protože těmito správními úřady již podle jedné zákonů jsou, ale podle zákonů upravujících jejich působnost a pravomoci nikoliv. Jiné instituce, které jsou podle stávající úpravy jen organizačními složkami České republiky, se navrhuje konstituovat jako správní úřady. Jde především o Českou správu sociálního zabezpečení a okresní správy sociálního zabezpečení.

Ve čtvrtém okruhu jsou soustředěny změny ostatních zákonů, které se dotýkají právních vztahů budoucích státních zaměstnanců.

Tolik tedy stručné představení tohoto návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jan Chvojka. Vidím, že dnes jste oba vzorně zaujali místa, za což vás chválím. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za pochvalu, pane předsedající. Ono my tady sedíme vzorně celý den, nebo když tady musíme sedět, tak sedíme, samozřejmě si musíme občas odskočit na záchod nebo si koupit kávu, bažant tady není, takže prostě občas se vzdálit musíme.

Děkuji za slovo. V zásadě všechno, co bylo potřeba, řekl pan zástupce předkladatelů. Změnový zákon je nezbytný k tomu, aby změny, které by zavedl zákon o státní službě, vstoupily do těch zákonů, které se státní služby dotýkají a souvisí. Je to něco podobného, jako když jsme přijímali novelu občanského zákoníku, resp. velký občanský zákoník, tak k němu změnový zákon, protože samozřejmě jak ten nový občanský zákoník, tak zákon o státní službě se dotýkají mnoha dalších zákonů, mění se zejména pojmosloví a ty procedury co se týkají jmenování těch vedoucích státních úředníků a dalších věcí.

Takže já nemám v zásadě, proč bych pana předkladatele doplňoval, on řekl všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tento moment evidují jednu přihlášku, a s přednostním právem se hlásí pan poslanec Fiala, pan předseda. Máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, podobně jako v případě služebního zákona, tak i tady se jedná o hodně nestandardní způsob, jak byl tento zákon připraven. Já jenom připomínám, myslím, že to zde nezaznělo, že tento předpis, který souvisí se služebním zákonem, mění 76 jiných zákonů. Tento návrh předložili tři koaliční poslanci, má 102 stran. Vláda ho obdržela 27. června a už 2. července bez připomínkového řízení vyslovila s tímto návrhem souhlas. Samozřejmě dodávám, že ani v tomto případě žádné jednání s opozicí neproběhlo ani nám nebylo nabídnuto.

Tento konkrétní doprovodný předpis, jak jsme slyšeli, zpřesňuje, na které úřady, na které organizace se zákon vztahuje. A až před několika dny pan premiér připustil, že dopad tohoto zákona bude zhruba na 65 tisíc pracovníků ve státní správě, a to opravdu není málo.

Když ale sledujeme ty organizace, na které se má nový služební zákon vztahovat, tak zjistíme, že řada z nich je z toho zděšena, nechtějí upadnout pod tento zákon. V zákulisí nám to sdělují, veřejně třeba často z různých důvodů ne. Ten důvod není

to, že by se báli toho, že úředníci budou podřízeni služebnímu zákonu a budou mít lepší podmínky a budou neodvolatelní a nebudou je moci politicky řídit. Ale to, proč se řada institucí bojí toho, že spadne pod služební zákon, je dáno povahou jejich činností. Bojí se o svoji nezávislost, kterou mají pěstovat. Nejsou na ty změny připraveny. A hlavně se bojí, že nebudou moci získávat specialisty a odborníky, které pro svou činnost potřebují a kteří logicky musejí do těchto institucí přicházet zvnějšku státní správy. To je argument, který si myslím, že bychom měli v našich dalších jednáních zohledňovat. Protože stejně tak, mluvil jsem o tom celkem podrobně včera, jako se zabetonují ministerstva, tak tady hrozí, že dojde k izolaci dalších úřadů, do jejichž vedení budou úředníky jmenováni další úředníci, ale kde nebudeme moci získávat odborníky, dostatečné množství odborníků z vnějšího prostředí. Já nebudu jmenovat všechny ty instituce, byli bychom tu dlouho, ale jenom připomenu, že se to bude týkat České obchodní inspekce, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, České školní inspekce, České inspekce životního prostředí, Úřadu průmyslového vlastnictví, Správy státních hmotných rezerv a řady dalších organizací. Já opravdu také sdílím obavy o nezávislost těchto úřadů a některých dalších úřadů, které dokonce z povahy věci mají být nezávislé a jejichž nezávislost bychom měli chránit. Připomenu tady jenom Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nebo osobních údajů nebo třeba Radu pro rozhlasové a televizní vysílání. Služební zákon v této podobě nechťejí ani úřady, kterých se má dotýkat, nechybí občanům, Evropská unie na něm v tomto čase netrvá, takže není jasné, proč ho musíme přijímat právě teď a v této podobě.

Já nechci a nebudu zde opakovat všechny argumenty, které jsem zmínil při projednávání služebního zákona, všechny argumenty, které jsem zmínil proti současné podobě tohoto zákona, který je velmi nekvalitní. Ale jenom připomenu, že postoj občanských demokratů i k tomuto doprovodnému zákonu je stejný jako k celému služebnímu zákonu. My v této podobě v žádném případě nemůžeme s předloženým návrhem souhlasit. Nicméně znovu to zdůrazňuji a znovu to opakuji a znovu k tomu vyzývám – občanští demokraté jsou v tomto případě vládě k dispozici. My jsme ochotni jednat, jsme ochotni spolupracovat na zlepšení této legislativy a žádáme vládu, aby s námi vstoupila do jednání, abychom společně vypracovali dobrou podobu jak služebního zákona, tak tohoto doprovodného právního předpisu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. My máme už několik měsíců v běhu návrh změny zákona o jednání řádu Poslanecké sněmovny. Slyšeli jsme v prvním čtení, na tiskových konferencích mnoho silných slov o tom, jak je třeba zanechat legislativní stopu a jak je třeba vědět přesně, kdo který návrh připravil.

U tohoto návrhu zákona máme dvě možnosti. Buď uvěříme tomu, že tento návrh zákona připravili při těžké práci poslance tři naši kolegové, sami si prošli celý legislativní rámec České republiky, identifikovali 76 zákonů, které potřebují změnit v souvislosti se služebním zákonem, celé to odpracovali, napsali, poslali vládě, která byla tentokrát mimořádně rychlá, za což bych ji chtěl ocenit a poděkovat, že tento opravdu dlouhý a komplikovaný návrh posoudila za šest dnů včetně sobot a nedělí a vyslovila s tím bez připomínek souhlas. Anebo si řekneme pravdu, že to někdo napsal, nevíme kdo, a tito tři koaliční poslanci to podepsali. Já nechám na zpracovatelích, aby vybrali správnou variantu. Nebudu jim ji nutit. Já si myslím, že za b) je správně, ale nemám k tomu žádné důkazy. Otevřeně říkám, že to je můj názor, a byl bych docela rád.

Máme připraveno jako včera několik desítek dotazů, ale nechci trápit ty nepravé a myslím si, že ti, kteří jsou předkladatelé, ti tři, kteří jsou podepsaní, nejsou ti praví. Ale pokud to tak necháme a pak se ukáže, že ten změnový zákon byl špatně, protože tam chyběly nějaké vazby, bylo něco nedomyšleného, nějaké legislativní chyby, tak víme, kdo za to může. Máme tam tři kolegy poslance, pokud budeme věřit variantě a), kteří to odpracovali za vládní legislativce, za všechny ty týmy na všech ministerstvech, chudáci, po večerech to napsali.

Já myslím, že jsme připraveni na debatu ve výborech. Jenom bych byl rád, kdybyste si z nás nedělali blázný. Jestli tohle to je poslanecký návrh zákona bez toho, že by bylo jediné slovo Legislativní rady vlády. Když my dáme dva odstavce návrhu zákona, tak je schopna Legislativní rada vlády napsat šest stran včetně toho, kde má být tečka a jestli mají být arabské nebo římské číslice. Je přece nenormální, aby takhle rozsáhlý zákon neprošel standardním vnějším připomínkovým řízením. Ne proto, že je politicky výbušný, ale protože je velmi komplikovaný a zasahuje do desítek a desítek právních předpisů. Ale my se tváříme, že je to poslanecký návrh zákona, tudíž nemuselo být připomínkové řízení, tudíž naše velmi výkonná Legislativní rada vlády to za čtyři dny všechno přečetla, neshledala tam jediný problém, jedinou připomínku. A to podotýkám, že podle toho, jak se ten návrh tváří, tak to dostali opravdu až 27. června. Takže klobouk dolů před výkonností Legislativní rady vlády a klobouk dolů před výkonností našich tří kolegů, pokud to je tak, jak se tváří, že je to poslanecký návrh zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat, přečtu ještě dvě omluvy. Do 11 hodin ze z dnešního jednání omlouvá pan ministr životního prostředí Richard Brabec a na celý den 17. 7. se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Bohuslav Chalupa.

S přednostním právem se nikdo nehlásí, v tom případě budeme pokračovat v rozpravě a prvním přihlášeným je pan poslanec Martin Plíšek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, dovoluji mi, abych se taky krátce vyjádřil k tomuto návrhu sněmovního tisku. Tento návrh o změně zákonů souvisejících se služebním zákonem, nebo s přijetím návrhu zákona o státní službě, obsahuje celkem 57 novel zákonů. Nepamatuji si v naší historii, že by změnové zákony předkládali poslanci Parlamentu ČR. Působnost k jednotlivým těmto zákonům podle kompetenčního zákona má celá řada ministerstev a ústředních orgánů státní správy – a pod tímto návrhem zákona jsou, jak už tady bylo řečeno, podepsaní naši tři kolegové, tři kolegové poslanci. U takovýchto návrhů, které mají být také doprovodné k těmto návrhům kmenových zákonů. Včera měla vládní koalice možnost podpořit vrácení služebního zákona do výborů, tak aby se tyto tisky potkaly, aby byl ještě čas na to, provázat tento změnový zákon se služebním zákonem. Mě by skutečně zajímalo, kdo si bere garanci za věcnou, ale hlavně legislativní a technickou správnost tohoto tisku, protože jak už jsem řekl, při jiných případech je předkladatelem takovýchto tisků vláda a jednotlivá ministerstva a ústřední orgány státní správy garantují správnost předloženého návrhu, protože může dojít k tomu, že když pak vyjde úplné znění těchto zákonů, bude tam celá řada chyb.

Je také velmi špatné, že jsme tady v režimu prvního čtení, kdežto služební zákon už v podstatě postoupil do třetího čtení, což je také nezvyklé, protože by mě zajímalo, co se stane, kdyby se čistě náhodou stalo, že tento návrh nebude schválen nebo bude schválen špatně a věcně legislativně a technicky nesrozumitelně. Proto si dovoluji navrhnout, aby po skončení rozpravy byl tento tisk vrácen předkladatelům k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další v pořadí je přihlášen – s přednostním právem nyní vystoupí pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, jenom bych drobně vysvětlil důvody, proč vlastně vůbec nevadí, že máme v jiné fázi projednávání ty dva zmíněné zákony. Je to z důvodu rozdílného data a dílčí účinnosti, resp. účinnosti. V případě služebního zákona, který jako celek musí být v účinnosti nejpozději k 1. lednu 2015, potřebujeme dílčí účinnost pro část týkající se generálního ředitelství a výběrových řízení na státní tajemníky s jistým předstihem, tak aby k 1. lednu bylo ustaveno generální ředitelství a jmenování státní tajemníci na jednotlivých ministerstvech a na Úřadu vlády, zatímco

změnový zákon je jako celek účinný, nebo předpokládaná účinnost, až k 1. lednu 2015. Proto je tady možný jiný časový přístup z hlediska čtení. Proto tady tento je v prvním čtení, zatímco služební prošel včera už druhým čtením. Pokud tady pan poslanec Plíšek zmiňoval určité obavy, že by se ty zákony mohly rozejít, tak pak už vůbec nechápu jeho návrh na vrácení do výboru, protože tím více se ty zákony v čase rozejdou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan zpravodaj.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Chtěl bych jenom krátce reagovat na dvě věci. Za prvé na ten údiv, že zákony leckdy předkládají poslanci, můžou to být jak poslanci koaliční, tak opoziční. Když si vzpomenu na minulé funkční období, kdy pan, prostřednictvím vás, pane předsedající, kolega Stanjura byl zástupce koaliční strany, jednu dobu ministr, tak např. zákon o Úřadu práce, který byl tehdy velmi důležitý a velmi přelomový, byl dáván také poslaneckým návrhem, opravdovým právním mistrem, jako byl např. Martin Macek a dalšími, a myslím si, že se to může stát a není to nestandardní věc, viz zákon o Úřadu práce, kde došlo k opravdu velké reorganizaci tohoto systému.

A druhá věc. Pan kolega Plíšek, prostřednictvím vás, pane předsedající, také si to zaslouží reakci. Když si vzpomenu na nový občanský zákoník, který byl, myslím si, možná o něco důležitějším zákonem, než je služební, tři tisíce paragrafů, a někdy po roce po tom, co byl tento zákon schválen, tady k němu byl projednáván změnový zákon, který taktéž měnil nějakých 80 zákonů, a už vůbec jsme tenkrát neviděli, jestli projde, protože v tu dobu se rozpouštěla Sněmovna, vědělo se, že to tady nějakým způsobem končí. Není to nic neobvyklého, to se může stát.

Věcné důvody v zásadě řekl pan ministr Dienstbier. Já jsem se chtěl vyjádřit jenom procesně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku pana poslance Laudátu.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Samozřejmě rozejít se to může. Tady byla načtena obrovská změť pozměňovacích návrhů a já chci vidět zpracovatele, předkladatele – tři poslance, jak se v tom rychle zorientují a předělají potom tento změnový zákon, tak aby to klapalo.

Nicméně tím, že útočíte na řadu institucí, které mají zakotveny, některé z nich dokonce v Ústavě, svoji nezávislost, tak si myslím, že tento zákon dokonce může být v některých částech protiústavní. Doufám, že si Roman Sklenák a spol. uvědomí, že

nakonec na ně bude hozena zodpovědnost ve státní správě za případné vzpoury časem při nevhodných personálních zásazích nejvyššího státního úředníka, že si uvědomujete, s čím si zahráváte. Oni to potom na vás hodí.

A pak se chci zeptat, jestli náhodou nemá zájem pan ministr Dienstbier, abychom si kolem 10.33 vzali přestávku, protože možná zase přijde nějaký mail z Bruselu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Mám zde další omluvenku. Na dnešní den, 17. 7., se od 10 hodin z důvodu pracovního jednání omlouvá pan poslanec Josef Zahradníček.

S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Zareaguji na pana poslance Chvojku vašim prostřednictvím. Naopak tady musím říci, že v ideálním případě to má být tak, že téměř veškeré zákony by měli navrhopvat poslanci. Od toho tu jsou. Mně nevadí principiálně, že něco navrhuji poslanci, naopak, nemoc moderních demokracií spočívá mj. v tom, že naprostou většinu zákonů dělají úřednické aparáty, a tím se nesmírně posiluje výkonná moc fakticky na úkor moci zákonodárné.

Kritika ale směřuje jinam. Kritika směřuje k pokrytectví, že za těmi navrhovateli jsou schováni jiní, kteří se bojí vylézt a vystrčit hlavičku z kanálu. To pokrytectví nám vadí. Ne to, kdo to předkládá.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, já se pokusím tedy předkladatele maličko vyzkoušet, jestli vědí, co je v zákoně obsaženo, a položit některé otázky, které jsem položil včera a na něž nebylo odpovězeno. Protože by mě opravdu klíčovým způsobem zajímaly. První otázka se týká jmenování těch úřadů, které jsou v kompetenci vlády.

Když si nalistujete stranu 38, tak tam jsou nějakým způsobem vypočítávány, a hledá se to samozřejmě nesmírně špatně, ale jedná se asi o 13 vysokých státních úředníků, u kterých je řečeno, že kompetence k jejich jmenování zůstává nadále na úrovni vlády. Současně ovšem se jejich jmenování řídí zákonem o státní službě. Jak jsem se tady snažil včera zdůraznit, a už jste mě mnozí neposlouchali, tak zákon o státní službě říká, že u těchto úředníků, jejichž kompetence je pod vládou, vybere generální ředitel státní služby, fakticky, protože má komisi dva na dva, kde

rozhodující hlas má jeho člen, a toto předloží vládě, respektive předseda vlády předloží vládě, a vláda to musí schválit. Vláda to musí schválit, protože zákon o státní službě říká: Účastníci výběrového řízení mají právní nárok na jmenování v pořadí, v jakém se umístili.

Já nevím, jestli to fakt někdo dočetl, a jsem strašně zvědav, co se stane v okamžiku – a ptal jsem se na to včera a ptám se na to znovu dnes a ptám se na to stejně tak předkladatele jako předsedy vlády –, co se stane, až generální ředitel předloží některého z těchto vyjmenovaných úředníků vládě a ve vládě se prostě většina nenajde. Vláda nenajde většinu 9 nebo 10 hlasů, kolik je to dnes zapotřebí, aby odhlasovala takto předloženého úředníka. Jaký bude výsledek? Jde se ke správnému soudu, který bude daného úředníka jmenovat, protože zákon o státní službě říká, že má nárok? Nebo bude někdo předkládat druhé jméno ze seznamu? Jak tento problém bude vyřešen? Tak to z toho tu vládu – pokud to myslíte tak, že to musí být podle toho, jak vybere generální ředitel, a já se obávám, že to tak myslíte, stejně jako to myslíte tak v řadě případů pak dalšího jmenování ministrů – tak z toho tu vládu prosím vyhod'te. Takto z vlády děláte šaškovské pošťáky, kteří musí odhlasovat to, co je jim předloženo. Já si nedokážu představit svéprávnou vládu, která by na tohle přistoupila. A nedokážu si představit, kdo jim tohle to podstrčil.

Takže prosím, aby bylo zodpovězeno na tuto otázku: Co bude dělat vláda, které bude předložen výsledek výběrového řízení, a ona ho musí schválit a jmenovat. To je první dotaz, který mám.

Druhý dotaz, a vůbec nemám tušení, o co jde věcně, ale v důvodové zprávě o tom není ani slovo, takže se znovu ptám předkladatelů – část 8., změna zákona o ochraně přírody a krajiny. Zajímavé, vypadá to nevinně, až na to, že se v přechodných ustanoveních k nabytí účinnosti tohoto zákona ruší správy chráněných krajinných oblastí jako orgány ochrany přírody vykonávající státní správu ve znění účinném přede dnem účinnosti tohoto zákona a zanikají. Zaniká asi 35 správ chráněných krajinných oblastí. Nikdo neříká, co s nimi bude dál. Spadají někam zřejmě pod agenturu. Ale jak je možné, že vám do toho někdo propašuje takovouto změnu, která přece možná souvisí se zákonem o státní službě? Ale pak musí být v té důvodové zprávě, která je neuvěřitelně odbytá, alespoň zdůvodněno, proč se to dělá, na koho to přechází, a ne že se najednou řekne, že zrušuji 20 nebo 25 správ chráněných krajinných oblastí a už nechávám jenom správy národních parků a zbytek se přesouvá někam jinam. A kam? A já nevím kam a já nevím proč a co se s tím děje. Pánové, vy to víte? Mě by to zajímalo, jestli to víte!

A poslední poznámka, kterou k tomuto návrhu mám, a omlouvám se, že to částečně cituji z textu zákona, částečně z důvodové zprávy a částečně z doprovodných nebo z úplných znění, ale je to strašně špatně přehledné tak, jak je to uděláno s tím dvojím číslováním. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, je to na

straně 65 a následujících toho úplného znění, protože bez toho se to nedá číst. Zákon o státní službě pěkně říká, že Rada pro rozhlasové a televizní vysílání zůstává mimo působnost zákona o státní službě. Tento zákon říká, že předseda rady je orgánem podle zákona o státní službě, který je jmenován touto radou, a vypadá to, jako by měl mít kompetenci vůči svému úřadu. Leč překvapivě v § 11, a zase nevím, jestli to předkladatelé vědí, a zase nevím, či je to naschvál a kdo se snaží tady ovládnout média, je najednou řečeno, že vedoucího úřadu rady jmenuje a odvolává zástupce generálního ředitele státní služby. Najednou to není ředitel, šéf rady, najednou je to znovu toto generální ředitelství, které má ten úřednický aparát Rady pro rozhlasové a televizní vysílání mít pod kontrolou.

Kam to směřujeme? Kdo se pokouší ovládnout Radu pro rozhlasové a televizní vysílání, kde zůstane už jenom těch zatím 15 nebo kolik my tady navolíme, ale celý ten aparát bude ovládat Generální ředitelství státní služby? Aniž by o tom bylo jediné slovo kdekoli v textu důvodové zprávy! Ve všech ostatních správních orgánech, které tam jsou, vždycky když ředitel je nezávislý, on je služebním orgánem. Najednou tady ředitel rady je sice zdánlivě služebním orgánem, ale šéfa jeho úřadu mu vybírá někdo jiný a ten šéf toho úřadu je služebním orgánem vůči svým všem ostatním zaměstnancům. Kdo to vymyslel? Kdo potřebuje zasahovat do médií? Já nevím. Jsou to předkladatelé, je to někdo jiný na úrovni vlády? Mohou mi na to předkladatelé odpovědět?

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášku k faktické poznámce od pana poslance Blažka.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Já navážu na pana poslance Bendu a v podstatě mě překvapil svým optimismem. My se známe nějakou dobu a optimismus, že se dočká pan poslanec odpovědi, mě úplně fascinoval.

A já ti, Marku, prostřednictvím pana předsedajícího, řeknu jedno tajemství, které asi nevíš. My jsme s panem premiérem z jednoho regionu. Pan premiér je fanatickým příznivcem skupiny Olympic a Petr Janda kdysi řekl, že jestli se mu nějaký hit opravdu povedl, tak je to píseň Otázky – pořád se jenom ptáš a odpovědi ty se nedočkáš... (Smích a potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zemek. Máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pane předsedající. Já musím lehce zareagovat na kolegu předřečníka Marka Bendu. Týká se to té 114. Samozřejmě dneska v té 114 není to, že by se zřizovaly správy CHKO, ta 114 hovoří pouze o sídlech a tam je ta nedostatečnost. A ta novela má právě za účel, aby se to narovnálo. Dneska vlastně zřizovatelem správ je právě Agentura ochrany přírody a krajiny a tato novela pouze ten stav narovnává. Takže to byl omyl, který tady zazněl, a já ho pouze uvádím na pravou míru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Benda. Chci se zeptat – faktická poznámka? Takže s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Benda: Panu kolegovi Zemkovi, kterého si velmi vážím. Já jsem říkal, že o tom věcně nic nevím. Že nerozumím, proč to je, ale že nemůžu do zákona dát, že vypustím 15 příloh, aniž bych dal jednu jedinou větu do důvodové zprávy, proč to dělám. A v celé Sněmovně to ví jenom Václav Zemek. To přece není možné, tímto způsobem tvořit zákony! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V tento moment neeviduji nikoho, kdo je přihlášen do obecné rozpravy. (Hlásí se posl. Stanjura.) Tak máte slovo, pane poslanče. Řádná přihláška? (Ano.) Řádná přihláška. Dobře.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se chci zeptat předkladatele či zpravodaje, jestli odpoví. Jestli budou mlčet, tak my si vezmeme pauzu a necháme vám čas, ať se poradíte s těmi, kteří to napsali, abyste nám odpověděli. Ale to mlčení včera jsme přešli, dobře, ale udělat to u každého zákona, tak si nemyslím, že je to ta správná metoda. Můj kolega Marek Benda tady položil pár – a máme jich mnohem víc – konkrétních dotazů a byli bychom rádi, kdyby někdo odpověděl. Zejména ten případ, co se stane, když generální ředitelství rozhodne, že si bude dělat v tom státě, co chce, a vláda se na to bude jenom dívat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Pokud včera jsme projednávali zákon 11 hodin a vy mluvíte o tom, že tady jsme přecházeli mlčením, tak asi jsme asi každý byli na jiné schůzi. My samozřejmě nenavrhujeme, abychom schválili tento zákon ve zkráceném projednávání. Tisk bude postoupen do výborů, ty jej budou projednávat a samozřejmě že diskuse se povede.

Pokud se pan Marek Benda ptal na tu třetí část a vůbec, pokud je zde opakovaně zmínka o tom, že se mění desítky zákonů, tak samozřejmě, když se na ten zákon podíváte podrobně, tak naprostá většina zákonů se mění právě proto, že se upravuje způsob jmenování a odvolávání vedoucích pracovníků. A to se týká i té části třetí.

Já si nemyslím, že bychom teď tady měli být zkoušeni z každého paragrafu toho návrhu. Ten tisk má vypracovanou jasnou důvodovou zprávu a já myslím, že je zřejmé, o co jde. Je to změnový zákon, který nahrazuje změnový zákon k původnímu služebnímu zákonu ve stejných intencích. Víc k tomu nemám co dodat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Z médií jsem se dozvěděl, že pan premiér Sobotka vzkazuje, že my jsme založili nějaký požár a teď blokuje hasiče. Ten požár zakládáte teď vy. Vzhledem k tomu, že předkladatelé a zpracovatelé nejsou schopni odpovědět, dávám procedurální návrh, aby bod byl přerušen do příchodu premiéra této země, a budeme po něm požadovat odpovědi na otázky, které zazněly včera a které zazněly dneska. Doufám, a teď mluvím k poslancům ANO, že si uvědomujete, kam tuto zemi ženete.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat neprodleně. Na začátek uděláme to, že vás všechny odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení do systému.

Procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat, zní, že budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do příchodu pana premiéra, aby odpověděl na položené otázky.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Končím hlasování číslo 13. Přítomných poslanců je 140, pro 37, proti 76. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v projednávání. Mám zde faktickou poznámku pana poslance Foldyny. Ne? Takže odmažeme, ruším, a budeme v tom případě pokračovat řádnou přihláškou pana poslance Bendy.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, paní ministryně, dámy a pánové. Já jsem ochoten pochopit, že navrhovatelé nevědí některé

části a že některé části mohou být vysvětleny až v průběhu času. Ale jestli mi fakt nechce pan kolega Sklenák odpovědět na základní otázku, co bude dělat vláda se jmenováním úředníků, které necháváte v její kompetenci, a přesto jsou podle zákona o státní službě, to znamená navrhování generálním ředitelem a s právním nárokem na to, aby byli jmenováni. Tak jestli neznáte odpověď na tuto otázku a jste předkladatelem obou zákonů, tak já vůbec nevím, co tady děláme. Pak se ptám, k čemu tady fakt jsme, protože tohle je přece naprosto zásadní, fundamentální otázka tohoto zákona. A opravdu jsem překvapen, že ani vláda se nediví, co se bude dít. Až přijde někdo na její zasedání a řekne: Tady se musí zvednout 10 rukou, a když se nezvedne, tak ten člověk jde k Nejvyššímu správnímu soudu a bude jmenován. Rozumíte tomuto maléru, nebo ne? (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych chtěl vzkázat panu poslanci Sklenákovi vaším prostřednictvím, že jsme byli na stejné schůzi. Já jsem se ptal, diskutoval, uváděl nesmyslné příklady, požadoval jsem vysvětlení nejasností, možná jsem něco špatně pochopil – a vy jste zarytě mlčel. Že to trvalo dlouho? Možná kdybyste rychleji odpovídal, tak to mohlo být mnohem rychlejší. Čtyřikrát jsem vás včera vyzýval k těm odpovědím. Z těch 23 chápu, že nemůžete znát odpověď na všech 23. A když vás bylo šest předkladatelů, tak že byste zvládl čtyři. To je tak ta jedna šestina. Tak takové to, že... jako dobrá účast na schůzích, že sedím, odsedím si to, nic neřeknu, na nic neodpovídám, možná, ale byli jsme určitě na stejné schůzi a pamatují si velmi dobře, a můžeme se podívat do stenozáznamů, co kdo včera během těch hodin říkal. Nebylo to 11 hodin, protože mezitím měli kolegové z KSČM hodinu pauzu, hodinu a půl byla obědová pauza, tak bych to zase nepřeháněl s tou délkou projednávání. Tak to nebylo. A já vím, že můžeme blahosklonně říct "všechno opravíme ve výborech". Ale dostal jste jenom jednu základní otázku. Ty desítky jiných konkrétních skutečně jsme schopni zodpovědět, nebo se shodnout na změně nebo na vysvětlení ve výborech. Nedozvime se nic. A je poměrně neobvyklá situace, a to jsem fakt ještě nezažil, že máme zákon v prvním čtení podán vládními poslanci a ještě před prvním čtením už máme načten pozměňovací návrh k tomuto zákonu, a to vládním poslancem. Je to samozřejmě legitimní, lze to, ale je to poměrně neobvyklé. To si přece jako lidé, kteří jsme tady byli nějakou dobu, už můžeme přiznat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámku má pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Já to dělám nerad, ale zase musím prozradit něco z mého rodného regionu. Pan kolega Sklenák je Brňák stejně jako já a ten je zase na Beatles velký fanatik. A teď si pravděpodobně, jak jsou ty odpovědi, vzpomněl na jednu píseň Johna Lennona, kterou bych zazpíval, ale nechci brát panu Kortemu monopol na zpěv ve Sněmovně, takže to neudělám, jenom to odrecituji. Living is easy with eyes closed misunderstanding all you see. To je písnička ze Strawberry Fields Forever, volně přeložím: Jak snadné je žít, když zavřeš oči, nerozumíš ničemu, co vidíš. (Potlesk z lavic poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku neeviduji... Pan poslanec Laudát? Tak pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. A teď zcela vážně, dámy a pánové. Je v této Sněmovně z koalice kdokoliv, kdo je schopen odpovědět na otázky, které tady padly včera a zejména dneska? Prosím, chcete na to čas? Mám si vzít přestávku? Chcete na to čas? Hlasovali jste proti přerušení bodu. Tak prosím, je tady někdo schopen odpovědi? Kdokoli, zpracovatelé, kdokoliv, na ty otázky, které tady zazněly? Nebo chcete, aby oba tyto zákony, včerejší i dnešní, skončily u Ústavního soudu? (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní mám s přednostním právem přihlášeného pana ministra Dienstbiera. Máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, vidím, že je tady dnes veselá nálada při projednávání tohoto zákona. Dokonce jsme tady téměř měli i zpěv, ale já přeče jenom budu trochu věcnější.

Padají tady různé dotazy. Asi ten nejpodstatnější ze strany pana poslance Bendy na to, jak je to s nárokovým jmenováním v případech, kdy má jmenovat vláda České republiky na základě výběrového řízení. Asi bychom se museli vrátit zpátky k cílům služebního zákona, který mimo jiné má objektivizovat výběr zejména vysokých státních úředníků, ale nejenom těch, platí to i obecně. Proto v návrhu zákona jsou výběrová řízení pokud možno ve všech případech, kde to je jen trochu možné, aby se právě ten výběr objektivizoval. A je logické, že má-li být ten výběr objektivní, a jestliže výběrová komise stanoví nějaké pořadí kandidátů, tak by asi ten, kdo pak formálně provádí to jmenování, měl takový výběr respektovat, protože jinak by ten smysl výběrového řízení a objektivizace posuzování byl zcela nepochybně popřen. Proto v tom návrhu je ta nárokovost. Samozřejmě je možná debata, jestli je to ideální v případě, kde vedoucí ústředních správních úřadů jmenuje přímo vláda. Je taky jistě

možné debatovat o tom, jestli to má být vláda, nebo jestli víceméně ten formální krok má učinit někdo jiný, například zástupce generálního ředitele, o čemž se ta debata také vedla. Zástupce, ne generální ředitel, aby tam byla instančnost, protože podle zákona o státní službě se má rozhodovat ve správním řízení, a tedy jestliže někdo rozhoduje, měla by tam být zpravidla i nějaká přezkoumatelnost, což samozřejmě na této úrovni je poměrně složitá konstrukce.

Je pravda, že z ústavního hlediska vládu nikdo nemůže donutit, aby pro něco hlasovala, že každý člen vlády v tu chvíli rozhoduje sám za sebe. Zase na druhou stranu jestliže bude kvalitně prováděno výběrové řízení, jsem přesvědčen, že vláda by měla respektovat výsledek takového řízení, pokud by nebyly nějaké naprosto zásadní důvody. Ale já za sebe říkám, že bych si velmi dobře uměl představit, že se tento návrh zákona upraví v tom smyslu, že na základě výběrového řízení, které provádí čtyřčlenná výběrová komise, která je složena dva na dva, dva jmenuje generální ředitel podle vlastní úvahy, dva na návrh vlády s tím, že předseda je na návrh generálního ředitele, respektive z rozhodnutí generálního ředitele. Takže vláda tam samozřejmě svůj vliv tímto způsobem uplatňuje. A pak to může být doopravdy zástupce generálního ředitele, kdo jmenuje místo vlády.

Ale tady bych chtěl ještě upozornit na jeden fakt. Tato varianta je tam zjevně proto, že i jednotlivé správní úřady z prestižních důvodů chtějí zachovat jmenování svého šéfa vládou a nechtějí být jmenovány jakýmkoliv jiným způsobem. V některých případech dokonce se zachovává ne jmenování vládou, ale prezidentem republiky. Jak jsem říkal, je to i na základě lobbingu jednotlivých úřadů, které z prestižních důvodů chtěly tento způsob jmenování zachovat.

Za sebe říkám, že já si velmi dobře umím představit, že to pozměňujícím návrhem změníme na zástupce generálního ředitele. A proč zástupce a ne generálního ředitele, to už jsem vysvětloval tou dvojinstančností rozhodování ve služebním zákoně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji zde dvě faktické poznámky. První pan poslanec Zlatuška, po něm pan poslanec Laudát. Poprosím pana poslance Zlatušku.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, jenom v té reakci na poznámku pana poslance Laudáta, kdybyste ho zkusil požádat, aby se nesnažil dělat z Ústavního soudu třetí komoru Parlamentu. (Ohlasy v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. O slovo se hlásí pan zpravodaj Jan Chvojka, tak mu udělím slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat vašim prostřednictvím na pana kolegu Blažka. Já jsem také fanoušek hudby i fanoušek filmu. Mě trochu mrzí, že opoziční kolegové vidí všechno černě na tom našem zákoně, a pan kolega Blažek tady argumentoval několika písněmi. Já jsem velký fanoušek skupiny Monty Python, ne hudební, ale komediální, a nevím, jestli někteří z vás znají Život Briana, tam je taková ta hezká píseň, kterou já bych vám doporučil – Always look on the bright side of life, Vždycky se dívejte na život z té světlé stránky. Je to, jak přibíli Ježíše na kříž, jak se tam zpívá. Takže tohle bych vám doporučil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou je pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já nevím, jestli se mám vyjadřovat vůbec k panu Zlatuškoví, to už je opravdu... Já už jsem ho tady jednou nálepkoval nějakým příměrem do známého televizního seriálu a nebudu se opakovat. Jestli někdo tady sedí v téhle Sněmovně a neví, co je role Ústavního soudu, dbát na nezávislost institucí, na základní lidská práva, jestli potlačení nebo omezení svobody a nezávislosti klíčových institucí, klíčových pilířů demokracie – a tady v téhle souvislosti začne blábolit o třetí komoře Parlamentu, no, ta podání tam dával váš koaliční partner. Tam se to stalo sportem. Ale k tomu jsem vystupovat nechťel, protože pan Zlatuška mně za to nestojí.

Chtěl jsem ale k panu ministru Dienstbierovi. Víte, já se obávám, že tady zrovna v případě, co udělá vláda, neudělá – vždyť tam dáváte obdobné miny, nejsem právník, a to, co se odehrávalo i kolem prezidenta, kolem Ústavy, když tam je jmenuje, tak jestli tím se rozumí, že musí jmenovat, nebo nemusí jmenovat, co se stane, když nejmenuje, a mám pocit, že nějaké party zběsilců dokonce na něj dávaly ústavní žaloby, anebo i žaloby v této souvislosti. Nebo byla jiná parta, podivná, která žádala přešetření psychického stavu. A vy tady vlastně zakomponovááte principiálně stejné nejasnosti, stejné časované bomby, nebo obdobné. Takže já prostě si myslím – to mi přijde úplně postavené na hlavu. Zvláště poté, co jsme zažili spory právě kolem kompetencí a nejasností výkladu Ústavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Pan navrhovatel. (Reakce na přihlášky v sále:) Jestli máte faktickou poznámku – musíte počkat v pořadí. (Poznámka mimo mikrofon.) S přednostním právem. To je pravda. (K panu poslanci, který je u řečnické stoly:) Já vás poprosím, pane poslanče, počkejte po faktických poznámkách, protože faktické poznámky mají přednost před přednostním právem.

Další faktickou poznámku má pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Jsem rád, že pan ministr Dienstbier potvrdil to, co se tady snažím vládní koalici sdělit celou dobu, že veškeré rozhodující pravomoci v tomto státě bude mít generální ředitel, případně zástupce generálního ředitele. Jestli máte už dneska obrovský problém s tím vybrat si eurokomisaře, tak vás ujišťuji, že na výběru generálního ředitele se tedy rozpadnete, protože takhle silnou postavu, na té se opravdu dohodnout nemůžete.

Přesto mi nebylo odpovězeno na mou základní otázku. Co se stane, až generální ředitel přinese nějaké jméno na vládu, ta vláda ho musí odhlasovat, a ta vláda ho neodhlasuje. A nevymlouvejte se tím, že chce někdo být jmenován něčím jiným. Nedělejte z vlády orgán, který něco udělat musí, když ústavně víte, že ji k tomu nejste schopni donutit. A já se ptám, jaký pak bude další postup.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále je zde přihlášen pan poslanec Blažek. Bude to nějaká další hudební lahůdka?

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom stručnou reakci, vaším prostřednictvím, na pana poslance Chvojku. Víte, když jsme v situaci, kdy nás tady sedí asi dvě stě, z toho někteří mají odpovědnost větší, neboť jsou v koalici, včetně ministrů, a evidentně nikdo neví odpověď na některé otázky, tak já můžu nabídnout jednu jedinou píseň. Můžete oslavit příští rok 60 let od téhle písně, jmenuje se stručně, překládat nemusím – Help! (Ohlas v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Další faktickou poznámku má pan poslanec Komárek. Máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, vážení kolegové, já se dobře bavím a oceňuji vtipy kolegů. Já tak vtipný nejsem. Ale já bych rád upozornil na významný posun v mínění opozice. Tady došlo k dramatickému zlomu. My jsme přece byli včera svědky nejen tady ve Sněmovně, ale v médiích a všude, že pan Kalousek bil do stolu a pan Stanjura se zapřísahal, že nikdy nepřipustí, aby služební zákon a související zákony prošly touto Sněmovnou. A hle – nyní pan Laudát vyhrožuje Ústavním soudem, čili implicitě i explicitě předpokládá, že tyto zákony budou schváleny. A já říkám hurá! (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Neměl bych kazit radost předsedovi výboru, jehož jsem členem, že jo. Tak pro pana poslance Komárka vaším prostřednictvím a budu mluvit za sebe. Já jsem říkal, že ten zákon, jak je předložen, sněmovní tisk 71/0, ve znění komplexního pozměňovacího návrhu 71/8, nemá šanci projít. A to je pravda. A měl byste se radovat se mnou, že to takhle neprojde, a ne se radovat, že by to náhodně mohlo projít. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní s přednostním právem pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Na tu několikrát opakovanou otázku. Ono se to netýká projednávání tohoto zákona podle mého názoru. Co se stane? No, výsledek výběrového řízení je závazný. A ten, kdo má jmenovat představeného, ho jmenovat musí. A podle obecných principů, pokud bychom připustili, že nastane situace, že se tak nestane, tzn. že ta vláda, která musí jmenovat, tak neučiní, tak podle mého názoru je jediná možnost, aby se ten, kdo to výběrové řízení vyhrál, obrátil na soud a ten by rozhodl. To je tedy moje odpověď na ty opakované otázky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Laudát.

Poslanec Marek Benda: Já jsem moc rád, že se k tomu pomalinku dostáváme. Když jsem vám to říkal včera, tak jste mi to ještě nevěřili. Teď už doufám, že mi to všichni už začínáte věřit, když vám to říká i pan ministr Dienstbier i předkladatel.

Takhle to prostě bude. Ta vláda je tam za naprostou bandu šašků, která to udělat musí. A když to neudělá, ty hlasy se nenajdou, tak bude nahrazena soudem. Pak ji prosím do toho zákona nedávejme. Nedělejme z vlády pošťáky. To je přece ostudné, aby ústavní orgán byl pošťákem! To už jsme si vyzkoušeli jednou s prezidentem a jsou z toho jenom maléry. Pak ji z toho vyhod'te a netvrďte mi, pane předkladateli – já jsem to na rozdíl od vás četl –, že se to netýká tohoto návrhu zákona, ale týká se to toho veřejšího. V tomto návrhu zákona je ve všech těch změnových zákonech řečeno, že jmenuje vláda. A ne zástupce generálního ředitele. V tomto návrhu zákona byste to museli změnit, ne v tom veřejším. Já jsem ten návrh zákona četl. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámku pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo a děkuji za vysvětlení. To znamená, že pan předkladatel tady jasně řekl, ministr řekl, že nikdo nikoho nemůže donutit, aby jmenoval, když nechce. Ale vždyť my už tady máme precedenty s policejním prezidentem. To chcete vyrobít kauz 50 policejních prezidentů a zablokovat státní správu, až se voliči rozhodnou, že chtějí někoho jiného? Váš trafikant, vrchní trafikant tam bude, začne dělat naschvály, takže stát bude paralyzován, bude se čekat na soudy, jo? To pěkně děkuju. Uvědomujete si svoji zodpovědnost? (Ticho v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: A nyní s přednostním právem pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, odpověď Markovi Bendovi je jednoduchá. Žijeme v právním státě, kde zákony jsou vázány, je nejvyšší ústavní instituce a není to jediný případ, kdy prezident, vláda nebo nějaký jiný státní orgán má prostě povinnost rozhodnout ve smyslu zákona a nemá žádný prostor pro vlastní uvážení. Takové situace prostě v právu známe, z tohoto hlediska to není nic nového. Chápu, že v případě kolektivního orgánu jako vláda je ta situace trochu složitější z ústavněprávního hlediska.

A co se týče soudního přezkumu. Celý služební zákon je postaven na tom, že se rozhoduje podle zásad správního práva a přirozeně proti jakémukoli rozhodnutí v tomto směru je možné se domáhat přezkumu u soudu. Na tom není nic podivného. Pokud vláda a všechny další státní orgány, které mají jakoukoli roli podle služebního zákona, budou postupovat podle zákona, tak je vše v pořádku. A pokud nebudou, tak je také v pořádku, protože ten, koho se to dotkne, má možnost soudní ochrany. Já myslím, že to je zcela přirozené, a asi bychom se nad tím neměli úplně pozastavovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde ještě faktickou poznámku pana poslance Stanjura? (Ano.) Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když jsme v minulých dnech hovořili o tom, jak vytvoříme skupinu úředníků, kteří se budou vzájemně jmenovat, hodnotit, posouvat, odměňovat, tak jste říkali, že to je přehnané. A teď tady slyšíme konečně pravdivá slova, jaký je ten model. Výběrová komise je tzv. půl na půl. Není to pravda, protože rozhodují úředníci, které jmenuje superúředník. Takže ve výběrové komisi má superúředník většinu.

A abychom to vyřešili, aby ta vláda náhodou nebyla proti, tak by to mohl dělat zástupce superúředníka, ten bude rozhodovat. Takže superúředník udělá výběrovou komisi, ta vybere nějakého šéfa státního úřadu a zástupce superúředníka ho tam jmenuje. Je to velmi jednoduché. Tím pádem tam z toho vládu v dobrém dostaneme mimo. Ale to je přesně ten systém, který kritizujeme – uzavřená skupina. Vraťte se do toho včerejšího návrhu, kdo všechno tam je, kdo tam zůstane po případné účinnosti a jak to bude dál fungovat. Opravdu superúředník nebo jeho zástupce budou silnější figury ve veřejném životě než ministři. A divím se, že stávajícím ministerským poslancům to nevadí. Budou se ještě divit.

Ale my se budeme radovat spolu s panem předsedou volebního výboru, že v tom tvaru 71/8 to neprojde, a doufám, že tak nerozumnou věc společně neuděláme. (Ojedinělý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Zahradník.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem se tady včera pokoušel také upozornit na určitý analogický zákon, který s tím naším zákonem tak trochu souvisí, byť je tomu na nižší úrovni, a to je zákon o úřednících vyšších územně samosprávných celků, podle kterého se řídí tyto procesy, o kterých tady mluvíme, na úrovni kraje a krajského úřadu. Tam samozřejmě nastává situace, že výběrová komise doporučí kandidáty na daný post vedoucího odboru nebo třeba i ředitele školy zřizované krajem a rada kraje, která pak má podle zákona ve své kompetenci nositele té funkce jmenovat, rozhodne jinak. Nejmenuje vítěze toho výběrového řízení, toho, který byl na prvním místě. A samozřejmě to vzbuzuje různé debaty, v novinách se píše o tom, že rada kraje postupuje svévolně, ale to je asi tak všechno, co je proti tomu možné dělat. Rada kraje má konečné slovo.

Samozřejmě ten zákon musí být upravený tak, aby i vládě příslušela tahle pravomoc a nemusela povinně poslechnout doporučení té výběrové komise, která samozřejmě není nad ní, není nad vládu. Budete to holt muset asi nějak v tomhle směru upravit, když chcete, aby to fungovalo. Jinak to opravdu fungovat nebude a bude to vnášet další, nové problémy. Nakonec víte, že samotný pan prezident neposlechl něco, co musí udělat, a profesora, kterého měl jmenovat, nejmenoval. Tak to přece na světě chodí. Musíme to udělat tak, aby to fungovalo, a ne aby to tvořilo neustále problémy. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášený je pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. (Poslanec Blažek chce vystoupit s řádnou.) S řádnou?

Tak v tom případě musíte počkat. Další faktickou poznámku má pan poslanec Kostřica.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl vzhledem k těmto zákonům obrátit vaši pozornost do krátké minulosti, pár roků dozadu. Kdyby nedej bože, takovýto zákon nebo takovéto zákony platily před několika lety, tak by mě vůbec nepřekvapilo, že jedním z neodvolatelných úředníků by byl jistě pan Vít Bárta, pan poslanec Babák, paní Kristýna Kočí apod. Já bych nechtěl přirovnávat hnutí ANO k Věcem veřejným, to jistě nechci. Ale uvědomte si, že takové nebezpečí tady je. A pokud by nějaký ministr měl své náměstky, které jsem třeba jmenoval, tak si myslím, že jeho řízení by bylo tak obtížné, že kdyby někdy zemřel, tak by nemusel před žádný boží soud, tam by stačilo, aby připažil ruce a letěl by přímo direktně do nebe. Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Komárek.

Poslanec Martin Komárek: Já jenom krátce si dovolím reagovat na váženého a milého předsedu poslaneckého klubu ODS pana Stanjuru. Prostřednictvím pana předsedajícího – pane Stanjuro, nebudeme se tady kazuisticky přít. My všichni víme, že ten zákon neprojde přesně v tom znění, v jakém byl navržen, protože my všichni víme, že i koalice podala pozměňovací návrhy, takže trvat scholasticky na vašem tvrzení není určitě věcně správné. Ale já to neříkám proto, abych zvítězil v nějakém logickém sporu, nýbrž proto, že chci poukázat na to, a myslím, že to všichni víme, že koalice už s opozicí o tomto zákonu jednala, možná z hlediska opozice nedostatečně, a jedná o něm znovu. A že všichni chceme, aby ten zákon prošel, protože služební zákon potřebujeme především kvůli České republice. Na druhém místě kvůli čerpání evropských fondů. A všichni chceme, aby prošel v té nejlepší možné podobě. To znamená, nechceme k němu dávat účelové pozměňovací návrhy, ale takové pozměňovací návrhy, které mají smysl a vylepší ho, a věřím, že opozice chce to samé a bude se toho jednání, které už probíhá, účastnit vážně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Mám reakci na pana ministra Dienstbiera a potom ještě něco jiného bych rád řekl.

Podívejte, já v obecné rovině mohu souhlasit s tím, že samozřejmě bude soudní přezkum. A to je systémově všechno v pořádku. Problém ale je v tom, co jsem v této sněmovně slyšel zejména od koaličních poslanců o soudech: justiční mafie, pomalu jednájí. Takže ve vaší rétorice to vlastně znamená, že ta různá jmenování budou přezkoumávat tito tzv. justiční mafiáni, temné síly v justici, jak zase říkala vaše první náměstkyně Marvanová, a podobně. Takže vy si musíte sjednotit, jestli to těm soudům budeme dávat, s čímž já souhlasím. Já bych velice rád poprosil, abychom už nepopisovali v těchto dramatických barvách. Jednak to skutečnosti neodpovídá a jednak to diskredituje celý ten proces.

Dovolte mně ještě – a teď se obracím na pana ministra Dienstbiera – je to poslední něco hudebního, ale nikoli už nějaká písnička. Ale když zase poslouchám tu debatu, i včerejší, ono tomu bude příští rok 60 let, co se jednoho rána probudil Paul McCartney a zdála se mu nádherná melodie. Takže on si sedl ke klavíru, aby ji nezapomněl, noty neuměl – to jsou ty vědomosti a moudrost: neuměl noty a dodneška se poslouchá – a začal si to hrát. A protože bylo ráno, tak tomu dal název Scrambled eggs neboli Míchaná vajíčka. Pak se mu to rozleželo – a tak by měly vznikat i zákony podle mě – pak se mu to rozleželo, řekl si, že bude lepší kytara než klavír, že název Míchaná vajíčka je blbost, protože je to taková tklivá melodie, a dal tomu název Yesterday. Myslím si, že tu písničku všichni znáte. (Poslanec Zavadil: Zazpíváš?) Nezazpívám, to je vysoko, to je od G dur a to je hrozně vysoko. To je pro něho, opravdu. A potom ještě tam byl nějaký George Martin, který mu doplnil – a teď to nechci zesměšňovat – takové to fidli fidli, které se tam prostě nádherně hodilo.

A teď se vrátím k tomu konglomerátu těchto zákonů. Já mám pocit, že se to taky někomu zdálo, tyhle zákony. Ale tomu McCartneymu to přišlo od pánaboha, jinak by se to neposlouchalo ještě dneska. Tohle teda od pánaboha nepřišlo. Zůstalo tomu pořád Scrambled eggs. Já bych poprosil, aby tam bylo trochu toho Yesterday. A kéž byste tady měli uši a to fidli fidli, co tam dal George Martin, to jsme tady společně dodělali, aby ty zákony měly smysl. A stejně jako to Yesterday, které se poslouchá ještě dneska, aby ten zákon platil třeba za těch 60 let. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S řádnou přihláškou pan zpravodaj Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jenom panu poslanci Blažkovi. Já jsem taky fanoušek Beatles, ale nemáte pravdu. Není to 60 let, ale 50. Před 60 lety hrál tenkrát Chuck Berry a Buddy Holly. Beatles byli o deset let později, takže Beatles hráli v 60. letech, ne v 50. Takže je to 50 let. (Oživení a smích v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za drobnou exkurzi do hudební historie. Ještě pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Já se omlouvám. Pan poslanec Chvojka má pravdu. Přestože pan Babiš o nás pořád říká, jak my v ODS umíme počítat, tady máte důkaz, že neumíme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V tento moment neeviduji žádnou přihlášku, ani řádnou do rozpravy ani faktickou. V tom případě končím obecnou rozpravu. Táží se, zda si chce pan zpravodaj a navrhovatel vzít závěrečné slovo. Vezmete si závěrečné slovo, páni poslanci? Ne? Děkuji.

V průběhu rozpravy jsem zaznamenal jeden návrh od pana poslance Plíška, který říká, že se vrací návrh navrhovateli k dopracování. Takže o tomto návrhu dáme hlasovat. Ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat, než hlasování zahájím. "Poslanecká sněmovna vrací předložený návrh navrhovateli k dopracování." Mám zde žádost o odhlášení, takže všechny vás odhlásím a poprosím vás o opětovné přihlášení do systému. Ještě přivolám kolegy z předsálí. Zopakuji tedy návrh, o kterém budeme hlasovat, a to je to, že... faktická poznámka zmizela, takže pokračujeme dál.

Budeme hlasovat o tom, že se předložený návrh vrací navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro takto navržené usnesení, necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Táží se, kdo je proti tomuto návrhu, tak jak byl přednesen.

Končím hlasování číslo 14. Přítomných poslanců v sále je 135, pro 57, proti 74. Návrh nebyl přijat.

V tom případě se nyní budeme zabývat návrhem přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Táží se tedy, zda má někdo jiný návrh nebo chce doplnit. Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Já navrhuji vzhledem k tomu, že tento zákon považuji za útok na nezávislé instituce, aby se tím zabýval školský výbor. A pokud se týká dalších věcí, jsou tam instituce, které také mají být nezávislé, jako je úřad paní Drábové a podobně. Ty padají zase kompetenčně pod hospodářský výbor, tak i hospodářský výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táhá se, zda má někdo ještě další návrh na doplnění pro projednání v dalších výborech. Neeviduji. V tom případě přistoupíme k hlasování. Budeme hlasovat jednotlivé výbory postupně.

Takže návrh usnesení je, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahájuji hlasování a táhí se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 15. Přítomných poslanců je 142, pro tento návrh bylo 139 poslankyň a poslanců, proti žádný. Takže tento návrh na přikázání k projednání ústavněprávnímu výboru byl přijat.

Dále budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání školskému výboru.

Takže zahájuji hlasování a táhí se, kdo je pro toto přikázání, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 16. Přítomných je 145 poslanců, pro návrh bylo 60, proti 68. Tento návrh na přikázání nebyl přijat.

Jako poslední budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru.

Zahájuji hlasování a táhí se, kdo je pro návrh, tak jak byl předložen. Kdo je proti návrhu?

Končím hlasování číslo 17. Přítomných poslanců je 145, pro návrh bylo 71, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Tím jsme prošli hlasováním o přikázání do výborů. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavně právnímu výboru. Končím prvé čtení tohoto zákona. Děkuji panu navrhovateli i panu zpravodaji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobré ráno. Budeme pokračovat projednáváním bodu číslo osm, až se kolegové ztíhí. Bodem číslo osm je

8.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 252/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Návrh zákona je zejména reakcí na analýzu stavu daňových zákonů v návaznosti na legislativní procesy uskutečněné v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, na požadavky vyplývající z nutnosti naplnění obsahu relevantních bodů programového prohlášení vlády a koaliční smlouvy.

Obsahem návrhu je především vypořádání se s dosud neúčinnými částmi zákona o jednotném inkasním místě, poskytnutí daňového benefitu ve formě zvýšení slevy na dani na druhé a další vyživované dítě, obnovení základní slevy na dani pro pracující důchodce a přijetí omezení vztahujících se k možnosti uplatnění výdajů formou paušálů uplatněných u příjmů ze samostatné činnosti.

V působnosti zákona o daních z příjmů se provádějí i další vybrané změny a legislativně technická zpřesnění. Zároveň jsou do návrhu zahrnuty tematicky související změny provedené v zákoně o rezervách a v daňovém řádu, kde je dále navržena implementace některých dalších opatření navazujících zejména na boj s daňovými úniky a rozšíření elektronizace správy daní.

Účinnost je navrhována k 1. lednu 2015. Z důvodu zachování kontinuity oproti stavu před rekodifikací soukromého práva je pro vybrané změny navržena možnost aplikovat je pro zdaňovací období započaté v roce 2014.

Závěrem vás prosím o schválení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Zároveň avizuji, že v rámci podrobné rozpravy bude navrženo zkrátit lhůtu pro projednávání návrhu zákona ve výborech na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu ministroví. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové poslanci, slyšeli jsme podle mne velmi komplexní pohled na zákon. Já budu jinými slovy samozřejmě hovořit obdobně.

Víme, že opatřením Senátu z konce loňského roku a s nabytím účinnosti od 1. 1. 2014 byla provedena rozsáhlá úprava všech zákonů působících v daňové oblasti, která navázala na komplexní změnu soukromého práva, jak se říká, rekodifikace soukromého práva. Tato rekodifikace čili implementace těch změn zasahuje samozřejmě do daňových zákonů. Čili jsme postaveni před problém, že musíme implementovat změny v občanském zákoníku, v obchodních společnostech a družstvech, zákon o mezinárodním právu soukromém a další zákony.

Chtěl bych zde upozornit na to, že zejména v zákonu o dani z příjmů je řada ustanovení, která vedou ke snížení odvodové zátěže poplatníků daně z příjmu fyzických osob tím, že daňově zvýhodňujeme druhé, třetí a každé další dítě, které žije s poplatníkem ve společně hospodařící domácnosti.

Tak jako pan ministr samozřejmě doporučuji postoupit návrh zákona do druhého čtení a přikázat rozpočtovému výboru, aby tento výbor projednal detailně připomínky a stanoviska členů výboru, aby toto stanovisko formou návrhu usnesení výboru předal do Poslanecké sněmovny. Ztotožňuji se s názorem, že by tady měla být zkrácena lhůta k projednání na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného pana poslance Petra Fialu a poté pana poslance Votavu a pana poslance Dolejše. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, pan zpravodaj profesor Rais tady říkal, že bude mluvit obdobně jako pan ministr financí. Tak to já tedy nebudu mluvit obdobně.

Tady nám vláda předkládá návrh velmi komplexních změn v daních z příjmů. Je to pokus o poměrně velkou změnu celého systému výběru daní, přičemž není úplně jasná koncepce, aspoň mně není jasná ta koncepce a kam to směřuje, jaký bude nakonec cílový stav.

Musím říct, že některé návrhy jsou z našeho hlediska pozitivní, to nezastírám, ale většina skrývá spíše v sobě různá nebezpečí a má v podstatě negativní dopad. Pokud by tam nebyly problematické části, o kterých budu za chvíli mluvit, tak by občanští

demokraté určitě rádi některé věci podpořili. Velice rádi bychom podpořili například slevu na dani na druhé a další dítě, odpovídá to naší představě o rodinné politice. Byli bychom skutečně pro takovouto úpravu.

Také bychom samozřejmě – to pro vás nebude žádné překvapení – rádi hlasovali pro opětovné obnovení slevy na dani pro pracující důchodce. Nakonec byl to návrh, s kterým jsme tady přišli my. Předkládali jsme novelu podobného znění. Ale nebudeme hlasovat pro tuto novelu, protože ta chce kromě té slevy také zdanit důchody. A pro nás myšlenka, že budeme postihovat důchodce, protože dosáhnou vyššího příjmu, je myšlenka nepřijatelná. Je to podle nás naprosto špatný princip.

Co ale rozhodně podpořit nemůžeme a co považujeme za velkou chybu, je omezení paušálu pro některé živnostníky. Zasáhne to zejména ty, tak jak je to v tomto vládním návrhu obsaženo, kteří mají velké výdaje s nákupem vstupních investic. To znamená, že ne, jak se někdy říká, že si to mohou dovolit advokáti a podobní, to není pravda. Toto zasáhne řadu živnostníků, jako jsou řemeslníci, automechanici, zemědělci a další a bude to pro ně nevýhodné.

Jenom připomenu to, co řada z vás určitě ví, nebo aspoň tuší, že živnostníci se neteší řadě výhod, které mají jiní zaměstnanci, nemají jistou výši příjmů, nemají nárok na pracovní pomůcky, na odstupné, na omezené ručení za škodu, na placenou dovolenou, nedostávají příplatky za práci přes čas, nemají výpovědní lhůtu, nepoživají zaměstnanecké benefity, starají se o sebe, zaměstnávají další lidi, nesou obrovské riziko – a zatěžovat živnostníky tímto způsobem je podle nás cesta naprosto špatným směrem.

Ještě bych tady poukázal na jednu věc, a to je ta, že paušály, to není jenom, že je někdo od něčeho osvobozen, ale ono to také znamená, že se zjednodušuje administrativa, že živnostníci šetří peníze za účetní, daňové poradenství a další věci. A pokud opět paušály zavedeme, tak budeme znovu komplikovat systém, budeme zvyšovat byrokratickou zátěž, která – prosím vás, mluve s živnostníky a podnikateli a řeknou vám, že to, co je trápí nejvíc, není to, jestli se daň zvýší o procento nahoru nebo dolů, ale to, co je nejvíce trápí, je byrokracie a to, čím je stát neustále nově a nově zatěžuje. Odstranění paušálu nebo omezení paušálu bude znamenat novou zátěž pro celou řadu živnostníků a drobných podnikatelů.

Na závěr bych rád konstatoval, že my nenavrhujeme zamítnutí hned v prvním čtení, ale budeme se snažit svoje připomínky a pozměňovací návrhy uplatnit při jednání ve výborech a samozřejmě následně na plénu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dámy a pánové, dovoluji mi, abych se také vyjádřil k předložené novele zákona o daních z příjmů, kterou předkládá tato koaliční vláda Parlamentu České republiky.

Tato předloha patří jistě k nejdůležitějším daňovým předlohám, které budeme v současné době projednávat. Jedná se tedy o klíčový zákon, kterým koalice dává zcela jasně najevo, že to se svými sliby obsaženými v programovém prohlášení vlády myslí naprosto vážně. V tomto případě tedy vážně se sliby zásadní nápravy daňového systému v České republice. Naplňuje se tak i volební program sociální demokracie. Předloženou novelou zákona o daních z příjmů jistě napravujeme to, co zde zanechaly předchozí pravicové vlády, a to jsou negativní dopady sedmileté pravicové vládní politiky, politiky Občanské demokratické strany a TOP 09. Pravicové politiky bezohledného plošného škrtání, necitlivého zacházení s ohroženými skupinami obyvatel a s destabilizací veřejných služeb, která z toho vyplývala.

Předchozí pravicové koalice v posledních letech svými takzvanými reformami postupně, ale zato zcela systematicky, devastovaly daňový systém České republiky. Především výrazně snížily míru přerozdělení, a to s přímo destruktivním účinkem na vývoj veřejných financí. Snížily daně vysokopříjmovým skupinám obyvatel a přenesly tak daňové břemeno na středně- a nízkopříjmové skupiny obyvatel. Záměrně tak posílily podíl nepřímých daní na úkor daní přímých a majetkových v daňovém inkasu. To však zdaleka není všechno. Daňový systém České republiky se za působení předchozí koalice stal výrazně nespravedlivým. Systém přímo prolezlý různými typy daňových privilegií, privilegií umožňujících zájmovým skupinám či jednotlivcům být zdaněn méně než ostatní. Tato "systémová" nespravedlnost pak byla dále posilována neochotou předchozích vlád přijmout zásadní a účinná opatření v boji s daňovými úniky. V daňovém systému České republiky se tak nahromadilo tolik problémů, že je bohužel ale nelze vyřešit zcela najednou. Jsou však naprosto zjevné a velmi dobře identifikovatelné a také popsání. Současný daňový systém je nepřehledný, složitý, nespravedlivý a neefektivní. Systém, v jehož stinných zákoutích se umějí někteří velmi efektivně pohybovat a z něj také profitovat. Cílem této koalice je právě náprava tohoto systému.

Současná vládní koalice se také ve svém programovém prohlášení přihlásila plně k nápravě daňového systému. Proto přistoupila právě k novele zákona číslo 586/1992 Sb. a dalších doprovodných zákonů jako k prvnímu kroku, který by měl vzhledem k nebezpečí z prodlení řešit především ty nejaktuálnější problémy naší daňové soustavy.

I když předložený zákon v sobě shrnuje celou řadu nezbytných opatření, a to opatření souvisejících s novým občanským zákoníkem a zákonem o obchodních korporacích, hovořil o tom již i pan ministr, ve skutečnosti je klíčovou záležitostí

důkladná revize zákona číslo 458/2011 Sb., to je zákon o jednotném inkasním místě, takzvaný JIM, a dále pak opatření vyplývající z koaliční dohody, a to zvýšení slevy na dani pro druhé a další dítě, obnovení základní slevy pro pracující důchodce, omezení nastavení výdajových paušálů pro osoby samostatně výdělečně činné. Klíčovým úkolem předkládané novely zákona o daních z příjmů je tedy především zásadní změna doposud platného, byť neúčinného zákona číslo 458/2011 Sb., o jednotném inkasním místě, zákona, který je přímo krystalickým vyjádřením a završením všech negativních trendů a postupů, které se v našem daňovém systému v posledních deseti letech objevily. Právě na nápravě tohoto vysoce kontroverzního zákona má koalice šanci velmi dobře veřejně ukázat své záměry v oblasti daňového systému České republiky a jeho kultivaci.

Já bych si dovolil připomenout ve třech oblastech, jaké nebezpečí právě skýtá a jaké nebezpečí zavedla do jednotného inkasního místa, se kterým samozřejmě jinak systémově problém nemáme, chápeme, že jednotné inkasní místo má svůj význam, nicméně to, co bývalý pan ministr financí Kalousek do toho zákona ještě implementoval, to určitě jsou věci, které nám vadí. Jednak to, že obsahuje výrazné a ve vztahu ke stabilitě veřejných rozpočtů přímo destruktivní snížení daňových příjmů. Pokud by nedošlo k základní revizi opatření tohoto zákona, byl by jeho přímý negativní dopad do veřejných financí v roce 2015 minimálně 20 mld. korun.

Tento doposud platný, a jak jsem řekl, neúčinný zákon o jednotném inkasním místě obsahuje také prohloubení deformace daňového prostředí v porovnání mezi osobami výdělečně činnými a zaměstnanci, a tím vyvolává i výrazné riziko odvozených negativních dopadů do výběru daní a pojistného. Zákon totiž předpokládal výrazný pokles sazeb pojistného na sociální pojištění pro OSVČ z 29,2 % na 6,5 % při zdvojnásobení vyměřovacího základu. To by samozřejmě znamenalo pokles zatížení OSVČ sociálním pojistným zhruba o polovinu z dnešní již beztak nízké úrovně, ale přímo pozvánku do systému. Je to tak.

Dále tento zákon, byť neúčinný, ale platný, obsahuje celou baterii daňových opatření zaměřených proti zaměstnancům. Důsledkem zvýšení sazby pojistného na zdravotní pojištění hrazené zaměstnancem o 2 % při recipročním snížení u zaměstnavatele bylo přímo zvýšit již tak vysoké zdanění mezd a platů u zaměstnanců. Obsahuje však odbourání i toho minima daňových zvýhodnění, která zaměstnancům současný daňový systém poskytoval.

Všechna opatření předložené novely tedy směřují k nápravě zákona číslo 458/2011 Sb., zamezení poklesu zdanění u daně z příjmu fyzických osob, zamezení neopodstatněnému poklesu sociálního a zdravotního pojištění u OSVČ a zamezení zvýšení pojistného na zdravotní pojištění u zaměstnanců o 2 %. To jsem již vzpomínal.

Samozřejmě, tato předkládaná novela zákona obsahuje i programové cíle, jak jsem již řekl na začátku svého vystoupení, velice důležité, a to řadu pozitivních změn a opatření, které pomohou zejména rodinám s dětmi, sociálně slabším spoluobčanům a seniorům. Jedná se, jak už řekl pan ministr, a já si dovoluji to opakovat, o zvýšení daňové slevy na druhé a třetí dítě o 200, resp. 300 korun měsíčně, vracíme tak pracujícím rodičům v roce 2015 více než 1,3 mld. korun a v roce 2016 pak 1,6 mld. korun. Myslím si, že je to výraz prorodinné politiky vládní koalice, a daňové zvýhodnění je přitom jednou z nejefektivnějších forem pomoci rodinám s dětmi.

Jedná se také i o vrácení slevy na dani z příjmů pro naše pracující důchodce, a to ve výši 24 480 korun ročně. O tuto slevu, a to si myslím, že by si všichni měli uvědomit, připravil naše pracující důchodce právě bývalý ministr financí pan Miroslav Kalousek, a to ruku v ruce s Občanskou demokratickou stranou. O to pak více je pokrytecké předložení poslaneckého návrhu od poslanců Občanské demokratické strany, kdy chtěli vrátit pracujícím důchodcům tuto slevu. Myslím si, že je to opravdu pokrytecké. Nejdřív jim to sebereme, pak se jim to populisticky snažíme vrátit zpátky. Myslím si, že upřímnost v tom asi není. Vrácení slevy na dani je myslím pro naše důchodce jistě dobrá zpráva. Dobrá zpráva společně s valorizací penzí. A tak vláda naplňuje své sliby z programového prohlášení.

Já bych se ještě zmínil v krátkosti o opatření, jakým je zastropování výdajových paušálů. Hovořil tady o tom pan předseda Fiala. Myslím si, že i to jeho vyjádření je dosti pokrytecké, protože vím velice dobře, že Nečasova vláda měla snahu s těmito paušály hýbat, samozřejmě směrem dolů, nakonec to tedy neuskutečnila. Tyto paušály využívají samozřejmě OSVČ, živnostníci, pronajímatelé majetku a další. Nově se zavádí zastropování paušálu ve výši 60 procent u příjmu ze živnosti a 80 procent u příjmu ze zemědělské výroby a řemeslné činnosti, a to do hranice dvou milionů korun. Zastropování 30 a 40 procent už bylo provedeno dříve, a jestli se nemýlím, bylo to provedeno právě za dob vlády Nečase. Častým argumentem pravicové opozice je, že tímto opatřením jdeme proti živnostníkům a drobným podnikatelům. Já si myslím, že to je holý nesmysl. Chtěl bych připomenout, že na současnou úroveň se paušály dostaly v roce 2006, jestli se nemýlím, a to byla vláda levicová, která zvedla tyto výdajové paušály. A my tyto výdajové paušály, co se týká procent, vůbec neměníme.

Je však bohužel pravdou, že se z původního záměru, pro který byly paušály zavedeny, a to snížení administrativy u živnostníků a drobných podnikatelů, kdy nemusí, samozřejmě pokud využívají výdajové paušály, tak nemusí vést účetnictví, i když často hodně těchto podnikatelů si účetnictví stejně vede, aby zjistili, jak na tom jsou a jestli pro ně není někdy výhodnější, aby danili z účetnictví, a ne z výdajových paušálů, tak se z toho stala taková neodůvodněná optimalizace, prostě snižování základu daně.

A koneckonců, když se podíváme na inkaso této daně, tak jestliže se v roce 2006 vybralo na této dani 17,9 miliardy korun, tak v roce 2013 již jen 2,7 miliardy korun. Takže i to, dámy a pánové, stojí určité za povšimnutí a za zvážení. Proto tedy zastropování dva miliony korun. Nad tento příjem již nebude možno paušální výdaj používat a bude nutnost vést účetnictví. Já si myslím, že většina živnostníků a drobných podnikatelů, pro které právě byly výdajové paušály zavedeny pro snížení administrativní náročnosti, aby nemuseli vést účetnictví, že řada z nich ani tento limit dva miliony korun nepřekročí.

Takže toliko k výdajovým paušálům, které vzbuzují samozřejmě určité emoce.

Dámy a pánové, na závěr. Předložená vládní novela zákona o dani z příjmu odstraňuje především ze zákona o jednotném inkasním místě, já jsem to nazval Kalouskovy nášlapné miny, které do tohoto zákona tehdy vložil v podobě změn daňových a sociálních zákonů. Tyto změny samozřejmě deformovaly náš daňový systém, přenášely nespravedlivé daňové břemeno na zaměstnance a koneckonců znamenaly i podstatný výpadek příjmu státního rozpočtu. Hovořil jsem o tom, že by to mělo vliv zhruba 20 miliard korun v roce 2015.

Nejvýznamnějším opatřením této vládní novely však je pomoc, a to chci zdůraznit, pomoc rodinám s dětmi, nízkopříjmovým skupinám našich obyvatel a seniorům. Je to tím, že zvyšujeme samozřejmě slevu na dani na druhé a třetí dítě, jak jsem uvedl. Je to výraz prorodinné politiky vládní koalice. A je to i vrácení slevy na dani z příjmu našim pracujícím důchodcům, o které je připravil právě ministr financí za TOP 09 Miroslav Kalousek ruku v ruce se svými kolegy z Občanské demokratické strany.

Dámy a pánové, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Kalouska a poté pana zpravodaje a poté všechny ostatní řádně přihlášené. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, on již to tady řekl můj předřečník – ten rozpočtový dopad tohoto návrhu zákona. Byť si nemyslím, že to číslo je úplně přesné. Vstoupí-li tento zákon v účinnost k 1. 1. 2015, pak fyzické osoby zaplatí v roce 2015 o 14 miliard více, než kdyby tento zákon v účinnost nevstoupil, a v roce 2016 o 26 miliard korun více, než kdyby tento zákon v účinnost nevstoupil. Pozoruhodné je, že zatímco v konvergenčním programu ministr financí tyto rozpočtové dopady poctivě přiznává, v předloze, kterou máme k dispozici, tyto rozpočtové dopady takto uvedeny nejsou.

Myslím si, že je dobré s nimi Sněmovnu seznámit. Zdá se, že tajení některých informací před Sněmovnou začíná být oblíbeným vládním sportem.

My se nedomníváme, že je nezbytné v současné situaci, aby v roce 2015 fyzické osoby zaplatily o 14 miliard víc na přímých daních, než předpokládá dnes platný právní stav, který by měl být účinný k 1. 1. 2015, ale pravděpodobně účinný nebude, protože v účinnost vstoupí tento zákon. Na to máte dostatečnou většinu a bude to legitimní. Ale proto v roce 2015 zaplatí fyzické osoby o 14 miliard víc, než by platily, kdyby tento zákon předložen nebyl. A v roce 2016 o 26 miliard korun víc. To nejsou prosím moje čísla, to jsou čísla pana ministra financí Babiše. Odkazují na stranu 13 konvergenčního programu, tabulku 3.1.

Protože si myslíme, že to není správně, navrhuji zamítnutí.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana zpravodaje.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já jsem chtěl zareagovat na informace ze strany ODS, které tady padly. Řadu věcí řekl pan předseda rozpočtového výboru, ale myslím si, že by bylo dobré zjednodušeně to zopakovat.

V prvé řadě se podporuje přesně ta politika, která byla předvolebně inzerovaná. Je ze strany koalice. Dochází ke zvýšení daňového zvýhodnění rodin s druhým a dalšími dětmi. Co se týká – použiji slovo útoku, že omezujeme paušály na živnostníky, já si myslím, že hnutí ANO je jedna z institucí nebo politických hnutí, které podporuje jednoznačně živnostníka. Je potřeba, když už se řekne A, že tam jsou limity, tak je tam také potřeba říct to, že se ten paušál skutečně týká částek až nad ty dva miliony korun. A jestliže se v tom prostředí pohybujete, tak dobře víte, že tento dopad samozřejmě bude na činnosti, které spíš přesahují ty dva miliony, že to řemeslník typu vodaře bohužel nedosáhne. Takže si myslím, že je to zase pomoc živnostníkům. – Tím nemyslím živnostníkům typu advokáti samozřejmě, pánové, které tady vidím napravo.

Na druhou stranu jsem rád, že Petr Fiala tady nezpíval, protože nemusím taky, a jinak se s ním ztotožňuji v tom, že respektuje, že máme společný zájem, a to zvyšovat slevy na dani na druhé a další dítě a zvyšovat slevy pro pracující důchodce, ale to je otázka, co je možné. A tento zákon podle mě je maximum dnes možného.

Z hlediska formy bych docela rád znovu zopakoval to, co jsem říkal, že bychom byli rádi, kdyby se tento zákon projednal ve zkrácené lhůtě 30 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, registruji váš návrh. Děkuji, a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, chtěl bych reagovat na pana poslance Kalouska vaším prostřednictvím. Hovořil jsem o dopadu do státního rozpočtu, jaký by mělo, kdyby byl účinný JIM – 20 miliard. To jenom pro objasnění. On tady házel potom nějaké cifry, které nevím, odkud vzal.

Možná bych si ale dovolil jenom ocitovat jedno vyjádření pana bývalého ministra Kalouska, které učinil coby ministr financí, jak on se díval na paušály, když dneska kritizuje, že my jsme zastropovali výdajové paušály. On říká: Dnešní podoba paušálů – tehdy, když byl ministrem – dnešní podoba paušálů, které patří k nejtědřejším v Evropě, že už mu dlouho vadí. Musíme se k tomu vrátit. Bude to jedno z opatření, které navrhu k diskusi. Paušály byly jakžtakž na úrovni do roku 2005. Jejich zdejší podoba nemá ve světě obdoby. Zemědělci by podle jeho představy mohli využívat paušál 50 %, lidé žijící se autorskými honoráři 30 %, živnostníci, notáři, daňoví poradci a další pak 25% paušál. Podnikatelé působící v pronájmu by mohli uplatnit paušál ve výši 20 %.

Jestli kritizuje pan kolega Kalousek, že my jdeme proti živnostníkům, což si vůbec nemyslím, to zastropování se nemůže dotknout řady drobných živnostníků a podnikatelů, tak on sám připravoval, nebo uvažoval o změnách, kdy naopak sníží procentní sazby paušálů. Trochu svědomí také.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Dříve než pozvu k mikrofonu pana poslance Dolejše, dovolte, abych načetla omluvu pana poslance Schwarzenberga, který se omlouvá z dnešního jednání mezi dobou 9 až 15 hodin z důvodu pracovního jednání.

Nyní prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, paní předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, máme před sebou návrh zákona, který, jak jsem poslouchal dosavadní debatu, měl by být zásadním. No přinejmenším je rozsáhlým, kdo jste si ho vzal do ruky, tak je to takřka 300 stran. Mění se tam asi 18 zákonů a těch bodů paragrafů je tam bratru nějakých 600–700. Já jsem to přesně nepočítal, ale zhruba v tomto rozsahu. Rozsáhlý je nepochybně.

Otázka je, a pan předseda rozpočtového výboru tady hovořil o tom, že když nová vláda chce dát daňový systém, tak jak byl formován v předchozím volebním období, tak trošku do čistírny či do polepšovny, do jaké míry je to změna zásadní. Já si tady troufnu říci, že to až tak zásadní změna není. Pochopitelně, kdo si pamatuje, jak

vypadal zákon spojený se zavedením jednotného inkasního místa – prosím neplést, to není Jim Beam –, tak to byl také poměrně rozsáhlý legislativní komplex, který tím, že se odsouvá, logicky by vznikly četné legislativní problémy, včetně systému sociálních odvodů, a na to je třeba reagovat podobně, jako se reaguje i na fakt novely občanského zákoníku a další věci.

Ale v jakých podstatných parametrech se mění daňový systém? Mění se nějakým způsobem daňové sazby? Ne. Mění se nějakým zásadnějším způsobem daňový základ, tedy způsob toho, co zbude, když vezmeme v potaz různé odpočty a úlevy? No, zásadním způsobem si troufnu říci, že se nemění. Možná že máme naději, protože tady bylo řečeno, že deformace a složitosti jsou tak velké, že vláda zvolila metodu per partes, tedy lidověji metodu salámovou. V letošním roce je daňovým moratorium, na příští rok je připraven tento daňový balíček, ale tím to zřejmě nekončí, budou další daňové úpravy. Těmito postupnými kroky by měl být daňový systém přece jenom nějakým způsobem zásadněji zrevizován.

Cílový stav je věc, která není do detailu rozebrána v programovém prohlášení vlády ani v koaliční smlouvě. Možná je to proto, že když porovnáme volební kampaně klíčových subjektů vládní koalice, tedy mám na mysli sociální demokracie a zejména hnutí ANO, tak tam příliš styčných ploch nenajdeme. Dohoda, jak prakticky formovat daňový systém, se tak rodí za chodu, bych řekl, a jsou to změny, které označovat za revoluční je, myslím, poněkud nadnesené.

Připomenu některé volební sliby. Myslím si, že v tomto volebním období asi můžeme zamávat myšlenke speciální korporátní daně, ať již měla podobu daně sektorové, anebo daně zdaňující druhou sazbou nějaký vyšší obrat velkých firem. Zdá se, že ani zavedení navrácení větší progresse do přímých daní, do příjmových daní také není nějakým jasně deklarovaným vládním cílem, na kterém by byla shoda.

Když přišla krize, jako gesto určité solidarity byl zaveden jistý solidární odvod, tzv. milionářská dávka, dočasně, a tato dávka samozřejmě tím, že je dočasná, buď zmizí, anebo od roku, tuším, 2016, jak jsem postřehl ve vládních úvahách, by mohla být převedena na systémový prvek, tedy v podstatě standardní druhou sazbu. To zatím na stole nemáme, tudíž je třeba říci, že myšlenku větší daňové progresse v tomto balíčku nenajdeme. To pokud se bavíme o zásadních opatřeních.

Z programových věcí jsou tam tři položky, o kterých už tady bylo diskutováno, já si myslím, že nejenom ve vztahu k lidovcům, pro které je to, řekl bych, standardní téma – daňové úlevy pro rodiny s dětmi, ale že obecně, když už rodina má něco, co podléhá zdanění, určitě ji potěší, že nějaká menší sleva tam bude. Ono to není nic zásadního, ale zaplat' pánbůh za to, abych použil lidovecký slovník.

Pokud jde o druhý cíl – slevy pro pracující důchodce. Ano, když se hledalo, kde vzít peníze do rozpočtu, peněz bylo málo, přišla krize, tak se sáhlo na tuto daňovou

úlevu, nad kterou se vedl složitý spor, jestli je to určité politické zvýhodnění, anebo jestli je to víceméně přístup, který je proporční. Dokonce si pamatují, že na to před časem byla podána v Senátu ústavní stížnost. Ústavní soud ale zatím tento problém nerozsekl.

Pravdou ale také je, že toto zrušení úlevy pro pracující důchodce bylo omezeno časově, a že pokud teď to vracíme, tak to vlastně vracíme o rok dřív, než toto omezení mělo skončit. Je to bohužel. Musím říct za nás, my jsme to měli ve volebním programu – a že to bude dřív? Jsme rádi, i když si uvědomujeme, že ti nejchudší důchodci, ti, kteří už jsou starší, ti, kteří jsou, bych řekl, amortizováni životem a nejsou schopni vykonávat vedle svého důchodu nějakou pracovní činnost, tak že těm nepomůžeme. Ale ti, kteří mohou, a bohužel mnohdy díky životní situaci i musí si vydělávat, nechť je jim to tímto způsobem uleveno. Požadovaly to po nás koneckonců i seniorské organizace, konkrétně jejich zastřešující organizace Rada seniorů.

Co asi vzbudilo největší diskusi a co se také rodilo za složitých kompromisů, a tady musím říci, že ten kompromis vnímáme a že to rozhodně pro nás není důvod, proč bychom podporovali zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení, a že si myslím, že toto může projít určitou věcnou – zdůrazňuji věcnou – diskusí ve druhém čtení, tak to jsou ty nešťastné či šťastné paušály. Ano, je pravda, že vláda s příměsí levice kolem roku 2006 zvýšila určité paušály, a dokonce se mohu přiznat, musím se přiznat, že tehdy i zástupci klubu KSČM pro toto zvýšení hlasovali. Pak vznikly poměrně a značně nadměrné úlevy pro podnikatele v době krize. To spojení "v době krize" je velmi důležité, protože samozřejmě když je ouvej, když lidé neutrácejí, tak na koho to první dopadá? Pochopitelně na drobné podnikatele. Takže tehdejší pravicová vláda, byť si s jinými problémy nevěděla rady, zaměstnancům, kteří přicházeli o práci, moc nepomohla, ale aspoň tedy ulevila svému elektorátu – nebo elektorátu, ke kterému má vztah, my do svého elektorátu podnikatele, zejména drobné živnostníky, také řadíme – a ulevila jim tímto způsobem. Ale pokud je krize skutečně pryč, tak si přiznejme, že tato úleva je nepřiměřená. A teď, co je a není přiměřené, je samozřejmě předmětem různých debat. Já nepředpokládám, že bychom se vraceli k takovýmto emotivním debatám, do jaké míry jsou živnostníci parazity. Já si nemyslím, že díky nim nenaplníme rozpočet a že jsou to ti hlavní upíři na těle veřejných financí. To v žádném případě!

Byly debaty o tzv. minimální dani. Pominuly. Zdá se, to skutečně není ten správný nástroj pro tuto dobu. Objevily se myšlenky zrušit základní slevu na dani. Také pominuly. Takže teď jsme pouze v situaci racionálnějšího nastavení úlev, a to nikoliv procent, ale těch kategorií a jak je zastupovat. A já si myslím, že to je jádro kompromisu, které není až tak špatné, pokud zvážíme určité disparity, které tady objektivně existují, a míru zneužívání úlev směrem k živnostníkům.

Musím říci, že když všechna tato tři opatření promítneme do rozpočtových důsledků, tedy kolik nám to vydělá a kolik nám to vezme, tak vzhledem k tomu, že daň z příjmů je svým způsobem základní nástroj redistribuce, tak efekt nějak zásadně redistributivní není, aspoň když vycházím z odhadů, které jsou v důvodové zprávě a které jsou samozřejmě jednak limitovány odhadem ekonomického vývoje a jednak samozřejmě tou reakcí prostředí. Když sečtu plusy a odečtu minusy, tak odhad se pohybuje přes 2 mld. korun, což v bilionovém rozpočtu rozhodně není zásadní položka.

Pokud tady pan emeritní ministr financí Kalousek vzpomínal, že se dočetl, jak zásadně budou růst daně v příštím roce, nevím, jestli dostatečně oddělil změny daňového inkasa způsobené legislativní úpravou, a způsobené tím, že ekonomika nám přechází přece jenom do růstu. Nechci teď sýčkovat, jsou tady různé pesimistické předpovědi na příští rok, ale konsensuálně spíš krátkodobé prognózy potvrzují, že by mohlo jít o dvouprocentní růst, a to samo o sobě samozřejmě zvyšuje daňový výnos s jistou rozlišnou mírou elasticity, protože samozřejmě na ekonomický růst různě reagují daně přímé a daně nepřímé. Takže možná tam je někde skrytý pes a asi nemá příliš smysl vracet sem debatu nad konvergenčním programem, který posloužil, ten dobový – konvergenční program stejně za chvíli budeme psát nový –, který posloužil určitým, řekněme to rovnou, politickým cílům. A chápu politickou debatu, ale sem k tomuto zákonu si myslím, že to až tak úplně nepatří.

Vzhledem k tomu, že jsem řekl, že nepodporujeme zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení, že jsem jakési řekněme obecné výhrady už snad sdělil, tak teď dovolu, abych naznačil, co vás možná bude čekat směrem k druhému čtení, aspoň avizovat to, protože to je jistá řekněme výkladní skříň našeho věcného, byť i koncepčního uvažování.

My se domníváme, že vláda mohla být ve svých daňových úvahách odvážnější, že dokonce mohla řešit i další tisk, který za chvíli přijde na řadu, tj. daň z přidané hodnoty, a pokud naše náměty k tomuto tisku by zvítězily, tak samozřejmě musíme přemýšlet nad zbilancovaností těchto kroků. My bychom prostě korekci DPH řešili trošičku jinak, ať již s ohledem na zbytečný počet tří sazeb, jednoduchost, ale i cenové dopady změn, a to ve větším rozsahu více položek, než jsou ty tři položky, o kterých se vláda zatím dohodla. Tak je logické, že kromě hospodářského růstu je třeba nalézt nějaké peníze, a tady si myslím, že je možné zvolit větší míru progresu daně z příjmů, a to přiměřeně hospodářské situaci, čili nikoliv nějaká skandinávská progresse, ale nečekat s druhou sazbou až na rok, jestli se teď nemýlím, 2016 nebo 2017, to teď nevím, ale už od příštího roku – teď je ta poslední šance, pak už se to nestíhá – zavést řekněme druhou sazbu na střední příjmovou skupinu. Chápu, že ji někteří máte ve svém elektorátu významněji zastoupenou a že je to pro vás citlivá věc, ale prostě 18 % místo 15 % na příjmy nad 50 tisíc není nic dramatického. A stejně tak 21 % nad 100 tis., neboli na milionáře, není tak dramatické, a přitom to může přinést

efekt v případě rostoucí ekonomiky, který by vykompenzoval avizovanou trochu jinou úpravu DPH.

Čili to je avízo. Jsem si samozřejmě vědom toho, že se ruší nebo odkládá nejenom jedno inkasní místo, ale že je ve hře například také zrušení superhrubé mzdy. Nemyslím, že bychom se teď měli pouštět do nějakých komplikovanějších daňových zásahů. Pokud by byla shoda, samozřejmě můžeme zrychlit i tu superhrubou mzdu, ale čísla, která jsem tady uváděl, a bilanční úvahy se tedy vztahují k té skutečnosti, že superhrubá mzda skončí až o rok později. Takže to je moje avízo směrem k dani z příjmů.

Vzhledem k tomu, že je to tak obsáhlá materie, že je tam spousta věcí, tak očekávám i diskusi na jiná témata. Možná jste si všimli, že se tam vrací myšlenka daňových úlev pro investiční fondy. Asi logicky, protože tato industrie potřebuje nějakou podporu, aby se to trochu v Čechách rozhýbalo, ale zase na druhou stranu je pravdou, že v Čechách je podprůměrné zdanění kapitálu už dnes, že jsme nenalezli odvahu vrátit zdanění dividend, a to pokud možno progresivním způsobem, atd. atd. Takže tenhle typ debat očekávám.

Nevím, jak v letních měsících budeme schopni dosáhnout rychle konsensu, ale říct jsem to musel, protože když to náhodou neprojde na rozpočtovém výboru, tak podobné myšlenky a zejména konkrétní návrhy uslyšíte na zářijové schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu s faktickou pana poslance Votavu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já bych chtěl zareagovat na některá vyjádření svého ctihodného kolegy Jiřího Dolejše, vašim prostřednictvím samozřejmě. On řekl, že v tomto návrhu není nic revolučního. Ono se ani nedalo čekat, že bude něco tak revolučního, a já jsem jasně řekl, že budeme postupovat postupně. Tedy on řekl salámovou metodou. Asi má rád salám, takže se přiklonil k tomuto. Určitě to bude po krocích, samozřejmě.

Tím prvním krokem, zásadním krokem, a to chci zopakovat a řekl to i pan ministr tady, pokud se nemýlím, bylo odstranění všech negativních dopadů z JIMu, i když, jak jsem řekl zase zcela jasně, že my s principem jednotného inkasního místa souhlasíme. To nikdo nezpochybňuje. To je naprosto nezpochybnitelné. A zároveň jsme chtěli, nejenom s odstraněním těch negativních jevů z JIMu, ale dostat tam i ty zásadní priority, které má tato koalice pro rok 2015, a to je sleva na dani pro děti, pro druhé a třetí dítě, což je naprosto jasná prorodinná politika, kterou má v programu

tato vládní koalice. A za druhé to je vrácení slevy na dani pro pracující důchodce, protože si myslíme, že je to poctivé vůči pracujícím důchodcům. A protože – kdo jim sebral tu slevu? Ministr Kalousek. Bereme to opravdu za věc, která se stát neměla, a my to napravujeme. Napravujeme věci předchozích pravicových vlád. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. A nyní prosím k mikrofonu řádně přihlášenou paní poslankyni Havlovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo. Paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda tady slyší jenom kritiku a já bych naopak chtěla vládu tentokrát pochválit. Vítám balíček daňových opatření, který připravila a předkládá, a na která občané čekají. A mezi ně patří právě obnovení slevy na dani pro pracující důchodce. Když tuto slevu na dani zrušila minulá vláda, dotklo se to desítek tisíc důchodců. Těm všem se sebralo téměř 25 tisíc korun ročně na daních přesto, že většina z nich pracuje za menší platy, než by si zasloužili, a jak všichni víme, většinou za minimální mzdy.

Od začátku jsem toto opatření nechápala. Místo toho, abychom motivovali starší lidi k tomu, aby se dál aktivně účastnili na životě společnosti, aby vytvářeli hodnoty a aby zúročovali své zkušenosti, minulá vláda je všechny posílala do starého železa. Stejně jako mnozí další i já jsem toto opatření pokládala za diskriminační. Proč zrovna důchodci mají být jediní, kdo nemohou využít základní daňové slevy? Vymýšlíme zde různé úlevy a podpory pro různé skupiny obyvatel, ale důchodci by neměli ani tu nejzákladnější slevu? Upřímně jsem fandila ústavní stížnosti, která navrhovala zrušení příslušné části zákona o daních z příjmů. Po svém zvolení jsem se otázkou znovuzavedení slevy zabývala a pozorně jsem kontrolovala, jestli vláda svým slibům dostojí. Jsem ráda, že obnovení slevy na dani pro pracující důchodce je součástí vládního návrhu a že je nemusíme předkládat a připravovat jako poslaneckou iniciativu. V této fázi má totiž opravdu tento zákon velkou šanci, že bude Poslaneckou sněmovnou a následně i v Senátu schválen.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Laudátu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já se domnívám, že to je, když pomínu zákon o státní službě, vlastně první materiál, který jasně ukazuje, jakou politiku bude ordinovat tato koalice pro následující roky. A

doufám, že si na tuto novelu vzpomenou občané někdy v roce 2018, 2019, 2020. Pořád chcete přicházet se zákony, že tady vytvoříte jistou mocenskou kastu úředníků bez propustnosti. A to, co mně vadí na tomto zákonu, ne že souhlasíte s principem JIMu. Snad v neděli jste slyšeli všichni pana premiéra, že to se ztrácí v mlhách a jednotné inkasní místo v tuhle chvíli nebude. Tudiž, vážení občané, můžete poděkovat panu Sobotkovi, Babišovi a Bělobrádkovi. Takže budete dále běhat a vyřizovat papíry, budete zváni na sociálku, na zdravotní pojištění, budete nosit papíry a dál a dál.

Přicházíte se zákony, které nepomáhají lidem. My jsme se pokoušeli v minulém období tento trend zvrátit. To znamená, méně obtěžovat lidi, nechat je volně dýchat, méně papírování. Vy jste se rozhodli jí cestou, kterou šly desítky let další země. Ony měly z čeho čerpat, myslím západoevropské země. Jak to potom dopadá – protože narazily zřejmě na... nebo blíží se ke stropu svých možností dalšího růstu –, se mohla část poslanců rozpočtového výboru – doufám, že jste to udělali, byli jste na služební cestě ve Francii – podívat. Rozdíl mezi Francií a námi je v tom, že oni budou padat z vyšší ekonomické základny. Takže místo abyste skutečně udělali pro široké vrstvy občanů něco, to znamená jednotné inkasní místo, tak to posíláte touto novelou do kopru.

Co se týče toho, pan předseda Votava se tady ptal, kde vzal Kalousek ta čísla, on tady dokonce citoval číslo strany důvodové zprávy, kde ty odhady jsou, to znamená: Nebudete ulevovat, budete si brát od občanů minimálně těch 14 a v roce 2016 16 miliard navíc.

Padlo tady, že hnutí ANO podporuje živnostníky. Na Sicílii mafie nejdřív odpráskne živitele rodiny, a pak roní dojemné slzy na jeho pohřbu. Takže takhle mi to připadá, že to děláte.

Pan předseda rozpočtového výboru tady říkal, že se to určitě nedotkne živnostníků. Víte, vy vidíte ty právníky, já vidím skutečně ty instalatéry, elektrikáře, zedníky a podobně. A měli byste vědět, že pokud někomu něco dodávají, zřejmě jste nepostavili ani kadibudku, takže oni musí pořizovat materiál, a potom ta provize, která je při dnešním tlaku na ceny stavebních prací velice malá. Takže vy je skutečně dostanete do deklasu, a ne že ne. Reálně toto riziko hrozí. Zeptejte se těch skutečných živnostníků. Vy tady prostě zadusíte skomírající střední třídu.

Jaké to bude mít důsledky pro další desítky let? Tady byla šance. My jsme jim v dobách, kdy hodně teklo do lodě, ulevili. A myslím si, že než tady zařezávat nějakou rodící se šanci, tak tomu prostě dáte na frak. Ale je to přesně v rámci vaší ideologie, co se hýbe, zdaníme, když se to hýbe hodně, zdaníme to ještě víc, a až se to přestane hýbat, tak to začneme dotovat. Pro boha živého, vždyť přece musíte vědět, že svět jde úplně jinou cestou a že ten potenciál, který měl ekonomický růst, a

budování přebujelých sociálních států, že to končí! To není krize kapitalismu, to je začátek nové naděje, protože stávající model končí.

Padlo tady od kolegy Dolejše: skandinávská progresse. Dostaneme se tady k rušení zdravotnických poplatků. Našel jsem si, jak to fungovalo před časem a zřejmě možná ještě minimálně ve stejné či tvrdší podobě to tam funguje i dneska. Tady si pořád vytváříte jakési představy, jak že je to tam báječné. Není tomu tak, oni sáhli, a speciálně Švédsko tím začalo, následovaly všechny skandinávské země, ke snižování daní pro firmy, připravují fyzické osoby, drobné podnikatele, protože vědí, že narazili na strop svého potenciálu. A pak už následuje odchod schopných, zdaňování za hranicemi jejich států. Takže také zde... Skandinávská progresse – takže vy tady ordinujete možná řeckou depresi a španělskou chřipku.

Už tady padl návrh na zamítnutí. Samozřejmě my víme, že to neprojde. Nicméně aspoň každý z vás, kdo bude hlasovat proti tomuto návrhu, nemůže za ty tři čtyři roky říkat: Já jsem nevěděl, já jsem tam v tu chvíli nebyl, já jsem k tomu stanovisko nezaujal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní mám přihlášeného s faktickou poznámkou pana poslance Votavu, poté pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já nechci nijak natahovat toto jednání, nicméně nedá mi, abych nezareagoval na svého kolegu z rozpočtového výboru pana poslance Laudátu. Já jsem tady v té první technické poznámce četl vyjádření pana kolegy Kalouska. Jestli se nepletu, je to tedy váš místopředseda, TOP 09, takže váš kolega, pane kolego. Takže tam jasně vyznělo z toho, jak on chtěl zpracovat, zapracovat s výdajovými paušály. Chtěl je snížit. Snížit procentuálně jednotlivé sazby. A to si myslím, že je daleko, daleko horší, než je zastropování 2 miliony korun. Takže pane kolego!

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. A nyní prosím pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré dopoledne. Děkuji za slovo, paní předsedající. Já tady sleduji diskuzi, která se rozvinula mezi zástupci koalice a zástupců části opozice, kterou je TOP 09 a ODS. My tady pořád slyšíme už dlouhou dobu, nejen při projednávání tohoto zákona, jak všechno mohlo být dřív. Já se tedy ptám těch kolegů z ODS a TOP 09, proč jste ty věci už dávno nezrealizovali? Proč už dneska nejsme v té době, kdy všechno podle vašich návrhů mělo fungovat a všechno mohlo být

dobře, mohli jsme se mít dobře a všechno bylo bez problémů? Co jste tedy dělali za tu dobu, když jste tady byli u vlády!

A ještě ke kolegovi Laudátovi. Já jsem také členem rozpočtového výboru. Vy tady řešíte teď živnostníky. Já bych ty živnostníky, ty OSVČ rozdělil na dvě kategorie. Já souhlasím s kolegou Laudátem, že takový instalátér to má velmi těžké a že pro něho vést si účetnictví a všechny ty agendy je velmi komplikované, že řeší, jak získat zakázku, jak ji zrealizovat vlastníma rukama. Ale vy jste do jednoho pytle strčili ty instalatéry i ty právní kanceláře, pro které přece není tak velký problém si to vést, které vydělávají dost slušné peníze třeba na vymáhání exekucí, že vy jste jim taky stanovili paušály. Takže já v tom vidím velký rozdíl a nechápu, proč dneska tohle kritizujete. A výsledky vašeho vládnutí, my víme, jsou takové – jsme tam, kde jsme. Děkuji za slovo. (Potlesk v části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já zareaguji na rádoby také opozici. Víte, my jsme připravili, a ono to není vůbec jednoduché připravit jednotné inkasní místo. Znamená to věcný i legislativně, ale zejména věcný zásah do fungování zdravotního systému pojištění, do finančních úřadů atd. Nicméně my jsme to dohromady dali. A proč to tady někdo ruší? Nebo to odsouvá v mlhách, principiálně se k tomu hlásí. Já se ptám, jak dlouho chcete spolusvítit u toho! Tak už také něco dělejme pro lidi! Tady pořád koalice a občas i vy přicházíte – regulace, větší trestnost, někteří se utrhlí, už tady budeme mít možná za chvíli v soudních kuloárech spiknutí apod. Já se ptám, co začneme dělat. Tohle není můj svět. Můj svět je svoboda, demokracie, a já nevím, o čem se tady bavíme.

A pokud se týká důchodců, tak přece víte všichni, jaká část hrubého domácího produktu je tvořená exportem, kolik lidí to živí, co se stalo Evropě, co se stalo ve Spojených státech, co se stalo v Číně a v dalších zemích, i v těch rozvojových, které měly dramatické, ale pak už neměly tak dramatické růsty. A tady každá skupina, a můžeme se bavit o tom, jestli jsme to udělali dobře, nebo špatně, nesla nějaké své náklady. A nesli to důchodci, nesli to dokonce politici, i když se o tom nemluví, tady se snižovaly platy, nejenom mrazily, ale snižovaly, každá skupina prostě nesla nějaké náklady. Já chci, aby důchodci se měli lépe, než se mají. Ale vy jste tady myslím také úplně všichni podpořili paušální přidání penzí. Já jsem tady navrhoval, a už jsem byl zameten –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, omlouvám se, váš čas, dvě minuty. A nyní s faktickou pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Ještě jednou. Já tady nehodlám vést nějakou přestřelkou s kolegou Laudátem, ale zminil, abychom začali něco dělat pro ty lidi. Tak já jen připomenu panu Laudátovi, co jste pro ty lidi udělali vy. Zavedli jste jim tady systém společnosti, který je ničí exekucemi, který je ničí různými poplatky, exekuce a ta exekuční mafie nám tady vyrostla, řadu lidí dohnala na kraj, kdy už nevědí, jak dále. Tak to jsou ty věci, které vy jste udělali pro lidi? My jsme tohle nezavedli.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Laudáta. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já bych jenom dokončil. Co se týká penzistů. Vy jste schválili paušálně zvýšení důchodů. Přitom paní Tominová-Marksová, ministryně, říkala, že tady máme 140 tisíc důchodců na hranici bída. Já jsem navrhoval v rozpočtovém výboru, jestli se tím nechtějí zabývat tak, že by se vytáhli a přidalo by se těm nejpotřebnějším, a ne i těm, kteří mají ty důchody vyšší. Takže ve skutečnosti jste těm nejpotřebnějším přidali výrazně méně.

Co se týká exekutorů. Já jsem v době, když se tady vymýšlel celý ten model, kdy se vytahuje represe mimo státní správu, já jsem u toho nebyl ani jsem u toho nesvítíl. Já se domnívám, že restriktce má vykonávat veřejný sektor, nikoliv soukromníci, v tomhle mám zcela jiný pohled na věc. V době, kdy já jsem tady fungoval, tak už se jenom schvalovaly normy, které spíše ten problém zatlačovaly, potlačovaly než eskalovaly. Takže u tohohle já jsem nesvítíl. To se musíte obrátit na jiné lidi.

A co jsme udělali pro lidi? Měli šanci chodit – posílat své daně na jedno místo. Měli šanci dýchat, co se týká podnikatelů, měli šanci přece jenom na zjednodušení daňového systému, který je odstrašujícím systémem pro celý svět. Nevím, co uděláte vy. A samozřejmě tuhle tu otázku, kam jste to dopracovali, pokud se toho dožiji, vám tady na konci volebního období také položím.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem pana ministra Babiše. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. Já bych rád zareagoval ohledně některých vystoupení kolegů.

K vystoupení pana Fialy. Já bych jenom chtěl konstatovat, že my nechceme zdanit důchody. My jenom vracíme ten stav, jak byl předtím. To znamená, zavádíme znovu slevu a vracíme strop, do kterého byly příjmy pro důchodce zastropovány, to bylo 840 tisíc korun.

Ohledně pana Kalouska. To je neuvěřitelná demagogie, protože samozřejmě konvergenční program mluví o situaci, která nenastala a ani nenastane. Takže já bych chtěl zdůraznit, že žádné daně se nebudou zvyšovat. Není pravda, že fyzické osoby budou platit o 14 miliard více a následně 26 miliard více. Není to pravda, je to lež. Žádné daně se nebudou zvyšovat. Ani u právnických, ani u fyzických osob. Je to virtuální situace, protože samozřejmě pan Kalousek dobře věděl, že tady bude jiná vláda, a to je ta mina, o které mluvil pan kolega Votava. Takže je to nesmysl a žádné daně se nezvyšují. Týká se to i pana Dolejše. Ano, sektorová daň, my jsme zásadně proti. Jsme zásadně proti tomu, protože naše hnutí vždy říkalo, že nejdříve musíme přestat plýtvat a krást nahoře, ano. A hlavně náš problém je, že my neumíme vybrat ty daně. Vy jste nebyli schopni tady udělat systém, který by ty daně vybíral. Finanční správa, která nebyla řízena, která nemá celorepublikovou působnost. Záměstnanci, kteří mají směšné platy, které nikdo neřídil. A stejně je to s celní správou.

A znovu jsme u těch daňových podvodů, které na nás tady organizované skupiny dělají. A to je ta naše priorita. Bojovat proti těm organizovaným skupinám, které zapomenou odvést DPH a které dělají podvody na spotřební daně. A nás tyhle skupiny od roku 2009 do roku 2013 obraly o 48,5 mld. A proto já jsem Bruselu navrhl, abychom znovu diskutovali v rámci Evropské unie a na Komisi reverse charge, přenesenou daňovou povinnost. A hlavně na pohonné hmoty, protože tam jsme přišli o nejvíce peněz.

Takže naše strategie je jasná – žádné daně se nebudou zvyšovat. U nikoho. Nepotřebujeme to. Protože my chceme zavést jednoznačně systém, tzn. elektronický výkaz DPH, na který se naši podnikatelé mohou připravit a který by měl být účinný od roku 2016. To je zásadní. A potom ten chorvatský model. 24. července sem přijíždí pan ministr z Chorvatska s celým týmem. A naši občané jsou teď na dovolené v Chorvatsku. Můžete se jich zeptat. Mně pišou, jak to tam funguje. Funguje to skvěle. 90 % obyvatel Chorvatska to přivítalo.

To jsou naše dva základní problémy, že tady se daně nevybírají a někteří neplatí systematicky daně. Takže v tom je problém. A já vůbec nevidím důvod, proč bychom nějaké daně měli zvyšovat.

Ohledně živnostníků. Prosím vás, my jsme udělali jenom kosmetickou úpravu. Zastropovali jsme všechny paušály na stejnou výši na 2 mil. korun. Bylo to konzultováno s panem Havlíčkem, který je šéfem malých, středních podniků, živnostníků, takže skutečně nevidím problém. Myslím, že jsme velmi vstřícní, diskutujeme v rámci tripartity.

Ano, je to salámová metoda, jak tady někdo říkal. Postupně to chceme řešit. Ale znovu opakují, náš problém je, že nevybíráme ty daně. Že nikdo tu finanční správu neřídil.

A ohledně toho JIMu, ano, to je zajímavé, že jste to neudělali. Protože každý kolem toho chodí jako kolem horké kaše. Ano, JIM je super, my bychom to určitě chtěli. Chtěli bychom, aby za podnikateli chodil jenom jeden kontrolor na daň z odvodu fyzických osob, na sociální, zdravotní. A proč jste to neudělali? Protože je to politická záležitost. Proč jste to neřekl, pane Laudát? Vždyť jste měl říct, že kdyby se to zavedlo, tak –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, já se omlouvám. Obracejte se na mé kolegy mým prostřednictvím. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pardon. Prostřednictvím paní předsedající se obracím. (Úsměv v sále.)

Takže já bych chtěl jenom vysvětlit, proč to nikdo neřekl. To je ta politika, to jsou ty politické věci. No, řekněte to natvrdo. Znamenalo by to propustit tři tisíce státních zaměstnanců. Však vy to dobře víte! Je to tak. Proto jste to neudělali. Takže je to jednoduché. A navíc by musel mít jeden koaliční partner ministerstva financí, zdravotnictví a sociálních věcí najednou. A vy to dobře víte, proč to nebylo. Ano, nápad je to skvělý. Tak ho udělejme. Budeme jednat, možná s našimi koaličními partnery. Ale určitě bychom to chtěli, protože by to těm podnikatelům určitě pomohlo. Takže... To je asi všechno. Děkuji. (Potlesk ze střední části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu s faktickou poznámkou pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi tři poznámky.

Na to, co řekl pan místopředseda vlády, chci říci, že mu tleskám. Záměr je to pěkný. Já jsem přesvědčen taky, že bychom mohli hospodařit s vyrovnaným rozpočtem, a bylo by dobře, kdyby se podařila tato věc prostřednictvím správného fungování státu. Takže v této otázce jsem zajedno.

Nejsem asi zajedno v tom, jaké by měly být daně a odvody, protože něco jiného je absolutní spravedlnost, která je nedosažitelná, každý ji vidí jinak, protože je také individuální vize spravedlnosti a taky nějaká sociální spravedlnost. A tady si myslím, že naše republika ve srovnání s vyspělým světem stojí někde jinde a měla by se přiblížit.

A ta třetí poznámku, kterou mám, to je problém. My sice dosáhneme, pokud se to všechno podaří, jak bylo řečeno, vyrovnaného rozpočtu, ale táhneme za sebou ročně 70 až 80 mld. dluhové služby a nesplácíme jistinu. To je ten obrovský dluh ve veřejných rozpočtech, který máme. Z čeho to budeme platit, když budeme mít jenom vyrovnaný rozpočet? Takže tady si myslím, že budeme muset přece jenom s těmi daněmi něco dělat. A je škoda, že už nesplácíme dnes. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji za dodržení časového limitu a nyní s faktickou pan ministr Babiš. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, paní předsedající. K tomu zadlužení, prosím vás. My plánujeme v roce 2014 deficit. Já si myslím, že se dostaneme pravděpodobně pod 100 mld. nebo kolem 100 mld., podstatně méně, než je schváleno zákonem. A stejné by to mělo být v příštím roce 2015. To znamená, že dohromady je to 200 mld. A náš dluh koncem roku 2013 byl 1 683,3 mld. A úplně stejný dluh bude koncem roku 2015. A tady to, jak se mně všichni smáli, jak jsem říkal, že tam leží ty peníze a že nejsou zainvestovány, tzn. že my budeme mít 200 mld. schodek, ale zároveň se nám dluh nezmění, protože lépe využijeme likviditu. A pokud bychom měli funkční státní pokladnu, do které narvali 4,7 mld. a není funkční, tak by to bylo ještě lepší. A absolutně, absolutně náš dluh se sníží ze 43,3 % vůči HDP koncem roku 2013 na 40,3 % HPD koncem roku 2015, takže o 3 % méně. A pokud tady pan poslanec Laudát mluvil o oblíbené Francii, tak tam jsou na 2 000 mld., tam se blíží 100 % HDP. Takže my absolutně ten dluh snížíme. A to není ještě v těch opatřeních ten elektronický výkaz a Chorvatsko.

Takže já nevím, já jsem neměl dneska možnost se zúčastnit jednání mezi koalicí a TOP 09 ohledně strukturálního deficitu, ale já si myslím, že je pro nás reálný cíl se dostat někde na 1 %, i když nevím, jak to jednání dopadlo. Ale to je můj osobní názor, že bychom se mohli dostat tam, kde v podstatě TOP 09 říká ano. Takže je to pozitivní. A já si myslím, že to jsme ještě nedělali opatření z hlediska výběru daní (upozornění na čas), z hlediska řízení celní správy a finančního úřadu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím s faktickou pana poslance Opálku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, paní místopředsedkyně. Pane místopředsedo, abychom si dobře rozuměli. Já jsem rád, že jdeme pozitivním směrem, že se snižuje zadluženost, že neroste tak dluh, jak rostl v minulosti, že poměr k HDP je jiný. Ale ten minulý dluh někdo bude muset zaplatit. A nebo ho ten stát bude platit každý rok v té dluhové službě, těch 70–80 mld. Tak chceme těm

budoucím generacím tady tuto zátěž nechat, anebo se s ní chceme také vyrovnávat? Já rozumím tomu, že banky si líbují. Mají dluh u státu, stát nikdo neodstěhuje, má nějaký majetek a mají jistotu, že každý rok dostanou od České republiky 80 mld. korun. Ale mně jde o to, abychom začali snižovat tu jistinu, nejenom vykazovali, že nám klesá dluh k HDP a že už nám neroste deficit státního rozpočtu tak moc, jak rostl v minulosti. Tak to jenom na upřesnění.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní mám dvě faktické – pana poslance Fiedlera a pana poslance Laudáta. Takže prosím k mikrofonu pana poslance Fiedlera. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že tady zaznívají tato slova. Je to určitě programem i našeho hnutí Úsvit, abychom snižovali deficit. My jsme proti trvalému zadlužování. V tomhle bude určitě shoda.

Ale já jsem si vědom toho, že příjmy, daně z příjmů, souvisí se státním rozpočtem. Ale přece jenom se domnívám, že tahle debata, která se tady rozvinula, trochu sklouzává spíše do debaty o státním rozpočtu než o původním předmětu, což je novela zákona o daních z příjmů. Takže bych chtěl vyzvat kolegy, abychom se vrátili k původnímu tématu, nechali si tyto diskuse, určitě velmi rozumné a plodné, po letních měsících, kdy budeme projednávat státní rozpočet podrobně tady v této Sněmovně. Takže vraťme se k původnímu tématu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím o faktickou poznámku pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vítám, že pan ministr financí, že se mu líbí JIM, a doufám, že pro něj to bude jedna z priorit, to znamená konečně udělat něco, čím lidem zjednodušíme a zpříjemníme tak složitý administrativní život. Bohužel od pana premiéra v neděli jasně zaznělo, že to pro něj prioritou v tomto volebním období není. Chápu, že ve skutečnosti vládne pan ministr financí, takže já to velice vítám a budete mít naši velikánskou podporu. A skutečně uděláme všechno pro to, aby to tady prošlo, že skutečně začne být aplikován, ale teď už byl schválen a mohl začít platit nebo ještě se mohly dořešit nějaké věci. Budete mít naši podporu. Co se týká korporátní daně, jak tady zaznělo, my nejsme pro zavádění. To skutečně chcete, ti, co to chtějí zavést, aby od nás odešly poslední firmy, které tady chtějí danit? Aby začaly danit jinde? Proboha, vždyť žijeme v nějakém jednotném evropském prostoru, takže si můžete danit. Máme desítky, možná stovky dohod o zabránění dvojímu zdanění. My naopak musíme udělat tu zem atraktivní, aby sem chodily. Totéž pokud se sníží zatížení investičních fondů, tj. to, co jsme tady proklamovali, proč jsme tady protlačili

regulované fondy. Jediná sociální demokracie, napříč spektrem byla jediná, kdo hlasoval proti tomuto zákonu, přestože nám jeho implementaci už nařizovala Evropská unie. Takže to také podpoříme. A já to vítám, protože prostě existuje daňová konkurence a bez toho, že jim tady vyjdeme vstříc, sem ty investoři a investice nepůjdou.

Takže je řada věcí, na kterých se kupodivu s panem ministrem shodneme, a bude mít naši podporu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Fiedler. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji. Opravdu velmi krátce. Já to zkusím zopakovat ještě jednou. Vraťme se k původnímu tématu. Dluhové fondy, korporátní daně, investice, prostřednictvím paní předsedající pane kolego Laudáte, to není zákon o dani z příjmu. Prosím ještě jednou, vraťme se k původnímu tématu.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k řečnickému pulťku pana poslance Beznosku přihlášeného do obecné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adolf Beznoska: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové, kdo si počká, ten se dočká. Poprosil bych kolegy s těmi faktickými, když máte asi deset faktických, tak je možná fěrovější se jednou napsat na tabuli, a co máte na srdci, k tomu se vyjádřit, protože všechno bylo řečeno mnohokrát. Já to tedy vezmu hopen.

Návrh zákona je rozdělen celkem do 19 částí, přičemž nosnou je ta první část, samozřejmě věnovaná změnám v působnosti zákona o dani z příjmů. Celá řada věcí se mi tam líbí, s celou řadou věcí se dokážu ztotožnit, samozřejmě jsou tam věci, s kterými nesouhlasím a nesouhlasí s nimi ani Občanská demokratická strana. Jenom z té debaty vytknu takové čtyři základní, o čem ta debata byla, abych řekl svůj pohled nebo i názor ODS.

První bylo zvýšení slevy na druhé a další dítě, to je to daňové zvýhodnění, na druhé dítě o 200 korun a na třetí a každé další dítě o 300 korun měsíčně. S progresí v letech 2016–2017 to si myslím, že je fajn, že to je dobře, že to je opravdu prorodinná politika, tak jak o tom hovořil pan předseda Votava i nakonec pan ministr Babiš, a ODS s tímto nemá problém, protože vždycky hájila prorodinnou politiku. V tomto bodě bychom určitě ten materiál podpořili. Pro vaši informaci, rodiny s dětmi u nás platí podle OECD nejnížší – nejnížší čisté daně z příjmů po zohlednění

samozřejmě poskytnutí dávek v Evropské unii. Což je fajn. Daňová reforma s těmi daňovými bonusy a slevami byla mimořádně pro tyto rodiny výhodná, zejména pro nízkopříjmové rodiny, a jejich příjmy byly po odpočtu všech daňových slev zatíženy nízkou až nulovou daní.

Co se týče diskutované slevy pro pracující důchodce, tak to také vítáme. Samozřejmě, vracíme se k tomu původnímu stavu, a pan ministr Babiš to tady řekl velmi přesně. ODS souhlasí, aby se vrátila daňová úleva. Jediný problém je v tom, že vy nám vyčítáte, že jsme ji zavedli, ale to je ta celá debata, v jakém stavu a v jakém termínu se to tříleté odebrání toho zvýhodnění odebíralo. Bylo to v době ekonomické krize, a samozřejmě výdaje na důchody jsou nejvýznamnější položkou výdajové stránky státního rozpočtu. Hledaly se úspory všude. Já si myslím, že to mělo tehdy logiku, a tehdy jsme avizovali, že to je jenom na tři roky. Teď se to o rok zkracuje a problém s tím nemáme, je to fajn.

Co se týče tady zdanění důchodců, vysokopříjmových důchodců nad 840 tis. korun, je škoda, že tam jsme nepodrželi to, že bychom je neměli zvlášť zdaňovat, prostě jsou to zkušení lidé, kteří jsou aktivní, mají co předat, mají předat zkušenosti a já bych byl hrozně rád, abychom je neobtěžovali. Škoda že ten strop, tedy v tomto případě, bude nějakým způsobem nezachován.

Třetí věc, která je pro nás nepřijatelná, je omezení v nastavení výdajových paušálů pro osoby samostatně výdělečně činné. ODS dlouhodobě nesouhlasí s omezením výdajových paušálů, naopak bychom chtěli umožnit těm, kteří jsou dnes v té skupině u třiceti- až čtyřicetiprocentních paušálů, aby při překročení limitu nad nějakou částku nebo na tu stanovenou hodnotu 2 milionů korun bylo možné uplatnit paušál ve vyšší limitu. Ono by to bylo takové plynulé a myslím si, že když někdo překročí částku 2 miliony o jeden tisíc a tak dále, tak by neměl být už z tohoto vynechán. Nakonec to může vést k nějakým daňovým únikům a tak dále. Čili v tomto pohledu si myslím, že to není úplně dobré stanovisko. Samozřejmě viděl jsem a mám graf, jak se nám postupně snižuje výtežnost těchto daní, ale je to v pořádku, protože živnostníci jsou pro nás velmi důležitou a váženou skupinou lidí, kteří nemají jistou výši příjmů, nemají nárok na pracovní pomůcky, dovolené a další zvýhodnění, to, co mají běžné benefity běžní zaměstnanci, tady v tomto ohledu bychom je nechtěli nějak trestat.

Čtvrtá, velmi často diskutovaná záležitost, byl ten slavný JIM. Já si myslím, že to je dobře, že je škoda, že se odkládá jeho zavedení, protože, a rozumím i těm argumentům, které tady jsou, nicméně bych byl velmi pro, aby se zachoval, protože jedna věc tady nebyla zmíněna, tak já ji jenom připomenu. Při všech těch argumentech, že odložení jednotného inkasního místa znamená zachovávání v podstatě vyšší míry zdanění. Čili je to pro občany nevýhodné.

A teď tedy vynechám s dovolením tu část, a pan kolega Dolejš byl jediný, který to tady nakouzl, protože to jsou ty další části velmi důležité, jako je úprava zdanění investičních fondů, úprava v bezúplatných příjmech, změny v daňovém řádu atd. O tom určitě bude, doufám, dlouhá řeč na rozpočtovém výboru, tak já bych jenom položil nebo dal do pléna takové obecné dva nebo tři pohledy.

Protože daňová politika pro jakoukoliv vládu vždycky na začátku volebního období, změny v daňovém systému, by měla být jakousi vlajkovou lodí, tím zásadním, čím chce ovlivňovat hospodářskou politiku. A na rozdíl od pana kolegy předsedy a kolegy Vaška Votavy si nemyslím, že tohle znamená nějakou změnu systému. Děláme tady úpravy, které jsou jednotlivostmi, jsou to jednotlivé věci, ale ještě jsem pořád stále neslyšel jasný koaliční názor, jak koalice cítí, jak by měl vypadat český daňový systém, český daňový řád a jak by se měl v těch letech do roku 2017 vyvíjet. Myslím, že daňový systém samozřejmě se hodnotí vždycky podle míry celkového zdanění nákladů na výběr daní, případně jeho struktury, na jaké daně budeme klást důraz, a tady v těch otázkách, řekněme, toho obecného charakteru na český daňový systém jsem zatím jasný názor aspoň já nezaznamenal.

Takže mám takové krátké dva tři pohledy a dotazy. Chtěl bych vidět, nebo pokud pan ministr řekne, jestli je stávající celkové daňové zatížení v České republice, měřeno složenou daňovou kvótou, pro vládu optimální a jak s ním chce v těch následujících třech letech pracovat. To znamená, jestli ho chce snižovat, nebo naopak zvyšovat. Já si to samozřejmě myslím, a tak všichni sledujeme, že ekonomika začíná růst a nedoléhá na nás tlak nějaké celosvětové krize, takže by se otevírala docela významná cesta k postupnému snižování daňové zátěže. To je první takový dotaz. A pak se ptám – a to je věc, která ještě přijde na řadu, protože podle studie, kterou jsem si našel ze Světové banky, Česká republika je ze 183 hodnocených zemí asi na 117. místě ve složitosti daňového systému. Tak spíš takové povzdechnutí: Proč tento systém už tak komplikovaný budeme zatěžovat a ještě zhoršovat třetí sazbou daně z přidané hodnoty?

A poslední věc, která je filozoficky k debatě, že daňový systém, a tahle novela to vůbec neřeší – ODS vždycky bude zachovávat, a to bude platit po celé období, že bude odmítat jakékoli snahy vedoucí k vyšší progresivitě daňového systému. To jsou takové věci, které budeme principiálně stanovovat.

Jinak si myslím, že ta debata, a ve druhém kole, pokud to projde, protože je tady návrh na zamítnutí, tak ho podávat nebudeme, ale pokud samozřejmě to projde do druhého čtení, tak načtu některé pozměňovací návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Beznoskovi za jeho příspěvek. Hlásí se pan zpravodaj a pan ministr financí.

Budu konstatovat omluvy z dnešního jednání. Ze zdravotních důvodů pan Stanislav Huml, od 11 do 13 hodin pan ministr vnitra Chovanec. Dále z pracovních důvodů od 12 hodin do konce dnešního jednání dne pan kolega Bezcený. A pan kolega Beznoska, který teď dohovořil, od 16.30, jestli tomu dobře rozumím. To jsou omluvy.

Nyní se pan zpravodaj hlásil do rozpravy, ještě pořád, a poté pan ministr financí. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. My jsme tady poměrně dlouho diskutovali a taky bylo toho využito k tomu, abychom optimalizovali lhůtu k projednání. Já bych stáhl svůj původní názor na těch 30 dnů a zejména z důvodu šetření času poslanců rozpočtového výboru bych navrhl 50 dnů. Čili žádám vás... (Poslanci vlevo slyšeli dvaapadesát.) Prosím? Dvaapadesát? Na 50, říkám na 50, pardon.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zkrácení o deset dnů. Rozumím tomu.

Poslanec Karel Rais: Čili žádám o zkrácení lhůty k projednání na 50 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Pan ministr financí v rozpravě. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já bych rád prostřednictvím předsedajícího odpověděl panu Beznoskovi na ty cíle. Jsou to tedy moje nějaké interní představy. Určitě zavedení třetí sazby DPH 10 % je výsledkem koaličních jednání. Nám samozřejmě se to moc nelíbí. Nicméně ten chorvatský model byl zaveden v Chorvatsku způsobem, aby motivovali podnikatele, že se snížila DPH. A pokud ten rozpočet a celkově vývoj bude pozitivní, tak se moje úvahy vedou tím směrem, že tu druhou sazbu můžeme analyzovat, jestli by se nám nepovedlo dostat nazpátek na 10 %, a měli bychom znovu jenom dvě sazby. Takže to je ta úvaha z hlediska daní.

Ohledně jednotného inkasního místa si myslím, že je to určitě důležitý projekt, který ale, jak jsem o tom už mluvil, byl vždycky problém v rámci koalice, protože ta ministerstva patřila různě. Nicméně chci to otevřít v rámci koalice a diskutovat o tom. A potom naposledy je to otázka ceny práce u nás, která je vysoká, a na to jsme taky iniciovali nějakou komisi a chceme se s tím zabývat a analyzovat a popřípadě dát nějaký návrh, který by to řešil, protože to vidím jako hendikep.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a to byly poslední přihlášky do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí ještě z místa. Ano, pan kolega Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji. Ještě jednou se obrátím na pana místopředsedu. Já nevím, jestli jsem teď dobře rozuměl. Cena práce je v České republice vysoká? V jakém srovnání? Já vím, že je vysoká zátěž, co se týká odvodových povinností do sociálního a zdravotního systému, ale v součtu, protože to jde z nízkého základu, tak ten součet včetně různých benefitů, tak jsme pod polovinou vyspělých zemí. Tak takovou hovadinu, s odpuštěním, a to se omlouvám za to slovo, pane místopředsedo, tak neblamujme veřejnost. Cena práce v České republice je jedna z nejnižších v Evropské unii. (Potlesk poslanců KSCM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu... Pan ministr financí a místopředseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já se omlouvám, pane předsedo. Já samozřejmě vycházím z toho, co slyším. A pokud zaměstnavatel okamžitě platí 34 % a ještě zaměstnanec k tomu platí, tak jsme někde na 49 % a podle našeho nebo podle mého názoru je to vysoké. Plus samozřejmě analyzujeme vlastně cenu práce mezi OSVČ a zaměstnancem. To je taky předmětem zkoumání té komise.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď už nikoho opravdu do rozpravy nevidím, rozpravu končím. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan ministr – má zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak. V rozpravě byl návrh na zamítnutí, pane zpravodaji, ano? Od kolegy Kalouska. Ten musíme hlasovat jako první. A v tomto ohledu vás nejdříve odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Pokusím se přivolat případné zájemce o hlasování z kuloárů.

Jakmile se ustálí počet přítomných poslanců, návrh na zamítnutí rozhodneme v hlasování pořadové číslo 18, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 18, z přítomných 147 pro 29, proti 115. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování číslo 19 a ptám se, kdo je pro přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 19, z přítomných 148 pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní tedy v rozpravě padl návrh na zkrácení lhůty o 10 dní na 50 dní k projednání, tak abychom stihli zářijovou schůzi.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 20, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty na 50 dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20. Z přítomných 147 pro 146, proti nikdo. I tento logicky návrh byl přijat.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 8. Konstatuji, že návrh zákona byl přikázán výboru rozpočtovému a lhůta byla zkrácena na 50 dnů.

Ještě než začneme další bod, omlouvá se z dnešního jednání Poslanecké sněmovny pan poslanec Petr Kudela, a to od 12 hodin do konce jednacího dne z důvodu návštěvy akcí v Karlovarském kraji.

Máme před sebou bod číslo

9.

Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 169/1. Za navrhovatele prosím, aby se ke stolku zpravodajů dostavil pan poslanec Matěj Fichtner a aby své místo u stolku zpravodajů zaujal také pan poslanec Ladislav Šincl. Žádám zároveň pana kolegu Fichtnera, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jako jeden z 56 předkladatelů předkládám Poslanecké sněmovně k projednání návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. Než začnu hovořit o samotném obsahu návrhu, dovoluji mi nejprve vysvětlit důvody, které nás k jeho předložení vedly.

Hazard v České republice bývá oprávněně terčem kritiky ze strany veřejnosti, obcí i nejrůznějších občanských iniciativ. Drtivá většina kritiky se přitom snaží na oblast provozování hracích automatů. Pojďme si problémy jasně pojmenovat. Co lidem vadí? Lidem vadí především živelný rozvoj heren, které hyzdí naše města. Lidem vadí, že se rodiny jejich příbuzných a přátel rozpadají v důsledku závislosti některého člena rodiny, obvykle otce nebo syna, na hracích automatech. Lidem vadí, že sociálně slabší občané naházejí velkou část svých sociálních dávek do hracích automatů.

Když se podíváme do okolních zemí evropských, zpravidla zjistíme, že hazard tam lidé nepovažují za nějaký extra významný problém. Města nejsou plná heren a závislost na automatech, jak se zdá, také není příliš rozšířená. Jak je to možné? Podívejme se a srovnáme si legislativu u nás a v Evropě.

Můžeme začít například Francií. Ve Francii je povoleno provozování hracích automatů jenom v kasinech, čili takové ty běžné herny, které jsou u nás, tam zkrátka nejsou. Kasina přitom mohou být založena výhradně v turistických či lázeňských městech. Nutno však říci, že francouzský model je dosti restriktivní, takže možná když se podíváme do nějaké další země evropské, možná to bude jinak.

Podívejme se například do Polska. V Polsku je možné provozovat hrací automaty také pouze v kasinech s tím, že polský zákon o hazardních hrách omezuje počet kasin na jedno na každých 250 tisíc obyvatel daného města. Takže i v Polsku je regulace přísnější než u nás a prakticky se blíží úplnému zákazu. Nicméně opět, polský model je rovněž restriktivní, takže pojďme dál.

Pokračujme například do Rakouska. Hrací automat v Rakousku musí splňovat několik podmínek. Tak především je omezený jejich celkový počet, kdy není možné provozovat více než jeden hrací automat na každých 1 200 obyvatel spolkové země. Zákon navíc povoluje pouze tři licence na provoz herny v jedné spolkové zemi. Dále je nastaven zákonem výherní limit u automatu umístěného v herně na 10 000 eur včetně jackpotu. Minimální délka jedné hry jedna sekunda, to je čas, po který jedna hra probíhá, to znamená, kdy hráč hodí do automatu určitou částku, zmáčkne začátek hry, protože se válce nebo hra podle toho, jak je přístroj koncipován, a dozví se výsledek. Toto celé, tomu se říká délka jedné hry a v Rakousku je tedy zákonem stanovena na jednu sekundu. Maximální sázka na jednu hru je v Rakousku deset eur. Tedy když si to shrneme, tak v Rakousku jsou parametry hracích automatů podobné jako u našich tzv. výherních hracích automatů, nicméně jejich celkový počet je dramaticky menší než v České republice, neboť je omezen zákonem.

Podívejme se na Slovensko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, na chvíli vás přeruším a požádám o klid. Pokud například předsedové klubů potřebují něco dojednat o průběhu schůze, což je samozřejmě jejich povinnost v průběhu schůze, tak bych je prosil, aby přesunuli své jednání mimo jednací sál a nechali vás v klidu dohovorit. Ostatní prosím o klid.

(Předsedové klubů stojí u poslance Faltýnka a výzvu nevnímají.) Myslím to úplně vážně. (Předsedové reagují otázkou: Na nás?) Děkuji.

Prosím, pokračujte.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Podívejme se na Slovensko. Slovenské hrací automaty dovolují maximální sázku deset centů a maximální výhru patnáct eur. V kasinech tento limit není stanoven. Minimální délka jedné hry jsou čtyři sekundy. Tedy i u našich slovenských přátel jsou parametry hracích automatů nastaveny přísněji než v České republice.

Na závěr se pojďme podívat do mého oblíbeného Německa, tam to jistě funguje skvěle. V Německu jsou limity pro parametry hracích přístrojů nastaveny tak, že sázka na jednu hru je maximálně dvacet centů a maximální výhra činí dvě eura. Za hodinu lze prohrát nejvýše 80 eur a vyhrát nejvýše 500 eur. Minimální délka jedné hry činí pět sekund. Tedy v podstatě se opravdu jedná o zábavní automat, který se ani zdaleka neblíží parametrům, které jsou v České republice.

A tím se dostáváme k tomu, jak je to vůbec u nás, tedy jak jsou u nás nastaveny zákonem parametry pro hrací přístroje. U nás jsou totiž provozní parametry nastaveny pouze u výherních hracích přístrojů, které tvoří jen pětinu trhu zhruba. Ve zbytku, to je u drtivé většiny hracích automatů, které spadají zpravidla do kategorie videoloterijních terminálů, nicméně funkci mají úplně stejnou a vypadají velice podobně, nejsou minimální parametry předepsané vůbec. Z České republiky se tak stalo evropské Las Vegas, které ovšem neposkytuje služby turistům, ale umožňuje provozovatelům automatů legálně využívat slabosti vlastních občanů k tomu, aby z nich vylákali peníze. Jak jinak si vysvětlit enormní nárůst počtu videoloterijních terminálů v posledních letech? Jiné racionální vysvětlení není.

Regulace loterijního podnikání jako takového je v žalostném stavu. Herny na každém rohu, automaty bez minimálních parametrů, nepřehledný loterijní zákon z roku 1990 a přetížené Ministerstvo financí, které díky nekvalitní legislativě nestíhá rušit vydaná povolení, která se dostala do rozporu s obecně závaznými vyhláškami obcí. To je dnes realita provozování hracích automatů v České republice. Z mého pohledu téměř stejný průšvih jako fotovoltaika.

Předkládaná novela má ambice zásadním způsobem zlepšit současný stav. Kdybych vás s ním měl seznámit, v zásadě se skládá ze dvou částí. První část novely

má za cíl srovnat regulaci hracích automatů v České republice s úrovní obvyklou ve zbytku Evropské unie. Toho je dosaženo tím, že se na všechny nově povolené videoloterijní terminály budou vztahovat limity, které jsou v současné době platné pro výherní hrací přístroje. Již tedy nebude možné prohrát statisíce za jeden večer, vkládat do automatu tisícikorunové částky nebo marně doufat v několikamilionovou výhru, která vás vytáhne z dluhů. Omezí se tím též možnost legalizace výnosů z trestné činnosti.

Druhá část novely se týká situace, kdy vydaná povolení k provozování hazardních her jsou v rozporu s obecně závaznými vyhláškami obcí. Tato povolení budou podle předlohy zanikat již přímo ze zákona uplynutím tří měsíců od okamžiku, kdy obec přijme obecně závaznou vyhlášku zakazující hazard v konkrétní lokalitě. Nebude již tedy nadále potřeba, aby Ministerstvo financí zahajovalo správní řízení, nýbrž vydaná povolení k provozování hracích automatů budou rušena přímo ze zákona. Tímto mechanismem se posílí postavení obcí a starostové, kteří se rozhodli ve svých obcích hazard zakázat, již nebudou muset čekat na Ministerstvo financí.

Tolik tedy k obsahu předkládané novely. Nutno dodat, že po jejím předložení nastala jako obvykle lobbistická smršť, při které se velcí provozovatelé hazardních her a nejrůznější lobbistické skupiny snaží zabránit přijetí tohoto návrhu a ochránit tak svůj byznys pro další léta. Dílčí výhrady k návrhu samozřejmě mohou existovat, nicméně textace novely je velice jednoduchá a veškeré připomínky lze vypořádat v rámci standardního legislativního procesu.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, věřím, že tlakům lobbistické lobby většina z vás odvolá a umožní projednání a přijetí tohoto návrhu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zástupci předkladatelů a žádám, aby sed slova zaujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Ladislav Šincl. Pane zpravodaji, máte slovo.

Ještě vás požádám o maličké strpení. Byla mi doručena zrovna omluva od pana poslance Pflégra na jednání od 14.30 do 18 hodin.

Prosím, pane zpravodaji, omlouvám se, už máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážení poslanci, vážené poslankyně, vážená vládo, dovoluji mi krátký komentář ke sněmovnímu tisku 169 zákona o loteriích.

S ohledem na technický charakter navrhované změny, který je obsažen ve sněmovním tisku 169, podléhá tento návrh zákona notificační povinnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998, o postupu

poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, v platném znění.

Ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů vyplývá povinnost členských států notifikovat každý návrh technického předpisu Komisi a poté dodržet tříměsíční dobu pozastavení prací, během které předpis nesmí být přijat.

Podle této normy byl předpis řádně oznámen. Komisi je zasílán technický předpis ve formě návrhu, to znamená ve stavu, kdy v něm ještě mohou být provedeny podstatné změny. Pokud Komise nebo členské státy doručí k návrhu technického předpisu připomínky, ve kterých požadují, aby text návrhu byl pozměněn, taková změna musí být možná. Vzhledem k tomu, že každý stát má jiná pravidla pro legislativní proces, není přesně určeno, kdy má být návrh zaslán Komisi, a toto je ponecháno na uvážení jednotlivých států.

Povinnost stanovená směrnicí je do českého práva transponována zákonem číslo 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů. Tento zákon v ustanovení § 7 odst. 3 stanoví, že technický předpis nebo technický dokument nesmí být předložen ke schválení nebo schválen před uplynutím lhůty pro podání připomínek stanovené vládou, s tím, že doba pozastavení prací na přípravě technického předpisu nebo technického dokumentu, během níž má dojít k rozhodnutí o schválení nebo o přípravě harmonizačního předpisu Evropského společenství, může být prodloužena za podmínek stanovených vládou. Vláda tyto podmínky dále specifikovala v nařízení vlády č. 339/2002 ze dne 3. července 2002. Podle tohoto nařízení při zpracování návrhu technických předpisů a technických dokumentů předají Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví návrh ve stadiu, kdy v něm mohou být ještě provedeny podstatné změny, nejméně ve lhůtě 100 dnů před plánovaným datem prodloužení návrhu ke schválení.

Pokud byl tedy návrh novely notifikován dne 25. dubna 2014, pak je nutno od tohoto dne počítat minimální lhůtu 100 dnů, ve které není možno předložit návrh do schvalovacího procesu, to je do prvního čtení. Opačným postupem by došlo, jak je správně uvedeno v prvních dvou dopisech Ministerstva financí, nejen k porušení výše uvedených vnitrostátních předpisů, ale i k porušení mezinárodních závazků vyplývajících pro Českou republiku z členství v Evropské unii. Česká republika by se tak vystavila nebezpečí zahájení řízení o porušení evropského práva před Soudním dvorem Evropské unie.

Z výše uvedeného vyplývá, že poté, co je návrh notifikován, zpravidla ve stadiu po ukončení vnějšího připomínkového řízení, musí být jeho další projednání zastaveno, resp. nesmí být předkladatelem předložen Poslanecké sněmovně ke schválení. V případě uplatnění připomínek v rámci notifikace musí být předkladateli dán prostor upravit a teprve poté předložit návrh ke schválení. Uvedená povinnost se

proto nepochybně vztahuje již na první čtení návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, které znamená první projednávání návrhu v plánu Poslanecké sněmovny a ve své podstatě představuje zahájení schvalovacího procesu v rámci Parlamentu České republiky.

Nadto je nutné podotknout, že sama vláda České republiky ve svém stanovisku k novele loterijního zákona, která zde byla předložena, vyjádřila názor, že předložená úprava není pravděpodobně plně slučitelná s evropským právem regulujícím oblast provozování sázkových her. Důvodně tak lze pravděpodobně očekávat, že Evropská komise uplatní k notifikovanému předpisu závažné připomínky, a bylo by tedy možná krajně nezodpovědné vystavit Českou republiku hrozbě mezinárodního soudního řízení před Soudním dvorem Evropské unie.

Na tuto skutečnost správně odkazují první dva dopisy zaslané do Poslanecké sněmovny z Ministerstva financí jak ministrem financí Andrejem Babišem ze dne 7. 4., tak i náměstkem ministra financí Ondřejem Závodským ze dne 22. 5. 2014, neboť text směrnice 98/34/ES i český zákon tuto směrnicí provádějící jednoznačně stanoví povinnost nepředložit ke schválení text notifikovaného právního předpisu před uplynutím stanovené lhůty pozastavení legislativních prací. Nedodržení této povinnosti vystavuje Českou republiku riziku zahájení řízení o porušení smluv u Soudního dvora Evropské unie.

Z tohoto důvodu byl tento sněmovní tisk na návrh grémia Poslanecké sněmovny z programu minulé červnové schůze vyřazen.

Je nutné vážené členy Poslanecké sněmovny upozornit, že do dnešního dne není notifikační proces, o kterém jsem teď hovořil, oficiálně ukončen.

Dne 4. 7. odeslal ministr financí nový dopis předsedovi vlády, který je bohužel v rozporu s prvním dopisem ze dne 7. 4. V tomto dopise, který doputoval ke mně, ke zpravodaji, až v pondělí večer, sděluje ministr financí předsedovi vlády, že není oficiálním navrhovatelem tohoto návrhu i přesto, že pochází ve skutečnosti z dílny Ministerstva financí, konkrétně náměstka ministra Závodského, a naopak, na rozdíl od svého prvního dopisu, doporučuje tento sněmovní tisk projednat již v prvním čtení i přesto, že notifikační proces ještě není ukončen.

Můj názor zpravodaje je opačný. Dle mého názoru by bylo správné předložit návrh na přerušení tohoto bodu do doby ukončení notifikačního procesu. Nicméně na základě doporučení vedení našeho koaličního poslaneckého klubu to dělat nebudu, abych vyjádřil dobrou vůli a nebyl předkladatelem obviňován, že chci tento poslanecko-ministerský návrh nějak brzdit.

Obecně lze předložený návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích, považovat za návrh, který je věcně motivován ušlechtilou snahou vyřešit dlouhodobou

nekoncepčnost a nesystematičnost stávající právní úpravy v oblasti provozování loterií a jiných podobných her. Tato nekoncepčnost spočívá zejména ve skutečnosti, že regulace největšího segmentu sázkových her, to je provozování technických herních zařízení, podléhá dvojedinému regulačnímu rámci, neboť kromě právních norem s celostátní působností se na něj vztahují i podzákonné právní normy, které má právo vydat každá jednotlivá obec v rámci České republiky, a správní orgány s celostátní působností pak mají povinnost aplikovat několik stovek –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, já vás přeruším a požádám znovu o klid. Řešíme jeden vážný právní problém, který tady budeme muset rozhodnout pravděpodobně za chvíli. Doufám, že všichni jsou informováni o tom, o čem mluvíte, alespoň prostřednictvím svých poslaneckých klubů, a v tomto ohledu tedy bych byl rád, kdybyste věnovali vystoupení zpravodaje pozornost. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Ladislav Šinčl: Tak mi dovoluťe zopakovat svoji myšlenku. Tato nekoncepčnost spočívá zejména ve skutečnosti, že regulace největšího segmentu sázkových her, to je provozování technických herních zařízení, podléhá dvojedinému regulačnímu rámci, neboť kromě právních norem s celostátní působností se na něj vztahují i podzákonné právní normy, které má právo vydat každá jednotlivá obec v rámci České republiky a správní orgány s celostátní působností pak mají povinnost aplikovat několik stovek odlišných a často velmi složitě aplikovatelných právních předpisů. Současně je však nutné poznamenat, že předložený návrh, ač sledující legitimní, pro mne velice sympatický cíl, kolego, obsahuje řadu problematických diskutabilních míst. Abych nezdržoval, tak o tom všem až v rámci případného druhého čtení.

V tomto směru lze ty, co toto téma zajímá, v plné míře odkázat na stanovisko vlády České republiky, která ve svém stanovisku k sněmovnímu tisku číslo 169 ze dne 5. května 2014 vytkla předloženému návrhu řadu legislativních nedostatků, které je potřeba vyřešit. Jistě pochopíte, že na vyřešení této řady nedostatků, které vytkla vláda České republiky, ne já, je nutné vytvořit dostatečný čas. Z tohoto důvodu v podrobné rozpravě navrhuji lhůtu na projednání daného návrhu dle § 91 jednacího řádu (prodloužit) o 30 dnů, to je celkem dle dohody předsedů poslaneckých klubů na 90 dnů, tak aby byl dán dostatečný časový prostor na projednání ve výběrech a podvýboru pro loterie, jak se píše v posledním dopise číslo čtyři pana ministra financí Andreje Babiše ze dne 4. 7.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu. Otevírám obecnou rozpravu. Mám tady přihlášky: za prvé k faktické poznámce pana kolegy Volného, pak s přednostním právem pana poslance a předsedy Okamury, pak předsedy klubu ODS Zbyňka Stanjura, pak řádně přihlášené poslance, včetně zástupce navrhovatelů. Prosím, pane poslanče, máte čas na svou faktickou poznámku.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedo. Vládo, kolegové, já bych tady chtěl opravdu jenom podtrhnout, pan zpravodaj tady probral nějakou peripetii dopisů. Bylo to spíš jedno velké nedorozumění. Nicméně podtrhuji, že notifikační proces Evropské unie bude ukončen 25. 7., to znamená tři měsíce po podání, to znamená, že to je za sedm dní. A pokud tady navrhuje pan kolega 90 dní, to znamená o 30 dní prodloužení této lhůty, my to podpoříme a myslíme, že máme dostatek času v rámci druhého čtení a projednávání ve výboru případné podmínky Evropské unie zpracovat. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Volnému za dodržení času. S faktickou poznámkou ještě pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Současně stahuji tu svou přihlášku do rozpravy s přednostním právem. Za náš klub jen velmi jednoduše. My si myslíme, že nic nehrozí, když to propustíme do druhého čtení, a není žádný důvod to blokovat či přerušovat. Uvidíme, jestli budou nějaké připomínky v rámci notifikačního procesu, nebo ne. Takže já bych podpořil názor pana poslance Volného, že to můžeme bezpečně propustit, a pak se uvidí, jak ten proces bude dál pokračovat. Jediné, co nemůžeme, kdyby nebyla notifikace ukončena, hlasovat ve třetím čtení a k tomu se zatím časově ještě neblížíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Samozřejmě tento právní názor je soustředěn do některých výrazů, které také u nás už proběhly.

Nyní tedy pan předseda hnutí Úsvit Tomio Okamura s přednostním právem a pak řádně přihlášení poslanci včetně pana navrhovatele. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, v první řadě za hnutí Úsvit vítáme jakoukoli snahu hazard regulovat a omezovat a tento zákon vnímám jako výraz vlády s hazardem něco dělat. Minimálně možnost automaticky rušit herny je praktický přínos.

Tento zákon však ale samozřejmě vnímám jako vítězství hazardní lobby. To, že se vláda ani politici neodvážili takzvané výherní automaty a jejich obdoby plošně zakázat, ukazuje, že problém tady nikdo vážně řešit nechce. Naopak zcela zřejmě převládla snaha státu parazitovat na neštěstí druhých a na svých nemocných občanech. Je třeba stále dokola opakovat: závislost na hazardu je nemoc. Nemoc těžká a prakticky nevyléčitelná, řešitelná jen totální, naprostou abstinencí, tak jako je tomu třeba u alkoholismu. Víím, že každý z nás tzv. slušných ohrne nos nad gamblery a říkáme si: Vždyť si za to můžou sami. A když už hrají, tak ať z toho má aspoň něco stát. Neřest tak užijeme k dobrému účelu. Jenže tato matematika a pseudologika neplatí. Platí to, že závislý gambler zničí i své okolí. Finančně zruinuje rodinu a své nejbližší, okrade svého zaměstnavatele a samozřejmě pokračuje v trestné činnosti dál a dál, dokud nejde do vězení.

Chápu bohužel úmysly svých kolegů, kteří mají za to, že lze hazard rozumně regulovat a nějak na něm vydělat. Věřte mi, nejde to. Nikdy nikde se to nikomu nakonec nepodařilo. Organizace, které se hazardem zabývají, uvádějí, že náklady na problémy spojené s hazardem 2,5násobně překročí příjmy. Troufám si říci, že tohle číslo je daleko větší. Když gambleři ukradnou měděnou střechu kapličky, ve sběrně dostanou nějakou tisícovku a stát a obec prostřednictvím herního automatu dostanou řádově stokoruny. Skutečná škoda je ovšem v řádu statisiců. Po gamblerech zůstávají rozvrácené rodiny, opuštěné děti s matkami na ulici a v doživotních dluzech, které nespáchali. Milí přátelé, tohle nenahradí sebevětší procento z podílu na zlodějích a herní závislosti. (Velký hluk v sále.)

Předkládaná novela zákona stanoví limity na sázky, což je asi takové řešení jako povolit loupežné přepadení, ale omezit ho výší částky na jednu loupež. Jak by se to asi odrazilo v praxi? Inu, lupič by vám sebral povolenou částku a pár sekund poté by loupež zopakoval, a to tak dlouho, dokud by vás stejně neobral o všechno. V případě herních přístrojů je to obdobné. I při sázce dvě nebo pět korun běží hra rychle a opakovaně za sebou a prohrát výplatu či dávky nebo tržbu je otázkou chvilky. Toto omezení sázek přece dávno platilo a platí na starých herních automatech a nijak to nezměnilo fakt, a to všichni přece vidíme, že prakticky každý, kdo hrál, tu prohrál všechno, co měl. Byť to trvá déle než na moderních terminálech, které vás o veškerý majetek oberou během pár minut.

Novela zákona, kterou tady projednáváme, změni jedině: Hráči stráví v herně o něco více času. Ale pro ty závislé neexistuje jiná volba, než prohrát vše, co mají, a bez ohledu na to, za jak dlouho. Se samotnou podstatou problému tedy zákon neudělá nic. To zmůže jen absolutní celostátní zákaz herních automatů, loterijních terminálů a jejich internetových variant.

Za tuto variantu zde ve Sněmovně Úsvit lobbuje již mnoho měsíců, ale nesetkáváme se bohužel s většinovou podporou. A opakuji, že neplatí hodně slaboduché výmluvy, že zákaz nic neřeší. Ano, je zakázané vraždit –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, i vás přeruším a znovu požádám o klid. Já vím, že to je vážné téma a že vás to zajímá a nechcete odejít ze sněmovny, ale prosím nechte každého řečníka v klidu přednést svůj projev. Ještě chvíli počkám... Ještě chvíli počkám. Děkuji. Prosím pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: A opakuji, že neplatí hodně slaboduché výmluvy, že zákaz nic neřeší. Ano, je zakázané vraždit a krást. A přesto se vraždí a krade. Je to ale důvod zločiny legalizovat, a dokonce na nich parazitovat? Řekl bych, že ne.

Neplatí ani paralely s prohibicí v USA. Lidé si doma pálí kořalku i v současnosti a my Moraváci víme, že domácí palírny byly a budou, protože patří k moravské kultuře, a žádný zákaz je nevymýtí, protože dřívě většine lidí vadí násobně méně než vysoké daně na domácí pálenky.

Tajné nelegální herny nikdo normální nechce. A navíc sami závislí hráči v takovém případě páchají trestnou činnost. Vždy by se o tajné herně do několika dnů nakonec dozvěděla policie. Problém proto nejsou tajné herny, ale online hry na internetu, které budou do budoucna největším rizikem.

Závěrem chci uvést, že pro tento zákon budeme hnutí Úsvit samozřejmě hlasovat ano. Ale i nadále budeme usilovat o jasné systémové řešení, tedy absolutní zákaz, plošný zákaz herních automatů v České republice, a budeme o to usilovat prostřednictvím vás, politických partnerů, a i v rámci Evropské unie. Parazitování na lidském neštěstí a závislost je totiž nejen nemorální, ale v důsledku se skutečně vyplácí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji pane předsedovi Tomiu Okamurovi. A nyní v rozpravě, protože pan kolega Zbyněk Stanjura to vyjádřil ve své faktické poznámce, paní poslankyně Olga Havlová, po ní pan kolega Fichtner. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dnes se projednává změna zákona o loteriích. Chtěla bych říct, že jsem moc ráda, že se konečně řeší situace okolo hracích automatů, které mají negativní vliv nejen na patologicky závislé hráče, ale i na lidi jim blízké. Statistiky

uvádějí až 17 nešťastných lidí na jednoho gamblera. Jsou to životní partneři, rodiče, děti, přátelé a věřitelé.

Hra je jedna ze základních lidských činností, k nimž patří učení logicky myslet, motorická cvičení a práce. U herních automatů ale nejde o úporné úsilí se něco naučit, nebo jako např. ve sportu, ale jen a jen o riziko náhody. Gamblerství a závislost na hazardních hrách vede k finančním problémům, ztrátě zaměstnání, rozpadu rodiny a v nejhorším případě i k sebevraždě. Patologické hráčství je označováno za typickou nelátkovou závislost, kdy se hráč pokouší opakovaně hru ovládnout s motivací peníze získat zpět. Většinou hrají lidé, co na to nemají, prohrávají sociální dávky, nejsou schopni hru kontrolovat a nepřipouštějí si negativní následky svého jednání.

Ministerstvo financí po revoluci vydávalo povolení na kasinové hry, aniž by nějak rozlišovalo, zda se opravdu jedná o kasino, či o hernu. Provozovatelé těchto zařízení spoléhali na větší toleranci ze straně městských úřadů na takto honosně nazvaná místa.

Česká republika bohužel patří k zemím s největším poměrem herních automatů na osobu. Obec a městské části, které z provozovacího automatu měly místní poplatek, teď nevědí, jak je zrušit. V těchto případech by měla napomoci druhá navrhovaná změna, a to automatické zrušení do tří měsíců od vydání zakazující vyhlášky obce.

Mnozí z vás určitě dostali e-mail iniciativy, která se snaží přijetí těchto změn zabránit. Hraje se na naše city, kdy má dojít ke ztrátě až 60 tisíc pracovních míst navázaných na loterijní průmysl. Když srovnám tuto situaci s pohledem, kdy přišlo v zemědělství o práci 82 tisíc lidí, lidí, kteří přinášeli něco pozitivního, naopak, tento loterijní průmysl nic pozitivního nepřináší, tak takhle si určitě nepředstavuji, aby vznikala a vytvářela se nová pracovní místa.

Na svém webu vyhrožují stávkami a tím, že to politikům v podzimních volbách spočítají. Jsem také komunální politik a nemyslím si, že by občané a voliči v mé obci toužili po hracích automatech místo práce. Vždyť právě mladý muž z naší obce se stal kvůli závislosti na automatech vrahem. A to je jen kapka v moři všech kriminálních činů, které krádežemi začínají a násilím končí.

Bohužel jsme se dostali do situace, kdy gamblerství je bráno za nemoc. Nemoc, kterou ale umíme léčit. Tak jako zabíjíme viry a bakterie, stačilo by zrušit hrací automaty. Chtěla bych znát jediný důvod, v čem jsou hrací automaty přínosem. Tato činnost je možností získání slušných zisků pouze některých skupin bez ohledu na dopady, a není zatím vůle tuto činnost zcela zakázat. Absolvovala jsem několik seminářů ohledně hazardu, potkala se s lidmi, kteří nejen proti hazardu bojují, ale i s těmi, na jejichž životech se hazard podepsal. Věřte, že vím, o čem mluvím, když prosazuji nulovou toleranci hazardu.

Sjednocení sázkových limitů na dvě koruny, pět korun v českých hernách a padesát korun v kasinu je rozumným řešením v dané situaci, kdy je v současné době možné prohrát na interaktivním videoloterijním terminálu až statisíce během několika okamžiků. Pokud nedojde k úplnému zamezení této činnosti, budu vděčná za každý krok, který tuto činnost omezuje, a tento návrh určitě podpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové. Nyní je přihlášen pan kolega Fichtner, který se hlásil do rozpravy. Pokud ne, tak já jsem vás zaznamenal. Respektoval jsem, že když sedíte u stolku navrhovatelů a zpravodajů, že jste se nepřihlásil elektronicky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vyjádřil bych se k tomu, co říkal pan kolega zpravodaj. Prakticky se to týkalo zejména dvou věcí. První byla otázka směrnice Evropské unie, o tom ještě budu mluvit, a pozastavení prací na legislativním návrhu, a druhá se týkala hrozícího infringementu, tedy řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie.

Pokud jde o tu směrnici, mám ji tady, všichni na ni odkazují, všichni o ní mluví, takže by bylo dobré se podívat, co vlastně v té směrnici je. Když se podívám na článek 9 odst. 1, tak čl. 9 odst. 1, o kterém se hovoří v souvislosti s tím, že bychom měli pozastavit legislativní práce a neprojednávat tento návrh zákona, tak čl. 9 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34/ES z 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, tak čl. 9 odst. 1 říká: Členské státy odloží přijetí návrhu technického předpisu o tři měsíce ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 8 odst. 1, tj. notifikace. Ještě jednou: Členské státy odloží přijetí návrhu.

Tedy my jsme ten návrh ještě nepřijali, my ho máme v prvním čtení. Přijetí členským státem znamená v našem případě, že návrh schválí Poslanecká sněmovna, schválí ho Senát a podepíše ho prezident. Potom je návrh zákona přijat nebo schválen zákon. Vůbec se nemusíme bát, že bychom jednali v rozporu se směrnicí EU, neboť směrnice EU říká, že nesmíme daný předpis přijmout do tří měsíců od té doby, kdy byl oznámen. Toto je naprosto v pořádku do té doby, než členský stát, tedy Česká republika, ten předpis přijme, máme času dost.

Já jsem se pro jistotu ještě dotazoval stálého zastoupení ČR při EU, to bylo 16. 5., a přišla mi odpověď, která obsahuje dvě základní věci. Jedna je otázka projednání v prvním čtení. Odpověď přišla od ředitelky internal market section, tedy ředitelky sekce pro vnitřní trh, stálého zastoupení ČR při EU a ta informace zní, že návrh samozřejmě může být v mezidobí v Poslanecké sněmovně projednáván, nicméně měl by být ponechán dostatečný časový prostor pro případné zapracování připomínek Evropské komise či členských států. Pokud připomínky Evropské komise nebudou

zapracovány, vystavujeme se nebezpečí pokračování řízení o porušení smlouvy, které může skončit až pokutou pro Českou republiku. Ano, samozřejmě, vystavujeme se, ovšem v případě, že by to bylo až v té finální fázi, kdy už by nebyl dostatečný časový prostor pro zapracování připomínek Evropské komise. Takže nic nám nebrání to projednat v prvním čtení, což také činíme. Je zbytečné to první čtení přerušovat, takže klidně ho můžeme nechat doběhnout.

Ale to, co je podstatné, nebo to, co je rovněž zajímavé, je právě otázka toho infringementu, tedy řízení o porušení smlouvy. A já vás možná překvapím, protože řízení o porušení smlouvy s námi Evropská komise již zahájila. Ovšem nikoliv kvůli tomuto návrhu, ale díky dlouhodobě neřešené nekvalitní legislativě v oblasti loterií. O co jde. V podstatě cílem této směrnice je ochrana vnitřního trhu, tedy prostupnost zboží a služeb v rámci Evropské unie. A když se podíváte do českého zákona o loteriích, tak český zákon o loteriích s výjimkou některých specifických druhů hazardu, týká se to myslím kasin, neumožňuje zahraniční majetkovou účast provozovatelům hazardu. To samozřejmě má svoje výhody, svoje nevýhody. Ten trh tím uzavíráme. Na druhou stranu nehrozí riziko arbitráží, to je také pravda. Nicméně z hlediska evropského práva to je zřejmě nepřijatelné, a z tohoto důvodu nám Evropská unie zaslala výtku, čímž bylo tedy formálně zahájeno řízení o porušení smlouvy.

Co se týká těch konkrétních termínů, tak toto řízení o porušení smlouvy bylo zahájeno dne 21. 11. 2013, tedy v době, kdy bylo těsně po volbách. To znamená, rozhodně z toho nelze vinit novou politickou garnituru. Ta vina je pravděpodobně na straně té předcházející politické garnitury. Já bych z toho ani nevinil Rusnokovu vládu, protože ta spíš byla udržovací. Spíše bych z toho vinil tady kolegy po mé pravici, zejména tedy zde nepřítomného pana exministra financí Kalouska, který se měl postarat o to, aby řízení nebylo zahájeno, abychom zkrátka... aby stav naší legislativy v oblasti loterií byl v souladu s tím, co po nás požaduje Evropská unie.

Takže tolik tedy k infringementu. Znovu zopakuji, už je zahájen, nikoliv kvůli tomuto návrhu, ale kvůli nekvalitnímu stavu české loterijní legislativy. Tolik asi k tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Matěji Fichtnerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák a poté pan kolega Adamec s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, kolegové. Je tady nějaký problém a všichni máme upřímnou snahu, jak tady sedíme, s tím problémem něco dělat. Ale já bych chtěl jenom zjednodušeně reagovat, nebo užít takový příměr na vystoupení paní kolegyně Havlové. Známý golfista Tiger

Woods, u něj byla diagnostikována těžká závislost na sexu. Ten člověk se léčí, já doufám, že i úspěšně, ale přece to neznamená, že kdyby náhodou zavítal do naší republiky, tak všechny ženské zavřeme na petlice. To si prostě nedovedu představit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní pan poslanec Ivan Adamec, připraví se Marta Semelová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolega Plzák to trochu zlehčil. Já musím říct za sebe, že jsem starosta 32tisícového města, v kterém je 32 míst, kde je nějaký výherní hrací automat, a problémy vzniknou vždycky před volbami, kdy určitá skupina lidí prostě najednou začne sbírat podpisy na petice. Je potřeba to zavřít, zničit – prostě to je to správné téma ve správný čas.

Na druhou stranu já říkám, že já nejsem proti regulaci hazardu, to se oni hluboce mylí. Ale je potřeba se na to podívat trochu jiným pohledem a vzít rozum do hrsti. Víte, já nesouhlasím s panem předsedou Okamurou, že úplná prohibice to vyřeší. Nakonec všichni víme, jak se dá obejít prostě dneska zákon, že to jsou soukromé prostory, místa, kde je slabá státní policie. Prostě městská policie nebude dělat nic jiného, než bude chodit do těchto prostor, kam je nakonec nepustí. A rozhodně ti lidé, kteří tam chodí hrát, nebudou říkat, že tam je herna, jenom v případě, kdyby třeba policie zatlačila, že jsou nějakými svědky a podobně. Nakonec ta herna se dá velmi rychle přemístit. A to, že vznikají tyto černé herny, je naprostý (nesrozumitelné).

Z tohoto místa chci varovat proti úplné prohibici, protože historické zkušenosti říkají, že úplná prohibice vždycky přinese něco úplně jiného, než ti předkladatelé zamýšleli. Já si vzpomínám na obrázky z dvacátých let z Ameriky, kdy takové korpušentní dámy chodily po restauracích a rozbíjely sudy s whisky, protože jejich manželé z práce prostě šli na tu whisky. Protože když jsem se podíval na ty dámy, tak jsem je pochopil. Aby to doma přežili, tak se zastavili v té hospůdce a bylo to pro ně k přežití.

Ale nechci to tady takto rozebírat, nechci marginalizovat ten problém, protože ten skutečně tady existuje, a já si myslím, že s probíhající řekl bych digitalizací a virtualizací světa ten problém bude čím dál tím větší, protože přece všichni víme, že hraní je staré jako lidstvo samo. Zrovna tak alkohol je starý tak jako lidstvo samo. Jen tak mimochodem, pro ty mravokárce, kteří tady říkají, že gamblersství je největší problém v tomto státě, tak já říkám, že není. Největším problémem je alkoholismus a závislosti na drogách. Jen tak mimochodem, statistika říká, že 11,1krát více je problémů s alkoholiky než s gamblery. To je prostě realita.

Ale já chci říct jednu věc. Víte, já mám pocit, že my na to jdeme úplně špatně. My se snažíme regulovat jenom herny. Já nemám nic proti regulaci heren, myslím, že to je v pořádku, ale zapomněli jsme na tu druhou stranu mince, a to jsou ti hráči. Já si myslím, že je potřebovat regulovat ty hráče. Jak je možné, když v Americe přijde někdo do herny a bere sociální podporu, nebo jak oni tam tomu říkají, tak ten majitel nebo obsluha kasina si vyžádá jeho řidičský průkaz, protože oni tam jiné doklady nemají, a když zjistí, že je příjemcem takovéto státní dávky, tak nejenom že ho do toho kasina nepustí, nebo do toho místa, kde se hraje, ale oni na něj pošlou státní nebo místní policii, a dokonce ho zavrou a soudce ho pustí třeba až za tři dny. A pokračuje to samozřejmě dál s ním, protože takovýto člověk nemá v herně co dělat. Dokonce co se týká těch loterií, těch internetových nebo video, tak čtyři americké státy skutečně zavedly pro hráče licence. Oni musí mít licenci, aby mohli hrát. Přece licenci nedostane ten, kdo je na sociálních dávkách nebo kdo je uznaný gambler.

Já si myslím, že to je ta správná cesta. Ano, říkám, omezujeme ten hazard, který se nám nelíbí. Samozřejmě na různých místech v různých částech republiky je to jinak, ale to jenom proto, že jsme to hodili na obce, které těch pravomocí mají relativně v tomto případě, těch represivních, velmi málo. Ale pojďme se zaměřit i na hráče, protože já si myslím, že není nic jednoduššího. Mám ale obavu, že ochrana osobních dat, ochrana osobnosti, to je tady v Evropě moderní. Lidská práva budou přednější. Protože co nám brání v tom, dneska stejně když jde někdo do herny, tak musí ukázat občanský průkaz. Dokonce i v těch kasínech jsou kamery. Ne z toho titulu, aby tam sledovaly, kdo tam přijde, ale z toho titulu, aby ti lidé, co tam přijdou, je neokrádali a nedohodli se s tím krupiérem, že se dohodnou na šábnutí o výhru. Omlouvám se za tyto výrazy. Ale přece je to tak, že když předloží občanský průkaz a oni se dostanou do databáze, zda je příjemcem, či není, zda měl někdy problémy s gamblerstvím, tak je to jasná záležitost, jak tohoto člověka nepustit.

Já vám řeknu ještě jeden případ, který nás tady trápil před lety. Všichni si určitě vzpomínáte na silnici E55. Vzpomínáte si na problémy s těmi lehkými dámami, které tam mávaly speciálně na movité bavorské turisty v těch bavorácích. Někteří byli méně movití, někteří možná byli z bývalé NDR, a všichni to řešili nějakými vyhláškami, postihy, zákazy, příkazy. Efekt velmi nízký. A víte, co se stalo? Nebyli zákazníci, nebyli i ty lehké děvy. Já si myslím, že tudy je správná cesta. Omezme hráče, a ty herny, o nichž říkáme, že jich je moc, tak prostě nepřezijí.

Jen tak mimochodem, když jsem mluvil o tom alkoholismu, budeme to řešit také tak, že zavřeme naše hospody? Asi ne. Tady se to stalo, ale my jsme někde jinde. My jsme v parlamentu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Mám tady faktické poznámky – elektronicky poslance Jiřího Zlatušky, potom pana kolegy Jandáka, a nedám vám nikomu slovo, protože je 12.59 a máte dvě minuty na faktickou poznámku. Takže přeruším schůzi do 14.30 a první s faktickou poznámkou bude kolega Zlatuška. Dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké, dobré odpoledne, milé kolegyně poslankyně, milí kolegové poslanci. Přeji vám dobré zažití po obědě. Budeme pokračovat v bodu 9. Než však tak učiníme, dovoluji mi, abych přednesl omluvy, které máme. Nejprve pan poslanec Jiří Holeček se omlouvá dnes mezi 14.30 a 18. hodinou z důvodů pracovních, pan předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček se omlouvá od dnešních 14 hodin z důvodu jednání mimo budovu PSP, dále pan poslanec Urban se omlouvá z dnešního odpoledního jednání, dále pan poslanec Korte se omlouvá dnes od 14.30 do 17 hodin, dále pan poslanec Fiala se omlouvá dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne. (Poznámka sten.: Fiala Petr.)

To máme omluvy a my se vrátíme k bodu č. 9, kterým je novela zákona o loteriích. Nacházíme se v obecné rozpravě, kdy nejprve tady mám faktickou poznámku, kterou bychom měli pokračovat, pana Jiřího Zlatušky. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, velice se omlouvám za to, co teď udělám. Je to nepedagogické, zejména se omlouvám komukoli, kdo má pedagogické vzdělání. Neměl bych to dělat, ale hlásil jsem se ještě před obědovou pauzou v reakci na to, co zde říkal kolega Adamec. Tu pasáž, ve které se zamýšlel nad tím, že viděl ty americké ženy, jak rozbíjejí to pití svým mužům, a vztáhl to k tomu, jak vypadaly. Bylo to nepěkné a sexistické. Nemá se to dělat. Ale současně uznávám, že tuto výtku jsem měl říct již před přestávkou, teď už je zde jiný předsedající, po kterém to vzkazovat je komplikované, a jsem si vědom toho, že nejen poslanec Adamec už je ve věku, kdy vychovávat asi nemá smysl, a ještě navíc s tím časovým odstupem, že se to také mine účinkem. Ale přesto, nedělejme to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Zlatuškoví. S další faktickou poznámkou tady mám napsaného pana poslance Jandáka, kterého nevidím. (Poslanec Jandák je na svém místě a sděluje, že se vzdává ve prospěch poslance Birkeho.) Pan poslanec Jandák se vzdává ve prospěch pana kolegy Birkeho. Děkuji

panu poslanci Jandákovi. Nyní pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mnohokrát. Děkuji panu kolegovi Jandákovi. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážená vládo, já se omlouvám, doufám, že moje vystoupení nebude takové nesourodé. Nicméně se pokusím do toho hluku trochu více nahlas.

Jak tu debatu tady poslouchám, musím říci, že nechci nikomu nic doporučovat, ale možná bych vás chtěl požádat a vyzvat své kolegy zastupitele, starosty, radní jednotlivých měst, aby tady více vystupovali k dané problematice hazardu, protože my sami možná nejlépe víme, jak to funguje nebo nefunguje.

Pár poznámek. Dneska města mají celou řadu regulativních věcí, kdy mohou regulovat hazard. Jsou města, která ho úplně zrušila, jsou města, která ho omezila, a jsou města, která se tomu vůbec nechtějí věnovat, protože zkrátka a dobře z toho mají nějaké backgroundové finanční prostředky.

Já bych chtěl navázat na to, co říkal – vaším prostřednictvím – kolega pan starosta Trutnova, pan kolega poslanec Ivan Adamec. Možná více než k těm regulativům bych se zaměřil na lidi, kteří tam hrají, protože pak se ptám: Co bude s bezdomovci, nebo s těmi lidmi, kteří jsou bez domova? Co bude s lidmi, kteří jsou nepřizpůsobiví? Protože ti všichni se u toho automatu sejdou, pětadvacátého, když dostanou dávku, tak to tam naházejí. Víte ale, co je problém? Pak všichni přijdou na tu radnici: My nemáme peníze. Vy jim dáte pak pokutu, už jsem tady o tom hovořil minule, pošlete si sám sobě obsílku, protože oni nic nemají. (Reakce na poznámku z pléna:) Přesně tak. A ještě, aby toho nebylo málo, tak se vám všichni přihlásí na radnici s trvalým bydlištěm. Můžu vám tady přečíst SMS, maily, MMS z měst, kterých se to týká, a nejenom mého, ale celé řady.

Takže prosím více poslouvejme starosty, protože těch se to velmi týká. Já nedávám nějaký návod, co s tím. Jenom komentuji aktuální situaci a prosím slovy klasika: Neučme orly lítat. Díky. (Potlesk v levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji planu poslanci Birkemu. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec, po něm pan poslanec Pilný. (Oprava z pléna.) Volný, pardon, omlouvám se panu poslanci, není Pilný, je Volný, nezlobte se, prosím. Děkuji. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, já se chci z tohoto místa omluvit za to, že jsem urazil jemnocit pana poslance Zlatušky. Už to neudělám. Nicméně ten přírůstek byl skutečně jenom jako přírůstek, nebylo to myšleno

konkrétně na žádnou dámu. A bylo to myšleno tak, abychom si uvědomili, co tato situace v Americe udělala příštích 60–70 let. Toť vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamcovi. S další faktickou poznámkou – prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom reagovat na své dva předřečníky. Já vás chci ujistit, že nápady, které tady padly jak od pana kolegy, tak od vás, nějaká ta registrace hráčů a vlastně i z druhé strany – samozřejmě, je to velice chytré. Jenom chci upozornit, toto je pozměňovací návrh, který by měl řešit to nejhorší, co teď je a co se dá rychle nějakým způsobem napravit. My chceme připravit, a slíbili jsme to i ve volebním programu, máme to i v koaliční smlouvě, že připravíme nový zákon o loteriích, kde toto všechno vyprecizujeme a uděláme opravdu nový, moderní zákon, který tyto všechny věci využije, a určitě s tím budeme pracovat. Po přijetí této novely zamezíme takovým těm brutálním prohrám jednorázovým a takové té úplné euforii hráčů. A samozřejmě samovolně z menších lokalit automaty, respektive výherní terminály, budou odcházet, protože se prostě těm hospodským, těm malým, nebudou vyplácet. Ale neřeší to celý problém. Problém bude řešit nový zákon, který se začne připravovat, a určitě na půdě podvýboru pro daně a loterie s tím budeme pracovat, uděláme širokou diskusi napříč všemi politickými stranami, budeme komunikovat se všemi provozovateli různých těchto her, abychom to ušili tak, aby to bylo dobré, přijatelné a funkční. Děkuji. (Potlesk v prostřední části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Pokud nevidím již žádnou další faktickou poznámku, prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Já nebudu mít faktickou, jako zpravodaj mohu vystoupit kdykoli, jestli se nepletu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jako zpravodaj můžete mluvit kdykoli, prosím, pane zpravodaji. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Ladislav Šincl: Dovolte mi jenom krátkou poznámku k předcházející diskusi. Chtěl bych jenom poznamenat, že ve svém vystoupení, které se týkalo notifikačního procesu, jsem vycházel především z prvních dvou dopisů, které byly zaslány do Poslanecké sněmovny z Ministerstva financí jak ministrem financí

Andrejem Babišem ze dne 7. 4., tak i náměstkem ministra financí Ondřejem Závodským.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám pane poslanče, hladina hluku v sále je příliš vysoká. Prosím zejména známé rušiče, aby přerušili své rušení a uklidnili se, nebudu se na nikoho konkrétně dívat – zatím. Děkuji. Prosím pokračujte.

Poslanec Ladislav Šincl: Náměstkem ministra Ondřejem Závodským ze dne 22. 5. 2014 zde bylo odkazováno na směrnici 98/34/ES a poukazováno na nebezpečí pro Českou republiku spočívající v zahájení řízení o porušení smluv u Soudního dvora Evropské unie. Není mou vinou, že notifikační proces nebyl zahájen dříve, neboť jak již jsem ve svém prvním vystoupení jednou řekl, tento návrh není ve skutečnosti poslanecký, ale – jak bych to řekl? – ve skutečnosti vlastně ministerský, neboť vznikl v dílně náměstka ministra financí pana Ondřeje Závodského, kde jsem ho osobně viděl 21. 3. tohoto roku. Až pak byl následně předložen prostřednictvím kolegů poslanců, předkladatelů.

Je to zvláštní cesta pro podávání předloh zákonů. Správnější cesta podle mne by byla, kdyby byla předložena formou vládního návrhu a byla podrobena řádnému připomínkovému řízení. Když tak pan náměstek učinil. Kdyby tak pan náměstek učinil, již dávno bychom tento kritizovaný nebo diskutovaný notifikační proces měli za sebou.

Já bych ještě – nicméně jak jsem tady řekl, nebudu navrhopvat tady přerušení toho bodu, ale budu navrhopvat, nebo tedy v této chvíli chci navrhnout, aby lhůta na projednávání, aby to tady zaznělo, byla stanovena na 90 dnů, aby byl dán dostatečný prostor časový pro projednání ve výborech a podvýboru pro loterie, tak jak se to píše hlavně v tom posledním dopise pana ministra financí Andreje Babiše.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Šinclovi. Eviduji jeho návrh na prodloužení lhůty na 90 dnů.

Další řádnou přihláškou je přihlášena paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, my se tady můžeme dohadovat a překřikovat, koho je třeba potrestat, jestli gamblery, jestli zaměstnance, jestli provozovatele, ale to neznamená, že si dáme klapky na oči před problémem, který tady reálně je, a to je, že herny,

hazard, prostě zaplavily řadu měst. Praha je v tom na prvním místě v České republice. A asi se nemusíme přesvědčovat o tom, že patologické hráčství je velkým problémem, který ovlivňuje řadu rodin. A nakonec, zaznělo to tady už v předcházejících vystoupeních, bývá často spojeno i s různými druhy jiných závislostí, jako je to s drogami a dalšími, a podléhají mu stále mladší lidé, dokonce i děti. Člověk se nestane patologickým hráčem ze dne na den. Jde o postupný a poměrně nenápadný proces. Na rozdíl od alkoholika nebo toxikomana je gambler pro okolí dlouho nenápadný, často ani nejbližší rodina netuší, že její blízký propadl závislosti na hazardu a hraní. Doba, za kterou se člověk stane patologickým hráčem je různá, většinou k tomu postačí jeden až tři roky. U dospívajících dětí, jejichž mozek je náchylnější k těmto závislostem, je průběh podstatně rychlejší. Někdy stačí dokonce několik týdnů či měsíců. V psychiatrické léčebně jsou na léčení stále víc a více se objevují i nezletilé děti. Roste počet hospitalizovaných ve věku 15 až 19 let. Tři procenta 16letých hrají víc než jednou týdně. Já myslím, že jsou to právě děti a mládež, které je nutno chránit.

Dovolte ještě některé údaje. Pokud jde o sebevraždy, v běžné populaci jeden a půl procenta, u hráčů je to pět procent. Čím mladší lidé začnou hrát, tím větší počet jich spáchá sebevraždu. Úmrtnost gamblerů měřeno s úmrtím populace stejného věku je dvojnásobná. Sedmdesát procent patologických hráčů má psychické následky. Já těmito čísly v žádném případě nechci obhajovat hráče, nechci obhajovat gamblery. Jenom vám říkám čísla, která jsou právě dokumentem toho, jak je to nebezpečná závislost právě pro mladé lidi. Patologické hráčství je spojeno s řadou negativních jevů, jako jsou problémy v pracovním a rodinném životě. Už tady bylo řečeno, že jeden gambler způsobí problémy až sedmnácti lidem v okolí. Lži, krádeže, obrovské dluhy, peníze si často hráč může půjčit přímo v herně, podepíše zde dlužný úpis. A i když je zakázáno, prostě se to nedodrzuje a člověk v rauši udělá cokoli, jenom aby získal peníze na další hru. Exekuce, bezdomovectví, výskyt problémových osob v okolí heren, drogy, kriminalita, vandalství, rušení veřejného pořádku, nočního klidu. To všechno je spojeno s hrami, s hazardem a s gamblérstvím. Léčení přitom, jak víme je velmi drahé.

Problémem u nás v České republice je extrémní dostupnost. Není třeba překonávat žádnou bariéru, a přitom pokud byste mluvili s pacienty nebo vyléčenými gamblery, tak se dozvíte, že sami tito pacienti požadují zavírat herny. Problém je klamavá reklama hazardu, upozorňuje na to nakonec i primář Nešpor, známý odborník.

Ve srovnání s evropskými zeměmi je u nás skutečně nabídka velice vysoká. V České republice počet herních automatů a videoterminálů v posledním čtvrtletí 2013 vzrostl. Na konci prosince jich bylo 61 026, zatímco v září to bylo o jeden a půl tisíce méně. V roce 2011, pokud se vrátím zpět, protože statistiky jsou zpětně, prosázeli Češi 127 miliard korun. V roce 2012 už to bylo 135,5 miliardy. V rizikové

skupině, tedy těch, kteří by mohli gamblerství propadnout, je 168 tisíc lidí. Pokud jde o hlavní město, kde je počet heren zvlášť vysoký, tak myslím si, že tady je důkaz toho, že je potřeba přijmout jednotná pravidla, protože metodika rozdělování peněz v hlavním městě je taková, že se rozděluje pro městské části peníze tak, že čím větší počet jednotlivých videoterminálů, heren, kasin, čím delší doba provozu, tím tyto městské části dostávají více peněz, protože, a je to odůvodňováno tím, že tam mají větší kriminalitu a potřebují to nějak řešit. Podle mého názoru je tento způsob naprosto zvrácený a akorát to demotivuje starosty městských částí, aby více zamezovali hazardu. Odpovídají tomu i názory lidí, kteří nám piší, kteří nás oslovují, abychom udělali všechno možné pro to, aby hazard byl víc potlačován. V různých městských částech probíhají referenda na zákaz hazardu, na zákaz heren vůbec.

Já osobně jsem poznala velké množství gamblerů – vyléčených i nevyléčených. Těch, kteří prošli léčením a znova a znova se u nich projevuje recidiva a nedokážou se s tím nějakým způsobem vyrovnat.

Chtěla bych tedy na závěr říci, že osobně jsem pro nulovou toleranci hazardu, ale protože vím, že v tuto chvíli není podpora pro nulovou toleranci, tak určitě podpořím každou snahu, každý krok k tomu, aby byl hazard co nejvíce omezen. Proto podporuji i ten předložený návrh. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Semelové. S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Zdeněk Soukup. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já pro ten návrh zákona, který předložil kolega Fichtner, zvednu ruku a podpořím ho velice rád a s velkou chutí. Stejně tak zvednu ruku pro jakékoliv jiné smysluplné omezení hazardu.

Při regulaci technických herních zařízení, jak nejrůznější jednoduché bandity předkladatel nově definuje, nejde jenom o přístroje samotné, jde o herny jako takové. Ty dnes nezřídka slouží jako základna galerky. V severozápadních Čechách provozují herny většinou jako bary s hernami a penziony s nonstop režimem většinou cizinci. Stále osazenstvo tam tvoří vesměs pasáci, prostitutky, drogoví dealeri a pouliční zloději. To, že tam jistá část lidí ze sociálně vyloučených skupin prohrává dárky poskytované z našich daní, je jenom jedno zlo. Kolem heren dochází k rušení nočního klidu, rozmáhá se tam kriminalita a nepořádek. Většina lidí, kteří normálně chodí do práce a starají se o rodinu, se hernám zdaleka vyhne.

Dosavadní politické garnitury a vlády radnicím ve vytěšňování hazardu moc nepomáhaly, spíš naopak. Nejednu vyhlášku napadlo Ministerstvo vnitra za to, že

nemá oporu v zákoně. Ten připouští mnoho výkladů. Je to záměr, nebo špatná práce někdejších legislativců? Tak například zrušilo Ministerstvo vnitra vyhlášku v Ostrově u Karlových Varů nebo v Chebu, když tam radní chtěli zakázat herny, které jsou méně než sto metrů od škol, kostelů a kulturních zařízení. Zákon takový zákaz umožňuje, ale s výhradami. V Aši zase neprosadili proti Ministerstvu vnitra vyhlášku, podle které herny nemají mít vývěsní štíty do horní ulice. Přitom současný zákon č. 202/1990 Sb. viditelnou reklamu také nepřipouští. Jde ovšem o definici, co je reklama a co vývěsní štít.

Největší ranou pod pás byla praxe povolování výherních automatů. O klasických rozhodovaly obce, o videoterminálech, elektronických ruletách a dalších přístrojích nové generace Ministerstvo financí. Skuliny v zákoně využívalo ministerstvo, a hojně. Kde obec zakázala starší přístroje, povolilo je Ministerstvo financí mnohem bezpečněji a nové a ve větší míře.

Předkladatel zmiňuje ve své důvodové zprávě přípravné práce na zcela nové komplexní úpravě provozování sázkových heren. Doufám, že ten půjde mnohem dál než teď' projednávaný návrh kolegy Fichtnera, za který mu děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Soukupovi. S další řádnou přihláškou je připraven pan poslanec Karel Fiedler. – Pardon, omlouvám se panu poslanci. Nejprve s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochové.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych se trochu ohradit proti tomu, co tady teď' zaznělo od mého předřečníka, protože bývalé vlády upravily v roce 2010 velmi zásadním způsobem zákon o loteriích a jiných podobných hrách. Jsem jedna ze spoluautorek tohoto návrhu a jako starostka městské části Praha 2 mohu říct, že jsem od roku 2007 pro zcela nulovou toleranci vůči hazardu. Nejdřív jsme omezili výherní hrací přístroje, pak nám zákon v roce 2010 dal možnost omezit i videoloterijní terminály. Takže není pravda to, co tady zaznělo, že by se bývalá vláda nesnažila s tímto negativním fenoménem něco udělat. Pokud by tomu tak bylo, tak by dnes starostové měst a obcí neměli pravomoc, tak jako ji máme my v Praze, regulovat hazard na svém území.

K tomu, co tady zaznělo od paní kolegyně Semelové. Možná to zní zvláštně, v hodně věcech s paní kolegyní Semelovou v tomto ohledu souhlasím, snad jenom dvě výjimky. Neexistuje vyléčený gambler, existuje pouze abstinující gambler.

A co se týče toho, že by Praha měla upravit pravidla tak, aby byla platná pro všechny části stejně, myslím si, že ne, protože v tuto chvíli je zcela v pořádku, že když tady máme dvojce komunální volby, jsme zvoleni jako starostové městských

částí, že si prostě svobodně rozhodneme, zdali chceme na svém území tyto podniky mít, nebo nechceme. My na Praze 2 už jsme se v roce 2007 rozhodli, že podnik nechceme mít tohoto typu ani jeden. Ale neumím si představit, že by se to mělo řešit plošně, protože chápu, že jsou zase třeba starostové okrajových městských částí, na periferiích, kde k tomu můžou mít nějaké důvody – že se třeba za dva automaty v nějaké restauraci opraví obecní vodovod.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S další faktickou poznámkou pan poslanec Michal Kučera. Po něm s řádnou přihláškou pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Navázal bych tady na tu chmurnou vizi, kterou tady představil můj předřečník pan poslanec Soukup. Dal bych za pravdu své předřečnici paní Černochové – sice ne v nulové toleranci, ale v tom, že dnes obce skutečně mohou už v této chvíli omezit provoz heren, tak jak jsme to udělali v Lounech. Ještě vystoupím v řádné rozpravě, ale tady skutečně chci říct, že jsme omezili hrací dobu. Dokázali jsme obecně závaznou vyhláškou štítý a poutače nějakým způsobem zamezit. To znamená, je to skutečně také na práci obecních zastupitelstev, nejenom na státu. V Lounech se nám to podařilo, v Aši třeba ne. Možná že tam nepracují tak kvalitně, nevím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S další faktickou poznámkou pan poslanec Igor Jakubčík. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, v Klatovech jsme zakázali herní automaty. Nebyl problém. Zůstalo nám tam 237 videoloterijních terminálů, na 93 občanů nám tím pádem vycházel jeden loterijní videoautomat. Zakázali jsme i tyto vyhláškou, Ministerstvo nám to zrušilo. Ústavní soud rozhodl, že máme právo to zakázat. Zakázali jsme to. To znamená, v Klatovech jsou zakázány výherní loterijní terminály. Všechno jde, když se chce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Jakubčíkovi za to poselství. Opravdu všechno jde, když se chce.

Ted' už konečně s řádnou přihláškou pan poslanec Fiedler. I u něho to jde, když se chce. (Smích a zatlaskání.)

Poslanec Karel Fiedler: Ano, já s tím opravdu souhlasím. Když se chce, tak jde leccos.

Navázal bych na své předřečníky, kteří mi moje myšlenky, které jsem tady chtěl sdělit, trochu vzali z úst. Jednak kolegyně poslankyně Semelová, potom to byl poslanec Soukup.

V mé regionální poslanecké kanceláři mě navštívil jeden z příznivců, a když jsme spolu začali vést debatu na různé věci, tak prostě jsme došli i na problém těchto heren, protože on se žije jako člověk, který je zaměstnaný v herně jako obsluha. Takže mi povídal příběhy, co se tam odehrávalo. A pokud se někteří pozastavují nad tím, že třeba Tomio Okamura navrhuje nulovou toleranci, a není v tom sám, vůči tady tomuto, tak k tomu je více důvodů. Já jsem si to neuvědomil v prvním okamžiku, když mi to ten dotyčný člověk povídal, ale když jsem se nad tím zamyslel, musel jsem mu logicky dát za pravdu. Dříve jsme měli spoustu bazarů a zastaváren, které – a já jsem si to uvědomil – nějak z těch ulic zmizely. A zmizely do těch heren. Prostě to, co se dříve odehrávalo pod nějakou kontrolou – já říkám opravdu nějakou kontrolou – v těch zastavárnách, tak to se dneska absolutně bez kontroly odehrává v hernách. Takové ty frey, něco do zástavy, vzít si peníze, prohrát to v automatu, tak ono se to spojilo na jedno místo.

Už to tady zaznělo od někoho z mých předřečníků, není to jeden jediný neduh, který provází herny. Dalším neduhem, o kterém se zmínil, je distribuce drog v těchto místech. Jsou to příhodná místa, je tam většinou černo, zatměno, moc se tam nevidí.

Další je prostituce. Takže tyto herny jsou takovou kumulací kriminality, kumulací neřestí. Tady vidím, že někteří kolegové se tváří divně. Já mám tedy tyto informace od člověka, který tam – (Připomínky ze sálu.) Nevím, čemu bych měl dělat reklamu, pane kolego. Ale budu pokračovat ve svém projevu.

Pokud tady navrhujeme, aby opravdu byla tolerance co nejnižší, nebo nejlépe nulová, tak s tím opravdu souhlasím. A vítám to, co tady navrhoval kolega poslanec Volný, k tomu se připojuji i jako člen podvýboru pro loterie, že bude připraven komplexní návrh, který by to měl řešit. V tom opravdu vidím řešení, protože jestliže, jak tady zaznělo, jeden městský úřad nebo obvod si zakáže tyto herny a v jiných to zůstane, správně, mohou si to zakázat také, tak ti hráči se logicky přesouvají. Jeden městský obvod z toho má peníze, druhý na to doplácí. Opravdu se přimlouvám za to, aby to bylo řešeno plošně a vítám – znovu opakuji – návrh kolegy Volného, abychom popracovali na komplexním návrhu, který to bude řešit komplexně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. S poslední řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, kolega Birke tady vyzýval, aby se více zapojili do diskuse zastupitelé. Já tedy teď tady budu mluvit také jako zastupitel a radní města Louny.

Chtěl bych tady zdůraznit, že problematika, zjednodušeně řečeno, heren je vnímána velmi odlišně v regionech, kde jsou herny spojeny s kriminalitou a dalšími negativními jevy, a odlišně v obcích, kde tyto negativní jevy spojené s hernami jsou minimální nebo nejsou vůbec žádné. My jsme v Lounech šli cestou regulace provozní doby. Zakázali jsme provoz heren v denních hodinách a hraje se od osmé hodiny večerní. Tento krok se ukázal jako správný a město nemá s provozem heren žádné větší problémy.

Já tady také musím zmínit – budu mluvit konkrétně – přínos pro městský rozpočet. My jsme díky změnám daňových výnosů z loterií, které prosadil ministr financí Kalousek, významně posílili městský rozpočet. V Lounech jsme v uplynulém roce rozdělili navíc nad rámec běžného rozpočtu 16 mil. korun, a to podle klíče 50 % z tohoto výnosu, to znamená 8 mil. korun, do mládežnického sportu, 25 % do sociální oblasti a 25 % do kultury, a upozorňuji, že to je nad rámec běžného rozpočtu. To znamená, že ty organizace si přišly nad rámec běžného rozpočtu řádově o 16 mil. korun navíc.

Na druhou stranu jsou v Ústeckém kraji obce, kde vzhledem k vysoké míře negativních jevů spojených právě s provozem heren přistoupili i mí kolegové z TOP 09, zastupitelé z TOP 09, k nulové toleranci a herny na území obce zakázali, a to i s vědomím, že rozpočet města bude o tento výnos potom chudší.

Tento proces regulace či úplného zákazu nebyl do této chvíle jednoduchý. Byl spojen s řadou správních i soudních řízení, městské vyhlášky se v poslední době odvolávaly právě na onen zmiňovaný nález Ústavního soudu.

Z těchto důvodů vítám, že nový zákon o loteriích nejde cestou plošné nulové tolerance, ale dává do rukou obcí možnost obecně závaznými vyhláškami upravit provozní dobu heren nebo provoz heren tam, kde to je nutné, a tam kde to je nutné úplně tento provoz zakázat. Plošnou celorepublikovou nulovou toleranci považuji za pouhý populistický výkřik. Řešme tuto situaci ve svých obcích a v Poslanecké sněmovně dejme těmto obcím nástroj, aby tuto situaci mohly řešit efektivně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Nikdo takový není, končím tedy obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova navrhovatele nebo pana zpravodaje. Prosím, pane navrhovatelí, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji, pane předsedající. Já bych vám chtěl poděkovat za velmi věcnou diskusi a znovu vás poprosit o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Neeviduji žádost o to, aby se návrh vrátil navrhovateli k dopracování. (Ještě se hlásí poslanec Fichtner.) Prosím, pane navrhovateli. Jak je libo, vaše slovo. Prosím.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji. Já se omlouvám, pane předsedající, nicméně pro forma souhlasím s prodloužením lhůty k projednávání ve výborech na tu dobu, kterou zde navrhoval pan zpravodaj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Má někdo ještě jiný návrh? Ani pan poslanec Blažek? Ne. Výborně. Budeme tedy hlasovat o přikázání předloženého návrhu k projednání rozpočtovému výboru. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Ach, přece jenom, pardon, paní poslankyni Semelovou jsem opomněl. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Já navrhuji přikázat ještě výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Mám tedy dva návrhy na přikázání. Pakliže opravdu nemá nikdo další návrh, budeme hlasovat o návrhu organizačního výboru přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu k projednání rozpočtovému výboru.

Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti? Prosím i zmatené poslance, aby zmáčkli tlačítko. Děkuji.

Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 131, proti žádný. Návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Další je návrh paní poslankyně Semelové přikázat tento návrh zákona k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajují hlasování o tomto návrhu paní poslankyně Semelové. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Přihlášeno 152 poslankyň a poslanců, pro 51, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Budeme také hlasovat o návrhu zpravodaje, pana poslance Šincla, o prodloužení lhůty k projednání na devadesát dní, s čímž navrhovatel souhlasí.

Zahajují hlasování o tomto návrhu, aby lhůta k projednání byla prodloužena na devadesát dní. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro 134, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta k projednání byla prodloužena na devadesát dní, čímž končím první čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli.

Nyní se budeme zabývat bodem

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 253/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Je tedy návrh, aby tento návrh zákona byl projednán podle § 90 odst. 2. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zatím místopředseda, pane ministře. Co není, může být, ale zatím místopředseda, ale děkuji. (Smích v sále.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Omlouvám se. Čtu tady text, tak jsem si to neuvědomil (směje se) a ještě k tomu jsem běžel po cestě.

Dámy a pánové, předložený návrh zákona, kterým se mění zákon o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících, obsahuje sedm opatření, která reagují na aktuální situaci v sektoru družstevních záložeh, zejména na nárůst rizik v sektoru samotném a následně i rizik pro fond pojištění vkladů. Tato rizika ilustruje i loňské odejmutí povolení Metropolitnímu spořitelnímu družstvu, které bylo největším subjektem na trhu, a i nedávné odejmutí povolení záložně WPB Capital. Jednotlivá opatření byla připravena Ministerstvem financí v úzké spolupráci s Českou národní bankou a některá z nich navíc vycházejí z doporučení hloubkového posouzení českého finančního sektoru Mezinárodním měnovým fondem.

Návrh zákona limituje velikost družstevní záložny zavedením stropů pro jejich bilanční sumu ve výši 5 miliard korun. Účinnost tohoto opatření je navržena od 1. ledna 2018 a poskytne tak trhu dostatečný čas na přijetí adekvátních opatření. Jedním z nich může být transformace na univerzální banku. Pokud si družstevní záložna zvolí toto řešení do konce roku 2015, bude moci díky druhému navrženému opatření získat bankovní licenci v režimu nižšího požadavku na základní kapitál, a to na úrovni ekvivalentu 5 milionů eur. Na navýšení kapitálu na standardních 500 milionů korun, které jsou požadovány u bank, bude mít taková družstevní záložna lhůtu pět let. Třetím navrženým opatřením je zavedení dvojnásobné výše příspěvku družstevní záložny do fondu pojištění vkladů. Čtvrtým pak zvýšení povinného odvodu části zisku po zdanění do rizikového fondu. Pro tato dvě opatření je navržena účinnost od 1. ledna 2015.

Návrh dále zpřesňuje předmět podnikání družstevní záložně tím, že navrhuje výši úvěru poskytnutého členovi, ekonomicky spjaté skupině členů či členům rodiny částkou 30 milionů korun. Toto zpřesnění bude účinné od 1. ledna 2018, což umožní trhu přijmout adekvátní opatření. Návrh zákona dále nepřipouští poskytování produktů a služeb družstevní záložnou osobám, které nejsou jejími členy, a to s účinností již od 1. ledna 2015.

Návrh také zásadním způsobem posiluje zainteresovanost členů družstevních záložeh na fungování samotné kampeličky. S účinností od 1. ledna 2018 se stanovuje minimální výše základního členského vkladu, který musí být alespoň tisíc korun. Vzhledem k tomu, že takto nízká částka by nepředstavovala dostatečnou zainteresovanost členů družstva, je dále kombinována s pravidlem, kdy depozitum člena, ke kterému je vyplácen úrok či obdobná výhoda, nesmí překročit desetinasobek souhrnu jejich základního vkladu a dalšího členského vkladu. Toto pravidlo bude odlišně aplikováno pro stávající a nová depozita. U stávajících depozit počítá návrh s účinností od 1. ledna 2018, navíc v modifikované podobě, což zabrání možnému

odlivu prostředků ze sektoru. U nových depozit je účinnost stanovena od 1. července 2015.

Závěrem mi dovoluje ještě uvést, že předkládaný materiál může mít marginální dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Možný dopad je dán tím, že členský vklad bude muset nově složit i stát a jeho organizační složky, územně samosprávné celky nebo jiné veřejnoprávní subjekty, pokud zůstanou členy družstevní záložny i po nabytí účinnosti zákona.

Dále jen doplním, že návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie a mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, s ohledem na mnou uvedené argumenty vás žádám o vyslovení souhlasu s návrhem tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi za jeho slova. Nyní prosím, aby se k řečnickému pultíku dostavil pan zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Příjemné červencové odpoledne, milé kolegyně a kolegové. Dovolte, abych doplnil slova předkladatele a v určitém detailu vás nasměroval na problémy, které s tímto návrhem jsou spojeny.

Říkám-li problémy, tak tím samozřejmě naznačuji, že návrh vyvolává určité diskuse, z nichž asi v prvé řadě, a je to pochopitelné, jsou to obavy ze strany samotných kampeliček, družstevníků, členů těchto družstevních záložen, které možná i vás obeslali s jistým přípisem, kde vyjadřují svůj názor, a je jim líto, že tento názor zatím nemohl být dostatečně prodiskutován. Ale jak tak pozoruji napravo stojící kolegy (před lavicemi ODS a TOP 09 se houfují opoziční poslanci), kteří zřejmě jsou připraveni vetovat projednávání tohoto zákona podle § 90, předpokládám, že v orgánech této Sněmovny bude jistá příležitost tyto věci probrat, možná bez úhony na tom, abychom v nějaké konečné podobě ten návrh vůbec projednali. On totiž má svou objektivní logiku, protože samozřejmě situace v oblasti družstevních záložen nebyla a ani není jednoduchá.

Nechci tady dělat sáhodlouhé historické exkurzy, ale pravdou je, že když po roce 1989 tato forma financování byla obnovena, tuším, že ten zákon je datován k roku 1995, tak nastal velký a ne zrovna dvakrát regulovaný boom. Velmi brzo tady vzniklo množství kampeliček, které spravovaly sice ne velký objem bilanční sumy našeho finančního sektoru, ale spravovaly ho způsobem, kterému se nejen že nevyhnula bankovní krize z konce devadesátých let, ale dalo by se říct, že v něm řádila v neztenčené, spíše větší míře.

Problém je, a můžete si to srovnat už jenom z takových jednoduchých čísel, že v roce 1999 jsme měli v České republice 138 družstevních záložen. Před deseti lety, to je rok 2004, jich už bylo podstatně méně, jenom 33. A dalo by se říct, že poté, co byly posíleny regulační funkce, integrován do dohledu České národní banky byl dohled nad družstevními záložnami, přijali jsme příslušné zákony spolu se vstupem do Evropské unie, které zavedly určitou přísnost v tomto segmentu, tak přesto pokračuje problematický vývoj. Dneska už jich je jenom 11 a i těch 11 vykazuje jisté znaky, které zejména dohledový orgán, tedy Českou národní banku, vedly k tomu, že uchopil nástroje, které jsou běžně k dispozici, a chce je v poměrně tvrdé, to je třeba říct a přiznat, v tvrdé formě aplikovat na družstevní záložny.

Já teď nechci řešit debatu, do jaké míry na současném stavu družstevních záložen je vinna kvalita regulačního prostředí, kvalita regulací a do jaké míry je v tom jistá pasivita dohledové instituce, tedy ČNB. Samozřejmě kampeličky říkají, že je část té viny na straně ČNB, a že kdyby pracovaly postupnými věcnými kroky, že se některé problémy daly utlumit. Nevím. Pravdou je, že tady byla citována zpráva Mezinárodního měnového fondu, který tady před dvěma lety byl a cosi na toto téma sdělil. A pravdou je, že dnešní stav družstevních záložen je tak trochu hybridním stavem.

V cizině, když se podíváte, tak například v takovém Německu existuje dodnes asi tisíc družstevních záložen. Je to běžná forma například v Irsku, v Británii. Ale tam mají trošičku jinou funkci a jinou podobu. A jestli nám něco chybí z hlediska toho koncepčního, strategického, tak je to udělat si jasno, kterým směrem by se tato forma financování do budoucna měla ubírat.

Protože ten hybridní stav asi dlouho vydržet nemůže, to nemá smysl, aby to takto pokračovalo, ale mají to být jenom jakési mikroformy na vzájemné svépomocné financování, jak to je velice často jinde ve světě, protože velké finanční domy, které historicky znáte, dějiny Raiffeisen atd., nakonec se stejně transformovaly do standardní a poměrně velké banky. Tak tuto cestu asi absolvovat nepotřebujeme, nechceme, a pokud ten segment má do budoucna nějak vypadat, tak si vyříkejme vzájemně kam.

Ale teď jsme v situaci, kdy řešíme konkrétní problém. Konkrétní problém, který je daný stavem v zbývajících 11 družstevních záložnách. Problém má samozřejmě nějaký národohospodářský rozměr, a tady je třeba říct, že není velký. Asi 3/4 procenta, nebo chcete-li nějakých 60–70 promile celého finančního sektoru představuje tento segment. To není mnoho, ale pokud by se další a další kampeličky měly dostat do problémů, tak to sice nerozhodne českou ekonomiku, rozhodně ne, ani finanční sektor, ale bude to znamenat kromě dopadu na klienty, na družstevníky dopad především na fond pojištění vkladů, který samozřejmě musí, a tak je dnes nastavena legislativa, hradit vše, co se týká standardních limitů, jako i normální

banka. Historicky si pamatují, že to bylo 80 % vkladu poměrně malého, pak to vyrostlo na 90, dneska už jsme na 100 % do 2 mil. korun, nebo v přepočtu na eura, jak je ctěná libost.

Fond pojištění vkladu je instituce, kterou financují privátní banky. Dávají tam příslušný odvod, tam se kumuluje rezerva a ta rezerva dosahuje v dnešních dnech, jestli jsem si to správně poznamenal, někdy kolem 28–30 mld. Bilanční suma, tedy rozměr toho, co je schraňováno a spravováno v kampeličkách, se pohybuje kolem 40 mld. Asi tam nespádnou všechny, ale pravdou je, že zejména u největších je významný podíl problematických úvěrů, v průměru za celý segment se to pohybuje kolem 1/3, a opravné položky, a to je důležité, opravné položky samozřejmě dosahují jenom zlomku této částky.

Samotní zástupci tohoto sektoru uznávají, že je třeba něco dělat, že je určité zpřísnění třeba přijmout, ale jde o to, z těch sedm opatření jaká, v jakém tempu, jestli jsou dobře nastavena ta přechodná ustanovení, atd., atd. Čili o to by mohlo jít v diskusi, pokud ji tedy kolegové vyvolají tím, že zavetují § 90. Například to může být problém samotné transformace kampeliček na běžné banky. Tam je daný určitý časový úsek, ale ta transformace je nastartována udělením licence. Kdo jste si někdy sáhl na proces udělování licence Českou národní bankou nějakému finančnímu ústavu, možná zjistíte, že vejít se do časového intervalu není zrovna jednoduchá záležitost.

Nechci vynášet soudy, ale rozhodně to stojí za diskusi, minimálně za diskusi s představiteli jednak kampeliček a pak pánů na Příkopec, nebo koneckonců i v Karmelitské ulici. Jeden z problémů.

Další z problémů, který tam je, je omezení úvěrování vlastních členů. Tam ta částka 30 milionů znamená v podstatě, že se kampeličky zaměří na malé případy, malé díly. To je možná logické, koneckonců, má to být nástroj mikrofinancování, tak asi nebudou financovat Temelín, to je logické. Oni sami říkají, že ty menší kauzy ale také znamenají problém s krytím, a tedy jistou míru rizika těchto úvěrových operací. Já dodávám, to oni samozřejmě neříkají, mnohdy tam je ten problém, že oni úvěrují sami sebe. To znamená, že tam vzniká jistá spřízněnost vedení těchto malých bank s těmi poskytnutými úvěry. Možná by se dalo diskutovat na téma diferencovat tento strop podle velikosti konkrétní kampeličky, protože samozřejmě rozdíly mezi největší a nejmenší jsou poměrně významné, a když tam nasadíte paušální pravidlo, samozřejmě může vzniknout problém. Co je zajímavé, je, že co je nevic trápí, je ono zastropování desetinásobkem úročených depozit. Možná to bude nejcitlivější místo, možná tam se někde skrývá struktura, portfolio klientů, a to samoúvěrování sami sebe. Ale určitě i toto stojí za diskusi. Toto všechno naznačuje, jaké problémy se tam mohou skrývat.

Nevím, kdo z vás je ve střetu zájmů. Já tedy nemám peníze v kampeličce, musím to říci, když už tady o tom hovořím, ale byť to nemá národohospodářský rozměr, tak si myslím, že bude jenom dobře, když se nám podaří toto doladit. Dá se to stihnout dokonce i v takových termínech, abychom v září mohli na půdě pléna Sněmovny nad tímto zákonem pokračovat.

Tolik v mé roli zpravodaje a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Dolejšovi za jasnou a stručnou zpravodajskou zprávu. Nyní s přednostním právem pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že pan zpravodaj spojil zpravodajskou zprávu se svým diskusním vystoupením. Asi se obával, že by to bylo nejenom v prvním čtení, ale i bez rozpravy. Obával se zbytečně. Já bych jménem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, vznesl veto na projednání podle § 90 odst. 2, mimo jiné proto, abychom získali prostor na projednání v rozpočtovém výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Eviduji tedy veto.

S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Votava. Po něm pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, dovolil bych si také pár poznámek k této materii, ke kampeličkám. Poznámky budou dost souznívat s tím, co řekl už pan zpravodaj, ale myslím si, že to nevadí.

V současné době Asociace družstevních záložen má 11 kampeliček, nebo, chcete-li, družstevních záložen. Je třeba říci, už to říkal i pan zpravodaj, že naše kampeličky jsou trochu atypické na rozdíl od těch na západ od nás, Německa a dále, pracují s většími objemy financí. Slyšeli jsme, že v Německu je tisíc takových kampeliček, u nás tedy 11, bylo jich více samozřejmě, ale po problémech, které byly, se ten jejich počet zmenšil. Neviděl bych záměr této novely, tak jak někteří možná podsouvají, v tom, zlikvidovat tento segment finančního trhu. Ono když se řekne, že je něco družstevního, tak u některých to zavání minulostí, socialismem, ale já nevím, proč bychom měli družstevnictví jako takové zpochybňovat.

Samozřejmě všechno musí mít své regule a všechno musí být v souladu se zákonem. Myslím si, že principem této novely je samozřejmě zavést tvrdší regulaci družstevních záložen, chcete-li, kampeliček, protože je to opravdu po těch excesech, které tady byly, velice třeba. Vzpomeňme poslední případ metropolitní záložny, nebo jak se ta kampelička jmenovala. To si vyžádalo výplatu 12 mld. korun z fondu zajištění, ale to není jenom o té výplatě, ale o tom fondu samozřejmě. To je o těch problémech, které s tím měli vkladatelé, členové a mají členové kampeličky. I když zase na druhou stranu je třeba říci, že každý musí zvážit, kam dává své peníze. To je naprosto jasné, že podniká se svými penězi, tím, že je dává do kampeličky, do banky, se svými penězi podniká.

Bohužel v kampeličkách to samozřejmě fungovalo často tak, že neuvážené úvěry, někdy bych řekl, že uvážené, ale v jiném slova smyslu, dostávaly právě spřízněné osoby, kamarádi, bylo to takovým systémem já na bráchu, brácha na mě, no a potom samozřejmě se kampelička přivedla při nesplácení do jasných problémů a často přicházela o povolení České národní banky. Takže pokud někdo říká, že ty kampeličky měly problémy z viny České národní banky z nedůsledného dohledu, tak to může být část pravdy, možná, ale ne ta pravda asi úplná.

Z toho, co v tom zákonu je uvedeno, tak já si myslím, že samozřejmě s některými věcmi lze úplně souhlasit, u některých bych se možná mírně pozastavil. Ta bilanční suma, která je omezena pěti miliardami korun, je myslím v pořádku. Samozřejmě je tam otázka potom, pokud ta bilanční suma je větší než pět miliard, tak co s tím. Tam je samozřejmě několik možností, aby se ta kampelička transformovala na banku. Myslím si, a myslím, že to řekl i pan zpravodaj, že ta časová lhůta jednoho roku, asi zřejmě až moc přiměřená vzhledem k těm všem procesům, které musí se odehrát, asi přiměřená není, já bych se přimlouval třeba za dva roky. Ale to je otázka samozřejmě diskuse.

Na místě je jistě zvýšení příspěvku těch družstevních záložen do fondu pojištění vkladů. Banky na to samozřejmě často poukazovaly. Kampelička je rizikovější než banka, to jistě uznáte sami, a je třeba i tuto rizikovost u těch kampeliček vyjádřit právě tím, že by měly přispívat do fondu pojištění vkladů tedy více. I když nevím, jestli ten dvojnásobek není třeba málo. Možná by to mělo být víc, ale to je otázka na diskusi.

Dále je tam ten limit poskytnutí úvěru jednomu členu kampeličky v souhrnu do 30 milionů korun. Ony ty kampeličky většinou poskytují úvěry, když pomenu ty kamarády a to, co jsem říkal o těch spřízněných osobách, tak to poskytují víceméně živnostníkům nebo drobným podnikatelům. Ale je otázka, jestli právě těch 30 milionů korun třeba v některých případech není málo, jestli by nestálo za to to zvýšit na 50 milionů. Ale to je zase otázka diskuse. Já bych nechtěl zase tu rizikovost prohlubovat, ale myslím si, že i tohle bychom mohli nějakým způsobem diskutovat. Vezměte si, že

často i na dobrý projekt se drobný podnikatel u banky nechytá a u té kampeličky přece jenom možnost získání takového úvěru, pokud je členem, tak samozřejmě je.

Zvýšení členského příspěvku na tisíc korun, si myslím, že je také opatření nějaké možná motivační, i když tisíc korun je tisíc korun, není to sto tisíc korun, ale i tam to...

Takže těch otázek je řada. Devadesátka byla zavetována, takže bude prostor určitě v rozpočtovém výboru všechny tyto věci důkladně probrat tak, aby tedy, jak jsem řekl, se snížila rizikovost tohoto segmentu, posílila se ochrana členů, vkladatelů a nedocházelo – ale to si myslím, že by nemělo dojít, abychom dospěli k nějaké likvidaci tohoto segmentu finančních služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Votavovi. Nyní s přednostním právem pan premiér Bohuslav Sobotka. Po něm pan poslanec František Laudát. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, mě trochu zarazilo to veto, které zde bylo podáno na rychlé projednání této novely zákona o spořitelních a úvěrních družstvech, protože my jsme ten zákon zařadili na mimořádnou schůzi Poslanecké sněmovny ne proto, že by to byla nějaká politická priorita, na které se čistě na základě politických priorit dohodly strany koalice, ne proto, že bychom to měli ve svém volebním programu, ale proto, že velmi naléhavě Česká národní banka v uplynulých měsících usilovala o to jako regulátor v této oblasti, jako ten, kdo provádí finanční dohled nad trhem družstevních záložen, aby se tato novela schválila. S tím, že schválení této novely má samozřejmě významný dopad na stabilizaci této části finančního trhu. Čili já připomínám, že to, že vláda tu novelu předložila, není náhoda. To, že jsme ji předložili na mimořádnou schůzi, není náhoda. Je tady vysoká a velká časová naléhavost, a pokud tady bylo dáno veto, tak bych požádal o to, aby skutečně byla maximálně zkrácena lhůta pro projednávání této novely a byla schválena co nejdříve. Chci připomenout, že ta novela už měla být předložena dávno.

Chci připomenout, že máme za sebou rok nebo dva roky, kdy po sobě zkrachovala celá řada družstevních záložen. Bude poskytnuto obrovské plnění z fondu pojištění vkladů, kde se ty prostředky soustředily v uplynulých letech, a po pravdě řečeno, dámy a pánové, neposlaly je tam ty družstevní záložny, ale poslal je tam celý bankovní sektor.

Já si myslím, že by nebylo dobře, aby tato Sněmovna brzdila projednávání velmi naléhavé novely zákona o spořitelních a úvěrních družstvech. Pokládám celou tu situaci kolem spořitelních a úvěrních družstev za naléhavou. Chci informovat

Poslaneckou sněmovnu, že jsem požádal guvernéra České národní banky, aby poskytl vládě kompletní informaci o tom, co se odehrálo v uplynulých letech v sektoru družstevních záložen, jaké vidí slabiny v oblasti regulace, tak jak je nastavena ve stávající legislativě, a současně jsem ho požádal, aby nás informoval o tom, jak se vyvíjí otázka fondu pojištění vkladů a čerpání z fondu pojištění vkladů. Chci také upozornit na to, co zde již zmínili mí předřečníci. Podle mého názoru jsou tady slabiny z hlediska dohledu nad fungováním družstevních záložen. My jsme před několika lety zrušili Úřad pro dohled nad družstevními záložnami a světili jsme dohled nad družstevními záložnami centrální bance v očekávání toho, že tady bude zcela profesionální výkon bankovního dohledu, podobně jako tomu bylo v bankovní sféře. A já si myslím, že je potřeba, abychom dostali jasné odpovědi ze strany centrální banky, co se odehrálo v sektoru družstevních záložen, proč došlo k sérii pádů družstevních záložen a proč byly v takovém masivním objemu čerpány prostředky, které se naskládaly ve fondu pojištění vkladů.

Shrnuto, potvrzeno, vláda se touto situací chce zabývat, a současně bych rád požádal Poslaneckou sněmovnu, aby maximálně urychlila projednání této novely. Dali jsme ji na mimořádnou schůzi právě proto, že pokládáme za důležité, aby zde nová pravidla začala platit co nejdříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu premiérovi a ptám se, jestli to mám brát jako návrh na zkrácení lhůty, jeho projev, prosím. Ne. Děkuji.

S další řádnou přihláškou je přihlášen pan poslanec Laudát, ale s přednostním právem ho předběhl pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl odpovědět, proč to vetujeme. Za prvé to nemáme rádi, projednávání podle paragrafu 90 odst. 2. A za druhé, zkusme si udělat statistiku těch návrhů, které předložila vláda v tomto volebním období podle tohoto paragrafu, finální verzi, a kolik pozměňovacích návrhů přinesla ještě vláda a vládní poslanci. A my neříkáme, že to je špatně, jenom konstatuji, že se skoro vždycky při tom (nesrozumitelné) najde ještě něco, co je dobré opravit, upravit, případně přidat nebo ubrat, jak to bylo v zákonu o Českých drahách. Tady bych mohl jmenovat všechny další případy, kdy nakonec prošla ještě vylepšení toho zákona ze strany vládní koalice. Není to nic, co bychom dělali naschvál, žádná obstrukce. A já myslím, že na tom zkrácení lhůty se domluvíme. Když se to schválí na zářijové schůzi, tak se nic nestane, svět se nezastaví.

Pan zpravodaj mluvil o dopadu na národní hospodářství jako celek. Nechci ho opakovat. Takže neberte to prosím jako schválnost. Jak vystoupení předsedy rozpočtového výboru, tak zpravodaje upozorňuje na některé problémy, které je ještě třeba prodebatovat. Nikdo z nich neřekl, že tam je něco vyložené špatně. A to je

všechno. Já jsem počítal, že pan zpravodaj po té své zprávě řekne, že by bylo užitečné, on spoléhal na nás, že tu rozpravu ukončíme. Takže není to nic naschvál, není to nic, co by, myslím si, že neohrožuje zájmy České republiky. Ta debata k tomuhle zákonu bude bezesporu věčná, možná i rychlá. Možná žádná změna nebude, ale ty maximálně dva měsíce nám, myslím, žádnou velkou ztrátu našťěstí nepřinesou.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Prosím pana premiéra s přednostním právem.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane místopředsedo. Já bych se skutečně přimlouval za zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu zákona tak, abychom učinili zadost povinnosti, kterou máme jako zákonodárci reagovat v situaci, kdy odpovědné instituce, jako je Česká národní banka a Ministerstvo financí, Česká národní banka jako ten, kdo vykonává dohled, Ministerstvo financí jako ten, kdo má odpovědnost za příslušnou legislativu, žádají Poslaneckou sněmovnu, a to ve zrychleném čtení, aby ten návrh projednala. Já rozumím tomu, že poslanci mají regulérní požadavek na to, aby mohli třeba podávat pozměňující návrhy a mohli se na to připravit. To ale umožňuje i zkrácení na nějakou rozumnou lhůtu tak, abychom třeba už na zářijové schůzi se mohli dostat do druhého a třetího čtení a mohli tento návrh zákona schválit.

Jenom chci připomenout, že jsem vystupoval v této Poslanecké sněmovně na sklonku minulého volebního období. Vystupoval jsem ke zprávě České národní banky o dohledu nad finančním trhem a upozorňoval jsem tehdy guvernéra České národní banky na situaci v sektoru družstevních záložen a připomínal jsem tady kauzu družstevní záložny Unibon, která v té době zkrachovala, která působila zejména v Moravskoslezském kraji a která byla propojena s tamními podnikatelskými strukturami způsobem, který nakonec vedl k jejímu pádu. Tehdy jsem vystoupil v Poslanecké sněmovně a upozornil jsem na tento problém a požádal jsem tehdy také guvernéra centrální banky, aby centrální banka této oblasti věnovala maximální pozornost. A musím říci, že mě velmi mrzí, že to tak dlouho trvalo, než jsme sem do Poslanecké sněmovny dostali konkrétní legislativní řešení, které na tu neuspokojivou situaci sektoru družstevních záložen reaguje. Čili to je také jeden z důvodů, proč jsem tady dnes vystoupil – protože jsem tady vystupoval na konci minulého volebního období právě v situaci, kdy jsme se zabývali činností centrální banky ve věci dohledu nad družstevními záložnami. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi. Nyní je řádně přihlášený pan poslanec Laudát, po něm pan poslanec Volný. A teď se objevila faktická. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jenom abych ukázal, že ta debata nemusí být tak vyhocená. Podívejte se do návrhu zákona a já vám odcituji čl. 3, který se jmenuje Účinnost. Není tam napsáno, že je účinný ihned po schválení poté, co vyjde ve Sbírce zákonů. Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015 s výjimkou ustanovení čl. 1 bodu 1, které nabývá účinnosti dnem 1. července 2015, a ustanovení čl. 1 bodu 2, 3, 7 a 10, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2018. Dnes je 17. července. Navržená účinnost vládního návrhu zákona je 1. ledna, tzn. za 5,5 měsíce, a slyšíme tady, že bychom to měli schválit ještě dnes, abychom nezpůsobili nějaké zpoždění. Tak kdyby si to vláda myslela, tak navrhně, že ten zákon nabývá účinnosti okamžikem, kdy vyjde ve Sbírce zákonů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi. Teď tedy napoštěst pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nejdřív k panu premiérovi Sobotkovi. Poté, co se tady neobjeví a zpracovatelé a předkladatelé zákona o státní službě tady nejsou schopni odpovědět na jeden jediný dotaz, tak mně přijde nemístné, aby nás tady vyzýval k tomu, že my snad něco zaviníme, když se něco rychle neprojedná. To prostě opravdu, pane premiére... Pak nám vzkazujete cosi dokonce z cest do Bruselu... Opravdu nechte toho, tohle není důstojné chování.

K vlastnímu zákonu. Já jsem právě chtěl upozornit také na to, že tam je nějaká účinnost. TOP 09 bude tento zákon s velkou pravděpodobností podporovat. Proč padlo veto? Skutečně my chceme, aby ještě v klidu a řádně byl projednán v rozpočtovém výboru, protože zatím máme tu zkušenost, že to, co koalice tady tlačila rychle a v prvním čtení, se v řadě případů ukázalo, že je děravé jak cedník. Takže to je ten důvod.

Nicméně tady v této místnosti se ještě v uplynulém období odehrálo uzavření jednání rozpočtového výboru, kde nás ČNB informovala o problémech spořitelních a úvěrových družstev. Ještě za vlády Petra Nečase se začalo na řešení těchto problémů ve shodě s národní bankou pracovat. Skončila vláda, nechápu, proč Rusnokova vláda, která se nedávno nezapomněla sebepochválit a sebeuchválit, to nechala někde ležet. Já to beru tak, že Ministerstvo financí teď vymetlo nějaké kouty a tento materiál tam našlo a je to tlačeno na této mimořádné schůzi.

Nicméně co se týká vlastního zákona, já se domnívám, že principiálně je to naprosto správné. Nastavené parametry, to musí říct spíše národní banka. Jedině se obávám tlaku lobbistů kolem úvěrových a spořitelních družstev, aby náhodou tady nezačali lámat některé poslance, že by se to mělo zvětšit atp. Ona celá ta historie spořitelních a úvěrových družstev je nešťastná, nicméně bohužel tyto kampeličky, když to zkrátím, neplnily ten účel, pro který byly založeny, a jejich vkladatelé bohužel vždy potom dotírají na stát a na naše instituce, že chtějí kompenzace. A jestliže některé jejich finanční prostředky dosáhly takových rozměrů, že potom už je to i problém pro případné vyplácení náhrad, tak si myslím, že by se měly řídit pravidly, která platí pro bankovní domy.

Takže já jsem tam zatím nenašel žádný principiální problém. Takže pokud ještě nedojde k nějaké drobné úpravě při projednání v rozpočtovém výboru, my takovouto regulaci v tomto případě podporovat budeme.

Nerozuměl jsem panu předsedovi rozpočtového výboru. Chcete regulovat kde co. Tam, kde si myslím, že si to zaslouhuje opatrnost, protože jde o peníze občanů, tak najednou možná to začne někdo rozmělnovat, nebo nezačne, já nevím, já jsem to vystoupení úplně nepochopil. Ale znovu vyzývám pana premiéra, aby těchto narážek na nás nechal být. Paragraf 90 je určen pro mimořádné legislativně naléhavé situace. Vládou to muselo projít, je to vládní návrh. Tudíž vy to nečtete, vy nevíte, jakou jste tam dali účinnost. No to už mi zůstává rozum stát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Laudátovi. S faktickou poznámkou nejprve pan ministr Babiš, po něm pan poslanec Votava. (Ministr Babiš přichází k mikrofonu.) Pardon, vy jste byl řádně přihlášen, pane poslanče Volný, s řádnou přihláškou po panu poslanci... (Ministr Babiš chce uvolnit řečníště.) Ne, pane ministře, máte slovo. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Já bych chtěl pana poslance Laudátu prostřednictvím pana místopředsedy jenom ubezpečit, že jsme to skutečně na ministerstvu nenašli. Že jsme o tom intenzivně jednali. A těch jednání s Českou národní bankou bylo bezpočet a měli jsme tam na to různé názory. Já osobně jsem jednal dvakrát s panem guvernérem, abychom našli nějaký kompromis. Takže jsme si to poctivě odpracovali. A samozřejmě důležité je věci říkat – a potom je dotahovat do konce. A v tom je velký rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Votava, po něm řádně přihlášený pan poslanec Volný.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. No, nepochopil jsem tak úplně pana kolegu Laudátu. Jednak jsem nepochopil jeho kritiku na pana premiéra, že tady neodpovídal na otázky. Nezaregistroval jsem, že by tady nějaká otázka na pana premiéra byla. Nepochopil jsem ani to, když říká, že s tímhle zákonem vlastně on tam nevidí žádný problém. Tak proč jste dávali veto? Tak jsme to mohli urychlit a mohlo to být dneska ze stolu pryč. Nepochopil jsem ani to, když říká, že pořád chceme něco regulovat, ale přitom nemá problém s tím zákonem. Ale tam je regulace! A docela tvrdá regulace, protože ta regulace je na místě! Aby se nestávalo s kampeličkami to, co se stávalo.

Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, fakt mi to hlava nebere.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nic si z toho nedělejte, pane kolego.

S další řádnou přihláškou pan poslanec Volný.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, vládo, já bych chtěl tímto požádat o zkrácení lhůty o deset dní, tzn. na padesát, abychom to dostali do zářijové schůze, kde si myslím, že při troše snahy bychom mohli prohnat druhé i třetí čtení a zároveň tam zajisté opravíme i to datum účinnosti. Díky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Volnému, беру jeho návrh v potaz. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. (Nikdo se nehlásí.) Nevidím nikoho. Končím tedy obecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečná slova navrhovatele či zpravodaje, zdali mají zájem. Nemají. Budeme se tedy nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru. Prosím má někdo nějaký jiný návrh? Nemá nikdo jiný návrh. Přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování o přikázání tohoto návrhu rozpočtovému výboru. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 24. Přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 123, proti jeden. Návrh byl přijat.

Dále tady zazněl návrh pana poslance Volného na zkrácení lhůty k projednávání o deset dnů.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu na zkrácení lhůty k projednávání. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování číslo 25. Přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 128, proti jeden. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru a lhůta byla zkrácena o deset dnů. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

S přednostním právem je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovolím si vznést procedurální návrh jménem poslaneckých klubů sociální demokracie a ANO, abychom dnes jednali a meritorně i procedurálně hlasovali o všech návrzích i po 19. i 21. hodině.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Je to procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegy z předsálí a zahajuji hlasování o tom, abychom dnes meritorně i procedurálně jednali a hlasovali o návrzích zákonů po 19. i po 21. hodině. Kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 26. Přihlášeno 151 poslankyň a poslanců, pro 116, proti 9. Návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 251/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo. Vás ostatní si dovoluji požádat o klid a o vyslechnutí pana ministra. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedl tzv. sazbovou novelu zákona o dani z přidané hodnoty neboli vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Předmětem sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty je v souladu s koaliční smlouvou zavedení tzv. druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty na

léky, knihy a nenahraditelnou dětskou výživu. Druhá snížená sazba daně z přidané hodnoty se navrhuje stanovit ve výši 10 %. V souvislosti se zavedením druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty dochází ke zrušení těch ustanovení navazujících zákonů, která měla sjednotit sazby daně z přidané hodnoty ve výši 17,5 %, v důsledku čehož nedojde od 1. ledna 2016 k sjednocení sazeb daně z přidané hodnoty. Účinnost sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty se navrhuje k 1. lednu 2015.

Závěrem vás prosím o schválení sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty a avizuji, že v rámci podrobné rozpravy bude navrženo zkrátit lhůtu pro projednávání sazbové novely zákona o dani z přidané hodnoty ve výborech na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím zpravodaje pana poslance Václava Votavu, aby nás seznámil se svou zpravodajskou zprávou. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolu mi, abych se zhostil své zpravodajské povinnosti k tomuto tisku, k vládnímu návrhu zákona o dani z přidané hodnoty. Pan ministr to tady myslím uvedl důkladně. Omezím se tedy jenom telegraficky, protože nechci zneužívat pozici zpravodaje, abych tady vystupoval obecně. K tomu se když tak, pane místopředsedo, hlásím. Pan místopředseda mě neposlouchá, omlouvám se. Hlásím se tedy dopředu k tomu, že bych potom vystoupil v obecné rozpravě, abych nezneužíval svého postavení zpravodaje.

Takže ve stručnosti, vláda předkládá tento návrh v souladu s uzavřenou koaliční smlouvou. Cílem navrhovaných změn je vytvořit předpoklady pro snížení cen vybraného zboží a také mimo jiné podpořit rodiny s dětmi. Hlavními opatřeními v tomto návrhu zákona jsou zavedení druhé snížené sazby daně z přidané hodnoty ve výši 10 % na léky, knihy a nezbytně nutnou dětskou výživu. Ostatní sazby zůstávají. Dále je to zrušení jednotné sazby daně z přidané hodnoty, která by měla být účinná, ona platí, ale měla by být účinná k 1. 1. 2016 ve výši 17,5 %. Dále jsou to dílčí změny v návaznosti na zavedení druhé snížené sazby, legislativně technické úpravy v souvislosti se zavedením druhé snížené sazby. Součástí zákona je také příloha číslo 3A, která obsahuje seznam tří položek vybraných komodit: léky, nezbytně nutná dětská výživa, knihy.

Navrhovaná úprava zákona o DPH je plně slučitelná s právními akty Evropské unie, s judikaturou soudních orgánů EU a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Na oblast DPH se nevztahují zvláštní mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu.

Jako zpravodaj doporučuji postoupit návrh zákona do druhého čtení a přikázat jeho projednání rozpočtovému výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvírám obecnou rozpravu, do které se v této chvíli přihlásili pan poslanec Okamura, pan předseda Fiala. Pan předseda Fiala promine – vyšší bere, pan předseda strany. Takže nejprve pan poslanec Okamura, po něm pan poslanec Fiala, pak se přihlásil zpravodaj pan poslanec Votava a po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zavedení třetí, snížené sazby DPH na léky, knihy a dětskou výživu za hnutí Úsvit vítáme. A už teď říkám, že s ním budeme souhlasit. I když ani tady si neodpustím výhrady. Každá daňová sazba navíc přináší totiž byrokracii. A to nejen pro stát, ale i pro firmy a živnostníky. Pravdou také je, že tradičně ekonomicky výkonné země, jako je například Německo či Velká Británie, se drží maximálně dvou sazeb a striktně se snaží zjednodušovat daňová pravidla. Ideálem a cílem pro nás musí být jednak nízké daně, ale také daně jednoduché.

Proč snižujeme DPH na léky? Protože máme chudé nemocné důchodce i rodiny s dětmi a také nedostatek peněz ve zdravotnictví a snížení daně pomůže všem. Máme také chudé rodiče a katastrofální porodnost, a proto je chceme podpořit snížením daně u dětské výživy. Ovšem co zmůže pětiprocentní snížení DPH na Sunar? Teoretickou slevu o desetikorunu u balení za 200 korun. Teoretickou proto, že už dnes, jak víme, obchodníci avizují, že se těší na polepšení své marže. Další živnostníci se naopak děsí dalších nákladů na administrativu nové sazby.

Vážená vládo a koalice, pokud chceme skutečně cokoli podpořit, tak to podporujeme opravdu, ne symbolicky. A hlavně – a o to vás prosím i do budoucna – systémově. Principiálním řešením by v takovém případě byla například nulová daň nejen na léky, ale třeba na některé další základní vybrané komodity. To znamená, kde stát dává přednost prospěchu občana před svým ziskem. Produkty, za jejichž nákup občany nechce trestat. Bezesporu by to právě měly být léky nebo kojenecké mléko nebo dětské pleny, ale měly by tam být třeba i pleny pro seniory a léky a případně další vybrané komodity. Pro ty z vás, kteří kroutí hlavou nad tím, co tady Okamura říká, připomínám, že nulovou sazbu DPH, byť tradičně historicky, mají v EU například Velká Británie, Švédsko, Irsko, Malta.

V této souvislosti, abyste opravdu nekroutili hlavou, co tady Okamura říká – proč to tady vlastně zdůrazňuji? Vycházím nejen z předvolebních slibů ČSSD, která tímto slibem, jak už dneska víme, opět obelhala voliče, ale aby se tady do mě ČSSD neobouvala, tak já jsem si dokonce přečetl citát šéfredáce premiéra Vladimíra

Špidly, který před volbami, a dokonce to má ČSSD i na vlastních webových stránkách, což je opravdu pozoruhodné, doslova cituji Vladimíra Špidlu, bývalého eurokomisaře a šefa poradců premiéra, který nám řekl před volbami: S racionální argumentací je možné vyjednat v EU mnoho, s vyjednáváním nulové sazby na léky by neměl být problém. To řekl. Takže já se teď vlády ptám: Kde jsou činy? Nebo to byla jen prázdná předvolební slova?

Mimochodem, nulová sazba znamená nulovou zátěž pro podnikatele. Takže její zavedení znamená úsporu jak pro stát, tak i pro firmy. Já vím – cituji: Ti naši pitomci si neumějí nulovou základní sazbu DPH představit. Ale smysl má jen taková ekonomická politika, která vede k ekonomickému růstu. Je třeba posílit spotřebu. Když není spotřeba, není výroba. Krizová spirála je neustále prodlužována nesmyslnou politikou. – Milí kolegové, tohle opět nejsou moje slova. Tohle je výrok ekonoma, moudrého člověka, čestného předsedy ČSSD a našeho společného přítele Valtra Komárka. Já bych jeho teze posunul ještě dál od toho, že ideál pro nás je zrušení DPH. Pro nás v Úsvitu. A i nahrazení daní z prodeje, tak jak je to například z USA. Jednoduchá sazba daně z prodeje, kterou platí při nákupu konečný spotřebitel, kdy se neprovádějí žádné odpočty, je výhodná i pro státní rozpočet, protože odpadá podvodné účtování nesprávně nižší sazby – nesprávně nižší sazby, a o něco jednodušší je i provádění kontrol. Já vím, že v EU s tím můžou být problémy, ale proč si tady neřít nějakou vizi, kam bychom se možná mohli někdy do budoucna společně ubírat, a my v Úsvitu takovou vizi samozřejmě máme.

Takže snižování daní v Úsvitu říkáme vždy ano. Jen přitom myslíme také na to, aby nesystémové snižování daní nevedlo k dalšímu zvyšování nákladů na výběr daní, k vyšší zátěži živnostníků a firem a k motivaci k podvodům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším vystupujícím bude pan poslanec Fiala s přednostním právem a po něm pan zpravodaj.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych zde řekl pár slov k nově snížené sazbě 10 %. Úsvit dlouhodobě požaduje snížení daně z přidané hodnoty na léky, knihy a dětskou výživu, a to tak, že v našem volebním programu jsme prosazovali snížení daně z přidané hodnoty plošně o 1 % v obou dnes existujících sazbách. Dokonce možná někteří z vás si pamatují, že jsme tento návrh zákona i předložili. Považovali jsme to za prorůstové hospodářské opatření, které mohlo zvýšit poptávku. Jde o to, že vyšší daň z přidané hodnoty považujeme za jednu z klíčových chyb předchozí vlády, která de facto zastavila ekonomický růst v České republice na několik let.

Místo toho Úsvitem navrhovaného prorůstového opatření dnešní vláda zvolila zavedení nové sazby daně z přidané hodnoty. V tomto případě nejde tedy o prorůstové opatření, ale o opatření sociální. Hnutí Úsvit není hnutím socialistickým, ale je hnutím sociálním. Je odpovědností vlády, nakolik se zvýší administrativa pro plátce daně a pro státní správu, a je odpovědností vlády, jestli vyřeší případný výpadek výběru daně. A teď opakuji – nejde o prorůstové opatření, jde o sociální opatření. Pokud vláda tímto administrativu zvýší a pokud zvýší deficit státního rozpočtu, je možné tento krok označit jako krok směrem k lidem, ale jako krok nedomyšlený a populistický.

Přes to, co jsem řekl, tento krok podpoříme. Podpoříme ho pro jeho sociální aspekt a v dobré víře, že si vláda uvědomuje rizika, která jsem již zde zmínil, a dokáže je řešit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dalším v pořadí je poslanec Votava, který je zpravodajem tohoto tisku. Prosím, máte slovo. Připraví se pan poslanec Stanjura, také s přednostním právem.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, jednak jsem rád, že Úsvit podpoří tuto novelu zákona o DPH, i když si myslím, že pan Okamura, jak tady říkal, že pro 200 korun na balení Sunaru to ani možná nemá cenu, ale já si myslím, že 200 korun pro vás možná nejsou žádné peníze, ale pro některou mladou rodinu to jsou dost velké peníze. A koruna ke koruně – a je to.

Já si myslím, že je dobře, že vláda plní své závazky koaliční smlouvy, a to je jeden z příkladů, pomáhá tak rodinám s dětmi, seniorům a všem těm, kteří byli poškozeni nespravedlivým rozhodnutím Nečasovy vlády, to připomínám neustále. Podpoří samozřejmě i v případě snížení sazby na knihy i oblast vzdělávání a školství.

Byla to vláda ODS a TOP 09, která neustále ve jménu jakési škrtačí asociální politiky zvyšovala také daň z přidané hodnoty, a to bez ohledu na dopady, které to bude mít jak na rodiny, tak na nízkopříjmové skupiny obyvatel, na seniory, a tak bych mohl pokračovat. Vzpomeňme, jak se zvyšovala snížená sazba DPH z 5 % na 9, poté na 10, pak na 14, pak na 15, a od 1. 1. 2016 měla dokonce vzrůst na 17,5 %, protože by měla být zavedena, měla by být účinná jednotná daň ve výši 17,5 %. Takže je to obrovský skok ze snížené 5 %, která byla, a to se určitě nemýlím, za vlády sociální demokracie, až na 17,5 %. A my jsme vždy takovéto experimenty s daní z přidané hodnoty odmítali, a odmítali jsme i takové ty experimenty na lidech této země. To není fráze. Tak jsme to vždycky říkali a myslím, že to je naprosto namístě.

Samozřejmě jedním s opatření tohoto zákona je zrušení právě té jednotné sazby ve výši 17,5 %, která měla tedy platit od roku 2016. Určitě by tak pokračovalo vlastně přesouvání daňového břemene právě na nízkopříjmové skupiny obyvatel, daňové zatížení, od bohatších skupin samozřejmě k těm nižším. A já si myslím, že tady určitá solidarita být musí a že musíme dělat vše pro to, aby se ty sociální rozdíly ve společnosti nerozevíraly a aby se nenarušoval sociální smír ve společnosti.

Samozřejmě, jak už jsem řekl, pokud bychom akceptovali tu sjednocenou daň 17,5 %, tak by to mělo zásadní vliv do ceny životních potřeb většiny našich občanů – cen potravin, léků, bydlení, tepla, sociálních služeb, dopravy, a tak bych mohl pokračovat dál. Samozřejmě s dopadem také na rozpočty rodin, na peněženky i těch seniorů, na peněženky všech. Mimoto by sjednocení DPH dopadlo určitě i na segment, který dneska je poměrně velice pod tlakem, a to je stavebnictví, určitě, a je to i zemědělská prvovýroba, služby cestovního ruchu atd. Mělo by to i dopad do krajů, do hospodaření krajů, obcí atd. atd.

Konečně vláda přichází se zavedením druhé snížené sazby DPH na léky, knihy a nezbytně nutnou dětskou výživu, a to ve výši 10 %. Ta druhá sazba snížená má začít platit již od 1. 1. 2015 a věřím, že projde tento návrh Sněmovnou, že bude platit a že se to promítne samozřejmě i do cen těchto jednotlivých komodit, zvláště u léků, které jsou velice citlivou komoditou především pro naše seniory, ale nejenom pro naše seniory. A myslím si, že v souběhu se zrušením poplatku v lékárnách, se zrušením poplatku u lékaře o to větší efekt to pro naše nejenom seniory, ale i rodiny s dětmi mít bude.

Často zaznívá také kritika – třetí sazba, bude to administrativně náročné, je to něco neobvyklého. Naopak. Myslím si, že když se podíváte do jiných zemí na západ od nás, tak řada zemí má tři sazby daně z přidané hodnoty, snížené sazby, i tři snížené sazby daně z přidané hodnoty. Irové mají dokonce čtyři takovéto sazby. Neodporuje to tedy žádné unijní směrnici. Není to žádná výjimka.

Také ten argument, že se zvýší administrativní náročnost uplatňování této sazby a otevře se zde určitý prostor pro daňové úniky. Ten se otevírá vždy při každých opatřeních samozřejmě. Je třeba řádné kontroly a řádného boje proti daňovým únikům. I na to se chce koalice zaměřit a také boj s daňovými úniky ve svém programovém prohlášení vyhlásila.

Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vláda tedy předložila návrh novely zákona, který na rozdíl od předchozích pravicových vlád nezvyšuje sazbu DPH, ruší jednotnou sazbu ve výši 17,5 %, kterou prosadila předchozí Nečasova vláda a měla platit od roku 2016. Naopak – a znovu to zdůrazňuji, znovu to opakuji – zavádí druhou sníženou sazbu na léky, knihy, nezbytně nutnou dětskou výživu. Je to tedy opatření, které by se mělo – a já věřím, že se také projeví v rozpočtech rodin s dětmi, v peněženkách našich seniorů, v peněženkách našich občanů, a to výrazně, jak již

jsem také řekl, za současného zrušení poplatku u lékaře, poplatků za recept v lékárnách, ale i po zvýšení slevy na dani z příjmu na druhé a třetí dítě u pracujících rodičů, či vrácení slevy našim pracujícím důchodcům.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než vystoupí pan poslanec Stanjura, je zde faktická poznámka pana poslance Okamury, kterému dám dvě minuty.

Poslanec Tomio Okamura: Jenom rychle. Hovořil jsem ve svém projevu o částce 200 korun za Sunar. Tím pádem sleva by byla přibližně o desetikorunu. Takže promiňte, ale mně u pana předsedy rozpočtového výboru překvapuje, že si plete celkovou cenu se slevou. To je jedna možnost. Nebo druhá možnost je, že ani nevíte, kolik stojí základní balení Sunaru. Teď jsem to prověřoval na internetu a stojí právě těch 200 korun. Tak že by vládní koalice ani nevěděla, co navrhuje – sleva dětské výživy, když říká, že Okamurovi nepřipadá velká částka sleva 200 korun. Já jsem nemluvil o slevě 200 korun, Sunar stojí 200 korun a sleva by byla tím pádem v řádu několika korun. Opravdu mě zaráží, že buďto předseda rozpočtového výboru si plete celkovou cenu se slevou, nebo dokonce neví, co vlastně navrhuje, když Sunar sám stojí 200 korun. Nebo už možná máte velké děti. Tak jako tak je to zvláštní. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, paní poslankyně Hnyková.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobré odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Pane poslanče Votavo prostřednictvím pana předsedajícího, poslanci hnutí Úsvit vědí, co znamená pro obyčejné lidi každý přínos do jejich rozpočtu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Nechci to zdržovat, děkuji. Jestli jsem to špatně pochopil, tak pane kolego, se vám omlouvám. Velké děti mám, takže Sunar už nekupuji. Omlouvám se tímto, že jsem to špatně vyjádřil, že jsem vás nepochopil.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. Slovo s přednostním právem má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vzal jsem si tablet, abych mohl přesně citovat z důvodové zprávy, takže to neberte, že to jsou má čísla nebo mé názory.

K tomu, co říkal pan zpravodaj, tak skutečně se musím zastat pana předsedy Okamury, protože kdyby měla být sleva 200 korun, tak si představte, kolik by ten Sunar stál. Jestli bude sleva ve výši 4 % DPH, snížení o 5 % DPH dělat 200 korun, tak asi řekneme, kolik je DPH. Ale to není podstatné.

Myslím, že i ministr financí často přiznává, že zavedení třetí sazby není nejšťastnější krok. Já s tím souhlasím. A že to přinese (nesrozumitelné) zejména těm, kteří ten software dnes mají, to je taky pravda. Změna sazby je pro uživatele v účetním systému jednoduchá (nesrozumitelné). Můžeme říkat, jestli je to dobře, nebo špatně. Takhle budou muset všichni aktualizovat své softwary a budou mít tři sazby. To je prostě fakt, který toto...

Myslím, že v rámci projednávání v rozpočtovém výboru navrhneme několik opatření, která by mohla naplnit cíle, která má vládní koalice, a současně by zabránila vzniku druhé snížené sazby nebo celkově třetí sazby.

Jenom k těm číslům, která jsou v důvodové zprávě, a nemám důvod jim nevěřit. Odhadované snížení nebo odhadovaný dopad do státního rozpočtu, respektive do veřejných rozpočtů celkem u léků je zhruba tři miliardy ročně. My, kteří jsme tady seděli v minulém volebním období, jsme ta čísla slyšeli na mikrofon často. Vy, kteří jste tady nebyli, se zkuste podívat do stenoáznamů. Zejména opozice tehdejší, dnešní vládní ČSSD, mluvila o mnohem vyšších dopadech, než jsou tři miliardy ročně. A já nevím, které číslo je správné. Tady lékařská komunita mluvila – v roce 2013 se snižovalo o čtyři procentní body – o dopadech zhruba pět miliard pro nemocnice. A nemluvalo se jenom o nemocnicích, mluvilo se o segmentu jako celku. U zvýšení o další jedno procento se mluvilo o dalších dvou miliardách. A najednou když se dívám zpátky, nijak to nekritizují, tak odhad dopadu na státní rozpočet je mnohem nižší.

Domnívám se, že tehdejší odhady byly přehnané, ty zvýšené náklady, že tahle ta cifra se spíš blíží realitě, která je uvedená v důvodové zprávě, než tehdejší odhady, které říkaly, jak a kolik dopadne zvýšení sazby zejména na nemocnice. Určitě jsem v průběhu rozpravy na rozpočtovém výboru či v druhém čtení připraven dát... sumy, které tady padaly.

Ted' se vrátím k tomu nepříliš šťastnému a pro některé z nás, kteří jsme pro to hlasovali, vůbec ne jednoduchému rozhodnutí koaličnímu, když jsme zvyšovali naposledy DPH o jeden procentní bod v základní snížené sazbě. Hlavním důvodem, který jsme udávali, bylo zavedení a spuštění druhého pilíře. Tehdejší vláda a tehdejší

opozice se dohadovaly, jaký to bude mít dopad do státního rozpočtu – zavedení druhého pilíře. Vláda odhadovala zhruba šest miliard, ČSSD a odbory přes dvacet miliard ročně, to znamená výpadek příjmů zejména na kapitole sociálního pojištění. Dneska už se nemusíme dohadovat, máme reálná čísla. Dopad za rok 2013 byl necelou jednu miliardu. Ani ne šest, ani ne dvacet.

Vedli jsme tady debatu, co udělá s příjmy státního rozpočtu zvýšení základní i snížené sazby o jeden procentní bod. Mnozí z řad sociálních demokratů říkali, první den, kdy budeme ve vládě, to navrhne vrátit na 20 a 14. A hlavně nám říkali – i když zvýšíte tu sazbu, víc se nevybere. My jsme někteří na to argumentovali, že bychom chtěli pokrýt těch šest miliard. Zase nás čísla rozsoudila. Když se podíváte na plnění – vývoj, daně, DPH za rok 2013, tak celkově zaplatili poplatníci o 30 miliard víc. Z toho 70 % skončilo ve státním rozpočtu a přibližně 30 % ve veřejných rozpočtech. Mluvíme v porovnání rok 2013 a 2012. Takže si porovnejme ta dvě čísla – propad příjmů, zavedení druhého pilíře, a teď ho neobhajují ani nechci vést polemiku o tom, jestli je to dobře, nebo špatně. Necelá jedna miliarda a přínos na straně DPH do veřejného rozpočtu 30 miliard. Z toho říkám přibližně 70 % do státního rozpočtu, 30 krajům a obcím. Letos nechci odhadovat, máme čísla za šest měsíců k DPH, takže si myslím, že nic neukazuje na to, že by výběr byl nižší než vloni. Nechci spekulovat, jestli výběr DPH za rok 2014, o kolik miliard bude vyšší než v roce 2013. To si řekneme v lednu příštího roku. Ale nic nenásvědčuje tomu, že by to bylo nižší než vloni. Takže když si spočteme ta dvě zdaňovací období 2013 a 2014, tak to opatření přineslo minimálně 60 miliard do veřejných rozpočtů, říkám 70 % do státního a zbytek krajům a obcím. A výpadek na druhém pilíři, když byl vloni necelou miliardu, tak letos bude taky necelou miliardu. Myslím si, že je prostor pro to, aby se snížila i základní sazba, když porovnáme ta čísla, že ten prostor ještě existuje, a my to budeme navrhovat. A budeme se ptát těch, kteří tady kritizovali a říkali, že je to úplně špatně a první to navrhovali, proč to dneska nenavrhují.

Myslím si, že možností je několik. Můžeme zachovat dvě sazby, nižší sazby, všechny komodity, nebo, a my to určitě navrhne, abychom měli jednotnou sazbu, a nebude ten náš návrh 17,5 %, bude nižší. Takže ta debata bude zajímavá.

Jenom jsem chtěl dokladovat ta čísla a poprosit třeba i Ministerstvo zdravotnictví do té debaty v rozpočtovém výboru, abychom si přesně řekli, jaké byly dopady zvýšení plus 4, plus 1 a proč jsou odhadované dopady naopak ve prospěch sektoru zdravotnictví a v neprospěch státního rozpočtu tak rozdílné.

A je pravda, že zejména v tom sektoru nemocnic, a zejména veřejných nemocnic, kterých je většina, je to takové trochu přehazování z jedné kapsy do druhé. Ušetříme nemocnicím jako veřejným i těm ve vlastnictví státu, na druhé straně stát jako takový vyinkasuje za to DPH menší peníze. Takže možná by byla zajímavá informace, kolik z toho celkového objemu ve zdravotnictví DPH zaplatí veřejné nemocnice. Nevím,

jestli jsme schopni takovouhle statistiku dostat, jestli to umí Ministerstvo financí, nebo neumí. Bylo by to zajímavé do té debaty i v budoucnosti o DPH vůbec ve zdravotnictví.

A nedá mi, abych neodcitoval, myslím, že je dobré vždycky, když nějak sir Humphrey nám propašuje něco vtipného do důvodových zpráv, to se stává každé vládě, a myslím si, že je to docela vtipné. Zavedli jsme s takovou velkou slávou, ale nevím, která vláda, jestli to už byla Paroubkova, nebo Topolánková, nebo Nečasova, takzvané RIA hodnocení, že to je ono, že tam se všechno objektivně zhodnotí a podle toho se hned pozná, jestli ten návrh je dobrý, nebo špatný. Tak tady je kapitola 8, která zhodnocuje ty dopady, a potom je závěrečné srovnání a výběr variant. Proto jsem si vzal ten tablet, abych to úplně nepopletl, protože to je přesně ukázka, jak funguje nezávislá na politicích, resp. politikům vyhovující státní správa... (Hledá na tabletu.) 8.4 – chvilku vydržte, naštěstí nemám faktickou, takže mám víc času...

Zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení.

Zhodnocení varianty 0 – to je vždycky jako to, že neuděláme nic, aby to ten úředník (nesrozumitelně), kterákoli vláda, kterékoli ministerstvo – v případě ponechání stávajícího znění zákona o dani z přidané hodnoty nebude naplněna koaliční smlouva mezi ČSSD, hnutím ANO a KDU na volební období 2013 až 2017. Tato varianta nevede ke stanovenému cíli, tudíž nemůže být výhodnější než varianta 1.

Zhodnocení varianty 1. Varianta 1 přináší úpravy zákona o dani z přidané hodnoty, vyplývající především z koaliční smlouvy mezi ČSSD, hnutím ANO a KDU na volební období 2013 až 2017. Výběr nejvhodnějšího řešení. Vzhledem k tomu, že cílem této novely je naplnění koaliční smlouvy, v úvahu tedy připadá pouze varianta 1 přijetím novelizovaných ustanovení.

Já myslím, že to je přesně ukázka, jak si ten sir Humphrey a jeho podřízení s námi všemi hrají, protože je úplně jasné, že vládní návrhy vycházejí z vládního programového prohlášení a snaží se naplnit své koaliční dohodnuté vládnutí. A nemusí nám to psát úředníci, kteří tak jako opravdu já bych řekl vstřícně vůči té vládě říkají: když to neuděláme podle vlády, je to špatně, a když to uděláme podle vlády, je to dobře. No co jiného by ty úřady měly říkat než tohle to?

Takže to spíš pro pobavení, já to nekritizuji, spíš jenom že to jsou úplně zbytečné věty, nevím, jestli to někomu platíme, říká se tomu RIA hodnocení a já uznávám, že je pravdivé, že pro vládu je naplnění vládního prohlášení lepší varianta než nenaplnění vládního programového prohlášení. Jenom nevím, jestli na to potřebujeme ještě další úředníky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám zde dvě faktické poznámky. První faktickou bude mít pan poslanec Votava, druhou faktickou pan poslanec Opálka. Pan poslanec Votava stahuje.

Ještě než pustím k mikrofonu pana poslance Opálku, přečtu omluvu pana ministra a místopředsedy vlády Bělobrádka, který se omlouvá od 6 hodin a stejně tak od 6 hodin se omlouvá i pan ministra vnitra Chovanec.

Nyní faktická poznámka pro pana poslance Opálku.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl říci, že hovoříme sice o třech sazbách DPH, ale my už tři sazby máme a máme je dlouho. Je totiž nulová sazba. A o té se nikde nehovoří. Když půjdete do obchodu a koupíte si pivo, tak ta lahev je bez DPH jako obal, a když půjdete do zlatnictví, koupíte si prstýnek, tak zaplatíte sazbu základní, a když si koupíte cihličku investiční zlato, tak to máte s nulovou sazbou DPH. A my tu hovoříme o tom, kolik bude sazba na Sunar, ale přitom investiční zlato prodáváme zcela bez zdanění. Já se ptám, do kdy to tak bude. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pro pana poslance Lobkowicze.

Poslanec Jaroslav Lobkowicz: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, jsem už dědečkem, mám šest vnoučat. Vím, že moje vnoučata nepijí Sunar, jsou kojena. S mateřským mlékem přijímají též imunitu. Myslím, že to je to nejlepší, co může být. Jsou ženy, které mají mnohem více mléka a kojí potom třeba i děti sousedů. To potom je úplně bez DPH – nebo jak to je, když kojná prodá svoje mléko a je to nějaké jiné dítě? (Smích v sále.) Myslím, že tam by mělo být také aspoň nějaké malé DPH, nebo aspoň jídlo pro tu ženu by mělo být lacinější, protože aby měla dost mléka, musí hodně jíst a pít.

To je jen taková malá otázka k zamyšlení. Děkuji. (Potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nikdo nechce dále reagovat, takže se vrátíme k pořadí, jak je uvedeno na tabuli. To znamená, že nyní řádně vystoupí v rozpravě pan poslanec Dolejš Jiří a připraví se pan poslanec František Laudát.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji, pane předsedající. Dolejš Jiří, to znamená, že přišel čas na stanovisko klubu KSČM.

Úvodem asi řeknu dvě základní myšlenky. Je to snad poprvé, kdy tady daň z přidané hodnoty chceme snížit. Vynechám takové drobné snížení, které dlouho nevydrželo, to bylo tuším v roce 2003, když jsme základní sazbu snížili z tehdejších 23 na 19 %. Dneska už to máme zase někde jinde.

Takže je to směr, který je zajímavý, protože obecně je o snižování daní, pro levici zajímavý v tom, že jde o snižování nepřímých daní, ale také je třeba říci, že je na tom sympatické, že se ruší jednotná sazba DPH – to už se asi vpravo bude méně líbit, kde měli jeden čas ikonu jednotné daně –, protože různé sazby ve většině Evropy objektivně sociální funkce plní. Musím říci, a to trošičku oponuji kolegovi Votavovi, ono víc než dvě sazby zas tak rozšířené není. Já jsem se podíval do přehledu, když to vyslovil, a nalistoval jsem tam kromě zmíněného Irska ještě Francii a Lucembursko. Čili to jsou tři z 28. Takže tři je přece jenom trošičku navíc, a teď nemluví o tom, o čem hovořil kolega Opálka, to znamená, že existují výjimky.

Bylo by fajn, kdyby vláda – až budeme mít jasného eurokomisaře, až budou vyjety diplomatické koleje směrem do Bruselu atd. – aktivněji pracovala na myšlence supersnížené sazby, pokud tedy skutečně je to tak snadné to vyjednat. Já se obávám, že to tak snadné nebude, protože ty výjimky byly historicky vyjednány v určitých dobách a teď ty doby nejsou až tak nakloněny, ale i pro nás je to politická priorita a určitě by udělaly radost nejen našim voličům, kdyby se do toho vláda opřela. Ale to teď před sebou nemáme. To je věcí vyjednávání s bruselskou administrativou, aby změnila přílohu příslušné daňové směrnice Evropské unie. Nyní jsme před myšlenkou jednak snížení DPH, jednak zavedení druhé snížené sazby.

Tady bych se zastavil u jednoho momentu, který mi v důvodové zprávě nepřišel zrovna hluboce doložený, byť tam masivně je ona RIA, která nám vysvětluje, že když nebude přšet, nezmokneme, na mnoha stránkách, ale efekt, tzn., že tím snížením daní dosáhneme snížení cen, a to je radost pro konečného spotřebitele, a když toho nedosáhneme, tak radost je minimálně poloviční, protože vypadnou peníze ze státní kasy, ale ceny se nezmění, tak někde ty peníze musí zůstat, tak důkladnější analýza tohoto mi trochu chybí.

Slyšel jsem mediálně lékárníky, jak kalkulují, že léky, a mají na mysli zřejmě léky v prodeji, tedy ne hrazené přes zdravotní pojišťovnu, že by mohly vyskočit o příslušné procento, ale také je pravdou, že podstatná část léků, a bylo by fajn, kdyby v tomto byl větší pořádek, než dosud je, tak ty jsou hrazené zdravotní pojišťovnou a trochu to souvisí i s úhradovou vyhláškou. Takže ten efekt možná nebude až tak velký na naše nemocné a k lékaři chodící, ale i díky za něj.

Co nám na tomto návrhu, když ho v základních myšlenkových konturách podporujeme, vadí, že jsem, tuším, že to bylo ještě před obědem, avizoval jistou změnu. Avizoval jsem ji proto, že nejenom že nám třetí sazba přijde jako trochu administrativní komplikace, to bych si dovolil i souhlasit, ale že je to opatření mělké,

že si můžeme v současné situaci ekonomiky dovolit opatření významnější. Koneckonců byly doby, kdy se to v koaličních strukturách i diskutovalo. Mám pocit, že úplně na začátku jste se bavili nikoliv o desetiprocentní, ale pětiprocentní snížené sazbě. Skončili jste u deseti, protože jste zřejmě chtěli minimalizovat dopady tohoto zákona. Tomu rozumím.

Ale abych předešel, tak se dívám, jestli pan Kalousek tady je, když jsme se bavili o dani z příjmů, tak tu začal recitovat konvergenční program. Jak vláda plánuje zvýšení inkasa toho či onoho daňového titulu. Já jsem ho upozornil, že ne všechno jde na vrub konkrétní úpravy daní, že to může být na konto např. ekonomického růstu. A když jsem se podíval, člověk si to také musí osvěžit, hned si všechno nepamatuje tak stoprocentně, tak u DPH na rok 2016 je tam jako diskreční opatření navrhován nárůst výnosu o 16 miliard. Diskreční, to je takové hnusné slovo, takže přeložím do češtiny, to znamená, že je to jednorázové, že to nebude padat jak mana nebeská prostě pořád a pořád a pořád. Zdá se, že tedy v tomto asi není jasno, protože důvodová zpráva zákona hovoří o efektu do státního rozpočtu, protože je i přiděl do územních rozpočtů, ke třem miliardám, takže zjevně to bude opatření v oblasti lepšího výběru daní. DPH je v tomto ohledu proslulé, jistá opatření byla přijata, řekněme, že tento efekt tady bude, takže kromě ekonomického růstu bude lepší výběr. Takže jsme v plusu na rok 2015 o tři miliardy, na rok 2016 o 16 miliard. Pouze diskrečně, s růstem by to mělo být ještě víc. Takže je tady prostor.

A když uvážíme všechny tyto souvislosti včetně toho, že jsme avizovali, že bychom se přece jen odvážili pro mírnou progresi u daně z příjmů fyzických osob, tak nám vychází, že můžeme udělat jedno, a to je daleko jednodušším opatřením se vrátit, pokud jde o nastavení sazeb, do roku 2011. Nemusíme mít rezervu na penzijní reformu, to tady bylo řečeno, za letošní rok je výpadek opt-outu půl miliardy, na příští rok se odhaduje tři čtvrtě miliardy,lepší se nám výběr daní, aspoň to tedy bylo slíbeno, a i když lepší výběr daní hned nepovede k odstranění všech nedoplatků a daňových zločinů, tak by se to mělo zlepšit, tak tady prostě je polštář. Když jsme se nad tím zamýšleli, tak v podstatě snížení snížené sazby z 15 na 10 %, a jsme ochotni se bavit o rozsahu tabulky přílohy, která je přílohou zákona a která definuje všechny položky, které zde jsou, tak by daňový výpadek mohl být, když budu hodně skeptický, tak pětkrát větší, než je plánováno v této důvodové zprávě. Čili pět krát tři miliardy, jsme na 15 miliardách. Pořád to vychází fiskálně neutrálně, pokud učiníme ty kroky, které jednak slibuje vláda a jednak požadujeme my, daně z příjmů.

Takže to je naše úvaha, čili vstřícnost k tomuto daňovému návrhu a avizo tohoto pozměňovacího návrhu ve druhém čtení, protože si myslíme, že logiku má. Pokud by se udělalo takové opatření, tak si troufnu odhadnout, že u řady položek by se mohl promítnout i poměrně zajímavým způsobem do dalších než jen tří zde uzákoněných nebo navržených položek knihy výživa a léky a že by to tedy bylo pro občany daleko výraznější, a pak bychom o sociálních efektech nejenom volně mluvili, ale byly by

opravdu hmatatelné a radost v podhradí by byla možná několikanásobná. Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec František Laudát, který je také zatím posledním přihlášeným do rozpravy.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru, že to tady konečně řekl naplno. Boj. To je to, oč tu běží. Vy prostě jen potvrzujete to, čemu i v nejhorších snech jsem se zdráhal uvěřit, ale jste zdivočelá levice, která neví, co dělá.

Boj. Nejdrívě zkomplikujeme daňový systém, a pak budeme bojovat proti daňovým únikům. My, co jsme starší a pamatujeme, když byl Šemík ještě hříbě, tak víme, jak komunisté bojovali o zrna, to byl kravál každé léto. Místo toho, aby sklídili obilí, tak bojovali o zrna, až to skončilo potravinovým programem.

K vlastnímu návrhu zákona. Nejsem superdaňový expert ani si na něj nehraji, nicméně k tomu, co platilo, tak tady nezaznělo. Já se domnívám, že tím, že to schválíme, tak připravíme lidi o to, že už tu více jak rok platí úprava platná a účinná od 1. ledna 2015, která by snižovala složenou daňovou kvótu občanům, tak to bude pryč.

Co se týká vlastních tří sazeb. Já prostě nepovažuji za tak zásadní problém to, že to bude administrativně náročné, dokonce paní náměstkyně na můj dotaz nějak dala zhruba dohromady i odhady, co budou stát papíry a zavedení třetí sazby. I když jsou to pro někoho velké miliony, tak v tom kontextu to zase není až tak enormní částka, ale to, co považuji za důležité – nevím, jestli si Ministerstvo financí nechalo udělat nějakou analýzu, jak se skutečně chovali příslušní prodejci, poskytovatelé služeb, komodit, kde došlo právě ke snížení daňové sazby. Ale já jsem se poptával ekonomů. Také z těch, které jsem poptával, tak nikdo mi neřekl, že by měl komplexní přehled, nicméně všichni říkali konkrétní příklady ze světa, že kde k tomu snížení, podobným snížením, došlo, tak si to nechali i prodejci, takže změna cen směrem ke skupinám, kterým vy chcete pomoci, se nedostavila. V zásadě většinou mi říkali, nebo jsem byl upozorněn na to, že zpravidla nastávají dva případy. Za prvé prodejci nebo ten, kdo prodává, si zvýšenou marži o snížené DPH ponechá, druhá skupina případů, že po nějakou krátkou dobu došlo skutečně ke snížení cen a pak se to vrátilo na původní hodnotu, tzn. po krátké době to zase vyskočilo zpátky a zase si tu marži nechali.

Pokud byste skutečně chtěli čistým způsobem, pro mě čistým způsobem a efektivnějším způsobem, pomoci např. rodinám s dětmi, tak by bylo čistší zvýšit jim dávky a poslat peníze přímo adresně. Tam je velká pravděpodobnost, že to nebude zneužíváno, stejně jim dávky posíláte, tak by se tam jen přidaly nějaké peníze, a ne

tady křivit a komplikovat výběr DPH. Samozřejmě, vy jste to tady přiznali, vy dáváte přednost tak, aby zaplatili všichni, před svobodnou volbou, tzn. posílení přímých daní před nepřímými. A to tady zaznělo, je to váš princip, omezujete právo volby každého občana nakládat se svými penězi. Doufám, že v tomhle si rozumíme.

Samozřejmě nesouhlasím s tímto návrhem zákona. Víím, že to prohrájeme, nicméně dávám návrh na to, aby zákon byl zamítnut v prvním čtení.

A je mi skutečně líto, je to legitimní u sociální demokracie, že s takovými návrhy přišla, když kritizovala, už to tady zaznělo, dramaticky jako hrůzu, že zvyšujeme daně v době, kdy teklo dírou do české ekonomiky. Tak nic vám nebrání, abyste tady teď předělali do druhého čtení sazby a vrátili je tam, kam jste chtěli. Jsem zvědavý, zda to uděláte. Ani ve vládním návrhu to zatím tak nečiníte. Je mně to líto u hnutí ANO, které se chce veřejnosti prezentovat jako pravicová strana. Prosim, tohle je důkaz, že v žádném případě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Votava. Připraví se pan poslanec Fiedler.

Poslanec Václav Votava: Děkuji, pane předsedo. Nebudu už reagovat na pana kolegu Laudátu a hodnotit jeho příspěvek. Chtěl jsem navrhnout zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o 10 dnů, to znamená na 50 dní. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Na 50 dní?

Poslanec Václav Votava: O 10 dnů, to znamená na 50 dní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já jsem to špatně slyšel. Děkuji. Pan poslanec Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne ještě jednou. Zazněla tady dneska v diskusi už spousta připomínek a návrhů. Já bych zareagoval na to, co tady zaznělo dneska, myslím, že to bylo dopoledne před odpolední přestávkou, kdy sám pan ministr Babiš tady zmiňoval možnost, že vláda, nebo tedy Ministerstvo financí, zvažuje nebo analyzuje možnost nikoli tří sazeb, ale přejít snad na dvě sazby snížené – 10, 20 procent, jestli jsem to správně zaregistroval.

Už to tady říkali kolegové. Co kdybychom opravdu ve Sněmovně zvážili při projednávání tohoto zákona, zda tedy, jak říkáte, zargumentujete, že to je bod vládní

koalice, že to je jeden z bodů programového prohlášení, na kterém trvá zřejmě pravděpodobně sociální demokracie? A myslím, že pan ministr sám řekl, že to není až tak jeho vize, ale že jste k tomu tlačeni vaší koaliční smlouvou. Mně také připadá ta třetí sazba zbytečná.

Bylo tady zmíněno, že jen dva státy Evropské unie mají tři sazby DPH. Já tedy ještě vím o Polsku, kde ty sazby jsou 8 procent nejnižší, 23 procent nejvyšší, a myslím, že ta prostřední je 12 nebo 15 procent. Teď si nejsem jist.

Jsem rád, že pan ministr na to bude reagovat, že se vyjádří, vidím. (Ministr se hlásí předsedajícimu s žádostí o slovo.) Takže by k tomu řekl svoje.

My v hnutí Úsvit určitě tento návrh, tak jak jsme už avizovali, budeme podporovat, nebudeme to zamítat nebo hlasovat proti. Ale tři sazby opravdu připadají zbytečné, navíc když tady zaznělo, že se analyzuje, zvažuje jít cestou návratu k původním sazbám. A jsem rád, že tady pan ministr zareaguje a dá k tomu nějaké vysvětlení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan ministr zcela jistě zareaguje, protože je přihlášen do rozpravy. Slovo má pan místopředseda vlády a ministr financí. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. My jsme při vyjednávání, samozřejmě říkám svůj názor nebo názor hnutí, určitě by bylo dobré a důležité, aby se to snížení DPH promítlo do cen léků, knih a dětské výživy. Ale trochu mám obavy, že se tak nestane. A diskutovali jsme, jak to zařídit a dohlédnout na to, aby ta sleva šla k občanům.

To, že třetí sazba není jako asi systémově dobře, to víme, nicméně já jsem vyslovil nějakou svoji představu, že máme jednu z nejvyšších snížených sazeb v Evropě, 15 procent. Akorát to je moje představa, nějaký cíl. Já jsem to nediskutoval v rámci koalice.

Ale pokud Chorvati zavedli ten model, tak si myslím, že snižovali sazbu z 25 procent na 10, dokonce velice dramaticky, aby nějak kompenzovali nějaké nařízení pro podnikatele. Takže uvidíme, jak se bude vyvíjet náš rozpočet a naše příjmy a ta opatření, která chceme udělat. Pokud budeme mít pocit, že bychom mohli snížit tu sazbu z 15 na 10 znovu, a měli bychom znovu jen dvě sazby, tak to by byl ideální stav. To uvidíme někdy v roce 2016, tedy pokud tady ještě budeme, a budeme to řešit v kontextu chorvatského modelu. Ale určitě by to bylo ideální a to by možná pomohlo i zjednodušit celkově, protože ty tři nebo čtyři sazby, jak tady říkal kolega, vlastně není úplně ideální stav. Ale to jsou jenom moje představy. Není to diskutováno v rámci koalice. Tak to berte jako soukromé nějaké úvahy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní faktická poznámka pana poslance Volného a po něm pan poslanec Kučera a potom ještě pan poslanec Laudát.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom poznámku na pana kolegu Laudátu, když tady hřímal a přemýšlel, rokoval, určitě kvůli tomu nespí, jestli ANO je pravicová, nebo levicová strana. Já si myslím, že především vy jste udělali bordel všem občanům a politikům v Evropě tím, jestli pravice a levice, a jak se chová pravice a levice ve vztahu k daním. Tak prosím vás, nechte si to. My jsme řekli: trváme na tom, že daně zvyšovat nebudeme, a děláme všechno proto, abychom udrželi státní rozpočet v nějaké rozumné míře, aniž bychom byli nuceni zásadně zvyšovat daně. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já tedy obdivuji obdiv pana ministra Babiše k Chorvatsku. A je to krásná země, to musím uznat.

Já bych se chtěl zeptat na jednu věc, pane ministře. Vy jste tady tvrdil, nebo řekl jste, že víte, že třetí sazba DPH není správně. Můžete mi tedy vysvětlit, proč ji zavádíte?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát, potom pan vicepremiér.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Mě by spíš zajímalo, pan ministr tady teď řekl, že se pokusí dosáhnout, aby sliby byly realizovány. Není mi jasné, jak například výrobce knih donutíte, aby skutečně knihy zlevnil a nenechal si tu marži, v tržním hospodářství. Možná přijdete s dalším bojem. Já nevím.

Jediné, kde si dokážu představit, že se promítne ten reálný přínos pro spotřebitele, bude u regulovaných cen u části léků. Já se v tom přesně nevyznám, jak to tam je, nejsem právě expert na platby ve zdravotnictví. Co se týká lékové politiky, nikdy jsem tady nepochopil ty souboje a tahanice, úhradové vyhlášky, co kam patří, nepatří, co se kam zařadí. Ale tam si dokážu představit, že když je to pevně nastaveno, tak se prostě sníží DPH. Když tam budou nějaké doplatky, část té ceny, tam se to sníží. U ostatního nikoliv.

A docela by mě zajímalo, jestli si Ministerstvo financí dělalo nějakou analýzu v zemích, kde to takto zavedli, v nějakém širším spektru, jaké byly skutečné dopady,

ať už okamžité, nebo slevové. Možná že když někdo skočí z 25 na 10, tak tam z toho něco je.

Tady se odehrávaly v minulosti obrovské souboje o snížení spotřební daně na pohonné hmoty, když to dramaticky vyskočilo. A právě potom také přicházeli ekonomové a Ministerstvo financí s analýzami, že se to nepromítne do ceny, ale jenom si tu marži nechají prodejci a stát přijde o část těch peněz. To tady byly obrovské spory. V krajním případě to byla "nula od nuly pojde". Ale rozhodně by z toho neměli nic spotřebitelé.

A na to, co tady zaznělo od pana kolegy Volného, na to snad ani reagovat nebudu. Víte co – vy nezvyšujete. Ale to se vám zrovna povedlo, když je tady zmíněno, že nezvyšujete daně. (Upozornění na čas.) Dneska podle platných zákonů je zvyšujete.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě omluva pana poslance Černocho od 17. do 20. hodiny.

S faktickou poznámkou, pane ministře, nebo řádně? Budeme to brát jako řádnou přihlášku a nebudu vás omezovat časem. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedající. Já nechápu, o čem pan Laudát stále mluví, pane předsedající, prostřednictvím vás. Já nevím, my žádné daně nezvyšujeme, naopak snižujeme DPH. Já nejsem expert na léky, já vnímám, že údajně u nás jsou léky velice levné, a náš velký problém, ale to by asi pan ministr zdravotnictví mohl říct, jsou reexporty. Jak se to hlídá, kdo to bude hlídat? Já jsem nad tím vyslovil obavy. A to je všechno. My jsme se jako političtí nováčci naučili kompromisy, hlavně já jsem se učil kompromisy, a zjistili jsme, že náš koaliční partner ČSSD, my budeme rádi, když se to projeví v cenách léků, a jednoduše jsme to v rámci koalice takhle domluvili.

To, že dnes říkám, že můj osobní cíl, a teď tady nebudu demagogicky vykřikovat, že TOP 09 a ODS navýšily zvýšenou sazbu DPH z 10 na 15 % s VV. Vy jste ji navýšili. Nevím, o čem mluvíte. My žádné daně nenavýšujeme.

Naše země má asi smůlu v tom, že pokud tu někdo mluvil o Valtrovi Komárkovi, tak já, když byla revoluce, tak jsem tady nebyl, tak jsem se ho ptal, jak to tady bylo s tou Lucernou, s Havlem a s Klausem. Škoda, že jsme se tehdy nešli zeptat, jak budovali kapitalismus vedle nás. Není to ani daleko. My se chodíme ptát, protože elektronický výkaz DPH zavedli Slováci od 1. ledna 2014 a tam jsou konkrétní příklady, jak to funguje, a my se, samozřejmě má to nějaké porodní bolesti, a my se učíme a chodíme tam konzultovat a učíme se. Chceme to zavést a je to efektivní.

A proto ohledně chorvatského modelu, původní informace, které já jsem dostal, jsou takové, že údajně se tam snížilo DPH z 25 na 10 % a vybrali stejné peníze. Když to vezmu přes průměr, vybrali více než 100 %. Ted' přijdu a budeme se jich ptát a budeme to řešit, a potom to můžeme spočítat, a určitě si myslím, že pokud by se nám povedlo vrátit tu sazbu protože pan poslanec Laudát – znovu opakují, vy jste navýšili daně, vy tvrdíte, že jste pravice. Vy jste navyšovali daně, a my je chceme snižovat. Taky je dneska snižujeme. Takže prosím vás, už nemluvte o tom, že něco navyšujeme. Nenavyšujeme nic. Ani pro právnické osoby ani pro fyzické osoby. Opak je pravdou. To bych byl rád, kdybychom už to konečně nějak pochopili. Dá se to samozřejmě zdokumentovat na číslech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktickou poznámku má pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Myslím, že první část, která tady byla, nebylo na ni odpovězeno, zda Ministerstvo financí disponuje nějakou analýzou, zda skutečně snížením DPH se sníží ceny, možná s výjimkou léků. Kdyby ten materiál byl udělaný precizně, tak by tam byla ještě udělaná precizně RIA, tam by byly napsány dopady. Dopady nejenom na stát, mohly by tam být i dopady na obyvatele. To bylo celkem asi jasné. Snížení z 15 na 10 zlevní věci. Jaký bude prostor pro spekulace, to ještě přidávám, to si myslím, že je také jasné, protože najednou začne určitě kde co být možná dětská výživa, pochoutky se změní na dětské výživy. Jak to bude hlídáno? Kde končí kniha a začíná nějaký bulvár nebo něco? Zase se možná dočkáme uměleckého porna, já nevím, ale zřejmě to ministerstvo má nějak vymyšleno.

A ten druhý dotaz byl: Dneska platí nějaký zákon, který je platný a má být účinný od 1. ledna 2015. Platný zákon, který bude, za několik měsíců by byl účinný, tak by snížil o něco málo složenou daňovou kvótu. Na co jsem se ptal? Touto novelou, tím se to zabývá, to znamená, zůstane to na stávající úrovni. To byl ten dotaz.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr a vicepremiér Bělobrádek se omlouvá již od páté hodiny, to je změna v omluvě.

Pan ministr zdravotnictví se hlásí do rozpravy, a má tedy slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené pani poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom fakticky k dotazu, který tady opakovaně zazněl, týkajícímu se dopadu snížení DPH na léčiva. Nejsem úplně přesný matematik, který vám přesně řekne, jak ten vzoreček vypadá, ale mohu potvrdit, že opravdu u všech léků hrazených z veřejného zdravotního pojištění je součást

stanovení té úhrady i sazba DPH, takže i v tom správním rozhodnutí, které ti výrobci, resp. dovozci léků mají, je to obsaženo. Takže při snížení DPH automaticky dojde k snížení úhrady z veřejného zdravotního pojištění, takže se automaticky projeví toto snížení sazby. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále do rozpravy už nikoho nevidím. Ukončili bychom rozpravu a zeptám se, zda pan navrhovatel nebo zástupce navrhovatele, popř. pan zpravodaj chtějí závěrečná slova. Není tomu tak. Budeme se muset vypořádat s návrhy. Já jenom poprosím pana zpravodaje, aby mě sledoval, protože jsem přebíral řízení během bodu.

Návrh na vrácení k dopracování nepadl, padl návrh na zamítnutí. Pan poslanec Holík se hlásí? Ne. To je omyl. Padl návrh na zamítnutí, a rovněž zazněl návrh, aby lhůta na projednání výboru byla zkrácena o 10 dní. Zazvoním a přivolám tak kolegy do sálu.

První, co budeme muset vyřešit, je návrh na zamítnutí. Ten přednesl, pokud se nepletu, pan poslanec Laudát.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh zákona byl zamítnut v prvním čtení. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 27, přihlášeno 151, pro 22, proti 102. Tento návrh přijat nebyl.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům. Já jsem svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru rozpočtovému. Zeptám se, zda je tady ještě jiný návrh na přikázání. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat pouze o přikázání výboru rozpočtovému.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přikázáním tomuto výboru, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 28, přihlášeno je 151, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní musíme ještě rozhodnout o zkrácení lhůty na projednání ve výboru. Návrh je zkrátit o 10 dní.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se zkrácením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 29, přihlášeno je 151, pro 133, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento tisk jsme přikázali rozpočtovému výboru a lhůta byla zkrácena o 10 dní. Končím projednávání bodu 11.

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 259/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji vás, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Prosím, aby se z pověření vlády slova ujal pan ministr zdravotnictví a tisk nám uvedl. Po něm vystoupí pan zpravodaj, kterým byl určen pan poslanec Pavel Volčík.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o léčivech.

Cílem předkládaného návrhu zákona je zachovat stávající možnost předepisování léčivých přípravků na papírový recept. Tato možnost měla být na základě předchozí novely zákona o léčivech k 1. lednu 2015 zrušena a napříště mělo být možné předepisovat léčiva pouze na elektronický předpis. Předkládaný návrh ruší pouze přechod na povinnou plošnou elektronickou preskripci. I po přijetí tohoto návrhu tedy zůstane zachována možnost lékaře po dohodě s pacientem využít stávající dobrovolnou elektronickou preskripci.

Důvodem, proč k tomuto kroku přistupujeme, je naše přesvědčení, že tak výrazný zásah do způsobu práce lékařů, jakým je povinná elektronická preskripce, není dostatečně vyvážen jejími přínosy. Současná právní úprava elektronické preskripce, která v souvislosti s přechodem na systém povinného elektronického způsobu předepisování léčiv se v zásadě nemění, umožňuje, zjednodušeně řečeno, pouze vystavení elektronického receptu na straně lékaře, předání kódu pacientovi, a vydání receptu v lékárně na základě předloženého kódu. Státní ústav pro kontrolu léčiv spravuje v rámci systému elektronické preskripce takzvané centrální úložiště e-receptů, v němž jsou sice obsažena data o takto předepsaných léčivých přípravcích, ale jakékoli další využití těchto dat by znamenalo složitou legislativní změnu a samozřejmě také finanční náklady. Navíc je nutné upozornit, že většina těchto dat je již nyní shromažďována zdravotními pojišťovnami pro účely veřejného zdravotního pojištění. Není tedy smysluplné, abychom v tomto směru dál plýtvali finančními prostředky na rozvoj zmíněného systému. V uplynulých 12 měsících se

prostřednictvím centrálního úložiště elektronických receptů vystavilo přibližně jeden milion receptů, z toho se v lékárnách vydalo prostřednictvím centrálního úložiště pouze 650 tisíc receptů. Ročně se přitom v České republice vydá zhruba 70 milionů receptů. V současnosti se tedy prostřednictvím centrálního úložiště realizuje pouze zlomek všech vystavených receptů. Je tak zřejmé, že v praxi není tento způsob předepisování léčiv preferován, a tudíž ani považován za významně přínosný.

Co se týče nákladů, které by plošné zavedení receptů vyžadovalo, je nezbytné zmínit, že rozšíření kapacity centrálního úložiště tak, aby dokázalo pojmout výše zmíněných 70 milionů receptů ročně, by vyžadovalo investici v řádu 120 až 150 milionů korun. Kromě výdajů na straně SÚKLu představuje zavedení plošné elektronické preskripce také náklady na straně poskytovatelů zdravotních služeb, kteří dosud nekomunikují s centrálním úložištěm elektronických receptů. V současnosti i po zrušení této povinnosti by i nadále zůstávalo v platnosti, že léčivé přípravky s obsahem konopí lze předepisovat pouze na elektronický recept. Návrh v tomto směru žádným způsobem neomezuje připravený způsob předepisování a výdeje konopí.

Chtěl bych tímto také požádat Poslaneckou sněmovnu, aby s posuzovaným vládním návrhem zákona vyslovila souhlas již v prvním čtení. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám, pane ministře, a prosím pana poslance Volčíka, který je zpravodajem tohoto tisku.

Poslanec Pavel Volčík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové. Pan ministr velmi podrobně a pregnantně uvedl novelu zákona, kterou se navrhuje zachování stávající alternativní možnosti předepisování léčivých přípravků. To znamená zachovat možnost předepisovat léčivé přípravky v listinné podobě, tak jak je všichni známe, to znamená na recepty, tak i v elektronické podobě.

V podstatě se jedná o zachování stávajícího právního stavu, který má být změněn od 1. ledna 2015, a to tak, že od tohoto data by bylo možné předepisovat léčivé přípravky pouze v elektronické formě. Takto koncipovaný model preskripce by však představoval existenční ohrožení výkonu praxe přibližně 20 % lékařů, kteří ordinují bez přístupu k rychlému a bezpečnému internetovému připojení. Nejedná se o velká zařízení jako nemocnice nebo velká poliklinická zařízení, ale spíše o lékaře provozující praxe v odlehlejších regionech, kde dostupnost zdravotních služeb je někdy problematická. Zatížení administrativní spojené s elektronickou preskripcí může u řady z nich vést k ukončení činnosti. Navrhovaná právní úprava, která tady byla zmíněna, nezakazuje elektronickou preskripci, tedy nadále může být používána na základě dohody s pacientem, jak bylo řečeno, ale ponechává ji výhradně pro léčivé

přípravny s omezením, to znamená podle § 39 odst. 4 písm. c), a pro přípravky z konopí.

Předložený návrh, tak jak byl předložen, je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Vzhledem k tomu, že ustanovení zákona o léčivech, které zavádí povinnou elektronickou preskripci, nabude účinnosti dnem 1. ledna 2015, je třeba, aby navrhovaný zákon nabyl účinnosti souběžně s tímto termínem. Proto v tom návrhu bylo zmíněno: Rozsah navrhované právní úpravy je omezen pouze na jediné ustanovení zákona o léčivech, a to § 80, který upravuje výhradně povinnost ve vztahu k tomu, zda předepisování léčivých přípravků bude prováděno elektronicky, nebo i s možností předepisování na lékařské předpisy v listinné podobě. Navrhovatel v původním projednávání návrhu zákona navrhl to, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona číslo 95 Sb. o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Mám zde nejprve přihlášku pana poslance Laudáta a tuším, co nám chce sdělit.

Poslanec František Laudát: Děkuji pane předsedo. Vy to víte, ne tušíte, já jsem vám to říkal. Takže jménem dvou poslaneckých klubů TOP 09 a ODS vznáším veto na projednávání v režimu podle § 90. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, námitku registruji, nelze pokračovat v projednávání podle § 90 a zákon projde standardní procedurou.

V obecné rozpravě je dále přihlášen pan poslanec Skalický a připraví se paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, tak jak zde již zaznělo z úst pana ministra i zpravodaje, návrh, který máte před sebou, opravdu ruší povinnost plošného využívání elektronického receptu, vlastně prodlužuje jeho dobrovolnost, jeho využití na základě dohody s pacientem. Důvody, které jsou uváděny v důvodové zprávě, jsou trochu úsměvné. Protože 20 % lékařů, kteří nevlastní výpočetní techniku při tom, že máme 40 tisíc lékařů, tak 8 tisíc že by nevlastnilo výpočetní techniku, je trošku nestandardní číslo. A dovedu si představit, že těch lékařů je samozřejmě daleko méně, i když jsou samozřejmě výjimky, zejména u vyšších věkových skupin. Nicméně i tito lékaři musí

komunikovat třeba se zdravotními pojišťovnami při vyúčtování pomoci výpočetní techniky.

Já bych zde zejména pro kolegy, kteří nebyli v minulém Poslaneckém sněmovně, krátce rekapituloval, proč od 1. 1. 2015 jsme navrhli a byla snaha, aby se elektronický recept používal plošně, nebo chcete-li povinně.

V roce 2007 bylo schváleno Centrální úložiště elektronických receptů, které měl začít budovat SÚKL. S účinností od 1. 1. 2009 mělo fungovat a tyto elektronické recepty se měly používat opravdu na tenkrát dobrovolné bázi nebo stále na dobrovolné bázi, protože byl předpoklad nějaké náběhové křivky, času, aby se toto úložiště vybudovalo a mohlo postupně otestovat. Je pravda, že od roku 2009 téměř do současnosti, a to i přes to schválení povinnosti, elektronické recepty jako takové se opravdu využívají minimálně, tak jak uvedl pan ministr. Čili efekt, který mělo přinést postupně jejich využívání, není veškerý žádný nebo je minimální.

V roce 2012, když jsme schvalovali návrh zákona o léčebném využití konopí, který naprosto striktně zejména na základě požadavku Policie České republiky vyžadoval elektronický recept, a po analýze, jak se elektronický recept využívá v běžné lékařské veřejnosti, jsme navrhli a dohodli se, že tu náběhovou křivku povinného využívání elektronického receptu prodloužíme a od ledna 2015 by měl být používán plošně. Chtěl bych jenom říct, že v prosinci 2012, kdy tento návrh byl schválen tehdejší Sněmovnou, pro toto plošné využití elektronických receptů na základě argumentů, které jsme shromáždili, hlasovalo 141 poslanců ze 153 přítomných, čili asi po stránce odborné a věcné nebyl důvod, aby tento fakt nebyl odsouhlasen, s tím, že dva roky, rok 2013 a 2014, byly považovány za dostatečně dlouhý čas na to, aby se všechny instituce včetně SÚKLu i jednotlivých zdravotnických zařízení na toto připravily.

Chtěl bych zde zdůraznit jeden fakt, který se průběžně nějak opomněl, a to že v každém okamžiku, a to i v tom našem návrhu, který by měl platit od ledna 2015, byla vždy zachována možnost listinné podoby receptu. To znamená, že i když byl elektronický recept vyžadován, že by byl povinný, tak k tomu byla vždy alternativa listinné podoby s tím, že Ministerstvo zdravotnictví prováděcím právním předpisem bude definovat situace, kdy je možné používat listinný recept. Teď řeknu v nadsázce, pokud by pan ministr rozhodl, že listinný recept budou používat lékaři starší 70 let nebo v horách od nadmořské výšky třeba 1 000 nebo 900 metrů, protože tam není dostupný internet, tak je to prostě možné udělat i v té situaci, kterou jsme navrhovali my.

V plošném využití elektronického receptu stále vidíme pozitiva, která stojí za to, aby byla snaha tento recept opravdu využívat v celém zdravotnictví. Tato pozitiva se týkají pacientů, lékařů a zdravotnických zařízení, zdravotnických pojišťoven i

samotných lékáren. Já bych zde uvedl pár příkladů, kdy opravdu si myslíme, že toto smysl má.

Co se týče pacientů, ale i lékařů, tak je to možnost získat kompletní lékový záznam pacienta, a to v reálném čase, vlastně i s historií záznamů. To znamená, že lékař, který předepisuje jakýkoli léčivý přípravek, se dostane k historii a uvidí, co všechno ten pacient bere, což v současné době není prostě možné a není reálné. Tím se za prvé omezí duplicity a zbytečné předepisování řady léčivých přípravků, kdy jeden lékař neví, co předepíše ten druhý, a za druhé se omezí riziko lékových interakcí, které zcela jednoznačně vedou k řadě zdravotních komplikací, protože není prostě možné bez tohoto kompletního lékového záznamu tyto lékové interakce všechny postihnout. Totéž platí samozřejmě pro lékaře a zdravotnická zařízení, kteří tyto lékové přípravky předepisují. Další významná záležitost je, že se dramaticky omezí možnost padělků, protože není problém padělat – a stále se to děje – lékařské předpisy. Jestliže vám centrální úložiště nabídne unikátní číselnou řadu, tak pochopitelně se toto riziko výrazně sníží.

Pro zdravotní pojišťovny potom platí dvě výhody. Za prvé, budou dostávat recepty v elektronické podobě v podstatě v reálném čase, čili ne až následně, kdy je přepisují v lékárnách, a zejména se sníží pro ně administrativní náročnost. A tím, že se sníží počet předepisovaných léků, když se sníží duplicity, tak poté klesnou náklady na zdravotní pojištění, protože prostě zdravotní pojišťovny budou platit méně léků, které se vydají – což by mohlo zajímat samozřejmě i pana ministra financí.

U lékáren se ušetří mj. čas na ruční přepisování receptu do elektronické podoby. Již zde zaznělo, že je zhruba 70 mil. receptů ročně zpracováváno v papírové podobě, takže administrace s nimi je celkem jasně náročná. Lékárníci spočítali, že jejich přepis do digitalizované nebo elektronické podoby představuje v nějakém čase zhruba 330 mil. korun za rok, jestliže vezmeme pracovní dobu lidí, kteří přepisují. A to, co je zásadní a významné, je to, že léků, jestliže jich je předepsáno hodně, které se nevyužívají celé, které proexpirují u pacientů doma, tak těchto léků v roce 2012 bylo zlikvidováno – tj. těch, které se zaplatily a nevyužily – zhruba 550 tun, dámy a pánové. A to něco stojí. Množství léků, které jsou takto vlastně znehodnoceny, představuje částku vyjádřenou v korunách od dvou do čtyř miliard. Samozřejmě, že elektronický recept toto nevyřeší vše, ale výrazně může snížit počty duplicit a potažmo lékových interakcí.

Česká republika, pokud by opravdu rezignovala na možnost zavedení plošného využití elektronického receptu, bude téměř jedinou zemí i v oblasti střední a východní Evropy, která by tuto možnost nevyužila. Z března letošního roku země jako Bulharsko, Maďarsko, Polsko, Slovensko, Rumunsko, všechny zavedly nebo budou zavádět v letech 2013 až 2017 plošný nebo povinný elektronický recept, samozřejmě vždycky s určitou výjimkou. Čili jsem přesvědčen, že za benefity, které se projeví

jednak v možnosti ovlivnění zdraví občanů přes snížení lékových interakcí a zabránění lékových komplikací, které existují a jsou, až po úspory v lékové politice, kdy se předepíše méně léků a zabrání se duplicitám, což se projeví třeba i v úhradách ze zdravotního pojištění, prostě stojí za to ten elektronický recept v nějakém čase mít plošný, nebo chcete-li, povinný. Na druhou stranu vím, že Centrální úložiště elektronických receptů a SÚKL nemá zatím dobudovanou kompletně celou infrastrukturu a není připraveno na nápor 70 mil. receptů.

Proto se domnívám, a chtěl jsem i požádat pana ministra, aby zvážil možnost odložení účinnosti zákona třeba o dva nebo tři roky, ale aby v tom zákoně zachoval možnost nasazení plošného využití elektronických receptů. Protože jestliže tuto možnost dneska, řekněme, zlikvidujeme nebo ji necháme pouze na dobrovolné bázi, tak se už nikdy nebo v nějakém reálném čase k této možnosti nevrátíme a pracně za pět, deset, patnáct let to znovu budeme zkoušet. Protože se zcela jasně ukázalo, že během minulých pěti, sedmi let dobrovolná báze prostě nefunguje. A jsem přesvědčen, že ty benefity za to prostě stojí. Děkuji vám. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní dám slovo panu poslanci Šarapatkovi, který se chce vyjádřit k hlasování, které proběhlo. Prosím.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuju, pane předsedající. Chtěl bych jenom oznámit, že jsem hlasoval proti zamítnutí a ve sjetině mám pro zamítnutí. Takže bych prosil o opravu. Děkuju.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, je to hlasování číslo 27. Uvádí se to pouze pro stenozáznam, takže není zde žádost o zpochybnění hlasování. Děkuji.

Faktickou poznámku má pan poslanec Pavel Antonín, tak bude mít prostor dvou minut.

Poslanec Pavel Antonín: Vážené kolegyně, vážení kolegové, z odborného z hlediska je mi naprosto jasné, že elektronické recepty dřív nebo později musí být. Je to jednoznačné a pochopitelné. Bohužel po roce 1989 vznikla většina soukromých zdravotnických zařízení jak praktiků, tak specialistů, tak pediatrů, tak stomatologů. Když si to spočítáte, od té doby uběhlo zhruba čtvrt století a životnost těchto ambulancí zrovna je v té fázi obměňování. Ta generace zrovna teď dospívá do toho, kdy bude ty ordinace předávat. A musím říct, že opravdu mám třeba kolegyni, která se omlouvala na pojišťovně, že nemůže odevzdat v létě dávku, protože syn je na táboře a ona sama to není schopna pro pojišťovnu stvořit. Takže taková skupina lékařů určitě existuje.

Je škoda, že jsme v minulém volebním období zmeškali situaci, kdy vznikaly zákony, kdy se přeregistrovala tato zdravotnická zařízení, a v této době byla ideální doba, kdy se dalo udělat, že do těch smluv se dala nová zdravotnická zařízení zrovna navázat na elektronické recepty. A tento jedinečný okamžik jsme opravdu promeškali.

Předseda PSP Jan Hamáček: A nyní již s řádnou přihláškou paní poslankyně Soňa Marková. Připraví se pan poslanec Štětina.

Poslankyně Soňa Marková: Přeji hezký den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se velmi krátce vyjádřila k návrhu zákona, který máme nyní před sebou. Je to návrh Ministerstva zdravotnictví, který směřuje právě k úpravě zákona číslo 378 o léčivech. Úprava obsažená v tomto materiálu je rozsahem pouze marginální, jedná se o odstranění povinnosti elektronické preskripce, která by jinak nabyla účinnosti právě 1. 1. 2015. Pan ministr nám tento materiál předkládá, jak se v poslední době stalo jeho zvykem, spolu s žádostí o vyslovení souhlasu již v prvním čtení a spolu s odůvodněním, že je třeba stihnout právě ten termín 1. 1. 2015, aby povinnost vydávat elektronické předpisy vůbec nevznikla.

Často slyšíme, že jeden z faktorů, který zásadně prodražuje léčbu, je prudký rozvoj drahých moderních technologií a léčebných postupů. Stejně tak ale je třeba si uvědomit, že právě větší využití komunikačních informačních technologií a prostředků vykazuje velkou míru potenciálního šetření peněz z veřejného zdravotního pojištění. Koneckonců tady bych se hlásila k tomu, co tady bylo řečeno mým předřečníkem panem doktorem Skalickým. Z tohoto pohledu šel projekt elektronických receptů rozhodně tím správným směrem.

Nyní máme na stole materiál, kterým ponecháváme současný stav. Ti, kteří budou chtít vydávat elektronické předpisy a připravili se na to, mohou. Ti, kteří nechtějí, pro ty se nic nezmění. Materiál hovoří o tom, že praxe není připravena. Neříká však nic o tom, proč není připravena. Byla chyba na straně veřejných institucí, které měly vytvořit zázemí? Byla chyba na straně poskytovatelů, kteří se z mnoha důvodů nechtěli nebo nemohli připravit? A hlavně, jakým směrem vůbec se bude elektronizace našeho zdravotnictví dále ubírat? Je tedy dobře, že zákon nebude projednáván podle § 90, protože je rozumnější, podle mého názoru, připravit takový pozměňovací návrh, který by pouze o rok či o dva tuto povinnost odložil, ale úplně nezavrh. Ministerstvo by totiž podle mého názoru nemělo jen vytvářet normativní příkazy či takovému vytváření přihlížet, ale mělo by vytvářet podmínky pro celý rozvoj našeho zdravotnictví. A já si myslím, že to je úkol právě Ministerstva zdravotnictví a že se ho zhostí lépe, než tomu bylo doposud.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan poslanec Jiří Štětina a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den, děkuji za slovo, vážený pane předsedo, vážená vládo. Já to mám na jednu stranu velmi jednoduché, protože to, co chci říct, zde přede mnou shodně řekli i kolegové. Navíc jsem se již omluvil i panu ministrovi zdravotnictví, že ho nepotěším a nebudu hlasovat pro tento návrh. Ale je slušností to říct dopředu. Nicméně velmi stručně se k tomu vyjádřím také.

Předkládaným návrhem zákona se v podstatě vylučuje elektronická preskripce léků a navrhuje se zachování stávajícího způsobu předepisování léků, tedy tužkou na papír. Důvodem pro zachování stávajícího stavu, má být ta skutečnost, že přibližně 20 % předepisujících lékařů není dosud vybaveno příslušnou výpočetní technikou, což by v praxi počínaje 1. lednem 2015 pro tyto lékaře znamenalo nemožnost pro svoje pacienty předepisovat léčivé přípravky a léky. Pro mě je však argument, že 20 % lékařů nemá počítač a neumí s ním pracovat, naprosto neobhajitelný. Pokud vím, ambulantní segment zdravotnictví je u nás privatizován déle než 20 let a za tu dobu si mohli kolegové vydělat na počítače a také se s nimi naučit pracovat. Také já jsem se ve svém vysokém věku musel naučit elementárně používat PC a ovládat programy v nemocnici, kde pracuji. Jsem přesvědčen o tom, že bez elektronizace zdravotnictví nelze realizovat žádnou reformu, a dokonce ani žádnou drobnou změnu k lepšímu. Například elektronický chorobopis, který bude moci využívat lékař, i když přijde pacient, který není v jeho kartotéce, samozřejmě papírové. Stejně tak jako zbytečná opakovaná vyšetření, předepisování léků a všechny duplicity až multiplicity. Jde pouze o zachování statu quo, zakonzervování současného systému neprůhlednosti financování zdravotnictví, včetně (nesrozumitelné) zdravotníků obecně.

Chtěl bych jenom na závěr zdůraznit, že zdravotnictví není ani levicové ani pravicové a nemělo by být populistické. Jak jsem v úvodu řekl, já tento návrh nemohu podpořit a myslím si, že to, co zde řekli přede mnou, jak kolegyně Marková, tak i kolega Skalický, prostřednictvím pana předsedajícího, kdyby se nám podařilo dát takový pozměňovací návrh, který odloží účinnost tohoto návrhu o dva až o tři roky, tak se může vlk nažrat a koza zůstane celá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Štětinovi. Nyní mám přihlášku elektronickou pana poslance Víta Kaňkovského. Potom pan poslanec Heger. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, předem se omlouvám, protože řada argumentů, které zmíním, již byla zmíněna kolegy, ale přesto bych se rád k této problematice, která dle mého názoru je pro zdravotnictví velmi důležitá, také krátce vyjádřil.

Úvodem chci zmínit, že předkládanou novelu vítám a za sebe ji podpořím. Co už ale není pro mě až tak úplně pozitivní, jsou fakta, která k této novelizaci vedou. Důvodová zpráva uvádí fakt, že přibližně 20 % předepisujících lékařů nedisponuje potřebným IT vybavením, a jak už tady zaznělo, možná někteří i určitými počítačovými znalostmi. Z lékařské praxe vím, že to je skutečně pravda, a pokud se pohybujeme v regionech, tak už to tady zaznělo, máme zde generaci lékařů důchodového věku, kteří skutečně doposud s IT technologiemi pracují velmi omezeně, a možná to není ani tak záležitost finančních prostředků, že by nechtěli investovat finance do pořízení IT technologií, ale buď nechtějí, nebo možná ani už nemají sílu se tyto nové technologie učit.

Rád bych ale zmínil ještě jeden důvod, který v důvodové zprávě chybí, a tím se nechci nijak dotknout ministra zdravotnictví ani Ministerstva zdravotnictví. Ale chceme-li být korektní, tak je třeba říci, že potíže nejsou jenom na straně zdravotnických zařízení, tedy na straně lékařů, ale že potíže jsou i na straně centrálního registru elektronických receptů. V poslední době se v odborné veřejnosti a v různých médiích tato problematika poměrně do šířky probírala, a i když procento předepsaných receptů na elektronické recepty neustále vzrůstá, stále se jedná o poměrně nízké počty. A je třeba říci, že pokud se nezlepší komunikace mezi centrálním registrem elektronických receptů a provozovateli zdravotnických zařízení, tak nelze tento systém naplno spustit. Obávám se, že by skokové, striktní nařízení elektronické preskripce přivedlo naše zdravotnictví do nebezpečného chaosu. Mrzí mě, že musím toto říci, ale považuji to za důležité.

Přes toto zmíněné si dovoluji požádat a apelovat na Ministerstvo zdravotnictví, aby v projektu elektronizace receptů, a nejenom receptů, ale i zdravotnické dokumentace dále pokračovalo. Považuji to za důležitý krok dopředu, a byly tady zmíněny zásadní důvody. Jedním z nich jsou důvody ekonomické. Polypragmasie v českém zdravotnictví je obrovským problémem. Zmiňoval to tady kolega Skalický, zmiňoval to tady kolega Štětina. My jsme skutečně státem, kde se setkáváme s pacienty, kteří denně užívají 10 až 15 druhů léků, z nichž mnohé mají zásadní antagonistické účinky, které jsou pro ty pacienty velmi nebezpečné. Ale kromě toho to přináší obrovský ekonomický propad a já jsem přesvědčen o tom, že pokud se nám podaří projekt elektronizace receptů dovést do zdárného konce, to ale znamená s tím, že bude fungovat komunikace na obou stranách, že nám to přinese velký ekonomický profit. Ale kromě toho nám to přinese podstatně větší bezpečí pro naše pacienty a o to by nám mělo jít především.

Takže za sebe říkám ano, elektronizace receptů, ale v tuto chvíli systém není dobře připravený, nefunguje ani na straně provozovatelů, ani na straně SÚKLu, který spravuje centrální registr elektronických receptů, a pokud bychom spustili striktně projekt elektronických receptů od 1. 1. 2015, jsem přesvědčen o tom, že by to naše zdravotnictví a hlavně naši pacienti odnesli a to si nemůžeme dovolit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců za Úsvit.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Nyní se slova ujme přihlášený pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážení členové vlády, dámy a pánové, moji předřečníci a paní předřečnice řekli vše podstatné, tak mi dovoluť už jenom několik málo připomínek k projednávané problematice.

Já bych v první řadě rád řekl, že jednoznačný postoj funkcionářů z Evropské unie byl vždy k elektronickému receptu takový, že to je jedno z opatření, která vysoce efektivizují zdravotnické systémy tam, kde to opatření bylo zavedeno. Já tedy vítám diskusi, která je poměrně vstřícná vůči tomu, aby zákon definitivně elektronický recept neodvolal a aby se dále diskutovalo o případném možném dalším náběhu. Jistě k tomu bude na zdravotním výboru příležitost.

Samozřejmě není pochyb o tom, že problémy s IT systémy, které postihly medicínu, obzvlášť výrazně vedou k tomu, že veškerá elektronizace a veškeré projekty v oblasti digitalizace informací jsou vnímány s určitým stupněm podezření. Ale připomeňme si jenom to, že doba, ve které žijeme, je charakterizována obrovským stupněm vývoje logistiky a obrovským stupněm vývoje bankovních služeb, a obě tyto sféry stojí na obrovských výpočetních systémech, které fungují a bez kterých by tyto sféry nemohly být zdaleka tak výkonné, tak jak nám slouží dnes. Samozřejmě benefity pro zdravotnictví jsou zjevné a je potřeba pro ně dále připravovat podmínky. Myslím si, že přestože je pravdou, že ten vývoj v posledních měsících a minimálně roce nebyl příliš příznivý pro to, aby ten systém mohl být spuštěn od roku 2015, ale nejsou to překážky, které by byly nepřekonatelé na věky.

Poslední, co bych chtěl říci, je, že jedním z velkých nepřátel zavádění elektronického receptu byli lidé z vedení České lékařské komory. Mě to jako lékaře mrzí, omlouvám se všem lékařům zde přítomným, kterých se to možná také dotkne, ale tlaky, které byly proti tomu zavedení, opravdu České lékařské komoře velkou ozdobu neudělaly a současná aktivizace některých lidí, kteří se zase točí jako dobří lobbisté okolo toho, aby ten elektronický recept byl odsunut, byla zjevná. Je to škoda.

Ale máme tady historický precedens. Franklin Delano Roosevelt, když se snažil reformovat americké zdravotnictví, tak v době, která u nás byla prvorepubliková, narážel jako na největší odpůrce právě na lékařskou asociaci americkou. Bohužel, i když všichni víme, že bez lékařů náš systém kultivovat nejde a že k tomu mají největší potenciál, tak na druhou stranu je potřeba vnímat i potřeby systému jako celku, potřeby jeho efektivity, ekonomiky a potřeby pacientů, které jsou zde zcela zjevné.

A těch 20 % lékařů, o kterých se zde již opakovaně mluvilo, že nemají počítače, to už se před několika lety probíralo a vždy, když já jsem o tom s těmi příslušnými skupinami, lidmi mluvil, tak se smáli a říkali: No, nějak se vám politikům bránit musíme. A smáli se při tom.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hegerovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Igor Nykl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Igor Nykl: Pěkné odpoledne, vážené kolegyně, kolegové. Trochu bych se zastal České lékařské komory, protože elektronizace ve zdravotnictví je určitě pěkný pojem, ale víme, jak jsme s tím pojmem zacházeli a co se povedlo v elektronizaci v našem zdravotnictví. Máme tady projekt IZIP, který prý nám záviděla celá Evropa, a víme, že teď ho řešíme s tím, že je to minus 2,2 miliardy, a pořád se z toho projektu nemůžeme vyvázat. Čili beru velmi závažně, když řeknu elektronizace. Bohužel v českém zdravotnictví to nemusí být tak optimální, jak by se mohlo zdát. Ale samozřejmě elektronizace je cesta budoucnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Nyklovi. Kdo dál? Samozřejmě ještě faktická poznámka pana poslance Hegera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Omlouvám se, na mě i mí straničtí kolegové volají, ať nemluví, ale přece jenom musím zareagovat na pana kolegu Nykla prostřednictvím pana předsedajícího.

K tomu IZIPu bych jenom dodal, že asi před šesti týdny bylo zastaveno policejní šetření a ten případ byl dán k ledu. Takže bohužel žijeme v zemi paradoxů, protože obecný názor byl takový, jak ho zde pan kolega Nykl prezentoval. Ale přes to všechno je potřeba, abychom se o elektronizaci a o její další racionální využití dále starali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli ještě dál někdo do rozpravy, protože všechny přihlášky jsou vyčerpány. Ještě v rozpravě pan zpravodaj. Prosím pana poslance Volčíka.

Poslanec Pavel Volčík: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dovolil bych si navrhnout zkrácení doby k projednávání na 50 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Na 50 dnů, čili o deset dnů zkrátit. Dobře.

Ještě někdo v rozpravě? Pokud ne, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Pan ministr? Ano. Prosím pana ministra Němečka, aby se ujal svého závěrečného slova.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci poděkovat za velmi racionální a korektní rozpravu k tomuto bodu, která podle mne je vedena velmi dobrými úmysly. Troufám si možná trošičku být skeptický k tomu, jak tady zaznělo, co to všechno přinese, jak to bude perfektní, protože sice záměry tam mohou být, ale víme, jak to mnohdy u nás skončilo. Čili ne vždycky všechna ta pozitiva se naplní. Vybavuji se mi tady v této souvislosti slova bývalého ruského premiéra Černomyrdina, který říkal: "Mysleli jsme to dobře, ale dopadlo to jako vždycky." Ale pevně věřím, že tak tomu v případě elektronické preskripce nebude.

Jsem přesvědčen, že v rámci projednávání tohoto návrhu ve výboru dojdeme k nějakému konsensuálnímu stanovisku. Sám za sebe říkám, že jsem k němu připraven. Není mým cílem tady zhatit trvale elektronizaci zdravotnictví, ale přiznám se, že v rámci našich motivací převažovaly obavy jednak z finančních nákladů a jednak z toho, že systém na to nebyl připraven. Ale znovu opakuji, nepochybují, že najdeme řešení, které jednak tedy zabrání možným negativům a jednak nezabije definitivně elektronickou preskripci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Ptám se, jestli má pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Nemá. Jenom mě, prosím, kontrolujte, pane zpravodaji.

V rozpravě nepadl jiný návrh než na zkrácení lhůty k projednání o deset dnů. Dobře. Budeme tedy pokračovat tím, že se budeme zabývat příkázáním výboru k projednání, protože žádný návrh na vrácení a zamítnutí tady nebyl.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Nevidím. Budeme tedy o tom hlasovat. Nejdřív vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými hlasovacími kartami. Ještě jednou zkusím ukončit hlasování.

Omlouvám se, hlasování číslo 31 prohlašuji za zmatečné. Můžete se přihlásit svými hlasovacími kartami. Prosím.

V hlasování číslo 33 se budeme zabývat příkázáním výboru pro zdravotnictví.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 33 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 33. Z přítomných 118 pro 116, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o zkrácení lhůty o 10 dnů, tedy na 50 dnů.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 34 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 34. Z přítomných 122 poslanců pro 121 poslanec, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví a lhůta byla zkrácena na 50 dní. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod číslo 12.

Pro jistotu mám tady jednu nevyřízenou omluvu, respektive už dvě. Budu konstatovat omluvu pana poslance Martina Komárka od 17.30 z osobních důvodů a paní poslankyně Anny Putnové od 18.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 260/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček, který je u stolu zpravodajů. Požádal bych pana poslance Bohuslava Svobodu, který je zpravodajem pro první čtení, ale kterého nevidím. Ten je podle záznamů omluven. Poprosil bych výbor pro zdravotnictví, aby se dohodl na novém

zpravodaji, abychom ho mohli odhlasovat ještě předtím, než bude úvodní slovo. Může někdo z výboru pro zdravotnictví?

Dobře, takže pan kolega Krákora bude zpravodajem. Rozhodneme o tom v hlasování číslo 35. Ptám se, kdo je pro to, aby pan poslanec Krákora byl zpravodajem tohoto tisku. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 35. Z přítomných 121 poslance pro 111, proti 1. Návrh byl přijat. Máme tedy nového zpravodaje.

Nyní požádám pana ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka o jeho úvodní slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl předkládaný návrh zákona novelizující zákon o veřejném zdravotním pojištění. Jde o návrh vycházející z programového prohlášení vlády, které v části týkající se zdravotnictví, obsahuje mimo jiné závazek ke zrušení regulačního poplatku za recept i za ošetření v ambulantní sféře, a to s účinností od 1. ledna 2015.

Regulační poplatky ve zdravotnictví představují nespravedlivou sociální zátěž občanů, kteří se již tak často nacházejí v nepříznivé životní situaci a tím vytvářejí překážky v přístupu ke zdravotní péči. Původně byly tyto poplatky zakotveny do právního řádu se záměrem, že zabrání plýtvání s finančními prostředky veřejného zdravotního pojištění na takzvanou zbytnou péči.

Související administrativní i finanční zátěž dopadající jak na lékaře, tak na pacienty přitom neodpovídá jejich přínosům a nakonec neplní ani cíle, pro které byly zavedeny. Ostatně také z těchto důvodů byly například ve Spolkové republice Německo již ke konci roku 2012 zrušeny poplatky za ošetření u lékaře. Podle dat Ústavu zdravotnických informací a statistiky došlo sice okamžitě po zavedení regulačního poplatku za ambulantní ošetření k poklesu z přibližně 129 milionů na 107 milionů vyšetření ročně, nicméně v bezprostředně následujícím roce 2009 již opět počet vyšetření stoupl na přibližně 116 milionů ročně, kde se udržuje i nyní. Regulační funkci poplatků lze tedy považovat ve srovnání s poplatkem za využití pohotovosti za značně omezenou.

Poplatek za recept, resp. v době zavedení poplatku za položku na receptu, sice snížil počet ročně vydaných receptů, ovšem nijak zásadně se neprojevil v celkové spotřebě léčivých přípravků. Je to především lékař, který musí znát zdravotní stav pacienta a podle toho rozhodnout, zda léčivý přípravek předepíše, či nikoliv. Jen stěží je poté možné takový poplatek považovat za regulační a zatěžovat povinností jeho úhrady pacienta, který je navíc již zatěžován u velké části léčiv spoluúčastí ve formě doplateků. Současně vzhledem k řadě dalších faktorů působících v oblasti cen a úhrady

léčiv mají poplatky za recept pouze marginální vliv na čerpání finančních prostředků ze systému veřejného zdravotního pojištění na lékárenskou péči, proto se jejich zavedením nere realizovala úspora ani v této oblasti.

Cílem navrhované právní úpravy je tedy zrušení regulačních poplatků ve zdravotnictví s výjimkou regulačního poplatku za využití lékařské pohotovostní služby nebo pohotovostní služby v oboru zubního lékařství. Tento poplatek zůstane jako jediný zachován, a to ve stávající výši 90 korun. Principiálně zůstanou zachovány také výjimky z jeho hrazení, jakož i stanovený účel použití vybraných poplatků, to znamená, i nadále bude platit, že poskytovatel je povinen použít vybrané regulační poplatky na úhradu nákladů spojených s provozem a modernizací příslušného zdravotnického zařízení.

Na závěr je třeba uvést, že výpadek příjmů poskytovatelů zdravotních služeb ze zrušovaných poplatků bude těmto poskytovatelům kompenzován. V tomto ohledu připomínám zejména přijatou novelu zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění číslo 109/2014 Sb., která nabyla účinnosti 1. července, a pro systém veřejného zdravotního pojištění v roce 2015 to bude znamenat zdroje příjmů ve výši 4,2 mld. korun.

Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně a páni poslanci, předložený návrh odstraňuje právní úpravu, která ve vztahu k pojištěncům vyhledávajícím potřebné zdravotní služby představuje zátěž a přitom nevede k významně efektivnějšímu využívání zdravotních služeb, a proto se na vás obracím s žádostí o podporu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a požádám pana zpravodaje Jaroslava Krákora, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Poté otevřu rozpravu.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já myslím, že i když jsem náhradní zpravodaj, tak že mám velice ulehčenou úlohu svým předřečníkem, panem ministrem, protože si myslím by bylo nošením dříví do lesa tady opakovat to, co řekl pan ministr. Víte, že cílem tohoto návrhu zákona je zrušení všech poplatků kromě pohotovostních služeb dospělých, dětí a zubních lékařů, kompenzován je výpadek zvýšení platby za státní pojištění a to je asi tak všechno. Souhlasím s tím, co řekl pan ministr. O poplatcích tady byla již řeč, také jsme o tom diskutovali několik dní. Nebudu zbytečně zdržovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za zpravodajskou zprávu. Otevírám všeobecnou rozpravu. Jako první vystoupí pan předseda Tomio Okamura s přednostním právem. Připraví se pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zrušení zdravotnických poplatků v Úsvitu podporujeme. Je to zcela v souladu s naším volebním programem.

V diskusi o zdravotnických poplatcích bychom si ale měli hned v úvodu jasně říci – chceme opravdu to, co se tu veřejně léta deklaruje, tedy zamezit zneužívání lékařské péče? Pakliže ano, tak potom tím posledním, co by mělo být zpoplatněno, je podle našeho názoru lékařská pohotovost. Pokud jde o zubní pohotovost, tak tam její zneužití nijak nehrozí. Bolavý zub vám pouze vyvrtají a s dalším ošetřením musíte ke svému lékaři. Neznám člověka, který by se vyžíval ve zneužívání zubařů a chodil si dobrovolně vrtat nebolící zuby. Naopak, Česká republika před sebou tlačí velký problém, kterým je finanční nedostupnost kvalitní zubní péče pro chudší lidi. Po celém světě rozeznáte chudé od bohatých právě podle zubů. To, co nám připadalo jako antikapitalistická propaganda, je dnes bohužel realitou. Podívejte se svým spoluobčanům na zuby a hned uvidíte, jak hluboko mají do kapsy. Bude to často velmi smutný pohled do české reality. Neošetřené zuby a dásně ovšem nejsou jen kosmetický problém. Kromě časté bolesti přinášejí následně i další choroby, včetně kardiovaskulárních. A tady my poslanci jen proto, že odpíráme ošetření v řádu stokorun, si vyrábíme pacienty, které pak léčíme s milionovými náklady. Nehovořím tu jen o pohotovosti, ale vůbec o celkové komercionalizaci zubní péče.

Samozřejmě, standardní lékařská pohotovost je složitější problém. V České republice nějak zmizel koncept rodinného lékaře, takže když vám dítě večer zvrací, prostě nemáte volbu a musíte na pohotovost, často jedinou v okrese, a to bez ohledu, zda jde o hloupost, nebo ne. Riskovat nesmíte a nemůžete. Už vůbec nemluvíme o tom, když si useknete kus těla nebo si do oka stříknete kyselinu. – Nevím, čemu se tady kolegové smějí. Městský policista se směje, no dobře.

Chtít regulační poplatek za ošetření skutečně akutního problému, který si platíte v rámci zákonného pojištění, je podle našeho názoru nesmysl a je to protiústavní a to říkám bez ohledu na judikáty Ústavního soudu, protože zdravý rozum a Ústava říkají, cituji, že "občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči".

Řešit zneužívání pohotovosti je třeba jinak. Jednak dát lidem možnost řešit neakutní případy jinak než pohotovostí. V zahraničí se v některých zemích například osvědčil model lékařské pomoci po telefonu, kdy lidé v první fázi s lékařem

konzultují příznaky, a pokud evidentně nejde o nic dramatického, lékař poradí, co udělat, případně co koupit v lékárně, a vše se obejde bez návštěvy pohotovosti.

Dalším případem je, a to samozřejmě také musím zmínit, skutečné zneužívání péče. Tady je možné se zamyslet nad možností, aby lékař na pohotovosti vyhodnotil, zda ošetření bylo skutečně bezpodmínečně nutné, nebo ne, a měl možnost vystavit nějaký účet na nadstandard, kterým je neakutní ošetření mimo ordinální hodiny, protože naprosto souhlasím s tím, že zneužívání pohotovosti je třeba zpoplatnit, sankcionovat. Pokud ale má člověk bolesti, je v ohrožení, tak by měl mít možnost dostat okamžitou pomoc i bez jediné koruny v kapse, a to proto, že na to má právo, a to dokonce v rámci pojištění zaplacené.

Děkuji za pozornost. A jak jsem říkal, samozřejmě my ten návrh podpoříme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Tomiu Okamurovi. Nyní se slova ujme pan kolega Leoš Heger. Ještě předtím, než mu dám slovo, budu konstatovat další omluvu, a to od 18 hodin z osobních důvodů pana poslance Františka Váchy.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pane ministře, ještě jednou hezký letní podvečer. Evergreen regulační poplatky pronásleduje tuto Sněmovnu asi osm let. Myslím si, že dnes před sebou máme jakousi labutí píseň regulačních poplatků. Možná bude stát za to přece jenom uzavřít celou tu osmiletou periodu určitým rozbořem a pohledem na to, jak to s těmi poplatky doopravdy bylo. Než tedy ten mečbol tady pan ministr odehraje definitivně, dovolte mi, abych byl trošku obšírnější než běžně, ale budu se snažit to zase v této době nepřehánět.

Jediné plus, které lze nalézt na rušení regulačních poplatků po vyhraných volbách, je fakt, že zrušení bylo ve volebním programu ČSSD, je legitimní a že ČSSD, která ústy ministra Němečka ten návrh předkládá, je ve svých názorech konzistentní. To, že jsou tady tyto plusy, přesto ale není ten hlavní argument pro to, že by se jednalo, alespoň podle názoru TOP 09, o krok pro zdravotnictví a pro pacienty úplně správný.

Byla tady řečena řada faktů nebo názorů a já s nimi nebudu polemizovat, přestože ty, s kterými nesouhlasím, musím alespoň zmínit. Poplatky regulují. Ta čísla, která tady citoval pan ministr zdravotnictví z analýz ÚZIS, říkají, že u většiny případů se jedná u většiny segmentů asi o 10% pokles proti stavu před zavedením, a samozřejmě je těžko říct, jak by ten stav vypadal, kdyby ty poplatky nebyly, a nakonec za rok za dva se to asi dozvíme.

Druhým faktem je, že pro zdravotnická zařízení je to velmi potřebný příjem a pro celý systém rovněž. Poplatky jsou stavně konformní, i když v Ústavě je to, co jsme slyšeli, že každý má nárok na bezplatnou zdravotní péči – v mezích, které stanoví zákon, tady ovšem neoznámilo. A to je u poplatků naprosto v pořádku zákonem definované.

Zmínil bych ještě to, že poplatky, které do dnešního dne zbyly, jsou silně sociálně zastřešené, že je u nás péče dostatek, dostupnost je z evropského hlediska pro všechny potřebné výborná a zůstávají doklady nadbytku péče, jako je např. vysoký počet kontaktů občanů s lékařem, který je minimálně dvojnásobný oproti evropskému standardu. Už za několik měsíců, nebo zhruba půl roku, kdy byly zrušeny hospitalizační poplatky, se jasně ukazuje, že narůstá počet hospitalizovaných, přinejmenším v dlouhodobé péči. Spoluúčast ve zdravotnictví je u nás nízká a to je paradoxem, protože v naší zemi je přitom tolerována podstatně vyšší spoluúčast v sociální sféře, jak je známo z poplatků, které musí odvést pacient ve formě odvedení důchodu, nebo ne pacient, ale klient sociálního zařízení, kde je dlouhodobě umístěn.

Obecně platí, že zdravotnictví je zkoušený resort, že ve zdravotnictví je tendence výrazně expandovat náklady, nové technologie a potřebné finanční zdroje, a cesta navyšování vnitřní efektivity systému se bez použití dalších finančních zdrojů hledá velmi těžko. Tudiž jediné řešení, jak zvyšovat efektivitu systému, pokud zdroje máme omezené, a připomněl bych jenom, že zdroje na zdravotnictví jsou omezené i v nejbohatších zemích světa, tak jediné řešení, jak zvyšovat efektivitu, jediné řešení, jak zvýšit a zlepšit zdravotní služby, je navyšovat efektivitu v systému, jestliže další zdroje nemáme, a to je velmi obtížné a spočívá to v různých plošných regulacích.

Obecně se ví, že systém všeobecného zdravotního pojištění a nárokových úhrad vede v celém světě, v každém z takovýchto systémů, vede k extrémní nadprodukci výkonů a regulace jsou nutné ve veřejném zájmu udržitelnosti. Ve věcech regulací a jejich nezbytnosti v systémech z veřejného zdravotnictví mi dovoluji ocitovat významného levicově orientovaného teoretika zdravotnických systémů Petra Hávu, toho času působícího na Fakultě sociálních věd, který mj. působil jako poradce Vladimíra Špidly v době jeho angažmá na Ministerstvu práce a sociálních věcí a na Ministerstvu zdravotnictví, působil jako poradce tehdejší poslankyně Parlamentu ČR doktorky Fischerové, která se na dlouhá léta proslavila jako autorka tzv. paragrafu Fischerové v zákoně č. 48/1997 Sb., který zakazoval jakékoli příplácení za péči, která je hrazena ze všeobecného zdravotního pojištění, pokud není uvedeno v zákoně explicitně jinak.

Doktor Háva, takto dostatečně představený a připomenutý na této parlamentní půdě, v roce 1999 v jedné ze svých publikací napsal – teď cituji: "Zdravotní pojištění je zatíženo existencí morálního rizika, tzv. moral hazard, jak říkají ekonomové, na

straně pojištěnců, ale i na straně poskytovatelů zdravotnických služeb. V případě pojištěnců platí, že pokud nejsou pojištěnci zainteresováni na uchovávání svého zdraví, může docházet k jejich neodpovědnému chování a ke zbytečnému nebo odvrátitelnému poškození jejich zdravotního stavu, a tím k zvyšování spotřeby péče. A je známo," dále cituji, "že někteří pojištěnci se také mohou snažit spotřebovat nadměrný rozsah péče."

Dále náš levicový autor říká, že "z hlediska ekonomiky zdravotnictví je důležité hledat způsoby, jakými lze zainteresovat pacienty, poskytovatele i plátce zdravotních služeb ve vztahu k jejich chování s ohledem na snížení vzniku morálního rizika. Na straně pacientů jsou používány různé spoluplatby, které lze využít zejména v případech zdravotnických služeb, které jsou charakterizovány vyšší cenovou elasticitou poptávky, jako je ošetrovatelská dlouhodobá domácí péče, rehabilitace, stomatologické služby, léčiva."

Často bylo proponenty zrušení regulačních poplatků argumentováno ze strany proponentů zrušení regulačních poplatků, že lékař je ten hlavní hybatel toho, kolik péče pacient vyčerpá, jeho slovo platí a je na jeho zodpovědnosti, aby tuto péči čerpal pacient racionálně. Tím se často argumentuje, že nepotřebujeme regulační poplatky, že všechno zvládnou lékaři. Znovu budu citovat doktora Hávu: "Obdobně jako u pacientů při chybějící zainteresovanosti na straně poskytovatelů zdravotních služeb a při nedostatečných kontrolních mechanismech může vést jejich chování ke zbytečným ztrátám, jako je poskytování nadměrného rozsahu služeb, nabídkou vyvolaná poptávka služeb, ekonomicky nevýhodné preskripční chování atd." Definitivní konec citací.

Tedy jak říká levicový teoretik, na straně lékařů jsou tlaky z nejrůznějších důvodů vysoké. Náklady na revizní systém jsou však tak velké a revizních lékařů s dostatečnou kvalifikací je málo, že je velmi obtížné jenom tímto způsobem lékaře jako rozdělovatele peněz a dostatečného množství zdravotní péče kontrolovat, je velmi obtížné a nikdy není dostatečné, pokud nad každým lékařem by nebyl revizní lékař alespoň z jedné poloviny své náplně práce. Spoluplatby pacientů jsou tedy dobrým pomocníkem, a přestože jsou na straně pacientů prováděny různými nedokonalostmi a omezeními, zčásti určitě fungují a navíc přinášejí peníze.

Přímé peníze a spoluúčast ve zdravotnictví se koalici, která chce zrušit poplatky, nelíbí. Máme zdravotnický systém, kde je objem poskytovaných služeb stále zbytečně vysoký v mnoha případech, a řada parametrů jako počty kontaktů pacientů s lékaři, které už jsem zmiňoval, počty hospitalizací, délka hospitalizací či kapacita lůžkových fondů, to je jasné. Zároveň ale je potřeba říci, že spoluúčast, proti které současná koalice vystupuje, je oproti srovnatelným zemím nízká a po zavedení regulačních poplatků byla postupně výrazně sociálně zastropovaná. Přes to všechno mají spoluplatby výrazný finanční efekt a často citovaných zhruba pět miliard ročně

reprezentuje výrazný přínos pro zdravotnictví vzhledem k jeho relativnímu podfinancování a navíc k tomu přichází již zmiňovaný efekt racionalizace poskytování zdravotnických služeb. Výnos, jak je často kritizován, vychází opravdu od skutečně nemocných pacientů, ale je to výnos, který je pro individuálního pacienta zastropován, a jeho velká část navíc pochází od pacientů s lehkými onemocněními. Výnos pro zdravotnictví od těžkých pacientů znamená jen skutečně minimální podíl na jejich vlastní celkové ceně léčby, a tudíž nenarušuje princip pojistného krytí pro katastrofální náklady.

Není pochyb o tom, že regulační poplatky mají řadu nešvarů, které bylo potřeba dořešit. Pár příkladů za všechny: Opakované platby 30 korun indikovaných lékařem nebo řetězení poplatků v případě indikace konziliárního vyšetření jiným lékařem samozřejmě vyvolávaly u pacientů protesty a někdy úšklebky. Bylo potřeba udělat další úpravy a něco z toho jsme připravovali, když jsem byl součástí Ministerstva zdravotnictví, ale hysterie opozice z regulačních poplatků v minulém vládním období byla tak veliká, že žádné další racionální kroky a úpravy de facto neumožnila. Výsledkem je, že poplatky se nyní ruší prakticky úplně a peníze, o které byl rozpočet všeobecného zdravotního pojištění navýšen ze státního rozpočtu, přijde vniveč a vyplacených pět miliard korun, které mohly být využity pro další technologický rozvoj zdravotnictví, nyní budou, tak jak se říká, tzv. projedeny. Možná to pomůže pěti až deseti procentům nejchudších obyvatel této země, ale zbylých 90 % populace mohlo zdravotnictví bez problémů dále přispívat. Budiž, rušení regulačních poplatků je legitimní politické rozhodnutí. Já, a teď budu mluvit za celý klub TOP 09, Starostové a nezávislí ho však považujeme za rozhodnutí špatné, a proto si dovoluji v další části rozpravy předložit návrh na zamítnutí zákona v prvním čtení. Bude demokraticky hlasováním rozhodnuto, a i když náš názor jistě nepřeváží, bude alespoň pro budoucnost zaznamenán jako jednoznačné stanovisko, co naše zdravotnictví a co nejtěžší nemocní podle našeho názoru potřebují.

Dovolte mi ještě na závěr dodat, že celý tento rozsáhlý příspěvek měl za úkol předvést, že regulační poplatky a jakákoli regulovaná a sociálně rozumně zastropovaná spoluúčast nebyla ani mými předchůdci, kteří ji prosadili, ani mnou samotným, který se ji snažil upravit a obhajovat, tato spoluúčast nebyla prosazována pro to, aby někomu škodila. Měla aktivizovat lidi, aby se více zajímali o své zdraví, prevenci a zdravý způsob života, měla vedle mimořádně vysoké solidarity zdravých s nemocnými v našem systému posílit navíc ještě solidaritu mezi méně nemocnými a více nemocnými a měla pomoci vyšší efektivitě zdravotnictví a těm nejtěžším pacientům, kteří zdravotnictví potřebovali a budou potřebovat v těch nejtěžších a nejdražších nemocech. Klasifikovat podporu regulačních poplatků jako nelidskost a asociální chování vůči potřebným lidem, jak nám to bylo často vyčítáno, je stejné, jako kdybych zde tvrdil, že protahování vládního výběru evropského komisaře je jen snahou premiéra této země jí škodit. To si jistě nikdo nemyslí. Politická rozhodnutí se často přijímají s rizikem vedlejších dopadů, někdy se daří prosazovat snáze a někdy

obtížnější a hlavně někdy jsou populární více a někdy méně, bez ohledu na jejich prospěšnost či škodlivost. A priori tedy pokládat spoluúčast ve zdravotnictví za pokus vyvolávat škody lidem této země je špatné.

Poplatky jsem obhajoval v nejlepších úmyslech. Proto chci věřit, že jejich zrušení, které zde bude jistě ještě dále obhajováno současnou koalicí a jejími příznivci, toto zrušení, jak jsem řekl, je legitimní, není předkládáno ve snaze této zemi škodit. Možných opatření na zlepšení našeho zdravotnictví je samozřejmě více, a nezbyvá mi než věřit, že pokud ke snížení nebo zrušení spoluúčasti zrušením poplatků nakonec dojde, naše zdravotnictví si se vzniklými ztrátami nějak poradí. Ze strany Ministerstva zdravotnictví to však bude vyžadovat novou práci a velmi tvrdou na hledání způsobu, jak efektivitu zdravotnictví dále zvyšovat a nejenom natahovat ruce pro další peníze od státu.

Děkuji a v další rozpravě se přihlásím se svým návrhem. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Budeme pokračovat, nejdříve faktickou poznámkou pana poslance Igora Nykly a poté paní poslankyně Soňa Marková. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Igor Nykl: Pěkný dobrý večer. Vážené kolegyně a kolegové, na rozdíl od pana docenta Hegera jsem skutečně odpůrce regulačních poplatků a zkusím být také stručný.

Když jsem se zamýšlel nad tím, jak se zaváděly zdravotnické poplatky, tak jsem se tak díval na různé úvahy na internetu a byla tam taková jedna zajímavá úvaha, že vysvětlením může být v Česku i to, že máme všichni rádi Járu Cimrmana. Jára Cimrman byl průkopníkem bádání ve slepých uličkách a Češi jsou v tom dokonalí. Čili já bych přirovnal zavádění zdravotnických poplatků k takovému bádání ve slepých uličkách, a to proto, že když jsme je zaváděli, tak v té době vlastně všechny okolní země od toho ustupovaly. V roce 2001 se zavedly v Rakousku a v roce 2003 je Rakušané zrušili. Zrušily se v roce 2006 na Slovensku, 2008 v Maďarsku, nejsou vůbec zaváděny a nebyly zaváděny v Polsku a v současné době vlastně nedávno zrušilo regulační poplatky i Německo. Nemyslím si, že ve všech těchto zemích jsou lidé, kteří problematice zdravotnictví nerozumějí a dělají nerozumné kroky. Čili i tento příklad. Jsme země, máme tyto okolní státy, vidíme, že bychom byli bílou vránou, a jejich zdravotnictví je mnohdy dál než naše. Čili myslím si, že je to velmi rozumný krok.

Co je ale pravda, nad čím možná se budeme muset v budoucnu zamýšlet, je zrušení tzv. hospitalizačního poplatku, což ale není regulační poplatek. Tam si myslím, že v budoucnu může být nějaká cesta. Jak se to má nazývat a podobně, to je jiná věc.

Nicméně jednoznačně souhlasím s krokem Ministerstva zdravotnictví a s tím, co koalice nyní navrhuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Nyklovi za jeho příspěvek i za dodržení času. A nyní tedy s řádnou přihláškou paní Soňa Marková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Ještě jednou krásný den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych také vystoupila se stanoviskem, tentokrát poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy, k tomuto návrhu zákona. A i když budu delší než obvykle, tak určitě nebudu tak dlouhá jako kolega Heger.

Dovolte, abych připomněla na začátku jeden důležitý fakt. Od února tohoto roku leží v Poslanecké sněmovně návrh zákona z dílny KSČM, který má číslo sněmovního tisku 126 a kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění. A právě tento návrh ruší, pokud by byl připuštěn k projednávání, což bohužel současná vládní koalice nedovolila, ruší všechny regulační poplatky a zároveň zavádí roční limit 2 500 korun na hrazení doplateků za léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely částečně hrazené ze zdravotního pojištění. Je to proto, že KSČM se dlouhodobě plně staví za zájmy pacientů, a opakovaně, a protože v tuto chvíli můžu říct, že jsem pamětníci, se tak stalo v roce 2008, kdy jsme poprvé předkládali zákony a následně pozměňovací návrhy právě k zákonu o veřejném zdravotním pojištění na úplné zrušení takzvaných regulačních poplatků.

Současná vládní koalice nyní předkládá svůj návrh zákona na zrušení většiny těchto poplatků, kromě poplatků za pohotovost. Nicméně jistě jste zaznamenali, a je to poněkud úsměvné, že ještě předtím, než byl vůbec tento návrh zákona předložen, tak se v médiích objevila různá negativní prohlášení vedoucích představitelů vládní koalice nebo z části vládní koalice, právě na téma zrušených hospitalizačních poplatků a vlastně i těch poplatků jako celku. Nabýváme dojem a vypadá to tak, že zrušení zdravotnických poplatků posloužilo jako líbivé téma a lákadlo pro voliče, ale ve skutečnosti jako by nikdo kromě KSČM nechce poplatky rušit. (Posměch některých poslanců ČSSD a hnutí ANO.)

No už jenom to, že to tak dlouho trvalo... A nebyl projednán náš návrh, který jsme předložili, jak už jsem říkala, leží tady od února, takže to tak trošku vypadalo.

Ted' trošku historie pro ty, kteří jsou tady noví a neznají přesně genezi, která je ohledně poplatků. Ústavní soud dne 20. května 2008 rozhodl o ústavnosti takzvaných regulačních poplatků i přesto, že byly zavedeny bezprecedentním způsobem, a to přijetím rozsáhlého pozměňovacího návrhu předloženého v rámci druhého čtení zákona o stabilizaci veřejných rozpočtů. Vy, co jste tady déle, si to jistě pamatujete. Toto přijetí poplatků byl vlastně typický přílepek, protože nebylo možno ho vůbec dostatečně posoudit, projednat v řádném legislativním procesu. V souvislosti s tím se tedy jeví poněkud zábavný ten hlasitý křik, který jsme slyšeli od pravicové opozice, že se třeba nemohli dostatečně vyjádřit k projednávanému zákonu o státní službě, protože to, co se dělo při přijetí tohoto zákona, to nemělo obdoby. A když vezmu, jak to bylo dál, když to prošlo Poslaneckou sněmovnou tímto způsobem, tak Senát tuto závažnou změnu vůbec neprojednal a poslal to dál k podpisu prezidentu republiky. Takže jenom abychom si připomněli, jak to tedy bylo v roce 2008.

Ústavní soud ve své argumentaci, když tedy řekl, že regulační poplatky jsou zákonné a odpovídají Ústavě, využil argumentaci tehdejšího ministra pana Tomáše Julínka, že jediným důvodem k zavedení poplatků je jejich regulační účinek proti nadužívání zdravotní péče. Soud se na základě toho vyhnul námitce, že za péči při jejím poskytování se neplatí, tím, že poplatky nepovažoval za placení péče, ale za jakousi legitimní regulaci. Jako důležitou podmínku legitimnosti ale uvedl, že nesmí být pro nikoho rdousící překážkou přístupu k péči. Ani jedna z těch uvedených podmínek, to znamená ani regulace ani ta rdousící překážka, v podstatě následně nebyla splněna. A sám Ústavní soud tehdy vybídl zákonodárce, aby to případně změnili, pokud se objeví, že nějaká z těch podmínek nebyla splněna a že má eventuálně ty poplatky zrušit. Nakonec tak ale částečně učinil Ústavní soud sám poté, co v době Nečasovy vlády byl poplatek naopak navýšen u hospitalizací ze 60 na 100 korun.

Podle našeho názoru u pacientů, kteří zdravotní péči doopravdy potřebují, jsou poplatky bezdůvodnou překážkou přístupu k této péči. Tato překážka potom má i diskriminační charakter, protože pro některé pacienty se jeví jako nepatrná, ale vždy existuje určitý počet pacientů trvale nebo momentálně neschopných platit.

V médiích i třeba od samotného bývalého ministra zdravotnictví pana Hegera potom opakovaně zaznívala věta, a já ji teď cituji a je výrazně v rozporu, co tady před chvílkou pan kolega Heger řekl, protože on tady před chvílí řekl, že poplatky regulují, ale on sám se v minulosti vyjádřil, a já skutečně cituji: "Regulační poplatky sice nic neregulují, ruší se však nebudou, protože zdravotnictví vybrané peníze potřebuje."

Dříve deklarovaný regulační účinek v případě nadužívání zdravotní péče zpochybnila i fakta, která uvedl Český statistický úřad. Pan ministr, když teď předkládal zákon, tak i některá čísla uvedl. Regulační poplatky snížily v roce 2008 počet návštěv u ambulantních specialistů – a je otázkou, jestli bylo dobře, že to byli

například gynekologové a stomatologové, dále na pohotovostech – a zároveň došlo k navýšení pro systém mnohem dražších výjezdů zdravotnické záchranné služby. Již v roce 2009 ovšem opět narostl počet návštěv o 12 procent oproti roku 2008. Lze se tedy důvodně domnívat, že případný pokles frekvence návštěv u lékaře není důsledkem zmenšeného nadužívání, ale tím, že sociálně nejslabší pacienti od návštěv kvůli výši poplatků upustili.

I časté tvrzení, že každý, kdo není v nemocnici, si stejně musí platit hotelové služby, je poněkud nespravedlivé. Pacienti přece nemohou ovlivnit to, zda je budou léčit a jak dlouho v nemocnici pobudou. Pro některé to byl velký problém, a to i v případech, že nekouří, nepijí, nehrají na automatech a neposílají si esemesky, jak jsme to tady stále dokola v minulých volebních obdobích slyšeli od zastánců poplatků ve zdravotnictví.

Od roku 2000 stouply výdaje občanů na zdravotnictví víc než trojnásobně. Lidé dávají za zdraví více než 40 mld. korun kromě toho, co zaplatí na zdravotním pojištění. V roce 2007, kdy pacienti ještě neplatili regulační poplatky, tvořily soukromé výdaje obyvatel za zdraví 14,8 % a zavedením poplatků se spoluúčást zvedla o 2 %. Já bych jenom chtěla připomenout, že v souvislosti s tím, co teď slyšíme, že musíme kompenzovat všem, kteří dříve přijímali zdravotnické poplatky, to, že teď už je mít nebudou, bych připomněla, že nikoho nezajímalo, že spoluúčást pacientů mezi lety 2007 a 2008 stoupla o 2 % a občanům to rozhodně nikdo nekompenzoval. A ještě navíc vlastně v důsledku hospodářské krize a v důsledku všeho, co bylo, tak vlastně ty výdaje byly ještě větší. Neustále také stoupají doplatky za léky, takže ten problém se neustále zvyšuje.

Za poslední čtyři roky ztratil segment zdravotnictví 30 mld. korun právě v důsledku ekonomické krize. I to je třeba si připomenout. Regulační funkce poplatků od samého začátku byla zvlášť pochybná u chronicky nemocných, zdravotně postižených, u lidí s úrazy, u dobrovolných dárců krve a kostní dřeně a také u hospitalizovaných, kteří ve zdravotnickém zařízení zemřeli, a celkově v situaci, kdy o četnosti návštěv u lékaře a o předepsaných léčích rozhoduje lékař, nikoliv pacient. Ani jedna informace o přínosu zavedení tzv. regulačních poplatků nebyla a doposud není podložena žádnou skutečně seriózní analýzou. Já jenom připomínám, že jsem opakovaně v minulých volebních obdobích tady na tomto místě požadovala od různých ministrů, aby doložili seriózní analýzu toho, jak regulační poplatky přispěly, nebo jestli vůbec nějaký přínos regulační nebo jinačí měly. Nikdy jsem se žádné odpovědi nedočkala.

Stále také není vůbec jasné, nakolik lidé, kteří péči potřebovali, k lékaři nešli či nebrali předepsané nutné léky, nakolik tak ohrozili své zdraví, nebo dokonce život, a v konečném důsledku vlastně jsou dneska pro systém zdravotnictví dražší. Zdravotnické poplatky tak byly zavedeny podle našeho názoru proto, aby si pacienti

prostě zvykli na to, že zdravotnictví je podnikání jako každé jiné a že za zdravotní péči se musí platit. Tím se otevřela cesta změny od solidárního zdravotnictví pro všechny potřebné pacienty, které je garantováno Ústavou ČR, na placené luxusní služby jen pro ty, kteří budou mít dostatek finančních prostředků. Z těchto důvodů se také okamžitě po zavedení poplatků začalo hovořit o placených nadstandardech, o řízené péči, o různých pojistných plánech i třeba o takové věci, jestli si vzpomínáte, že si budou moci pacienti zaplatit pár tisíc za svého operátora apod.

Samozřejmě je nutné z důvodu kompenzace výpadků příjmů, tedy ne proto, že by to regulovalo, ale protože to byly prostě příjmy, dodat finanční prostředky do systému zdravotnictví. Jsou však ale jiné cesty, které nebudou představovat zásah do již tak hubených peněženek velké části občanů ČR, zvláště v situaci, kdy podle kvalifikovaných odhadů každoročně unikají ze zdravotnictví finanční prostředky ve výši několika miliard korun. Poplatky navíc regulují vždycky jen poptávku, nikoliv nabídku zdravotních služeb. Pokud existuje vazba mezi poplatkem a zdravotnickým zařízením, které jej vybralo, a zákon to dosud explicitně přikazoval, vzniká poptávka těch, kteří jej vybírají, aby jejich pacienti platili tyto platby co nejvyšší. Tato poptávka je tím silnější, čím jsou více ohroženy jiné zdroje příjmů, a to se právě za minulých pravicových vlád ve zdravotnictví stalo. Připomeňme to, že pravicová vládní koalice v minulých volebních obdobích nastavila vražedný mix: restriktivní úhradové vyhlášky, navyšování DPH, inflace a negativní důsledky svých katastrofálních takzvaných reforem.

Významný vliv na zvýšení nákladů v celém sektoru zdravotnictví mělo zvyšování sazeb DPH, zejména razantní nárůst snížené sazby na 15 % v roce 2013 a přefázení některých zdravotnických prostředků ze snížené do základní sazby DPH. Dopad pro rok 2013 pro celý systém zdravotnictví byl minus 4 mld. korun. Na druhou stranu snížení sazby DPH o 1 % jen u léčiv vydávaných a hrazených na recept znamená snížení zátěže systému o 500 mil. korun za rok. Vláda tedy má možnost kompenzovat případný nedostatek finančních prostředků systémově, ne z kapes pacientů, a vrátit princip solidarity do celého systému. Namátkou vybírám: snížení sazby DPH ve zdravotnictví, trvale zrušit stropy na pojistné u nejbohatších příjmů – uvědomme si, že to zrušení bylo jenom na dva roky, a je potřeba, aby ministerstvo včas tuto problematiku řešilo; navýšení procenta HDP na úroveň srovnatelnou s ostatními státy EU, protože ČR je trvale pod tímto procentem, a v neposlední řadě také důslednou kontrolou finančních toků ve zdravotnictví tak, aby se s těmito solidárními veřejnými prostředky neplýtvalo a byly vynakládány skutečně účelně.

Z těchto důvodů, které jsem tady řekla, podporuje poslanecký klub KSČM vládní návrh zákona, ale současně avizují předložení pozměňovacích návrhů, které budou rušit všechny zdravotnické poplatky, anebo alternativně započítávání 90korunového poplatku do sociálního limitu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Soně Markové za její vystoupení. Slova se ujme pan poslanec František Laudát a připraví se pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já začnu tím, že si vezmu zcela jasnou a zřetelnou dikci pana předsedy Okamury, takže převedeno do postoje TOP 09 zrušení zdravotnických poplatků v TOP 09 nepodporujeme. Padl tady, a já doufám, že už to bude procedurálně jasné, návrh na zamítnutí v prvním čtení. Pan kolega Heger říká, že to ještě navrhne, tak aby už to nemusel případně, pokud ještě nebude znova diskutovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pane poslanče, registruji váš návrh, registroval jsem i návrh kolegy Hegera.

Poslanec František Laudát: Zdravotnictví není moje parketa, nicméně vzhledem k tomu, že se to tady táhne dlouhé roky, tak jsem si vyžádal analýzu, bohužel čerstvější Parlamentní institut nemá, jak se ve vybraných zemích – nebyl jsem zadavatelem – přistupuje k těmto záležitostem, s tím, že někdo vybral zřejmě relevantní země: Belgii, Dánsko, Estonsko, Finsko, Švédsko, Francii, Maďarsko – tam tedy se stala nyní změna –, Německo, Nizozemí, Portugalsko, Rakousko, Slovinsko. A jak to tam funguje? Zda jsme byli takoví Mart'ani, když tady přišlo na to, že chceme nějakým způsobem zavést ať už regulační, neregulační, ale první nějaké poplatky ve zdravotnictví.

Panu Okamurovi se tady podařilo trefit kozla mezi oči. Protože musím říci, že dokonce i v těch zemích, které zcela výjimečně v té studii uváděných poplatky nemají nebo se vůbec nedají takto chápat, tak vlastně vypadává většinově, že si někdo platí buď všechno, nebo podstatně velikou část, s výjimkou vyjmutých skupin, tak je to právě za péči o chrup, ve většině zemí je to dokonce za léčení neplodnosti, umělé oplodnění. Z těch všech zemí, které jsem jmenoval, a je to studie myslím z roku 2007, tak jediný, kde by se dalo zcela jasně říci, že zdravotnické poplatky nebyly a nejsou, tak to je Slovinsko a bylo to Dánsko. Nicméně v Dánsku a v dalších zemích, tam, kde nejsou, byli v té době dirigováni pacienti předem určeným lékařům, takže nebylo právo volby. Někde skutečně ty poplatky se poměrně drsně snaží... (Poslanec Laudát se odmlčel kvůli rušení v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Já požádám kolegy, kteří diskutují o jiném tématu, než jsou zdravotnické poplatky, a nemají slovo, aby případné diskuse přenesli do kuloárů a nechali pana poslance Laudátu řádně přednést svůj projev.

Poslanec František Laudát: Děkuji. ... Poměrně drsně se snaží skutečně přistoupit k regulaci, takže i pro některé poměrně zásadní výkony je tam spoluúčast 30, 50, 80 %.

Nebudu tady zdržovat. Chceme se pokusit dneska projednat všechny body. (Ozývá se potlesk zprava.)

V řadě případů jsou to skutečně poplatky na úrovni, které mají přispět alespoň k uvědomění, že lékařská péče není zadarmo, že obecné zdravotní pojištění nestačí. Někde se vytvářejí kasty lidí, protože je samozřejmě pojištění pro všechny, ale pak si můžete platit nadstandard nebo na soukromých zdravotnických zařízeních, která nejsou v systému, takže bohatí se můžou dostat k lepším technologiím, k lepší péči než většinová populace.

Pokud jste chtěli skutečně dát do toho sociální aspekt, tak skutečně tudy cesta nevede. Mohli jste vyčlenit řadu těch kategorií. Mohli jste dát, že zdravotnickou péči si budou moct pacienti odečíst z daní. Mohli jste změkčit podmínky – i když já je nepovažuji za vůbec dramatické –, aby to nepostihovalo sociálně slabé skupiny.

Pan ministr. Trochu mě to překvapuje, nicméně jste součástí této podivné koalice. Tady padlo něco ve smyslu, že to je antisociální. U vás mě to překvapuje, ale dobře, jste v koalici, v jaké jste, která chce tady budovat zpátky socialismus, je to vaše právo volby, neboli část voličů si vás zvolila, část ne, ti můžou akorát brečet.

Nicméně jenom bych se omezil na přečtení závěrů té analýzy: V naprosté většině zkoumaných států se pacienti podílejí na financování zdravotnictví nad rámec veřejného zdravotního pojištění. Spoluúčast má formu poplatků, doplňkových a přímých plateb hrazených poskytovateli zdravotních služeb. Povinná spoluúčast nad rámec veřejného zdravotního pojištění není v Dánsku a ve Slovinsku. Tady bylo konstatováno, že ještě se tou cestou vydali Slováci a Maďaři. Maďaři, dobře víte, jak se teď vozí. A my budeme jejich populismus platit konkrétně v České spořitelně.

Z odborných analýz národních zdravotních systémů zkoumaných států adresovaných Evropské komisi pro databázi vyplývá, že hlavní důvod zavedení spoluúčasti pacientů na financování zdravotní péče byla redukce výdajů z veřejného zdravotního pojištění získáním dalšího zdroje příjmů a omezení zneužívání systému veřejného zdravotního pojištění, nadměrného čerpání lékařské péče. Z jednotlivých národních zpráv nevychází, že by spoluúčast pacientů byla zavedena za účelem zvýšení kvality poskytované zdravotní péče. Nelze konstatovat, že existuje přímá souvztažnost mezi kvalitou zdravotní péče a poplatky pacientů, tedy že by spoluúčast pacientů měla přímý vliv na zvýšení kvality poskytované zdravotní péče. Nelze však vyloučit a lze se domnívat, že spoluúčastí pacientů navýšené finanční prostředky ve

zdravotnictví mohou ovlivnit kvalitu poskytované zdravotní péče, jelikož více finančních prostředků nabízí větší možnosti.

Pane ministře, domníváte se, že – ve Finsku jsou poplatky, dokonce rozhodují o tom obce, ve Švédsku vyšší územní celky – domníváte se, že Skandinávie je asociální? Domníváte se, že Finsko je asociální? Nevím Dánové. Když jsme tam byli s rozpočtovým výborem, začínali naříkat, že ve všech oblastech právě plateb, dotací a veřejných výdajů se blíží na limitní stropy svých možností a že s tím budou muset něco udělat. Domníváte se, že Němci jsou asociální? Belgičani, Francouzi jsou asociální? Já si myslím, že pokud jste chtěli do toho dát sociální aspekt, mohli jste jít cestou daňových odpočtů, změkčení pro jisté kategorie občanů apod. apod. Vracíte náš systém zpátky populisticky, budete chodit ohnuti prosit na Ministerstvo financí, aby to pan Babiš vykryl. Pokud ten bude vtipný, a ono se to k němu stejně donese, nechá si vytáhnout z rozboru OECD, jaké jsou poměry rozdělování, jednotlivé kategorie státních rozpočtů, jaká část je věnována na zdravotnictví. Tam si najde, že vůči velké řadě členů OECD je podíl financí do zdravotnictví vysoký, a budete mít smůlu, resp. budou mít smůlu pacienti, bude mít smůlu české zdravotnictví. To bude výsledek tohoto vašeho počínu. Ale chápu, že vy asi nejste vnitřně příznivcem, byť to tady přiznat nemůžete, ale je to skutečně zodpovědnost této vládní koalice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Laudátovi a požádám ještě o chvilku pozornosti. Z dalšího jednání se od 18.25 omlouvá pan ministr životního prostředí Richard Brabec, dále ze zdravotních důvodů Vojtěch Adam a pan poslanec Herbert Pavera.

Nyní se slova ujme pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu opravdu velmi stručný. Omezil bych se na jednu nebo dvě poznámky.

K panu ministrovi bych chtěl konstatovat nebo se zeptat. Ono snížení těch ambulantních ošetření ze 119 na 116 mil., jsou to 3 mil., při běžné platbě, že to není tak nezanedbatelný efekt, protože to je přibližně asi odhadem 1 mld. I za tuto péči, která snad nebyla nutná, musí ty pojišťovny něco zaplatit. A to platí i u těch ostatních, které jsou třeba zbytečné a skutečně by nemusely proběhnout, protože i ten lékař pochopitelně, i když je mu jasné, že se jedná o péči, která nebyla lege artis skutečně vyžádána, si nechá od té pojišťovny zaplatit, takže ten dopad je potom samozřejmě úplně jiný, než by se zdálo na první pohled.

K paní poslankyni Soně Markové bych řekl, že celá TOP – myslím, že s tímto nemůžeme souhlasit, protože je vidět, že paní poslankyně Marková nikdy

v nemocnici nepracovala, protože zavedení regulačních poplatků je velmi rozumná věc. Všichni, kdo jsme pracovali na ambulantních provozech, známe celou řadu případů, kdy čišníci nebo lidé pracující v noční směně jdou na ošetření potom, případně v sobotu, v neděli, protože těch čekajících pacientů je tam teoreticky méně. Čili to byla jistě věc, která byla záslužná a vhodná.

Stejně tak se domnívám, že i rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení nebo snaha zlikvidovat poplatky za hospitalizaci je svým způsobem krátkozraká. Je to z toho důvodu, že většina pacientů, kteří jsou v nemocnici, jsou svým způsobem zmateni nebo nechápou, proč nemají za to, že dostali celodenní stravu, péči a všechno, nic platit.

To, co tady říkala paní poslankyně Marková, to znamená, že je tady celá řada lidí, kterým tím pádem není dostupná ta péče, to si myslím, že je nesmysl. To, že vy všichni možná víte, že nějaké vymáhání od exekutorů, to už je věc za nezaplacené poplatky třeba v nemocnici, to je věc dávné minulosti. Tomuto byla, takovému exekutorské lobby byla učiněna přítrž už v minulých letech a žádná nemocnice nebude žádným způsobem exekučně vymáhat tyto poplatky. Stejně tak žádná advokátní kancelář nepřevzme takovýto úkol, protože je to zcela prodělečné. Čili to znamená, že ten, kdo ty poplatky nezplatí, není nějakým způsobem sankcionován. Je to svým způsobem na dobrovolnosti a myslím si, že to přináší nemocnici poměrně dosti značný zisk, nebo všem těm nemocnicím. A jsem pevně přesvědčen, že se nikdy nenajde někdo, kdo by nebyl ošetřen, když to potřebuje, jenom z důvodu, že nezplatil příslušný regulační poplatek za hospitalizaci.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kostřicovi. Nyní se slova ujme pan poslanec Ludvík Hovorka, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se dotknu jenom některých nedostatků tohoto návrhu. Nechci polemizovat o užitečnosti nebo o zbytečnosti nebo nepřiměřenosti regulačních poplatků. To, co je smutné, je, že skutečně pokud se změní tým na Ministerstvu zdravotnictví, tak se předkládají úplně jiné argumenty a úplně jiná statistika k regulačním poplatkům. Ale to je věc politická. To uznám.

Ty nedostatky jsou zejména z hlediska ekonomického. Předkládaný návrh obsahuje zjevné chybné kalkulace. Podle tabulky v důvodové zprávě dojde zrušením poplatků k výpadku příjmů poskytovatelů ve výši 3 270 mil., z toho 1 764 mil. lékárný a 1 506 mil. lékařů, resp. ambulantní provozy. Od začátku roku 2014 přišly

nemocniční provozy o 2,1 mld. korun zrušením nemocničních, tedy hospitalizačních poplatků. Všechny výpadky poplatků, tedy v nemocnicích, v ambulancích i v lékárnách – v součtu dělají 5,37 mld. korun – mají být podle předkladatele a koaliční smlouvy plně kompenzovány. Tento návrh odkazuje na zákon č. 109/2014 Sb., který jsme již schválili, kterým byla zvýšena platba za státní pojištění, což podle důvodové zprávy k tomuto zákonu přinese 4,2 mld. korun ročně, to je 2,1 mld. pro lůžková zařízení a 2,1 mld. pro ambulantní provozy a lékárny. Je tedy zjevné, že tento zvýšený příjem systému zdravotního pojištění za státní pojištění je nižší než výpadek o 1,17 mld. korun. Navíc Ministerstvo zdravotnictví nebere v potaz, že hospitalizační poplatky budou kompenzovány podle skutečnosti roku 2014, kdy dochází ke zřetelnému nárůstu počtu hospitalizací, zejména v odděleních následné péče a dlouhodobé péče. Je tedy zřejmé, že poplatek, který byl předpokládán 2,1 mld., kalkulovaný na základě skutečnosti roku 2013, nebude stačit. Ministerstvo by tedy mělo vysvětlit, z čeho vezme zmíněný rozdíl o částku na pokrytí zvýšených hospitalizací.

Další nedostatky vidím z pohledu právního. Ministerstvo zachovává poplatek za pohotovost a s ním tedy i celý ten problematický model regulačního poplatku jako jakési soukromé daně. Poplatek je vybírán podle zákona povinně, nadto ústavněprávně problematicky, za hrazenou péči. Na druhou stranu je příjmem poskytovatele, zpravidla soukromého. Zákon teoreticky ukládá poskytovateli, že má poplatek použít na modernizaci, to však není a nikdy nebylo kontrolováno. A koruna příjmů z poplatků je stejná jako koruna příjmu od pojišťovny, do kterého je nadto zakalkulována položka režie a amortizace, takže zahrnuje i náklady na modernizaci, a není nijak vymahatelné, aby korunu z poplatku použil lékař na modernizaci a zisk tvořil pouze korunou z pojištění.

Jsou-li poplatky rušeny, bylo by správné vyhovět názorům odborné veřejnosti, například soudce doktora Nykodýma v nálezů Ústavního soudu z roku 2008, a odstranit ze zákona celou konstrukci § 16a. Protože pokud tam ta konstrukce zůstane, tak zůstane jenom kvůli těm 90 korunám, které zajisté je správné, že jsou vybírány, ale celý zákon 48 je zaplaven tady tím balastem.

Nedostatky z hlediska legislativně technického. Navržená novela je pochybná legislativně technicky, neboť zamýšlené přesuny miliardových částek kompenzací mezi pojišťovnami a poskytovateli popisuje pouze v právně nezávazné důvodové zprávě. A nadto velmi neurčitě. Teprve důvodová zpráva k navrženému zákonu dává určité vodítko, ale pouze v tom smyslu, že odkazuje na úhradovou vyhlášku § 17 odst. 5, resp. na cenový předpis u lékárenské péče. Tady je ale zapotřebí vzít v potaz, že mechanismus úhradové vyhlášky je zřejmě již nyní za hranou ústavnosti, když se podíváme na nález Ústavního soudu z roku 2013, ale též na předchozí nálezy, a nebude moci být využit například pro zrušení celého § 17 odst. 5. I kdyby tento mechanismus zůstal zachován, není nijak zaručeno, že se touto cestou dostanou

peníze na poplatky ke všem dotčeným poskytovatelům a právě ve výši ušlého poplatku. Úhradová vyhláška totiž rozděluje finance globálně, a to značně nerovnoměrně, mezi segmenty i mezi poskytovateli v rámci těchto segmentů. Hrozí proto například, že navýšené prostředky přidané platbou za státní pojištěníce pojišťovnám na kompenzaci poplatků nasměruje úhradová vyhláška pouze do vybraného segmentu, například specializovaných nemocnic.

Samotná kompenzace regulačních poplatků lékárnám bude ještě složitější. Stávající model regulace regresivní obchodní přírážky kompenzací poplatků neumožňuje. Maximální marže je stanovena cenovým předpisem jako procento z ceny léků. Marže je navíc sdílena mechanismem 30 korun do lékárny a dost dobře nelze už proto, že zatímco regulační poplatek byl fixní bez ohledu na cenu léků, procentuální marže je na ceně léků závislá. Ministerstvo by proto muselo vypracovat zcela nový model cenové regulace, například zavést model dispenzačního poplatku nebo zavést hrazení výkonu lékáren obdobně, jako se hradí výkony praktickým lékařům a ambulantním specialistům. Tento dispenzační poplatek, případně úhrada za výkon by tvořily fixní část marže a byly by určeny výhradně pro lékárny a nesdílely by se s distributory.

Ministerstvo zdravotnictví k zákonu nepřiložilo žádný konkrétní a hodnotitelný návrh, jak by kompenzační mechanismus v úhradové vyhlášce a v cenovém předpisu vypadal. Není také jasné, jestli budou kompenzovány všechny regulační poplatky lékárnám, tedy i těm, které regulační poplatky nevybíraly. To znamená ty, které vlastně poplatky bonusovaly. To byl případ některých řetězcových lékáren.

Na závěr toto stanovisko: My samozřejmě ctíme koaliční dohodu a tento zákon propustíme do druhého čtení, ale chtěli bychom, abychom dostali minimálně technický popis toho, jak bude probíhat kompenzace. To znamená lékárnám, ambulantním specialistům a praktickým lékařům. A také praktickým lékařům pro děti a dorost. Protože tento segment byl vlastně postižen zrušením poplatků již v roce 2009 a tento poplatek nebyl nikdy plně kompenzován. Druhá věc je zajištění miliardy toho rozdílu mezi tím, co je dneska vlastně již schváleno, to je 4,2 mld., a ta skutečná potřeba, která dělá skoro 5,4 mld. korun. Takže toto by mělo být nějakým způsobem známo. Jestli to bude ve vyhlášce, nebo cenovém předpisu, je celkem jedno, na to asi ministerstvo má něco zpracováno, ale mělo by to být do druhého čtení známo, jakým způsobem kompenzace proběhne a jestli budou zajištěny dodatečné finance, případně jestli ten celkový objem regulačních poplatků bude nějakým způsobem krácen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, který byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo další hlásí. Nikoho

nevidím, rozpravu tedy končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná shoda. Pane ministře? Ano, prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Svatopluk Němeček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za tuto velmi zajímavou rozpravu. Nebudu ji prodlužovat, protože si myslím, že tady zaznělo úplně všechno. Možná z mé strany jenom to, že chápu argumenty pravicové opozice, protože toto je záležitost, na které se prostě neshodneme. Já přiznávám legitimní postoj kolegů z jiné části politického spektra, že prostě pro ně to není správná cesta, ale zase bych byl rád, aby i oni chápali, že toto je dlouhodobá programová priorita sociální demokracie, že je to priorita, na které se shodla vládní koalice a kterou teď legitimně prosazuje.

Co se týká toho, co tady zaznělo v rámci dotazů od koaličního poslance pana Ing. Hovorky, tak tady bych chtěl sdělit pouze toto: Za prvé chceme kompenzovat všem poskytovatelům regulační poplatky, které byly skutečně vybírány. Myslím si, že je namístě, aby tady zaznělo, že všichni dobře víme, že v lékárnách, ve velké části lékáren, v reálu ty poplatky vybírány nebyly, a nebyly to jenom ty velké lékařské řetězce. Myslím si, že by bylo opravdu velikým luxusem, abychom kompenzovali něco, co ti poskytovatelé v reálu nevybírali, co spíše bylo zneužíváno v rámci nekalého konkurenčního boje proti lékárnám, které se chovaly korektně a dodržovaly zákon. Já mám pocit z pohledu svého bývalého působení, možná, že to trochu zjednoduším, ale v celé Ostravě vybíraly regulační poplatky za recept lékárna ve fakultní nemocnici a lékárna v městské nemocnici. Opravdu si nemyslím, že bychom měli kompenzovat těm, kteří to nevybírali. A tím se dostávám i k odpovědi na otázku rozporu té sumy. Já si prostě myslím, že vykázaná částka 1,7 miliardy za lékařské poplatky je mimo realitu, a my se teď snažíme ve spolupráci s lékařskou komorou dobrat se k reálu.

Jak bude ten konkrétní kompenzační mechanismus u lékáren vypadat, to připravujeme. Já mám tady plnou důvěru ve svého náměstka pana dr. Filipa, který zastupuje KDU-ČSL, a požádám ho, aby přesně řekl, jakým způsobem chceme postupovat. U těch lékáren to bude složitější, u ambulantních specialistů a u praktiků je to celkem jednoduché, tam to úhradovou vyhláškou a úhradovými mechanismy umíme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan zpravodaj se závěrečným slovem. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Krákora: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já budu velice stručný. Během dnešní rozpravy vystoupilo sedm poslanců, padly dva návrhy na zamítnutí, od pana poslance Hegera a od pana poslance Laudáta, a já bych si dovolil dát návrh na zkrácení lhůty k projednávání o 10 dní, na 50 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní se budeme zabývat návrhem, který padl v rozpravě, to je návrh na zamítnutí. Rozhodneme o tom v následujícím hlasování, ale nejdřív vás na požadavek z pléna odhlásím. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Vzhledem k počtu omluvených myslím, že ten počet přihlášených okolo 120 je dostatečný.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 36 a ptám se, kdo je pro zamítnutí tohoto návrhu. (Do sálu vchází pan ministr Mládek a táže se cestou ke svému místu: Jsme proti, nebo pro? – Pobavení v sále. – Předsedající se smíchem:) Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 36, z přítomných 132 pro 23, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Pana ministra Mládka omlouvá jenom jeho nepřítomnost v době projednávání. Dotaz samozřejmě na předsedu klubu byl legitimní. (Veselost.)

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání, protože návrh na zamítnutí neprošel.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví. Má někdo jiný návrh? Nevidím.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 37, které jsem zahájil a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro zdravotnictví. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 37, z přítomných 132 pro 132, tedy všichni. Návrh byl přijat.

Nyní rozhodneme o zkrácení lhůty k projednání o 10 dnů.

V hlasování pořadové číslo 38 se ptám, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 38, z přítomných 132 pro 101, proti 2. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví, lhůta k projednání byla stanovena pro výbory na 50 dnů. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 13. Zároveň předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkný podvečer. Budeme pokračovat v projednávání bodu 14. Jedná se o

14.

**Návrh poslanců Petra Kořenka, Miroslavy Strnadlové, Lukáše Pletichy
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb.,
o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 143/ - první čtení**

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 143/1. Nyní prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl poslanec pan Petr Kořenek. Máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, ve sněmovním tisku 143 předkládáme úpravu zákona, jak už bylo řečeno, o soudních poplatcích. V podstatě tato novela řeší v tuto chvíli aktuální stav, to znamená navázání osvobození od soudního poplatku v rejstříkovém řízení na status veřejné prospěšnosti, který nyní nelze díky absenci zákona o veřejné prospěšnosti získat. Přesahuje to finanční možnosti zejména malých neziskových organizací, stejně tak jako spolků s mnoha pobočnými spolky. To výrazně zhoršuje současný stav. Ke shodným závěrům, to je konstatování negativního dopadu, dospěla i Rada vlády pro neziskové organizace na svém prosincovém zasedání, či její výbor pro legislativu a financování. Pro mnohé zejména spolky a pobočné spolky, které budou muset v souvislosti s přechodnými ustanoveními nového občanského zákoníku a rejstříkového zákona nechat zapsat do rejstříku řadu skutečností, představuje tato situace zvýšenou nejen administrativní, ale i finanční zátěž oproti dosud platnému stavu, neboť všechny tyto zápisy do 31. 12. 2013 byly zdarma.

Neziskové organizace by měly být od poplatků osvobozeny, neboť tak budou činit v zájmu ochrany práv třetích osob, respektive státu, který za stav rejstříku vůči těmto osobám odpovídá a nově tento požadavek zavádí. U spolků s členitou strukturou půjdou pak jen poplatky za povinnou přeregistraci do statisíců až milionů korun. Zpoplatněn je zápis nejen za údaje o spolku, ale i za každý jeden pobočný spolek.

K odůvodnění uvádím podpůrně například i doporučení Rady Evropy, které řeší tuto problematiku. Výslovně stanoví, že poplatková povinnost je v souvislosti akceptovatelná, pokud neodrazuje od záměru takové subjekty vytvářet.

Jenom tolik, v podstatě všechno máte uvedeno v důvodové zprávě.

Tato úprava není v rozporu s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami. Co se týká dopadu na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty, do konce roku 2013 k žádnému výběru poplatků za povinnou registraci na Ministerstvu vnitra nedocházelo. Pokud budou neziskové právní formy osvobozeny, i nadále nebude mít novelizace žádný dopad do státního rozpočtu. Navrhovaná právní úprava nemá dopad na rozpočty krajů a obcí.

Tolik v krátkosti. Jenom bych chtěl ještě říct, že vláda své stanovisko uvedla ve sněmovním tisku 143/1 a v podstatě vyslovila s tímto návrhem zákona souhlas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Markéta Wernerová.

Poslankyně Markéta Wernerová: Dobrý den, pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Předkladatel návrhu prakticky uvedl vše, co bylo potřebné, takže jen ve stručnosti doporučuji tento poslanecký návrh, kterým se mění zákon č. 549/1995 Sb., o soudních poplatcích, k propuštění do druhého čtení, přičemž bych chtěla zdůraznit potřebnost tohoto pozměňovacího návrhu zákona, a to do doby realizace zákona, kterým bude určen status veřejné prospěšnosti, který, jak mám informace, je v tuto chvíli na Ministerstvu spravedlnosti v připomínkovém řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám tři přihlášky. První je s přednostním právem paní ministryně Válková, poté pan poslanec Plíšek a po něm pan poslanec Chvojka. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, velmi plynule bych tady navázala na paní zpravodajku, která se již zmínila o tom, že v současné době je v připomínkovém řízení zákon o podmínkách pro zápis statusu veřejné prospěšnosti. Pro osvěžení vaší paměti, ten zákon byl již v legislativním procesu tak daleko, že ho projednával Senát, který ho bohužel zamítl. A právě osvobození od povinnosti platit soudní poplatky bylo vázáno na přiznání statusu veřejné prospěšnosti. Takže došlo k situaci, kdy spolky v současné době nemají tu možnost, protože se předpokládalo, že řada z nich získá status veřejné prospěšnosti, nebýt zpoplatněny – jsou, musí platit soudní poplatky a logicky se ozývají.

Ministerstvo spravedlnosti tedy urychlilo práce na přípravě aktualizované verze zákona, který neprošel celým legislativním procesem v uplynulém volebním období.

Ted' je v připomínkovém řízení a hodně jsme váhali, včetně mé osoby, zda vás tedy požádat o to, abyste poslanecký návrh neschválili a počkali již na ten zákon o veřejné prospěšnosti, protože se nám nelíbilo celoplošné osvobození spolků. Nicméně po zvážení všech okolností včetně určitých průtahů, nebo i bez průtahů, délky legislativního procesu docházím k závěru, že podporuji tento poslanecký návrh, který po tu dobu, než bude schválený návrh o podmínkách pro zápis statusu veřejné prospěšnosti, pomůže spolkům v tom, aby jednak splnily svoji povinnost a co nejrychleji přizpůsobily svoje stanovy novému občanskému zákoníku, jednak nebudeme čelit kritice, že nepodporujeme tento druh aktivity, což jistě je dosti pádný argument, a přesně opak je cílem vlády, čili podporovat tyto obecně prospěšné aktivity a nezaplatňovat je více, než je nezbytně nutné.

Zcela po pravdě a otevřeně řeknu, že u nás se vede stále diskuse o tom, zda by se měly neziskové organizace zcela osvobodit, ty, kterým nebude přiznán status veřejné prospěšnosti. Diskuse jednoznačně směřuje spíš k závěru nikoliv, ale částečně ano, takže i ty, které by nebyly zapsány potom, až nabude účinnosti nový zákon o veřejné prospěšnosti, neměly by tento status, tak stejně by neplatily s vysokou pravděpodobností soudní poplatky v té podobě a v rozsahu, v jakém jsou nyní.

Takže abych to zkrátila a případně vám byla k dispozici pro vaše dotazy, pokud byste měli zájem vědět ještě něco ze zákulisí a vůbec toho nesnadného diskutování o tom, zda Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti o tyto soudní poplatky připravit, či nikoliv, končím svoje úvodní slovo s tím, že podporuji návrh poslanců, protože správným směrem překlenuje současnou situaci. Myslím si, že ve výsledku bude lepším, než kdybychom čekali relativně dlouhou dobu na to, jak dopadne nový zákon, který je teď v připomínkovém řízení, o statusu veřejné prospěšnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní ministryně. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Plíšek Martin.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, velmi stručně, protože už zde bylo hodně řečeno.

Klub TOP 09 a Starostů podporuje postoupení toho návrhu do druhého čtení, byť my nepokládáme ten návrh za úplně systémový, jak tady bylo i řečeno, protože osvobozuje celou škálu právnických osob, a to spolky, nadace, nadační fondy, ústavy, obecně prospěšné společnosti, a víme, že ne všechny typy právnických osob vykonávají vždy obecně prospěšnou činnost. Ale vzhledem k tomu, že zde nemáme zákon o veřejné prospěšnosti, který by řešil i náležitosti zápisu této skutečnosti do veřejného rejstříku, je vhodné na přechodnou dobu – a doufáme, že bude krátká, že nebude, jak je v české kotlině zvykem, přechodná příliš dlouho, protože pak by to ztratilo smysl, protože je určitě v zájmu nás všech, abychom neziskové organizace,

spolky, nadace, které vykonávají svoji bohuľibou ěinnost v oblasti zdravotní, sociální a další, ušetřili těchto nákladů navíc, které jsou spojeny s úkony ve veřejném rejstříku.

Jsmo připraveni ve druhém ětení ve výboru samozřejmě případně ještě upřesnit ten návrh z hlediska skutečně ěinností, které mají veřejnou prospěšnost, a apelujeme na vládu, aby návrh zákona o veřejné prospěšnosti předložila co nejdřívě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Další v pořadí je přihlášen do rozpravy poslanec Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nechci mluvit k tomu zákonu věcně, protože zde již bylo řečeno vše a já s tím zákonem souhlasím. Bohužel nejsem spolupředkladatelem, protože jsem to nestihl podepsat, jinak bych to podepsal též. Myslím si, že je to věc, která by se nějakým způsobem řešit měla. Též souhlasím se svým předřečníkem, že samozřejmě ne každý z toho spolku, ústavu, nadace ěi nadačního fondu by měl být osvobozen. Nicméně je to i určité téma k diskusi právě na půdě ústavněprávního výboru. Jsem rád, že se tomu, pokud tento zákon postoupíte do ústavněprávního výboru, můžeme věnovat a myslím, že by to za to i stálo.

Já bych tento návrh zákona, nebo novely zákona, tisk, využil krátce k tomu, protože bohužel ětvrtek je den, kdy jsou interpelace, a dneska nejsou, že bych se zeptal, a děkuji paní ministryni za ten konsensuální přístup k tomuto tisku, že bych se zeptal na to, protože ono to s tím souvisí, tento tisk, tato novela v zásadě souvisí s tou velkou rekodifikací soukromého práva.

Mnozí z nás, kdo tady seděli, pamatujeme na to, jak byl přijímán nový občanský zákoník, který má nějakých 3 100 paragrafů, zákon o obchodních korporacích atd. atd., to s tím souvisí. Víím, že v koaličním prohlášení nebo v programovém prohlášení a v koaliční smlouvě máme odstavec, že chceme nějakým způsobem zhodnotit to, jak občanský zákoník nový funguje v praxi. Máme už ěervenec, to znamená, možná o některých věcech už vííme, nebo bychom mohli vědět. Například máme tam problémovou instituci svěřeneckých fondů. Já bych trošičku zneužil svého vystoupení k tomu, že bych se zeptal, pokud mohu, paní ministryně, na to, jak to dnes vůbec vypadá na Ministerstvu spravedlnosti s tou, v uvozovkách, revizí nového občanského zákoníku, co se chystá, pokud to samozřejmě může prozradit, a co je takovým prvním tématem, které by si zasloužilo novelizovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. V tento moment neeviduji nikoho přihlášeného do diskuse. Je tomu tak. Paní ministryně se hlásí.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Já si myslím, že bych neměla zůstat dlužna odpověď. Ono to zajímá určitě nejenom tazatele, ale i ostatní poslance, takže aspoň to nebudu muset říkat kuloárově.

V současné době pracuje velmi intenzivně pracovní skupina. Četla jsem v médiích, myslím v České justici, nebo to je jedno, v jakém serveru to bylo, že pod velením prvního náměstka pracuje skupina studentů. Ono to tak úplně není. Pracuje zejména legislativní odbor, ale vypomáhá si v některých přípravných podkladových pracích i těmi studenty z pátého ročníku – aby bylo jasné, že jsou to jenom pomocné práce. Takže hlavně naše legislativa pracuje na přípravě první novelizace.

Představa je taková, že do konce srpna budeme mít připravené a zpracované návrhy změn, s tím, že přizveme od druhé poloviny srpna pana prof. Eliáše. Jsme s ním v jednání. Vyvíjí se to teď tím směrem, že skutečně by se do připomínkového řízení zapojil, čili on by byl tím oponentem, který by ještě předtím, než se vám novela dostane k vašemu posouzení, ji podrobil své místy třeba i zdrcující kritice. Potom nás čeká poslední etapa, kdy si sedneme a budeme si říkat, co budeme akceptovat, co nebudeme akceptovat. Termín, který jsem říkala, do konce léta, léto končí 21. září, tak bychom chtěli tu novelu mít pohromadě.

Jediné, co tady otevřeně musím přiznat, je to, že novela bude možná rozsáhlejší co do počtu změn, než jsem původně zamýšlela nebo než jsem tady říkala, a to právě z toho důvodu, že připomínek, které se ze všech možných oblastí přímo valí, ať jde o byty, dědické řízení, společné jmění manželů a řada souvisejících věcí, je více, než bylo v květnu, když jsem o tom hovořila naposledy, protože lhůty k připomínkám jsme protáhli. Přesto si nemyslím, že všechno, co se teď zpracovává, nakonec bude předloženo k posouzení.

Pokud jde o svěřenecké fondy, tak ještě jsme to nerozhodli. My jsme se rozhodli, že to právě necháme na první interní etapu, až k tomu budeme znát i argumentaci pana profesora Eliáše, která sice je známa a je částečně publikovaná, ale i v tomto ohledu mu chceme dát možnost, aby ještě jednou obhájil to, že tyto fondy jsou bezpečné pro Českou republiku, byť má tak specifickou právně-politickou kulturu, jakou má.

Já asi do větších podrobností nepůjdu i kvůli tomu, že jsem na to nebyla připravená, ale je to z hlediska legislativních úkolů prakticky teď prioritou. I proto jsem poprosila pana premiéra, jestli by zákon o státním zastupitelství nám prodloužil, protože si myslím, že přece jenom českého občana bude více zajímat bezproblémové uplatňování občanského zákoníku, a ty první problémy už začínají pěkně vyskakovat.

Měli pravdu ti sýčci, kteří říkali, že v druhé polovině roku 2014 to začne být jasnější než ten zákon o státním zastupitelství, který je samozřejmě velmi důležitý, ale o dva tři měsíce, vlastně tři měsíce určitě, by se snad poodsunout mohl.

Nevím, jestli odpověď v tomto rozsahu stačí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nevidím nikoho dalšího. S přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když už jsme zavlekli debatu úplně někam jinam než tedy je ten bod, tak jenom doporučuji, přečtete si rozhovor s prof. Eliášem, včera nebo předevečírem publikovaný. On to vidí trošku jinak. Varuje zákonodárce, aby nebyli příliš rychlí, a že když je tam chyba, tak on tam, jestli to dobře parafrázuji, že když tam vidí chybu, která je naprosto jasná a logická, tak doporučuje ji tam nechat, než to překotně měnit a nevyrabět další chyby.

Takže já se omlouvám, tu debatu tam zavedl úplně někdo jiný, je to skutečně jinam, nechme to na jindy, ale doporučuji všem, které to zajímá, aby si ten rozhovor přečetli, je poměrně dlouhý a je poměrně zajímavý.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, když už se ta debata posunula jinam, já když jsem slyšel dole v jídelně jméno prof. Eliáše – není to ten, který zpackal občanský zákoník? Není to ten, který je spoluautorem tohoto paskvlu? A já bych se při té příležitosti také zeptal, kolik se mu vlastně bude platit za tuto práci. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jako další je přihlášen do diskuse pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jsem rozhodně nechtěl vyvolat diskusi až takovou, že by vystupoval pan Tomio Okamura. Já myslím, že už jsme ho dneska slyšeli hodněkrát, že dělá do všeho. Nečekal jsem, že bude dělat i do tohohle.

Nicméně já bych se paní ministryně trošku zastal. Zároveň ale potvrzuji to, co říká pan Stanjura. Ano, četl jsem rozhovor s panem Eliášem, kde varuje před některými věcmi. Samozřejmě je to logické, protože on je hlavním, v uvozovkách, spolupachatelem toho nového občanského zákoníku. Na druhou stranu jsou jiní

renomovaní právníci, kteří si myslím, mají naprosto stejnou úroveň jako pan Eliáš a kteří mají naprosto jiný pohled. Takže prostě je to otázka nějaké koncepce a určitě si ten zákoník zaslouží nějakou revizi. Neříkám, že nějakou rozsáhlou novelu, ale zhodnocení si to minimálně zaslouží, a pokud tam jsou nějaké systémové věci, tak nějaká novela by neškodila. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v jednání, dovoluji, abych přečetl omluvu pana ministra financí Andreje Babiše z dnešního jednání. Omlouvá se po zbytek jednání z pracovních důvodů.

Nikoho dalšího nevidím přihlášeného do diskuse. Z toho důvodu končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat příkazáním výborům k projednání. Chci se zeptat, zda chcete závěrečná slova. Takže paní zpravodajka.

Poslankyně Markéta Wernerová: Ještě jednou dobrý den přeji. Budu velmi stručná. Já si pouze dovoluji navrhnout zkrácení lhůty k projednání na 50 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dobře. Nyní se budeme zabývat – s přednostním právem se hlásí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nechci kazit radost paní zpravodajce, ale myslím, že to má udělat v rozpravě, a ne v závěrečném slově. Takto to udělat nemůže.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Což je pravda. Pouze za předpokladu, že některý z ministrů vystoupí a opět otevře rozpravu – paní ministryně se hlásí do rozpravy.

Ministryně spravedlnosti ČR Helena Válková: Víím, že to je vždycky riskantní, když člověk otevírá rozpravu, ale v tomto případě právě proto, že chceme, aby neziskové organizace mohly co nejrychleji profitovat ze schválení poslaneckého návrhu, který jste tady právě slyšeli, a také kvůli tomu, že je v připomínkovém řízení zákon, o kterém nevíme, jak se k němu budete nakonec stavět, tak rozpravu otevírám, aby bylo možné dát příležitost se ještě vyjádřit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná bychom se v rozpravě mohli vrátit k větě paní ministryně, že zákon dnes v připomínkovém řízení už poměrně doputoval daleko v legislativním procesu. Já si to pamatuji, já jsem pro něj hlasoval. Je poměrně pikantní, že ti, kteří ho zabili v Senátu, ho dnes připomínkují a teď se budou tvářit, že přicházejí s něčím novým. Většinou říkáte: Musíme napravit něco po minulé vládě. Tak tentokrát musíme napravit něco, co váš sociálně demokratický Senát zamítl, a teď to budeme napravit s tím, že to budeme projednávat znovu. To už dávno mohlo platit, nemuseli jsme tu dnes řešit poslanecký návrh zákona a nemuseli jsme se přít o zkrácení o deset dnů.

Chtěl jsem jen upozornit, a měl by to dělat pan místopředseda a ne já, to ne proto, že bychom to chtěli zablokovat, jenom aby to bylo platné, protože kdyby to takto prošlo, tak by to v zásadě platné nebylo a nakonec bychom v září zjistili, že zákon nemůžeme projednávat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jsem velmi rád, že tady tímto způsobem spolupracujeme. Ještě se přihlásila paní zpravodajka.

Poslankyně Markéta Wernerová: Ještě jednou dobrý den. Děkuji za upozornění a napravuji tedy svou chybu a dávám návrh na zkrácení lhůty k projednání na 50 dnů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nikoho dalšího nevidím přihlášeného do diskuse, takže končím obecnou rozpravu. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. Táží se, zda má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování. Přednesu nejdříve usnesení.

To znamená, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru?

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko, zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 39. Přítomných poslanců je 137, pro 124, proti jeden, takže návrh byl přijat.

Nyní přistoupíme ještě k hlasování o zkrácení lhůty na projednávání, tzn. je zde návrh, aby lhůta byla zkrácena na 50 dnů.

Zahajuji toto hlasování a táži se, kdo je pro tento přednesený návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 40. Přítomných poslanců je 137, pro 104, návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru a lhůta na projednání byla zkrácena na 50 dnů. Tím končím projednání bodu číslo 14.

Otevírám projednání bodu číslo

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ - první čtení

Z pověření vlády návrh měla uvést ministryně práce a sociálních věcí, ale poprosím pana ministra Mládku o přečtení tohoto návrhu. Prosím, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Novela zákona o sociálních službách především upřesňuje pravidla pro poskytování dotací na financování sociálních služeb. O dotacích pro poskytovatele sociálních služeb na rok 2015 budou poprvé rozhodovat kraje namísto Ministerstva práce a sociálních věcí.

Novela stanovuje přímo v zákoně o sociálních službách tzv. směrná čísla, a to výši procentního podílu každého kraje na celkovém ročním objemu finančních prostředků vyčleněných ve státním rozpočtu na podporu sociálních služeb pro příslušný rozpočtový rok. Touto úpravou dojde ke stabilizaci poměrů směrných čísel a zvýší se transparentnost financování sociálních služeb. Zároveň dojde k větší provázanosti financování sociálních služeb na střednědobý plán rozvoje sociálních služeb, který je kraj povinen zpracovat. Z důvodů urychlení postupu při poskytování dotací se navrhuje, aby o poskytnutí finančních prostředků na jednotlivé sociální služby a jejich výši rozhodovala rada kraje dle podmínek stanovených zastupitelstvem kraje.

V souvislosti s úpravou financování sociálních služeb se nově stanoví povinnosti krajů určovat ve spolupráci s obcemi síť sociálních služeb na území kraje. Síť sociálních služeb bude součástí střednědobého plánu rozvoje sociálních služeb kraje a

má zohledňovat rozsah sociálních služeb potřebných k napomáhání řešení nepříznivé sociální situace osob na území kraje v souladu s jejich zjištěnými potřebami.

Další významnou úpravou zákona o sociálních službách je převod působnosti k provádění inspekce poskytování sociálních služeb z úřadů práce na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Smyslem této úpravy je snížit rozsah agendy vykonávané Úřadem práce ČR, který by se měl primárně zaměřovat na aktivní politiku zaměstnanosti.

Navrhovaným zákonem se také stanovuje bezplatné poskytování pečovatelské služby pozůstalým manželům a manželkám po účastnících odboje starším 70 let, které bylo k 1. lednu 2014 zrušeno.

Dále se v zákoně o sociálních službách navrhuje některé úpravy v oblasti správních deliktů a rovněž navazující legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře, a nyní poprosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Jana Hnyková. Prosím, ujměte se slova, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý večer. Pane předsedající, vážené dámy, vážené kolegyně, pan předkladatel vlastně řekl všechno. Já jsem si svůj projev velmi zkrátila, protože vidím, že řady prořídly, že zákon o sociálních službách příliš nikoho nezajímá. Chápu to, protože sociální služby budeme potřebovat až někdy jindy. Přesto bych ještě k této oblasti dodala některé věci, které považuji za velmi důležité.

Chci říci, že k převodu financí, dotací na kraje se sešel v předstihu jak podvýbor pro nepojistné dávkové systému, zdravotně postižené seniory a sociálně ohrožené skupiny, ale i mimořádně výbor pro sociální politiku, protože jsme chtěli vědět o této problematice více, jak daleko je příprava této novely zákona a jaká je příprava krajů.

Jako zpravodajka podporuji novelu tohoto zákona, a to hlavně převod financování dotací na kraje. Přesto mám k této novele výhrady a věřím, že po projednání ve výboru pro sociální politiku vše řádně probereme, vyjasníme si a Ministerstvo práce a sociálních věcí bude reflektovat nejen na moje připomínku, ale že i napraví ostatní.

Úvodem svého krátkého hodnocení musím konstatovat, že Ministerstvo práce a sociálních věcí připustilo po letech, že současná právní úprava je zcela nevyhovující, neboť nezaručuje dostatečnou ochranu a transparentnost systému financování sociálních služeb, což považuji za velmi smutné konstatování, protože právě

v minulosti jak zdravotnické odbory, tak i Českomoravská konfederace odborových svazů na tuto problematiku dlouhodobě upozorňovaly.

Nesouhlasím ani s tím, aby se proces financování sociálních služeb uskutečňoval nadále metodickým pokynem Ministerstva práce a sociálních věcí místo na základě prováděcího právního předpisu. Nerozumím, proč po tolika letech diskusí o podobě a obsahu prováděcího právního předpisu je navržena pouhá metodika s tím, že její závaznost bude dána tím, že se stane přílohou každého individuálního správního rozhodnutí pro každý kraj. Kromě jiného v tom spatřuji obcházení jednoho ze základních principů právního státu. Proto budu požadovat předložení prováděcího předpisu hned od začátku platnosti této novely zákona. Jak jsem se informovala, je to otázka přepracování necelého jednoho měsíce, a ne až od roku 2016. Je nutné říci, pokud zůstane pouze metodika, je nutné zavázat zastupitelstvo kraje k přijetí metodiky ministerstva tak, aby zde nevzniklo 14 různých přístupů k financování sociálních služeb v kraji.

Vidím i zde velké nebezpečí ve financování sociálních služeb do budoucna, protože dotace a jejich výše je fixována na tuto vládu a na jejich koaliční smlouvu, a výše procentního podílu kraje na celkovém ročním objemu finančních prostředků vyčleněných ve státním rozpočtu na podporu sociálních služeb pro příslušný rozpočtový rok je daná v příloze tohoto zákona a je opravdu velmi nebezpečná. Jsem přesvědčená, že dotace by měla být mandatorním výdajem státního rozpočtu s přesně stanoveným způsobem a účelem, a tak závazná i pro další léta a budoucí vlády, abychom zajistili stabilitu sociálních služeb, než bude připravené jiné dofinancování sociálních služeb.

V závěru nemohu souhlasit ani s tím, že navrhovaná úprava zákona nepřináší rizika na krajské úřady. Vždyť vzrostou nároky na činnost související s realizací dotačního řízení kraje, novou agendou příjemců dotací, výplatou dotací, vedením agendy k jednotlivým službám, kontroly vykazování dat o poskytovaných sociálních službách. Jestli toto bude zohledněno ve výši příspěvků na výkon státní správy v přenesené působnosti, a protože realizace dotačního řízení na poskytování sociálních služeb je výkon státní správy v přenesené působnosti. A já si myslím, že na toto zohlednění není brán zřetel.

Jen v krátkosti, jak jsem vám řekla některé připomínky. Myslím, že o tom povedeme podrobnou debatu právě ve výboru pro sociální politiku, a souhlasím s organizačním výborem, aby to bylo i tomuto výboru přiděleno, a také navrhuji zkrácení lhůty k projednání na 50 dnů. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji paní zpravodajce. Nyní tedy otevíráм obecnou rozpravu, do které v tento moment evidují pět přihlášek. První je s přednostním právem pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Původně jsem se chtěl ptát, ale ministryně není přítomna, tak nebudu trápit ministra průmyslu. Myslím, že by to nebylo vůbec produktivní.

Nicméně jsme na mimořádné schůzi. Vládní koalice prohlašovala jednání po 19. i 21. hodině. Proč ne. Taky jsme to dělávali. Podívejte se na ty vládní lavice (sedí tam pouze jeden ministr), podívejte se, jak těm ministrům mimořádně záleží na tom, aby tady ty zákony dobře vysvětlili, podpořili, získali podporu. Opravdu mimořádná situace, mimořádný zájem, zejména nepřítomných ministrů.

Asi projde i to zkrácení, když jsme tady schválili tolik zákonů, tak proč by tady chudák tento zákon neměl mít zkrácenou lhůtu. Jenom upozorňuji, že zářijová schůze je naplánovaná na jeden týden. No to se teda fakt těším, jak to půjde, jak to bude sypat za ty čtyři jednací dny. Doporučoval bych organizačnímu výboru, aby nám změnil harmonogram na druhé pololetí, protože reálně už dneska víme, že neodpovídá tomu, co se stane.

K tomuto návrhu zákona. Je tam několik rizik. My jsme podali poslanecký návrh zákona, chtěli jsme o rok odložit účinnost toho převedení. Ten samotný fakt převedení podporujeme. A my vám řekneme proč. A které věci nejsou vyjasněné a nejsou ani v tom zákoně.

Je docela v uvozovkách hezké, že tam jsou procenta, kolik přijde na jednotlivé kraje. To je docela zajímavá matematická úloha. Můžeme si to zkontrolovat, jestli ta suma dělá sto procent. Ale nevím z čeho. Neznáme tu cifru, která se bude dělit. Paní ministryně někdy v březnu říkala, že to bude 10 miliard, pak říkala 8 miliard a dneska říká 7,2 miliardy. No uvidíme. Já rozumím tomu, že to bude až v návrhu státního rozpočtu. Ale pokud si tady hrajeme na to, že to bude tři roky fixováno, a hrajeme si na procenta, tak by bylo dobré vědět, kolik to bude dělat.

Když budu mluvit ze svého kraje, a poprosil bych všechny své kolegy z Moravskoslezského regionu, aby se podívali na to procento, já myslím, že to procento není adekvátní velikosti kraje a sociálním problémům našeho kraje, že to procento je příliš nízké. Ale i tak je rozdíl, jestli je to 12 procent, nebo 11,99 z 10 miliard anebo ze 7 miliard. A opravdu je rozdíl třeba mezi hlavním městem a Moravskoslezským regionem necelá čtyři procenta. Nevím, jestli je to správné. Doufám, že bude dostatek času to prodebatovat ve výboru či ve výborech.

Druhá věc, která není vydiskutovaná, která není jasná a která vzbuzuje oprávněné obavy poskytovatelů sociálních služeb, jejichž zřizovatelem není kraj. My ty peníze dáme kraji a všichni ostatní, zejména nestátní, a v tom správném slova smyslu nestátní, to znamená ani státní, ani krajské, ale platí to i o městských, mají

oprávněnou obavu, že kraj zcela logicky si upřednostní svoje zařízení na úkor obecních, městských a soukromých. Nejsou daná žádná pravidla, aby se tak nestalo.

Další problematická věc, která by tam podle našeho soudu být měla, když už ty kraje dostanou tak obrovskou pravomoc, aby měly povinnou spoluúčast. Pokud bude mít kraj povinnou spoluúčast třeba ve výši 15 procent, myslím si, že mnohem zodpovědněji bude vybírat smysluplné projekty, protože bude muset dávat i svoje peníze, ne takzvané peníze, které mu přitečou ještě k tomu mandatorně ze státního rozpočtu. Pak se sejde krajské zastupitelstvo a ti – jako bývalý krajský zastupitel o tom něco vím, seděl jsem tam jedenáct let – nějak rozhodnou. A logicky budou preferovat opět ty svoje.

Takže to jsou ty hlavní problémy, které se musí vyjasnit. Úplně nejlepší by to bylo o rok odložit. Už teď ministerstvo přiznává, že první peníze při změně systému dorazí zřejmě v dubnu. Ale neziskové organizace nejsou ty, které mají rezervní fondy, které mají peníze v bankovních domech a které jsou schopny tři čtyři pět měsíců počkat na dotaci a vydržet z vlastních zdrojů.

Nebudeme navrhopvat žádné zamítnutí ani vrácení, podpoříme propuštění do druhého čtení a jenom opakuji, že by bylo mnohem lepší, kdybychom to celé o rok odložili. Pak jsme schopni i podrobně debatovat o těch problémech, které jsem tady nastínil – spoluúčast, rozdělení mezi kraje a jasná pravidla. Bylo by přece velmi dobré, kdyby byla jasná pravidla financování, třeba že by byly stejné ceny za úkony nebo za lůžko. To je logické, mít cenu za úkon a podle toho poskytovatele sociálních služeb dotovat. A když to někde jde levněji, tak ušetří, a když to někdo dělá drah, tak prostě se bude muset zlepšit, nebo nebude mít místo ani na trhu sociálních služeb.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Novotného.

Poslanec Josef Novotný: Děkuji za slovo. Dobrý den. Já jenom chci ubezpečit prostřednictvím předsedajícího pana Stanjuru o tom, že kraje opravdu již několik let v době, kdy vládla vláda koalice ODS a spol., musela v lednu, v únoru a v březnu předfinancovávat všechny organizace. Karlovarský kraj pravidelně vyčleňoval několik milionů korun, než přijdou první peníze z příslušného ministerstva, aby ty organizace, a nebyly to pouze organizace kraje, vůbec přežily. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka. Já si neumím představit, že budeme upřednostňovat organizace kraje. Já se jenom obávám toho, že peněz bude stále málo, protože jich nikdy není dost, a samozřejmě že na kraje se budou valit obrovské připomínky, že to špatně dělají, že to špatně rozdělují. Doted' tyto připomínky chodily na Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Takže tolik jenom dvě připomínky, že opravdu kraje se chovají zodpovědně a snaží se vyváženým způsobem rozdělovat peníze.

Na druhou stranu musím ještě říct jednu věc, že jestliže v roce 2000 například ve Středočeském kraji bylo 170 neziskových organizací, tak dneska jich je tam 760 a to se nedá ufinancovat! Takže je potřeba se na to dívat ze všech stran a nemyslím si, že by se kraje chovaly nezodpovědně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má přihlášenu pan poslanec Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já se musím zastat nepřítomné paní ministryně Marksové a vysvětlit její nepřítomnost. Samozřejmě těžko plánovat, kdy přijde na řadu bod, který má daný ministr předkládat v situaci, kdy jsou ohlašovány obstrukce a mnohatýdenní jednání. Paní ministryně velmi stála o to, aby svoje body zde mohla přednést a vysvětlovat, a když viděla průběh projednávání schůze včera, tak zkrátila svoji zahraniční cestu, pracovní samozřejmě, na které je, o jeden den a teď je možná někde v letadle a směřuje sem. Mrzí mě ta poznámka, protože i ze strany ODS zde dnes byla projevena vůle, abychom projednávali všechny body v prvním čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To je pravda. Já jsem slíbil, že nebudeme navrhopvat přerušení toho bodu do příchodu ministryně, a také jsme to neučinili a tu dohodu držím.

K obstrukcím. My jsme je oznámili včera, osm dnů předem, než je spustíme. Takže si myslím, že to není nic překvapivého, řekli jsme to včera na tiskové konferenci a řekli jsme, že to uděláme u posledního bodu schůze a že nebudeme obstruovat u těch předchozích 24. To jsme také oznámili. Můžete nám to vyčítat, ale já myslím, že to je korektní postup, že se nepřekvapujeme na poslední chvíli. A tu poznámku jsem si odpustit nemohl, protože paní ministryně je tedy v letadle, to je možné, ale počet ministrů se tím nijak zásadně nezmění z toho počtu členů vlády. Včera nebo v úterý ve dvě na ty fotky, jak tady jsou všichni, tu seděla celá vláda, a teď už nejsou. Ale nic proti.

Já jsem chtěl reagovat ale na pana hejtmana. Myslím, že se nemusíme přesvědčovat, který kraj nebo které město ještě dodává nějaké peníze do sociálních služeb, ale mluvíme o původně státních penězích, mluvíme o tom balíčku, který

v tom systému kofinancování nedávaly ani města ani kraje, ale stát. A stát se této pravomoci zbavuje. My říkáme: dobře, to nám nevadí, ale musí být jasná pravidla. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Žádnou faktickou poznámku v tento moment neeviduji. Pan poslanec Zavadil.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážení tři členové vlády. Já si myslím, že je dobře, že nechcete jaksi bojkotovat a že chcete tento zákon, který já vnímám jako velmi důležitý, propustit do dalšího čtení. To je první poznámka.

Druhá poznámka. My také stojíme o pravidla, protože i já jsem přesvědčen, že není možné, abychom metodickým pokynem umožnili poskytování těchto finančních prostředků tam, kam by měly jít, takže já si myslím, že tady není rozpor, že spíš jde o to, abychom využili doby, která před námi je, aby se to samozřejmě prohnalo výborem, kterému to patří, a tím se k tomu hlásím, že sociální výbor je náš výbor a že tam dokážeme i prostřednictvím vašich poslanců si tyhle věci vyříkat a že závěr k tomu bude takový, že nakonec tady budeme schopni tuhle normu přijmout.

Jenom snad malinký apel prostřednictvím pana místopředsedy. Víte, ona ta účast tady, ono je to na vašich lavicích i na našich lavicích znát. (Posl. Stanjura: Jde o vládu.) Já se nebavím teď o vládě, já se teď bavím o poslancích, protože ona tam padla i poznámka vůči poslancům, takže to bych nerad. (Námitka.) Já jsem to takhle jaksi dostal naprezentováno. Jestli to bylo jenom vůči vládě (ano), pak se vám, pane kolego, hluboce omlouvám! (K posl. Stanjurovi.) Což jsem od vás – nemyslím od vás, ale od vašich poslanců – mnohdy neslyšel.

Takže já bych ukončil svoji řeč tím, pokusme se to tedy velmi rychle projednat, pustit do druhého čtení, přikázat to výboru pro sociální politiku a tam bude prostor na to, abychom si tyhle věci vyříkali a abychom si to tam vydiskutovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je paní poslankyně Hnyková.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý večer. Já chci reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie. Já jsem ho na to upozorňovala. Máme tady před sebou další dva důležité zákony, které se týkají MPSV, a není tady odpovědný ministr. Já nic nemám proti panu ministru Chládkovi, ale prostě si myslím, že tady by k tak důležitým věcem měla paní ministryně sedět. A

to, že prodloužil to jednání po 19. a 21. hodině, je sice hezké, ale chybí nám tady odpovědný člověk. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vypnu čas a pan ministr se hlásí s faktickou poznámkou.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych jenom drobnou poznámku. Já jsem Mládek, nikoliv Chládek. Ten tu není. (Pobavení a potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem tu přestřelku o účasti či neúčasti odstartoval, tak bych ji rád ukončil. Mně tady paní ministryně v tuto chvíli nechybí. Já myslím, že bude dostatek času ve výborech, jak jsme řekli, proto jsem říkal, že nebudeme navrhopvat přerušení projednávání všech tří bodů do příchodu paní ministryně. A já, i když nechť, se jí musím gentlemansky zastat. Někteří předkladatelé tady dneska byli, a stejně nám nic neodpověděli a nic o tom zákonu nevěděli. (Pobavení a potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní již přistoupíme k řádně přihlášeným do rozpravy. První z nich je paní poslankyně Hana Aulická. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Já děkuji, pane předsedající. (Z pléna: Dvě minuty!) Mám to zkrátit na dvě minuty a všichni tady měli faktické poznámky, tak to je nespravedlivé!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Máte času, kolik si vezmete, paní poslankyně. Vy jste řádně přihlášena.

Poslankyně Hana Aulická-Jírovcová: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, k předloženému sněmovnímu tisku č. 257, novely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, máme i my několik zásadních připomínek.

V důvodové zprávě předložené novely je u návrhu změny § 101 zákona o sociálních službách použito tvrzení, že současná právní úprava nezaručuje

transparentnost systému financování sociálních služeb. S touto argumentací však nemůžeme souhlasit. Souhlasíme s tím, aby bylo uzákoněno směrné číslo, tedy alokace finančních prostředků jednotlivým krajům, avšak proces finanční podpory tak, jak byl realizován dosud, nebyl dále netransparentní, neboť byla pro poskytovatele dána jednotná metodika, jako jsou průměrné úhrady od uživatelů, uznatelné a neuznatelné náklady, jednotný systém převodu prostředků apod. Stanovený postup v hodnocení jednotlivých krajů a odůvodnění nepodpoření některých služeb bylo oficiálně zveřejněno poskytovatelům na webových stránkách MPSV. Stanovený postup schvalovalo Ministerstvo práce a dále pak docházelo k přímé obhajobě navržených reálných podpor kraji před zástupci MPSV.

Naopak v současné době dochází k vytváření individuálních metodik jednotlivých krajů, které mohou být značně odlišné, pouze mají možnost opřít se či využít některé body z metodiky vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí. Pro poskytovatele to tedy znamená, že pokud budou podávat žádost na služby v několika krajích, setkají se s odlišnými metodikami i postupy hodnocení stanovených rozpočtů, povinných příloh apod. Dále se pak mohou setkat s odlišnými termíny obdržení dotace, a co více, s odlišnou formou podpory, jako je dotace, příspěvek zřizovatele, režim rozhodnutí SGEI apod. V současné době velké riziko vidíme ve stanovení této sítě služeb, která dosud nebyla nikde definována. Stavět je pouze na tom, jak bylo doporučeno ze strany MPSV, zda dostala finanční podporu ze strany kraje, či nikoliv, nevidíme jako vhodné a žádoucí. Mnohdy se jedná o služby, které byly podporovány v jiných programech a grantech, či během roku vzniknou na základě poptávky, a tudíž nemohou být v síti jasně definovány. K sestavení této sítě, aby byla odpovídající a kvalitní, je potřebný delší časový úsek, než je dán ze strany MPSV, které si stanovení této sítě zapracovalo do novely zákona. Ačkoliv účinnost zákona bude pravděpodobně v roce 2015, je tato síť vyžadována již na dotační řízení vypsané v tomto roce.

Další velké úskalí z hlediska kvality sítě sociálních služeb, která musí být definována, vidíme v právní úpravě zákona týkající se převodu inspekcí na MPSV. Původní úprava, která předpokládala přechod inspekcí na kraje, byla schůdná a přinášela krajům určité výhody. Byla navázána úzká spolupráce s registrátory služeb, hodnotící skupinou dotací a kontrolními skupinami dotací.

Tím by bylo možné pružně reagovat a plánovat neboli vytipovávat kontrolované subjekty dle zjištěných informací ze strany obcí o porušení zákona a neposkytování služeb v souladu se zákonem s ním. Docházelo by k okamžitému předání informací o výstupech z kontrol atd. Aktualizovat síť sociálních služeb a ohlídat správné nastavení optimálních kapacit na základě kvality poskytovaných služeb by tak bylo mnohem jednodušší a hlavně pružnější. Spolupráce hodnotící komise, plánovačů, kontrolních skupin, registrátorů a inspektorů je jedinou zárukou toho, že v krajích

nebudou služby posuzovány z hlediska výkaznictví o kvantitativních údajích, ale z hlediska kvality poskytovaných služeb.

Metodika vydaná Ministerstvem práce a sociálních věcí se také dostává do rozporu s návrhem změny zákona o sociálních službách. V § 101 odst. 2 poslední věta totiž zní: O poskytnutí finančních prostředků na jednotlivé sociální služby a jejich výši rozhoduje rada kraje v souladu s podmínkami stanovenými zastupitelstvem kraje. Zde je nutné postupovat dle § 36 odst. 1 písm. d) zákona 129/2000 Sb., o krajích, kde je zastupitelstvu vyhrazeno poskytování finančních prostředků obcím z rozpočtu kraje a kontrola jejich využití. V § 36 odst. 1 písm. c) zákona o krajích zastupitelstvu je vyhrazeno rozhodování o poskytování dotací spolkům částkou nad 200 tis., nejedná-li se o účelové dotace z prostředků státního rozpočtu. Pak lze předložit rozhodování radě kraje, avšak v souladu s § 28 odst. 12 zákona o krajích, o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. To znamená, že návrh zákona by musel být upraven tak, že kraj by zasílal finanční prostředky organizacím, zřízeným obcím či přímo sociálním službám, jak už tento princip funguje např. při poskytování dotací na přímé náklady školských zařízení dle zákona 561/2004 Sb., školský zákon.

Na metodiku zveřejněnou MPSV reagují příslušné odbory v současné době krajů tak, že propočítávají nákladovost služeb dle uvedených vzorců a tyto vzorce upravují dle informací a údajů služeb, které jsou jim dostupné. Ne všechny vzorce jsou totiž v souladu s údaji uváděnými v loňském formuláři žádostí o dotaci. Není tedy vždy možné vzorec použít tak, jak je uveden, ale upravit ho podle dat, která jsou od poskytovatelů žádosti skutečně požadována a na jejichž základě je možné maximální výši podpory stanovit.

Hlavní úskalí, možná však spíše hlavní důvod, je, že metodika nehovoří o možném dofinancování nově vzniklých služeb během roku. Tyto služby mohou vzniknout především na základě transformace pobytových zařízení, příp. na základě potřeby zajistit službu v lokalitě, kde služba chybí a poptávka po ní je definována ve střednědobém plánu sociálních služeb. U služeb zapojených v individuálních projektech kraje jsou v rámci projektu dotčené obce upozorňovány na návrat služeb do běžného financování a na přechod financování na kraj a dále pak na povinnost vícezdrojového financování služeb, kde by z deseti procent mělo jít o podporu z veřejných zdrojů, mezi něž patří i obce. U obcí, které služby finančně nepodporují, je vyvíjen ze strany krajů apel na jejich potřebnost, která je na finanční potřebě závislá a bez níž by služby v regionu nemohly být poskytovány. Je tedy velice zřetelné, že do financování sociálních služeb se musí zapojit všechny úrovně, tedy nejen kraje, ale i obce, pro které to bude v mnoha případech velice nepřijemný zásah do jejich rozpočtu. Na tento přechod financování se kraje připravují již několik měsíců. Je ale nutné podotknout, že již nyní jsou na kraje kladeny vysoké nároky z hlediska časové náročnosti všech příprav.

Na závěr mi dovoluji říci, že náš klub podpoří novelu zákona o sociálních službách v prvním čtení, ovšem budeme předkládat pozměňující návrhy, které napomohou ke stanovení lepších podmínek pro celkový přechod financování sociálních služeb na kraje. Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Chalánková. Máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už bylo řečeno mnohé a řekla bych i velmi podrobně a konkrétně, takže se snažím spíše doplnit, protože s mnohými z předřečníků musím velmi souhlasit.

Také za naši bývalou koalici musím říct, že jsme hlasovali pro odsun účinnosti novely zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, o jeden rok. V současné situaci, jak jsme postaveni před způsob převedení těchto finančních prostředků na kraje, se domnívám, že bude nutné tento odsun dále pozměňovacím návrhem prodloužit, a za sebe a za klub TOP 09 se domnívám, že by bylo lepší odsun posunout ještě déle než o jeden rok, ale minimálně o jeden rok. Domnívám se, že lépe by bylo o dva až tři roky. Proč, vysvětlím později.

Jednak jste slyšeli něco o převodu kompetencí k výkonu inspekce. Já tam chci jenom upozornit, že kraje přece jen budou za poskytovatele služeb chodit na kontroly, ale nikoliv kvality sociálních služeb, ale využití dotace. V čem tkví nebezpečí, k tomu se ještě dostanu.

Jednání výboru pro sociální politiku, které již probíralo metodiku Ministerstva práce a sociálních věcí pro poskytování dotací ze státního rozpočtu krajům a hlavnímu městu Praze, jsme přerušili, neboť jsme byli seznámeni s touto metodikou, a dá se říci, že jsme byli i velmi překvapeni, že se nám dostává do rukou metodika k něčemu, kde účinnost teprve nastane. Jednání bylo přerušeno také vzhledem k nepřítomnosti paní ministryně, na kterou jsme měli spoustu dotazů.

V čem vidím největší úskalí této metodiky, je, že tato metodika byla připravena úřednickou cestou na Ministerstvu práce a sociálních věcí a ta čísla, o kterých bylo hovořeno jako o směrných číslech z dotace, která nebude jasně stanovena a nebude závazná z roku na rok, tak tato směrná čísla v procentech byla stanovena čistě administrativně na základě dohody s Asociací krajů. To úskalí tkví v tom, že kraje jsou zároveň poskytovateli sociálních služeb a jsou také zřizovateli příspěvkových organizací. Tak na to jen upozorňuji. Zde je jasný střet zájmů. Takže jedná se o čistě úřední postup, který nám byl předložen na výboru. Nevím proč, asi zjevně možná na vědomí, snad ne k odsouhlasení.

V této metodice je také napsáno, jakým způsobem budou kraje schvalovat rozdělení dotací, a to ve svých orgánech v radě a v zastupitelstvech kraje. Já se domnívám, že takto by nám úředníci směrem ke krajům a k samosprávám postupovat neměli. To byl ten moment, kdy jsem si řekla, že takto určitě ne.

A zde se zastavme a bavme se o systémové změně financování. Ta měla nastat. Jak byly financovány sociální služby dříve? Do roku 2006 jsme měli financování sociálních služeb třemi směry: Peníze šly ze státního rozpočtu jednak obcím na organizace, které zřizovaly obce, a zde byla dotace na lůžko vypočítaná a pravidelně valorizovaná podle potřeby po roky. Dále to byla účelově vázaná dotace na poskytování sociálních služeb neziskovými organizacemi, která šla prostřednictvím krajů. Se znalostí věcí a terénů tyto kraje potom rozdělovaly konkrétním sociálním službám. Nenastal s tím žádný problém, zejména z toho důvodu, že kraje dokázaly tyto dotace poslat těmto neziskovým organizacím již do poloviny února daného roku. A poslední balík byla dotace na výkon zřizovatelských funkcí pro příspěvkové organizace krajů.

Zákonem číslo 108/2006 Sb. toto vše bylo zrušeno a nahrazeno tzv. příspěvkem na péči, kdy po dlouholetém, snad čtrnáctiletém vyjednávání s Národní radou zdravotně postižených apod. byl konečně tento zákon schválen. Bylo určeno, že si žadatelé o sociální služby budou tyto služby kupovat a podle toho se stanoví síť těch poskytovatelů. Někteří zaniknou, nezaniknou a takto vlastně tato síť vznikne. No, to se nestalo. Navíc na tyto mandatorní výdaje jsou poskytovány dotace na výkon sociálních služeb. Jenže – celkový objem finančních prostředků v roce 2006 na poskytování služeb činil asi 13 mld. korun. Pro rok 2014 jsme na 26,5 mld. korun, z čehož 20,5 mld. korun činí příspěvek na péči.

Je jasné, že se nám mění demografická struktura obyvatelstva, takže je potřeba většího objemu finančních prostředků na sociální služby, ale zároveň je nejvyšší čas se začít bavit o systémové změně financování sociálních služeb. A zde se můžeme bavit o rozdílných kategoriích. Týká se to osob se zdravotním postižením. Těch je méně a zaslouží si třeba v jednotlivých příspěvcích i vyšší částky vzhledem k těm postižením, ale zároveň zde máme rozsáhlou skupinu seniorů, kteří potřebují sociálně zdravotní péči, a tam je určitě dobré se začít bavit s resortem zdravotnictví, jak má vypadat dlouhodobá péče o tyto osoby.

Takže ten problém je velmi složitý a velmi široký, opravdu to nejde jednoduchou metodikou překlomit nenárokovou dotací ze státního rozpočtu. Takže když si rozdělíme procentuálně směrná čísla z nenárokové dotace, tak také se můžeme dočkat toho, že nenároková dotace může činit nulu – ale to jsem nadsadila. Proto žádáme a budeme uplatňovat pokus o odsun této změny financování na kraje nejméně o rok, lépe o dva až o tři. Aby mohla nastat debata o systémové změně financování sociálních služeb.

Na co bych ještě chtěla upozornit a co tady ještě nezaznělo, tu metodiku už radši rozebírat nebudu, ale týká se to otázky nebezpečí vůbec vyjednání veřejné podpory. Protože z důvodové zprávy máme napsáno, že financování sociálních služeb bude řešeno jako služby obecného hospodářského zájmu v návaznosti na upřesňování a dobudování datové základny MPSV atd., atd. Ale my nevíme, jestli vůbec je vyjednaná možnost využití, jestli je vůbec vyjednaný způsob veřejné podpory na poskytování těchto služeb příspěvkovým organizacím krajů. Já se domnívám, že není, že zde narazíme na problém nesprávné veřejné podpory. Takže upozorňuji i na tento problém.

Nebudu již dále svou řeč prodlužovat. Ve výborech – my tedy nenavrhujeme zamítnutí, budeme hlasovat pro propuštění do výborů a do druhého čtení, ale zde ve výboru se budu snažit posunout účinnost o další minimálně rok, lépe dva až tři.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším přihlášeným do diskuse je pan poslanec Vilímec.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, již z předchozích vystoupení jasně vyplynulo, že tento zákon není dobře zpracován. Ten manévr převodu financování sociálních služeb na kraje jako takový nezpochybnuji. Ale v podobě, v jaké je připraven, je značně rizikový. I v případě klubu Občanské demokratické strany platí, že nebudeme navrhopvat zamítnutí tohoto návrhu zákona hned v prvním čtení, ale jsem velmi skeptický, zda je možné tento návrh dostat do podoby, která by omezila rizika jak na straně poskytovatelů, tak na straně krajů.

Pan poslanec Novotný, také aktuálně hejtman Karlovarského kraje, zde mluvil o tom, že v předchozím volebním období kraje žádaly příslušné Ministerstvo práce a sociálních věcí a vládu o převod těchto finančních prostředků do dispozice krajů. Musím říci, já jsem zastupitelem Plzeňského kraje od samého počátku fungování krajů. Od roku 2000. Už v té době jsme žádali také o převod těchto prostředků. Tehdy byla levicová vláda v prvních dvou volebních, když jsem byl v radě kraje, a bylo nám sděleno, že je to příliš velké riziko, že se Ministerstvo práce a sociálních věcí obává, jak budou kraje postupovat, zda skutečně nevznikne 14 systémů financování sociálních služeb.

Tento návrh má ve dvou bodech značné problémy. Ten jeden bod, o tom mluvil nejen pan poslanec Stanjura, ale mnozí, je dán tím, že jde o nenárokovou částku ze státního rozpočtu. To znamená, každoročně paní ministryně nebo pan ministr musí žádat na vládě o jakousi částku na dofinancování sociálních služeb. Nikdo neví, jestli to bude osm miliard, sedm miliard, devět miliard, deset miliard. A teď nastává to největší nebezpečí. Tímto návrhem zákona se totiž zafixováá podíl jednotlivých

krajů. Nevím, na základě čeho, protože když se podíváte do té přílohy, tak ty podíly ani nekopírují počty obyvatel krajů. To znamená, je to na základě pravděpodobně nějakého algoritmu, který byl stanoven úředníky Ministerstva práce a sociálních věcí, možná na základě celkového rozsahu aktuálních žádostí krajů. Ale přece není možné nastavit statický model a předpokládat, že žádná změna nebo žádní jiní poskytovatelé v dalších letech nebudou nebo se nebudou měnit. To je podle mne jedno z velkých rizik tohoto návrhu. Jsem z Plzeňského kraje a musím říci, že nejsem vůbec spokojen s tím procentem, protože procento pro Plzeňský kraj je jedno z nejmenších. Takže buď platí to, že v Plzeňském kraji je málo poskytovatelů sociálních služeb, málo klientů, anebo platí, že současné vedení kraje nedokázalo vyjednat lepší podmínky.

A druhá věc, která mi samozřejmě vadí a která zde také byla již vzpomenuta, je otázka vůbec systému rozhodování o těch dotacích. Byť nějaké dotační řízení můžeme vnímat v tzv. systému přenesené působnosti, tak nepochybně rozhodování o dotacích je v systému samostatné působnosti. Není možné, aby kompetence krajského zastupitelstva tímto zákonem byly předávány na krajské rady. Už tady jedna paní poslankyně vzpomínala školský zákon, ten je ale nastaven úplně jinak. Tam o rozdělování finančních prostředků rozhoduje krajský úřad v přenesené působnosti, nikoliv kraj v samostatné působnosti. To jsou věci, které neslouží, řekneme, pověsti Ministerstva práce a sociálních věcí nebo kvality toho zpracování. A byť platí to, že nebudeme navrhopvat zamítnutí tohoto návrhu zákona v prvním čtení, tak naprosto souhlasím s paní poslankyní Chalánkovou, že by bylo nejlépe, aby se odstranila rizika, skutečně prodloužit účinnost nebo odložit účinnost toho manévru převodu financování na kraje do dispozic krajů minimálně o rok, ne-li o více, o dva roky, tak aby všechny ty věci v mezidobí mohly být nějak domluveny, mohly by být dotaženy do nějakého lepšího systému nebo do preciznějšího systému, než je tento návrh zákona.

Takže nechci dál mluvit o nějakých vyhláškách nebo metodických pokynech. Myslím paní poslankyně Aulická nebo paní zpravodajka mluvila o tom, že kdyby to zůstalo v rovině metodického pokynu, tak by Ministerstvo práce a sociálních věcí muselo přinutit krajské zastupitelstvo, aby s takovým metodickým pokynem souhlasilo, což já si skutečně nedokážu vůbec představit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Opálka. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Musím říci, že máme ještě jeden tisk s číslem 205, který řeší tuto situaci, ale je to z dílny ODS, ale odkládá

pouze o půl roku. Což je docela nešťastné, protože v polovině roku granty rozdělovat je problém.

Ale chtěl jsem reagovat na to rozdělení mezi kraje. Víte, já bych byl nejradši, kdybychom to řešili v rámci rozpočtového určení daní tak, aby kraje měly jasně stanovenou, kolik peněz kdo bude mít. Ale máme s tím velký problém v tom, že ne každý kraj je na tom stejně. Někde je zasažení bývalou těžkou průmyslovou výrobou jiné, a proto jsou taky tak velké rozdíly.

Ten problém se řeší už nemálo let. Musím říci, že kraje dneska a v nedávné minulosti vlastně rozdělují ty granty. Devadesát devět procent toho, jak to rozdělí ony, tak to ministerstvo v podstatě jenom potvrdí. Takže kraje chtějí, aby se konečně litera zákona, který byl už také odkládán, naplnila. Jenže proti stojí poskytovatelé sociálních služeb, Národní rada zdravotně postižených a jiní. Myslím si, že na výboru tentokrát budeme mít velký oříšek, jak to vyřešit.

Dovolím si ale učinit už teď jeden návrh, aby kromě sociálního výboru to bylo přikázáno i rozpočtovému výboru. Protože to opravdu bude velký problém. My nemůžeme zafixovat nějakou stálou částku, která se nebude inflačně zhodnocovat, a navíc tam máme vnitřní dluh, neboť v sociálních službách již několik let nerostly mzdy, a my jim dáváme čím dál méně, ale ten boom sociálních služeb, protože se to stává pro některé i křeslem, a já se to nebojím tady tak říct, přináší větší a větší náklady. Takže –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, váš čas.

Poslanec Miroslav Opálka: Ano. To je všechno, jenom ten rozpočtový výbor zaznamenat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl říct, že tento zákon není dobře připraven, a většina předřečníků tady popsala ty problémy a rizika. Já se shoduji s tím, co řekl pan poslanec Stanjura. Vystihl přesně ta rizika pro poskytovatele sociálních služeb. Já se domnívám, že už od té doby, kdy došlo k převedení peněz na uživatele za péči, toho příplatku za péči na jednotlivé uživatele sociálních služeb, tak od té doby se vlastně poskytovatelé sociálních služeb setkávají s mnoha problémy, které do dnešní doby nebyly vyřešeny, a neustále vlastně chybějí peníze na dofinancování sociálních služeb.

Chtěl bych říct, že uživatelé sociálních služeb potřebují kvalitní služby, ale zase poskytovatelé potřebují stabilitu. A ta stabilita v tomto sektoru bohužel doposud není a ani tímto zákonem nebude. V řadě případů mají kraje vlastní poskytovatele sociálních služeb a dochází tady k určité konkurenci mezi krajskými příspěvkovými organizacemi a těmi dalšími poskytovateli sociálních služeb. Je tady obava, že dojde k zvýhodňování krajských organizací na úkor těch ostatních.

Podle mého názoru není možné zafixovat nějakou tabulkou v příloze zákona výši procentního podílu na celkovém ročním objemu. To je naprosto špatně podle mě, když tak by to mělo být někde ve vyhlášce. Nemůže to být fixně nastaveno. A také poskytovatelé upozorňují na to, že každý kraj je jiný. Každý kraj má jiný počet obyvatel, jiný počet uživatelů sociálních služeb apod. Toto administrativní stanovení je velmi špatné.

Rovněž pokládám za nešťastné, že bude kompetence rady kraje rozhodovat o tom, kolik kdo dostane těch dotací. Mělo by to být v kompetenci zastupitelstva. A chci také říct, že nejsou dosud stanovena jasná kritéria, parametry, nejsou žádné normativy. To všechno je třeba dopracovat. Protože pokud pustíme tento zákon tak, jak je, tak budeme tady mít 14 dotačních řízení a v některých krajích bohužel může dojít k tomu, že někteří poskytovatelé nedosáhnou na peníze.

Unie zaměstnavatelských svazů k tomu dala stanovisko už v dubnu letošního roku. Požadovali zavedení alespoň rámcových postupů na centrální úrovni, zavedení a používání exaktních postupů a kritérií v každém kraji, které by umožnily zpětné ověření a kalkulaci obdržené výše státní dotace. Proti současnému, dosavadnímu systému zavést opatření, která by zaručovala transparentnost dotačního řízení. Umožnit zástupcům sociálních partnerů účast na regionálním dotačním řízení. Poskytovatelé sociálních služeb vyzvali Ministerstvo práce a sociálních věcí k zavedení možných exaktních postupů, kalkulačních vzorců, vyrovnávacích plateb, personálních normativů apod., na kterých v posledních měsících pracovalo, a také zveřejnění souhrnných žádostí krajů za rok 2014.

Z toho všeho, co tady bylo řečeno i předřečníky, se rovněž přimlouvám za to, aby tyto věci byly dopracovány a aby byla účinnost tohoto zákona odsunuta minimálně o jeden rok. Domnívám se, že nemůžeme postupovat v případě zákona o sociálních službách cestou pokus a omyl a nemůžeme si dovolit pokračování v těch chybách, které se tady děly od roku 2002. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda je ještě někdo přihlášen do obecné rozpravy. Není tomu tak. (Protesty, hlásil se pan poslanec Zavadil.) Takže děkuji a končím – ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Zavadil. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já se všem omlouvám, ale víte co? Já vám něco povím. Tady se kupu let, a řada z vás tady seděla, nedokázaly sociální služby naplnit finančními prostředky. Každý rok jste se tady hádali, kolik set milionů je potřeba na to přidat. V letošním roce poprvé se stalo, že se na sociální služby dalo 7,2 miliardy, což samozřejmě nestačí na navýšení mezd, ale alespoň to stačilo na provozní náklady těchto sociálních služeb. To bych byl rád, kdybyste vzali v potaz. Že ten návrh zákona není dokonalý, o tom se nemusíme přesvědčovat. A já jsem přesvědčen, že řada věcí, které tady zazněly, a já je vnímám, se na tom výboru prostě projedná a že budeme dbát na to, aby se tam nedostaly peníze bez mašliček, aby se ty peníze daly nějak rozfrcat, a to si myslím, že je úkolem sociálního výboru.

Takže já bych doporučoval, abychom skončili tu debatu, byť ji teď já sám prodlužuji, ale cítil jsem potřebu tohle to říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho do rozpravy dál přihlášeného nevidím, tudíž končím obecnou rozpravu. Táhá se pana ministra, případně paní zpravodajky, zda si chcete vztít závěrečná slova. Není tomu tak. Budeme postupovat dál a budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Zaznamenal jsem zde návrh pana poslance Opálky přikázat to také rozpočtovému výboru, takže tento návrh trvá, a ptám se, zda má někdo ještě jiný návrh na přikázání. Není tomu tak, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejdříve budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajují hlasování a táhají se, kdo je pro takto navržené usnesení, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 41. Přítomných poslanců je 144, pro tento návrh je 133, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru.

Zahajují hlasování a táhají se, kdo je pro takto navržené usnesení, nechť zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Končím hlasování číslo 42. Přítomných poslanců 144, pro návrh 132, proti žádný. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku a dále rozpočtovému výboru. Tím končím projednávání bodu č. 15 a předávám řízení schůze.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Dobrý večer. Budeme pokračovat projednáváním bodu číslo

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 255/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Omlouvám se, že vás přerušuji, ale poprosím o snížení hladiny hluku. Děkuji.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: – ve znění pozdějších předpisů, upravuje systém dávek sociální podpory, stanovuje podmínky nároku na tyto dávky a také upravuje řízení o těchto dávkách.

Jednou z dávek sociální podpory je i porodné. Jedná se o jednorázovou dávku, kterou se oprávněné osobě přispívá na náklady v souvislosti s narozením dítěte. V současné době se porodné vyplácí pouze na první živé dítě, a to ve výši 13 tisíc korun, a podléhá zjišťování výše příjmů v rodině. Narodí-li se s prvním živě narozeným dítětem další živě narozené dítě nebo děti, dvojčata, vícčata, činí výše porodného 19 500 korun. Nárok na porodné má oprávněná osoba pouze v případě, že rozhodný příjem nepřevyšuje 2,4násobek životního minima rodiny.

Návrh je předkládán s cílem upravit porodné tak, aby nárok na tuto dávku vznikl širšímu okruhu rodin s dětmi, aby těmto rodinám mohlo být vyplaceno porodné z titulu narození v pořadí druhého dítěte, a to ve výši 10 tisíc korun. Druhým dítětem je přitom chápáno druhé živě narozené dítě, a to bez ohledu na to, při kolikátém porodu se toto druhé živě narozené dítě narodí. (V sále je značný hluk.)

Zároveň se úprava vztahuje na děti převzaté do jednoho roku věku do trvalé péče nahrazující péči rodičů. Zvyšuje se také zákonem stanovený koeficient, a to na 2,7násobek životního minima rodiny, kterým se násobí příjem na nárok na porodné. Nárok na porodné z důvodu převzetí dítěte do trvalé péče nahrazující péči rodičů se rozšiřuje o případy, kdy bylo u dítěte do prvního roku věku soudem rozhodnuto o osvojení dítěte a nebo o svěření dítěte do péče před osvojením dle § 826 a 827 občanského zákoníku.

Návrhem zákona se také reaguje na požadavek slučitelnosti zákona č. 117/1995 Sb. s právem Evropské unie. V současné době okruh oprávněných osob, jimž vzniká nárok na dávky sociální podpory, taxativně nevyjmenovává ty osoby, kterým návrh vyplývá z předpisů Evropské unie, a proto se navrhuje legislativně technické zpřesnění okruhu oprávněných osob tak, aby tuto kategorii osob zákon výslovně stanovil.

Navrhovaná úprava má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2015.

Prosím o podporu návrhu zákona pro postoupení do dalšího čtení, neboť cílem předloženého návrhu je především podpořit rodiny s malými dětmi v situaci, kdy se jim jednorázově zvýší náklady v souvislosti s narozením dítěte, a za tímto účelem upravit podmínky nároku na danou dávku, aby na porodné dosáhly další rodiny.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Gabriela Pecková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobrý večer, dámy a pánové. Založení rodiny znamená vždy nárazové zvýšení nákladů a zcela jistě dlouhodobě –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, moc se omlouvám, ale doopravdy prosím, aby v levé části sálu se kolegyně a kolegové ztišili, abychom mohli v klidu pokračovat v jednání. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Cílem vládního návrhu je podpořit mladé nízkopříjmové rodiny právě v této situaci. Návrh představuje jak změny systémové, jakým je porodné na druhé dítě, tak změny parametrické, jako je konkrétní výše porodného, jako dávky státní sociální podpory, a to v částce 13 tisíc na první dítě a v částce 10 tisíc na druhé dítě. A také potom změnu koeficientu pro výpočet hranice pro výpočet vzniku nároku, a to z původních 2,4 na 2,7. Vynásobením životního

minima tímto novým koeficientem se tedy ona zmíněná hranice pro přiznání nároku posunuje z 18 504 na 20 817 korun příjmu rodiny.

Současně, jak tady zaznělo, je řešena problematika při osvojení nebo svěření dítěte do péče, a to dítěte do jednoho roku věku rozhodnutím soudu před rozhodnutím o osvojení. Srozumitelně přeloženo, je tedy řešena pěstounská péče.

V poslední řadě návrh upravuje explicitně okruh oprávněných osob, kterým nárok vzniká z titulu příjmu použitelných předpisů Evropské unie v souvislosti s volným pohybem pracovníků.

Z logiky věci vyplývá, že takovéto změny nemohou být rozpočtově neutrální. Navýšení mandatorních výdajů by se v případě přijetí tohoto návrhu pohybovalo kolem 330 milionů a celkový náklad na výplatu porodného by tedy činil něco mezi 470 až 480 miliony. Samozřejmě že každé navýšení mandatorních výdajů znamená další zadlužování a v tomto případě paradoxně si vypůjčujeme od těch dětí, jejichž narozením nárok na dávku vznikl.

Stát pomáhat rozhodně má, ale aby tato pomoc byla účinná a efektivní, je nutné, aby pomáhala adresně. V této variantě, která je v návrhu označovaná jako římská jedna, je zachovaná tato dávka jako testovaná, na rozdíl od varianty pod označením římská dvě, která test příjmů odstraňuje, a kromě rozpočtových dopadů se tak dostává i do rozporu s právem Evropské unie.

Z mého pohledu jednorázová dávka nikterak neřeší dlouhodobě nepříznivou ekonomickou situaci mladých rodin, a to především proto, že neřeší její příčinu. Tou totiž není narozené dítě. Tou je problematický vstup na trh práce, tedy nezaměstnanost absolventů na všech vzdělávacích stupních, nízké reálné mzdy a také malá nabídka zkrácených úvazků, a mohla bych v tom výčtu pokračovat.

Já sama bych si moc přála, aby demografické parametry měly opačnou dynamiku. Zrovna tak bych velmi ráda viděla, kdyby se snížil věk, kdy mladí lidé zakládají rodiny, protože odkládání rodičovství do pozdějšího věku znamená zvýšené náklady především na zdravotní péči. Nic z toho ale tento návrh zajistit nemůže, jako to neumí ani před několika hodinami diskutovaných 10 % DPH na Sunar, sazbu tedy. Přesto považuji za přínosné o těchto návrzích mluvit, analyzovat je, a proto si dovolím doporučit posunutí tohoto návrhu do druhého čtení a přikázat ho k projednání výboru pro sociální politiku.

Děkuji za pozornost. (Potlesk napravo.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Okamuru s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážení paní předsedající, dámy a pánové, z hlediska hnutí Úsvit nelze nepodpořit jakýkoliv návrh, který podpoří rodiny s malými dětmi. Takže za hnutí Úsvit už předem říkám, že tento zákon podpoříme. Je třeba ovšem dodat, že zavedení příspěvku i na druhé dítě je absolutně nedostačující, protože jak víme, a doufám, že to ví i vláda, tak podle statistik dvě děti v rodině nestačí na zachování stávajícího počtu obyvatel České republiky.

Chci se v této souvislosti zeptat: Toto je vládní strategie na podporu rodin s dětmi? To je tedy velmi nedostatečné. V této souvislosti bych tedy rád chtěl vyzvat vládu, aby urychleně vládní strategii na podporu mladých rodin předložila a abychom to nezamázli nějakým populistickým gestem, které ve skutečnosti vůbec zvýšení počtu obyvatel České republiky, a řekl bych navýšení té demografické křivky, vůbec nepomůže.

Možná že důvod, proč je porodné pouze na druhé dítě, je jiný. Uznávám, že všeobecně společensky nevyřčené tabu je fakt, že hlavním důvodem, proč se nevyplácejí příspěvky na jakýkoliv počet dětí, je obava z toho, že nejvíce na porodném vydělají takzvaně nepřizpůsobiví občané, kteří parazitují na sociálních dávkách a plozením dětí se někteří z nich doslova živí, přičemž tyto děti řádně nevychovávali, přesněji u těchto nešťastných dětí vlivem vzoru rodičů a bohužel také díky našemu státu tak z těchto dětí vyrůstá další parazitující generace. Bohužel na tento fakt doplácí tisíce jiných slušných rodin. Rodin občanů, kteří pracují a své děti řádně vychovávají.

Stojí tedy za úvahu systémová změna a já bych vám za hnutí Úsvit chtěl dát inspiraci k diskusi: Co kdybychom porodné vypláceli na každé dítě, ale jen těm rodičům, kteří mají nějakou pracovní historii a své děti řádně vychovávají? Abych byl přesnější, mám na mysli nevyplácet příspěvky těm, kdo mají kriminální minulost, zároveň jejich děti zanedbávají školní docházku, a těm, kdo nemají odpracováno nějaké minimum, přičemž do pracovní historie by se mělo započítávat i studium na vyšší či vysoké škole. Tím bychom podpořili spravedlivě všechny děti bez ohledu na to, v jakém pořadí se narodí, a motivovali bychom zároveň slušné rodiče, dbající na vzdělání, mít více než jedno či dvě děti. Zároveň bychom tím motivovali i ty dnes takzvaně nepřizpůsobivé, aby se o děti starali a aby sami pracovali a nepáchali trestnou činnost. Samozřejmě bychom také neplatili těm, kdo na společnosti a na svých pracujících spoluobčanech cíleně parazitují. Jedním z velmi potřebných efektů by také bylo snížení společenského napětí a rasové nesnášenlivosti, přičemž skutečný rasismus v naší zemi podle mého názoru téměř neexistuje. Nikomu totiž nevádí Vietnamec, Ind nebo Korejec, který pracuje a své děti posílá na vysokou školu, ale vadí takový soused, který dělá nepořádek, nepracuje, parazituje, sociální dávky utrácí za hazard a alkohol a tomuto životnímu stylu učí i své děti.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Zatím nikoho neregistruji. Je tady pan poslanec Soukup. Řádná přihláška, nebo faktická poznámka? Takže řádná. Prosim.

Poslanec Zdeněk Soukup: Kolegyně a kolegové, budu velice lakonický, abych nezdržoval. Dávám návrh na zkrácení doby k projednávání ve výborech o deset dnů, to znamená na padesát dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se ptám, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Nyní přistoupíme k hlasování. Sezvu případně kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, zvedněte ruku a zmáčkněte tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 43, do kterého je přihlášeno 145 poslanců, pro 131. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na zkrácení lhůty k projednávání ve výborech o 10 dnů, to znamená lhůta k projednávání ve výborech v délce 50 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro. Kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 44, do které je přihlášeno 145 poslanců, z čehož je pro 127. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku.

Nyní přistoupíme k projednání bodu

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci
v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 256/- první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážená paní předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, předkládaný návrh zákona byl zpracován na základě aktuální potřeby řešit problematiku výplat jedné z dávek pomoci v hmotné nouzi, doplatku na bydlení. Návrh je předkládán s cílem upravit systém výplaty doplatku na bydlení tak, aby byly zohledněny poznatky z praxe. Praxe ukazuje na potřebu úpravy některých ustanovení a jejich zpřesnění tak, aby umožňovala jednotný postup pro řešení situace hodnocení nároku na doplatek na bydlení a určování jeho výše.

V současné době dochází k progresivnímu nárůstu poskytovaného doplatku na bydlení, a to nejenom z důvodu dopadu ekonomické krize, ale i proto, že se řada osob naučila určité výhody zákona o pomoci v hmotné nouzi využívat a zneužívat. Návrh zákona směřuje především k tomu, aby bylo zamezeno vyplácení doplatku na bydlení do nevyhovujících prostor v ubytovacích zařízeních, která jsou financována v nepřiměřené výši, ve prospěch jejich provozovatelů, aniž přitom jde o porušování platné právní úpravy. Proto se navrhuje určitá zpřísnění pro posuzování situace hmotné nouze osoby pro účely doplatku na bydlení na straně jedné a zjednodušení řízení o doplatku na bydlení na straně druhé.

Cílovým stavem právní úpravy je tedy poskytovat doplatek na bydlení v přiměřené výši pouze do vyhovujícího bydlení a zjednodušit administraci této dávky. Za tímto účelem návrh zákona definuje byt, ubytovací zařízení a jiný než obytný prostor. Optimální formu bydlení představuje samozřejmě byt. Pokud se jedná o ubytovací zařízení, ve kterých je poskytováno ubytování na dobu delší než dva měsíce v období šesti měsíců po sobě jdoucích, navrhuje se z hlediska splnění hygienických požadavků upravit sdělování údajů ohledně těchto zařízení budou pro účely rozhodování o přiznání doplatku na bydlení krajským pobočkám úřadů práce poskytovat orgány ochrany veřejného zdraví.

V případě jiného než obytného prostoru se vychází z principu, že pokud má být do tohoto typu bydlení poskytován doplatek na bydlení, je nezbytné, aby tento prostor splňoval určité standardy, které jsou dány stavebně technickými předpisy. Kontrolu, zda jiný než obytný prostor tyto standardy splňuje, musí z logiky věci provádět

místně příslušný stavební úřad, neboť ten je po odborné stránce nejlépe vybaven k tomu, aby tyto skutečnosti posoudil.

Další významnou změnu, která je obsažena v předkládaném materiálu, představuje zrušení časového omezení pro poskytování doplatku na bydlení v systému pomoci v hmotné nouzi a příspěvku na bydlení v systému státní sociální podpory. Tato úprava by měla minimalizovat riziko vzniku bezdomovectví, které by mohlo hrozit při ukončení poskytování dávky z časových důvodů.

V návaznosti na změny v zákoně číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ke kterým došlo již s účinností od 1. ledna 2014, pokládám z hlediska zajištění největší přehlednosti právního řádu za nezbytné provést rovněž některé úpravy v oblasti započitatelných příjmů v zákoně o státní sociální podpoře a v zákoně o životním a existenčním minimu. Navrhovaná právní úprava má nabýt účinnosti dnem 1. ledna 2015.

Děkuji vám za pozornost a prosím o podporu předkládaného návrhu zákona.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji, pane ministře. Vzhledem k tomu, že původně určený zpravodaj pro toto čtení není přítomen, budeme muset hlasovat o změně zpravodaje, takže přivolám všechny kolegy z předsálí.

Nyní budeme hlasovat o změně zpravodaje, původně z pana poslance Adolfa Beznosky na paní poslankyni Pavlínu Nytrovou.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím, je to hlasování s pořadovým číslem 45, do kterého je přihlášeno 145 poslanců, z čehož je pro 121.

Konstatuji, že návrh byl přijat a já prosím nově zvolenou zpravodajku pro prvé čtení paní Pavlínu Nytrovou, aby se ujala slova. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem přesvědčena o tom, že vše potřebné v rámci prvního čtení zde zaznělo, že s materiálem se určitě ještě popereme ve výboru pro sociální politiku, a v tuto chvíli doporučuji novelu zákona o hmotné nouzi do druhého čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji paní zpravodajce a otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Semelovou a paní poslankyni Chalánkovou. Prosím tedy první v pořadí paní poslankyni Semelovou, aby se ujala slova. Prosím, máte slovo. (Silný hluk v sále.)

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, předložená vládní novela má za cíl řešit systém výplaty doplatku na bydlení, přesněji definovat vhodné ubytování, do něhož stát poskytuje doplatek na bydlení, vymezit okruh společně posuzovaných osob pro účely vyplácení doplatku na bydlení tak, aby byl v rámci jednoho bytu či jiného prostoru poskytnut pouze jeden doplatek na bydlení, či zvýhodnit zápočet dávek z důchodového pojištění. S tím lze určitě souhlasit. Ostatně mělo by to pomoci zejména osamělým seniorům, což je skupina zvlášť ohrožená –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale prosím všechny, kteří mají potřebu si něco sdělit, aby tak učinili v předsáli a nerušili při jednání.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Mělo by to tedy pomoci zejména osamělým seniorům, což je skupina zvlášť ohrožená chudobou a ztrátou bydlení. Nová úprava navrhuje také zrušení časového omezení poskytování této sociální dávky, které přes protesty tehdejší opozice prosadil ministr Nečasovy vlády pan Drábek. Vládní návrhy by tedy měly mít pozitivní dopady na ty skupiny osob, které nemají dostatečné příjmy, dostávají se do tíživé situace, a to v naprosté většině ne vlastní vinou, a žádají o doplatek na bydlení. To je určitě v pořádku.

Oceňuji i snahu o zpřísnění podmínek pro majitele ubytoven. V té souvislosti však mám určité pochyby o tom, že se u běžících dávek mají hygienické normy posuzovat až od pátého měsíce jejich platnosti a standardy kvality bydlení až od devátého měsíce jejich platnosti, aby vlastníci či pronajímatelé ubytovacího zařízení a osoby tam ubytované mohly včas zareagovat. Je mi jasné, že určité přechodné období potřeba je, ale v této délce to pokládám za přehnané. Přijetím v této podobě dojde k tomu, že současný stav poběží dalšího tři čtvrtě roku, což ti majitelé ubytoven, kteří často v chátrajících domech namačkají na každé volné místo co nejvíce osob, jen aby měli maximální zisk, jistě uvítají. Tito doslova kšeftaři s lidskou chudobou nejenže podvádějí, a to uzavíráním fiktivních smluv na vysoké sumy, aby nepřicházeli o dávky na bydlení, ale také vydírají ubytované osoby, které pochopitelně udělají všechno možné, jen aby nepřišly o střechu nad hlavou. Možná by stálo za úvahu, jestli by tyto ubytovny neměl provozovat stát na neziskovém principu.

Myslím, že by měla skončit praxe, kdy se nepoctiví –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale musím napomenout své kolegy z koalice, aby se uklidnili a nerušili vás při vašem projevu. Děkuji.

Poslankyně Marta Semelová: Myslím, že by měla skončit praxe, kdy se nepoctivci obohacují a využívají situace lidí, kteří mají hluboko do kapsy. A těch osob není zrovna málo. Chudobou nebo sociálním vyloučením je v České republice ohroženo přes 1,5 milionu osob, což je v přepočtu přes 15 % z celkové populace. Řadu lidí dělí od oficiálního začlenění do pásma chudoby příjem vyšší o pár desetikorun. Navíc v oficiálních statistikách nejsou zachyceny tisíce bezdomovců, lidé žijící po azylech a ubytovnách. Bytová nouze hrozí více jak 900 tisícům domácností. Mezi osoby ohrožené ztrátou vlastního bytu patří mladé rodiny s dětmi, samoživitelky a samoživitelé, senioři, zvláště osamělí, zdravotně postižení, rodiny s jedním příjmem. Proč by měli právě oni doplácet na politiku předchozích vlád, které přistoupily k zdražování, k snižování reálných příjmů, k privatizaci a zavírání podniků a firem, k udržování minimální mzdy na zcela nedůstojné úrovni, která je nižší než hladina příjmů pro pásmo chudoby, které odmítaly oprávněnou valorizaci důchodů a dopustily vysokou nezaměstnanost? Právě díky těmto skutečnostem se řada rodin zadlužila a dostala se do situace, kdy jsou namísto důstojného života odkázány na sociální dávky, protože jinak by si nemohly zajistit ty nejzákladnější životní potřeby. Tyto skupiny lidí je třeba ochránit a nastavit podmínky tak, aby domácnost byla schopna náklady na bydlení hradit.

Kromě pozitivních dopadů novely, které jsem ve svém vystoupení v začátku zmínila, však mám určité obavy. Konkrétně jde o to, aby přijetím novely nedošlo k tomu, že se lidé dostanou z bláta do louže, tedy z mizerných podmínek na předražených ubytovnách ven na ulici, že se zvýší počet lidí bez domova, ale také že se zvýší sociální napětí.

V návrhu zákona je stanoveno, že má být toto riziko eliminováno ve spolupráci s obcemi a dalšími zainteresovanými subjekty. Otázkou však je, jaké reálné možnosti obce v současné době mají. Mnohé z nich už totiž nedisponují vlastním bytovým fondem, který představuje jedinou možnou finančně dostupnou variantu bydlení zejména pro nízkopříjmové skupiny osob. Koncem roku 2009 bylo prodáno 74 % bytového fondu a od té doby podíl obecního bydlení klesl pod 10 % z celkového počtu. Navíc stále chybí zákon o sociálním bydlení. Právě ten by měl být podle mého názoru provázán s předloženou novelou zákona o hmotné nouzi, ale také s koncepcí bydlení, jež by měla být povinnou součástí rozvoje každé obce. Zároveň by vláda v součinnosti se samosprávami měla řešit situaci, kdy v České republice jsou na jedné straně lidé, kteří nemají prostředky na pořízení si bytu, nemají na zaplacení nákladů na bydlení, kdy jsou u nás tisíce lidí bez střechy nad hlavou, a na straně druhé je tu kolem 600 tisíc bytů prázdných.

Přes tyto moje pochybnosti a obavy s tím, že si uvědomuji, že navržená novela není ideální a má některé nedostatky, si myslím, že potřebná je a že by měla projít do

druhého čtení. Budeme tedy tuto novelu podporovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k řečnickému pultu paní poslankyni Chalánkovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chalánková: Děkuji za slovo. Já své slovo velmi zkrátím vzhledem k nepřítomnosti paní ministryně, což jí tímto nevyčítám, ale určitě se na ni obrátím při dalším čtení, druhém, event. třetím.

Výbor pro sociální politiku se touto problematikou také velmi podrobně zabýval už dne 23. ledna, a to z vlastní iniciativy, přijal dokonce usnesení, se kterým paní ministryni, až tedy bude, seznámím.

V nedávné době jsme projednávali zde, na tomto plénu, také senátní návrh zákona, byl to sněmovní tisk číslo 155, který se zabývá podobně touto problematikou, a tento zákon již prošel prvním čtením a ve výboru ho budeme projednávat. Velmi podrobně se zde budeme věnovat také tomuto sněmovnímu tisku 256 ve výboru pro sociální politiku – a komentář si ponechám na příští jednání. Děkuji. (Silný potlesk ze středu a z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. (Ministr Mládek se otáčí na paní předsedající s žádostí o slovo.) Do obecné rozpravy, nebo závěrečné slovo? Tak pojděte do obecné rozpravy.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych chtěl jenom navrhnout zkrácení projednávání ve výborech o 10 dnů, tedy na 50. To je zároveň i závěrečné slovo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji. Vzhledem k tomu, že se již nikdo do rozpravy nehlásí, obecnou rozpravu končím. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku. Já se táži, zda má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak, tudíž přistoupíme k hlasování. Svolám kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 46, do kterého je přihlášeno 144 přítomných poslanců, z čehož pro je 119 (a 1 proti). Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se vypořádáme se zkrácením lhůty na 50 dní, které zde vnesl navrhovatel.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby se lhůta ve výborech zkrátila na 50 dní? Kdo je pro? Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 47, do kterého je přihlášeno 144 poslanců, z čehož se pro vyjádřilo 121 (a 1 proti). Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku a lhůta pro projednání je 50 dní.

(Poslankyně Chalánková v pravé části sálu se snaží upoutat pozornost paní místopředsedkyně.) Já se jenom tážím, jestli chcete zpochybnit hlasování. Ne. Dobře.

Já vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartičkami. Výborně.

Budeme pokračovat projednáváním bodu číslo

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 258/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr dopravy Antonín Prachař. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Dobrý večer, paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, z pověření vlády si dovoluji předložit návrh novely zákona číslo 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

Vláda předkládá Parlamentu České republiky k projednání a schválení návrh zákona, kterým se mění zákon č. 239/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Jedná se o návrh dílčí změny zákona č. 239/2013 Sb., který novelizuje zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a který doposud nenabyl účinnosti.

Zákon č. 239/2013 Sb. přináší svým rozsahem i obsahem zásadní změny zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, mj. novou koncepci při registraci silničních vozidel a přidělování registračních značek k vozidlům a dále i řadu významných zásahů v oblasti kontroly vozidla v provozu a provozování stanic technické kontroly. Zákon č. 239/2013 Sb. nabude účinnosti od 1. ledna 2015, s výjimkou jednoho již účinného ustanovení.

Ministerstvo dopravy tedy intenzivně pracuje na zabezpečení hladké aplikace tohoto zákona v praxi, a to jak přípravou potřebných vyhlášek k zákonu, tak přípravou metodických pokynů a přípravou materiálního a technického zabezpečení aplikace nové úpravy. V rámci této přípravy Ministerstvo dopravy zjistilo, že aplikace některých dílčích ustanovení zákona č. 239/2013 Sb. již k 1. lednu 2015 je spojena s velkým rizikem problémů při jejich technickém a organizačním zabezpečení. Jedná se o dvě oblasti úpravy přidělování registračních značek k silničnímu vozidlu a jednu oblast týkající se obsahu informačního systému stanic technické kontroly. Konkrétně jde o přidělování registračních značek na přání, vydávání tzv. třetí tabulky s registrační značkou, výměnu poškozených tabulek s registrační značkou a vydávání tabulky s registrační značkou na nosná zařízení na vozidle – nosiče kol a lyží. Dále je to vkládání a zpracovávání údajů o přítomnosti vozidla ve stanici technické kontroly, kde zákon navrhuje používání videozáznamů v informačním systému stanic technické kontroly.

V uvedených oblastech by s velkou pravděpodobností nebylo možné zabezpečit od 1. ledna 2015 bezproblémový chod příslušných informačních systémů stanic technické kontroly, výroba a distribuce specifických tabulek s registrační značkou by byla spojena s vyššími náklady oproti původním předpokladům. K tomu je třeba dodat, že stávající centrální registr motorových vozidel v aplikaci, která je provozována, není připraven na to, aby bylo možné tyto registrační značky na přání a vydávání třetí registrační značky k vozidlu vůbec zaregistrovat. V praxi by toto znamenalo zvýšené náklady v řádu možná několika desítek milionů korun.

Vzhledem k tomu považuje Ministerstvo dopravy za účelné a právě nezbytné navrhnout posunutí účinnosti u uvedených tří oblastí o jeden rok, tj. na 1. ledna 2016. Ostatní ustanovení zákona, který nabude účinnosti 1. 1. 2015, se nemění. Z hlediska rozsahu a obsahu zákona se jedná o ohraničené a rozsahem nevelké oblasti, které nejsou nezbytné pro aplikaci ostatní úpravy zákona.

Nadto je třeba uvést, že Ministerstvo dopravy nyní připravuje novou koncepci výroby a distribuce tabulek s registrační značkou, s jejímž projednáním a přijetím počítáme v příštím roce. Věcný návrh tohoto zákona bude předložen vládě České republiky nejpозději v říjnu letošního roku. I z tohoto hlediska se jeví jako účelné a hospodárné odložit implementaci nových prvků v oblasti registračních značek až na pozdější dobu.

V této souvislosti bych chtěl připomenout, že Ministerstvo dopravy po třinácti letech vypsalо veřejnou zakázku na dodávku registračních značek a přerušilo tak stávající monopol jediného dodavatele – společnosti Hicon. Když k tomu připočteme sedm let, kdy tato společnost dodávala registrační značky na Ministerstvo vnitra, které spravovalo centrální registr vozidel, tak se jedná o trvalé dvacetileté nepřerušené období monopolu jednoho dodavatele.

I z tohoto ohledu, že připravujeme komplexní změnu registrace nebo provozu centrálního registru motorových vozidel napojeného na systém EUCARIS, který v současné době náš centrální registr neumožňuje, navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna přijala návrh Ministerstva dopravy a tyto svým rozsahem velmi malé zásahy odložila o jeden rok. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Karel Šídlo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šídlo: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, pan ministr tady popsal zevrubně novelu, která je předkládána vládou ohledně zákona 56. Ono se v podstatě o žádnou zásadní změnu zákona nejedná, jedná se pouze o účinnost původní novely zákona, která má být posunuta. Pan ministr zde vysvětlil i důvody, které k tomu vedou. Já jsem musel vycházet jako zpravodaj z toho, co bylo předloženo, a to byla předkládací zpráva a důvodová zpráva k tomuto tisku, a věřím tedy, že pokud tento tisk bude přikázán a postoupí k projednání výborům, bude dostatek prostoru, abychom si podrobně pohovořili o historii a vývoji přechodného období, které mělo nastavit právě nové podmínky, které byly schváleny minulou novelou. Já nejsem zcela přesvědčen, že to období bylo nedostatečně krátké. Myslím, že spíše, a to na obhajobu pana ministra řeknu na rovinu, že on je v tom trochu nevinně, protože došlo k tolika změnám od schválení této novely na Ministerstvu dopravy, že vcelku logicky nebyla tam kontinuita v krocích, které měly následovat z hlediska zachování všeho, co novela nabízela.

Ze své zkušenosti mohu říci, že to, co jsme si prožili s registrem vozidel mezi rokem 2012 a 2013, je velice varujícím mementem pro celou českou společnost a

zejména pro nás jako pro politiky, tak jsem jako zpravodaj připraven akceptovat tento požadavek novely na prodloužení přechodného období, protože si myslím, že pokud je něco pravdivého v důvodové zprávě, tak je to, že systém není připraven a že bychom určitě v praxi narazili na to, že nepůjde realizovat jednotlivá opatření, která přinesla předchozí novela.

Takže to je snad vše k mé zpravodajské zprávě a jinak se hlásím ještě do rozpravy, neboť jsem byl pane ministrem požádán, abych ještě upravil lhůtu k projednání ve výborech. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ano, děkuji a registruji vaši přihlášku. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana předsedu klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A dříve, než se ho ujmete, prosím kolegy, aby už vydrželi a poskytli prostor k reakci.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak rychlé to nebude! Abychom si nemysleli, že když je 21.12, že to takhle sfoukneme za tři vteřiny a je to hotovo. Já se musím vrátit do historie a popsat to.

Na mimořádné schůzi to řešíme proto, že mimořádně selhalo Ministerstvo dopravy. To je prostě jednoduchá věta a já vám popíšu proč. A nemůžu současného ministra tak úplně omluvit. Už je tam pět měsíců, má ještě ode dneška pět a půl měsíce a už teď ví, že to nestíhá. Takže měl celkem 11 měsíců na to, aby to zařídil. Já jsem za tři a půl měsíce musel zařít to, aby nezkolaboval registr vozidel, a to jsem měl nepřátelskou firmu proti sobě, která si myslela, že má na stát všechny trumfy v ruce. A zvládli jsme to za tři a půl měsíce s týmem na Ministerstvu dopravy – a za pomoci lidí z Ministerstva vnitra, je třeba říct. Za tři a půl měsíce! A to si opravdu ti dodavatelé mysleli, že nás mají úplně v koutě. Dali nám postupně čtyři nabídky. První jsem odmítl a každá byla horší. Druhá byla horší než první, třetí byla horší než druhá a čtvrtá úplně byla nejhorší. Neustále navyšovali cenu a oddalovali termíny a mysleli si, že nás mají takhle v hrsti a v koutě. Našli jsme řešení, pak jsme jim udělali nazdar, funguje to!

Já jsem ten zákon projednával trpělivě v hospodářském výboru pět měsíců. Našel jsem pro něj větší podporu než podporu koaličních poslanců. Původní návrh byl, aby to fungovalo od 1. 7. letošního roku. Já sám jsem navrhl prodloužení lhůty na 1. leden 2015, Senát to myslím schválil potom v srpnu. To už byla buď rozpouštěná Sněmovna, nebo se zrovna rozpouštěla. Nicméně 16 měsíců mělo Ministerstvo dopravy na to, aby se připravilo.

Z těch tří věcí, které se chtějí odložit, nejméně budu bojovat za značky na přání. Nebyl to můj výmysl, já jsem to zdědil. Kdyby to bylo jenom o tom, tak vůbec

nevystupuji, nebo jenom bych upozornil, aby si pan ministr prověřil lidi, kteří to měli na starosti, které ani ten Žák nestihl všechny vyházet, a kteří to ani přesto nestihli připravit. A výmluva, že se dvakrát vyměnili ministři – no dobře, ale lidé, kteří to mají na starosti, se tedy neměnili! To za prvé.

Myslím si, že ta úleva vůbec těm STK je nepřijatelná. Není žádný důvod! Vůbec to nesouvisí s novým způsobem vydávání registračních značek STK. Už sami si řekněte ty dvě věty: Registrační značka, a my tomu všichni říkáme SPZ, ale správně se tomu říká registrační značka, a stanice technické kontroly. Nemá to spolu vůbec nic společného. Jestliže to odsouváme o rok a pan ministr chce zavést nový systém, a možná se mu to povede, já nevím, tak garantuji, že nový systém se nedá spustit od 1. ledna 2016. Nedá! I kdyby se to schválilo v lednu, jako že ještě není nic schváleno vládou, i kdyby se to v lednu schválilo už Senátem a podepsal to prezident, tak kolik nám zbude času potom do konce roku 2015? Jedenáct měsíců – těch, které tento rok nestačily na zákon, na kterém ministerští úředníci už měli pracovat od srpna loňského roku, a já bych řekl, že ještě déle, protože tím, že byla poměrně silná politická podpora, nebylo to opravdu koalice versus opozice, tak si mohli být téměř jisti, že to v Senátu dopadne dobře a že zákon nebude odmítnut nebo něco takového.

Mně to připadá neuvěřitelně odvážné, a říkám, s výjimkou značek na přání, ty já nechci hájit, to je mi v zásadě jedno, tento návrh, a ještě současně vykládat, že potřebujeme služební zákon, abychom měli kvalitní a profesionální státní službu. V tomto případě kvalitní výkon odveden prostě nebyl. Nevím, jestli vám připadá 16 měsíců na implementaci zákona přijatého širokou politickou shodou jako málo. Mně tedy ne! Já jsem předpokládal, že to je s dostatečnou rezervou, aby proběhly všechny testy, zkušební provoz atd. Dovídám se 11 měsíců poté, co to snad vyšlo ve Sbírce zákonů, že to nestíháme. Podotýkám, ještě pořád je pět a půl měsíce času – a ono to nejde! Vůbec nerozumím tomu, že ministr s tím přichází, že hájí tuhle liknavost a špatný postup. Vůbec nerozumím tomu, že mu to schválila vláda. Ten návrh v zásadě se položil vládě na stůl. Podívejte se do EKLEPu, jak rychle to šlo. A vůbec nerozumím tomu, že to máme na mimořádné schůzi. Teď budeme ještě zkracovat lhůtu. Proč? Aby ti samí, kteří to nestihli, na tom pracovali ještě o rok déle? To s tou změnou registračních značek ale vůbec nesouvisí! Vůbec ne!

Takže ten návrh je špatný, odměňuje ty, kteří nesplnili to, co mají, a tváří se, že řeší nějaký problém. Ale ten problém vyřeší ti lidé, kteří to budou řešit i nadále. To si myslím, že není správný příklad a že bychom neměli vyhovět takové žádosti.

Já nebudu navrhnout zamítnutí právě proto, že jsem řekl, že jedna z těch tří věcí v zásadě může počkat nebo nemusí být nikdy. Značky na přání jsem nijak nepreferoval, protože já jsem zdědil ten zákon, už když byl ve Sněmovně. Nechtěli jsme komplikovat debatu o ostatních věcech a pan zpravodaj byl účasten těch mnohaměsíčních debat. Myslím, že hospodářský výbor to projednával asi třikrát nebo

čtyřikrát, dopilovávali jsme to, hledali jsme shodu a nakonec jsme ji našli, abych se po roce dozvěděl, že to prostě nejde a že se to nestihlo. To je špatná zpráva a neměli bychom ostatním dávat tak špatný příklad. (Potlesk ODS.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Dále zde eviduji faktickou poznámku pana poslance Laudáta. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, my tady podpoříme do druhého čtení, ale na druhou stranu já jsem zvědav na legislativní smršť, která se dostaví, nevím kdy, protože tato vláda se rozhodla ve svém legislativním plánu, že přeprojektuje zeměkouli, a už jsme tady slyšeli paní ministryni Válkovou, že něco odloží, ale tady přesně vidíte, kam povede váš zákon o státní službě a proč my jsme ho odkládali, a dokonce i rozumní sociální demokraté, protože v té době do roku 2006 tam byli i rozumní sociální demokraté u vlády, proč to nechtěli, protože teď jenom udělali pošťáka z pana ministra. Příště, až budou mít definitivu, tak ještě se poučí a dostudují si krále Vávru. Takže pak se vám ještě budou smát.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji za dodržení časového limitu. Další přihlášený do rozpravy je pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo. Tak jak jsem avizoval už ve zpravodajské zprávě, byl jsem požádán panem ministrem, abych přednesl návrh na zkrácení doby pro projednání ve výborech o dvacet dnů, tzn. na čtyřicet dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a táži se, zda se ještě někdo jiný hlásí do rozpravy. Není tomu tak, tudíž obecnou rozpravu končím a táži se pana navrhovatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Je tomu tak. Prosím.

Ministr dopravy ČR Antonín Prachař: Paní předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, já jsem rád, že i opozice propustí nebo je připravena hlasovat pro propuštění tohoto návrhu zákona do druhého čtení. Já bych jenom chtěl reagovat na to, co tady pan Stanjura řekl a s čím určitě jako ministr dopravy, byť krátkou dobu, se musel vypořádat. Já na rozdíl od pana Stanjury, který sám přiznal, že měl 3,5–4 měsíce, tak já měl na registr vozidel 72 hodin. Pan ministr Žák, můj předchůdce, vypsal výběrové řízení na provozovatele s termínem předložení nabídek 27. 3. a smlouva se stávajícím dodavatelem uzavřená panem Stanjurou končila 30. 3. Já jsem měl 72 hodin na to,

aby se systém registru vozidel nevypnul a nestály tady hromady občanů s hliníkovými tabulkami v podpaží a nebylo by možné je registrovat. Totéž jsem zdědil s digitálními kartami tachografů. Jenom na doplnění.

Co se týká vůbec Centrálního registru vozidel, je třeba říct, že stát Centrální registr vozidel neprovozuje. Provozuje ho soukromá firma a provozuje ho na infrastruktuře druhé soukromé firmě. Tento registr vozidel nereflexuje podmínky mezinárodního dohledávacího systému Eucaris, tzn. systému proti dohledávání kradených vozidel. My připravujeme úplnou změnu. Ta změna bude spočívat v tom, že stát bude tento registr provozovat, bude ho spravovat a tento systém bude napojený na všechny standardní agendy Evropské unie. Já jsem měl minulý schůzku s panem Hermannem, ministrem dopravy Bavorska. Při jednání o železniční a silniční infrastruktuře v bodě různé se mě pan ministr zeptal, kdy bude náš centrální registr napojený na všechny struktury zemí Evropské unie. Slíbil jsem mu, že to uděláme během roku 2015. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já děkuji. Eviduji tady faktickou poznámku pana poslance Stanjura, ale vzhledem k tomu, že byla uzavřena obecná rozprava, tak prosím s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, že mám víc než dvě minuty. No, to je jako hrůšky a jablka míchat dohromady. Málem bych vás politoval, kdybych nevěděl, že ta situace byla diametrálně odlišná. My jsme v prosinci 2012 nevlastnili zdrojové kódy, neměli jsme přístup a měli jsme nepřátelskou firmu, která si myslela, že nás má v hrsti. A vybrali jsme solidní firmu. I ona šla do rizika a převzala to, aniž by měla kompletní věci, které by lidsky obchodně normálnímu jednání postupovala. Ale to vůbec nic neznamená o tom, že jste měl jedenáct měsíců po svém nástupu, abyste implementoval nebo donutil úřad, aby připravil to, co je potřeba. To s tím vůbec nesouvisí. Jenom jste prolongoval smlouvu o rok, to jste udělal dobře. Nikdy jsem vás za to nekritizoval. Že to ministr, který byl mezi námi, vypsál tak, že si myslel asi, že on tam bude na věčné časy a bude to řešit, nebo nevím, proč to vypsál tak hloupě, měl ty podklady dávno připravené, stejně tak měl připravené podklady, jak jste se pochválil, jak jste po třinácti letech vypsál. Ty podklady byly hotové od srpna 2013, nevím, proč to ministr Žák zdržoval. Nesedí tady, nemá cenu se o tom přít.

Ale protože jsem původní profesí programátor, tak věřte mi, že to bylo úplně jinak. Úplně jinak. Řešil jste úplně jiný problém, který byl tak jedno procento toho, co bylo o rok předem. A to já neříkám, abych se pochválil. Vy jste změnil solidního dodavatele s normální smlouvou, který se normálně choval k Ministerstvu dopravy, a tomu jste prolongoval smlouvu. Naprosto v pořádku. To chtělo jenom politickou odvahu, kdyby vás někdo napadl, že dáváte někomu z ruky, abyste to ustál. Tu

politickou odvahu jste v tomto případě projevil. Myslím, že opozice vás za to nekritizovala. Jestli někdo jiný, to já skutečně nevím.

Ale odbíháme od toho, co jsem říkal, od toho podstatného. A sám víte stejně jako já, že ti lidé, kteří to mají na starosti, tak tam k personálním výměnám a k personálním otřesům nedošlo. Takže podle mě panu ministrovi neřekli ti, kteří, ti konkrétní, pravdivé informace. Nevím, proč se vymlouvají na ministra. Žádný ministr osobně neřeší implementaci zákona a přípravu podkladů.

Ale hlavní důvod a ten bych chtěl slyšet – nebavme se o těch registračních značkách. Proč navrhuje odklad u stanic technické kontroly, kdy jsme po nějaké dlouhé, opravdu několikaměsíční debatě došli k nástrojům, jak minimalizovat podvody? Víte, že mnohé stanice už to mají, už to měly před tím zákonem dobrovolně, mnohé se na to připravovaly. A jako obvykle na tom vydělají ti, kteří uvěřili tomu, že tu povinnost nakonec splnit nemusí. Není to poprvé v tomto volebním období, není to poprvé v dějinách vůbec české sněmovny, že nakonec potrestáme ty, kteří vzali zákon vážně, kteří vzali vážně zákonem stanovené povinnosti a připravili se.

A přeji vám tedy hodně úspěchů do té změny systému, to je riskantní krok. Já to podporovat nebudu. Ale o tom se můžeme bavit, až přinesete konkrétní návrh zákona. Znovu ten systém, který se nějakým způsobem stabilizoval, úplně a zásadním způsobem rozkymácí a budeme zpátky v bodě nula. Budeme znovu definovat zadání pro nový informační systém a budeme hledat úplně nového dodavatele na úplně jiný systém. To je riskantní. Ale to dneska není předmětem jednání. Ale nechápu, opravdu nechápu. A budeme se snažit navrhnout v druhém a třetím čtení, aby pro ty STK to platilo. Já bych chtěl, abyste nevysílali signály, že už je to jisté, že to bude o rok odsunutě, jisté to není. Mělo by se na tom pracovat v plném tempu, protože dnes platný zákon říká, že od 1. ledna to bude. A jestli se podaří změnit zákon, to v této chvíli prostě nevíme.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru. Já se táži, zda má ještě někdo jiný návrh. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru, zmáčkněte tlačítko, zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 48, do kterého je přihlášeno 143 přítomných, z čehož je 128 pro. (Nikdo proti.) Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se hlasováním vypořádáme s návrhem na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 40 dní.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 49, do kterého je přihlášeno 135 přítomných poslanců, z čehož je pro 126. (Proti 3.) Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl příkázán k projednání hospodářskému výboru a byla zkrácena lhůta pro projednání ve výborech na 40 dní.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

19.

Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Olgy Havlové a Ladislava Velebného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - první čtení

Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 199/1. Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedla paní poslankyně Margita Balaščíková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové, paní předsedající. Dovolte mi, abych vás seznámila s obsahem poslanecké návrhu, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, což je veterinární zákon ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. (Silný hluk v sále.)

Současná úprava neobchodních přesunů zvířat v zájmovém chovu vychází z nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie číslo 998/2003 ze dne 26. 3. 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65, evropské směrnice, v platném znění. Toto nařízení bude ke dni 29. prosince 2014 zrušeno a nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady EU číslo 576 z roku 2013 ze dne 12. června –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se omlouvám a počkáme, až se kolegové ztiší. Děkuji.

Poslankyně Margita Balaštíková: Už je pozdě a všichni jsou unaveni. Já to budu mít krátké.

... ze dne 12. června 2013 o neobchodních přesunech zvířat v zájmovém chovu a o zrušení nařízení evropské směrnice. K tomuto nařízení přijala Komise prováděcí předpis číslo 577/2013 ze dne 28. června 2013 o vzorových identifikačních dokladech pro neobchodní přesuny psů, koček a fretek, vyhotovení seznamu území a třetích zemí a o požadavcích na formát, grafickou úpravu a jazyky. Prohlášení potvrzující splnění některých podmínek stanovených nařízením číslo 576/2013. Implementace uvedeného nařízení je tedy hlavním důvodem pro návrh novely veterinárního zákona.

Dále chci uvést, že v České republice se v souladu s dosavadními právními předpisy uskutečňuje léčení volně žijící zvěře, jejíž produkty jsou určeny k výživě lidí, tj. zejména zvěře spárkaté. Pokud uživatelé honiteb provádějí léčení bez spolupráce se Státní veterinární správou, existuje nebezpečí ohrožení zdraví spotřebitelů masem ulovené volně žijící léčené zvěře. Cílem navrhované úpravy je umožnit léčení volně žijící zvěře pouze na základě vyhodnocení nakažové situace výskytu parazitů prováděného veterinární správou v rozsahu a ve lhůtách stanovených programem ozdravování zvířat publikovaným Ministerstvem zemědělství. Jedná se tedy o léčení volně žijící zvěře na základě monitoringu koordinované Státní veterinární správou. Tento postup vyplývá také z nařízení Evropského parlamentu a Rady, evropské směrnice číslo 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví se postupy týkající se bezpečnosti potravin, kde se v platném znění, dále jen nařízení číslo 178/2002, v článku 10 výslovně stanovuje příslušným kontrolním orgánům povinnost informovat veřejnost o potravinách, u nichž mají dostatečné důvody pro podezření, že určitá potravina může představovat zdravotní riziko a nebezpečí pro lidské zdraví.

K tomu směřuje i tato úprava a je vyjádřením snahy, aby Státní veterinární správa poskytovala veřejnosti co nejaktuálnější informace o výsledcích prováděných kontrol tak, aby měli spotřebitelé co nejdříve k dispozici zjištění veterinárních inspektorů nejen v oblasti nezávadnosti potravin, ale i v oblasti možného klamání spotřebitele. Pro veřejnost, zejména chovatelskou, budou nepochybně velmi důležité rovněž informace o výskytu nebezpečné nákazy nebo o nemoci přenosné ze zvířat na člověka, které mohou ohrozit zdraví lidí nebo zvířat. (Hluk, neklid v sále.)

Nebude-li přijata tato právní úprava související s adaptací právního řádu na uvedené právní předpisy Evropské unie, hrozí především porušení Smlouvy

o založení Evropské unie ze strany členského státu a zahájení řízení ze strany Evropské komise proti České republice za nesplnění –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní poslankyně, já se moc omlouvám, ale kolegové vlevo! (Krátká pauza pro zklidnění a ztišení.) Děkuji.

Poslankyně Margita Balašítková: ... za nesplnění implementační povinnosti a uložení finanční sankce a dále ode dne nabytí účinnosti právních předpisů Evropské unie zastavení vydávání pasů zvířat v zájmovém chovu k neobchodním přesunům, čímž by byla omezena chovatelům zvířat v zájmovém chovu možnost cestovat se zvířaty v zájmových chovech do ostatních členských států Evropské unie.

Nepřijetím nové právní úpravy související s jednotným postupem léčby volně žijící zvěře na základě vyhodnocení nákazové situace výskytu parazitů prováděného Státní veterinární správou bude zachován současný nevyhovující stav, kdy nekoordinované provádění léčby volně žijící zvěře...

Já vám to přečtu ještě jednou! (Reaguje na nezájem poslanců o přednášené. V sále je reakcí potlesk.)

Já myslím, že málokdo se v tom orientuje. Vidíte, že já jsem se specializovala na bezpečnost potravin, takže to zkrátím. Protože se převážně jedná o adaptační novelu zákona reagující na předpisy Evropské unie, doporučuji návrh schválit a pustit do druhého čtení a doufám, že nebudete mít nikdo žádných námitek. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Marie Pěničková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěničková: Děkuji za slovo. Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já už budu opravdu velice stručná. Myslím, že paní poslankyně Balašítková vás s tímto návrhem seznámila poměrně podrobně, takže já jen dodám, že vláda tento návrh projednala na své schůzi dne 9. června 2014. Posoudila ho a zaujala k němu neutrální stanovisko, které máte v systému jako sněmovní tisk číslo 199/1. Já za sebe jen doporučuji propuštění tohoto návrhu do druhého čtení a přikázání tohoto tisku k projednání zemědělskému výboru. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, tudíž obecnou rozpravu končím. Nyní se budeme

zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh.

Takže ještě tady mám přihlášku pana ministra Jurečky, který tímto znovu otevírá obecnou rozpravu.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Dobrý podvečer, milé kolegyně, kolegové. Paní předsedající, omlouvám se, já bych chtěl pouze navrhnout zkrácení lhůty o 10 dnů na projednání ve výborech. Jelikož nepředpokládám další rozpravu, tak myslím, že to není zas tak zdržení. Děkuji moc za pochopení.

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane ministře, omlouvám se – o 10 dnů? Takže na 50 dnů. (Souhlas.) Děkuji. Takže ještě se táži, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, takže obecnou rozpravu končím.

A znovu: Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru. Neregistruji žádný jiný návrh, tudíž přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 50, do kterého je přihlášeno 135 poslanců, pro 127. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Nyní se hlasováním vypořádáme s návrhem na zkrácení pro projednání ve výborech na 50 dnů.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, zmáčkněte tlačítko a zvedněte ruku. Proti?

Hlasování končím. Je to hlasování s pořadovým číslem 51, do kterého je přihlášeno 133 poslanců, pro 128. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru a lhůta je zkrácena na 50 dnů k projednání ve výborech.

Dříve, než všichni opustíte sál, dovolu mi, abych vám sdělila, že na základě dohody předsedů klubů přerušuji jednání do středy 23. července, kdy začneme v 10 hodin. (Potlesk.)

(Jednání skončilo ve 21.41 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

23. července 2014

Přítomno: 177 poslanců

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Chtěl bych vás informovat, že na žádost klubu sociální demokracie bude Sněmovna pokračovat až v 10.30 hodin, to znamená, že vyhláším půlhodinovou přestávku.

(Jednání přerušeno v 10.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.30 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 10.30 a můžeme pokračovat.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty nové. Chtěl bych vás informovat, že hlasují s kartou č. 1 a paní poslankyně Strnadlová s kartou č. 10.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a členové vlády:

Z poslanců je to pan poslanec Adamec – rodinné důvody, paní poslankyně Adamová – osobní důvody, pan poslanec Andrle Saylor – do 10.30 pracovní důvody, takže tato omluva asi padá, pan místopředseda Bartošek – pracovní důvody, pan poslanec Beznoska – osobní důvody, pan poslanec Blažek – pracovní důvody, pan poslanec Böhnisch – zahraniční cesta, pan poslanec Brázdil – pracovní důvody, pan poslanec Gabal – bez udání důvodu, pan poslanec Gabrhel – do 11 hodin pracovní důvody, pan místopředseda Gazdík – pracovní důvody, pan poslanec Holeček – osobní důvody, pan poslanec Horáček – osobní důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Kalousek – osobní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Korte – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, paní poslankyně Nováková – mezi 14.30 19.00 pracovní důvody, pan poslanec Ondráček – osobní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – zdravotní důvody,

paní poslankyně Váhalová – osobní důvody, pan poslanec Vácha – pracovní důvody a pan poslanec Zavadil – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Jurečka – od 12.30 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Marxová – pracovní důvody, pan ministr Němeček – pracovní důvody, pan ministr Prachař – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – pracovní důvody, paní ministryně Válková – mezi 11. a 15. hodinou rovněž z pracovních důvodů.

Pan poslanec Horáček je zde, omluva se ruší, paní ministryně Marxová je také zde, bereme na vědomí. Tolik k omluvám.

Měli bychom pokračovat dalšími body ve schváleném pořadí.

Mám zde přihlášku pana předsedy klubu sociální demokracie. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, dovolím si vystoupit s procedurálním návrhem, abychom v souladu s § 95a jednacího řádu vyčlenili pro 3. čtení návrhů zákonů dobu dnes až do 15 hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Toto je procedurální návrh, o kterém nechám hlasovat. Upozorním ještě kolegy v předsálí.

Budeme hlasovat o tom, že pro dnešní den bude pro 3. čtení vyčleněna doba do 15 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo s tímto návrhem souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 52, přihlášeno je 159, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Prvním bodem, který budeme projednávat, je bod číslo

20.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 153/- třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan senátor Zeman a zpravodaj výboru, kterým byl určen pan poslanec Nekl, ale minule ho zastupoval pan poslanec Zemek. Zřejmě se funkce ujme i nyní.

Chtěl bych vás upozornit, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 153/3.

Otevírám rozpravu, do které mám tři přihlášky. S přednostním právem se hlásí pan poslanec Okamura, po něm řádně přihlášení. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Prosím o klid, protože hladina hluku je velmi vysoká a pan poslanec Okamura má právo své argumenty přednášet v důstojné atmosféře.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jak jsem už říkal, tento zákon podporujeme. Určitě je posunem, že novela zákona rozšiřuje podmínky, za kterých je krajský úřad oprávněn zrušit nebo změnit jím vydaný souhlas s provozováním zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadu. Sběrnou půjde zrušit v případě, že provozovatel byť jen jednou porušil pravidla povinností. Proto zákon podpíšeme.

Když jsem nad tím přemýšlel, na druhou stranu je předložená novela příležitostí k hlubšímu zamyšlení. Otázka, která mě nad touto novelou napadá, je, co je cílem a účelem této novely. Jde o zrušení sběrů, nebo chceme zarazit vykupování kradeného materiálu? Pokud jde o sběry, nejjednodušším opatřením se mi do budoucna jeví jejich nepřetržité monitorování prostřednictvím kamer napojených přímo na policii. Velká část zlodějů si potom rozmyslí s lupem před kameru, kterou sleduje policie, a samozřejmě data z kamer poslouží i ke zpětnému odhalování pachatelů a hledání kradených věcí. Tento systém mimochodem funguje už při zákonu o směnárnách, kde na základě nového zákona jsou směnárny povinné mít kamerový záznam z jednotlivých směn, který potom lze při kontrole České národní banky vyhodnocovat. Není to nic nového, co by tady nebylo zavedeno.

Zásadnější je zamyšlení nad motivací zlodějů, abychom se na problém podívali systémově, od podstaty. Lidé, kteří kradou poklopy z kanálů, jsou většinou lidé v dluhové pasti nebo to jsou nezaměstnaní a z velké části také Romové, i když ne jen oni. Pokud lidem bez práce omezujeme sociální dávky a zároveň je necháváme napospas lichvářům a spekulantům s ubytovny, jestliže tolerujeme herny s automaty, které ničí nejen závislé hráče, ale i jejich rodiny, pak sami napomáháme posilovat jejich motivaci k trestné činnosti. K tomu, aby lidé neměli důvod krást, je třeba dát jim práci.

Starosta z Vysokého Mýta, kterého mnozí znáte a byl tady poslancem za ČSSD a je mým kamarádem, začal zaměstnávat na nádenickou práci nezaměstnané a takzvané nepřizpůsobivé. Tito lidé si dnes mohou vydělat každý den na jídlo, ale i na pivo a na cigarety. Co se nestalo? Ve městě téměř vymizely drobné krádeže, město má opravené chodníky, zídky a čisté ulice. Jak prosté. Proto říkám: Dejme lidem práci, pak ubude času na zlodějiny i motivace krást. Zakažme parazitování na chorobné nevyčísitelné závislosti na hracích automatech, zakažme tzv. výherní hrací přístroje a jejich internetovou obdobu, což bohužel přes opakovanou snahu Úsvitu, jak vidíme

na této schůzi, nemá ve Sněmovně plošnou podporu. Kdybychom to zakázali, ubude další motivace krást. Dnes přitom každý den desetitisíce lidí přicházejí v hracích automatech o miliony korun a chybějící peníze berou svým rodinám a kradou ve svém okolí.

Proto bych byl rád, abychom se do budoucna společně – nás z Úsvitu je pouze 14, takže sami nemáme sílu – zamysleli ještě nad systémovějším řešením rozkrádání majetků občanů a také veřejného majetku. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další přihlášenou je paní poslankyně Nytrová, připraví se paní poslankyně Pěnčíková.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci, dovoluji mi, abych vyjádřila znepokojení nad tím, jakým způsobem se uvádějí v život řešení velmi závažné otázky, a to nakládání s odpady. Už v rámci druhého čtení vládního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 172, jsem vyjádřila své přesvědčení, že není vhodné, aby důležité strategické změny byly navrhovány mimo standardní legislativní proces. A to se týká i tohoto sněmovního tisku, který máme pod číslem 153.

Kdo by měl tyto zásadní změny navrhopvat? Jsem stále přesvědčena o tom, že v případě projednávaného materiálu je to Ministerstvo životního prostředí, a to v rámci standardního veřejného připomínkování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já vám nijak nechci vstupovat do vašeho projevu, ale chci vás pouze upozornit na § 95 odst. 2 jednacího řádu, který říká, že ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových atd. Prosím, abyste k tomuto přihlédla ve svém vystoupení. Děkuji.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Omlouvám se, nemám žádné výhrady týkající se technického stavu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Paní poslankyně Pěnčíková.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně. My tady ten senátní návrh projednáváme už řadu týdnů. Určitě vám nemusím připomínat, jak je důležité nenechat tento návrh proplout jenom tak bez

povšimnutí. Nakládání s odpady se totiž stalo velice zajímavým, hlavně výnosným byznysem. (V sále je hlučno.)

Stanovisko klubu KSČM je jasné a vychází z našeho dlouhodobého programu. Stejně jako je ve schválené rámcové směrnici Evropské unie o odpadech, i my se držíme stanovené hierarchie –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní kolegyně, já vás opět upozorním stejně jako vaši předřečníci na ustanovení jednacího řádu. Pokud nehodláte navrhnout nějakou opravu nebo se ten váš projev nevejde do § 95, tak se obávám, že je velmi obtížné tady vystupovat s politickým stanoviskem.

Poslankyně Marie Pěničková: Dobře, takže nemám žádné technické připomínky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Zahradník. Preventivně se ho zeptám, zda se jeho vystoupení vejde do § 95 jednacího řádu a chystá se navrhnout – (Poslanec Zahradník gestem naznačuje své ano.) Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych si dovolit informovat vás o provedených úpravách v souhrnu pozměňovacích návrhů, konkrétně pozměňovacím návrhu C, který jsem předkládal, a které už jsou zapracovány do toho textu, který máte.

Slova v záznamu "a v odstavci 12 se zavádí bod 9" byla nahrazena slovy "za páté". A v bodě pět bylo slovo "prováděcích" nahrazeno slovem "prováděcím".

Pak ještě bych si dovolil přečíst legislativně technickou změnu: v bodě 6 přechodná ustanovení v druhém odstavci se za slova "obce, která" vkládá slovo "vydá" a slovo "stanovující" se nahrazuje slovem "stanovící".

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji vám. Posledním přihlášeným v této fázi je pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych opětovně odmítnout způsob, jakým projednáváme tak důležitou novelu zákona o odpadech, která naprosto zásadním způsobem ovlivní život našich občanů i obecních samospráv.

Dovolte mi připomenout, že v poměrně jednoduché senátní novele zákona o odpadech byla ve druhém čtení načtena formou poslaneckých pozměňovacích návrhů zásadní změna, a to zejména povinnost třdit biologicky rozložitelný –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, i jako dvou předchozích se zeptám...

Poslanec Michal Kučera: Ale já se k tomu dostanu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud chcete navrhnout...

Poslanec Michal Kučera: Dostanu se k tomu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: – a to zejména povinnost třdit biologicky rozložitelný komunální odpad a také zákaz skládkování spalitelných odpadů. Proč se Ministerstvo životního prostředí rozhodlo jít touto cestou? Proč není tak zásadní změna zákona projednána jako vládní návrh zákona s řádným meziresortním připomínkovým řízením? Výmluvy na Evropskou unii opět nejsou pravdivé.

Navíc mi do dnešního dne ještě nikdo neodpověděl, proč v zákazu skládkování jdeme opět nad rámec požadavků Evropské unie. Zákaz skládkování spalitelných odpadů totiž v evropských směrnicih není. Pokud by Česká republika chtěla být hodně přísná, a já bych s tím i souhlasil, tak by mohla například zakázat skládkování biologicky rozložitelných odpadů. (Velký hluk v jednacím sále.)

Slyšel jsem celou řadu poslanců, a to zejména těch koaličních, kteří kritizovali zákony, které jsou přísnější než požadavky evropské směrnice, a zbytečně tak ztěžují život občanům, obcím i firmám. Proč tedy dnes schvalujeme novelu zákona o odpadech, zakazujeme skládkování, když to Evropská unie nevyžaduje? Bohužel ta odpověď se začíná nabízet. Tento návrh už delší dobu v Evropské unii neúspěšně prosazuje lobby spalovacích firem. Vehementně u nás za ně lobbují také Teplárenské sdružení. Není divu. Pozměňovací návrh totiž znamená, že zákon přikáže městům a krajům, aby teplárenským společnostem musely dát zakázky na likvidaci odpadů.

Opravdu to chceme, aniž bychom věděli, kolik to bude stát naše občany, naše obce? Opravdu chceme jít nad rámec evropské směrnice a dát zakázku teplárnám? Uvědomujete si, vážené poslankyně a vážení poslanci, že na základě –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, opravdu se omlouvám, ale pokud chcete něco navrhnout, tak řekněte, co budete navrhovat, a když tak to poté odůvodněte. Ale opravdu nevím, kam svým politickým projevem směřujete, a velmi obtížně mohu uplatňovat jednací řád. Takže pokud máte nějaký návrh, tak nám prosím řekněte jaký a já vás ho samozřejmě nechám odůvodnit. Ale toto mi zatím jako v souladu s příslušným paragrafem nepřípadá.

Poslanec Michal Kučera: Tak já – teď tedy vy rozporujete můj projev?

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se vás ptám, co chcete navrhnout.

Poslanec Michal Kučera: Já se k tomu dostanu. Uvědomte si, vážené poslankyně, vážení poslanci, že –

Předseda PSP Jan Hamáček: Nezlobte se na mne. Já se vás ptám, co chcete navrhnout. Prosím, přednese ten návrh a nechám vás ho odůvodnit.

Poslanec Michal Kučera: (Bezradně se obrací tu vlevo, tu vpravo.) Já v tom případě děkuji za slovo a nebudu tedy navrhovat nic, pokud o tom rozhodujete vy. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ale v tom případě já pouze konstatuji, že jste vystoupil v rozporu s jednacím řádem.

Nyní se hlásí pan poslanec – zeptám se – mám zde přihlášku pana poslance Bendla, pana poslance Stanjura, pana poslance Komárka a pana poslance Kováčíka a potom pana poslance Laudáta. Zeptám se, zda jsou všechny řádné, nebo zda některá z nich je faktická.

Tím pádem fakticky pan poslanec Stanjura a poté pan poslanec Kováčík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane předsedo, chtěl bych vědět, na základě kterého paragrafu, kterého odstavce a které věty žádáte po poslancích, aby vám zdůvodnili a řekli dopředu, co chtějí navrhnout.

Pokud si přečteme ten paragraf, na který vy se odvoláváte, tak ten zní: Ve třetím čtení se koná rozprava, ve které lze navrhnout – podotýkám navrhnout, ne promluvit nebo diskutovat, navrhnout – pouze opravu legislativně technických chyb,

gramatických chyb, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakování druhého čtení.

Ptám se, kde v tomto paragrafu je napsané, že nemůžeme diskutovat o ničem jiném. Nic jiného nemůžeme navrhnout, to souhlasím. (Potlesk z lavic napravo.) Ale ptám se, kde je tady napsáno, že nemůžeme diskutovat o ničem jiném, a ptám se, kde je tady napsáno, že je pevně daná struktura vystoupení, že jako za a) zazní návrh a za b) zazní zdůvodnění. Nic takového tam není.

Takže vás prosím, abyste schůzi řídil v souladu s jednacím řádem, a ne tak, jak vám vyhovuje. (Opět potlesk z lavic napravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem přesvědčen, že ji řídím v souladu s jednacím řádem a se zaběhlou praxí, která se tady používala i v minulosti. Ale samozřejmě nic nebrání komukoliv uplatnit námitku.

Pan poslanec Kováčik, prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já bych naopak chtěl poděkovat panu předsedovi, že řídí třetí čtení tak přísně v souladu se svým přesvědčením, jak má ten jednací řád vykládat. Jen ho chci upozornit za nás všechny, že každý klacek má dva konce a že se může stát, že v nějaké bližší či vzdálenější budoucnosti se podobně uplatní ten jednací řád na kohokoliv jiného.

Chci poprosit, a mně se to líbí takovýmto způsobem, koneckonců naše kolegyně Pěnčíková byla první, která byla takovýmto způsobem – nebo druhá, se kterou bylo takovýmto způsobem zacházeno – chci poprosit, aby od této chvíle se všichni řídící schůze chovali úplně stejně. To znamená, ať přijde, kdo přijde, může mluvit jen tak, jak teď předvedl pan předseda. V podstatě zkrátíme to jednání a koneckonců rozprava jako taková, ať už obsahově, nebo procedurálně, se přece může vést v prvním nebo ve druhém čtení. Čili třetí čtení se tím doopravdy velmi zkrátí. Jenomže ten klacek má fakt dva konce. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To byly dvě faktické. Dále s faktickou – s přednostním právem? Dobrá, tak pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, pokud budeme akceptovat přístup pana předsedy Sněmovny, tak vás upozorňuji, že to bude precedens. V minulosti si tady nikdo nedovolil, aby tímto způsobem bylo zacházeno

s vystoupeními poslanců. Chápu, že je třetí čtení. Na druhé straně, kdy vlastně se tedy může poslanec vyjádřit k pozměňovacím návrhům, které jsou načteny v podrobné rozpravě ve třetím čtení? Kdy? Já vím, že je to příprava na poslední bod dnešního jednání, ale skutečně já zásadně protestuji, aby tímto způsobem bylo ořezáváno právo vystupujících, a žádám, aby bylo znova umožněno všem, kteří tady měli připravené příspěvky k tomu, vystoupit. Odkud se tedy chcete vlastně dozvědět, o co se jedná v pozměňovacích, komu že to pomůže k byznysu a podobně. Takže jestli chcete tímto způsobem umlčovat opozici, nebo možná opozici, tak jako mně je to teda líto, ale nás stejně tím, co se týká služebního zákona, od řečniště nedostanete. Tak nevím, proč to tady děláte a tento klacek... Já si nedokážu představit, když jste tady četli libanonské pohádky, přesto jsme vám to právo dali. A vám se to zdálo ještě málo, tak dokonce mám pocit, že někteří dali podnět k Ústavnímu soudu. A tady, byl tady celé noci, dny, noci, dny a teď nám tady chcete ořezávat právo na vystoupení, nebo všem poslancům? Uvědomte si, že skutečně to, co tady řekl pan předseda Kováčík – ten klacek má dva konce. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále tu mám – pokud platí, že pan poslanec Bendl chce vystoupit s řádným příspěvkem, tak je zde faktická pana poslance Komárka.

Poslanec Martin Komárek: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Jen velmi krátce. Pane Stanjuro, prostřednictvím pana předsedy. Pane Stanjuro, vy víte, že duch toho jednacího řádu vylučuje skutečně dlouhé řeči ve třetím čtení. On neomezuje demokracii. My jsme měli dvě čtení, kde jsme se mohli vyjádřit úplně klidně ke všemu. To třetí čtení je o hlasování. Naše Sněmovna má jeden z nejdemokratičtějších pravidel pro diskusi. Umožňuje prakticky neomezenou diskusi. Takže pane Stanjuro, prostřednictvím pana předsedy, jasně, našel jste možná slůvko, které zákonodárci nenapsali správně, ale duch toho zákona je zcela jednoznačný a vy ho překrucujete. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající a vaším prostřednictvím i pane kolego Komárku, to prosím není pravda. A nikdy za ta léta, která tento jednací řád platí, takto uplatňován nebyl. To omezení je tam jenom proto, aby bylo jasné, že ve třetím čtení nelze navrhnout žádné další pozměňovací návrhy. Že všechny musí být známy do konce druhého čtení a v tom třetím čtení už jsou možné jenom technické změny, že už nelze podávat další návrhy. Přesto ve třetím čtení se tady vždycky rozprava konávala. Upřímně řečeno, kdybyste řekli vašim Rekonstrukci státu a dalším, že se ve třetím čtení nesmí upozornit na to, že jsou nějaké problémy

například, které vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, že někdo z toho bude mít byznys nebo ne, jestli se opravdu pokoušíte ze třetího čtení udělat jenom hlasovací mašinerii, tak zapomeňte na všechny novely jednacího řádu, které jste sem doposud předložili, kde se tváříte, že chcete prodlužovat lhůtu na 14 dní na projednávání. Ale pak se o tom nebude smět ve Sněmovně mluvit? Vždyť je to úplně nesmysl! Opravdu úplně nesmysl! A protestuji proti tomu, aby pan předsedající říkal, že toto je zavedená praxe. Pokoušíte se zavést něco nového, pokoušíte se zavést (nesrozumitelné) služebnímu zákonu. Já nevím, jestli je rozumné kvůli tomu ohrozit zákon o odpadech, protože nepochybně ta stížnost k Ústavnímu soudu půjde, to vám garantuji, že půjde. A jestli jste četli rozhodnutí, a já jsem je četl velmi pečlivě, poté co jsme něco u Ústavního soudu tady s tehdejší opozicí sociální demokracie prohráli právě na procedury. Ústavní soud České republiky je velmi citlivý na to, aby se odebírala slova, aby se omezovala rozprava. Buďte vy také velmi opatrní, nejde teď o služební zákon, jde o to, že si ohrozíte ty předchozí tisky, ve kterých žádný spor není. A jenom díky tomu, že se pokoušíte uplatnit nějaký nestandardní výklad, tak vám budou posléze Ústavním soudem zrušeny. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura, faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, pane předsedo, já jsem vám položil dvě konkrétní otázky. Já vím, že vás nedonutím, abyste mi odpověděl, když nebudete chtít. Ale já bych opravdu rád znal, z čeho vlastně vycházíte a jaký je rozdíl mezi – jestli chápete rozdíl mezi navrhnout nějaký návrh, který je přesně popsán v § 95 odst. 2 – a kde se tam tedy píše o tom, že nesmím o ničem jiném mluvit?

A k panu poslanci Komárkovi vašim prostřednictvím. On to řekl již můj kolega Marek Benda. V druhém čtení má každý poslanec v podrobné rozpravě právo navrhnout jakýkoliv pozměňovací návrh. A kde k němu budeme debatovat? Kdy budeme odchyťávat takzvané přílepky, které se mohou stát? Vám se to nelíbí, vy chcete být velmi rychlí, omezujete debatu a používáte špatné argumenty. Nic v tom zákoně není napsáno, že ve třetím čtení se pouze hlasuje. Kdyby to tak v zákoně bylo, máte naprostou pravdu.

Chci se zeptat pana předsedy: To když se někdo přihlásí s faktickou připomínkou, teď ve třetím čtení, tak co? Tak budete říkat, že v té faktické připomínce nenavrhujete podle § 95 opravu legislativně technických chyb, gramatických chyb? Tak z toho pak uděláme festival faktických. Stejně nic neušetříte, jenom tu rozpravu roztrháme do dvouminutových intervalů. Protože nevěřím tomu, že byste měl odvahu i v těch faktických připomínkách tohle uplatňovat. Nic takového zákon neříká.

Takže já vás ještě jednou prosím, zkuste na ty dvě otázky, které jsem položil ve svém prvním vystoupení, ve své první faktické připomínce, zkuste mi na ně odpovědět. Odkud berete tento výklad. Děkuji. A odkud berete právo chtít po poslanci, aby nejdříve něco navrhl a pak zdůvodňoval, a ne naopak. To už tam tedy vůbec není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já za prvé vycházím z jednacího řádu a takto jednací řád chápu já a takto jsem i jeho dikci uplatnil. Za prvé. Za druhé jsem nijak neomezil vystoupení s přednostním právem a to bych si ani nedovolil a ani nijak nebudu omezovat faktické poznámky. To je z mé strany.

Nyní se hlásí pan poslanec Komárek. Ještě jednou? Ne. Tak pan poslanec Plzák, faktická poznámka.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, kolegyně, já tedy jsem nováček ve Sněmovně. Teď jsem si vlastně uvědomil, jak ta celá procedura je složitá, protože když si tady třicet poslanců bude jeden za druhým brát faktické poznámky na dvě minuty, kdo určí, co už je faktická poznámka? On to tady pan kolega Stanjura už prakticky řekl. Takže my se tady můžeme fakticky upoznámkovat a vlastně se nikam ta Sněmovna nepohne. Dejte mi někdo, vyvraťte mi to někdo, jestli nemám pravdu, anebo mi to potvrďte. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Mám zde ještě jednu faktickou poznámku pana poslance Stanjura. Tak ten má nyní prostor a potom pan poslanec Laudát.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Skoro se mi nechce věřit, pane předsedo, že takhle interpretujete zákon, ale budiž. Tak já na mikrofon chci poradit všem svým kolegům, kteří chtějí mluvit ve třetím čtení, aby postupovali podle tohoto návodu, a pak si pan předseda nemůže dovolit v logice jeho věci vám odebrat slovo. První větou řekněte "navrhují vrátit zákon do druhého čtení", a pak to hodinu odůvodňujte. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já vás jenom upozorním, že jsem nikomu slovo neodebral, já jsem pouze důrazně upozorňoval na... Já jsem důrazně upozorňoval. To je moje pravomoc – důrazně upozorňovat na dodržování jednacího řádu. Já jsem nikomu slovo neodebral, pouze jsem upozorňoval, a to opakovaně, na příslušné ustanovení jednacího řádu.

Pan poslanec Laudát má slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já vyzývám všechny, kteří se hlásili a kterým bylo odebráno slovo, resp. byli vyhnáni z řečniště, aby se znova přihlásili a začínali tím, tedy že budou navrhopvat vrázení do druhého čtení. Jestli tohle to, pane předsedo, chcete, tak prosím. Já skutečně, tohle je precedenční jednání, které tady nemá obdoby, a jestli tímto způsobem se chcete chovat, mně je to líto a my použijeme pak všech prostředků.

My jsme chtěli postupovat konstruktivně, prohlašovali jsme s vámi návrh, aby se prodloužilo jednání o hodinu. Já vím, na co zbrojíte, ale prosím, s tímhle stejně neuspějete. Tak prosím nechte lidi, aby řekli své názory, protože to bude obrovský precedens.

Vy jste stejně u služebního zákona způsobili chaos, který je už možná dneska napadnutelný. Zpravodaj tohoto zákona nezvládl svoji funkci, takže je tady naprostý legislativní chaos ve věci nejenom hlasovacích procedur, ale zejména je tu chaos v tom, že tady nikdo neřekl, ke kterému základu se podávají pozměňovací návrhy. Prosím, aby už Sněmovna z hlediska vedení začala fungovat.

A skutečně, přihlaste se všichni znova. Začněte tou formulí, aby byl pan předseda Sněmovny spokojen. (Potlesk opozičních poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já jenom upozorňuji a vyprošuji si poznámky, že jsem někomu odebral slovo. To jsem neučinil. Jakkoliv mohu, tak jsem to neučinil. Prosím, abyste nepoužívali obvinění, která nejsou pravdivá. Já jsem zcela v souladu s jednacím řádem upozorňoval na dodržování jednacého řádu, na příslušný paragraf. To je moje pravomoc. A nikomu jsem slovo neodebral.

S řádnou přihláškou pan poslanec Bendl, potom pan poslanec Kučera.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám několik technických poznámek právě k pozměňovacím návrhům v tomto zákoně, neboť jako poslanec prostě nemám možnost se k nim vyjádřit jindy než ve třetím čtení. A úmyslně tady říkám, že nebudu navrhopvat žádné usnesení. Je na vašem zvážení, zdali mi odeberete slovo. Pak se já mohu bránit pouze tím, že se obrátím na příslušné orgány tak, aby případné věci učinily nějaké konkrétní rozhodnutí.

Buď mi seberete slovo, anebo vám říkám, že nic navrhopvat nebudu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vám slovo neseberu. Já vás upozorním na § 95 odst. 2 jednacého řádu.

Poslanec Petr Bendl: Děkuju za upozornění, pane předsedající. V tom případě bych chtěl říct několik konkrétních věcí. Zcela neagresivně řeknu jenom tolik, že některé pozměňovací návrhy s sebou nesou různá nebezpečí. Například obce, nebo resp. ti, kteří se budou pohybovat v oblasti komunálních odpadů, nebudou vědět, co to je, když se řekne, že původci produkují odpad podobný komunálnímu odpadu. Co to je odpad podobný a odpad nepodobný komunálnímu? Takovéto termíny v pozměňovacích návrzích mám.

Zároveň už několik mých předřečníků říkalo, že v podstatě nemáme charakterizován biologicky rozložitelný odpad. Co to vlastně je? V těchto kategoriích, až dojde na lámání chleba a nařídíte obcím takovéto povinnosti, pokud projde tento pozměňovací návrh, takovéto povinnosti nařídíte, bude to znamenat jistý právní chaos, za který ponese odpovědnost každý, kdo tady pro to zvedne ruku. (Hluk v sále.)

Pominu legrační pozměňovací návrhy, jako že Ministerstvo zemědělství spolupracuje na tvorbě prováděcích právních předpisů. To mám pocit, že je samozřejmost. Možná tím předkladatel chtěl spíš ukázat, že Ministerstvo zemědělství a životního prostředí v tomto ohledu spolu příliš nekomunikují, což bylo vidět v některých pozměňovacích návrzích právě na téma biologicky rozložitelný odpad, protože ten se produkuje právě nejvíce v oblasti zemědělské výroby jako takové.

Tolik za sebe. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pan poslanec Kučera.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych se z principu k podobnému návrhu dostal. Byl jsem téměř u konce svého projevu, ale pro velký úspěch ho zopakuju s tím, že na začátek, jak zní, nebo jak chápe pan předseda jednací řád, tak na začátek řeknu, že navrhuji vrácení tohoto zákona do druhého čtení, pokud projdou pozměňovací návrhy, které byly ve druhém čtení načteny. Samozřejmě s následujícím odůvodněním.

Já bych chtěl opětovně odmítnout způsob, jakým projednáváme tak důležitou novelu zákona o odpadech, která naprosto zásadním způsobem ovlivní život našich občanů i obecních samospráv. Dovolte mi připomenout, že v poměrně jednoduché senátní novele zákona o odpadech byla ve druhém čtení načtena formou poslaneckých pozměňovacích návrhů zásadní změna, a to zejména povinnost třídít biologicky rozložitelný komunální odpad a také zákaz skládkování spalitelných odpadů. Proč se Ministerstvo životního prostředí rozhodlo jít touto cestou? Proč není tak zásadní změna zákona projednána jako vládní návrh zákona s řádným

meziřesortním připomínkovým řízením? Výmluvy na Evropskou unii nejsou pravdivé.

Navíc mi do dnešního dne ještě nikdo neodpověděl, proč v zákazu skládkování jdeme opět nad rámec požadavků Evropské unie. Zákaz skládkování spalitelných odpadů totiž v evropských směrnicih není. Pokud by Česká republika chtěla být hodně přísná, a já bych s tím i souhlasil, tak by mohla například zakázat skládkování biologicky rozložitelných odpadů.

Slyšel jsem celou řadu poslanců, a to zejména i z koaličních řad, kteří kritizovali zákony, které jsou přísnější než požadavky evropské směrnice a zbytečně tak ztěžují život občanům, obcím i firmám. Proč tedy dnes schvalujeme novelu zákona o odpadech, zakazujeme skládkování, když to Evropská unie nevyžaduje? Bohužel ta odpověď se začne nabízet. Tento návrh už delší dobu v Evropské unii neúspěšně prosazuje lobby spalovacích firem. Vehementně u nás za něj lobbjuje také teplárenské sdružení. Není divu. Pozměňovací návrh totiž znamená, že zákon přikáže městům a krajům, aby teplárenským společnostem musely dát zakázky na likvidaci odpadů.

Opravdu to chceme? Aniz bychom věděli, kolik to bude stát naše občany, naše obce? Opravdu chceme jít nad rámec evropské směrnice a dát zakázku teplárnám? Uvědomujete si, vážené poslankyně a vážení poslanci, že na zákaz skládkování využitelných, tedy spalitelných odpadů nebyla dokonce provedena ani analýza ekonomických dopadů tohoto opatření, tzv. RIA? Jsem přesvědčen, že to byl záměr. Je komické, že to asi nevádí ani ministru Babišovi, který údajně hledá každou korunu.

Jaké náklady ponese tento požadavek od roku 2024? To můžeme jenom odhadovat. Je evidentní, že bude nutné investovat do nákladných technologií a tyto náklady někdo zaplatí. Ví někdo tady v jednacím sále, kolik to vše bude stát?

Pro tohle zvedne ruku opravdu jenom dobrodruh, lobbista nebo člověk, který bez přemýšlení hlasuje pro koaliční zákony. Nebo možná ten, kdo má zájem na tom, aby Agrofert a pan Babiš začal stavět spalovny, jak už se ostatně proslychá.

Dobrá senátní novela byla doslova zaneřáděna pozměňovacími návrhy. Klub TOP 09 a Starostové podporuje senátní novelu. Klub TOP 09 a Starostové pozměňovací návrhy, které jdou proti našim občanům, našim obcím a nad rámec evropské směrnice, nepodpoří. Pevně věřím, že se tak rozhodnou i další poslanecké kluby. Takto zásadní změny musí být součástí komplexní novely zákona o odpadech, kterou má Ministerstvo životního prostředí připravenou na podzim tohoto roku. (Velký hluk v sále.)

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Jenom prosím, jak jste návrh načel, jsem přesvědčen, že není hlasovatelný. Není možné podmínit hlasování o vrácení do druhého čtení tím, zda budou, nebo nebudou přijaty pozměňovací návrhy. Možné je navrhnout vrácení do druhého čtení bez podmínek a bude to hlasování, které se provede po ukončení rozpravy předtím, než budeme hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Poslanec Michal Kučera: Děkuju. Tak já to tedy znova zopakuju. Navrhuji vrácení zákona do druhého čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takto je to v pořádku. Pan zpravodaj.

Poslanec Václav Zemek: Já pouze fakticky jako řádně přihlášený zpravodaj. Já bych se chtěl dotázat prostřednictvím předsedajícího, kde se v textu uvádí termín "spalitelné odpady". V pozměňovacích návrzích se hovoří o recyklovatelných a využitelných, nikoliv o spalitelných. To, že se tyto odpady budou zpracovávat spalováním, je pouze konstrukce. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura s řádnou přihláškou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Je to k proceduře, ale chtěl bych ten návrh přednést ještě v rozpravě, ať se o tom můžeme případně pobavit ještě v rozpravě, ne až u procedury.

Jistě jste si všimli, že usnesení výboru pro životní prostředí obsahuje takřka identické body s pozměňovacím návrhem, který přednesl pan poslanec Zahradník. My jsme tuto variantu zvolili proto, aby se o těch bodech hlasovalo určitě zvlášť, aby to nebylo v balíčku těch ostatních, protože návrhy, které jsou označeny pod písmenem C, nevím, jestli jste to všichni četli velmi podrobně, tak bod C1 odpovídá bodu A1.1, bod C2 odpovídá bodu A1.3, bod C3 odpovídá bodu A1.4, bod C4 odpovídá bodu A1.8, bod C5 odpovídá bodu A1.9 a bod C6 odpovídá bodu A2 v usnesení přijatém výborem pro životní prostředí.

Já bych chtěl tady požádat pana zpravodaje, abychom nejprve hlasovali o legislativně technických připomínkách, které přednesl pan poslanec Zahradník k tomu svému, ten návrh byl předčítán v podrobné rozpravě na mikrofon, tudíž tam došlo k nějakému drobnému omylu. Poté abychom hlasovali o návrhu pana poslance Zahradníka, a tím pádem se v usnesení výboru pro životní prostředí ty totožné body stanou nehlasovatelnými, a to už nechám na vás, jestli se budou hlasovat zvlášť, nebo

dohromady ty ostatní body. My stojíme o to, aby se ty body, které dávají pravomoc samosprávám, které podporujeme, hlasovaly zvlášť, aby se nezatěžovalo hlasování ostatními problémy, které bezesporu existují, a myslím, že první či druhá vystupující dnes na ty ostatní problematické body chtěly upozornit, nebo částečně upozornily. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále do rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a zeptám se na případná závěrečná slova, zda pan senátor, popřípadě... Pan senátor si přeje závěrečné slovo. Prosím.

Senátor Jaroslav Zeman: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám, abych vám jménem Senátu v rámci třetího čtení zrekapituloval, že tato senátní novela zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů v platném znění, zavádí možnost pro příslušný krajský úřad zrušit nebo změnit již vydaný souhlas k provozování sběrný v případě, že v tomto zařízení bude porušen zákaz výkupu odpadů stanovený prováděcím právním předpisem od fyzických osob.

K tomuto senátnímu návrhu bylo v rámci druhého čtení připojeno několik pozměňovacích návrhů. Dovolím si upozornit, že pozměňovací návrh je ve stejném smyslu, jaký byl záměr Senátu, a chce především snížit krádeže kovů, a tím i související neustále vzrůstající kriminalitu. Je to pozměňovací návrh pod písmenem C pana poslance Zahradníka. Totožné znění tohoto pozměňovacího návrhu je obsaženo i v rámci rozsáhlejšího pozměňovacího návrhu pod písmenem A výboru pro životní prostředí, a to jen jako jeho část. Tento pozměňovací návrh dává možnost aktivnímu zapojení obcí do povolovacího procesu k provozování sběren. Podstatou pozměňovacího návrhu je, aby obce mohly obecně závaznou vyhláškou regulovat na svém území rozmístění a množství sběren a také jejich provozní dobu. Zároveň ale tento pozměňovací návrh zachovává i možnost krajského úřadu zrušit již vydaný souhlas k provozování sběrný ve smyslu předložené senátní novely. Nicméně akceptováním části pozměňovacího návrhu výboru pro životní prostředí nebo totožného návrhu pana poslance Zahradníka by v některých případech mohlo odpadnout složité prokazování, zda při výkupu došlo k porušení zákona, či nikoli, protože by obec mohla využít k regulaci sběren na základě vlastních zkušeností a znalostí místního prostředí zmocnění vydat obecně závaznou vyhlášku.

V každém případě neúčinnost dosavadních zákazů a omezení, které s ohledem na poměrně vysokou výkupní cenu železa a barevných kovů nedokázaly zabránit kriminalitě, která spočívá zejména v krádeži kovových předmětů, vyvolává potřebu změny současné právní úpravy. To je z mé strany všechno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje závěrečné slovo. Je tomu tak, prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji, pane předsedající. Já bych navázal na pana kolegu předkladatele, pouze bych shrnul podané pozměňovací návrhy. Jak už bylo řečeno, ten původní návrh se týká úpravy vykupování kovů ve sběrnách. První část pozměňovacích návrhů byla shrnuta pod komplexní pozměňovací návrh výboru pro životní prostředí, kde jedna část se týká právě úpravy tohoto návrhu ze Senátu a druhá část, která pak byla doplněna, se týká úpravy skládkování odpadů. A byl podán návrh pana kolegy Zahradníka, který se také týká úpravy toho senátního původního, to znamená týká se právě těch výkupen, a další návrh pana kolegy Kudely se týká již zmíněné spolupráce Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství, a můj pozměňovací návrh, který se týká úpravy nebo zmírnění podmínek nebo omezení skládkování biologicky rozložitelných odpadů pro obce.

Nevím, jestli už můžu načíst proceduru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžeme rovnou přejít k proceduře. Prosím tedy o návrh procedury.

Poslanec Václav Zemek: Plynule navážu. Během rozpravy tedy ještě byl podán návrh pana kolegy Kučery na vrácení do druhého čtení. Tady si nejsem jistý, a možná poradí legislativa, jestli je možné to navázat právě na přijetí některého z pozměňovacích návrhů. Pokud to tak není, tak bych asi navrhl o tomto hlasovat jako první.

Předseda PSP Jan Hamáček: O tom nepochybně budeme hlasovat jako první a poté bychom přistoupili k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Poslanec Václav Zemek: Pak je tady návrh pana předsedy Stanjury na to, aby jako první byly hlasovány legislativně technické poznámky a návrhy pana poslance Zahradníka a další věc byla navržena, aby se hlasovalo přednostně před pozměňujícím návrhem výboru pro životní prostředí o pozměňovacím návrhu pana kolegy Zahradníka. Nicméně já tady mám odlišný návrh procedury, a to aby jako první byl hlasován návrh pana kolegy Kučery na hlasování o vrácení do druhého čtení, potom by se hlasovaly od pana kolegy Zahradníka ty legislativně technické poznámky, potom by se hlasoval pan kolega Kudela, jeho návrh, pak můj pozměňovací návrh. Pak by se hlasovaly jako celek body výboru pro životní prostředí, které se týkají toho senátního, to znamená úprava té verze Senátu, která se

týká výkupu, následně, pokud by to prošlo, tak by se hlasoval pan kolega Zahradník, jeho návrhy. V případě, že by ten výborový neprošel, byl by nehlasovatelný i návrh pana kolegy Zahradníka. Jako další by se hlasovala část těch návrhů výboru pro životní prostředí, které se týkají skládkování, a nakonec by se hlasoval zákon jako celek. To je můj návrh procedury a liší se tedy od pana kolegy Stanjury, který tam navrhoval předřadit pana kolegu Zahradníka, ten jeho návrh.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Pan kolega Zahradník se hlásil k proceduře, ale ruší přihlášku. Prosím tedy pana předsedu Stanjuru, předpokládám s alternativním návrhem procedury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Určitě. Já myslím, že návrh, jak dělit usnesení výboru pro životní prostředí, není úplně přehledný a logický. Nemám žádný problém s tím, aby po těch legislativně technických úpravách kolegy pana poslance Zahradníka se hlasoval pozměňovací návrh B pana poslance Kudely, potom klidně pozměňovací návrh pod písmenem D pana poslance Zemka, pana zpravodaje. Pak by se hlasoval v tom mém protinávru návrh pana poslance Zahradníka pod písmenem C ve znění legislativně technických úprav, aby to bylo dobře, a pak by se hlasovaly ostatní body výboru pro životní prostředí uvedené pod písmenem A. Doufám, že pan zpravodaj s tím takhle může souhlasit, protože mi to přijde jenom mírně logičtější. On mě teď úplně neposlouchá.

Takže nejprve samozřejmě je vrácení, když to neprojde, legislativně technické úpravy, potom písmeno B – pan poslanec Kudela, pak písmeno D – pan zpravodaj. Pak tedy navrhuji písmeno C pana poslance Zahradníka ve znění, doufám, že přijatých, legislativně technických úprav, aby to bylo dobře, a pak by se hlasovalo o zbývajících bodech pod písmenem A. Přijde mi to logičtější postup, než navrhl pan zpravodaj a věřím, že to může podpořit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana zpravodaje, zda akceptuje tento návrh. Pane zpravodaji, budu vás muset požádat o stanovisko k návrhu pana poslance Stanjury, to znamená, zda akceptujete ten postup, který on navrhl, nebo zda trváte na tom svém původním.

Poslanec Václav Zemek: Já bych si přesto dovilil ten svůj návrh, ještě bych ho jednou zopakoval. Teď jsem byl upozorněn legislativou, že kdyby se hlasoval první pan kolega Zahradník, tak by tam potom padl ten návrh výboru pro životní prostředí, a tím pádem i ten můj pozměňovací návrh pod písmenem D.

Já bych tedy ještě zopakoval svůj návrh. To znamená jako první pana kolegu Kučeru, jako druhý by se hlasoval pan kolega Zahradník, legislativně technické poznámky. Pak by se hlasovalo písmeno B – pan Kudela, jako třetí písmeno D – já. Pak by se hlasoval jako celek výbor pro životní prostředí, to znamená A1.1, A1.3, A1.4, A1.8 a A.2. Potom by se hlasoval, tedy pokud by to prošlo, pan kolega Zahradník C1, C2, C3, C4, C6, následně by se hlasoval výbor pro životní prostředí pod písmeny A1.2, A1.5, A1.6, A1.7. Dále by se hlasovalo odděleně A1.9 – také výbor pro životní prostředí. Tím pádem by se stal návrh, pokud by to prošlo, pana kolegy Zahradníka pod písmenem C5 nehlasovatelný. Následně by se hlasovalo A3, to je účinnost toho zákona. A jako poslední by se hlasovalo o zákonu jako celku. To je návrh mé procedury

Předseda PSP Jan Hamáček: Já samozřejmě nechám vystoupit pana předsedu Stanjuru, protože má přednostní právo, ale jenom upozorňuji, že z tohoto se asi nedostaneme jinak než hlasováním. Pokud se nedohodnete, tak já vezmu za základ návrh pana zpravodaje a k tomu bych nechal hlasovat o protinávru pana poslance Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opakuje se ta dnešní ranní debata. Pan poslanec Zahradník přednesl... Kdyby mě pan zpravodaj mohl poslouchat.

Pan poslanec Zahradník přednesl svůj pozměňovací návrh, šest vzájemně provázaných bodů. Vám legislativec šeptá do ucha, že jeden z těch šesti se má hlasovat zvlášť. My pro to nevidíme žádný důvod, proč by se C5 měl hlasovat jinak v balíku, než C1, C2, C3, C4 a C6. Vůbec tomu nerozumím, žádný argument tady nezazněl. A dělíte návrh konkrétního poslance, který ho podal v balíku. A my nevíme proč. Je to velmi nezvyklé, takhle vytáhnout jeden bod a prosazovat na sílu zvlášť. Vůbec tomu nerozumím. Můžeme se přít, jestli A1.1 nebo C1. Já jsem jenom říkal, že jsou stejné, a pan poslanec Zahradník ještě provedl legislativně technickou úpravu, tak jde o to, aby to bylo dobře. Nevím, jestli tu legislativně technickou úpravu nepotřebuje i bod A1.1, A1.3, A1.4, A1.8 nebo A2. To nevím, to jsem nestačil zkontrolovat. Ale nechápu, proč z návrhu našeho poslance vytahujete jeden bod na hlasování zvlášť. Vůbec tomu nerozumím. Zkuste nám to tedy vysvětlit, proč to vůbec děláte. Když to někdo navrhne v kuse, logicky provázané, proč ten jeden bod tam nejde? My nevíme. Možná pro to existuje závažný důvod, ale nevíme jaký.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje ještě vystoupit a odpovědět na argumenty pana poslance Stanjury. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Pan kolega Stanjura patrně myslí ten návrh C5, který souvisí s tím bodem A1.9, který je také vyčleněn zvlášť. Takže tam i ta návaznost, proto je to vyndané jako zvlášť k hlasování. Samozřejmě pokud projde ten návrh A1.9, tak potom C5 už je nehlasovatelný. Nevím, co tam je za zádrhel. A pak samozřejmě ty technické se hlasují jako první.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě jednou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná máte pocit, že zdržuji, ale já mám pocit, že to nejsem já. Já jsem se ptal, proč se hlasuje zvlášť návrh mého poslance, a vy mi odpovíte: Protože ve výboru pro životní prostředí se to taky hlasuje zvlášť. Posuďte sám, na co jsem se ptal, a co jste mi odpověděl. Já jsem se neptal, proč se A1.9 má hlasovat zvlášť. Já jsem se ptal, proč z našeho návrhu C1 až C6 vytahujete bod C5, a váš argument je, vaše odpověď zní: Protože to samé děláme s bodem A1.9 v usnesení výboru pro životní prostředí. Ale já jsem chtěl vědět obsahově nebo věcně, proč je to zvlášť. To já vím, že ty body jsou totožné, a že když projde jeden, druhý není hlasovatelný. To my nic proti tomu nenamítáme. Ve svém prvním vystoupení jsem řekl, který bod odpovídá kterému. Jenom jsem chtěl, ať postupujeme logicky. A teď nevím, proč jste z šesti bodů jeden vytáhli. Vy jste to udělali ve výboru pro životní prostředí, prosím, ten já nehájím, to ať si hájí někdo jiný.

Takže bych poprosil pokud možno odpovědět na to, proč ten bod C5 se nemůže hlasovat s body C1 až C6. A neříkejte mi prosím, protože v jiném bodě se hlasuje také tak.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj si přeje vystoupit?

Poslanec Václav Zemek: Ten bod, který je tam vytažený zvlášť, ten je pro životní prostředí, a který je podobný jako ten bod pana kolegy Zahradníka, se týká té původní senátní verze, kterou doporučuji já, aby byla schválena. To znamená, že je nelogické, aby to bylo hlasováno s těmi body, ke kterým je negativní stanovisko. Jinak by se mohlo stát... Nevím, jestli vám stačí toto vysvětlení, tak nevím, co jako k tomu víc ještě dodat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak já samozřejmě dám slovo s přednostním právem, prosím. Ale znovu upozorňuji, že z tohoto se dostaneme pouze hlasováním.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tomu já rozumím. Ale chci pro všechny, do všech příštích třetích čtení, abyste věděli, jak se dělá procedura. Zpravodaj si vybere, co

chce podpořit z návrhu opozice, jeden bodík, on ho chce podpořit, jak sám řekl. A protože u jiných chce hlasovat jinak, tak on navrhne, aby se (nesrozumitelné). Ale takhle se pracovat nedá. To si musíte podat svoje návrhy, ty si kouskujete, jak chcete, a nekouskujete náš návrh. Když nám ho rozkouskujete, máte na to samozřejmě právo, máte většinu. Jenom upozorňuji, že to je úplně nesystémové. Pan zpravodaj řekl: Protože ten C5 chci podpořit a ty ostatní podpořit nechci. Pochopil jsem to dobře, proto se to hlasuje zvlášť. Ale takhle jste to říkal. Jinak všechny body pana poslance Zahradníka se týkají původního senátního návrhu. Není tam nic, co se týče skládkování, tepláren apod. Všechny se týkají provozoven sběren a týkají se toho, aby obce měly větší pravomoc ve svém rozhodování na svém vlastním území, protože ony obce moc dobře vědí, jaké problémy a kde tyto provozy, které se nejsou schopny přizpůsobit normálnímu životu ve městě, způsobují.

Děkuji. A už k tomu vystupovat nebudu. Myslím si, že moje procedura je lepší. Prosím kolegyně a kolegy, aby mě podpořili. Pokud ne, budeme hlasovat podle procedury pana zpravodaje, která sice není tak logická, ale řádného vysvětlení jsme se bohužel nedočkali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan zpravodaj.

Poslanec Václav Zemek: Já musím odmítnout to, že tady dělám nějakou manipulaci s hlasováním, co se mi líbí a co se mi nelíbí. Ta procedura byla domluvena nebo projednána s legislativou tak, jak je to logické. A jestli se to prostě nezdá, tak je to názor, můžeme tady o tom hlasovat. Prosím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Jsme v situaci, kterou opravdu můžeme rozhodnout pouze hlasováním. Já jenom upozorňuji na § 72. Ten říká: Po ukončení rozpravy oznámí zpravodaj, v jakém pořadí se bude hlasovat. To zpravodaj učinil a pan poslanec Stanjura podává protinávrh. To znamená... Já tady ještě přivolám kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o protinávru pana poslance Stanjury k proceduře navržené panem zpravodajem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s postupem, který navrhl pan poslanec Stanjura, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 53, přihlášeno je 174, pro 44, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Jakkoli z logiky věci by asi vyplývalo, že tedy budeme postupovat podle návrhu pana zpravodaje, já přesto nechám hlasovat i o jeho návrhu, že tedy Sněmovna bude postupovat podle návrhu zpravodaje tohoto tisku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s postupem, který navrhl pan zpravodaj, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 54, přihlášeno je 174, pro 129, proti 16. Tento návrh byl přijat.

Tak, a já tedy prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova a provedl nás hlasováním.

Poslanec Václav Zemek: Takže podle schválené procedury bychom nejprve hlasovali o návrhu pana kolegy Kučery na vrácení návrhu změny zákona do druhého čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Ještě vás tedy poprosím o stanoviska, jak pan senátor, tak pan zpravodaj, k tomuto návrhu. Pan senátor: (Zamítnout. – Pobavení v sále.) Pan zpravodaj? (Negativní.) Takže obě negativní stanoviska.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na vrácení do druhého čtení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 55, přihlášeno je 174, pro 35, proti 95. Tento návrh nebyl přijat. Dále?

Poslanec Václav Zemek: Tak, teď by se hlasovaly ty legislativně technické poznámky pana kolegy Zahradníka.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Stanovisko pana senátora, předpokládám... (Podpořit.) Kladné. Pan zpravodaj... (Neutrální.) neutrální.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 56. Přihlášeno je 174, pro 58, proti 62. Tento návrh nebyl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Václav Zemek: Dále by se hlasoval návrh pana kolegy Kudely. To se týká vlastně té spolupráce, kde se navrhuje spolupráce Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství na těch materiálech, co se týkají odpadů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Stanovisko pana senátora? (Neutrální.) Neutrální. Pan zpravodaj? (Neutrální až mírně kladné.) Dobrá.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 57. Přihlášeno je 174, pro 124, proti 12. Tento návrh byl přijat. Další návrh prosím.

Poslanec Václav Zemek: Tak, je to písmeno D. Je to můj pozměňovací návrh, který se týká – je to pozměňující návrh k pozměňujícímu návrhu výboru pro životní prostředí. Týká se to úpravy skládkování, kdy se zmírňují podmínky pro obce ohledně biologicky rozložitelného odpadu, kdy v obcích, kde je nějaký systém již zaběhlý, např. kompostování nebo nějaký systém na kompostování, tak se jim ubírá povinnost zajistit právě sběrné nádoby pro biologicky rozložitelný odpad.

Předseda PSP Jan Hamáček: Je zde požadavek na zopakování, který je to návrh.

Poslanec Václav Zemek: Písmeno D.

Předseda PSP Jan Hamáček: Písmeno D. Ano. Tak stanovisko prosím, pane senátore. (Neutrální.) Pan zpravodaj? (Kladné.) Koneckonců je to jeho návrh.

Takže zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 58. Přihlášeno je 173, pro 54, proti 27. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Václav Zemek: Nyní by se hlasovala část pozměňujícího návrhu výboru pro životní prostředí pod písmeny A1.1, A1.3, A1.4, A1.8 a A2. Tato část se týká právě té původní senátní novely ohledně úpravy výkupu kovů – nebo těch sběren.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jestli chce pan poslanec Stanjura vystoupit, tak samozřejmě může, ale ... (Poslanec Stanjura přistoupil k řečnickému pultu a vysvětluje si se zpravodajem označení pozměňovacích návrhů.)

Poslanec Václav Zemek: Týká se to vlastně – abych tedy ještě doplnil návrh pana kolegy – týká se to vlastně zvýšení pravomoci ohledně těch veřejných vyhlášek, které upravují vlastně upravit tu možnost, zrušit třeba i výkupnu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. A chcete o těchto bodech hlasovat jedním hlasováním najednou?

Poslanec Václav Zemek: Já navrhuji hlasovat o nich dohromady.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana senátora prosím. (Podpořit.) Pana zpravodaje? (Negativní.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 59. Přihlášeno je 174, pro 20, proti 117. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Zemek: Tím pádem se stávají nehlasovatelnými pozměňující návrhy pana kolegy Zahradníka pod písmeny C1, C2, C3, C4 a C6. Jinak ještě doplním, že zůstává tedy v platnosti ta původní senátní verze, která pouze rozšiřuje pravomoci krajského úřadu. Tímto hlasováním jsme tomu moc neprospěli.

Jako další navrhuji hlasovat pozměňovací návrhy výboru pro životní prostředí pod písmeny A1.2, A1.5, A1.6 a A1.7. Týká se to vlastně toho skládkování. Shrnu v rychlosti: Je tam zákaz skládkování biologicky využitelných odpadů a recyklovatelných odpadů, je tam vlastně základ skládkování po roce 2024, je tam omezení materiálu na technologické zabezpečení skládky na 20 % a dále zákaz ukládání nebezpečných odpadů právě do tohoto technologického zabezpečení skládky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím stanovisko pana senátora. (Neutrální.) Pana zpravodaje? (Kladné.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo souhlasí, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 60. Přihlášeno je 172, pro 108, proti 29. Návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslanec Václav Zemek: Dále navrhuji hlasovat úpravu výboru pro životní prostředí pod písmenem A1.9. To se týká opět toho původního senátního návrhu – ohledně těch výkopen.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím stanovisko pana senátora. (Neutrální.) Pan zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 61. Přihlášeno je 173, pro 134, proti 15. Tento návrh byl přijat. Dále prosím.

Poslanec Václav Zemek: Tím pádem se stává nehlasovatelným návrh C5 pana kolegy Zahradníka, který je totožný s tímto návrhem.

Jako další bychom hlasovali návrh A3, což je účinnost tohoto zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko prosím, pane senátore. (Neutrální.) Pan zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 62. Přihlášeno je 173, pro 140, proti 9. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Václav Zemek: Jako poslední bychom hlasovali o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže pokud bylo hlasováno o všech pozměňujících návrzích a nejsou námitky, tak bych přednesl návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 153, ve znění schválených pozměňovacích návrhů."

Zeptám se na stanovisko pana senátora. (Neutrální.) pan zpravodaj? (Kladné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem zákona, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 63. Přihlášeno je 173, pro 115, proti 21. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání bodu 20.

Předám řízení schůze. Prosím pana předsedu schůze ODS a my se mezitím tady vystřídáme.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vysvětlím, proč jsme hlasovali proti tomu původnímu návrhu, přestože jsme chtěli tento návrh podpořit. To díky tomu, a je to možná i příprava na služební zákon, že jste, kolegyně, kolegové, nedali reálnou pravomoc těm, kteří ty problémy řeší. Takže místo toho, aby to měli šanci řešit starostové a zastupitelstva, tak to budou řešit úředníci krajského úřadu. Ale ti občané – a mnozí z vás, kteří na těch radnicích seděli nebo sedí, to moc dobře víte – si chodí za tím starostou stěžovat a neběží na odbor životního prostředí příslušného krajského úřadu, který povolení vydává. To jenom zdůvodnění, proč jsme hlasovali proti tomuto návrhu. Věřím, že se ta debata zopakuje i v Senátu. I tam je hodně zastánců těch, kteří si myslí, že samospráva si s tím poradí lépe než úředníci krajského úřadu. Tady bohužel ve Sněmovně výrazně převládá, většinově – to podotýkám – jiný, opačný názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Ještě pan poslanec František Laudát v zastoupení předsedy klubu TOP 09. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, doufám, že jste si vědomi dopadu, který to bude znamenat. (Výkřiky v jednací síni: Nahlas, není slyšet.)

Doufám, že jste si vědomi toho, co bylo schváleno. My jsme byli připraveni podpořit senátní návrh, nikoliv ve znění pozměňovacích návrhů. Co mně ale rozum nebere, proč tady jste hlasovali, řada z vás, proti legislativně technickým připomínkám. To jsou věci, kdy se doplňují chybějící čárky, nemění se význam, proto se jmenují legislativně technické. To znamená, že jenom odesíláte a děláte Sněmovně ostudu, že jsou tady lidé, kteří třeba občas přehlédnutím udělají i hrubou chybu a podobně. To skutečně už není o politice a je to docela precedenční, že tady někdo se zásadně postaví. To jste tedy fakt ukázali svaly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františkovi Laudátovi. Ještě předseda hnutí Úsvit Radim Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já bych jenom řekl, proč hnutí Úsvit také v tomto případě hlasovalo pro.

Pro nás byly velmi důležité pozměňující návrhy pod bodem A, na které jsme čekali, jak dopadnou. Tyto pozměňující návrhy bohužel neprošly připomínkovým řízením a nejsou u nich ani vyhodnoceny dopady.

To znamená, já bych navázal na kolegy, kteří říkali, že u našich zákonů někde chybí tečka za větou. Tak tady chybí zásadní věci, které jsou pro nás jako pro opozici

důležité, abychom takovému zákonu mohli vyjádřit souhlas, a proto jsme celý tento zákon nepodpořili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Skončilo údobí mezi jednotlivými body a budeme pokračovat v našem programu jednání, a to bodem číslo

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Václav Votava.

Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly předneseny. Otevírám rozpravu. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku a z místa také nikoho nevidím. Protože rozprava neproběhla, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Ano, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jenom bych shrnul. Ve druhém ani v prvním čtení nebyl podán návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Ve druhém čtení nebyl podán žádný pozměňovací návrh, nebyl podán ani na rozpočtovém výboru, takže můžeme hlasovat o zákonu tak, jak byl předložen Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane zpravodaji. Situace je velmi jednoduchá.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 214."

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 64, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 174 poslanců pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi a místopředsedovi vlády, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 21.

Předpokládám, že pan ministr a dokonce i pan zpravodaj tam zůstanou, protože dalším bodem je

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 215/ - třetí čtení

Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 215/2.

Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Hlásí se pan předseda, poslanec Tomio Okamura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, takzvaná zelená nafta má jediný cíl, učinit naše zemědělce konkurenceschopné, a takový cíl je jistě chvályhodný. Ovšem, co je důvodem vrácení spotřební daně z nafty? Bezesporu vysoká spotřební daň a ta snižuje konkurenceschopnost nejen zemědělců, ale všech firem a živnostníků v celé České republice.

Když tedy chápeme nutnost snížit spotřební daň pro zemědělce, jak to, že nechceme vidět likvidační účinky vysoké daně v jiných oblastech? Když budeme hlasovat o výjimce pro zemědělce, prosím každého z vás, představte si čistě hypoteticky, že bychom o nějakých 30 % až 50 % snížili spotřební daň z pohonných hmot plošně. Co by se stalo? Ano, podle statistik lze spočítat teoretický pokles výběru daně. Praxe by ovšem byla dramaticky jiná. Razantní snížení cen pohonných hmot by znamenalo také razantní růst jejich prodeje. Tak jako dnes naši šoféři... (Jeden z poslanců stojí za zády řečníka a baví se s některým z ministrů.)

Prosím vás jenom jestli byste mi nemluvil za zády, já se nemohu soustředit. Já se omlouvám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, ještě chvíličku vás přeruším. Požádám Sněmovnu o klid, abyste mohl v pořádku přednést svůj příspěvek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Takže v případě, že bychom snížili plošně daň z pohonných hmot, tak by to v praxi znamenalo, že by došlo ke snížení cen pohonných hmot, a to velmi razantním způsobem, což by naopak znamenalo výrazný růst jejich prodeje. Tak jako dnes naši šoféři tankují v zahraničí, tak by naopak cizinci hromadně tankovali u nás. Snížení ceny dopravy by se odrazilo na cenách prakticky

všeho zboží v České republice. Pokles cen znamená růst hodnoty reálných mezd a důchodů. Stát by tak i bez zvýšení důchodů a mezd zvýšil reálné jejich kupní sílu, a tím životní úroveň svých občanů.

Takzvaný multiplikační efekt je v tomto nesmírný. Z tohoto důvodu v hnutí Úsvit podporujeme pozměňovací návrh kolegy Urbana z ČSSD, přičemž my – samozřejmě i já osobně snížení spotřební daně z motorové nafty navrhuji již delší dobu a hovořil jsem o tom i v předvolební kampani. Jak mnozí vědí a v naší vládě někteří možná alespoň tuší, cílem našeho snažení v Úsvitu není plošně škrtat či přepisovat číslíčky v rozpočtu, ale rozhýbat ekonomiku naší země. A tady se malinko začínáme rozcházet. A v tomto ohledu je třeba dopřát takzvaně zelenou naftu všem občanům České republiky. Věřte, že země na tom neprodělá, a proto bych vás také prosil o podporu toho pozměňovacího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomiu Okamurovi. Dále do rozpravy pan poslanec František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. TOP 09 bude hlasovat proti. My se domníváme, že zemědělcům se dají poslat ty peníze zcela jiným způsobem, tak aby nebyl znepráhlován daňový systém. V čem vidíme obrovský problém, je, že to je parketa pro daňové úniky. Je to přesně v rozporu s tím, co říkal pan ministr financí. Takže my jsme zaplatili politickou daň za to, že jsme prosadili zrušení zelené nafty, vy ji zase zavádíte. Je to vaše právo, ale jenom chci říci, proč my budeme hlasovat proti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Radim Fiala v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Velmi krátce k zelené naftě. Vážené kolegyně, vážení kolegové, náš postoj vůči zelené naftě zní – nebudme papežštější než papež. Dokud mají ostatní zemědělci ve většině zemí Evropské unie privilegia a výsady jako dnes, máme na výběr. Buď budeme ty naše také trochu podporovat, nebo neobstojíme v konkurenci a o vlastní zemědělskou produkci prostě přijdeme

Já myslím, že dnes je víc než jasné, že naše zemědělství se propadá. Propadá se neustále. Ted' nediskutujeme o tom, jestli chceme být soběstační v některých komoditách, ale neustále se jeho podíl v hospodářství snižuje. Jde také o údržbu naší české krajiny. Jde o potravinovou bezpečnost republiky a hlavně jde o více než

100 tis. pracovních míst, která se většinou nacházejí v lokalitách, kde už ani alternativní možnost zaměstnání neexistuje. Jedná se hlavně o český venkov.

Je samozřejmé, že by bylo nejlepší, kdyby náš daňový systém obsahoval co nejméně výjimek a byrokratických kliček, ale pokud dnes nebudeme mít vratku na spotřební daň z nafty zemědělcům, tedy takzvanou zelenou naftu, může se ještě jednou stát, že zítra již nebudeme mít tolik zemědělců. Jednou neúroda, podruhé propad světových cen, několikrát za dekádu čelí naši zemědělci spolu se svými kolegy z ostatních zemí hrozbě zániku, a náš stát nesmí dopustit, aby to byli právě ti naši občané pracující v zemědělství, kteří půjdou tentokrát z kola evropské konkurence ven.

Já si pamatuji, když nastupoval do funkce pan ministr Jurečka a média se nás ptala, zda bude hnutí Úsvit podporovat zelenou naftu, a my jsme stejně jako dnes řekli, že v rámci konkurence nejbližších evropských zemí, které jsou sousedy České republiky, nemůžeme zemědělcům udělat to, abychom jim připravili takovou konkurenční past, do které by se prostě zrušením zelené nafty dostali. Takže hnutí Úsvit bude pro české zemědělství, bude pro české zemědělce a bude pro zelenou naftu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se přihlásil pan poslanec Petr Bendl, poté pan poslanec Milan Urban. S přednostním právem? Požádám oba kolegy o strpení, s přednostním právem pan předseda Pavel Kováčik. Omlouvám se, pane poslanče, evidoval jsem všechny tři přihlášky.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem tu ruku měl nahoře už hodně dlouho, ale váš zrak spočíval někde jinde, což vám nevyčítám, nemůžete vidět úplně všechno.

Já bych si dovilil velmi krátce sdělit stanovisko poslaneckého klubu KSČM k problematice zelené nafty. A byť to bude velmi krátce, tak začnu historií. Nebude to zešíroka.

Náš přístup k dotacím. Víte, ona ta zelená nafta je svým způsobem dotací. Jestliže někomu odpustím část daně, tak ho vlastně dotuji. Dovedeme si představit svět bez dotací. Dovedeme si představit Evropu bez dotací. Dovedeme si představit Českou republiku bez dotací. Mluvíme o zemědělství, aby bylo jasno. Ale musel by to být celý svět, aby Česká republika byla bez dotací. Musela by to být minimálně celá Evropa, aby Česká republika mohla existovat bez dotací. A v té situaci vzhledem k tomu, jak docela podrobně znám stav českého zemědělství, tak by český, moravský a slezský zemědělec byl králem přinejmenším na evropském trhu a nemuseli bychom řešit různé problémy. Nicméně pokud jsou naši spolusoutěžící zemědělci v ostatních

zemích Evropské unie mohutně dotováni, ať už z evropských, či z národních rozpočtů, pokud mají různé úlevy tu na sociálním a zdravotním pojištění jako třeba v Polsku, tu na naftě, tu na tom, tu na onom, bude poslanecký klub KSČM podporovat všechny zásahy, které povedou k pomoci českým, moravským a slezským drobným, středním i velkým zemědělcům. Protože můžeme se utěšovat, že máme jednotný trh Evropské unie. Ano, máme. Ale v různých zemích máme různé výchozí podmínky. Naším cílem je, aby ty výchozí podmínky pro všechny zemědělce v celé Evropské unii byly alespoň přibližně stejné nebo podobné, aby i český, moravský a slezský zemědělec, lesák, rybníkář se nemusel cítit poněkud diskriminován. A navzdory tomu, že jejich produkce – o potravinářích mluvím též – je kvalitativně ne že pouze srovnatelná s evropskou špičkou, ale je na evropské špičce, tak aby neměli pocit, že navzdory tomu, že vyrábějí kvalitně, že vyrábějí zdravotně nezávadně, že vyrábějí chutně, že umějí dobře zabalit, že umějí všecko na vysoké evropské úrovni, tak nerovné podmínky na tom tzv. jednotném trhu je odsuzují do role outsiderů.

Chci říci, že poslanecký klub KSČM vrácení zelené nafty zemědělcům považuje za spravedlivé, a proto je také podpoří. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Bendl v rozpravě, poté pan poslanec Milan Urban. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Dovolte i mně pár poznámek k tzv. zelené naftě. Já chci znovu zdůraznit to, co tady proběhlo při debatě ve druhém čtení, že nikdy nezměříme, jestli se nafta nalije do traktoru, nebo do osobního auta. To je první poznámka, o které je potřeba, abyste věděli.

Druhá poznámka, o které byste měli vědět všichni, protože je napříč politickým spektrem: Jednotlivé politické subjekty měly ve svých prioritách podporu např. živočišné výroby apod. A tady jde o částku zhruba 1,4 mld. korun, kterou nalijeme do systému, za kterou – a je potřeba, abyste to také věděli – pomůžete především velkým, protože u těch malých to významné částky rozhodně nejsou. A budete-li mluvit s malými zemědělci, ti budou říkat to, co jste koneckonců říkali často i před volbami: Chceme podpořit malé a střední a chceme podpořit živočišnou výrobu zejména. Tady podporujete především to, aby se nalilo do traktorů maximum nafty a obdělávaly se tím tisícihektarové lány, než abyste cílili finanční podporu třeba z těch 1,4 mld. korun do přímé podpory živočišné výroby. Protože tam – pro pana kolegu předřečníka nebo předpředřečníka – tam jsou pracovní příležitosti. Ne na těch lánách tisíce hektarů řepky. Tam těch pracovních příležitostí moc není. Jsou v živočišné výrobě, protože prostě dobytek musíte ráno i večer nakrmit, musíte se o něj postarat, tzn. musíte tím zaměstnat lidi. Jestliže 1,4 mld. nalijete do tohoto systému, pak prostě neděláte

maximum pro pracovní příležitosti. Když říkám neděláte maximum, pak tím říkám ano, samozřejmě, že se to trochu potkává.

A pak poslední poznámka. Dělají to ostatní, budeme to dělat taky. Je to tak, že zelená nafta byla významnou podporou v okamžiku, kdy jsme neměli šanci ve finančním období 2007 až 2013 podporovat živočišnou výrobu, protože těmi, kterými byla v minulosti nastavována zemědělská politika a priority zemědělské politiky na tohle finanční období Evropské unie, nebyla nastavena jako jedna z priorit podpora živočišné výroby, a tak se hledaly plošné systémy, jak pomoci zemědělcům. Tahle věc se mění. Velmi se změnila za poslední dva roky. Je možné cíleně podporovat živočišnou výrobu, ale my radši dáme na zelenou naftu, u které, zdůrazňuji, není jasno, kolik jí nalijete do traktorů a kolik jí nalijete kamkoli jinam.

Zároveň chci říct, že jsou tady i jiné priority, které zemědělství má. A je to problematika sucha, která téměř není řešena. Je to problematika podpory živočišné výroby a samozřejmě kvality potravin a všeho, co s tím souvisí. Myslím, že je možné těch 1,4 mld. využít směrem k podpoře živočišné výroby a řešení sucha daleko lépe než dát plošně tzv. zelenou naftu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Pana kolegu Urbana požádám ještě o strpení. S přednostním právem se přihlásil pan poslanec Pavel Kováčik jako předseda poslaneckého klubu. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, na konto předřečníka musím říci, že jsem rád, že představitel ODS začíná myslet trochu komplexně. Škoda, že ta léta, co tady pravice vládla, se směrem k zemědělcům tak úplně nechovali, ani směrem k podpoře živočišné výroby. A to nemluvím o slovní podpoře, která tady občas zaznívala, ale o faktické podpoře.

Jen chci připomenout, že zemědělství jako takové funguje jako jeden nedílný systém. Rostlinná i živočišná výroba. To znamená, jestli podpoříme zelenou naftou ty, co jezdí po poli, nejen tedy s kombajnem a s traktorem na sklizeň či na agrotechnické práce, ale také se třeba podívat, jestli to obilí už je zralé nebo jaké potřebuje postřiky atd. atd., že tím, že se podpoří rostlinná výroba, tak samozřejmě se podporuje i živočišná výroba. Co se týká nákladů na vstupy do živočišné výroby prostřednictvím rostlinné výroby, já si nemyslím, že krmné produkty, které jsou používány v živočišné výrobě, nevznikají na poli. Většinou ano. Většinou ta vaječná, kukuřice, cokoli jiného, které se používá na krmení v živočišné výrobě, vzniká právě na poli za spotřeby nafty, i té zelené nafty. I tam ta podpora takováto je.

Co se týká podpory živočišné výroby. Já bych poprosil, aby konečně z huby do rukou ráčila přejít ta iniciativa. A mně nemůže nikdo vyčítat, že jsem si toho nevšímal

jako zootechnik od počátku, co jsem v Poslanecké sněmovně. Ale nějaké hmatatelné kroky k podpoře živočišné výroby, ať už napřímo, nebo prostřednictvím pěstování bílkovinných plodin atd., se začínají projevovat – začínají projevovat (s důrazem) – až teď v poslední době. A nemyslím si, že by to bylo proto, že někdo potřebuje podpořit lány řepky. To také je velmi zjednodušený pohled.

Léta také upozorňujeme na to, že jsme střechou Evropy a že veškerá voda, která u nás naprší, od nás také odeče. Že nemáme žádnou vodu, která by přitékala do České republiky, do této krajiny, odněkud odjinud než z nebe. Že tedy jsme povinni vůči sobě i vůči zbytku Evropy chránit tu vodu, která přijde, zadržovat ji v krajině, vypracovat takové programy, které by umožnily drobné či střední stavby, které by byly samozřejmě v souvislosti s protipovodňovými opatřeními, ale také stavbami, které pomohou zdržet vodu v krajině a v obdobích, která zrovna třeba teď prožíváme, v obdobích velkého sucha, pomáhaly přece jen s nějakým tím vyrovnaním vodní bilance. Že se také stalo, že po převratu došlo k hrubému zanedbání do té doby docela fungující soustavy závlah.

A že teď zejména v oblastech jižní Moravy a Polabí by zemědělci potřebovali funkční závlahy s nějakými rozumnými náklady na zavlažování používat. Ale bohužel se tady – a zase se ptám, kde se udělala ta chyba, když se meliorační zařízení nechala zpustnout? Je to otázka špatné privatizace? Připomínám otázku, která se celá ta léta klade. Je to otázka momentálního odklonu od nějakých rozumných cen? Nebo jaká je to otázka? Odpověď na tyto otázky je taková: Ano, ta chyba se stala, ale vzhledem k tomu, že přichází, ta klimatická změna je, ať si kdo chce co myslí, zejména na naše nejproduktivnější oblasti, tak prostě dělejme něco s vodou v krajině a dělejme něco i s těmi závlahami. A jsou to opět dlouhá léta, kdy jsme zdánlivě házeli hrách na zeď, a teď se ukazuje, a dokonce i z řeči pana kolegy Bendla je patrné, že i napravo od nás je jakýsi zájem tento problém alespoň trochu chápat a třeba mu možná také pomoci.

Ale to nelze řešit z toho balíčku, který je určen pro podporu zelené nafty. Kdyby nebyla jinde v Evropě, prosím. To je i otázka, která by měla být šířeji pojata vzhledem například k rozpočtu životního prostředí, protože zadržování vody v krajině není jenom otázka zemědělců, to je otázka daleko širší a s daleko širším pohledem by se také měla řešit. To je podle mého soudu jeden z největších úkolů této vlády. Alespoň strategii, alespoň nějakou základní koncepci v tomto směru připravit. A zelená nafta, to jenom přece vracíme zpátky tu nespravedlnost, která byla učiněna v minulých volebních obdobích – za vlády hádejte koho.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci. Ještě pana kolegu Urbana požádám, protože s faktickou poznámkou chce vystoupit pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem chtěl poděkovat prostřednictvím předsedajícího panu předsedovi Kováčikovi za to, že přiznal, že ty parametry už se zlepšují. Ono to zemědělství nefunguje z roku na rok, tam se musí plánovat delší dobu, a když se udělá něco pozitivního, chvilku trvá, než se všechno projeví. V oblasti některých typů potravin, resp. některých druhů živočišné výroby, abych byl přesný, se ukazuje, že se ty parametry zlepšují. A zároveň platí, že je-li prioritou živočišná výroba v České republice, měli bychom se jí věnovat především. Prostě nemůžeme popřít, že nalijeme-li v systému peníze do zelené nafty, pak je lijeme i do té řepky, i do těch technických plodin. A pokud víme, že pro nás je prioritou živočišná výroba a je vyšší než řepka a podobně, pak ty peníze pojďme společně řešit tak, abychom je směřovali na konkrétní jednoznačný cíl.

Jinak co se týká programu sucha, moc jsem si nevšiml, že by zatím to bylo prioritou téhle vlády, přestože jsme se na to společně na zemědělském výboru ptali. Takže ano, jde to napříč resorty, není to jenom věc Ministerstva zemědělství, ale také věc Ministerstva životního prostředí, protože nás netrápí jenom závlahy, ty by problém nevyřešily. Nás trápí i udržení vody v krajině. Obnova rybníků, jejich čištění, bagrování a podobně. A to jsem zatím taky nikde nezachytil. 1,4 mld. rozdělujeme, a přitom tuhle prioritu jsem nikde neviděl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní už řádně přihlášený pan poslanec Milan Urban, který se samozřejmě vyjádří ke svému pozměňovacímu návrhu i k tomu, jaký má vztah na původní text a jak to je s komplexním pozměňovacím návrhem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji, pane místopředsedo, jste jasnovidec. No určitě, já nebudu mluvit o zelené naftě, ale o svém návrhu na snížení spotřební daně na naftu a na benzin.

V roce 2009 Ministerstvo financí udělalo prokazatelně chybu, když se na základě zvýšení spotřební daně na naftu a na benzin dívalo jako na nějakou statickou hodnotu. A dělá to dodnes. Úředníci Ministerstva financí to vnímají neustále stejně.

Co se stalo v roce 2009? Možná v dobré víře se zvýšila spotřební daň v České republice tak, že konečná cena nafty a benzinu, a zvláště tedy u nafty, byla vyšší než v okolních zemích okolo České republiky. Z toho statického pohledu samozřejmě vyplynuly úplně jiné dynamické výsledky. Prokazatelně, prokazatelně Česká

republika přicházela ročně o nějaké čtyři miliardy korun na příjmech státního rozpočtu z prodeje nafty a benzínu. To není výpočet Milana Urbana, ale to je výpočet Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické. Nikdo nikdy z Ministerstva financí žádnou analýzu neudělal, jen takovou, že vždy vynásobil prodané litry v České republice nějakou hodnotou a z toho vycházel, o kolik bychom přišli, když snížíme případně spotřební daň.

Ale ta situace je jiná. Kdybychom se dostali do nějaké konkurenční výhody nebo alespoň srovnatelné ceny nafty v rámci Evropské unie nebo sousedních zemí, tak se samozřejmě zvýší prodej v České republice, který dramaticky poklesl, protože zvláště zahraniční přepravci počítají v podstatě každou korunu nebo euro a jsou on-line řízení k tomu, kde mají tankovat. S těmi velkými nádržemi to není žádný problém. Takže díky tomu tankovali všichni a tankují více jinde než v České republice, a tedy my zatěžujeme občany vysokou cenou nafty, vysokou cenou benzínu a ještě přicházíme o peníze do státního rozpočtu. To mi opravdu nedává smysl. Proto jsem navrhl opět změnu snížení spotřební daně na naftu a na benzin tak, abychom nezatěžovali firmy a občany, a tak, aby se případně zvýšil prodej nafty zvláště u přepravců v České republice. K tomu prokazatelně se můžou počítat další tržby, protože je prokázáno, že na prodaných sto litrech nafty je deset korun doprovodných tržeb. To jsou ty bagety a já nevím co, které se prodávají na čerpacích stanicích. Na sto litrů prodaného benzínu je to pět korun doprovodných tržeb. Když si to vynásobíte těmi statisíci prodaných vytočených litrů nafty a benzínu, tak zjistíte, že to není malicherná částka, a za tím je třeba vidět také nějakou pracovní sílu.

Z tohoto pohledu samozřejmě Ministerstvo financí dnes má výhrady k tomu návrhu, protože úředníci připravují stále stejný pohled. Vezmou si prodané litry a vynásobí to sníženým číslem spotřební daně a řeknou: No nemůžeme si to dovolit, protože stát přijde o miliardy korun na příjmech státního rozpočtu. Já jsem ochoten připustit, že od té analýzy, která je přece jenom trochu zastaralá, Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické mohlo dojít k nějakému posunu. Ale ta analýza tehdy říkala, že výnos by se zvýšil minimálně o čtyři až sedm miliard korun ročně. Jsem ochoten připustit, že to nemusí být tak vysoký výnos, příjem do státního rozpočtu navíc. Dokonce jsem ochoten připustit, že to nebude žádný příjem. Ale pokud by to bylo s nulou, tak je to pořád výhodné pro občany České republiky a pro firmy v České republice. A žádná taková skutečná analýza Ministerstva financí bohužel neexistuje.

To byl tedy důvod podání mého pozměňovacího návrhu a já si myslím, že mu nechybí selský rozum a že je ve prospěch občanů a firem v České republice. Jak se rozhodnete, dámy a pánové, to se samozřejmě uvidí.

A teď poznámka legislativní. Legislativa mi uložila, abych tady řekl na mikrofon, že můj pozměňovací návrh není alternativou vládního návrhu, ale že doplňuje vládní

návrh. Tak tak činím, abych naplnil všechny legislativní povinnosti. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, to jsem od vás chtěl slyšet a pan zpravodaj určitě taky. Nyní dvě přednostní práva. Pan ministr Mládek, poté pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Zároveň požádám o snížení hladiny hluku, aby se mohl pan ministr Mládek jasně vyjádřit a bylo mu dobře rozumět.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl krátce vyjádřit k návrhu kolegy Urbana. Tam je návrh nepochybně zajímavý, je tam důležitá myšlenka, kdo platí daň, jestli ji platí daňové subjekty v České republice, anebo ty zahraniční. A pokud by ji platily ty zahraniční, tak je to samozřejmě výhodné pro české domácí subjekty, ať už jsou to firmy, anebo občané. Myslím, že bychom se měli k této věci vrátit a ve spolupráci i Ministerstvo financí připravit další analýzy případných nákladů této věci. V tuto chvíli se bohužel musím zdržet hlasování. To jsem k tomu jenom chtěl dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr financí, poté pan poslanec František Laudát. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejdřív bych se vyjádřil k tomu zákonu. Bohužel, s pozměňovacím návrhem pana poslance Urbana Ministerstvo financí bohužel zásadně nesouhlasí, protože hlavní důvod je neslučitelnost tohoto pozměňovacího návrhu s právem Evropské unie a výrazně negativní rozpočtový dopad. Dovolím si vás požádat, kolegyně, kolegové, abyste hlasovali proti.

Nicméně bych se rád vyjádřil k návrhu, který zde přednesl pan poslanec Urban. Je pravda, že poslední navýšení spotřební daně na pohonné hmoty, které realizoval pan ministr Kalousek, a to bylo od 1. ledna 2010, přišlo ve velice nevhodnou dobu. Došlo k velice negativnímu rozdílu v ceně pohonných hmot mezi Českou republikou a okolními státy a byl poškozen domácí trh. To je pravda.

V poslední době se tento rozdíl snižuje. Za Ministerstvo financí mohu říci, že se nebráníme dohodě. Pan poslanec Urban vychází ze staré analýzy, která je stará asi rok. Poslední navýšení daně bylo o korunu, a návrh pana poslance Urbana o 2,50 u nafty a 1,5 koruny u benzínu je samozřejmě velice progresivní. Určitě se tomu chceme věnovat, nás to zajímá, chci na to dohlížet. Udělejme ale reálnou analýzu,

mluvme s přepravci, možná postavíme studenty na hranice a můžou se ptát řidičů, kde tankovali a proč. Něco vymyslíme a budeme to řešit, přijdeme s nějakým návrhem a bavme se o tom. Udělat to tady jen od stolu na základě nějakých čísel by nebylo zodpovědné, protože by ten návrh měl dramatický dopad do rozpočtu.

Jsme pro, určitě, můžeme se domluvit, jakým způsobem to chceme řešit, v pondělí je tripartita. Ministerstvo financí je určitě připraveno na debatu, ale na základě seriózních čísel z výzkumu. Máme výhodu, že máme Čepro, což je státní firma. Je to největší distributor pohonných hmot, má přehled o trhu, jak je to u nás a jak je to za hranicemi. To, co tady říkám, je po konzultaci s firmou Čepro. Znovu opakuji – chceme se o tom bavit a neodmítáme to, jak zde bylo řečeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru financí. Nyní s faktickou poznámkou Milan Urban, potom s přednostním právem pan předseda klubu ANO Faltýnek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: V první řadě bych chtěl poděkovat panu ministru financí, že to bere jako vážné téma. Říkám, že ta analýza je trochu zastaralá, ale podle mého názoru princip pořád platí, že dynamika ve snížení výběru a ve vylepšení v České republice je. Chtěl bych ale odmítnout to první stanovisko – že je to v rozporu s pravidly Evropské unie. Máme povinnost držet určitou povinnou spotřební daň vypočítanou přes euro. To se vždy dělá k 1. říjnu každého roku. V současné době platí povinná spotřební daň na základě stanovení ceny a kurzu k 1. říjnu 2013. V současné době tedy, pokud by byl zákon přijat, není v rozporu s evropskou směrnicí. To jsem si celkem dost jasně jist.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Velmi krátce jsem využil času v diskusi, zejména když vystupoval pan poslanec Urban, a podíval jsem se na dva zdroje na internetu, jaké jsou ceny nafty kolem nás. Tak jenom pro informaci. Aktuální čísla jsou taková, že dnes jsme na úrovni 1,33 eura, Rakousko 1,39, Slovensko 1,36, Slovinsko 1,38, Německo 1,37, Itálie 1,69, Francie 1,39. Nevím, kdo by v tuto chvíli k nám jezdil tankovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo jiný nehlásí do rozpravy, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem závěrečné slovo. Pan ministr nemá zájem. Pan zpravodaj ano. Pane zpravodaji, máte závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Chtěl bych se vyjádřit k pozměňovacímu návrhu svého ctěného kolegy Urbana. Jakkoli chápu důvody, pro které podává tento pozměňovací návrh, a je třeba říci, že to nebyl jen výstřel ze věrejška, o tento pozměňovací návrh pan poslanec Urban usiloval už dříve – takže jakkoli chápu tyto důvody, nemůžu bohužel jako zpravodaj aktivně podpořit přijetí tohoto pozměňovacího návrhu právě z důvodu toho, že se můžeme dostávat do kolize s evropskou směrnicí. Mé stanovisko k tomuto pozměňovacímu návrhu je, že se zdržím. Se zákonem jako takovým samozřejmě problém nemám. Hovořil jsem o něm a podporoval ho i v předcházejících čteních. Tam samozřejmě souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vidím sice pana poslance Urbana, že se hlásí k faktické poznámce, ale toto bylo závěrečné slovo zpravodaje a rozprava byla ukončena.

Na základě žádosti z pléna vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím pana zpravodaje, aby zopakoval pozměňovací návrhy, vyjádřil se k nim před hlasováním a provedl nás hlasováním o této věci. Hlasovat začneme, až se ustálí počet přihlášených poslanců.

Pane zpravodaji, prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona podán nebyl, byl podán pouze jediný pozměňovací návrh, a to ve druhém čtení od pana poslance Milana Urbana. Měli bychom tedy hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu. Své stanovisko jsem sdělil ve svém předchozím vstupu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji Pan ministr ho také řekl. Raději ho ale vyzvu, aby řekl své stanovisko k pozměňovacímu návrhu pana poslance Urbana ještě nyní před hlasováním. (Nesouhlas.) Nesouhlas. Dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 65 a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 65. Z přítomných 164 pro 86, proti 52. Návrh byl přijat.

Jiný návrh nebyl přednesen. Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřební dani, ve znění

pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 215 ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 66 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 66. Z přítomných 167 pro 126, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu místopředsedovi vlády ministru Andreji Babišovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 22.

Prosím o klid. Mám tady faktické poznámky, ale to bylo asi při hlasování – pan kolega Votava, Zaorálek a Šincl. Nejsou, dobře.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - třetí čtení

Děkuji, že pan ministr financí a místopředseda vlády zůstal u stolku zpravodajů. Požádám o totéž pana poslance Šincla, který je zpravodajem rozpočtového výboru. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 208/3.

Než otevřu rozpravu, požádám Sněmovnu o klid. Chápu, že to vzrušení je pochopitelné vzhledem k tomu, jakým způsobem dopadlo hlasování k předchozímu bodu, ale přesto si nemyslím, že je možné o této věci diskutovat, když už máme jiný bod.

Jestli potřebují zpravodajové, ministři přestávku... Pan kolega, předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák se hlásí s přednostním právem ještě před zahájením rozpravy. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si požádat o hodinovou přestávku na jednání klubu sociální demokracie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: O jak dlouhou? (Hodinu.) Hodinu, dobře. Vyhláшуji přestávku do 13.20 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.21 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.21 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, budeme pokračovat.

Zpochybnění výsledku hlasování u bodu 22 a následná vystoupení

Mám zde přihlášku pana poslance Šincla.

Poslanec Ladislav Šincl: Já děkuji, pane předsedající. Je mi to moc líto, stává se mi to jednou za volební období, ale chtěl bych zpochybnit hlasování číslo 65 a současně 66. Na sjetině hlasování týkající se hlasování č. 65, to je návrh poslance Urbana, mám na sjetině ano a vím o tom, že jsem chtěl hlasovat ne. A současně na hlasovací listině č. 66, to je o závěrečném hlasování, mám na sjetině zdržel se a chtěl jsem hlasovat ano. Proto zpochybňuji hlasování.

Současně bych chtěl poznamenat, že jsem chtěl tuto námitku uplatnit ihned po hlasování, ale předseda poslaneckého klubu Roman Sklenák svolal přestávku pro klub sociální demokracie, a proto jsem nemohl tuto námitku uplatnit ihned. Proto se vám všem opravdu omlouvám. Děkuji za pochopení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, to je námitka proti záznamu o hlasování, o kterém rozhodneme hlasováním bezprostředně, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane předsedo, schůze byla přerušena do 13.20, nikdo se zatím nehlásil. Já jsem se přihlásil s přednostním právem, vy jste mě viděl a nedal jste mi úmyslně slovo s tím, že je přihlášen pan poslanec Šincl. Jednací řád takový postup neumožňuje. Navíc chcete nechat hlasovat bez toho, abychom se k té bezprecedentní snaze změnit zákon dávno potom, co byl přijat, abyste bez rozpravy k tomu přistoupili.

Já v tuto chvíli žádám o přestávku na jednání klubu ODS v délce 50 minut.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já vám tu přestávku neudělím, protože za prvé vaše námitka proti tomu, že by byl upřednostněn kolega Šincl, vychází z toho, že námitka proti záznamu o hlasování je chápána jako faktická poznámka. A vždy platilo, že faktické poznámky mají přednost. Ad za prvé. A za druhé já jsem vás ani správně neměl nechat vystoupit, protože o procedurálním návrhu se hlasuje bez rozpravy.

To znamená, já nechám hlasovat o námitce, kterou zde vznesl pan poslanec Šincl proti záznamu o hlasování 65 a 66.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přijmout tuto námitku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 67, přihlášeno je 168, pro 95, proti 29. Tento návrh byl přijat.

My jsme tedy vyhověli námitce pana kolegy Šincla a budeme tedy hlasovat znovu o pozměňovacím návrhu, který přednesl pan poslanec Urban.

Pan kolega Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, mně se nepodařilo nějak zprovoznit hlasovací zařízení. Zpochybňuji hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zpochybňujete hlasování o námitce? Dobrá, tak o tom dám znova hlasovat.

Zahajuji hlasování, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Laudáta, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 68, přihlášeno je 171, pro 137, pardon 136, proti 9, tato námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o námitce pana poslance Šincla.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Šincla, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 69, přihlášeno je 171, pro 98, proti 34, tento návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování č. 65, což znamená hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance...

Prosím pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Myslím, že hlasování by měl řídit zpravodaj a ne předseda Poslanecké sněmovny, když už jste udělali tento bezprecedentní krok.

Já chci jenom říct, co jste udělali. Vy jste si vzali pauzu na to, abyste sehnali další poslance. Po té pauze evidentně počet přítomných vzrostl, tváříte se, že jeden hlas, i kdyby to byla pravda, kdyby to chtěl na stenozáznam pan poslanec Šincl, tak má

pravdu, nebylo žádné hlasování o hlas. Takže vy jste prohráli hlasování, mohli jste ihned vznést námitku, nikdo z vás to neudělal.

Pak bylo další hlasování, před ním četl místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip dlouhé usnesení o tom, že hlasujeme o zákonu jako celku. Nikdo nezpochybnil. Přijali jsme ten zákon výraznou většinou – říkám, já jsem hlasoval proti –, takže i proti vůli části opozice. Nikdo nezpochybnil hlasování. Pak jste si vzali hodinu pauzu, nevím, proto, abyste přesvědčili těch vašich 17 členů poslaneckého klubu ČSSD, aby změnili názor nebo abyste přivezli další poslance. Po hodině a něco se tváříte, že jedním hlasováním se dá jako shodit přijatý zákon. Dá, když je to bezprostředně. Nic takového se nestalo.

Říkám rovnou, že tohle opravdu napadnu u Ústavního soudu. Ne kvůli tomuto zákonu, ta většina byla jasná pro ty, kteří pro ten zákon hlasovali, ale do budoucnosti. Příště přijdete druhý den se zpochybněním, protože váš předseda poslaneckého klubu si vezme dvě hodiny pauzu v 17 hodin a už se nestačí do 19 sejit. A některý poslanec tady řekne, mně se to stává jednou za volební období, takže zpochybňuji hlasování, já jsem chtěl hned včera, ale včera náš předseda si vzal dvě hodiny pauzu, a tím pádem skončil jednací den, mezitím přijedou lidi, kteří chyběli na hlasování a o tom zákon se bude hlasovat jindy, v jiném kvoru a jinak. Místo abyste použili legitimní nástroje, které má vládní koalice, každá parlamentní strana, pokud se nepovede nějaké hlasování, a vy ty legitimní nástroje máte, pod žádným časovým tlakem nejste, takže tady automaticky nebezpečně vyrábíte nový precedent. Já říkám rovnou, byli jsme nějak dohodnuti, byli jsme dohodnuti na tom, že budeme blokovat jeden zákon Takový, takový ale pokus měnit výsledky hlasování Sněmovny s více než hodinovým zpožděním, skoro hodinu a půl, je prostě nepřijatelné!

V této chvíli opravdu žádám o přestávku na jednání našeho klubu. My se musíme poradit, jak budeme postupovat u dalších bodů dál, když vy si tady z toho děláte trhací kalendář, nechcete respektovat výsledky hlasování. My za to nemůžeme, že jste zapomněli zpochybnit hlasování v okamžiku, kdy to jednací řád a zákon připouští, to znamená bezprostředně. A to, že si hrajete tu hru, že můj předseda ještě vlastního klubu mi to neumožnil, to je opravdu legrační. To jako fakt je poměrně komické, ale Večerníček se vysílá o něco později než ve 13.28, když chceme veřejnosti vykládat nějaké pohádky. Tak to vyřešte v Senátu a máte to vyřešeno za 30 dnů. A neohýbejte zákon, neohýbejte jednací řád, protože to mi opravdu nepřipustíme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, dal jsem slovo vám (potlesk z pravé části sálu), dám i dalším s přednostním právem. Pan předseda klubu nebo zastupující předseda klubu Laudát, potom pan místopředseda Filip, registruji žádost o tu pauzu, ale my jsme schválili námitku proti postupu hlasování, takže já tu pauzu udělím poté,

co se vypořádáme s tímto bodem. Pan předseda, nebo zastupující předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Ano, děkuji za slovo, pane předsedo. Skutečně nevrstíte precedenty. Něco jste zkusil ráno, něco zkoušíte teď. Opravdu vyrábíte nebezpečnou situaci do budoucna. Protože kde je ten časový úsek? Zpochybnění hlasování má být bezprostředně. Jestliže toto připustíte bez toho, že se změní čárka v tom zákonu, tak opravdu to zpochybňujete. Někdo dá stížnost k Ústavnímu soudu, prostě opravdu vyrábíte precedenty nebezpečné, protože opravdu se sebere někdo v pátek a zpochybní svoje hlasování.

Jestliže na toto přistoupíme – teď ani nechcete dát klubu ODS přestávku. My jsme přestávky nechtěli využívat, ale tohle je situace, kterou je potřeba, aby i legislativní oddělení, odbor Sněmovny promyslel, protože do čeho dneska hrnete Sněmovnu, je hodně nebezpečné.

Prostě hlasování jste zpackali, prohráli jste, nedohodli jste se předem v klubu. Jak je možné – ale ptám se řečnický, nečekám, že tady předseda klubu sociálních demokratů odpoví – máte přece načtené nějaké pozměňovací návrhy, že je neproberete, pak nevíte, jak hlasovat. No promiňte. A teď kvůli tomu, že máte problémy ve vlastním klubu, ve vlastní straně, tak tady vršíte nějaká precedentní rozhodnutí, precedentní postupy. Já se můžu teď sebrat a začít zpochybňovat zákon o odpadech. Umožníte mi nové hlasování? Nebo bude otevřeno znovu hlasování, nebo nebude? Opravdu, nedělejte to.

Tak ať vám to ze Senátu vrátí. Mezitím se ve své vlastní straně domluvte, jestli jste to zpackali, nebo nikoli. Teď se dostavili další lidé, ti budou také hlasovat, předtím nehlasovali. Já si tady připadám jako Neználek v říši divů.

My jsme skutečně chtěli, abyste šli k jednacímu stolu. Já bych nepoužil slova blokovat nebo obstrukce, co je v médiích. My chceme u služebního zákona, abyste šli k jednacímu stolu, abychom se pokusili najít nějaké řešení, které bude dobré pro tuto zemi. Tyto další zákony, ať už s kladným, nebo negativním stanoviskem, na což máme plné právo a všichni tady, jsme prostě chtěli nechat proplynout. Ale vy si tady říkáte o to, že se skutečně začnou protahovat další jednání. To, co tady dneska předvádíte, je naprosto neskutečné.

A skutečně znova vás, pane předsedo, vyzývám, abyste tento precedent nezaváděl. Je nebezpečný a otočí se i proti vám do budoucna. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane kolego – než dám slovo místopředsedovi Filipovi – já tady žádné precedenty nezavádím. Já postupuji striktně podle jednacího

řádu a podle schválených usnesení. Chtěl bych vás upozornit, že nemohu dát přestávku klubu ODS, protože stále platí usnesení Poslanecké sněmovny ze 13. schůze 8. června z roku 1999, které říká: "Vyhoví-li Poslanecká sněmovna námitce proti hlasování," což jsme učinili, "musí se hlasování opakovat. Při rušení jednání v okamžiku před opakováním hlasování vyhlášení přestávky na žádost klubu není možné." To znamená, toto je platné usnesení Poslanecké sněmovny a já se ho striktně držím. Proto nemohu vyhlásit v okamžiku, kdy byla přijata námitka proti hlasování, přestávku pro poradu klubu ODS. To prostě nelze. A kdybych ji vyhlásil, poruším usnesení této Sněmovny.

Pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, já nikdy nehlasuji pro námitku o záznamu o výsledku hlasování. Mám pro to velmi dobrý důvod. V roce 1999, a potom vzniklo toto usnesení, které citoval pan předseda Sněmovny, jsem obhajoval jednání před Ústavním soudem. Jednání Poslanecké sněmovny, které proběhlo po těch námitkách.

Precedent o tom, do kdy se smí hlasovat o námitce, tady zavedla politická strana ODS! (Hovoří velmi důrazně.) Občanská demokratická strana si 14 dní poté, kdy byl prohlasován obchodní zákoník, jeho změna, vynutila opakování hlasování. A my jsme se stali předmětem těžkého konfliktu s Ústavním soudem. To se několikrát opakovalo. A potom jsme narazili na Ústavní soud ve velmi složité situaci, a proto jsem byl tak striktní a řekl bych až nechutně komisi vůči kolegovi panu Schwarzkovi, protože já samozřejmě vím, že bezprostředně může být poté, kdy si přečtu elektronický záznam o výsledku hlasování. A to, že když si někdo vymyslí, že špatně hlasoval nebo že se o tom domnívá, to není žádný důvod.

Pamatuji si, že jedno hlasování jsme tady opakovali právě proto, že někdo nalil limonádu do hlasovacího zařízení, nebudu jmenovat bývalého kolegu.

Takže v tomto ohledu nejde o nový precedent.

Opakuji, já nikdy nebudu hlasovat pro námitku proti výsledku hlasování, i kdyby měla být v můj prospěch. To je odpovědnost každého, jak hlasuje. Opakování hlasování je obyčejně v každém jednání řádu zcela nepřipustné. Přípustné se stalo právě proto, že tolikrát se opravovalo toto zařízení, až jsme přistoupili k tomu, že to vůbec budeme akceptovat.

Prosím vás všechny, pány kolegy, paní kolegyně, aby zvažovali, jak tento institut používat. Já nejsem přesvědčen o tom, že to, co se teď odehrává, svědčí o jiné úrovni Poslanecké sněmovny, než měla v minulosti. Mám vážnou obavu, že tato koalice pokračuje v praktikách koalici předešlých, jen nemá paní Nagyvovou. (Potlesk poslanců KSČM a potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S dalším přednostním právem pan předseda Okamura. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já musím říci, my jsme nebyli ani v minulé Poslanecké sněmovně. Ty manýry jsem zaznamenával spíše z médií. Ale za hnutí Úsvit jsem absolutně v šoku, co tady vládní koalice předvedla. Promiňte, ale jestli se tady bude opakovat toto hlasování, tak hnutí ANO kompletně zradilo to, s čím šlo do Poslanecké sněmovny. O ostatních nemluví, ty už tady byly opakovaně, to už je na jejich svědomí.

Vážení přátelé, zpochybnění hlasování přece logicky můžeme vzít, a to víte i vy všichni, když je to potom hlasování. Dobře, opravdu jsem se spletl, tedy pardon, opravdu mi nefungovalo zařízení. Dobře, nějak jsem to třeba přehlédl. Neznám ty důvody. Mně se to ještě nestalo. Mně se to nestalo. Já jsem tyto důvody nikdy neměl. Ale po hodině, dvou hodinách se rozpomenout, že chci něco zpochybnit, promiňte, ale to mi zavání podvodem, to mi zavání lží, habaďůrou, rozhodně ne demokratickými principy. A je to prostě chyba, která se zřejmě na vaší straně stala tím, že jste se nedomluvili.

Ale to je totální nabourání demokratických principů této republiky. Je mi z toho úplně špatně, jestli k revokaci tohoto hlasování dojde. Ať to je ale o jakémkoli jiném zákonu, to není o tomto konkrétním. To přece nemůže vaše svědomí vůbec dopustit!

My, hnutí Úsvit, navrhujeme, abychom to propustili, nechali to projít do Senátu, tak jak to má, ten se k tomu vyjádří. A ať neohýbáme jednací řád, neohýbáme tady zákony a pravidla v České republice, tak prosím, bylo by dobré, ať se to vrátí. V Senátu má ČSSD většinu. Dobře, může se to vrátit zpátky do Poslanecké sněmovny. Potom si tedy počkejte, až tady budete z vládní koalice všichni, až budete mít tu většinu, nebo se v rámci ČSSD prosím domluvte. Ale takovéto neskutečné ohýbání jednacího řádu a zákona...

Já opravdu souhlasím i s tím, že je to k diskusi ohledně ústavnosti tohoto kroku. Prosím, to opravdu nedělejme. My jsme zásadně proti. To opravdu nestačí zírat, co se tady děje. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vzhledem k tomu, že je tady ještě celá řada přednostních práv, zeptám se, zda jsem někoho nepřeskočil zde vpravo. (Nikdo se nehlásí.) Pokud ne, tak se hlásil pan ministr financí a potom pan ministr zahraničních věcí.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Nerozumím, o čem tady mluvil pan Okamura. Jako co s tím má společného hnutí ANO? (Výbuch smíchu v sále.)

Nevím, co je na tom směšného.

Pan poslanec Urban tady předložil absolutně nezodpovědný návrh, že připravíte o 14 miliard státní rozpočet, které nasypete firmám, které distribuují pohonné hmoty. Ne občanům. Vůbec nerozumíte tomu, o čem hlasujete. Doporučoval bych, abyste se trošku informovali.

Pan Faltýnek tady mluvil o tom, že pohonné hmoty v České republice a ceny v okolních státech jsou nejlevnější. Takže těch 14 miliard, a já jsem jasně řekl v diskusi, že jsem ochoten o tom debatovat, místo aby to dostali lidi, abychom stavěli dálnice, tak dostanou distribuční firmy. A když tomu nerozumíte, tak přijďte na školení. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr zahraničních věcí. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Přeji vám také dobré odpoledne. Vážení kolegové, já bych si jenom neodpustil říct názor na tu debatu, která tady byla vyvolána opozicí, protože jsem v této Sněmovně řadu let vlastně musel rozhodovat o podaných námitkách, rozhodovat o tom, co znamená to slůvko bezprostředně v jednacím řádu. A mohu tedy říci, že to bylo vždy v našich představách mlhavě zhruba nějakých pět minut, přičemž přestávka se nepočítá dle mého.

Já bych rád panu místopředsedovi Filipovi jenom korigoval to, co tady řekl, když mluvil o tom, že tady někdo zavedl nešvar námitek, ke kterému se pak vyjadřoval Ústavní soud. Protože také pamatuji tyto situace, tak bych mu rád připomněl, že on mluvil o situaci, která nastala v roce 2000. Chtěl bych mu ale připomenout, že tehdy se nejednalo o námitku, ale jednalo se o revokaci, o revokaci, která byla podána až 14 dní po tom, co to hlasování proběhlo. A to bylo to, vůči čemu se Ústavní soud vymezil, to bylo neústavní. Zatímco námitka, tam skutečně posuzují pouze to, jestli to můžeme pokládat za bezprostřední. Pan poslanec Šincl tady jasně řekl, a řekl to i mně, že nestihl tu námitku podat, a tak jak já chápu velikost toho času po hlasování, tak v jednacím řádu se nic nemluví o bodu a podobně. Tam se mluví o tom, že to musí být podáno bezprostředně, a my jsme vždy posuzovali, jestli je to v ranku těch zhruba pěti minut. A to se v podstatě odehrálo. Pan poslanec Šincl má právo námitku podat, on to nestihl učinit, než byla Sněmovna přerušena, on to podal nyní.

Já vám mohu říci, že po všech těch zkušenostech, které mám se Sněmovnou, bych se pod neústavní postup nepodepsal a nepodpořil bych ho. Já chápu opozici, chápu

její snahu říkat tady argumenty proti, ale říkám vám za sebe s naprosto čistým svědomím, že postup, který je tady navržen, dle mého pevného přesvědčení není neústavní a je konformní s jednacím řádem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Laudát, potom pan předseda Stanjura.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, musím poděkovat panu ministru financí, protože on tady ten skutečný důvod řekl. Urbanův pozměňovák prohlásil za nesmysl, tudíž vy jste si z pohledu poslanců ANO, resp. sociálních demokratů nebo koalice, zpackali hlasování a teď chcete hlasovat znova. Ale to jednací řád neumožňuje. Já děkuji panu ministrovi, že to tady řekl naprosto jasně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, vy jste řekl, že nám neuděláte přestávku, protože se má hlasovat o námitce pana poslance Šincla. (Předseda PSP: O té už jsme hlasovali.) Ale řekl jste, že nám neuděláte přestávku. Nicméně tím popíráte samotnou námitku. Pan poslanec Šincl říká: Já jsem měl námitku a vy jste vyhlásili přestávku. Tak někdo si přestávku vzít může, čirou náhodou vládní klub, a někdo si přestávku vzít nemůže, čirou náhodou opoziční klub. Podotýkám, že dneska jste všichni očekávali obstrukce opozice, tak 90 minut měl největší vládní klub přestávku. Proč ne? Já jsem to nijak nenapadal. Já to napadám v okamžiku, kdy nám to umožněno není.

Výklad pana ministra zahraničí je možná úsměvný. Nemá cenu, abychom my si říkali, jak dopadne Ústavní soud, a tady se přesvědčovali, kdo má pravdu, to bude fakt rozhodovat někdo jiný. My protestujeme z precedenčních důvodů, protože to se může kdykoli opakovat. Vždycky se najde jeden takový nešťastník, který bude říkat s tím nevinným obličejem: stává se mi to jednou za volební období. A já nevím, jestli to bylo pět minut. Pět minut je ústavní a šest minut neústavní? Proč se mu nevěnuje předseda klubu? Proč neumožní svému poslanci vznést námitku? Navíc mezitím už bylo další hlasování. O to je to trapnější, to vyslovení. Kdyby to bylo to poslední a pak se nějak rychle ukončil bod, tak to ještě chápu, ale bylo to předposlední hlasování, pak bylo dostatek času. Nikdo z nás neviděl pana poslance Šincla tady mávat rukou a říkat pozor, pozor, já jsem hlasoval špatně, ten Urbanův návrh jsem nechtěl podpořit a omylem jsem ho podpořil. Nic takového nebylo.

A já řeknu panu ministru financí, jak se dostali poslanci hnutí ANO do té přestřelky. Stačilo, kdybyste nehlasovali o té nevěrohodné námitce pana poslance Šincla. Pak máte naprostou pravdu a vás se to netýká, je to problém jiného vládního klubu. V okamžiku, kdy vy svým hlasováním umožníte legalizaci tohoto postupu, tak jste v tom až po uši. Vůbec nevedeme a nechci vést debatu, jestli je návrh pana poslance Urbana dobře, nebo špatně, to jsme měli vést ve druhém a ve třetím čtení, naprosto v pořádku. My vedeme debatu o tom, že zákon nějak prošel a někdo se to zpětně pokouší změnit. Nevedeme ji o tom, jestli je to dobře, nebo špatně, tomu já rozumím. Tak až to přijde ze Senátu, tak se o tom můžeme pobavit, jestli je to dobře, nebo špatně a jestli je dobré podpořit sněmovní verzi, nebo senátní verzi, to je normální politická debata, a budeme poslouchat argumenty ministra financí, v čem si myslí, že je to špatně, a budeme poslouchat argumenty vládního poslance, v čem si myslí, že je to dobře, a pak se nějak rozhodneme. Ale nevedeme debatu o meritů věci, o tom, jestli je to dobře, nebo špatně, jestli to způsobí 14miliardový výpadek, nebo přísun plus, jak tvrdí pan poslanec Urban – a říkám, ne opoziční, ale vládní. Vedeme debatu o tom, že to nějak dopadlo, někdo si na poslední chvíli, pozdě, vzpomenu a chce to zpochybnit. Ano, ihned po hlasování pan poslanec Šincl měl naprosté právo a já bych byl první, kdo by podpořil jeho námitku. Tohle je ovšem vymyšlený příběh. Můžeme se tvářit, že tomu věříme – my tomu nevěříme.

Pokud o tom zákonu necháte hlasovat znovu, pane předsedo, tak my se toho hlasování nezúčastníme a budeme to napadat v Brně právě kvůli té proceduře, ne kvůli tomu, jestli je to dobře, nebo špatně. Procedury se mají držet, a když to někdo poškodí, že nedává pozor, a vzpomene si pozdě, tak má prostě smůlu, i když má většinu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr financí.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já se omlouvám, já určitě procedury neznám a ani se je asi nenaučím. Já jsem si naivně myslel, že když všechny politické strany mají takovou dojemnou starost o naše občany, že v některých věcech bychom mohli možná hlasovat spolu. Já nechápu, proč ODS a hlavně TOP 09, která nás tlačí to fiskálního paktu, co strukturálního deficitu – a já souhlasím s tím, že bychom se neměli zadlužovat – tak byste logicky měli hlasovat s námi, měli byste hlasovat proti tomu, že vy vezmete 14 mld., které patří vlastně do státního rozpočtu, a dáte je pár soukromým firmám, protože distribuce pohonných hmot v České republice je dneska koncentrovaná, takže vy to dáte pár firmám. Já to nechápu. Kašlu na ty procedury, já tomu nerozumím, ale nechápu, proč vlastně vy hlasujete proti, když je to proti tomu, co hlásáte, abychom se nezadlužovali. A těch 14 mld. nám bude v rozpočtu chybět.

My jsme vstřícní. Já říkám ano, fiskální pakt, strukturální deficit, ano, 1 % bych chtěl v roce 2017. Tak to je proti tomu, co vy hlasujete. To nedostanou lidi, není pravda, že těch 14 mld. dostanou lidi. Podle mě by bylo normální, kdyby všichni hlasovali proti tomu. Všichni. Není to pro lidi, je to pro firmy a je to proti lidem, protože je to proti rozpočtu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát má slovo s přednostním právem.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Teď už asi nějakou trochu větší úvahu. Promiňte, přece ale původní zákon o zelené naftě, když to řeknu zkráceně, přece je o rozdělování peněz, resp. vlastně o navyšování daňového hazardu ve smyslu daňových úniků. Takže já tomu nerozumím. My máme samozřejmě právo podpořit Urbanův návrh, což jsme také udělali. Zcela objektivně, tehdy sociální demokracie jako jeden muž a jedna žena tady opakovaně tyto návrhy vznášela. My jsme přinášeli analýzy, proč si myslíme, že to tak není, byly také trochu jiné podmínky, ekonomická rada vlády, NERV, také měla takové stanovisko, že stát na tom nevydělá. Nicméně my uznáváme legitimní nárok sociální demokracie, nebo jak se ukazuje, dneska už části, když přijde, teď ona zodpovídá směrem k občanům za státní kasu, za rozpočet země. Jestliže vy jste nabyli dojmu a trváte na tom, nebo část klubu, že to tak je i nadále správně, tak proč bychom to nepodpořili? Ale my jsme nehlasovali, dokonce jsme hlasovali proti zákonu jako celku. Tak já v tom nevidím problém.

Pokud se týká toho kašlání na pravidla nebo na jednací řád... Víte, v každé instituci, v každé organizaci, když začnete zpochybňovat pravidla, rozklížovat to, obcházet je, ohýbat se, tak to dopadne špatně. Tohle je filozofie, kterou já nějak nesdílím, a skutečně i když existuje, a nejsem znalcem toho rozhodnutí, výrok Ústavního soudu, tak rozhodně precedenčně, jestli tam bude pět minut, nebo nebude pět minut, to si myslím, že asi nebude hrát při případném zpochybnění roli. A jestliže chcete rychle, a je to legitimní, něco prosadit, tak se domnívám, že rychlá cesta vede přes Senát, nikoli přes manipulaci s jednacím řádem.

Mě by zajímalo, a rád bych, abychom počkali na legislativní stanovisko odboru, zda to, co platí pro Šincla nebo platí pro Sklenáka, neplatí pro předsedu klubu ODS Stanjuru. Já vím, že je to možná chytání za slovíčka, nebo to tak řeknete, ale tady je problém, že příště už se toho začne chytat kde kdo, těchto precedentů. A já prostě s tím mám velikánský problém. Proto bych poprosil, aby legislativa řekla, zda tedy to, co platilo předtím, než si pan předseda Sklenák vzal přestávku, tak už neplatí pro Stanjuru.

Já se domnívám, že by vedení Sněmovny mělo přerušit tuto schůzi a hledat cestu, jak z téhle bramboračky ven. Mě by docela zajímalo, jestli by tady pan předseda Sklenák na to nějak zareagoval, protože skutečně pokud byla ignorována snaha kolegy Šincla zpochybnit hlasování už tehdy, tak to je docela vážná chyba, ale já se domnívám, že to tak nebylo. Já jsem to nezaznamenal. A zjevně to nezaznamenal nikdo jiný. A hodně bych byl rád, aby prostě v té době předsedající tady sdělil, zda zaznamenal Šinclovu námitku nebo pokus o ni. Já se domnívám, že žádná taková nebyla, že dokonce pan kolega seděl na svém místě. Tak nevím. Takže bych moc prosil, abyste tímto způsobem prostě to... Můžete absurdně pro svůj volební program, a někteří jste to tam měli, prostě pomoci nebo vrátit zase zpátky zelenou naftu. Tak zvažte, jestli tu cestu k tomu, abyste si tento svůj bod odškrtnuli... (Odmlnění pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem – nebo ještě chcete pokračovat, pane kolego?

Poslanec František Laudát: Já už jsem se chtěl jenom rozloučit, ale tady už je takový hluk, že... Takže už nic, děkuji, odcházím.

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem pan předseda klubu Úsvit.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, kolegové, protože jsme se dotkli ekonomické stránky státního rozpočtu v návaznosti na spotřební daň pohonných hmot, dovoluji mi, abych řekl pár věcí, které hnutí Úsvit mělo ve svém programu, a proč hnutí Úsvit vlastně dnes hlasovalo pro snížení spotřební daně z nafty a z benzínu.

Česká republika má jednu z nejhustších sítí čerpacích stanic v Evropě. Pohonné hmoty, jak víte, jsou nákladovou položkou téměř všech surovin. Všechny věci, všechny výrobky se vozí na nákladácích a různě. Takže pohonné hmoty jsou významnou nákladovou položkou v podnikání všech korporátních skupin, všech firem. My si myslíme, že pokud částečně zlevníme pohonné hmoty, to znamená snížíme jejich spotřební daň z benzínu a z nafty, dojde k prorůstovému opatření. My si vůbec nejsme jisti, že dojde k výpadku ze státního rozpočtu. Časem by se to určitě narovnálo, a Česká republika se stane daleko konkurenceschopnější. Přestože dneska zde bylo řečeno, že máme nejlevnější naftu, nejlevnější benzin, tak mi řekněte, proč na nákladácích vozí přídatné nádrže a tankují ve Španělsku? Proč tankují v jiných zemích Evropy, a ne v České republice? Naopak, přitáhneme ty tiráky a přitáhneme ty kamiony, aby tankovaly v České republice, aby zvyšovaly odběr pohonných hmot v České republice. Já si myslím, že je to možné. Takže já to spíš chápu jako

prorůstový krok nejenom v otázce státního rozpočtu, ale v podnikání, konkurenceschopnosti, ve všem. Mělo by to do budoucna přinést snížení cen do všech odvětví průmyslu. To je důvod, který nás vedl k tomu, abychom hlasovali pro snížení spotřební daně z nafty a benzínu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dneska máme takový kreativní den v řízení schůzí. Mě by docela zajímalo, pane předsedo, v jaké fázi jednání se podle vašeho názoru nacházíme. Na tabuli svítí novela spotřebních daní, sněmovní tisk 208, já tomu říkám: to je tabáček. To není zelená nafta, to je sněmovní tisk 215. Vy tvrdíte... ne Hamáček, tabáček jsem říkal, pozor, ať si rozumíme. Vy tvrdíte, nebo vy jste prohlašovali námitku a zpochybnili jste hlasování číslo 66, 65, tudíž jsme se jakoby dostali zpátky do bodu 22, sněmovní tisk 215, spotřební daň, v které vystoupilo několik ministrů. A vy tvrdíte, že není rozprava. To by mě zajímalo, jak to, že není rozprava, když vystoupilo několik ministrů, například ministr zahraničí, který nemá se sněmovním tiskem 215 nic společného, a nemohl říkat to stanovisko jako ministr, jsem proti, jsem pro, jsem neutrální. Takže vy jste regulérně povolil otevření rozpravy, vrátili jsme se do třetího čtení, a vy teď tvrdíte že ne, a kolegovi Bendovi, který se hlásil, nechcete udělit slovo. Já proti tomu vznáším námitku. A vysvětlíte mi, v jakém bodě se vlastně nacházíme. V jaké fázi toho bodu se nacházíme? My tedy v opozici jsme zcela zmateni. Já vím, že to chcete, jako že máme být potichu, ať si to rychle odhlasujete, všechno, co si vzpomenete, ale tak to fakt nejde.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já jsem přesvědčen, že velmi dobře víte, kde se nacházíme. Nacházíme se před hlasováním o pozměňovacím návrhu pana poslance Urbana, protože tato Sněmovna přijala námitku, kterou uplatnil pan kolega Šincl, proti které vznesl námitku pan poslanec Laudát. To znamená: My jsme nyní přijali námitku pana poslance Šincla proti výsledku dvou hlasování a o takovéto námitce se hlasuje bez rozpravy. Ale i o tom opakování hlasování se hlasuje bez rozpravy. Já pouze jsem dovolil vystoupit těm, kteří mají přednostní právo, včetně ministrů.

Pan předseda Fiala, prosím.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové. Já jsem také ve Sněmovně nový a nemám zkušenosti s tím, jak to tady bylo v minulosti, ale na rozdíl od pana ministra financí na procesy nekašlu, považuji je za důležité. Řád je to, co nás chrání před námi samými, takže ho musíme dodržovat. A v logice toho, co tady říká pan předseda

Poslanecké sněmovny: Pokud jsme přijali námitku, tak jsme přece znovu ve třetím čtení, kde máme hlasovat. A samozřejmě že by se neotevřela rozprava, kdyby nevystoupili ministři, jejichž vystoupením se rozprava otvírá. Takže máme normální rozpravu, žádná jiná možnost není přípustná. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan místopředseda Laudát, potom pan předseda klubu Stanjura.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane předsedo. Tak já už jsem z toho teď úplně perplex. Takže jestli jsem pochopil dobře, tak vlastně už předsedající schůze dvakrát ignoroval Šincla, takže už se nebudeme vracet o jedno hlasování zpátky, ale o dvě hlasování. To znamená, že se budeme vracet až k hlasování o pozměňovacím návrhu kolegy Urbana? (Předsedající Hamáček: Ano.) To znamená, že dvakrát se tady něco nestalo, ale vy jste předtím tvrdil, že nestačil uplatnit námitku před přestávkou. To opravdu už ne, to už je řekl bych skoro, ne skoro, ale to už je hodně za hranou, a jednací řád zná také pořádková opatření, ale nevidím tady nikde, když prostě spíš jaksi příjemcem toho opatření by měl být předsedající Sněmovny. Tady se to pořád týká spíš poslanců za nepřístojné chování. Může tady docházet i k vykázaní ze Sněmovny a podobně. To skutečně teď už to manipulujete na druhou. Leckdo tady leccos v minulosti předvedl. Takže bychom se vraceli kaskádovitě k předchozím hlasováním. Tak to já tady můžu vystoupit a říct, že mně ráno nebylo umožněno zpochybnit hlasování u prvního bodu – odpady. Protože tady to také vypadalo všelijak, no tak já to mohu také zpochybnit a vy mně také umožníte, že se začne zase hlasovat? Anebo co minulý týden? Tohle skutečně už ne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já postupuji přesně podle jednacího řádu. Pan kolega Šincl uplatnil námitku proti dvěma hlasováním. Já jsem o tom takto nechal hlasovat a Sněmovna rozhodla. Já si vyprošuji poznámky o tom, že něco manipuluji. Pokud máte námitku proti tomu, jak řídím schůzi, nechejte mě odvolat. Ale vyprošuji si tady nařčení z nějaké manipulace. Já postupuji striktně podle jednacího řádu. (Potlesk z levé části jednací síně.)

Pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Můžete na nás křičet, můžete si odhlasovat – sám dobře víte, že vás z toho empiru hlasováním nesundáme, máte vládní většinu, tak to nebudeme ani navrhopat. Přesto se pokoušíte o tu manipulaci, protože nechcete otevřít rozpravu. Už to, že jste prohlásil ve 13.30, že je bezprostředně po hlasování. To je první manipulace. Nic takového jednací řád nefká. Tak můžete stokrát tvrdit,

že postupujete striktně, striktně a striktně podle jednacího řádu, ale jestli 70 minut je bezprostředně, no tak dobře, to pak je blázeň.

Za druhé. Já jsem se naschvál ptal, ve kterém jsme bodě. Vy jste mi řekl, že jsme před tím bodem, že jsme v okamžiku, kdy bychom měli hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Urbana. To znamená, že jsme vlastně o žádném návrhu ještě nehlasovali. Hlasování ještě nezačalo, protože žádný jiný pozměňovací návrh než pana poslance Urbana nezazněl. Takže jsme před hlasováním – a představte si kterýkoliv jiný bod, jsme před hlasováním, v tom okamžiku vystoupí ministr a logicky otevírá rozpravu. A vy striktně, striktně, striktně tvrdíte, že rozprava není. Nemáte pravdu. Sám sebe usvědčujete z toho – buď z omylu, nebo z manipulace. Vyberte si, co vám je bližší. Vy tvrdíte, že žádné hlasování ještě neproběhlo – tím, že jsme přijali námitky proti výsledkům hlasování. A to je pravda. Zatím nemáme výsledek žádného hlasování k sněmovnímu tisku 215. Pan kolega kroutí hlavou, tak mi řekněte, jaký máme výsledek hlasování k sněmovnímu tisku 215. Žádný. A protože vystoupí ministři, logicky otevírají rozpravu a to je všechno, co vám namítáme v této chvíli. To bezprostředně budeme řešit v Brně, to nebudeme řešit dneska. (Slabý potlesk z pravé části jednací síně.) Vy jste se rozhodl, že bezprostředně je 75 minut, dobře. To si můžeme jenom říkat svoje názory, ale nikdo nás dneska nerozsoudí. To fakt necháme na to Brno. Ale to, že má být otevřená rozprava, to je podle mě evidentní, když žádné hlasování ještě podle vašeho výkladu neproběhlo k sněmovnímu tisku 215 a opakovaně vystoupili ministři.

Takže prosím umožněte vystoupit v rozpravě ostatním poslancům, kteří o to mají zájem. Jinak to opravdu budeme považovat za manipulaci a ohýbání jednacího řádu. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já prostě tu rozpravu otevřít nemohu, protože znovu opakují: o námitce se rozhoduje bez rozpravy. Nicméně jsem umožnil vystoupit těm, kteří mají přednostní právo. To jste vy a celá řada dalších, kteří vystupovali, včetně ministrů. Ale dle mého názoru platí stále ustanovení jednacího řádu, že o námitce se rozhodne bez rozpravy. To znamená, ať vystoupil, kdo vystoupil, vystoupili pouze ti, kteří vystoupit mohou s přednostním právem. Toto je můj názor a toto je můj názor na řízení schůze. Tak nás asi bude muset rozsoudit někdo jiný, ale můj názor je takovýto.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Pane předsedo, my jsme o námitce rozhodli bez rozpravy a bezprostředně. A teď jsme za námitkou, jsme před hlasováním, které neproběhlo. (Hlas z jednací síně: Proběhlo.) Ale neproběhlo! Tak pokud proběhlo, tak platí výsledek. (Potlesk z pravé části jednací síně.) To je přece úplně jednoduché: zdravý

rozum, matematická gramotnost, logika. Buďto hlasování proběhlo, a pak platí, anebo neproběhlo, protože bylo z nějakého důvodu nelegitimní, tak neplatí. Pokud neplatí, budeme hlasovat znovu, jsme před hlasováním ve třetím čtení, a protože vystoupili ministři, tak ne vy, pane předsedající, ale otevřela se rozprava. Jsme v rozpravě a žádný jiný výklad není možný. (Potlesk z pravé části jednací síně.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, vy jste několikrát říkal, že nemůžete otevřít rozpravu, protože o námitce se hlasuje bez rozpravy. Ale v tom nejsme ve sporu, když jsem chtěl vystoupit, tak jste mi to slovo nedal, a já jsem to akceptoval. Ale teď nebudeme hlasovat o námitce přece, teď nás žádné hlasování o námitce nečeká. Tak nepoužívejte k obhajobě svého postupu argument námitky. O námitkách jsme už hlasovali, s tím jsme se vypořádali.

Takže pan ministr Zaorálek otevřel rozpravu ve třetím čtení, nic jiného neudělal tím, že zavzpomínal na staré dobré časy. Já teď nevím, já nejsem schopen reagovat na to, co se stalo v roce 2000. Prostě musím věřit nebo nevěřit nebo ponechat si mírnou skepsi, případně si nastudovat, co se stalo před 14 lety, jestli někdo něco revokoval, nebo nerevokoval. Asi máte pravdu, a kdo chce, tak si to prostě najde na stránkách Sněmovny, co se tehdy dělo. Ale tohle to je prostě neuvěřitelný postup. Argumentací, že o námitce se hlasuje bez rozpravy, bráníte rozpravě, kterou otevřel ministr po hlasování o námitce. Tak to sám zvažte, kdo má pravdu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Vzhledem k tomu, že evidentně toto bude... tak já ani kdybych chtěl dát slovo panu poslanci Bendovi, tak nemohu, protože tady jsou ještě stále přednostní práva, ale v zájmu toho, abych nebyl obviňován z manipulace a aby zde nebyl stín podezření, že se to opravdu snažím dostat někam, kam to nemá být dostáno, tak poté, co budou vyčerpána přednostní práva, tak dám slovo panu poslanci Bendovi s tím, že vezmu za prokázané, že ministři otevřeli rozpravu. (Potlesk z pravé části jednací síně.) Pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Já jsem se přihlásil do rozpravy sice s přednostním právem. Chci říct jenom jednu věc. Dosti podstatnou, a to tu, že ten pozměňovací návrh pana poslance Urbana byl podán 13. března. Třináctého března. Vládní koalice měla možnost se radit o tomto pozměňovacím návrhu od 13. března a domluvit se, jak na něj bude reagovat. Nezvládla to a prostě dopadlo to dneska tak, jak to dopadlo. A dneska během hodiny to chceme změnit a vyřešit jinak – ohnutím jednacího řádu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě zde bylo jedno přednostní právo. Pokud ne, tak pan poslanec Benda, potom pan poslanec Urban.

Poslanec Marek Benda: Já jsem se fakt hlásil jen k faktické poznámce, že bych chtěl, abychom se vrátili právě do toho bodu, aby na tabuli svítil ten správný bod. Teď se nejedná o spotřebních daních, ale nepochybně vzhledem k přijetí námitky jsme v zákoně o dani z přidané hodnoty, v předchozím bodu. Takže bych poprosil tabulátory, ať to opraví.

Jinak bych chtěl říci, že postup, který zvolila sociální demokracie, když zmasírovala své poslance, aby šli hlasovat jinak, byl prostě chybný. Měli jste navrhnout revokaci hlasování, to jednací řád zná, bylo by to bez problémů. Akorát prostě podávat námitku potom, co byl odhlasován celý zákon, proti jednomu dílčímu hlasování, je fakt věc, která se tady nikdy nestala, a zavádíte tady velmi zvláštní precedent. A teď nemluvím vůbec o té hodině a půl. Mně jde o to, že ten zákon byl ukončen, jeho legislativní proces v této Sněmovně byl ukončen, odhlasován, všichni, kdo pro něj hlasovali – a my jsme to nebyli, pane ministře financí, takže jsme pro snižování daní, protože jsme nehlasovali pro celý zákon, protože pokládáme i zelenou naftu za velikánskou chybu, která dělá zbytečnou díru do státního rozpočtu. Ale pokud byl zákon ukončen, tak pak podávat námitku do dílčího hlasování je prostě věc, která se tady nikdy nestala a kterou asi bude muset rozhodnout někdo mimo tento dům.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím, máte slovo. Potom pan poslanec Urban.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Pane předsedo, tady už se stalo takových lapsů a myslím si, že to nikomu nepřidá na důstojnosti. Jestli jsem dobře pochopil, je otevřena obecná rozprava k bodu číslo 23 a v tom případě já žádám o přestávku v délce 60, 55, 50 minut na jednání klubu TOP 09.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. V tom případě takovéto žádosti vyhovím. Vyhláším přestávku do 15.00 a vzhledem k tomu, že dnešní den byl vyčleněn pouze do 15.00, tak přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny. Sejdeme se zítra, protože zítra je mimořádná schůze, to vás upozorňuji. Ale tato schůze bude pokračovat v pátek v 9 hodin ráno.

(Schůze přerušena ve 14.09 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
25. července 2014
Přítomno: 161 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Hlasuji s kartou číslo 1. Prosím všechny, kteří si v minulosti vyzvedli náhradní kartu a nevrátili ji aparátu Poslanecké sněmovny, aby tak učinili, protože nám pomalu ale jistě docházejí náhradní karty. Prosím ty z vás, kteří máte ve svém držení náhradní kartu, vraťte ji.

Chtěl bych vám sdělit, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci: pan poslanec Adam Petr – rodinné důvody, pan poslanec Vojtěch Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – osobní důvody, pan poslanec Antonín – zdravotní důvody, pan poslanec Brázdil – pracovní důvody, pan poslanec Gabal – bez udání důvodu, pan poslanec Holeček – osobní důvody, pan poslanec Holík – osobní důvody, pan poslanec Horáček – osobní důvody, paní poslankyně Hubáčková – rodinné důvody, paní poslankyně Chalánková – zdravotní důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Janulík – osobní důvody, pan poslanec Kalousek – osobní důvody, pan poslanec Kasal – do 12.30 hodin pracovní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, paní poslankyně Matušovská – zdravotní důvody, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, pan poslanec Ondráček – osobní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Rykala – osobní důvody, pan poslanec Stupčuk – rodinné důvody, paní poslankyně Váhalová – osobní důvody, pan poslanec Vilímc – pracovní důvody, pan poslanec Vozka – zdravotní důvody, pan poslanec Zavadil – osobní důvody, paní poslankyně Zelenková – rodinné důvody, pan poslanec Zemánek – zdravotní důvody, pan poslanec Novotný se omlouvá z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá paní ministryně Jourová z pracovních důvodů, pan ministr Němeček z pracovních důvodů, pan ministr Stropnický z pracovních důvodů a pan ministr Jurečka rovněž z pracovních důvodů.

Prosím o klid ve sněmovně. Děkuji. Budeme pokračovat v dalším jednání.

Zpochybnění výsledku hlasování u bodu 22 a následná vystoupení

Všichni víte, kde se nacházíme. Nacházíme se v situaci, kdy byla vznesena námitka proti hlasování číslo 65 a 66. Sněmovna tuto námitku přijala, tudíž je nutné hlasování opakovat.

Mám zde žádost o vystoupení s přednostním právem, které umožním. Slovo má pan poslanec Okamura. Než vystoupí pan poslanec Okamura, chtěl bych vás požádat o pozornost. Seznámím vás s dalším postupem, respektive s mým pohledem na tuto věc.

Víte, že jsme vedli dlouhou debatu o tom, zda je možná rozprava, nebo není možná rozprava, zda jsme rozpravu otevřeli, nebo ne. Já jsem připustil na konec toho jednacího dne vystoupení pana poslance Laudáta. Nicméně mezitím jsem ale obdržel stanovisko sněmovní legislativy, které říká – a odkazuje se na judikát Ústavního soudu a říká následující. Ústavní soud s odůvodněním mimo jiné uvedl, že každý poslanec má právo při hlasování nebo bezprostředně po něm podat námitku proti výsledku hlasování, a jen tehdy, je-li takto uplatněná námitka plénem Poslanecké sněmovny přijata, lze bez revokace předchozího hlasování hlasování opakovat, nikoli však se k návrhu zákona novým projednáváním vrátit. Jak z textu § 76 odst. 5 jednacího řádu, tak i z uvedeného nálezu Ústavního soudu jednoznačně vyplývá, že po přijetí námítky nelze zákon znovu projednávat, to znamená, že se nemůže "obnovit" původní třetí čtení a rozprava k němu.

Toto stanovisko čtu tak, že není možné vést rozpravu. Umožním vystoupení poslanců s přednostním právem, to omezit nemohu, ale není možné vést standardní rozpravu. To znamená, poté co budou vyčerpány přihlášky s přednostním právem, budeme hlasovat. Toto je můj návrh postupu, takto čtu nálezu Ústavního soudu a takto je i stanovisko sněmovní legislativy. Pokud má někdo námitku proti tomuto postupu, bude nejčistší, pokud se s ní vypořádáme hlasováním formou námítky proti postupu předsedajícího. Jiný způsob dle mého možný není bez toho, abychom neporušili jednací řád.

Pan poslanec Okamura s přednostním právem, pak registruji pana poslance Stanjuru, pana místopředsedu Gazdika a pana poslance Laudáta.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, jsem velice rád, že jste tady odcitoval rozsudek Ústavního soudu, protože bych na něj samozřejmě navázal. Takže jste mi naopak usnadnil situaci. Vy rozebíráte jakýsi krok

dvě, myslím, že už celkem záměrně – promiňte, pane předsedo –, ale já bych se rád zaměřil na krok jedna.

Včera jsem si dal práci a podíval jsem se na význam slova "bezprostředně". To jsme tady ještě nerozebrali. Musím říci, že když jsem se díval na význam slova bezprostředně v odborných publikacích a pro jistotu ve vícero, ve veřejně dostupných publikacích, zároveň se mi honilo hlavou, kdo je pan předseda Hamáček. Myslel jsem, že je to jeden ze tří nejvyšších ústavních činitelů v České republice. Jelikož kandidoval na předsedu Poslanecké sněmovny, tak má zřejmě ambice i do budoucna. Ambice není nic špatného. Ale hlavně, nejvyšší představitel České republiky sleduje mládež, sledují je učitelé, sleduje je veřejnost, jak mluví česky, jestli vůbec rozumějí česky. Předpokládal bych, že předseda Poslanecké sněmovny umí dobře česky a umí česky tak, aby to bylo příkladné pro celou Českou republiku. Když jsem se podíval do slovníku českých synonym – a spousta z vás má před sebou počítač, takže se laskavě podívejte také – slovo bezprostřední znamená okamžitý. Dobře, to nemusí být úplně optimální zdroj, jak se říká třeba při výuce na vysoké škole ekonomické, že Wikipedie není zdroj, který by měl být brán za stoprocentní, proto mám připravené i další, a ve wiki slovníku je význam slova bezprostředně bez časové prodlevy.

Abych to zrekapituloval, zatím máme okamžitý, pak máme bez časové prodlevy.

Podíval jsem se radši i na další texty. Podíval jsem se do slovníku spisovné češtiny pro školu a veřejnost. Předpokládám, že pan předseda Hamáček a celá vláda a vládní koalice školu určitě absolvovali. Je to Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost, vydáno v Praze vydavatelstvím Academia v roce 1994. Tam se píše, že slovo bezprostředně znamená z časového hlediska velmi těsný.

Takže tady zatím máme vyjádření okamžitý, bez časové prodlevy a velmi těsný.

Abych to zde neprotahoval, tak myslím, že stačí už čtvrtý zdroj, a to je Slovník spisovného jazyka českého, vydáno v Praze vydavatelstvím Academia v roce 1989 – pro starší ročníky, které si nepamatují, co se učily ve škole, jsem se vrátil až dvacet let zpátky. Tam je napsáno, že slovo bezprostředně vyjadřuje velmi blízkou budoucnost, za okamžik, za malou chvíli.

Proč o tom hovořím? Myslím si, že to všechno jsou věci, které případně Ústavní soud, pakliže k tomu podání dojde, bude vyhodnocovat. Je to černé na bílém.

Takže prosím, pane předsedo Hamáčku, vládo a milá vládní koalice, přestaňte znásilňovat zákony České republiky a přestaňte znásilňovat i samotný český jazyk. Děkuji. (Potlesk několika poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dále vystoupí předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Na začátku jsem avizoval, že nepřipustím rozpravu, to znamená ani faktické poznámky, pouze přednostní práva. Opírám se o stanovisko sněmovní legislativy a o nález Ústavního soudu. Avizoval jsem, pokud se mnou někdo nesouhlasí, tak jsem ho žádal, ať podá námitku, o které by Sněmovna rozhodla. Proto jsem nemohl připustit faktickou poznámku pana poslance Korteého.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Abych nezapomněl, tak vznáším námitku proti tomu, jak řídíte schůzi. Teď to zdůvodním.

Máte hroznou výhodu, že sedíte za tím mikrofonem a nikoho jiného k tomu nepustíte. A teď je úplně jedno, co jste dneska ráno přečetl. Já se vrátím do středy, jak jsme končili.

Vy jste rozpravu otevřel na mikrofonu. Ne že nebyla otevřena. Otevřel jste rozpravu. Rozprava je otevřena a nebyla uzavřena. V rozpravě mohl vystoupil poslanec ODS pan Marek Benda, ale plno jiných poslanců a poslankyň chce vystoupit, a vy v otevřené rozpravě si sednete ráno k tomu mikrofonu a říkáte "já mám stanovisko legislativního odboru, že rozprava není možná". A už jste ji otevřel. Takže jste to porušil buď ve středu, nebo dneska. Je jedno, co platí. Je to naprosto jedno, nejste v tomto bodě schopni objektivně a nezávisle řídit jednání Poslanecké sněmovny.

Já vím, že máte většinu, opravdu jsem to říkal v tu středu, že je to taková formalita, že navrhnu vaše odvolání, námitku, a to neprojde. Ale musím to říci, abyste se nevymlouval, jak jste to dělal ve středu, že jsme vlastně ani nepodali námitku, tak nám to vlastně nevadilo. Vadilo nám to a vadí nám to.

Velmi rád se seznámím s písemným stanoviskem legislativy a opravdu po tom stanovisku půjdeme.

Zkusím vám v logice vašeho postupu popsat několik absurdních případů, kdyby platilo, že to máme 3, 4, 5 minut na to, abychom podali námitku.

Je úterý 18.59, skončila rozprava v prvním čtení k vládnímu návrhu zákona, opozice navrhla hlasování o zamítnutí v prvním čtení. Vládní poslanci někde důležitě řeší koaliční spory, je jich tady málo, koalice prohraje hlasování a zákon je zamítnut v prvním čtení v 18.59. Vy budete řídit schůzi a řeknete "no tak za minutu končí jednací den, nebudeme zahajovat nový bod, potkáme se ve středu v 9 ráno". V 9 ráno, kdy už skončilo koaliční jednání, je tady dostatečný počet koaličních poslanců, řeknete: "Pan poslanec Šincl, stalo se mu to, chudákovi, teprve podruhé v tomto volebním období, vznáší námitku k tomu, jak včera hlasoval. On hlasoval proti

zamítnutí a chtěl hlasovat ano, nebo naopak. Protože jsem ihned po hlasování ukončil jednací den, nemohl bezprostředně, což je, jak všichni chápou, pět šest minut, uplatnit svou námitku, dávám hlasovat o námitce pana poslance Šincla, námitka je přijata, hlasujeme znova." Druhý den ve vaší logice.

A tak bych mohl skládat jeden příklad za druhým. Mohlo to být třeba 15.59, ne 18.59. V okamžiku prohraného hlasování si jeden vládní klub vezme dvě hodiny pauzu, druhý vládní klub si vezme dvě hodiny pauzu. No, a nemá cenu se scházet v 18.59, vy opět za řídícím pultem oznámíte, že končíte jednací den, sejďeme se zítra v 9 hodin. A teď pomínu, jestli budou nějaké přestávky ještě od devíti, dejme tomu, že nebudou, a v 9 opět řeknete: "V 15.59 chudák pan poslanec Šincl, stalo se mu to teprve podruhé v tomto volebním období, a než si vlastně přečetl tu listinu, tak nemohl, už nebyl jednací den, už jsme skončili, byla pauza." Takže bezprostředně ihned asi po 18 hodinách vznáší námitku, ano, námitka je přijata, můžeme hlasovat znova, a hle, neprošel návrh na zamítnutí, zákon postupuje do druhého čtení.

A toto podle vašich slov, s podpisem, datem a razítkem stvrzuje sněmovní legislativa. Neuvěřitelné!

Zkusme si říci, co se vlastně v tu středu stalo a jak věrohodná jsou vysvětlení. Od večerejška už běží v médiích – za to nikdo z nás nemůže, to souhlasím, ale oni interpretují naše slova, naše vystoupení: v pátek se chystá opětovné hlasování ve třetím čtení. Ono sice už jedno bylo, ale chystá se opětovné hlasování.

Přečetl jsem si jednací řád, našel jsem tam paragraf, který říká, že se může opakovat druhé čtení. Ale my, dámy a pánové, opakujeme třetí čtení. Nic z toho jednací řád nedovoluje.

A připomínám, že pan předseda Hamáček – souhlasím, že pod naším tlakem a pod našimi argumenty – otevřel rozpravu znovu ve třetím čtení. Tak jak to, že opakujeme třetí čtení, když zákon říká, že se dá opakovat pouze druhé čtení? Protože někdo zapomněl po tom předmětném hlasování zkontrolovat hlasování, najít toho nešťastníka, který tady ze sebe udělá toho, který hlasoval opačně, a pak na to měli hodinu a pak přišli.

Pak jsem slyšel od pana premiéra Sobotky, že jeho poslanci byli dezorientovaní a nevěděli, o čem hlasují. Zkusme si vzít fakta a zkusme si říci, zda toto tvrzení je více, či méně pravděpodobné. (V sále je velký hluk.)

Tak ten návrh tady leží nějakou dobu. Pan poslanec Urban svůj pozměňovací návrh dal písemně před zahájením druhého čtení. Ten sněmovní dokument má nějaké číslo, takže jsme ho všichni měli k dispozici. A je úplně jedno, kdo byl nebo nebyl na jednání nějakého poslaneckého klubu.

Pane předsedo, kdybyste mi mohl zjednat pořádek. Pan premiér, pan ministr, předseda klubu hlučí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já prosím poslance, aby věnovali pozornost argumentaci pana poslance Stanjura, zejména tedy levou část spektra.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mně stačí, když budou mlčet. Zas tak ambiciózní nejsem, aby věnovali pozornost mé argumentaci. Děkuji.

Takže pozměňovací návrh byl známý. Opravdu, chudáci my poslanci, to byla změt' pozměňovacích návrhů u tohoto zákona! Slovy: byl jeden. Jeden pozměňující návrh! Nebyla to procedura jak u dětské skupiny nebo teď, když budeme hlasovat v příštím projednávání bodu třeba u spotřební daně z tabákových výrobků. Jeden. Přesto byli mnozí poslanci podle vyjádření pana předsedy vlády dezorientováni.

A navíc v rozpravě ve třetím čtení, nejen ve druhém, ale ve třetím, se o tom pozměňovacím návrhu vedle rozprava. Nejenom že vystoupil předkladatel toho pozměňovacího návrhu a zdůvodňoval ho, také vystoupili – a mám tady stenoaznam – například ministr průmyslu a obchodu vlády České republiky, pan ministr Mládek, který říkal: "Já bych se chtěl krátce vyjádřit k návrhu kolegy Urbana. Ten návrh je nepochybně zajímavý, je tam důležitá myšlenka kdo platí daň, jestli ji platí daňové subjekty v České republice, nebo ty zahraniční. A pokud by ji platily ty zahraniční, tak je to samozřejmě výhodné pro české domácí subjekty, ať už to jsou firmy, nebo občané. Myslím, že bychom se k této věci měli vrátit a ve spolupráci s Ministerstvem financí připravit další analýzy případných nákladů této věci. V tuto chvíli se bohužel musím zdržet hlasování. To jsem k tomu chtěl jenom dodat. Děkuji."

Následně vystoupil další člen vlády České republiky, pan ministr financí – nebudu číst celé jeho vystoupení – který v zásadě vyjádřil jasný nesouhlas s předloženým pozměňovacím návrhem. Ta slova se dají interpretovat jednoduchým způsobem: já jako ministr financí varuji před přijetím tohoto pozměňovacího návrhu, nehlasujte, já jsem zásadně proti. Pak to zopakoval i před samotným hlasováním.

Opravdu je věrohodné tvrzení premiéra vlády naší země, že někdo v této Poslanecké sněmovně mohl být dezorientovaný, když byl jeden pozměňující návrh? Byl podán včas, dávno před druhým čtením, v písemné podobě, byla k tomu rozprava těsně před hlasováním, minimálně dva členové vlády vystoupili s negativním stanoviskem, resp. jeden že se zdrží, což je v zásadě při výsledku hlasování to samé, jeden s ostře negativním. Já tomu prostě nevěřím, ale samozřejmě pro to nemám žádný důkaz. Proto říkám, že chci jenom debatovat o tom, zda je více, či méně pravděpodobný tento výrok.

A protože jsem si přečetl ten stenozáznam, tak já nevěřím ani panu poslanci Šinclovi, že to, co řekl na mikrofon nám všem – a pro tu námitku hlasovali kromě jednoho hlasu ze dvou politických stran z opozice jenom vládní poslanci – že říká pravdu. Já tomu prostě nevěřím. Nemám pro to žádné důkazy, samozřejmě že ne. Mám pro to jenom indicie.

Když skončilo hlasování, ne to číslo 65, kdy pan poslanec Šincl hlasoval ano, ale když skončilo hlasování číslo 66 o celkovém návrhu zákona – pro který já jsem nehlasoval, takže jestli ten návrh zákona je legislativní zmetek, jak říká pan předseda vlády, tak ať se podívá, které kluby pro něj hlasovaly, my jsme to nebyli –, pan místopředseda Vojtěch Filip říkal: "Prosím o klid," po hlasování, nejdřív vyhlásil hlasování: "Hlasování pořadové číslo 66. Z přítomných 167 pro 126, proti 27. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas." A ve 12.20 pokračuje podle stenozáznamu pan místopředseda Filip: "Prosím o klid. Mám tady faktické poznámky. Ale to bylo asi při hlasování – pan kolega Votava, Zaorálek a Šincl." Pak se podíval, viděl gestikulaci – to je moje hypotéza, to není napsané – a konstatuje: "Nejsou. Dobře." Kdyby pan poslanec Šincl opravdu chtěl v tom okamžiku vznést námitku – a byl vyzván předsedajícím Poslanecké sněmovny, aby šel k mikrofonu, řekl, že nechce – jak věrohodné je jeho tvrzení, že neměl dostatek času, aby vyjevil svou námitku?

Já myslím, že my všichni, kteří víme, jak probíhá hlasování, tušíme, jak to bylo. Vyslovím pracovní hypotézu. Pan poslanec Šincl nestihl hlasovat za těch dvacet vteřin, které máme k dispozici. Zmáčkl "zdržel se" v okamžiku, kdy už uplynul časový limit. Co se v tom okamžiku stane? Hlasovací zařízení, protože je to stejné tlačítko jako faktická připomínka, zaznamená žádost poslance o faktickou připomínku. Velmi často se to stává a skoro vždy poslanci říkají předsedajcímu schůze: Ne, ne, ne, to nebyla faktická, omlouvám se. Opět říkám, že to je pracovní hypotéza, není to důkaz. Ale myslím, že je to velmi pravděpodobné a velmi věrohodné vysvětlení.

Žádné nové třetí čtení zákon neumožňuje. Hlasování o námitce po sedmdesáti minutách je určitě výsměch slovu bezprostředně. Pan poslanec Šincl měl šanci vystoupit.

Zase moje hypotéza: Nedávali jste pozor! A když jste našli takzvanou záchranou brzdu, tak jste ještě vybrali špatně. Měl to být někdo jiný než ti tři poslanci, kteří měli šanci vystoupit tím, že byli osloveni předsedajcím.

A teď se vrátím k tomu, čím jsem začal. Pane předsedo Hamáčku – nevím, musím vás oslovit tak napřímo, když řídíte schůzi. Ve středu byla otevřena rozprava k tomuto bodu. Jak to že autoritativně prohlašujete dneska na mikrofon, že rozprava není? Kdy jste ji ukončil? Proč nechcete umožnit vystoupení například mé kolegyni Janě Černochové či dalším, kteří v dobré víře tím, že byla otevřena rozprava, si včera

a dnes připravovali své vystoupení, a vy jim ho upíráte? Popíráte rovný přístup k poslancům. A vy jako předseda Poslanecké sněmovny, jako reprezentant nás všech, a já podotýkám a vy to víte z počtu hlasů, náš klub vás volil, protože jsme věřili, že zjednáte rovné podmínky v přístupu a proceduře ke všem. Samozřejmě obsahově se lišíme, máme jiné názory na politiku. Ale za sebe a za náš klub musí říct, že jsem opravdu velmi zklamán vaším přístupem. A opakuji, vznáším námitku proti tomu, že nedáváte rovné podmínky všem poslancům. Pan poslanec Benda jako jediný zatím mohl vystoupit v rozpravě, kterou jste neukončil. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Chápu to tak, že proti mému postupu byla vznesena námitka, a nic jiného, než se s tou námitkou vypořádat hlasováním, dělat nemůžeme. Takže já jsem přednesl, jaký bude můj postup. Pan předseda Stanjura proti mému postupu vznesl námitku a Sněmovna rozhodne hlasováním.

To znamená, zahájují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Stanjury proti mému postupu, ať stiskne tlačítko... (Žádost o odhlášení.) Prohlašuji toto hlasování za zmatečné, protože zde byla žádost o odhlášení. Všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu registrovali svými identifikačními kartami. (Velký šum v sále.)

Vzhledem k tomu, že se počet přihlášených ustálil, znovu zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Stanjury proti mému postupu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 71, přihlášeno je 147, pro 45, proti 75. Tato námitka nebyla přijata.

Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan místopředseda Poslanecké sněmovny Gazdík, po něm pan zastupující předseda Laudát a po něm pan předseda klubu Fiala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Říct hezké dobré ráno dnes by mohlo být bráno jako výsměch, takže vám přeju dobrý den.

Dámy a pánové, já bych volně navázal na vystoupení svého předřečníka, pana poslance Stanjury. Ten se věnoval zjevnému porušování zákona, zákona o jednacím řádu Sněmovny, který je tím základním pro tuto Sněmovnu. Nám jako opozici nezbude patrně nic jiného, než se vypořádat s tímto porušováním zákona, který provozujeme my sami poslanci, nebo provozují jej poslanci vládní koalice, tím, že to dáme Ústavnímu soudu a Ústavní soud posoudí, zdali k něčemu takovému dochází, nebo nedochází.

Já bych šel ještě o nadstavbu návrhů a chtěl bych se bavit nejenom o porušování zákona, ale o porušování rozhodnutí Ústavního soudu, o porušování základních morálních principů, které každý z nás poslanců slíbil ve slibu poslance. To, co se tu odehrálo ve středu, to, že jeden poslanec, a teď věcně, zvedne ruku, nebo 17 poslanců, kteří jsou později premiérem označeni za pomýlené a zmatené, pro zákon o spotřebních daních, a pak své rozhodnutí hodinu potom zpochybní, což odporuje slovu bezprostředně, bych připomněl, že pan poslanec Šinčl, jako i další poslanci sociální demokracie tento zákon v úplně stejném znění několikrát v minulém volebním období předkládali. Pan poslanec Šinčl je podepsaný pod sněmovním tiskem 631, který byl rozeslán poslancům dne 15. 3. 2012 v úplně stejném znění. V roce 2012 s tím souhlasil a teď už je pomýlený? (Velký hluk v sále.)

Co se stalo? Zdroje z uvnitř klubu sociální demokracie jasně říkají, že pan premiér křičel na těch 17 poslanců na klubu sociální demokracie, že kvůli tomu padne vláda. A jenom poslanci sociální demokracie vědí, že mluvím pravdu. Takže kvůli tomu, že padne vláda, se zvedne jeden poslanec, prohřeší se proti svému dlouhodobému názoru, který podával sám jako zákon o spotřební dani, a kvůli tomu tady veřejně popře svůj dlouholetý názor a kvůli tomu porušíme zákon o jednacím řádu Sněmovny?

Bylo tady citováno rozhodnutí Ústavního soudu. Ta situace se ve Sněmovně už skutečně stala v roce 2001, kdy tehdy v zákonu –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane místopředsedo, já se omlouvám a poprosím kolegy, aby ztišili hladinu hluku, popřípadě mají-li si co říct, aby tak učinili v předsáli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, paní místopředsedkyně. Kdysi při projednávání zákona číslo 513 z roku 1991, obchodního zákoníku, se stala velmi podobná situace. Skupina senátorů na to reagovala a podala podobnou stížnost k Ústavnímu soudu. A já vám teď odcituji rozhodnutí Ústavního soudu z 2. října 2002, kde Ústavní soud zcela jasně říká prosím, abyste rozhodnutí Ústavního soudu věnovali pozornost. Ústavní soud konstatoval: "Opakované hlasování, lhotejno zda o pozměňovacím návrhu, nebo o usnesení, s nímž se návrh zákona vyslovuje souhlas jako s celkem, je limitováno dvěma podmínkami: bezprostředně vznesenou námitkou poslance a kladným rozhodnutím Poslanecké sněmovny o ní." A teď to důležité: "A nadto pro jejich povahu lze je vztáhnout toliko k vadám a omylům při vlastním hlasovacím aktu, tedy v podstatě k technice hlasování nebo ke zjištění jeho výsledku, nikoli však k meritu projednávaného návrhu, tedy věcné nesprávnosti." Toto je rozhodnutí Ústavního soudu, které tato Sněmovna zásadním způsobem porušuje. My jako poslanci porušíme rozhodnutí Ústavního soudu z roku 2002.

A mimo to, vicepremiér této vlády pan ministr financí Andrej Babiš, jak jsem našel ve stenoprotokolu, říká: "Já to nechápu. Kašlu na ty procedury. Já tomu nerozumím."

Pane vicepremiére, parlament není firma. My nemůžeme kašlat na procedury. My nemůžeme kašlat na rozhodnutí Ústavního soudu. My všichni jsme to slibovali ve svém slibu poslance! Já apeluji na koalici, aby takové věci nedělala. Apeluji na každého z vás, milí kolegové, abychom se řídili při projednávání zákonů ve Sněmovně svým svědomím, tak jak jsme to slibovali voličům. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím s přednostním právem k řečnickému pultíku pana poslance Schwarzenberga. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Významným představitelem vládní koalice byl vysloven názor, že hned 16, 17 poslanců sociální demokracie není dosti vnímavých, aby rozuměli tomu, co ostatní poslanci zde pochopili. Já se musím po delší době činnosti v této Poslanecké sněmovně zastat svých sociálně demokratických kolegů. Nejsou méně vnímaví. Jsou stejně inteligentní jako ostatní poslanci této Sněmovny. Tak bych prosil takto je neosočovat, nýbrž ocenit také jejich inteligenci. Prosím, paní předsedající, abyste to vašim prostřednictvím dotyčnému vládnímu politikovi vyřídila. Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k mikrofonu pana poslance Radima Fialu.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážená vládo, vážená paní předsedající, kolegyně, kolegové, ve středu jsme odhlasovali novelu zákona o spotřební dani. Hodinu a půl po tomto hlasování se vládní koalice rozhodla, že toto hlasování nebude platit. Je to zároveň strašné a zároveň směšné. Záminka je skutečně směšná a pouze hlubokým pohrdáním Ústavou České republiky mohl vzniknout takový postup, na který v údivu zírají občané naší země. Prosím, uvědomuje si tady někdo, že kdybychom připustili tuto záležitost, tak by zpětně –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se omlouvám a opět vyzvu sněmovnu, aby se ztišila a vyslechla vaše argumenty. Pokud si máte co říct, prosím, jděte do předsálí a nerušte ostatní kolegy, kteří chtějí naslouchat.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Uvědomuje si tady někdo, že kdybychom připustili tuto záležitost, tak by zpětně kterýkoliv poslanec mohl sdělit, že někdy někde u některého hlasování spletl, a tudíž žádá jeho opakování? Jaká je ústavní lhůta pro takového popletu? Je to hodina, dvě, deset hodin nebo půl roku? Platí tady rozum, platí tady Ústava, anebo si zkrátka začínáme měnit demokratická pravidla v prostor, kde v zásadě jde dělat, co se nám líbí? Zvůle stranických sekretariátů, které tady řídí poslance jako loutky, už překračuje všechny meze. Jestli jsme se rozhodli udělat z parlamentu loutkové divadlo a z Ústavy české republiky trhací kalendář, pak říkám zdvořile, že poslanci hnutí Úsvit u toho nebudou. Pokud se uskuteční toto hlasování, pak naši poslanci opustí sál. A celou záležitost považujeme za tak závažnou, že zvážíme možnost obrátit se na Ústavní soud. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A dalším přihlášeným s přednostním právem je pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Paní místopředsedkyně, dámy a pánové. Já jsem se domníval, že dnes ten bod proběhne následujícím způsobem. Ve středu ke konci schůze pan předseda Sněmovny –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám, ale už do třetice musím... Nechci jmenovat, pánové, ale opravdu, jestli si máte co říct, běžte do předsálí. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Ve středu jsme končili tím, že pan předseda Sněmovny Hamáček otevřel debatu. Připustil, nebo potvrdil, že ji vlastně otevřel de facto i pan ministr financí Babiš. Debata začala, a dneska ráno přijde a řekne, že všichni víme, kde jsme. Prostorově si dokážu představit a vím, kde jsem. Co se týká procedury projednávání zákona, tak to se přiznám, že jsem úplně někde jinde než pan předseda Hamáček. Už i pokud by jel tím, že znova byla otevřena debata, proběhne debata v plné šíři, to znamená bude umožněno všem poslancům k tomu vystoupit, potom si zřejmě již zmasírovaná část sociální demokracie ze sebe udělá blbce a prohlašuje si zelenou naftu bez pozměňovacího návrhu pana poslance Urbana. A i tak je to na ústavní žalobu. A jak tady pan místopředseda Gazdík přečetl výrok Ústavního soudu, tak by záležitost měla být poměrně výrazně jednoznačná.

Nicméně pan předseda Hamáček, obávám se, vrší chybu na chybu. Nevhodný postup bohužel už ve středu začal tím, že se snažil při třetím čtení zbavit poslance možnosti vystupovat. Nakonec od toho ustoupil. Prosím, je jedním z nejvyšších ústavních činitelů této země, a myslím si, že skutečně hraje o svoji politickou pověst a

budoucnost, pokud se takto chová. V jeho případě je to pro mě obzvláště veliké zklamání.

Já už nevím, jestli mám reagovat, už to tady zaznělo i z úst pana místopředsedy Gazdika, na výrok pana Babiše. On skutečně chce vládnout sám, vás tady k tomu nepotřebuje. V těch našich pravidlech se nevyzná, jsou mu ukradená. Nicméně já bych řekl jeden takový příměr. Občas, když nějaký ministr jel 150, 180 kilometrovou rychlostí, tak média z toho udělala náramné show spíše než to, že je to zavrženíhodné chování. Víte, my nastavujeme vzorec chování občana. Jestliže nebudeme dodržovat ani my zákony a pravidla, které jsme si stanovili, tak jak chceme po občanech, aby je dodržovali?

Víte, kdy došlo k zásadní erozi státní správy v oblasti stavebnictví v Praze? Svého času proběhla načerno rekonstrukce nebo nějaká přestavba, dostavba, je to už řadu let, ještě koncem 90. let, fotbalového stadionu Sparta. Tehdejší pan primátor, tam se sešli na nějakém otvíracím mejdanu a všichni se tam náramně bavili tím, jak samozřejmě naoko byli pobouřeni tím, že poměrně velká investiční akce tam proběhla načerno. Jenže od té doby, ona to sranda nebyla. Od té doby už samozřejmě že došlo k výraznému změkčení podmínek, ohýbání pravidel, a ty důsledky jsou v řadě případů fatální nejenom pro památkovou zónu, ale pro celou Prahu. Jsou fatální pro mezilidské vztahy. Takhle se přece chovat nemůžeme.

Pan Gazdík tady přečetl výrok Ústavního soudu. Co se týká omezení diskusí, tak jenom upozorňuju, že je jiný výrok Ústavního soudu. My jsme si nikdy nedovolili, a trávili jsme tady noci, zamezit opozici, nebo vůbec všem poslancům, protože já předpokládám, že i poslanci sociální demokracie sem budou chodit, těch 16, jeden po druhém, a budou tady přednášet sebedrskáčskou kritiku tak, jak tomu je v Číně, jak pochybili, jací jsou to idioti, že nevěděli, o čem hlasují. Myslím si, že ta interpretace směrem k médiím z úst pana premiéra Sobotky je urážlivá. Přece my si tady nemůžeme nechat líbit to, aby premiér této země o nás prohlašoval, jestli on se cítí, že neví, o čem hlasuje.

Já zcela otevřeně řeknu, že vám řeknu, v kterém bodě nebudu vědět, o čem hlasuji. V bodě, až přijde na řadu zákon o státní službě. Kdo z vás bude vědět, o čem se tam jedná? Když ani není jasné, ke kterému základu byly načítány pozměňovací návrhy. A nechce se mi věřit, že předseda strany tímto způsobem, přes média, uráží vlastní poslance a oni k tomu mlčí. Naprosto neuvěřitelná věc.

Nicméně v případě, že pan předseda Sněmovny Hamáček nezmění názor, tak se přihlásím s přednostním právem po přestávce, kterou si hodlám vzít, protože to je nová skutečnost, tak jak začal tuto schůzi.

Tak jenom chci říct, že se mi nechce věřit, že prostě neví – Milan Urban samozřejmě, to je jediný, který na svém návrhu trvá, a my jsme ho podpořili. Je jiná

situace, než byla v době ekonomické krize. Je jiná situace, než byla v letech 2006–2007. Nicméně na obdobné zákony byl připodepsán k jeho návrhu už 18. 6. 2008 jistý Václav Votava, zpravodaj materiálu, kolem kterého tady vznikla celá mela, Lubomír Zaorálek, který tady také vystupoval proti panu poslanci Urbanovi, Robin Böhnišch, Jeroným Tejc, Pavel Ploc a další a další. Vybral jsem si jenom ty, kteří tady jsou. Tady byly mnohokrát obsáhlé diskuse, a já vám je tady po přestávce připomenu, z těch let a byly natolik výrazné, padala tam ostrá slova, a byly natolik výrazné, že není přece možné, aby poslanci nevěděli. Proto se chci důrazně ohradit. Zrovna tak jako poslanci TOP 09, všichni věděli, pro co hlasují, a ve finále je nesvéprávných těch 126 poslanců. Takže více než ústavní většina odhlasovala zákon jako celek a ten měl odejít do Senátu. Takže já vůbec nechci rozumět tomu, jakým způsobem jsme tady uráženi.

Dámy a pánové, vzhledem k tomu, že jsem očekával zcela jiný začátek schůze, zcela jiný průběh tohoto bodu, tak mi dovolu, abych požádal jménem klubu TOP 09 o přestávku v délce trvání jedné hodiny. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já to registruji, nicméně s odkazem na usnesení 326 vám tu přestávku udělit nemohu. Já jsem to tady už jednou říkal, podle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny: Sněmovna stanoví, že vyhoví-li Poslanecká sněmovna námitce proti hlasování, musí se hlasování opakovat. Přerušování jednání v okamžiku před opakováním hlasování, vyhlášení přestávky na žádost klubu není možné. (Protesty z řad TOP 09. Výkřik: To tedy ne!)

Já se držím usnesení Poslanecké sněmovny. Samozřejmě dám prostor případné další námitce. Pokud tomu tak je, tak prosím, aby někdo námitku uplatnil. (Nikdo se nehlásí.) Pokud tomu tak není, dám slovo panu předsedovi klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já vám přeji krásný pátek a dovolu mi, abych řekl v souvislosti s probíhající, podle mého soudu naprosto planou rozpravou, pardon, diskusí, rozprava není – podle některých je, podle některých není, tak abych to nepletl, řeknu diskusí –, která probíhá právě při tom, jestli někdo zpochybnil správně, nebo nesprávně, co je bezprostředně, co není bezprostředně, že trochu se mi zdá, že se tady vytrácejí původní úmysly zákonodárců a hádáme se o – v uvozovkách – drobnostech. Diskuse mi připadá poněkud scholastická.

Ale trochu jsme se pohrabali ve stenozáznamech z minulých volebních období a dovolu mi, abych vás tady seznámil s několika případy, které byly obdobné. Nebojte se, nebude to dlouhé.

Například v tomto sále na 36. schůzi Poslanecké sněmovny dne 18. května 2001, bylo to při projednávání tisku 688, byl v 10.50 odhlasován pozměňovací návrh R1, hlasování č. 142, a byl přijat. Pak následovalo několik dalších hlasování, v 11.20 byla vyhlášena desetiminutová přestávka a v 11.30 po přestávce se přihlásil pan poslanec Grúza a zpochybnil hlasování o pozměňovacím návrhu R1. Předsedající Petra Buzková neuznala bezprostřednost, ale pan poslanec Výborný, to jméno vám určitě něco říká, tehdy vznesl proti postupu předsedající námitku a ta byla přijata. Hlasovalo se o zpochybnění hlasování 167, tedy zpochybnění nastalo po 24 dalších hlasováních a po přestávce. Jen pro poučení, pozměňovací návrh byl i při opakovaném hlasování přijat.

Ve čtvrtek 27. ledna 2000 pan poslanec Sehoř, to se zase obracím úplně napravo, tedy pardon, do řad ODS, zpochybnil hlasování 326. (Reakce na neustálý hluk v sále:) ODS to možná nechce poslouchat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já prosím o klid, aby pan poslanec Kováčik mohl argumentovat v důstojné atmosféře. Děkuji.

Poslanec Pavel Kováčik: Pan poslanec Sehoř zpochybnil hlasování 326 až po zahájení dalšího bodu a vystoupení zpravodaje k tomuto dalšímu bodu a předsedající, opět paní místopředsedkyně Buzková, neuznala bezprostřednost. Pan poslanec Filip zpochybnil její postup a námitce bylo vyhověno.

Také v minulém volebním období jeden takový příklad, tisk 1003, 8. srpna 2013, zákon nebyl přijat. Třetí čtení, tedy zákon nebyl přijat. Po skončení bodu, pane kolego místopředsedo Sněmovny Gazdiku, vystoupil pan poslanec Kalousek, vysvětlil všem, co špatného udělali, když zákon nebyl přijat, poté vystoupil ještě jeden poslanec, a teprve v ten okamžik si vzpomněl pan poslanec Chalupa, že on špatně hlasoval, a zpochybnil své hlasování, tedy až po ukončení bodu a vystoupení dalších poslanců. Taktéž se opakovaně hlasovalo a zákon, který byl zamítnut, nakonec přijat byl.

V pátek 3. března 2000 byl z tohoto pohledu také velmi zajímavý. V hlasování 479 se hlasovalo o zpochybnění hlasování 458, takže minus 21 hlasování. V hlasování 483 se hlasovalo o zpochybnění hlasování 441, to je minus 42 hlasování. Hlasováním 488 bylo zpochybňováno hlasování 466, jen slabých minus 22. Také se ještě zpochybňovalo hlasování 397 hlasováním 487. Tedy dne 3. 3. 2000 se zpochybňovalo hlasování o 90 hlasování zpět, vyjádřeno v čase – to se ze stenozáznamu dá jenom odhadovat, ten počet hlasování je jasný, ale s přesností na desítky minut se odhadovat dá. Je to zhruba 120 minut, tedy dvě hodiny. Opakuji – po dvou hodinách a 90 jiných hlasováních se v tomto sále také zpochybňovalo a znovu hlasovalo.

Neberte to, že vám tady chci číst úplný výčet. Ten by byl ještě daleko širší. Tedy podle mě to středeční hlasování není žádným převratným precedenčním, které by mělo vyvolat nějaké vzbouření na vsi a nějaké zásadní věci. Je tam dostatek důkazů v těch stenech. Prosím vás pěkně, já tedy osobně, možná řada z vás také, to skutečně považuji za silné ohýbání zákona o jednacím řádu, ale pojďme diskusi o tom ukončit, protože, jak vidno, dopouští se toho každá vládní koalice a je to jeden z nástrojů, jak účelově poopravit něco, co se ne úplně povedlo.

Jenom na závěr předposlední věta: Poslanci a poslankyně klubu KSČM věděli, o čem hlasují ve středu a budou, pokud se bude hlasovat dnes, také vědět, o čem hlasují. Ale kdyby snad mělo tohle to přetahování pokračovat, já bych chtěl poprosit pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby svolal politické grémium Poslanecké sněmovny a abychom tuto situaci řešili s chladnou hlavou. A jestli mohou poprosit kolegy z ODS – ještě před případnou přestávkou na jejich klub. Děkuji. (Potlesk z řad koalice.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Kováčikovi. Pan předseda ODS Fiala. Prosím.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, vážený pane předsedo, já se pokusím uposlechnout doporučení pana kolegy Kováčíka a budu přistupovat k těm věcem s chladnou hlavou, i když musím konstatovat, že to pro mě není úplně snadné.

Chtěl bych vám připomenout, že demokracie není založena jenom na většinovém rozhodování a na většinovém mechanismu, tak demokracie nefunguje ale k charakteristikám demokracie patří respektování pravidel hry. Důsledné respektování pravidel hry a práv menšiny. A to, co vy tady teď děláte, není ani jedno z toho. Práva menšiny nerespektujete a porušujete pravidla hry. A ten, kdo na to doplatí, je demokratická politická kultura, obecně občané, ale v důsledku na to časem doplatíte vy sami, kteří teď ta pravidla porušujete.

Já se chci zeptat pana předsedy Sněmovny, kde teď vlastně jsme, co projednáváme a co probíhá. Na stránkách Poslanecké sněmovny je napsáno (čte z tabletu): Sněmovní tisk 215, novela zákona o spotřebních daních, třetí čtení proběhlo 23. 7. 2014.

Proběhlo! Minulý čas! Takže neprobíhá. Na tabuli nic nesvítí. Pokud nejsme ve třetím čtení tohoto zákona, pak podle § 95 jednacího řádu nemůžeme hlasovat o ničem! Tak tady vedeme nějakou diskusi, která není rozpravou, není ničím, ale nejsme ve třetím čtení, kdy bychom mohli hlasovat o sněmovním tisku číslo 215. Pokud jsme ve třetím čtení, tak musí něco svítit na tabuli, mělo by to být na stránkách

Poslanecké sněmovny uvedeno správně. To je samozřejmě něco, co není závazné, to co visí na internetu, ale o něčem to svědčí.

A pak, pane předsedo Poslanecké sněmovny, bych vám chtěl také říct, že k úloze politika a k vykonávání funkce patří přejímání odpovědnosti a rozhodování. Vy jste ve středu, když jsme odsud odcházeli, tak jste předtím otevřel rozpravu, nebo rozprava byla otevřena vystoupením ministrů, my jsme se chovali jako bychom byli v rozpravě. Vy jste se choval, jako že jsme v rozpravě. Udělil jste slovo, umožnil jste přestávku poslaneckému klubu, prostě všechny důkazy mluví o tom, že jsme odcházeli uprostřed rozpravy. Dnes sem přijdeme, my všichni poslanci jsme přišli na úvod tohoto dne do rozpravy a vy nám řeknete, že rozprava není, protože máte nějaký papír od legislativců Sněmovny, že se o rozpravu nejedná. Ale legislativa vám má sloužit jenom jako hlas poradní, a ne abyste to použil jako rozhodující důkaz, že v rozpravě nejsme, když jste sám rozpravu otevřel.

Takže já vás prosím, abyste mně vysvětlil, ale hlavně nad tím sám přemýšlel, kde tedy jsme. Jsme ve třetím čtení? Je rozprava, nebo není? Pokud není a není třetí čtení, tak nebudeme hlasovat a můžeme se věnovat jiným bodům, které nás dnes čekají.

Dámy a pánové, na začátku jsem mluvil o obecných věcech. Já se k nim znovu vrátím. Vládní většina je velká. Občas je větší, než kolik má vládní koalice poslanců, jak jsme to před chvílí viděli na příkladu pana předsedy poslaneckého klubu komunistické strany Kováčika. Máte spousty možností, jak dosáhnout toho, čeho chcete dosáhnout, aniž byste museli ohýbat pravidla, měnit zvyklosti, porušovat řád. Já vás opravdu vyzývám i prosím, abyste ještě jednou zvážili svůj postup, postupovali nadále legálně a respektovali pravidla hry, která musejí platit pro všechny. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem už ve svém prvním vystoupení mluvil o rovném přístupu ke všem poslancům a uvedu druhý dnešní příklad, kde není rovný přístup. Pan předseda Poslanecké sněmovny je stejný poslanec jako já nebo jako každý z nás. Ale on má nějakou výlučnou informaci od legislativců a my ji nemáme! A tluče nám tím po hlavě, protože to mám, mám to černé na bílém, tak je přece jasné, že postupuji, jak to chce... Kdybychom měli rovný přístup ke všem poslancům, tak vyhlásí přestávku sám pan předseda Poslanecké sněmovny, nechá to doručit poslaneckým klubům, dá šanci, aby poslanecké kluby mohly zasednout, seznámit se s tím podepsaným dokumentem, s argumenty, které on používá ve svém řízení. A pak se může vrátit. My vlastně nevíme, o co se opírá, kromě toho, že má nějaký papír. Ale jediný vyvolený. "Všechna zvířata jsou si rovna, jen některá jsou si rovnější." (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Pane předsedo, kdykoliv tady vznikla nějaká technická potyčka o tom, jak se má postupovat dále, tak všichni vaši předchůdci vždycky přerušili schůzi, svolali jednání předsedů politických stran a poslaneckých klubů a nějakým způsobem se hledalo východisko z té situace. Tady jste k tomu byl, myslím, že od pana kolegy Kováčka, vyzván. Vy si skutečně chcete zahrávat s tím, že vlastně rozklízíte sněmovní jednání?

Tady byly na vás vzneseny zcela legitimní dotazy. Já tam vidím prázdnou tabuli, nikde nic. Naši poslanci a zřejmě i další se hlásí do diskuse, vy na to nereagujete. Skutečně, jestli tady byly různé precedентní situace, já tedy nevím, že by někdo zpochybňoval dvě hlasování zpátky. Ale nejsem sněmovním matadorem, tak nevím. Nicméně dvě schůze zpátky někdo zpochybňujete, také nová situace. Požádal jsem o přestávku. Vy se zaštiťujete nějakými sněmovními legislativními materiály. Ty nikdo z nás neviděl. Prosím, můžete na to zareagovat? Moc prosím. (Zůstává u řečnického pultu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Samozřejmě mohu zareagovat ve chvíli, kdy ukončíte svůj projev. Tak pokud ještě chcete vystupovat, tak máte prostor a já potom samozřejmě mohu vystoupit.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Takže předpokládám, že vystoupíte. Děkuji zatím.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud je zde zájem o stanovisko sněmovní legislativy, tak jsem schopen ho přednést, takže poprosím pana místopředsedu Filipa, aby převzal řízení, a přečtu ono stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, paní a pánové. Slovo má předseda Poslanecké sněmovny pan Jan Hamáček. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ocituji stanovisko sněmovní legislativy, které jsem obdržel a které je následující:

V roce 2002 zrušil Ústavní soud svým nálezem č. 476/2002 Sb. novelu obchodního zákoníku z důvodu opětovného projednání zákona již schváleného ve třetím čtení, a to po uplynutí 14 dnů a revokaci předchozího hlasování Sněmovny.

Ústavní soud v odůvodnění mimo jiné uvedl, že "každý poslanec má právo při hlasování nebo bezprostředně po něm podat námitku proti výsledku hlasování a jen tehdy, je-li takto uplatněná námitka plénem Poslanecké sněmovny přijata, lze (bez revokace předchozího hlasování) hlasování opakovat, nikoli však se k návrhu zákona novým projednáním vrátit". Jak z textu § 76 odst. 5 jednacího řádu, tak i z uvedeného nálezu Ústavního soudu jednoznačně vyplývá, že po přijetí námítky nelze zákona znovu projednávat, tzn. nemůže se ani "obnovit" původní třetí čtení a rozprava v něm (natož podávání návrhů ve třetím čtení jako např. opakování druhého čtení, legislativně technické úpravy, zpětvzetí pozměňovacích návrhů). Obnovení rozpravy by totiž znamenalo nové projednávání zákona, což nelze připustit (viz výše), neboť jinak by reálně hrozilo právě z tohoto důvodu zrušení zákona Ústavním soudem.

Pro úplnost ještě uvádím, že podle výše uvedeného nálezu Ústavního soudu lze opakovat hlasování v těchto případech, nejen pokud jde o závěrečné hlasování o zákonu jako celku, ale i o pozměňovacích návrzích. Další podrobnosti vztahující se k posuzované věci lze event. nalézt v uvedeném nálezu Ústavního soudu. Tolik stanovisko sněmovní legislativy. (Stanovisko přečteno ve velmi rychlém tempu. Potlesk z levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Poslanecké sněmovny. Hlásí se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem žádal o rozdání toho materiálu a čas na prostudování, ne že nám to pan předseda tou svou rychlou kadencí přečte, vy zatleskáte a my jsme jakoby uspokojeni. Tak to prostě není.

Pokud pan předseda Poslanecké sněmovny tvrdí, že nemůže vyhlásit přestávku, přestože to v tomto bodě ve středu odpoledne udělal a klubu TOP 09 přestávku udělil v délce jedné hodiny a pak ukončil tím pádem jednací den, tak pan předseda Poslanecké sněmovny má nástroj, kdybych náhodou chtěl přijmout jeho argumenty, jak umožnit jednání politického grémia, které navrhl pan předseda poslaneckého klubu KSČM Kováčik. On může přerušit jednání Poslanecké sněmovny např. do 11.30, abychom měli čas se sejít, v klubech prodiskutovat, se stanoviskem se seznámit. A pokud tak neučiní, tak dávám já procedurální návrh, abychom přerušili jednání schůze do 11.30. A pokud tak neučiníte, tak skutečně, dneska o tom hlasovat nebudeme. Nemyslete si, že... A je to poprvé, kdy kolegové z Kanceláře Poslanecké sněmovny odmítají přijmout přihlášku do rozpravy a říkají – noste to nahoru, my to nesmíme přijmout. Jak je to možné? Co to jsou za pořádky? Když ve středu regulérně rozprava probíhala.

A já tedy žádám o další stanovisko našeho legislativního odboru, protože myslím, že to neslouží jenom vedení Sněmovny či vládě, ale všem poslancům, aby nám legislativně popsali, co se dělo ve středu poté, co přišel pan poslanec Šincl se svou pohádkou, poté, kdy pan předseda Hamáček uznal, že je otevřená rozprava, a poté, co vystoupil poslanec bez přednostního práva. Co se dělo, když v této rozpravě předseda Poslanecké sněmovny udělil přestávku na žádost zastupujícího předsedy poslaneckého klubu TOP 09? A co se stalo od té doby, že dneska postupujeme úplně jinak? A zase – já jsem stál o to, aby nám řekl pan předseda, kdo to stanovisko legislativního odboru podepsal. To jsme se nedozvěděli. Doufám, že to opravdu dostaneme písemně s tím podpisem a s tím stanoviskem. A doufám, že to stanovisko taky v okamžiku, kdy bude podléhat nějakému zkoumání, uspěje. Ale připomínám slova našeho pana předsedy Petra Fialy, který říkal, že nikde není v tom zákoně – a jednací řád je zákon – napsáno, že když dostane předseda Poslanecké sněmovny stanovisko legislativního odboru Kanceláře, musí se postupovat takhle. Nic takového tam není, je to výmluva, berlička, alibi. Zodpovědnost leží na vládní koalici, na vládě Bohuslava Sobotky a na předsedovi Poslanecké sněmovny. Ne na legislativním odboru Kanceláře Poslanecké sněmovny. (Potlesk zprava. Někteří poslanci vpravo i vlevo postávají ve skupinkách před svými lavicemi.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, já jsem zaznamenal váš procedurální návrh. Pokud s tím budete souhlasit, tak bych nechal vystoupit pana místopředsedu Filipa, který avizoval svoji přihlášku. Zeptám se, zda chce vystoupit pan poslanec Laudát. A poté bych ze své vůle přerušil jednání Sněmovny a svolal poradou politického grémia. A tím pádem, pokud s tím souhlasíte, bych nechal hlasovat o vašem návrhu a vyřešíme ho takto. Tak pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, že některým není hanba tady takhle mluvit! Já jsem tady jasně uváděl ve středu, že to byl katastrofální precedens, který se tady stal, právě s tím obchodním zákoníkem! A jestli tady někdo tvrdí z těch, kteří mají přednostní právo, že to má k dispozici pouze předseda Sněmovny, tak se na mě nezlobte, pane předsedo Fialo prostřednictvím pana předsedajícího, pane předsedo Stanjuro, případně pane kolego Laudáte. Vy také máte šanci si přečíst na normálních zprávách, resp. ve Sbírce zákonů, nález Ústavního soudu. Tak si ten nález Ústavního soudu, který jste vy zavinili v ODS, přečtěte!! (Výrazný potlesk z levé a střední části sálu. Ozývá se: Výborně! Ano!)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Tím, že bouřlivě tleskáte, připomíná mně to jisté doby, až se dotleskali k listopadu 1989. (Nesouhlasné poznámky, hluk ve sněmovně.)

Já pozorně čtu média vlastněná panem ministrem financí. Samozřejmě, tam se určitě píše vždycky pravda. Tak vám tady něco přečtu:

Syllová: Opětovné hlasování o dani na paliva je napadnutelné u Ústavního soudu. Podle Jindřišky Syllové, ředitelky Parlamentního institutu, bude opakované hlasování u spotřební daně na pohonné hmoty porušením pravidel jednacího řádu Sněmovny. Poslanci by poté mohli hlasování napadnout u Ústavního soudu.

Páteční jednání začnou poslanci opětovným hlasováním o snížení spotřební daně na pohonné hmoty. Podle Jindřišky Syllové, ředitelky Parlamentního institutu, který mimo jiné pomáhá poslancům s procedurami, to bude ale porušením pravidel.

Opětovné hlasování si ve středu vyžádal sociální demokrat Ladislav Šinčl. Udělal to ale až po hodinové přestávce, která následovala až po odsouhlasení zákona o zelené naftě pro zemědělce, jehož součástí bylo právě snížení daně i na ostatní paliva. Poslanec má právo hlasování napadnout v jeho průběhu nebo bezprostředně po něm. Podle Syllové to ale rozhodně bezprostředně nebylo. "Bezprostředně je dřív, než bylo další hlasování, a dřív, než byla vyhlášena přestávka, což v tomto případě nebylo dodrženo," uvedla. Nespokojení poslanci by podle ní mohli zákon napadnout i u Ústavního soudu.

Pochybil při středečním jednání nějak předseda Sněmovny Hamáček? Třeba i tím, že námitku uznal?

Nevím, jestli pochybil, ale výklad byl v každém případě nestandardní. Že to je chyba, řekne Ústavní soud. Je jasné, že je to proti zvyklostem, tak, jak to chtěl předseda Hamáček udělat, tedy připustit námitku až poté, co byla přestávka pro jednání klubu. Vůbec se nedivím opozici, že proti tomu měla velká vystoupení, protože je to v posledních letech přinejmenším nezvyklé.

Mělo by se hlasování opakovat?

Určitě ne, to nebylo bezprostředně. ČSSD si vyhlásila přestávku, a pokud vím, tak ona nebo koalice měly možnost hlasování zpochybnit bezprostředně.

Když se teď bude znovu hlasovat, bude to legitimní?

Legitimní není správné slovo, ale v každém případě to bude porušení procedurálního usnesení Poslanecké sněmovny. Na to je zvláštní usnesení, které říká, že zpochybnění musí být dříve, než je přestávka.

Co se tedy dá dělat?

Bylo řečeno jasně, že by se mohli opoziční poslanci, až by byl návrh zákona schválen, obrátit na Ústavní soud s tím, že byla porušena jednací pravidla při legislativním procesu. Pokud by Ústavní soud usoudil, že porušení bylo opravdu závažné, tak by mohl zákon prohlásit za neplatný.

Když by byla ale porušena pravidla jednání, co se dá dělat s tím?

Není žádná jiná sankce proti špatnému legislativnímu procesu než Ústavní soud. Nemáte jiné možnosti ani nemůžou toho poslance nijak potrestat. (Velký hluk v sále.)

Je to tedy napadnutelné u Ústavního soudu?

Napadnutelné je všechno a myslím si, že Ústavní soud je v tomto směru celkem skromný a nechce moc do procedur zasahovat. Nicméně pro demokratický parlament je důležité, aby se procedury dodržovaly. Pokud se nedodržují, tak pak opozice není chráněna procedurálním právem. Takže ve vlastním zájmu by koalice měla procedury dodržovat, protože jinak se příště, až bude zase opozicí, bude dostávat do slabšího postavení.

Neměl by se tedy jednací řád nějakým způsobem změnit nebo přinejmenším zpřesnit?

To je právě problém, že je konkrétní moc. Kdyby byl obecný, tak by se to dalo nějakým způsobem ohnout, ale teď je tam řečeno bezprostředně.

Otázkou je, co je to bezprostředně.

Bezprostředně je dřív, než bylo další hlasování, a dřív, než byla vyhlášena přestávka, což v tomto případě nebylo dodrženo.

Je pozměňovací návrh, který byl schválen a zároveň byla na hlasování podána stížnost, veden jako schválený, nebo ne?

Pokud se o zákonu jako celku nehlasovalo znovu, tak je zatím v legislativním procesu v Poslanecké sněmovně. Pokud není spor o námitku vyřešen, tak nemohu říct, jestli návrh byl schválen nebo nebyl.

Takže se nedá říct, že poslanci schválili snížení spotřební daně na pohonné hmoty?

Ne. Zatím hlasování platí, ale pokud bylo nějaké zpochybnění, tak bych si netroufla říct, že to takto musí dopadnout. Námitka proti hlasování byla podána podle zvyklostí pozdě, protože byla podána po přestávce, což už je zakázáno. Nicméně zase tam byly námitky v tom směru, že si to neuvědomili, že si toho nevšimli, že hlasovací listinu neměli a že je to skoro včas. Není to poprvé, kdy takový precedent už v minulosti byl.

Tolik tedy Mladá fronta DNES, takže myslím si, že náš odpor je zcela odůvodněný a riskujete vy sami, že zákon o zelené naftě může být časem zrušen. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To byl pan poslanec Laudát. V souladu s tím, co jsem avizoval, v této fázi přeruším jednání Sněmovny. Myslím, že do 11 hodin by asi mohlo stačit, pane předsedo... (K posl. Stanjurovi.) Do 11.30. Dobrá. Takže do 11.30 s tím, že tedy poprosím grémium Sněmovny, aby se sešlo za pět minut u mě v kanceláři, a pokračovat tedy budeme v 11.30.

(Jednání přerušeno v 10.12 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dámy a pánové, budeme pokračovat, protože uplynula doba, po kterou byla Sněmovna přerušena za účelem porady jejího grémia. Na základě debaty, kterou jsme vedli na vedení Sněmovny, bych vás chtěl informovat, že umožním vystoupit poslancům, kteří o to požádali. První je paní poslankyně Jana Černochová, po ní pan poslanec Zahradník.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážená vládo, kolegyně a kolegové. Pojdme si tedy v rámci té snad už teď věčné diskuse říci několik faktů k zelené naftě, o níž zde vedeme spor a o níž vedeme spor i na stránkách různých médií, zda vrátit, či nevrátit tento nesystémový způsob podpory určený pouze pro rostlinnou výrobu.

Zelená nafta je obecně používané označení pro daňové zvýhodnění, které umožňovalo zemědělcům žádat o navrácení části spotřební daně z minerálních olejů. Konkrétně v roce 2012 dělala spotřební daň z nafty necelých 11 Kč na litr, zemědělcům se vracelo 60 %, čili téměř 6,60 haléřů z každého litru. U směsné motorové nafty, jejíž součástí je z 30 % MEŘO, neboli metylester řepkového oleje, vratka dělala dokonce 85 %. V roce 2013 se daňová úleva snížila na 40 %, respektive 57 % u směsné motorové nafty. Letos zcela zanikla.

Rozhodující argument ve prospěch zelené nafty se už léta nemění. Musíme naše zemědělce dotovat, aby je tzv. nepřejeli zahraniční konkurenti, taktéž mocně nadotováni, jinak budou české potraviny zdražovat a čeští zemědělci vymírat a doplatí na to i spotřebitel, konzument, zvýší se ceny a dovoz nekvalitních potravin ze zahraničí.

Jestli je tento argument pravdivý, jsme měli zjistit letos. Zelená nafta, respektive vratka z daně, je zrušená teprve od začátku roku. O jejím zrušení rozhodla v rámci

úsporných opatření Nečasova vláda. Současná vláda ji chce znovu zavést, o to dřív, než si budeme moci platnost rozhodujícího argumentu u zemědělců ověřit. Spirála dotací, tedy dotace pro dotace, se tak roztočí zcela novou silou. V době, kdy se vratka zemědělcům vyplácela, ovšem občan i daňový poplatník strádal také. Státní rozpočet stála sleva pro zemědělce ročně zhruba 1,4 až 1,8 miliardy.

Další otázka logicky následuje. V případě, že dotujeme zemědělce, dáváme jim slevy či úlevy, není to vždycky náhodou na úkor někoho jiného? Naši zemědělci by byli bez dotací v nevýhodě? A nejsou naše firmy konkurující zahraničním podnikům v nevýhodě proti firmám, které podnikají v zemích, kde jsou nižší daně? Podle tohoto principu by tedy bylo jistě dobré jim daně snížit a nevýhodu srovnat. Zvýhodněná je pouze rostlinná výroba včetně chmelařství, ovocnářství, vinohradnictví, pěstování zeleniny, hub, okrasných květin, dřevin, léčivých a aromatických rostlin na pozemcích vlastních nebo pronajatých, případně na pozemcích obhospodařovaných z jiného právního důvodu. Na živočišnou výrobu se toto daňové zvýhodnění přímo nevztahuje.

V médiích jsem zaznamenala, že tiskový mluvčí ministra zemědělství Jordán tvrdil, že – cituji – návrh na zavedení vratky spotřební daně z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou prvovýrobu byl předložen spolu s aktualizovanou analýzou dopadů zrušení zelené nafty pro zemědělství ČR. Konec citace. Úřad se však nejprve zdráhal novou analýzu poskytnout. Když se do ní podíváte, pochopíte proč. Jedná se o pětistránkový dokument, který postrádá datum vyhotovení i jméno autora, shrnuje dosavadní vývoj v nastavení zelené nafty a podává pouze statistický přehled jejího využívání. Soustředí se na tvrzení o konkurenční nevýhodě. V Evropské unii podobné zvýhodnění letos neuplatňuje pouze Slovensko, Rakousko, Bulharsko a Nizozemsko. A na argument, že dražší nafta by zemědělce motivovala k dalšímu rozšiřování polí řepky a pšenice, při jejichž pěstování se projedí méně paliva než například u okopanin – zase citace ze zprávy – zrušením vrácené spotřební daně z minerálních olejů hrozí celkové snížení rentability zemědělské produkce – tvrdí analýza.

Starší a propracovanější studie, o níž ministerstvo tvrdí, že ji pro vypracování své analýzy využilo, hovoří zcela jinak a její závěry se úplně rozcházejí s dnešní analýzou. Zpráva s názvem Vyhodnocení dopadu zrušení zelené nafty do zemědělství České republiky, předložená loni v září Ústavem zemědělské ekonomiky a informací, zpochybňuje oprávněnost daňové úlevy. Asi proto nelze materiál nalézt na oficiálních legislativních webech.

Loňská studie odmítá argument o hrozícím poklesu konkurenceschopnosti českých zemědělců, zdůrazňuje levnější pracovní sílu a nižší cenu půdy v Česku. K nářkům zemědělců, že placením spotřební daně dotují Státní fond dopravní

infrastruktury, to mimochodem zdůrazňuje i aktuální analýza ministerstva, připomíná, že do fondu směřuje asi jen 9 % ze spotřební daně.

Z účetního hlediska je zajímavý poukaz na nesoulad mezi vývojem spotřeby nafty v rostlinné výrobě a množstvím nafty, na niž byl uplatněn nárok na vratku spotřební daně. Zatímco celková spotřeba stoupla v letech 2007 až 2012 o 4 %, zelená nafta nám nabobtnala o 10 %. K tomu přidejme, že osevní plocha v České republice se za uvedené období snížila –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní kolegyně, moc se omlouvám, že vás přerušuji, ale prosím všechny pány, aby si své záležitosti vyřešili mimo sál, aby vás paní poslankyně nemusela přerušovat.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Osevní plocha se v České republice se za uvedené období snížila ze 2,59 milionu hektarů na 2,48 milionu hektarů. Zemědělské stroje se navíc modernizují a více se u nich dbá na nižší spotřebu. Jak tedy vysvětlit nárůst spotřeby zelené nafty? Buď se podstatně rozšířila skupina zemědělců, kteří si o vratku žádají, nebo máme co dělat se skrytými daňovými úniky. Možné je samozřejmě obojí. Úniky přes zelenou naftu se neodhalují snadno. Od roku 2008 se vratky nevážou na spotřební normativy, zemědělci opírají své nároky o doklady o zakoupených pohonných hmotách a technické údaje o spotřebě. Nemusíme zrovna kopírovat Německo a zelenou naftu barvit. Objevily se i jiné návrhy, například na kontrolu prostřednictvím GPS na strojích a propočtu spotřeby.

Co tedy říct k tomuto návrhu závěrem? Postoj Andreje Babiše k zelené naftě se dá snadno ověřit. Ve webovém archivu České televize stále visí dva roky starý záznam z pořadu Máte slovo s Michaelou Jílkovou, při němž vyhroceně přerušoval skeptického předsedu Asociace soukromého zemědělství Josefa Stehlika a hlavně šéfa Svobodných pana Petra Macha, který Babišovi v pořadu trefně připomněl výdělečné kolečko Agrofertu. Při sklizni řepkových lánů si koncern vyžádá vratky na naftu a z plodin vyrobí rovněž dotovanou bionaftu, jejíž vyšší podíl v palivu současný ministr v roce 2010 proložboval přes mimořádné zasedání Poslanecké sněmovny. Jeho zdržení se hlasování o tomto návrhu ve vládě tedy vyznívá vskutku pokrytecky, stejně jako jeho mediální vyjádření o tom, že kolegové z ČSSD jsou neschopní, nerozumějí tomuto návrhu, a velmi vyhroceně v debatách v Událostech a komentářích obhajoval svůj postoj.

Myslím si, že všichni kolegové z ČSSD, kteří hlasovali pro pozměňovací návrh pana kolegy poslance Urbana, nejsou žádnými nováčky v této Sněmovně. Jsou to zkušení poslanci, kteří vědí, jakým způsobem Poslanecká sněmovna návrhy zákonů projednává. Vědí, v jakou chvíli mohou uplatnit jakoukoli připomínku k procesu

projednávání. Mohu se tedy velmi důvodně domnívat, že na těchto sedmnáct kolegů někdo během těch dlouhých večerů, skutečně nad nimi někdo klečel a velmi nevybíravým způsobem je donutil k tomu, aby změnili své stanovisko.

Je mi velmi líto pana kolegy poslance Šincla, kterého si vážím, za to, že tady před celým národem musel udělat něco, co zní dvouslovně a první slovo je užitečný.

Zelená nafta je nesystémový druh dotace, kdy je jedna skupina podnikatelů, osoby provozující rostlinnou prvovýrobu na vlastní nebo pronajaté půdě, zvýhodněna před ostatními skupinami podnikatelů, včetně ostatních podnikatelů v samotném sektoru zemědělství. Proto takový návrh já ani moji kolegové z ODS nemůžeme podpořit, přestože se domníváme, že snížení té spotřební daně by bylo zcela v pořádku, promítlo by se to mimochodem velmi pozitivně v nákupních cenách pohonných hmot policistů, Armády České republiky i u samotných podnikatelů. Ale bohužel, ten návrh takto koncipován není. Proto Občanská demokratická strana podpořila návrh pana poslance Urbana, ale nepodpořila návrh zákona jako celek.

Děkuji vám za pozornost a děkuji za to, že jsem dostala prostor vám svoje stanovisko tady přečíst. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Prosím dalšího v pořadí, pana poslance Zahradníka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přírodovědci v dávných dobách, když neuměli vysvětlit některé pro ně nepochopitelné jevy, použili takový termín horror vacui, strach ze vzduchoprázdna, který má příroda a kterým se snaží vakuum vyplnit. No a my se také tady dnes snažíme vyplnit nějaké sněmovní legislativní vakuum, vzduchoprázdno. Vy, koaliční představitelé, tak, že byste co nejrychleji chtěli tento pro vás nepříjemný prožluklý stav spláchnout, svým novým hlasováním ukončit a přejít k další věci. My samozřejmě musíme upozorňovat na tento stav. A já sám o to důrazněji, že jsem starý komunální politik.

Já jsem se stal zastupitelem v roce 1990 ve městě České Budějovice a také jsem byl osm let hejtmanem, a tak dobře znám tu komunální a regionální politiku. Na této úrovni hlasování o návrzích patří v podstatě k vrcholům, k nejvýznamnějším momentům jednání. Procedura závisí samozřejmě také na tom, jak je daná samosprávná jednotka velká, jak je ta obec velká. Na malých obcích, když chce starosta nějaký záměr prosadit, tak se musí nejprve se svými zastupiteli dohodnout, a když tu dohodu nemá, tak ten záměr musí předělat, upustit od něj, jít nějakou jinou cestou. Ve větších městech nebo na úrovni krajů se už hraje tak trochu ta velká politika koalice – opozice. Koalice přichází s návrhy, hlasuje se o nich a někdy se

stane, že ten návrh prostě neprojde. Třeba se někdy stane to, že koaličních zastupitelů je v sále málo a opozice, která často dobré užitečné návrhy podporuje spolu s koalicí, nechá ruce dole a nehlasuje. Ale tím to končí. Žádný druhý pokus jako ve skoku vysokém není. Musí se hledat cesta, jak tento dobrý návrh, nebo návrh, který koalice za každou cenu chce prosadit, schválit a navrhnout jindy, v jiné době, v jiném čase, třeba i v jiné konstelaci.

Vzpomínám si na takový příklad, kdy v zastupitelstvu Jihočeského kraje byl takto schválen kontroverzní návrh, který se týkal rozvoje Jaderné elektrárny Temelín. Tehdy pro něj, zřejmě omylem, hlasoval zastupitel za KSČM, ale tento návrh prostě byl schválen tím jeho jedním hlasem, trval, platil do té doby, než politická situace, věcná situace vyžádala jeho změnu. Ne že by někdo vstal a řekl: chci znovu hlasovat, já jsem se spletl. Tak to prostě v životě není.

Myslím si, že ti zastupitelé, ty tisíce zastupitelů, kdyby sledovali tento podle mého názoru opravdu trapný pokus vrátit situaci zpátky, vrátit se v čase, jako by se nic nestalo, a zkusit to znovu, tak by nás skutečně velmi adresně a správně kritizovali. A já se, dámy a pánové, k té kritice připojuji velmi důrazně. I kolegové z České strany sociálně demokratické jsou staří parlamentní praktici, kteří mají určitou hroší kůži a takovýto stav snesou. Ale komu se dívím a koho zejména kritizuji, jste vy, poslanci za hnutí ANO, kteří jste vstupovali do parlamentu s celou řadou řečí, jak tu parlamentní proceduru chcete měnit, jak chcete být jiní, noví. A najednou se připojíte k této nedůstojné komedii a budete znovu hlasovat, jako by se nic nestalo. Za to si vás se vši úctou dovolím adresně kritizovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Petra Bendla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, paní předsedající. I já bych chtěl poděkovat za možnost vystoupit, protože omezovat právo poslanců vystupovat nesvědčí o kvalitě demokracie, a já doufám, že je to naposledy, co jsme takovýto incident tady měli a že poslanci vždycky budou mít šanci se vyjádřit, samozřejmě v rámci zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, protože to není možné jinak. Myslím, že tím bychom vydávali o sobě navenek signál, že tady dochází k porušování demokracie, a já jsem přesvědčen o tom, že toto si nikdo nepřeje.

Chtěl jsem vystoupit s poznámkou, která se týkala vystoupení místopředsedy vlády pana Andreje Babiše, který v komentáři k předmětné novele nejprve říkal, že nesouhlasí s poslaneckým návrhem poslanců sociální demokracie, a argumentoval tím, že je zde neslučitelnost pozměňovacího návrhu se zákonem Evropské unie. Také

mluvil o negativním rozpočtovém dopadu, což u člověka, který o sobě tvrdí, že je pravicový, je zvláštní. Myslím, že bychom měli prostě snižovat, řeknu, výdaje občanů na fungování státu a uvnitř fungování státu bychom měli hledat všechny možné rezervy tak, aby ten stát byl levný a sloužil co možná nejvíce občanům.

A potom pan místopředseda vlády vystoupil, a to už si dovolím odcitovat: "Pan poslanec" – myšleno tedy pan poslanec Urban – "tady podpořil absolutně nezodpovědný návrh, že připravíme o 14 miliard státní rozpočet, které nasypete firmám, které distribuují pohonné hmoty." Já prostě nemohu neupozornit na rozpory, které v této větě jsou.

Ten první rozpor je oněch 14 miliard, protože všichni jsme byli svědky diskuse, kde místopředseda vlády říkal, že je tady rok stará analýza a žádná další, nová čísla nemáme, a zároveň v té debatě říkal, že občan neušetří vůbec nic.

Já chci jenom připomenout: Žádná aktuální analýza tedy neexistuje, ale zároveň platí stát prostřednictvím veřejné správy, prostřednictvím Policie České republiky, prostřednictvím práce hasičů, prostřednictvím správ a údržeb silnic a dalších a dalších institucí vynakládá obrovské částky na nákup pohonných hmot a v tomhle případě by také ušetřil. A stálo by za to vědět, jaký ten dopad je. Nezná-li ho ministr financí, je to smutné.

Myslím si, že je dobře, že jsme se pokusili něco takového udělat, protože na rozdíl od zelené nafty, kde opravdu není jasné, kolik nafty nalijeme do traktoru a kolik nalijeme do osobního auta a co se s tou naftou děje, je to téměř nezkontrolovatelné, tak tady v tomto případě platí rovný přístup pro všechny. Podpoříme tím nejenom zemědělce, ale v podstatě všechny instituce, občany, fyzické osoby, právnické osoby apod. A možná podpoříme růst ekonomiky. O tom jsem hluboce přesvědčený, proto jsem pro ten návrh hlasoval. A není v něm nic z toho zpochybňování, komu vlastně konkrétně pomáháme.

Protekcionalismus, kdy jednou nalití peněz firmám nevádí, protože jde o zelenou naftu, a zrovna v oblasti zemědělství, kde už ani nechci připomínat, kdo všechno zde byl v konfliktu zájmů jako člověk sedící v představenstvech Agrofertu a podobně, který by zde měl aspoň říct: Jsem v konfliktu zájmů a hlásím to, protože naše firmy budou čerpat v řádu desítek milionů korun zelenou naftu, přesto to podporuji. Myslím, že to tu zazníť mělo, a nezaznělo. Ale když se jedná o to snížit spotřební daň pro všechny občany bez rozdílu, tak tam už jsem zásadně proti a argumentuji podle mě zcela nevěcně. Myslím, že to tu zazníť mělo. Sáhnete si všichni do svědomí, jak to cítíte. Co se dělo kolem z hlediska procedury, to už bylo jenom navíc a určitě smutný pohled na nás z venčí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji a nyní prosím k mikrofonu pana poslance Bohuslava Svobodu.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, i já jsem velmi rád, že po hodinách diskusí na téma rozprava ano, rozprava ne, mám možnost teď promluvit. Důvody, proč si promluvit, jsou dva. Jeden je vyhodnocování procedurálního stavu v jeho vazbě na to, jestli v této zemi skutečně funguje demokracie jako taková. Druhý důvod je meritorně věcný, protože otázka zelená nafty, otázka snížení daně z pohonných hmot, to jsou otázky, které spolu opravdu meritorně souvisí, a je potřeba se tím zabývat.

Já souhlasím s tím, co tady zaznělo. Já jsem starý mladý komunální politik a také mám své zkušenosti s řízením města, s řízením zasedání zastupitelstva a nedovedu si představit, že by něco takového, co proběhlo tady, mohlo proběhnout na zastupitelstvu.

Problémy v této věci mám dva. Já jsem samozřejmě jako vy všichni ostatní složil slib poslance, který kromě jiného také předpokládá určité schopnosti etické a morální a zavazuje nás k tomu, abychom dodržovali to, co jsme svým voličům slíbili. Nedovedu tedy potom pochopit, jak je možné, že tady zazní věty, které evidentně říkají, že některý z nás nemluví pravdu. V kontradikci proti sobě stojí to, že slyšíme "já jsem mylně hlasoval", a proti tomu zaznívají hlasy "není možné, aby takovýto výsledek platil, my s tím potřebujeme něco udělat, protože to pro nás znamená ztrátu 14 miliard". Kde je pravda? Spletl se ten poslanec, nebo byl přinucen k tomu, aby se našel mechanismus jak změnit hlasování?

Vůbec nechci mluvit o tom, že slovo bezprostředně má skutečně jenom jeden filologický význam. Ale ptám se, jak se vybírá takový člověk, který se přihlásí k tomu, že řekne "já jsem mylně hlasoval", a řeší tím problém všech těch ostatních. Nehledě k tomu, že ten jeden hlas na výsledku hlasování vůbec nic nemění. To hlasování bylo prakticky ústavní většinou.

Druhá věc, která mi skutečně vadí jako poslanci, ale vadí mi to i jako občanovi této země, že předseda jedné strany řekne, že má v Poslanecké sněmovně 17 zmatených poslanců, kteří nevědí, co dělají, nevědí, pro co hlasují, nepřečetli si ten materiál, neseznámili se s ním, nevzali si čas na to, aby se s ním seznámili, a jsou prostě jenom zmateni. Kde je zodpovědnost toho poslance za to, co slíbil při svém při svém poslaneckém slibu? Jak je možné, že si dovolí být zmatený, neznat materiál, o kterém hlasuje? Jak si může dovolit dát hlas, když o tom nic neví? Měl se zdržet. Měl požádat o čas, aby si to rozmyslel. Ale rozhodně nemůže hlasovat. Takový poslanec neplní svůj poslanecký slib prostě proto, že nejedná zodpovědně vůči svým voličům.

To jsou ty věci, které jsem chtěl, aby zazněly, protože s takovými postupy já nesouhlasím. Šel jsem do politiky z velmi vážných důvodů, protože jsem byl přesvědčen o tom, že politiku je potřeba změnit, a najednou tady sedím a ta politika je horší, než byla předtím. A to mně vadí. Proti tomu budu vždycky mluvit. Vždycky budu chtít, aby to tady zaznělo, abych měl možnost toto říct.

Druhá věc, kterou chci říct, je otázka zelené nafty. Já jsem skutečně tak dostatečně dospělý, že pamatuji i barvený benzin, pamatuji topnou naftu. Všechny pokusy o to vytvořit nějakou preferenci něčeho nebo někoho vždycky skončí v kapse těch, kteří si to do nich umějí zasunout. Nikdy není možné takovéto věci dělat selektivně jenom pro jednu skupinu nebo pro jedno odvolání. To prostě nefunguje. Zelená nafta nefungovala přes všechny kontroly, které nám dělali za jízdy. To jsme museli zastavit a kontrolovali tatínkovi, jaký benzin má v autě. Všichni víme, jak se chodilo pro naftu, kdo měl diesela, tak si ho kupoval právě proto, že bude topná nafta. A všechny prostředky mizely někam jinam. A to samé při vši účtě k zemědělcům se bude dít tam. I mezi nimi budou ti, kteří tu zelenou naftu uplatňují ve svých dieselových osobních autech.

Druhá věc, která mi vadí, je, že v jednom zákonu děláme výjimku pro jednu věc, a na druhou stranu nechceme souhlasit s tím, aby se spotřební daň snížila. Pokud se sníží, bude to skutečně to, co je v tom státě spravedlivé, bude to pro všechny, nebude tam žádná preference. A tak jak už to tady zaznělo, odběr pohonných hmot ve státní sféře je obrovský. Bude to mít obrovský dopad na hospodaření všech těch, kteří ke své činnosti musí dopravní prostředky nebo stroje pracující na pohonné hmoty používat. Ale nejenom pro podnikatele, pro firmy, pro stát, pro armádu, pro policii, pro záchranky, ale i pro každého občana. A v tom já vidím to, jak bychom měli v této Sněmovně hlasovat. Měli bychom se snažit o to, aby zákony, které přijímáme, byly rovné a stejné pro všechny.

Neříkejte mi prosím, že ODS předtím říkala něco jiného. Já říkám to, co říkám teď. Říkám to za současný názor ODS. My jsme se poučili ze všech chyb, které proběhly, a ten názor je v této fázi naprosto jednoznačný a jasný. Chceme, aby se prostředky státu neutrácely zbytečně, chceme, abychom nezatěžovali své občany zbytečnými daněmi.

To je to, co jsem chtěl, aby tady zaznělo. A znovu dávám k úvaze všem, aby si zvážili, že prohlašovali nějaký zákon ústavní většinou a teď ho prohlašují hlasy koalice. Je to jenom ukáзка toho, že demokracie skutečně není úplně slušná holka. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Děkuji panu poslanci.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče Blažku, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já myslím, že my tu několik hodin, možná dnů diskutujeme o proceduře, jak mají vznikat zákony. A teď nepřicházím proto, abych to rozsuzoval. Tady zkrátka vzniká nějaká většina, která chce určitým hlasováním něco rozhodnout, a ten spor je a bude o to, zda byla zachována procedura. A myslím si, že bude dobré, aby někdo vyjasnil, co se v proceduře může a nemůže. To znamená, že já bych v tom svém vystoupení rád informoval o tom, jakým způsobem by měla vypadat ústavní stížnost, která, předpokládám, že v této věci bude dána. Musí být napsána šalamounsky v tom smyslu, aby nedocházelo k tomu, že bude nejistota v tom, jaké daně tento stát vybírá. To znamená, takováto ústavní stížnost by se měla zaměřit pouze na proces vzniku toho zákona a to není podle mě, a teď si to dovolím říct třeba i za kolegy z TOP 09, že není naším účelem, aby vznikala nějaká právní nejistota, jaké jsou daně, ale účelem takovéto ústavní stížnosti musí být, aby bylo do budoucna zcela zřejmé, co v tom procesu normotvorby možné je a co možné není.

To druhé, co se musí vyjasnit, je faktický stav, jaký jsme tady prožívali teď ty dva tři dny, kdy já patřím k těm, kteří nevěří na variantu, že došlo k běžnému zpochybnění hlasování, ale spíše mám za to, že došlo k situaci, kdy pan Babiš zatlačil na pana premiéra Sobotku, pan premiér Sobotka zatlačil na poslanecký klub ČSSD, a jsme v situaci, v jaké jsme. Ústavní soud, pokud ta ústavní stížnost vznikne, bude mít jedinou možnost, jak se dobrat objektivní pravdy, a to bude výslech všech členů klubu ČSSD, kteří budou muset veřejně vystoupit před Ústavním soudem a popsat průběh jejich poslaneckého klubu, který se konal ve středu. Chápu, že na tomto plénu mnozí poslanci z ČSSD v této věci nevystupují, neboť je to politicky zvolená nějaká taktika, ale u Ústavního soudu by měli a budou muset říci pravdu. Chci tady fěrově informovat, že pokud k té ústavní stížnosti dojde, myslím si, že by se mělo požadovat po Ústavním soudu právě toto, to znamená výslech všech členů klubu ČSSD, včetně na klubu přítomných ministrů a pana premiéra, protože jenom tak může Ústavní soud posoudit, zda tento zákon vznikl podle pravidel, či nikoliv.

Závěrem tedy: Ústavní stížnost nebude směřovat k vyvolání daňové nejistoty, ale povede k tomu, aby se zjistilo opravdu a objektivně, co že se to tady ty tři dny dělo. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Blažkovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Martin Plíšek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, chci říct, že jsem nováčkem v této Poslanecké sněmovně. A na druhou stranu doslova zírám, co se tady děje. Mám za sebou teprve druhý týden. V médiích jsme četli informace, že opozice chce obstruovat toto jednání Poslanecké sněmovny. Já musím dodat, že protahování této schůze je do této chvíle zásluhou vládní koalice.

Já bych se rád vyjádřil k proceduře schvalování tohoto sněmovního tisku. Nerozumím tomu, a je to podle mě flagrantní porušení ústavního pořádku, že o řádně schváleném zákoně, respektive o jediném pozměňovacím návrhu a následně samotném tisku, kdy byla možnost, a předsedající tady měl ještě slovo a slovo uděloval, ještě před udělením přestávky, byla možnost podat námítku proti hlasování. Toto se nestalo, klub sociální demokracie si vzal přestávku a tušíme asi, co se na tom klubu dělo. Po více než hodinové přestávce vystoupil pan poslanec Šincl a zpochybnil svoje hlasování. Já bych chtěl ocitovat článek 26 naší Ústavy: Poslanci a senátoři vykonávají svůj mandát osobně v souladu se svým slibem a nejsou přitom vázáni žádnými příkazy. My dnes při hlasování, pakliže k němu dojde, při opakovaném hlasování o témže návrhu zákona, to znamená, bude se tady rozhodovat znovu už rozhodnutá věc, znovu už schválený zákon, uvidíme, jestli se 17 poslanců sociální demokracie řídilo pokyny vedení sociální demokracie. A já tady vidím jednoznačný rozpor s článkem 26, kdy poslanci se mají řídit svým svědomím a nemají být vázáni pokyny. Protože pan poslanec Šincl vystoupil ne bezprostředně po tom hlasování, ale ve spojitosti s jednáním klubu sociální demokracie. To znamená, dá se dedukovat, že vystoupil na základě pokynů, které dostal od své vlastní politické strany. V tom se připojuji k panu poslanci Blažkovi, který zde hovořil již o podání té ústavní stížnosti. Já sám se k ní také připojím poté, co bude případně dokončen ten legislativní proces.

Čili já pokládám tento postup, a může tady kdokoliv říkat, že už se v minulosti stal, tak je to špatně v minulosti a je to špatně v současnosti. Přece není možné říkat – už se nám to jednou dvakrát stalo, ohnuli jsme Ústavu, ohnuli jsme zákony, říkáme občanům České republiky: procedury jsou na nic, zákony se mohou porušovat, jednací řád Poslanecké sněmovny se může porušovat, nálezy Ústavního soudu se mohou porušovat. Takže toto je samozřejmě špatně a já bych poprosil i sněmovní legislativu, aby se k této věci konkrétně vyjádřila. Dneska jsme si mohli přečíst stanovisko ředitelky Parlamentního institutu, která zpochybnila ten postup, který je tady navrhován. A za sebe říkám, a zřejmě i za kolegy z TOP 09, že se podepíšeme pod Ústavní stížnost, a měli by se pod ni podepsat další poslanci, protože skutečně bychom měli vědět, co je a není možné, protože by v budoucnosti mohlo dojít k samotnému zpochybňování principu parlamentní demokracie a způsobu schvalování zákonů v této zemi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Plíškovi. Další do diskuse je přihlášena paní poslankyně Putnová, po ní pan poslanec Kučera. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Dobré poledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. V minulých dnech jsme věnovali desítky minut tomu, abychom rozebírali proceduru a jednací řád Poslanecké sněmovny. Přesto tady nezaznělo něco, na co bych chtěla ráda upozornit, totiž fenomén, že se do Poslanecké sněmovny vloudil princip manažerského řízení. Šéf, v tomto případě pan vicepremiér Babiš, usiloval o výsledek hlasování, a když ten byl v rozporu s jeho záměrem, prosadil prostřednictvím sociální demokracie nové hlasování. Tak to funguje ve firmě. Ale tak to nefunguje a nemělo by fungovat v parlamentní demokracii.

Parlamentní demokracie má mechanismy, které jsou zdoluhavé, vyžadují trpělivost, vyžadují jednání, ale jsou právě proto z řady důvodů tak nekonformní proto, aby zabránily silovému a mocenskému prosazení názoru jedinců.

Chtěla bych se obrátit prostřednictvím pana předsedajícího na své kolegy ze sociální demokracie: Vy přece nejste zaměstnanci firmy. Vy přece nejste podřízení. Vy jste demokraticky zvolení zákonodárci, kteří se budou zodpovídat svým voličům. Alespoň jsem se do středy domnívala, že tomu tak je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Putnové. Dalším přihlášeným je pan poslanec Michal Kučera, po něm pan poslanec Korte. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Já děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se tady vyjádřil ke dvěma věcem, to znamená v první části k té samotné zelené naftě a potom v druhé části ke způsobu našeho projednávání tohoto bodu.

Důvody k zavedení zelené nafty jsou údajně dva. První bod je konkurence Evropské unie a dotovanost zemědělství v ostatních zemích, s čímž samozřejmě lze i souhlasit. Druhým důvodem je potom, že zemědělské stroje údajně nejezdí po veřejných komunikacích. Ten první důvod se dá samozřejmě řešit přímou dotací, to není důvod, abychom k tomu zaváděli nějakou barevnou naftu. Dovolte mi, abych se tady trochu blíže podíval na ten druhý důvod, to znamená to, že zemědělské stroje nejezdí po veřejných komunikacích.

Ony po těch veřejných komunikacích – ono se to zdá být celkem logické, až na to, že onu zelenou naftu využívají pouze zemědělci v rostlinné výrobě, například ti, kteří pěstují na svých nekonečných lánech dotovanou řepku. Proč by ale měli mít

zelenou naftu jen zemědělci? Stejný nárok na nižší daň by podle této logiky mohli vznést i lesáci. Pracují v lese, technika se většinou pohybuje po účelových komunikacích a nafta by se také mohla označovat jako zelená. Les je rozhodně zelenější než žlutá řepka. Slevu na dani by také mohli mít stavbaři. Stavební technika nevyjede na cestu, jak je rok dlouhý. A když vyjede, tak právě za účelem opravy dotčené cesty. Za opravu cesty by tedy mohli mít ještě další bonus. Stavební stroje totiž cesty neničí, ale paradoxně je opravují. Jen ta nafta už by asi nebyla zelená, ale možná šedá. Podle stejné logiky můžeme se bavit například o důlních strojích, které pracují například v lomech. Tam by ta nafta mohla být například černá. Nechci se domýšlet, kdo ještě všechno by mohl takto zvýhodněnou naftu požadovat a jakou by měla mít barvu.

Chtěl bych také poukázat na to, kdo o zavedení zelené nafty rozhoduje. Majitel Agrofertu Babiš, který si hlasováním o zelené naftě přihrál malou domů o velikosti několika desítek milionů korun. Ministr Babiš dokonce ten dotační cirkus přivedl k úplné dokonalosti. Na pole zaseje dotovanou řepku, z ní vyrobí ve svých chemičkách dotovaná biopaliva, aby je přidal do dotované zelené nafty, kterou nalije do svých zemědělských strojů, aby mohl opět zasít dotovanou řepku. (Potlesk z řad TOP 09 a ODS.) Tímto se tedy kruh uzavřel.

To je skutečný dotační cirkus, a někdo by mohl dokonce říct, že se ministr Babiš zdatně přisál na státní rozpočet. A bohužel musím říct, že takovou malou domů, i když podstatně menší, si přihrál doslova pro svou rodinnou firmu i ministr zemědělství Jurečka.

Teď bych se ovšem dotkl i hlasování a toho, co tady vlastně proběhlo v uplynulých hodinách. Vy jste svým hlasováním o zpochybnění hlasování poslance Šincla naprosto brutálně nabourali demokratický systém. Ne poslanec Šincl, ale ti, kteří svým hlasováním umožnili opakování druhého hlasování, tedy poslanci ČSSD, ANO a lidovci. Prohrálo se důležité hlasování – to, že jste umožnili opakování hlasování po více než hodině, znamená, že nyní tak můžeme zpochybnit v budoucnu jakékoli hlasování. Prohrálo se důležité hlasování o pár hlasů – nevěste hlavy, už tady máme precedens, stačí, když si po hlasování vezme předseda klubu hodinovou přestávku, během které může přesvědčit další poslance, aby hlasovali jinak, případně ještě rychle umožnit chybějícím poslancům, aby na hlasování dorazili, a tím na druhý pokus hlasování zvrátit. To, že důvodem nového hlasování je chybné rozhodnutí hlasovat pro zákon, dokonce potvrdil premiér Sobotka i ministr Babiš.

Víte, mě by v tuto chvíli zajímalo, jak se na celou věc dívají ony protikorupční fondy, Transparency International a ostatní občanskí aktivisté. Protože to, co se tady ve středu na jednání Sněmovny stalo, je naprosto brutální pošlapání demokratického procesu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným je pan poslanec Korte. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Po něm pan poslanec Fiedler.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem, upřímně řečeno, docela rád, že jsem zde nemohl včera vystoupit, protože z této diskuse na to, co zde zaznělo, mohu velmi dobře navázat, respektive na to odkázat, zejména na to, co řekl poslanec kolega Bendl a především paní kolegyně Putnová a nyní můj předřečník kolega Kučera.

Chci předeslat, že debata o tom, zda zavést, či nezavést zelenou naftu je debata politicky naprosto relevantní. Je to rozhodnutí, zda preferovat jistou skupinu podnikatelů na úkor všech ostatních či na úkor jiných. A je to rozhodnutí politické. Podobně jako je legitimní politické rozhodnutí třeba zavést pozitivní diskriminaci jistých občanů České republiky na úkor všech ostatních, pro které je to negativní diskriminace. Podobně jako zavést třeba nějaké genderové kvóty, které diskriminují příslušníky onoho negenderu a v posledku se obracejí proti těm, kterým se mělo nějakým způsobem pomoci. To jsou všechno otázky politické, v nichž se patrně tato část Poslanecké sněmovny s touto částí neshodne, ale je to legitimní.

Problém této normy ovšem leží někde jinde. To není problém věčný a politický, ale je to problém morálky. Předložený návrh je hluboce amorální, a to především a zejména a naprosto vinou osoby předkladatele. O co jako vlastně jde? Co teď tady máme schvalovat? No přece to je zřejmé! Přihrát zelenou naftičku Agrofertu, jehož majitelem je ministr financí pan Andrej Babiš vulgo Bureš. My, TOP 09 a Starostové, jsme od začátku existence této vlády mluvili o tom, že pan ministr financí je v kolosálním, gigantickém střetu zájmů, který nemá v dějinách parlamentarismu obdoby. A nyní se prosím tento střet zájmů ukazuje ve své plné nahotě. Aby bylo jasné, co ten přírůstek znamená, tak pro levou část spektra – marxistickým žargonem se tomu říká, že se zmaterializoval. (Smích z řad TOP 09 a ODS.)

Dámy a pánové, dle mého mínění se jedná o naprosto evidentní zneužití pravomoci ústavního činitele, který svým jednáním se snaží získat prospěch. (S důrazem:) A já proto vyzývám státního zástupce pana Ištvána, aby se vzbudil. (Potlesk z řad TOP 09 a ODS.) Já vyzývám orgány činné v trestním řízení, aby začaly bezprostředně – to znamená okamžitě – jednat. Já vyzývám ministra vnitra, který tady seděl a nyní tady není, pokud má snad Policie České republiky zašpuntované uši, aby požádal policejního prezidenta, aby si je odšpuntovali. Já vyzývám paní ministryni Válkovou, ministryni spravedlnosti, aby vzbudila státní zastupitelství. A poněkud smutnou výzvu mám k těm voličům strany ANO, kteří naletěli na heslo řídit stát jako firmu. Prosím, probudte se a uvědomte si, co to znamená. Ano, pan Babiš chce řídit

stát jako firmu, ale zapomněl vám říci, že to znamená, řídit svůj stát jako firmu. (Potlesk z řad TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kortemu. Dalším přihlášeným je pan poslanec Fiedler, po něm pan poslanec Černocho.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré poledne, kolegové a kolegyně. Já bych tedy tady krátce vystoupil v této diskusi. Chtěl bych říci to, co už tady několikrát zaznělo. Potvrdit, že se k tomuto přidáváme. Že odmítáme tento postup, který tady je navrhován. Tento postup, který je na hranici ústavnosti. Nesouhlasíme s tím. My jsme do politiky nešli proto, abychom tady to, co už také zaznělo, že něco podobného se v minulosti stalo, tak my to v té nové Poslanecké sněmovně nehodláme akceptovat, nehodláme se k tomu připojit nebo respektovat tento postup.

Chtěl bych se tady zeptat prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Šincla, aby se jasně vyjádřil k tomu, zda odmítl nabídku k tomu, zda chce vystoupit, jaký byl důvod, proč odmítl, když byl na to tázán, zda chce vystoupit, nebo ne. A potom bych také rád od něj slyšel odpověď na to, proč po tom hlasování svítilo, že se hlásí k faktické poznámce. My poslanci všichni víme, jak se to stává, že když některý z poslanců hlasuje, že se zdržuje hlasování, což tedy, aby se s tím obeznámila veřejnost, tak je to možné dvěma způsoby. Jednak, že nezmáčkne žádné tlačítko, anebo že zmáčkne tlačítko s křížkem "zdržuji se hlasování". A často se stává, že tohle tlačítko, tento signál potom zůstane svítit, jako že se hlásí k faktické poznámce, na což byl posláno po průběhu tohoto hlasování dotázán předsedajícím schůze, zda se tedy hlásí k faktické poznámce, nebo zda to byl omyl a má tuto přihlášku smazat. Čili já bych od pana poslance Šincla na toto rád slyšel odpověď.

Poslanecký klub hnutí Úsvit se odmítá účastnit na případných dvou nových hlasováních. Odmítáme legitimizovat toto nové hlasování. Opustíme Poslaneckou sněmovnu. A potom, jak toto hlasování proběhne a co se bude odehrávat dále, po poradě poslaneckého klubu zvážíme, zda se i my nepřipojíme k té ústavní stížnosti, což v tuto chvíli nevylučujeme.

A ještě bych na závěr řekl jednu věc, že je velmi smutné, když už tato Sněmovna schválila něco, co by občané uvítali, tak že to bylo omylem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec Černocho, po něm pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoš: Dobrý den, dámy a pánové, já také chci poděkovat za možnost vystoupit. Nechci řešit správnost nebo nesprávnost zákona, který se tady projednával, protože to se určitě řešit dá, ale musím říct, že je smutné, že právě místo toho, aby se řešilo, jestli zákon je správně, nebo není správně, tak se tady řeší věc, která mně osobně přijde jako komedie. Protože, nezlobte se na mě, rád bych věděl, kolik lidí v této sněmovně a kolik lidí, kteří to sledovali v novinách nebo venku, věří tomu, že ve chvíli, kdy se stalo to, co se stalo, tak přijde kolega Šíncel a řekne: Já jsem se spletl a je to opravdu tak. Opravdu by mě zajímalo, kolik lidí tady věří, že to takhle bylo, že to prostě nebylo účelové.

A i když to možná byly praktiky nebo jsou to praktiky, tak myslím si, že ve chvíli, kdy se řeší, jakým způsobem funguje celé toto volební období, že situace se zlepšuje, že lidem se má ukázat, že morálka má stále svoje místo, a to teď myslím zcela vážně, tak takováhle komedie rozhodně není návodem na to, jak se to má dělat. Protože ve chvíli, kdy něco není tak, jak my si to představujeme, tak si to prostě dáme ještě jednou, tak mi to nepřijde jako demokratický postup, jako postup, který se tady neustále proklamuje, že všechno má být tak, jak to má být podle řádu.

Takže ještě jednou bych se chtěl jenom zeptat, jestli opravdu všichni věříte tomu, že to nebylo účelové a že se v této chvíli pouze neohýbal jednací řád Poslanecké sněmovny. Děkuji. (Potlesk z lavic Úsvitu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Černošovi. Dalším přihlášeným je pan poslanec František Vácha. Po něm s přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Vážení spoluobčané, tato Sněmovna, respektive její koaliční část, se rozhodla porušit zákony této republiky! Zákony, které sama tvoří a podle kterých vy se musíte řídit! Z tohoto místa vás prosím, neříd'te se příkladem této koaliční části naší Sněmovny. Prosím, dodržujte dál naše zákony! Prosím vás, zůstaňme alespoň díky vám dál právním státem. (Hovoří hlasitě, naléhavě. Z levé strany sálu: "Slyšeli jsme slovo boží." Řečník si svléká sako.)

Jsem absolutně znechucen jednáním této části naší Sněmovny. Já zákony tak jako vy porušovat nehodlám. Takže pokud si to prohlašujete... (V sále je rozruch, řečník si sundává kravatu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já bych dále radši nepokračoval.

Poslanec František Vácha: Oznamuji vám, že se na protest dál odmítám účastnit hlasování během dnešního jednání. Pokud si to prohlašujete, už si vás dál nemohu vážít.

Punk is not dead! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. S přednostním právem pan předseda Občanské demokratické strany Petr Fiala. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se rád ještě dvěma poznámkami vyjádřil k postoji Občanské demokratické strany jak k obsahu toho zákona, tak bych rád oznámil to, jak se zachováme při hlasování, které bohužel asi nastane.

Pokud jde o obsah zákona, je pravda, že Občanská demokratická strana hlasovala pro pozměňující návrh pana kolegy Urbana, ale hlasovala taky proti celkovému znění sněmovního tisku 215. Není v tom žádný rozpor a není v tom žádná naše snaha zkomplikovat situaci vládní koalici, zasít rozpor do řad sociální demokracie nebo něco takového. My jsme tak rozhodovali proto, že jsme přesvědčeni, že takový postup je věcně správně. Zelená nafta a myslím, že přesvědčivě to tady vyjádřili moji kolegové, je neoprávněná výhoda pro některé. A když se podíváte, jak byla zelená nafta čerpána, tak to uvidíte jednoznačně. Zaklínáte se tady zemědělci, ale 42 % zemědělců, především ti drobní, nedokázali, nemohli, nechtěli této údajné výhody vůbec využívat, takže je to výhoda pro některé zemědělce a především pro velké zemědělské podniky. A proto Občanská demokratická strana nemůže pro něco takového hlasovat.

Jiná věc je návrh pana poslance Urbana na snížení spotřební daně pohonných hmot. Já na rozdíl od pana premiéra Sobotky si myslím, že pan poslanec Urban ví, o čem mluví, a ví, co navrhuje. Vždyť byl, to bych si jenom dovolil připomenout, za sociální demokracii také ministrem průmyslu a obchodu. Ten návrh není neuvážený, ten návrh je velmi rozumný a je věcně správný. A mimochodem, pokud byste nás chtěli obviňovat z účelovosti našeho jednání, tak vám připomenu, že jsem to byl já, kdo jako alternativu k zelené naftě, hned když jsme to začali projednávat, navrhoval jako lepší řešení snížení spotřební daně u pohonných hmot. Takže my jednáme v této věci naprosto konzistentně.

Mimochodem, já jsem také zaznamenal výrok pana předsedy vlády Sobotky, že poslanci sociální demokracie nerozuměli té věci, nevěděli, o čem hlasují. Tak mi dovolu, abych těm poslancům sociální demokracie, ale i všem ostatním, kteří to nevědí, něco ke spotřební dani u pohonných hmot řekl.

Cena pohonných hmot na čerpací stanici v sobě zahrnuje jak cenu produktu, spotřební daň, daň z přidané hodnoty, tak samozřejmě také distribuční marži. A teď – a to doufám zpozorní ti poslanci levicové vládní koalice, kteří se prohlašují za pravcové – ta spotřební daň hraje následující roli: Jestliže mám konečnou cenu benzinu 36 korun, tak spotřební daň tvoří zhruba 13 korun, daň z přidané hodnoty něco přes 6 korun, daň celkem 19 korun a cena bez daně z těch 36 korun je 17 korun. Takže když si to spočítáte, tak daň z ceny benzinu tvoří více než polovinu, tedy zhruba 53 %. A to snad uznáte, že není až takový problém a že je vlastně správně udělat to, co navrhl pan poslanec Urban, a tu spotřební daň snížit.

Není ani pravda, že když to provedeme, a tím zas argumentoval pan ministr financí, tak se nesníží koncová cena. Podle všech výpočtů se koncová cena sníží, a to z mnoha důvodů.

Současně také není pravda, že dopad na státní rozpočet by byl nějakých 14 mld., nebo kolik tady říkal pan ministr financí, když současně přiznal, že není žádná analýza. Tak jestli jsme schopni uvažovat jako ekonomové jenom tak, že si uděláme prostý propočet, nemáme ale analýzy, nejsme schopni zohlednit další faktory, tak to se na mě nezlobte, to pak opravdu nejste na svých místech. My přece musíme zohlednit další faktory, které ta snížená cena vyvolá. Uvědomme si, že Česká republika má např. poměrně značně hustou síť čerpacích stanic, takže bude existovat nebo existuje konkurence, která povede k tomu, že se ta koncová cena bude tlačit dolů. Výpadek z příjmů státního rozpočtu se nedá prostě takto jednoduše odhadnout, protože nižší náklady na pohonné hmoty se mohou projevit v ceně dalších produktů, které jsou třeba ovlivněny vysokými náklady na dopravu. Některé argumenty, které musíme zohlednit, tu také zazněly: nižší výdaje státu, nižší výdaje dopravců, nižší výdaje Českých drah. To všechno bude hrát roli.

A například podle studií, které máme k dispozici, třeba studie Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické, říká, že procentní snížení ceny pohonných hmot jako důsledek zvýší spotřebu o více než jedno procento. Takže vůbec není pravda, že by ten přímý dopad snížené spotřební daně u pohonných hmot byl 14 mld. korun, jak se nám tady snažil rychle říct pan ministr financí.

Tolik k obsahu toho zákona. Já doufám, že teď už i poslanci sociální demokracie rozumějí tomu, o čem budou hlasovat. Že vědí, jakou roli hrají daně u ceny benzinu a ceny nafty, a že už je nebude pan premiér podezřívát z toho, že by nebyli na svých místech.

Dovolte mi ještě, abych objasnil následující jednání členů poslaneckého klubu Občanské demokratické strany. Dámy a pánové, my jsme tuto situaci nezavinili. My tady neobstruujeme, my neděláme komplikace. Ty komplikace děláte porušováním pravidel jednání vy. To je strašně důležité, abyste si uvědomili. Jestli tu někdo

obstruuje, tak je to vládní koalice svým porušováním pravidel hry a jednacího řádu Sněmovny.

My nemůžeme za to, že pan premiér Sobotka neřídí ani vládu ani svůj poslanecký klub. To je jeho problém, ze kterého nás neobviňujte. A protože my nesouhlasíme s tím, aby probíhalo další hlasování, my jsme přesvědčeni, že se další hlasování prostě konat nemá, tak z tohoto důvodu se poslanci Občanské demokratické strany nezúčastní hlasování ani o pozměňovacím návrhu ani o zákonu jako celku. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane předsedo. A ještě o slovo požádal pan poslanec Koniček.

Poslanec Vladimír Koniček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, mně to nedalo a po moralistických vystoupeních zástupců TOP 09 jsem se podíval do stenozáznamu a našel jsem své vystoupení z 1. září 2011 ve 14.30. Tehdy jsem řekl: "Vážená paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dnes před polední přestávkou proběhlo ve 12.48 hlasování číslo 23. Návrh nebyl přijat a kolegyně Pecková zpochybnila hlasování s tím, že na sjetině má křížek, ale hlasovala ano. Po zhlédnutí záznamu kamer číslo 3 a 6 z výše uvedeného času konstatuji, že v době hlasování paní poslankyně Pecková nebyla přítomna v jednacím sále Poslanecké sněmovny. Žádám, aby se tím zabývaly příslušné orgány Poslanecké sněmovny." To bylo v minulém volebním období. Tak prosazovala své zájmy bývalá koalice. (Větší potlesk zleva a části středu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci a nyní tedy přistoupíme k proceduře, která bude znamenat, že vzhledem k tomu, že jsme vyhověli námítce pana poslance Šincla proti hlasování číslo 65 a 66, budeme tato hlasování opakovat.

Registruji ještě žádost pana poslance Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, vznáším námítku proti postupu předsedajícího schůze. Po tom hlasování bych ještě technicky poprosil, aby nám byl dán několikavteřinový prostor, abychom mohli odejít – samozřejmě mluvím teď za TOP 09 – z hlasovacího sálu, protože tohoto černého pátku demokracie se účastnit nebudeme. Lenin kdysi řekl, že pravda je třídní, tak si tu svoji babišovsko-sobotkovskou pravdu odhlasujte vy. Děkuji. (Ozývá se pár nesrozumitelných námitek z pléna.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Registruji námitku proti postupu, který jsem oznámil. O této námitce rozhodneme hlasováním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s námitkou pana poslance Laudáta proti postupu předsedajícího, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 72, přihlášeno je 154, pro 34, proti 74. Námitka přijata nebyla.

Budeme tedy opakovat hlasování 65. Všechny vás odhlásím, prosím o novou registraci. A jakmile se ustálí počet poslanců na tabuli, nechám hlasovat, a vyhovím tedy i žádosti pana poslance Laudáta, aby měli možnost opustit Poslaneckou sněmovnu. (Poslanci TOP 09, ODS a většina poslanců Úsvit opouští jednací sál.)

(Po chvilce.) Počet přítomných poslanců na tabuli se ustálil a budeme tedy hlasovat.

Byla vznesena námitka proti hlasování číslo 65, což bylo hlasování o pozměňovacím návrhu pana poslance Urbana. Budeme tedy o tomto pozměňovacím návrhu hlasovat ještě jednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Urbana, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 73, přihlášeno je 111, pro 26, proti 62. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní bychom tedy opakovali hlasování číslo 66, což je hlasování o celém návrhu zákona.

Jenom ještě přečtu ono usnesení, o kterém se hlasovalo: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 215."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto usnesením, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 74, přihlášeno je 113, pro 109, proti nikdo. Konstatuji, že toto usnesení bylo schváleno.

Registruji žádost pana poslance Sklenáka o vystoupení.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dámy a pánové, já si dovolím vystoupit s procedurálním návrhem, abychom v souladu s § 95a odsouhlasili, že po zbytek této mimořádné schůze budou jednacími dny pro třetí čtení i úterý a čtvrtek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. To je procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Zahajuji hlasování – (Do sálu vbíhají poslanci ODS a TOP 09, nesouhlasně gestikulují a křičí: Ne!!!) – a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu? (Pobavení a potlesk v řadách ČSSD a ANO.)

Hlasování má číslo 75, přítomných 112, pro 75, proti 10 a já konstatuji, že tento návrh byl přijat.

A mám zde žádost pana poslance Stanjury. Prosím o klid a prosím pana poslance Stanjuru, aby se ujal slova.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Byli jsme svědky neřer jednání. Je to nečestné a nesporné a pan předseda si pak stěžuje, že na něj útočíme. Myslím, že jsme vám jasně řekli na politickém grémiu, když jsme udělali dohodu, že se vrátíme ihned po hlasování. Než jsme se vrátili, tak jste to rádoby vtipně... (Z řad ČSSD: Nebylo to bezprostředně.) Nebylo to bezprostředně, já souhlasím, nebo bylo to bezprostředně, na rozdíl od té středy – jste využil situace a myslíte si, jak jste si pomohli. Já bych poprosil své kolegyně a kolegy, aby mi časem přinesli minerální vodu. Nedělám to rád, ale udělat to musím.

Myslím, že to, co předvádí pan předseda na této schůzi, nebo tento týden, abych byl přesný, opravdu překračuje meze, a každá akce vyvolává reakci, jak jsme se učili mnozí na základní škole. A protože směřujeme k tomu, abychom přijali špatný zákon o státní službě... (Poslanec Bendl přinesl k řečníšti láhev s vodou.) Děkuji. Mnozí z nás znají britský seriál Jistě, pane ministře!, který popisuje neduhy, když se takový zákon napíše špatně. Sice vtipně, ale skutečně neduhy. Ale protože jsem se nestačil zeptat všech poslanců a poslankyň, zda toto vynikající dílo znají, tak jsem se rozhodl, že vás s ním seznámím.

Začneme poznámkou editorů. To jsou ti, kteří editovali návrh této knihy, která má dva díly. Editoři říkají: Úvodem je třeba říct pár poznámek o tom, jakých zásad a postupů – a to v dnešním dni je mimořádně potřebné – jakých zásad a jakých postupů jsme použili, když jsme zkracovali mnohasvazkové deníky Jamese Hackera s miliony slov do jednoho relativně krátkého díla. Takže díky laskavému přístupu editorů nebudu číst mnohasvazkové deníky Jamese Hackera, to dílo má pouhé dva díly díky jejich obětavé činnosti.

Musíme se vrátit do okamžiku, kdy si James Hacker začal vést deník od chvíle, kdy se stal členem kabinetu, což v České republice znamená, že se stal členem vlády, abychom si přiblížili ty politické reálie. Svě záznamy diktoval do kazetového magnetofonu, občas den po dni, častěji ale během víkendů, které trávil ve svém

volebním obvodu, což mnozí z nás znají. My travíme ve volebním obvodu nejenom vikendy, ale i pondělky, kdy, jak víme, Poslanecká sněmovna nezasedá.

Poprosil bych pana předsedu, aby mi zjednal pořádek v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane předsedo. Prosím všechny poslance a poslankyně, aby zaujali svá místa v jednacím sále. (Hlásí se více poslanců o slovo.) Já vás registruji... Aha! Pane předsedo, jenom je zde žádost o zpochybnění hlasování.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tomu určitě vyhovím, protože mám přednostní právo. Já si tu vodu zatím tady nechám a samozřejmě v této chvíli tedy skončím, umožním, aby někdo, kdo chce podat námitku, ji podat mohl, a po případném hlasování bych se k řečníšti vrátil. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan poslanec Černocho.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji za slovo. Já bych chtěl, dámy a pánové, zpochybnit hlasování, protože během hlasování jsem se snažil zasunout hlasovací kartu, je to určitě zaznamenáno i na kamerách, a hlasovací zařízení nefungovalo. Děkuji. A přijde mi to absolutně nemorální!

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. (O slovo se hlásí posl. Benda.) Rovněž k hlasování? Prosím, pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Prosím, žádám, aby pan předsedající prohlásil hlasování za zmatečné, protože dobře ví, že jsem vstoupil do sálu a žádal jsem o odhlášení. Na to má každý z poslanců právo. Vždycky to tady bylo respektováno! Mával jsem kartou na pana předsedajícího, že žádám o odhlášení. Nestalo se! To pokládám za takový faul, že to pokládám za absolutně za hranou, a prosím pana předsedajícího, aby opravdu zvážil, jestli chcete v této dikci pokračovat. Pak budeme mít opravdu asi každý den nalité minerálky do hlasovacího zařízení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, já to registruji. Nicméně padla zde námitka proti hlasování. (Hlásí se posl. Koníček.) Rovněž s námitkou? Tak ještě další námitka. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, já bych vás poprosil, abyste to hlasování, které bylo předtím, než vstoupili do sálu v té pravé části, prohlásil za zmatečné, protože ono nemá žádný výsledek. Pan poslanec Sklenák sice požádal, aby hlasovacími dny byly úterý a čtvrtek, ale jednací řád přímo říká o vyčlenění jiných hodin, pro vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhů zákonů, a žádný takový návrh na vyčlenění jiných hodin nepadl, tak vlastně to hlasování bylo zmatečné už ze základu. (Potlesk poslanců KSČM, ODS a TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl připomenout, že pan předseda Hamáček ví, že na vyčlenění jiných hodin a jiných dnů vznesly dva kluby veto. Nevím, jestli se budeme zkoušet co deset minut. To byla taktika, kterou uplatňoval David Rath v roce 2011, jestli vám to připadá vtipné. To veto prostě platí. Platí, platí, platí! A když se udělá politická dohoda o tom, jak bude probíhat hlasování, tak ji prosím dodržte a nevyužijte toho, že jsme se dohodli. My jsme byli v předsáli, tak jak jsme ohlásili, nikam jsme ze sněmovny neutekli, a než jsme se stačili vrátit, tak vy rádobý vtipně jste si něco odhlasovali! Podotýkám, že minimálně dva poslanecké kluby, a já je jmenuji, Občanská demokratická strana a TOP 09, vznášejí veto na to, aby se jednalo v jiných než vyčleněných hodinách ve třetím čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vidím celou řadu dalších přihlášených, já to zjednoduším. Prohlašuji ono hlasování za zmatečné. (Potlesk v pravé části sálu.) Vzhledem k tomu, že... Pan místopředseda Sněmovny se hlásí. Prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, já nevím, na co jste byli v předchozích volebních obdobích zvyklí, ale tohle skutečně není politická kultura, na které se KDU-ČSL chce podílet, a z toho důvodu si bereme tři čtvrtě hodiny přestávku na poradu klubu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já přeruším jednání Poslanecké sněmovny do – máme vyčleněno dnes do 14 hodin a vzhledem k tomu, že ono hlasování bylo zmatečné, tak platí dohoda předsedů klubů, to znamená, sejdeme se zde ve středu v 10 hodin a do středy do 10 hodin přerušuji schůzi Sněmovny.

(Jednání skončilo ve 12.49 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
30. července 2014
Přítomno: 162 poslanců

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všichni vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Chtěl bych vás informovat, že já hlasuji s kartou číslo 6 a pan poslanec Rykala s kartou číslo 9. Další oznámení v této věci nemám.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešní jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Petr Adam – pracovní důvody, pan poslanec Vojtěch Adam – zdravotní důvody, paní poslankyně Adamová – zdravotní důvody, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová – osobní důvody, pan poslanec Bezecný – osobní důvody, pan poslanec Beznoska – osobní důvody, pan poslanec Blažek – osobní důvody, pan poslanec Fiedler – osobní důvody, pan poslanec Havíř – pracovní důvody, pan poslanec Horáček – osobní důvody, paní poslankyně Chalánková – osobní důvody, paní místopředsedkyně Jermanová od 11 do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Klaška – rodinné důvody, pan poslanec Koskuba – zdravotní důvody, pan poslanec Kostřica – pracovní důvody, pan poslanec Kučera – osobní důvody, paní poslankyně Matušovská od 10 do 13 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Nekl – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – rodinné důvody, pan poslanec Ondráček – osobní důvody, pan poslanec Rais – pracovní důvody, pan poslanec Sed'a – rodinné důvody, paní poslankyně Semelová – rodinné důvody, paní poslankyně Strnadlová – zdravotní důvody, pan poslanec Šenfelfeld – osobní důvody, pan poslanec Toufar – osobní důvody, paní poslankyně Váhalová – osobní důvody, pan poslanec Zavadil – osobní důvody, pan poslanec Voska – rodinné důvody, paní poslankyně Zelenková – rodinné důvody, pan poslanec Ženíšek – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Němeček z pracovních důvodů a paní ministryně Válková rovněž ze zdravotních důvodů.

Budeme pokračovat dalšími body schváleného pořadu schůze, pokud se nikdo nehlásí. Pan předseda Faltýnek, prosím. Prosím o klid, předpokládám, že pan předseda Faltýnek vystoupí s nějakým návrhem.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno. Omlouvám se, bude to velmi stručné. Chtěl bych poprosit váženou Sněmovnu, jestli bychom mohli dnes jednat do 15 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Hlasovali bychom tedy o tom, že Poslanecká sněmovna pro dnešní den vyčlení pro třetí čtení dobu od 10 do 15 hodin. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Faltýnka, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 76. Přihlášených 126, pro 111, proti 6. Tento návrh byl přijat.

Pan premiér hlasuje s kartou číslo 10.

Nyní můžeme přistoupit k bodu číslo 23.

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 208/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš, stejně tak jako zpravodaj rozpočtového výboru.

V poznámkách mám zde uvedeno, že v tomto bodu jsme se dostali pouze tam, že byla žádost o přestávku, takže neměl pan ministr ani pan zpravodaj možnost vystoupit. Ptám se, zda má buď pan ministr nebo pan zpravodaj zájem vystoupit? Jinak bych otevřel rozpravu.

Poprosím pana zpravodaje a potom můžeme pokračovat v rozpravě. Prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi jen zopakovat, že vládní novela zákona o spotřebních daních, sněmovní tisk 208, se týká primárně zvýšení sazeb spotřebních daní na tabákové výrobky. Je nutné zdůraznit, že toto zvýšení je nutné kvůli dosažení minimálního zdanění cigaret vyplývajících ze závazku České republiky vůči Evropské unii ve výši 90 eur na tisíc kusů cigaret.

V rámci druhého čtení nebyl navržen žádný návrh na zamítnutí, ale zato bylo přeloženo celkem 23 pozměňovacích návrhů. Abych předešel případným omylům při

hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích, dovolu mi stručně přiblížit, čeho se dané pozměňovací návrhy – ještě před přednesením návrhu procedury – týkají.

Pozměňovací návrh A. Jde o pozměňovací návrh rozpočtového výboru, který řeší regulaci předzásobení cigaretami.

Pozměňovací návrh B. Jde o pozměňovací návrh rozpočtového výboru, který řeší regulaci předzásobení cigaretami a je zcela shodný s pozměňovacím návrhem A. Pardon – jde o pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který je zcela shodný s pozměňovacím návrhem A.

Pozměňovací návrh C. Jde o můj pozměňovací návrh, který je alternativní pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu A a B. Opět se týká regulace předzásobení. Tento pozměňovací návrh vznikl ve spolupráci s Ministerstvem financí na základě usnesení rozpočtového výboru.

Pozměňovací návrh D. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Rykala. Týká se tabáku do vodních dýmek.

Pozměňovací návrh E1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Fiedlera. Týká se problematiky prodeje tabákových listů a s tím souvisejících snah některých prodejců o únik před platbou spotřební daně. Pozměňovací návrh ovšem odpovídá současném znění ustanovení § 101 odst. 6 zákona o spotřebních daních. Správce daně je o tomto tabáku informován a může již dnes toto ustanovení u tabákových listů uplatnit.

Pak bylo předloženo několik pozměňovacích návrhů, jejichž společným jmenovatelem je ve srovnání s návrhem Ministerstva financí především snížení pevné sazby a na druhou stranu zvýšení minimální sazby na cigarety. Nicméně s jednotlivými pozměňovacími návrhy jste se mohli již seznámit v písemné podobě, která vám všem byla rozdána na stůl. Stručně je jen zopakují.

Jde o pozměňovací návrh E2 a E3 od pana poslance Fiedlera. Jde o dvě procentní sazby daně – 27 % a 25 %. Účinnost druhé sazby, té snížené procentní sazby, je navržena od 1. 1. 2016.

Potom jde o pozměňovací návrh F. Předkladatelem je pan poslanec Urban. Zde navrhuje ponechat procentní sazbu daně na 27 %, snížit pevnou sazbu daně o jeden haléř na 1,28 koruny za kus a minimální sazbu daně na 2,38 koruny zvýšit o jeden haléř ve srovnání s návrhem Ministerstva financí. U tohoto pozměňovacího návrhu mi dovolu poznamenat, že tento předložený pozměňovací návrh je z předložených pozměňovacích návrhů nejbližší vládnímu návrhu a liší se jen do segmentu cigaret.

Potom je zde pozměňovací návrh G1, předkladatelem je vážený pan poslanec Stanjura, kde navrhuje snížení procentní sazby spotřební daně na 1 %. Potom

upravuje tzv. pevnou sazbu daně na 2,4 koruny za kus a minimální sazba na cigarety zde v tomto návrhu G1 není stanovena.

Potom máme pozměňovací návrh G2, kde je opět autorem vážený pan poslanec Stanjura. Jde o cigarety a doutníky stejné sazby a termíny jsou jako u E2 a E3, jde o postupné sblížování. Jiná sazba pro ostatní tabák ke kouření a jemně řezaný tabák v ruční výrobě cigaret.

Potom tady máme sadu pozměňovacích návrhů od autora váženého pana poslance Koskuby. Jde o pozměňovací návrh H1, kde procentní sazba je stejná jako u ministerského návrhu, to je 27 %. Nicméně pevná sazba je zde navržena jako 1,28 koruny za kus, a minimální sazba je stanovena nebo navržena jako 2,38 koruny za kus. Oproti H2, opět pan Koskuba, který je stejný jako H1, pouze s vyšší sazbou pro jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret. A potom máme H3, kde je opět autorem pan poslanec Koskuba, který je stejný jako G2, pouze s jinou sazbou pro jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret. Nicméně potom následuje H4, kde opět navrhovatel pan poslanec Koskuba, který je stejný jako H3, pouze s jinou sazbou pro jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret. Potom je H5, kde je opět navrhovatelem pan poslanec Koskuba, kde je procentní část stanovena na výši 27 %, přičemž pevná část by se od 1. 1. 2016 zvedla z 1,28 za kus na 1,35 koruny za kus. A poslední návrh z této sady je pozměňující návrh H6, opět od váženého pana poslance Koskuby, který je stejný jako H5, pouze s vyšší sazbou pro jemně řezaný tabák k ruční výrobě cigaret.

Pak byly předloženy ještě dva pozměňující návrhy označené jako I1 a I2 panem poslancem Stupčukem k pozměňujícímu návrhu C, neboli k mému pozměňujícímu návrhu, který, jak jsem již řekl, vznikl ve spolupráci s Ministerstvem financí, řešící regulaci předzásobení. Je nutné poznamenat, že pozměňující návrh I1 byl ve dvou variantách.

I přes tuto kreativnost poslanců jsem se snažil společně s legislativou připravit vcelku jednoduchý návrh na proceduru hlasování, kde jsou jednotlivé pozměňující návrhy logicky setříděné. S návrhem této procedury byli v dostatečném předstihu seznámeni všichni garanti daného tisku z jednotlivých poslaneckých klubů.

Jak jsem již řekl, abychom předešli případným omylům v hlasování, či je alespoň omezili na minimum, a s tím souvisejícím následným námitkám proti výsledku hlasování, se kterým mám svou nemilou zkušenost, chtěl bych poprosit pana předsedajícího, aby mezi jednotlivými hlasováními vytvořil dostatečný časový prostor pro případnou kontrolu hlasování. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. K návrhu procedury a způsobu hlasování se samozřejmě dostaneme, až vyčerpáme přihlášky. Nicméně v této fázi mám do

rozpravy nejprve pana poslance Okamuru, potom pana poslance Fialu. Slovo má pan poslanec Okamura.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych vás chtěl poprosit o podporu pozměňovacího návrhu E1, který navrhuje pan inženýr Karel Fiedler, a krátce bych vám chtěl v několika větách vysvětlit, o co tady jde.

Navrhovaný pozměňovací návrh pod číslem E1 má umožnit řádné zdanění tabákových listů. Ty podle stávajících definic zdaněné nejsou, přestože jsou následně nařezávány na tabák a běžně konzumovány jako obyčejný tabák. My chceme tímto pozměňovacím návrhem zabránit daňovým únikům, které z toho plynou. Jak už zaznělo při předchozím projednávání, prakticky obdobnou zákonnou úpravu, kterou my navrhujeme, už mají v Polsku i na Slovensku. Spočívá to v podstatě v tom, že pod rouškou jakýchsi ozdobných tabákových listů a podobně, které si lidé věší na zed' a podobně, tak v podstatě se tady importují tabákové listy a ty jsou ovšem následně vlastně nařezávány a baleny a potom z toho vlastně vznikají cigarety. Takže Poláci a Slováci už na to přišli.

Pro podporu tohoto pozměňovacího návrhu, který předkládáme, jasně hovoří i stanoviska odborníků, například plukovníka Aleše Hrubého z Generálního ředitelství cel – můžete se na to podívat i v elektronických médiích –, který zejména zmiňuje skutečnost, že osoby, které se zabývaly nelegálním zpracováním a distribucí tabáku na území Polska a Slovenska, přesunuly své aktivity právě do Česka, kde jasná zákonná úprava ve věci tabákových listů dosud chybí. Situace došla podle odborníků z Generálního ředitelství cel dokonce tak daleko, že celní úřady se setkávají s takovými nelegálními baleními tabáku, který je zpracován a uzpůsoben ke kouření, ale na obalu je zároveň uvedena poznámka, že ke kouření určen není. Nelegálnímu tabáku se tak v České republice daří právě kvůli nepřesnému současnému zákonu. I na základě sdělení paní inženýrky Jitky Danielové, která je ředitelkou odboru daní Generálního ředitelství cel České republiky, nelze podle současného § 101 odst. 6 danit tabákové listy v místech jiného skladování nebo při dopravě, přestože tento tabák posléze skončí jako upravený pro kouření.

Pokud jsme při projednávání spotřební daně z nafty a benzínu minulý týden slyšeli, že stát si nemůže dovolit přijít o takový výpadek příjmu z této daně, tak jistě si stát nemůže dovolit tolerovat ani jiné daňové úniky. A je pro nás nepochopitelné, že s tímto zákonným opatřením nepřišla v novele zákona sama vláda, když informace o tomto problému jistě sama z Generálního ředitelství cel má. Navíc jsou vlastně tyto zkušenosti z takového uplatnění zákona a z této problematiky již známé ze Slovenska a z Polska. Proto jsem vás chtěl poprosit, zdali byste podpořili pozměňovací návrh E1, protože je to problém apolitický, je to problém reálný, je to problém, který

v sousedních zemích již řešili. V podstatě zemí, která ho neřeší, jsme my a vznikají tady značné daňové úniky. Proto vás prosím o podporu a děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším přihlášeným je pan poslanec Fiala, připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, aniž bychom se s kolegou Okamurou domluvili, tak v podstatě jdeme horovat pro stejný pozměňující návrh E1 našeho kolegy Karla Fiedlera. A když už jsem tady, tak jenom krátce zopakuji ty nejdůležitější důvody. Je to proto, že opravdu Česká republika je jedna z posledních zemí Evropy, kde dochází k velkým daňovým únikům z listů tabáku, který primárně není určený ke kouření. My navrhujeme jako jediná parlamentní strana obecné zdanění tabákových listů, které nejsou určené ke kouření, a přesto všichni víme, že se ke kouření používají, a obchází se tímto pouze zákon, a navrhujeme takové zdanění, které je zhruba stejné, říkám zhruba nebo téměř shodné, jako je zdanění cigaret. A to proto, aby k těmto daňovým únikům nedocházelo. Protože když s touto legislativní úpravou přišly země, jako je Polsko nebo Slovensko, tak dosáhly toho, že tato v uvozovkách černota se přesunula z těchto zemí do České republiky a zde se uplatňuje. Česká republika přichází o velkou daňovou výtěžnost, jak už jste slyšeli. Dokonce to cituje i Generální ředitelství cel a ví se o tom oficiálně. Takže proto si myslíme, že náš návrh, návrh Úsvitu, návrh kolegy Fiedlera, je v této věci podle mého názoru asi velmi dobře zpracován tak, aby k těmto daňovým únikům v budoucnu nedocházelo, abychom se zařadili po bok jiných středoevropských a evropských zemí obecně a abychom měli vyšší daňovou výtěžnost a aby se neobcházely zákony. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dalším do rozpravy je pan poslanec Stanjura. Připraví se pan zpravodaj.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já bych chtěl v krátkosti před závěrečným hlasováním shrnout pozice občanských demokratů k tomuto zákonu.

Tento návrh zákona zvyšuje spotřební daň z tabákových výrobků. Za prvé chci říct, že chápeme důvody, pro které k tomuto zvýšení musí dojít, protože se reaguje na kurs, a spotřební daň z tabákových výrobků minimálně je v úrovni minimálního zdanění harmonizovaného v rámci Evropské unie. Je to prostě předepsaná hodnota 90 eur na 1000 kusů cigaret, kterou splnit musíme. Daně mají být, kromě té samotné výše, a my jsme pro to, aby byly nízké, musí být také jednoduché.

Když se podíváte na výpočet, jak se stanovuje spotřební daň z tabákových výrobků, tak je to všechno jen ne jednoduché. Máme procentní sazbu, máme pevnou sazbu a současně ještě musíme splnit minimální sazbu. Dnes platný stav, to znamená ještě před přijetím této novely, vlastně umožňuje nebo definuje jinou spotřební daň na různých krabičkách cigaret. V dnešním stavu je to 45 korun po 48,10, podle toho, o jaký typ cigaret se jedná. Je to zásadní rozdíl u toho, když jsme minulý týden tak dramaticky debatovali spotřební daň z minerálních olejů, to znamená nafty a benzínu, tam je sazba na každý litr stejná. Je to úplně odlišné od toho, jak je to u alkoholu, kdy každý litr alkoholu má stejnou hodnotu spotřební daně.

My jsme proto přišli s několika návrhy. Ten první, o kterém chci hovořit, je uveden pod písm. G1 a v zásadě navrhuje, aby každá krabička cigaret měla stejnou spotřební daň, a to 49 korun. Myslíme si, že je to jednoduché, každý ví, co to je, a každý kuřák, který si zakoupí krabičku cigaret, tím pádem odvede do státního rozpočtu stejnou částku. Když jsme odhadovali dopady na státní rozpočet, a tady jsme minulý týden vedli poměrně dramatické diskuse, tak odhadovaný výnos z této rovné sazby je plus 3,5 miliardy korun. Žádný výpadek. To je první návrh, který doporučujeme, protože zavede stejné zdanění pro každého kuřáka a přitom zvýší výnosy pro státní rozpočet.

Protože tento návrh nebyl podpořen v rozpočtovém výboru, tak jsme přišli ještě s jedním návrhem, který modifikuje ten vládní návrh. Ten návrh kromě toho, že jsem ho podal já jménem našeho klubu, tak ho podali mnozí jiní kolegové, pan poslanec Koskuba, pan poslanec Urban, pan poslanec Fiedler. V zásadě říkáme, že je jedno, pro který z těchto návrhů, pokud se rozhodnete, budete hlasovat, protože všechny tyto návrhy o jeden haléř snižují tu pevnou část daně, kterou navrhuje vláda. I tady je předpokládán plusový výnos do státního rozpočtu, ale je to v řádech 100 až 150 milionů. Chci říct, že ten vládní návrh, pokud by byl přijat tak, jak je předložen, by ta spotřební daň, o které jsem mluvil, že byla 45 až 48,10, by byla 47,40 až 51,07. Pokud se přikloníte k některému z těch čtyř pozměňovacích návrhů, tak ta spotřební daň se sníží, ten rozdíl se sníží, spotřební daň bude od 47,60 do 50,77 a znamená to, že ke stávající ceně, ke stávající hodnotě spotřební daně se přidá vždy 3,20 koruny. Všem stejně v korunách, a ne všem stejně v procentech, jak je ten návrh. To znamená, bylo by to plus 3,20 pro všechny krabičky a v tom návrhu vlády by to bylo od 2,90 po 3,60. Opět připomínám pozitivní dopad na státní rozpočet.

Pak chci říct, že v rozpočtovém výboru jsme debatovali o tom pozměňovacím návrhu, který je pod písm. E1, pana poslance Fiedlera. Já jsem podával podobný, ale protože on už načel v rámci druhého čtení svůj pozměňovací návrh, tak jsem nedával totožný a chci ho podpořit. Přivezl jsem si tady jako názornou ukázkou toho, jak to funguje. Tady v tomto sáčku (ukazuje) jsou nakoupeny tabákové listy zhruba za 40 korun. Přimo v té prodejně nebo vedle to můžete za 10 korun to vložit do řezačky a vznikne vám takovýhle řezaný tabák. Kdo si pamatuje, jak se mlelo kafe, tak něco

podobného. Někdy je to zadarmo, někde to stojí 10 korun. Takže tady – kuřáci si to pak mohou zdarma ode mne převzít, pokud mají zájem a chtějí to ubalit. Je to zhruba za 50 korun bez spotřební daně a odpovídá to zhruba 100 cigaretám, to znamená pět balíčků. A takhle se obcházejí daňové zákony.

Návrh pana poslance Fiedlera se snaží těmto daňovým únikům zabránit. Souhlasím, že ten návrh není ani pravicový ani levicový. Pokud myslíme vážně boj s daňovými úniky, nejen slovně, ale i skutečně, tak si myslím, že máme tento návrh podpořit. Ve stanovisku Ministerstva financí, které jsme dostali na rozpočtový výbor, je napsáno, že to nepodpoří, nicméně že problematika je závažná a vytvoří se pracovní skupina, ve které se to bude řešit. Já si myslím, že to nepotřebujeme, že to můžeme vyřešit už dneska. Takže za náš klub říkám, že tento pozměňovací návrh podpoříme. Podívejte se sami, za 50 korun pět krabiček cigaret, kdo z kuřáků by to nechtěl. Myslím, že i státní orgány vědí, že se spotřeba tabákových listů, které nepodléhají zdanění, prudce zvyšuje. A už tady bylo dneska řečeno, že i v okolních zemích na to zareagovali podobně a zdanili. Ten návrh je samozřejmě nižší, potom ta hodnota třeba v mém návrhu je to tisíc korun místo asi 1 900, které je u řezaného tabáku. Takže ta míra zdanění je nastavena rozumně a myslím, že to povede ke snížení daňových úniků a opět ke zvýšení výnosů pro státní rozpočet.

Chci říct, že pokud neprojde žádný z pozměňovacích návrhů, tak pro ten návrh jako celek hlasovat nebudeme. V případě, že projde některý z těch, které snižují pevnou část na 1,28, nebo to, co doporučujeme my, aby z každé krabičky, z legální drogy, kterou stát povoluje, kuřák zaplatil stejnou částku do státního rozpočtu, byli bychom radši, státní rozpočet by na tom vydělal, ty prostředky by se daly na něco použít. V tom případě budeme hlasovat pro návrh, tak jak je předložen. Myslím si, že je to rozumný návrh, jak k zabránění daňových úniků, tak pokud možno stanovit jednoduchá průhledná pravidla, protože pořád se bavíme o tom, že je to droga, kterou stát toleruje, povoluje a zdaňuje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan zpravodaj, který chce vystoupit v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinčl: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom reagovat na slova váženého kolegy pana Stanjury. Bylo by možná ještě dobré, kdyby nám tady všem řekl, kde ten tabák koupil, protože jde evidentně podle jeho slov o nezdaněný tabák, tak by to bylo možná vhodné pro celní službu a orgány činné v trestním řízení, protože se takový prodejce dopustil trestného činu. To jenom tak na okraj.

Potom bych chtěl reagovat samozřejmě na poznámku váženého pana poslance Okamury a pana předsedy poslaneckého klubu Úsvit, pana Radima Fialy, v tom, že oni podporovali pozměňovací návrh pod písm. E1, to je pozměňovací návrh poslance

Fiedlera, který se – opakuji – týká problematiky prodeje tabákových listů a s tím souvisejících snad některých prodejců o únik před platbou spotřební daně. Já jsem to osobně konzultoval, protože jsem všechny pozměňovací návrhy podrobně, pečlivě prostudoval a nereagoval jsem tak, jak někteří si myslí, že jsem okamžitě zamítl pozměňovací návrhy, které byly z dílny tzv. opozice, ale opravdu jsem vážil, jestli v některých pozměňovacích návrzích je ta hodnota, která by mohla zlepšit výběr spotřební daně, a speciálně tento pozměňovací návrh jsem konzultoval osobně s pracovníky celní služby a také jsem ho konzultoval osobně na Ministerstvu financí s člověkem, který má přímo na starosti spotřební daně. Oba dva se shodli na tom, že tento pozměňovací návrh odpovídá současnému znění ustanovení § 101 odst. 6 zákona o spotřební dani, kdy správce daně již o těchto tabákových listech je dávno informován a může již podle tohoto paragrafu tohoto konkrétního odstavce podle vlastních slov toto ustanovení tabákových listů uplatnit.

To je vše. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana zpravodaje. Já jsem to nezakoupil. Pro mě i těch 50 korun by bylo vyhozených. Já jsem to obdržel od jednoho z voličů a myslím si, že prodejce neporušil. On to prodal jako tabákové listy. Současně buď přímo, nebo někde vedle je řezačka, kde si to buď zadarmo, nebo za 10 korun nařezete. Nedělá to ten prodejce. Nemyslím si, že on by porušoval ten zákon. Nicméně se to tak děje. Nevím, jestli mám jmenovat konkrétní firmu, ale máme tady firmu, která má zhruba takových 50 prodejen po celé České republice. Myslím, že i Ministerstvo financí ví, o kterou firmu se jedná. Já jí tady nebudu dělat zadarmo propagaci, to po mně nechtějte. Já když tak vám potom mimo mikrofon, mimo záznam název firmy řeknu.

Já netvrdím, že ta firma dneska něco porušuje. Já jenom říkám, že tady je díra v systému, kterou někteří využívají. Takže si myslím, že tu díru můžeme společně ucpat. Já jsem citoval i ze stanoviska Ministerstva financí, které jsme dostali na rozpočtový výbor. Mají to všichni kolegové z rozpočtového výboru, není to žádný tajný materiál, a tam poslední věta, kterou se zdůvodňuje nesouhlas s pozměňovacím návrhem pana poslance Fiedlera zní: "Vzhledem k závažnosti problematiky ustavujeme pracovní komisi a budeme hledat co nejlepší řešení."

Já jenom říkám, že to můžeme vyřešit dneska hlasováním. A příště, pokud by to tak bylo, tak i ten tabák, ty tabákové listy budou zatíženy spotřební daní. A pokud by se to náhodou dotklo někoho, kdo si skutečně chce koupit pár tabákových listů, které si chce někde vystavit, tak si myslím, že ta částka není tak vysoká, aby ho od úmyslu vystavit si někde tabákové listy, odradila, ta navržená částka na zdanění. To je všechno, odpověď, pro mě i těch 50 korun by bylo špatně investovaných, takže já

osobně jsem si ho nekoupil, ale mohu pak vám říct, v kterých prodejnách – říkám, ta síť má zhruba 50 obchodů po celé České republice.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jsou zde ještě dvě faktické poznámky. Předtím, než dám slovo panu poslanci Fialovi k faktické, tak ještě přečtu pár omluv. Pan poslanec Kalousek z dnešního jednání – osobní důvody, paní poslankyně Pecková z dnešního jednání – osobní důvody, paní poslankyně Nováková z dnešního jednání – osobní důvody, pan poslanec Skalický – rovněž osobní důvody. Nyní s faktickou pan poslanec Fiala, připraví se pan poslanec Volný.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Já se tedy připojuji k panu kolegu Stanjurovi, který zde hovořil před chvílí. Já mám pocit, že zase Poslanecká sněmovna má nějaké vize, jak by to šlo vyřešit. Má-li politik vize, je zralý na medikaci. Já si myslím, že přece máme empirickou zkušenost z Polska, ze Slovenska, konečkonců z Generálního ředitelství cel v České republice, jak ta situace doopravdy je, jak vypadá, o jaké daňové úniky jde. A já si myslím, že bychom neměli nic vymýšlet, že bychom na základě naší empirické zkušenosti měli přijmout opatření. To opatření tady je v podobě pozměňovacího návrhu Karla Fiedlera a já vás ještě jednou prosím, abychom pro to zkusili hlasovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Volný s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, vládo, kolegové, já chci jenom doplnit jenom jednu věc. Toto je skutečně problém, který se následně určitě bude muset řešit. Já jenom upozorňuji, že to, o čem mluvíme, je v podstatě surovina, která se používá i na léčbu ve sklenících, používá se jako dekorativní list v květinářství. To znamená, jedna komodita by byla zatížena dvěma různými daněmi. Nehledě na to, že my surovinu jako takovou nesmíme zdaňovat. Je to problém. Ale jak říká pan kolega poslanec Šincl, on to ten zákon už vlastně obmyslel, protože jakmile se z této suroviny, z tohoto listu stane tabák, tak už celní správa má právo a má legislativní zázemí to zdaňovat. Není to tak jednoduché. Myslím si, že ta pracovní skupina je důležitá. Pojďme v ní pracovat a pojďme to nějak vyřešit, ale v současné době to asi opravu nejde řešit jen tak jednoduchým pozměňujícím návrhem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan zpravodaj chce fakticky, nebo řádně? V tom případě máte dvě minuty. Potom jsou ještě další dvě faktické poznámky.

Poslanec Ladislav Šincl: Já bych chtěl říct v rámci svých dvou minut to, a reagovat na pana poslance Stanjuru a pana poslance Fialu, že jsem dokonce kvůli tomu pročítal zákon o spotřební dani polský. Tam je velká inspirace v tom, že tam se také potýkali s tabákovými listy, nicméně tam to vyřešili trošku jinak, a možná pro ten budoucí návrh, pro tu budoucí analýzu bychom si mohli vzít příklad z Polska. To je tak, že když tam celní služba postihne takovou tu neplechu v rámci tabákových listů, tak je následně dodaněno, ten tabák, dvojnásobnou spotřební daní. Já si myslím, že by to mohlo být dostatečně odstrašující potom pro ty, kdo takto porušují zákon o spotřební dani. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan poslanec Heger.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, hezké dopoledne. Já si dovolím jenom kratičkou glosu. Problematika tabákových listů byla známa již v minulosti. Já si dobře pamatuji, že jsem o tom při některých protikuřáckých pokusech zákonných také debatoval s tehdejšími ministrem financí Miroslavem Kalouskem. Já bych chtěl ten návrh podpořit. Já si dobře pamatuji, že on tenkrát připravoval nějaké kroky v podobném směru, jako je teď navrhováno v tom pozměňovacím návrhu. Já doufám, že tím, že tady cituji minulého ministra, to nebude polibek smrti tomu návrhu, ale chtěl jsem jenom připomenout, že o tomto problému se ví, že je vážný, že se týká i výrobků, které se potom prodávají jako dýmkový tabák, popřípadě i výroby doutníků, a že by bylo dobré ho tedy vyřešit co nejdříve. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když už mluvíme o těch daňových únicích, tak myslím, že legendární forma daňových úniků je vykuřování skleníků. Já nevím, kolik těch skleníků máme, jak často se vykuřují, ale když si vezmete deklarovanou spotřebu, která k tomu vždycky byla, a jaká je realita, tak sami zjistíte, že to je prostě cesta a okénko, které stát vytvořil.

A k tomu, co říkal, myslím, pan zpravodaj, nebo pan poslanec Volný, teď nevím, že v okamžiku, kdy se z toho stane tabák, tak celníci to mají dodanit – ale komu? Já si koupím, nebo já ne, ale ti, kteří si to kupují, si koupí tabákové listy – ze zákona bez spotřební daně. Teď si to já jako spotřebitel, když jsem si to koupil, vezmu a nařežu si to někde, buď doma, nebo někde v prodejně za 10 korun, nebo někde jinde. Koho bude ta celní správa dodávat? Toho kuřáka? To přece ale není plátce spotřební daně z definice zákona! To prostě není pravda! Muselo by to být tak, kdyby to už ten prodejce nařezal a předal mu to takhle nařezané. Ale to samozřejmě nedělají. Předají tabákové listy, a jestli si to pak klient nařeže na té řezače, nebo nenařeže, to už je věc

toho člověka. Takže podle mě je to legální, ale je tady prostě prostor pro daňové úniky. Tak podle mě je šance, jak to ztížit, neříkám úplně, ale alespoň ztížit. Tak to prosím neberete takhle prestižně a zkuste to zdravým selským rozumem podpořit. A ta pracovní skupina může za rok nebo za dva vyhodnotit, co se stalo se spotřebou tabákových listů, ať už na vykuřování skleníků, nebo na dekoraci v různých – já nevím, k čemu se používá dekorace tabákových listů, to skutečně nevím. Nechám to na těch, kteří se tím žijí. A jsem přesvědčen o tom, že když to zdaníme, tak ta spotřeba prostě klesne. A ten trend neustále rostoucí spotřeby v tomto segmentu se zastaví a otočí.

Předseda PSP Jan Hamáček: To bylo zatím poslední vystoupení v rozpravě. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já mám jenom prosbu. Protože tady slyším diskutovat ty, kteří předkládají svůj pozměňovací návrh nebo horují za pozměňující návrh někoho jiného, tak by mě zajímal názor předkladatele na tento pozměňovací návrh, který by zde měl zaznít, a říci, z jakých důvodů to či ono podpoří, či nepodpoří. Myslím si, že jde o tak závažnou věc, a spočítáte-li si, nebo odhadnete-li škody, které může takového obcházení zdanění České republiky a státnímu rozpočtu napáchat, pak by určitě stálo za to, aby minimálně ministr financí nám tady řekl svůj vlastní názor k celé věci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, pan ministr financí vyslyšel vaši výzvu a hlásí se do rozpravy. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji, pane předsedo. Já budu reagovat. Já mám na to úplně stejný názor jako zpravodaj. My jsme to konzultovali víckrát. Je to jenom nějaká marketingová prezentace, ty takzvané daňové úniky v podstatě neexistují, protože dneska už má celní správa tuhle problematiku postihovat a dělá to. Takže bylo to tu odprezentováno. A také se divím, že pan Kalousek, když měl takový názor, jak to tady pan poslanec Heger prezentoval, to neudělal. Takže my jsme se tím vážně zabývali a Ministerstvo financí má stejný názor jako zpravodaj a nemám k tomu co dodat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud nejsou další přihlášky do rozpravy, tak rozpravu končím. Zeptám se samozřejmě na závěrečná slova. Pan ministr – přeje si závěrečné slovo? Nepřeje. Jsou zde uvedeni dva zpravodajové. Ještě pan zpravodaj Vondráček – aby se necítil krácen na svých právech, tak se ptám, jestli si přeje závěrečné slovo. Neregistruji. Takže nyní má prostor pan zpravodaj Šincl. Prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající, jak jsem již ve svém vystoupení avizoval, mám tady připravený, myslím, že docela logicky, návrh procedury hlasování k tisku 208, s kterým byli seznámeni opravdu všichni zpravodajové ze všech poslaneckých klubů. Do této chvíle jsem k této proceduře, kterou jsem jim rozdál již minulý týden, nezaznamenal žádné námitky. Snad možná bychom mohli tuto proceduru projít hladce. Nicméně já vám to tady teď přednesu.

Nejdřív bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu I1, to je poslanecký návrh kolegy pana poslance Stupčuka – ve variantě 1. Jde o pozměňující návrh k mému pozměňujícímu návrhu, tj. pod písmenkem C, který jsem zde už vysvětloval v minulém vystoupení.

Pokud by to nebylo přijato, hlasuje se o druhé variantě pozměňujícího návrhu pana poslance Stupčuka, a to je ten jeho pozměňující návrh I1, ale varianta 2.

Pokud by tento nebyl přijat, hlasuje se o pozměňujícím návrhu dalším pana poslance Stupčuka, který je pozměňujícím návrhem k mému pozměňujícímu návrhu, tj. k pozměňujícímu návrhu C, jak jsem to tady již vysvětloval.

Nicméně pokud by to nebylo přijato, tento můj pozměňující návrh, který je označen pod písmenem C, potom by se hlasovalo o pozměňujícím návrhu A a B. Jak jsem již řekl ve svém vystoupení, pozměňující návrh A je pozměňující návrh takzvaně rozpočtového výboru a pozměňující návrh B je návrh ústavně právního výboru, neboť když jsou totožné, ten pozměňující návrh B a A jsou v podstatě doslova totožné.

Potom bychom hlasovali samostatně o pozměňujícím návrhu D jako Dana, předkladatelem, jak jsem již řekl, byl poslanec Rykala a týká se tabáku do vodních dýmek.

Potom bychom hlasovali samostatně o pozměňujícím návrhu E1, kde je již zmiňovaný a komentovaný pozměňující návrh pana poslance Fidlera, týká se zde diskutovaných tabákových listů.

Potom bychom hlasovali postupně následující pozměňující návrhy týkající se sazby spotřební daně na tabákové výrobky. Upozorňuji, pokud by některý z nich byl přijat, jsou ostatní nehlasovatelné.

Teď je tady blok pozměňujících návrhů. Předřadil jsem jako zpravodaj ze všech pozměňujících návrhů návrh poslance Urbana pod písmenkem F, který byl až do minulého týdne určitým favoritem, nicméně uvidíme to na vašem hlasování. Kdyby neprošel pozměňující návrh F, pokračovali bychom pozměňujícím návrhem E2 plus E3. Jde o pozměňující návrhy týkající se sazeb spotřební daně od pana poslance Fidlera.

Potom bychom postupovali dále na G1, předpokládám, že mě garanti klubu sledují, to je pozměňující návrh pana poslance Stanjura. Potom bychom postupovali na G2, opět je předkladatelem pan poslanec Stanjura, potom na A1, to je první návrh pana Koskuby, potom H2, opět Koskuba, potom H3 Koskuba, potom H4, H5, H6.

Tím bychom se vyrovnali s celým blokem návrhů na změny spotřební daně. Pardon, ano, vidím vás, s tím, že pokud ani jeden pozměňující návrh ze skupiny upravující sazbu daně by nebyl přijat, potom bychom hlasovali ještě o návrhu, který tam zbyl, a to je o G3, předkladatelem je, jak už se hlásí, pan vážený poslanec Stanjura. S tím, že po bodech bychom ho rozdělili, s tím, že bychom hlasovali o tři A, potom tři B a potom tři C včetně textu uvedeného pod tabulkou.

Na závěr, kdybychom se vyrovnali s těmito pozměňujícími návrhy, bychom hlasovali o návrhu zákona ve znění přijatých případných pozměňujících návrhů. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. K proceduře vystoupí pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nemám protinávrh k proceduře, budu hlasovat pro, jen bych poprosil pana zpravodaje, aby u těch jednotlivých návrhů v krátkosti řekl, o co se jedná, zejména u toho kolegy Stupčuka, protože jsme schválili pozměňující návrhy jak na rozpočtovém, tak na ústavněprávním výboru. Tam jsou dvě varianty, tak vždycky jednou nebo dvěma větami charakterizovat ty změny, jestli bych mohl poprosit. Jak jste sám říkal je jich 23, je to poměrně problematické. Než bychom řekli: je to varianta jedna, usnesení rozpočtového výboru, což se týká např. prodeje cigaret na trafikách atd. Jestli bych mohl poprosit. Je to jen prosba na pana zpravodaje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže pokud pan zpravodaj souhlasí, ale to se netýká přímo procedury...

Poslanec Ladislav Šinčl: Jelikož nás čekají ještě náročnější body programu, já bych opravdu zestručnil svoji odpověď na to, jak jsem řekl, pan kolega Stupčuk předložil pozměňující návrh k mému pozměňujícímu návrhu –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pardon, já jsem pochopil tu žádost, aby toto zaznělo před hlasováním o tom konkrétním návrhu. Tak to bylo myšleno. V této fázi se zeptám, zda chce ještě někdo vystoupit k proceduře. Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že je složitá, tak ji nechám odhlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 77, přihlášeno je 156, pro 155, proti nebyl nikdo. Návrh procedury byl přijat.

Přistoupíme k hlasování o jednotlivých pozměňujících návrzích. Poprosím zpravodaje, aby přednášel jednotlivé návrhy, a poté pana ministra a pana zpravodaje, aby k nim vždy sdělili stanovisko. S tím, že jsem zaznamenal žádost o větší prostor mezi jednotlivými hlasováními. Ale předpokládám, tam se jedná hlavně o ten blok hlasování od bodu F až do bodu H6. Je to tak? Výborně.

Takže pane zpravodaji, prosím o první návrh.

Poslanec Ladislav Šinčl: Jak jsem už avizoval, nebo jsem několikrát sděloval, nejdřív bychom hlasovali o pozměňujícím návrhu k pozměňujícímu návrhu pod bodem II varianta jedna. Jde o pozměňující návrh k pozměňujícímu návrhu kolegy pana poslance Stupčuka. Velice stručně řečeno, jde o tzv. remitendu cigaret vůči svým dodavatelům a vůči státu. To je stručně. Jak jsem řekl, jde o pozměňující návrh k mému pozměňujícímu návrhu pod písmenkem C.

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrá. Takže zeptám se na stanovisko. Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 78, přihlášeno jenom 158, pro 39, proti 78, tento návrh byl zamítnut. Další návrh prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nebylo přijato, hlasuje se o poslaneckém návrhu II ve variantě dvě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanovisko: pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 79, přihlášeno je 158, pro 41, proti 77, tento návrh nebyl přijat.

Já se omlouvám všem... Pardon, my tady řešíme komplikaci s hlasovacím zařízením pana ministra vnitra, ale ukazuje se, že to je v pořádku, takže nemusíme přijímat žádná další opatření. Prosím, budeme pokračovat, pane zpravodaji.

Poslanec Ladislav Šincl: Pokud nebyl přijat tento pozměňující návrh k pozměňujícímu návrhu, budeme hlasovat o dalším pozměňujícím návrhu kolegy Stupčuka, který je pozměňujícím návrhem k mému pozměňujícímu návrhu pod označením I2, jak již jsem vysvětlil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanovisko pana ministra. (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 80. Přihlášeno je 158, pro 38, proti 87. Tento návrh nebyl přijat. Další prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Nyní jsme postoupili k hlasování o pozměňovacím návrhu C. To je můj pozměňovací návrh, který vznikl ve spolupráci s Ministerstvem financí..

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko, prosím, pane ministře? (Souhlas.) Pan zpravodaj? (Mírný souhlas. Veselost v sále.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 81. Přihlášeno je 158, pro 155, proti 1. Tento návrh byl přijat. Dál prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Jelikož tento pozměňovací návrh C byl tedy přijat, jsou tedy nehlasovatelné pozměňovací návrhy A a pozměňovací návrhy B, které jsou, jak jsem řekl, pozměňovací návrhy rozpočtového a ústavněprávního výboru.

Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu D. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Rykaly. Už jsem ho vysvětlil ve svém vystoupení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanoviska. Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 82. Přihlášeno je 158, pro 37, proti 81. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Ladislav Šincl: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu E1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Fiedlera s tím, že se týká opět diskutovaných tabákových listů.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 83. Přihlášeno je 155, pro 42, proti 70. Tento návrh nebyl přijat. Prosím dále.

Omlouvám se panu zpravodaji. Prosím o strpení, bude kontrola hlasování... Je to v pořádku. Nejsou námitky. Prosím, pane zpravodaji, můžeme pokračovat dále.

Poslanec Ladislav Šincl: Chtěl bych poděkovat panu předsedajícimu, že vytvořil časový prostor pro kontrolu hlasování.

Nyní budeme hlasovat postupně o všech pozměňovacích návrzích týkajících se sazby spotřební daně na tabákové výrobky. Upozorňuji, že pokud některý z nich bude přijat, jsou ostatní nehlasovatelné.

Jako první jsem navrhl hlasovat o pozměňovací návrh pod písmenem F. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Urbana.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanoviska. Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 84. Přihlášeno je 158, pro 42, proti 77. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní bychom pokračili k dalšímu hlasování o pozměňovacím návrhu E2 a E3. Jde o pozměňovací návrhy pana poslance Karla Fiedlera.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 85. Přihlášeno je 160, pro 38, proti 87. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Dalším pozměňovacím návrhem je první z pozměňovacích návrhů od vážené pana poslance Stanjury. Jde o pozměňovací návrh G1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím stanovisko pana ministra. (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.) Dvojitý nesouhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 86. Přihlášeno je 160, pro 37, proti 89. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní bychom pokračili k návrhu G2. Jde opět o pozměňovací návrh pana poslance Stanjury.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 87. Přihlášeno je 160, pro 32, proti 89. Tento návrh nebyl přijat. Můžeme dále.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní pokročíme k prvnímu z pozměňovacích návrhů pana poslance Koskuby. To je pozměňovací návrh označený jako H1.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? Prosím stanovisko. (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 88. Přihlášeno je 160, pro 28, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní bychom pokročili k dalšímu pozměňovacímu návrhu pana poslance Koskuby a to je pozměňovací návrh H2.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 89. Přihlášeno je 160, pro 28, proti 78. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní bychom pokročili k pozměňovacímu návrhu H3. Opět je autorem pan poslanec Koskuba.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr, prosím, stanovisko? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 90. Přihlášeno je 160, pro 26, proti 84. Tento návrh nebyl přijat. Dále prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: Z tohoto bloku nám ještě zbývají tři pozměňovací návrhy. Proto prosím o trpělivost. Teď následuje pozměňovací návrh H4. Opět od pana poslance Koskuby.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.) Dvakrát nesouhlas.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 91. Přihlášeno je 160, pro 27, proti 86. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šíncel: Teď se omlouvám. Myslím, že jsme hlasovali o H4. Ano. Teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu H5. Jde opět o pozměňovací návrh pana poslance Koskuby.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, H5. Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.) Pan zpravodaj? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 92. Přihlášeno je 160, pro 27, proti 85. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šíncel: Poslední pozměňovací návrh ze skupiny snažící se o úpravu sazeb spotřební daně je pozměňovací návrh H6, od pana poslance Koskuby opět.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Pan ministr prosím stanovisko? (Nesouhlas.) Nesouhlas. Pan zpravodaj? (Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 93, přihlášeno je 160, pro 27, proti 87. Tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Ladislav Šíncel: Jelikož ani jeden z pozměňovacích návrhů ze skupiny upravující sazbu daně nebyl přijat, nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G3 po jednotlivých bodech, a to nejdřív o 3a, potom o 3b a potom o 3c, včetně textu uvedeného pod tabulkou. Jde o pozměňovací návrhy našeho váženého kolegy pana poslance Stanjury. Čili necháme teď hlasovat nejdříve o G3 neboli o podbodu 3a.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Vážený kolega předkladatel souhlasí, takže bychom hlasovali tak, jak jste navrhl, bod 3a. Stanovisko pana ministra prosím? (Nesouhlas.) Nesouhlas. Zpravodaje? (Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 94, přihlášeno je 160, pro 27, proti 90. Tento návrh nebyl přijat. Dále?

Poslanec Ladislav Šinčl: Nyní bychom hlasovali o další části tohoto pozměňovacího návrhu a to je bod označený jako 3b.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bod 3b. Stanovisko pana ministra prosím? (Nesouhlas.) Pana zpravodaje? (Neutrální.) Neutrální.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 95, přihlášeno je 160, pro 26, proti 85. Tento návrh také nebyl přijat. Dál prosím.

Poslanec Ladislav Šinčl: A nyní máme tady poslední z tohoto podbloku a to je pozměňovací návrh, který je označen jako 3c. Je to opět jeden z pozměňovacích návrhů pana poslance Stanjury – včetně textu uvedeného pod tabulkou, zdůrazňuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Stanovisko pana ministra prosím? (Nesouhlas.) Nesouhlas. Pan zpravodaj? (Nesouhlas.) Také nesouhlas.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 96, přihlášeno je 160, pro 37, proti 89. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, pane zpravodaji, že jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy. Zeptám se, zda někdo má jiný názor v plénu. Není tomu tak.

V tom případě přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 208 a ve znění schváleného pozměňovacího návrhu."

Je to tak? Předpokládám, že byl schválen jenom jeden. Pane zpravodaji? Pouze jeden návrh jsme schválili? (Souhlas.) Ano, dobrá. Toto bylo tedy usnesení. Zeptám se na závěrečná stanoviska pana ministra – stanovisko k návrhu zákona jako celku? (Souhlas.) Souhlas. Pan zpravodaj? (Souhlas.) Dobrá.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 97, přihlášeno 160, pro 120, proti 30 a já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Děkuji panu ministrovi a děkuji panu zpravodaji a končím projednávání bodu číslo 23.

Budeme pokračovat bodem číslo

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 206/ - třetí čtení

Prosím pana ministra školství, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a rovněž tak paní poslankyni Dobešovou, která byla pověřena výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Chtěl bych vám říci, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 206/2.

Otevírám tímto rozpravu. Ještě než nechám vystoupit prvního v rozpravě, tak prosím pana poslance Holečka, aby uvedl na mikrofon to, co nám tady chtěl sdělit. Jedná se pouze o informaci pro stenozáznam o záznamu hlasování, ale je potřeba to sdělit na mikrofon, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Radim Holeček: Dobrý den. Na sjetině mám ano, hlasoval jsem ne – pro záznam.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě prosím, ve kterém hlasování to bylo?

Poslanec Radim Holeček: V hlasování teď, to hlavní.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, v hlasování o zákonu jako o celku. Bude to uvedeno ve stenozáznamu. Nezpochybujete hlasování.

Nyní se tedy můžeme věnovat rozpravě. Já zde mám faktickou poznámku pana poslance Chalupy, ale ten tu není, tak předpokládám, že to je pouze nějaká chyba, takže ho odmažu a můžeme přejít k řádně přihlášeným. Tou první je paní poslankyně Anna Putnová. Prosim, pane ministře, abyste umožnil přístup k řečnickému pultu. Děkuji. Paní poslankyně má slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, dámy a pánové. Stojíme krok před finálním hlasováním o novele o pedagogických pracovnících a já považuji za svoji povinnost sdělit vám některé důsledky, které případné přijetí této novely bude mít.

Nepřekvapuje mě, že schvalujeme tuto novelu na mimořádné schůzi, nepřekvapuje mě, že ji schvalujeme vlastně pět minut po dvanácté, protože způsob, jakým se v posledních letech řídí české školství, jenom dokazuje, že máme naprostý nedostatek koncepce a nejsme schopni činit principiální kroky. Vzpomeňme si na dlouhou diskusi, která provázela společnou část státních maturit. Obdobně jako v této novele, i tam se jednalo o několikátý odklad. Vzpomeňme na kompromis, který byl přijat, aby následně vzbudil řadu rozpadů. Vzpomeňme na ústupek, který jsme učinili v době, kdy jsme se rozhodovali, zda bude matematika povinným předmětem, či nikoliv. Dnes se k tomu tématu znovu vracíme a bolestně otevíráme toto téma, abychom matematiku znovu uvedli do života. Vzpomeňme na kompromisní řešení, která se týkala financování regionálního školství díky tomu, že jsme nebyli schopni být principiální, žádat transparentnost, nebyli jsme schopni ani provést regulérní optimalizaci regionálního školství. Mohla bych pokračovat například vyššími odbornými školami – nejdříve bouřlivá diskuse v roce 2008, poté klid, protože nikdo nechce píchat do vosího hnízda, a jsem přesvědčena, že vyšší odborné školy budou velkým tématem následujícího roku. Ponechávám stranou vysoké školství.

Chtěla jsem jen na těchto několika příkladech ukázat, že v posledních patnácti letech jsme nebyli schopni přijmout zásadní rozhodnutí, která by sledovala větší prospěch než jenom prospěch v prvním kroku. Kdybych se každého jednoho z vás zeptala, zda je učitel elita národa, pravděpodobně byste mi odpověděli, že ano, minimálně by jí měl být. Z toho ovšem vyplývá, že na elitní skupinu máme také své požadavky a že i taková skupina má svá pevná pravidla a je přísná sama na sebe.

Dnes tedy budeme přijímat novelu, která se opět vydává za kompromis – za kompromis, který je rozumný, za kompromis, který bude poměrně bezbolestný, za kompromis, který má své zdůvodnění. Kompromisní cesty nás dovedly k tomu, že nemůžeme být dnes spokojeni s českým školstvím. Doba, kdy jsme dělali kompromisy, trvá už příliš dlouho.

Dnes se tato novela zaštiťuje tím, že se umožňuje, aby některé skupiny, které jsou zřejmě žádané v českém školství, například hudebníci, filharmonici, rodilí mluvčí, měly možnost působit v regionálním školství. Ale řekněme si – pokud bychom chtěli otevřít cestu externistům do našeho školství, to by ta novela, pane ministře Chládku, vypadala jinak, že ano? Toto je ale novela, která je vlastně beranidlem, protože filharmonici a rodilí mluvčí jako beranidlo slouží a za nimi jdou ti, kteří si v posledních deseti letech nedokončili předepsané kvalifikované vzdělání. Když jsem žádala pana ministra školství, aby mi vyčíslil počty těch, kteří objektivně nemohli studovat, aby se vyjádřil k tomu, které programy skutečně nebyly otevřené, protože předpokládám, že takové asi existují, tak mi pan ministr odpověděl dopisem, který považuji za výsměch. To, že se vysmíváte mně, to bych považovala za součást své práce, ale je mi líto, že výsměch padá také na ty, kteří v průběhu posledních deset let si kvalifikaci doplnili. V tom dopise neuvádíte ani jedno číslo, ani jeden program, který skutečně nebylo možné naplnit, čili ukazujete, že vlastně vycházíte jen z nějakých vágních předpokladů, které nemůžete reálně doložit.

Když v roce 2010 vyšlo najevo, že zubařka ordinovala a neměla k tomu patřičné vzdělání, nebyla zubařkou, byla to jenom zdravotnice, propukl velký skandál. Česká stomatologická komora vytvořila velký tlak a vytvořila represivní situaci vůči této dámě. Nic nepomohlo, že pacienti, které ošetřovala, psali petice a žádali, aby mohli dále využívat její péče. Nic nepomohl ani fakt, že zubařů je málo. Pokud chceme, aby učitelé byli elita, musí také elitní požadavky a kritéria naplňovat.

Tato novela, kterou přijímáme, pravděpodobně projde. To, že pro ni budou mnozí hlasovat, ovšem neznamená, že se plně ztotožňují s jejím zněním. Tato Sněmovna je kvalifikovaná. Tato Sněmovna ví, o čem hlasuje a chápe, že je to kompromis, který má vytvořit zdání naprostého klidu v českém školství.

Pane ministře, vy jste jako voda, která jde tou nejsnazší cestou. Nepotěšil jste touto novelou 135 tisíc kvalifikovaných pedagogů, nepotěšil jste ani 6 tisíc těch, kteří si v průběhu deseti let za cenu značných finančních a časových obětí doplnili své vzdělání. A nejen že jste nepotěšil, ale také jste prohloubil frustraci 6 tisíc nezaměstnaných učitelů, speciálně mladých absolventů, kteří nemohou najít práci ve školách. Schválením této novely promarnujeme jedinečnou šanci, aby učitelé v českém prostředí byli bráni vážně. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Putnové, která byla první. Nyní mám s přednostním právem pana ministra, ale ještě tady mám faktickou poznámku pana kolegy Plzáka, která má přednost před přednostním právem pana ministra, protože jde o faktickou poznámku. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, jen opravdu faktickou poznámku, protože minule tady byla přestřelka týkající se třetího čtení. Ted' jsem pozorně poslouchal kolegyni předřečnici a přitom jsem nahlížel do jednacního řádu, kde jsem v § 95 četl: ve třetím čtení se koná rozprava – v té jsme –, ve které lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb – to jsem tam neslyšel, gramatických chyb – to jsem tam také neslyšel, chyb písemných nebo tiskových, úpravy, které logicky vyplývají z přednesených pozměňovacích návrhů, popřípadě podat návrh na opakované druhé čtení.

Já jako novic ve Sněmovně nevím, jestli to takto bylo vždycky, někdy tady bývá zdůrazňováno, že bychom se jednacího řádu měli držet. Tak bych o to prosil, když už tady sedím a poslouchám, aby to tak bylo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní má slovo pan ministr Marcel Chládek. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji panu předřečníkovi. Já s ním souhlasím, ale přesto mi dovolu, že musím reagovat na to, co tady bylo vyřčeno, protože se málokdy stává, že se vládní koalice shodne s opozicí.

Paní poslankyně, naprosto s vámi souhlasím, že v posledních letech české školství bylo řízeno chaoticky. Nebyly to ale náhodou vaše strany, které toto školství řídily? Nesedí ve vašich řadách minulý ministr školství? Není náhodou tento zákon tady již deset let a ted' poprvé máte před sebou analýzu, která vám říká, jaký je počet nekvalifikovaných učitelů? Není náhodou také dehonestace učitelského povolání to, že deset let se o to nikdo nestará, jenom se ten zákon odsouvá? Schválením nějakého požadavku se nezvýší úroveň českého školství ani se nezvýší úroveň úcty lidí k tomuto povolání. Myslím si, že v tom musíme pracovat společně. Je zapotřebí přistoupit k této novele jako k prvnímu systémovému kroku, který právě bude trvat na té kvalifikaci.

Nemáte pravdu v tom, že 6 tisíc učitelů, kteří jsou na úřadu práce, nemůžou sehnat práci, protože tam sedí nekvalifikovaní. Není to pravda. Novela jednoznačně říká, že právě tito učitelé budou mít tuto možnost, protože jeden z těch čtyř bodů jasně hovoří o tom, že jakmile tam bude nekvalifikovaný učitel po nezbytně nutnou dobu a přijde kvalifikovaný, musí ho vystřídat. Ale vážení, největší problém je, že opravdu se tady systémově školství neřídilo. Takže máme přehršel učitelů jednoho oboru, jednoho předmětu, ale chybí nám například učitelé matematiky a fyziky. Proto budu rád, když podpoříte i další návrh, který půjde do Poslanecké sněmovny, což bude školský zákon, kde bude registr učitelů, který nám tady bytostně chybí a který nám jasně bude říkat, jak české školství máme řídit do budoucna. Pevně věřím, že ve spolupráci i s paní poslankyní Putnovou toho společně dosáhneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Chládkovi. Pan ministr samozřejmě může mluvit ke všemu. Nyní se slova ujme paní kolegyně Berdychová v rozpravě. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Martina Berdychová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, podle § 95 odst. 2 jednacího řádu předkládám v souvislosti se svým pozměňovacím návrhem uvedeným pod písmenem B v případě jeho přijetí následující legislativně technickou úpravu, která zní:

V § 7 odst. 2 písmeno b) a d) a v § 20 odst. 1 písmeno e) a g), se slovo "nebo" zrušuje a v § 7 odst. 2 písmeno c) a v § 20 odst. 1 v bodu 3 se na konci doplňuje slovo "nebo".

Můj pozměňovací návrh se týká rozšíření kategorie pedagogických pracovníků o tlumočníka českého znakového jazyka. Pozměňovací návrh je předkládán, protože problematika neslyšících je velmi dlouhodobě neřešena a stále odkládána a nevyřeší ji ani připravovaný návrh školského zákona, který nevyřeší hlavně nárok na odbornost a kvalitu tlumočnicků českého znakového jazyka. Já vám všem děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Berdychové. Nyní pan poslanec Jan Zahradník v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já bych chtěl vystoupit v dnešní rozpravě proto, abych vás požádal o podporu pozměňovacího návrhu, který je uvedený na seznamu pod písmenem A. Je to pozměňovací návrh, který se týká jedné úzké části pedagogických pracovníků. K tomu zákonu mám samozřejmě jasný názor, jsem celý život učitel, býval jsem také ředitelem školy a potřeba vzdělanosti učitelů je v naší zemi tradiční hodnotou. V dobách, které my i naši předkové pamatujeme, byli učitelé vždycky vzdělaní lidé a tato debata možná tehdy ani potřebná nebyla. Vznikla tehdy, když se dramaticky změnila potřeba struktury vyučujících, tedy po sametové revoluci, kdy zejména tedy bylo potřeba navýšit počet učitelů cizích jazyků. Tehdy také namnoze vstupovali do výukového procesu lidé, kteří měli své znalosti, byli znalci toho jazyka a postrádali to učitelské vzdělání. Postupně si je dodělávali, dokončovali, a v dnešní době se blížíme k závěru tohoto procesu a ten zákon na tyto věci myslí.

Můj návrh se netýká učitelů, netýká se ani pracovníků v oboru pedagogiky, kteří v zařízeních ústavní výchovy pracují s dětmi, které vyžadují zvláštní péči, s dětmi delikventními. Týká se vychovatelů v dětských domovech, tedy zařízeních, která nahrazují těmto dětem rodinu, kde vlastně ony tráví čas tak jako v rodině, odkud

chodí do škol zřizovaných obcemi, do škol zřizovaných kraji, tedy do takzvaných státních škol, navštěvují kroužky, volnočasové aktivity v těchto školách, není nad nimi potřebný nějaký zvláštní dozor v tomto období, a vracejí se pak zpátky do dětského domova, kde o ně pečují vychovatelé a vychovatelky, kteří vlastně jsou pro ně náhradními rodiči. Vznikají vazby, vznikají citové vztahy. Mladí lidé, kteří odcházejí z dětských domovů, se vlastně potom do svého domova vracejí jakoby do své rodiny. Těch dětských domovů je mnoho, jsou sdruženy v Asociaci náhradní výchovy, odkud také pramenil impuls pro můj pozměňovací návrh. Jejich vzdělání bylo vždycky vzděláním, které stačilo naplnit studium pedagogické školy na střední úrovni. Nyní se od nich vyžaduje buďto vysokoškolské vzdělání, nebo vzdělání, které by bylo vzděláním v rámci celoživotního vzdělávání.

Zas taková hrozná věc to není, ale přesto si dovoluji požádat, zdali byste zvážili přijmout pozměňovací návrh zařazující na seznam těch potřebných kvalifikací písmeno d), umožňující výhradně a jenom pro vychovatele v dětských domovech absolutorium střední pedagogické školy s maturitou, případně střední pedagogické školy pro výuku v mateřské škole s dodatečnou pedagogickou zkouškou. Čili to je můj návrh, to je má prosba o jeho podporu.

A nyní bych si dovolil ještě, vážený pane místopředsedo, vystoupit s legislativně technickou úpravou, která vlastně vychází ze stejného principu, jako zde už bylo řečeno paní navrhovatelkou předcházejícího pozměňovacího návrhu. Tím, že se zařazuje písmeno d) do odstavce 2 § 16, je potřeba přesunout spojku "nebo" k tomu předchozímu paragrafu, tedy k paragrafu (písmenu) c).

Čili podle § 95 odstavce 2 jednacího řádu předkládám v souvislosti se svým pozměňovacím návrhem uvedeným pod písmenem A v případě jeho přijetí následující legislativně technickou úpravu. "V § 16 odstavec 2 písmeno b) se slovo nebo zrušuje a v § 16, odstavec 2 písmeno c) se na konci slovo nebo doplňuje."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu Janu Zahradníkovi. A nyní dvě faktické poznámky. Nejdříve paní poslankyně Anna Putnová, poté pan poslanec Petr Bendl. Pak pan kolega Andrlé s řádnou přihláškou. Prosím, paní poslankyně, máte faktickou poznámku.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám jenom krátkou poznámku, která se týká té systémovosti řízení. Myslím si, že systémově by bylo podpořit stávající zákon. Řešení, které se nabízelo, mělo více variant. Myslím, že jsme vybrali tu nejhorší. Chci připomenout, že v roce 2012 byla novela o pedagogických pracovnících, která zjednodušila prostupnost mezi jednotlivými

stupni. Současné děkani pedagogických fakult umožnili přijímací řízení v dalších kolech a celoživotní vzdělání otevřeli až do listopadu. Čili všechna tato data jasně ukazují, že ten, kdo chtěl, si tu cestu našel. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Petr Bendl také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl faktickou poznámku k tomu, co tady říkal pan kolega poslanec z hnutí ANO k té diskusi, k rozpravě ve třetím čtení, abychom si jednou provždy ujasnili, že prostě má každý poslanec právo v rámci třetího čtení vystoupit. V zákoně o jednacím řádu je řečeno, co může navrhnout, ale není tam řečeno, že nemůže vystoupit s jakýmkoliv komentářem k pozměňovacímu návrhu nebo k celkovému zákonu jako takovému. Protože poslanec jako takový nemá jinak šanci okomentovat pozměňovací návrhy, které přišly ve druhém čtení, které jsou předkládány v podrobné rozpravě ve druhém čtení. Prosím, aby už toto nebylo nikdy zpochybňováno, neboť to naznačuje jakési tendence snažit se někomu zavřít ústa, protože je mi to samotnému nepříjemné. Prosím, abyste už toto vzali na vědomí. A v tomto ohledu bych se rád zastal paní poslankyně Putnové, protože vystupovala zcela v souladu s jednacím řádem.

Druhá poznámka. Děkuji panu ministrovi školství, který říká, že doteď to bylo nesystémové, čímž jsem pochopil, že odtě už to konečně začne fungovat všechno systémově. Máme se na co těšit, už ve školství v podstatě nebude žádný problém, protože pan ministr, byť zapomněl na skutečnost, že to byli sociálně demokratičtí ministři, kteří nesou z významné části odpovědnost za pro něj nesystémová rozhodnutí. My všichni, kteří jsme se zabývali tímto zákonem, víme, že je tam řada objektivních skutečností, které není možné jen tak, řeknu, nazvat nesystémovými. Je tam řada věcí, které zcela objektivně vznikly. A tenhle zákon měl a má šanci řadu těch věcí napravit. Jestli se tak stane, či nikoliv, to se opravdu teprve uvidí.

A pak třetí poznámku, kterou už nemohu říct, ale tak ji řeknu příště. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Pavel Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já pouze cituji, co jsem se v tom jednacím řádu dočetl. Pokud nechceme, jak se tady mluvilo o ohýbání zákonů, tak pojďme, novelizujeme jednací řád a z toho bodu dvě vyškrtáme pouze. Protože

tady je napsáno, že ve třetím čtení se koná rozprava, ale v té rozpravě lze navrhnout pouze opravu legislativně technických chyb. Jestliže ta rozprava je jinde, tak se prostě nedržíme toho bodu. Omlouvám se, jestli to čtu špatně, ale je to tam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já nechci zneužívat svého postavení řídícího schůze, ale fakticky někdy v předminulém volebním období se toto řešilo a zavedená praxe je, že ve třetím čtení se vede rozprava, která je přístupná pro všechny i bez toho návrhu, protože není skutečně povinností předkládat ten návrh a jde o vyjádření poslance. Myslím, že tím zabráním další zbytečné procedurální přestřelce, která tady může působit, a omlouvám se všem, že jsem porušil jednací řád tím, že jsem nepředstoupil k řídícímu pultu, ale žel, mě nemá kdo vystřídat, protože řídící může hovořit, jenom když je vystřídán, a řádně se přihlásit do rozpravy. Takže se omlouvám pro toto porušení jednacího řádu.

Nyní pan kolega Marek Benda. Odhlašuje se. Děkuji. Nyní pan poslanec Andrle ve své řádné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Augustin Karel Andrle Sylor: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu dlouho zdržovat, jenom chci říct stanovisko, které na svých jednáních uzavřelo hnutí Úsvit, které souhlasí s navrhovanou novelou zákona a souhlasí se všemi navrženými pozměňovacími návrhy. Zároveň chci říci, že velice chápeme paní poslankyni Putnovou a její námítky, ale také chápeme to, že vedení škol většinou dostalo do velkých malérů a bylo by ohroženo vyučování. Proto tedy opakují, hnutí Úsvit podpoří tuto novelu i ty pozměňovací návrhy. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní se hlásí ještě pan ministr Chládek. Ptám se, jestli už se závěrečným slovem? Ještě v rozpravě. Dobře. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Přijde mi serióznější, abych vystoupil ještě v rozpravě, aby na to mohl někdo reagovat. Bude to pouze komentář k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Byť mám pana poslance Zahradníka rád, i paní poslankyni, tak tady mám stanovisko od odboru. Co se týká pana poslance Zahradníka, tak ten návrh je nad rámec novely a považujeme to za nesystémové a nekoncepční, a dokonce tam upozorňujeme na jeden zásadní problém. Vzhledem k tomu, že se jedná o pracovníky, kteří pracují s velmi rizikovou skupinou, tak je zapotřebí opravdu tady dbát na kvalifikaci tak, jak je nastavena.

Co se týká návrhu u paní poslankyně, v podstatě se v tom shodneme, pouze je nutné se domluvit na technickém postupu. Nám přijde daleko systémovější, aby nejprve toto bylo školským zákoně a poté v zákoně o pedagogických pracovnících, z jednoho prostého důvodu. Tato podpora musí být podpořena i finančním způsobem a je nutné to zařadit do školského zákona, do kterého jsme to schopni dát, a bude to v Poslanecké sněmovně v září tohoto roku. Takže tam bych také poprosil, jestli je možno s paní poslankyní se pak dohovorit, aby to mělo souslednost a nezůstal nám viset tento návrh vlastně v podstatě ve vzduchu, když bude schválen tak, jak je navržen. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan kolega Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Mně to aspoň umožní říci tu třetí poznámku, kterou jsem chtěl, a ta se právě týkala návrhu pana kolegy poslance Jana Zahradníka, který se snaží přesvědčit tím návrhem Poslaneckou sněmovnu, aby nenutila vychovatele v dětských domovech mít v každém případě vysokoškolské vzdělání, zjednodušeně řečeno. Zdůvodňoval to tím, že ti vychovatelé, tam vznikají rodinné vztahy, oni v podstatě nahrazují dětem rodinu a v okamžiku, kdy by museli být – a za sebe si řeknu nesystémově – nuceni k tomu, aby mohli být těmi rodiči jenom v případě, že budou mít vysokoškolské vzdělání, nepovažují to za moudré. Může to způsobit velmi traumatické pocity a dění uvnitř rodin, které v dětských domovech jsou. Nenuťme vychovatele k tomu, aby si za každou cenu museli doplňovat vysokoškolské vzdělání. Já jsem hluboce přesvědčen o tom, že se nic špatného neděje v dětských domovech v tomto ohledu a není nutné přistupovat k takovému opatření. Velmi za to prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci a ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ano, pan ministr má zájem o závěrečné slovo, paní zpravodajka také. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vzhledem k tomu, že tady již bylo mnohé řečeno, tak se omezím pouze na žádost podpořit tento návrh, protože ředitelé a učitelé čekají na konečné rozhodnutí Poslanecké sněmovny, protože 1. září se nám již blíží a oni už musí vědět, jak bude vypadat tento zákon od 1. 1. 2015. A tímto vám děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. Nyní paní zpravodajka se závěrečným slovem. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ráda na závěr jenom řekla pár slov za ředitele škol, nejen za mě jako poslankyni. Já opravdu rozumím slovům paní poslankyně Putnové. Přála bych si, aby opravdu stav ve školství byl na jiné úrovni, než stávající stav je. Ale jsem realista. Jsem člověk, který musí každý den řešit takzvaně v první linii situaci ve školství, a proto vnímám tuto novelu jako velmi vyváženou a rozumnou. Jaksi vyloučí krizové situace, které by mohly nastat k 1. lednu 2015, protože opravdu není možné říci, že ti učitelé, kteří jsou dnes registrováni na úřadech práce, jsou totožní svou kvalifikací s těmi učiteli, které bychom k 1. lednu propustili. Kromě toho učitelé, kterým ve věku 55 let uznáme jejich kvalifikaci, patří do skupiny velmi rizikových zaměstnanců a jistě by skončili na úřadech práce a ten problém by se sice z Ministerstva školství vyřešil ze strany, ale posunul by se na Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Proto já věřím, že zvítězí zde rozum v této Sněmovně a že podpoříte tuto novelu zákona. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím paní zpravodajku, aby oznámila postup při hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila stejně jako pan ministr. Prosím o váš postup.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji. Já bych jenom připomněla ještě jednou novelu zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících, která je předkládána ve třetím čtení ke hlasování. Tato novela jaksí řeší několik kategorií pedagogických pracovníků. Jednak zpřesňuje získání odborné kvalifikace učitelů mateřských škol, prvního stupně základních škol, stanovuje podmínky uznání předpokladu odborné kvalifikace pro výkonného a výtvarného umělce, omezení týdenní pracovní doby u právnické osoby vykonávající činnost školy maximálně na stanovené týdenní pracovní doby, stanovuje obdobným způsobem podmínky uznání předpokladu odborné kvalifikace pro výkon uznaného odborníka z praxe, stanovuje podmínky odborné kvalifikace pro výuku konverzace rodilým mluvčím. Konečně také stanovuje podmínky v bodě 7 § 22 zajištění výchovy a vzdělávání po nezbytnou dobu v nezbytném rozsahu pedagogickým pracovníkem nesplňující předpoklad odborné kvalifikace a doplňuje podmínky splnění odborné kvalifikace pedagogického pracovníka v § 32 o pracovníky, kteří v době účinnosti tohoto zákona, tj. k 1. 1. 2015,

dosáhli věku 55 let, pokud vykonávali přímou pedagogickou činnost v příslušném druhu školy nejméně po dobu 20 let.

Pozměňovací návrhy byly podány v následujícím sledu:

A. Pozměňovací návrh pana poslance Zahradníka ve znění legislativních úprav, tak jak byly načteny ve třetím čtení panem poslancem Zahradníkem, v podstatě říkájí následující: Tento pozměňovací návrh rozšiřuje podmínky splnění odborné kvalifikace pro vychovatele v dětském domově o tyto možnosti: úspěšným složením maturitní zkoušky na střední škole v oboru vzdělání vychovatel nebo pedagog volného času a úspěšným složením maturitní zkoušky na střední škole v oboru zaměřeném na přípravu učitelů předškolního vzdělávání a vykonáním jednotlivé zkoušky probíhající formou profilové zkoušky, maturitní zkoušky z předmětu zaměřeného na vychovatelství.

Dále je zde v části B podán pozměňovací návrh paní poslankyně Martiny Berdychové ve znění legislativních úprav, tak jak byly načteny ve třetím čtení, a toto je pozměňovací návrh, který zařazuje mezi pedagogické pracovníky s přímou pedagogickou činností novou kategorii pracovníků – tlumočnické českého znakového jazyka. Tito pracovníci dosud nevykonávali svou práci v zařazení na pozici tohoto pedagogického pracovníka, ale na pozici asistent pedagoga či nepedagogický pracovník. Tím nebyla zajištěna dostatečná odborná připravenost tlumočnicků českého znakového jazyka, a tedy i kvalita výchovně vzdělávacího procesu u žáků a studentů. Takže tento pozměňovací návrh také stanovuje jasné principy pro dosažení kvalifikace.

Jak budeme hlasovat? Nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A, tedy pozměňovacím návrhu pana Zahradníka jako celek. Dále navrhuji, abychom hlasovali o části B pozměňovacího návrhu paní poslankyně Berdychové také jako celek, a následně abychom hlasovali o celé novele zákona 563, o pedagogických pracovnících.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za docela přehledné hlasování. Paní kolegyně Putnová se hlásí k postupu hlasování. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Já si dovoluji navrhnout, abychom pozměňující návrhy paní poslankyně Berdychové rozdělili, tak jak to umožňuje a jak to strukturuje její pozměňující návrh, jsou to čtyři body. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já to ještě upravím, protože nejdříve musíme legislativně technické odhlasovat, takže to by bylo jako první hlasování, jestli dovolíte. Potom bychom hlasovali jako celek a B v částech. Ano? Takhle bychom

to udělali. Má někdo výhradu? Paní kolegyně Putnová řekla, aby to bylo odděleno, čili bychom odděleně hlasovali B1, B2. (O slovo se hlásí zpravodajka.) Dobře, paní zpravodajko.

Poslankyně Ivana Dobešová: V takovém případě, pokud budeme hlasovat po částech, navrhuji, abychom hlasovali za první bod 1 a 3 dohromady, protože logicky souvisejí, dále bod 2 a bod 4.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, čili 1 a 3 společně v B. Ano, paní kolegyně? Paní kolegyně Putnová souhlasí. Je srozumitelná procedura, nebo ji raději odhlasujeme? Odhlasujeme, dobře. Já jsem vás všechny odhlásil, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistili aktuální stav přítomných.

Budeme tedy nejdříve hlasovat o legislativně technických návrzích pana poslance Zahradníka a potom o... (Hlasy: Proceduru. Hlas: Nejdříve byla Berdychová.) Nejdříve proceduru, ano.

Nyní procedura. Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 98. Kdo souhlasí s navrženou procedurou upravenou podle rozpravy? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 147, pro 146, proti 1. Procedura byla schválena.

Nyní bychom hlasovali o přijetí legislativně technických připomínek, které přednesl pan kolega Zahradník.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 99. Kdo je pro? (Připomínky z pléna.) Ano, stanoviska k legislativně technickým připomínkám. Kdo je proti? (Připomínky z pléna.) Prohlašuji hlasování pořadové číslo 99 za zmatečné, protože jsem nenechal říct stanoviska zpravodaje a pana ministra.

Ptám se, jestli se pan ministr Zaorálek hlásí s faktickou. Není tomu tak.

Nyní tedy legislativně technické připomínky pana poslance Zahradníka. Stanovisko zpravodaje. Paní zpravodajka. (Kladné.) Pan ministr? (Negativní.) Negativní. Dobře.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 100. Ptám se, kdo je pro přijetí této legislativně technické úpravy. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100 z přítomných 149 pro 85, proti 43. Legislativně technická změna pana kolegy Zahradníka byla přijata.

Nyní legislativně technická změna paní kolegyně Berdychové načtená ve třetím čtení. (Zpravodajka: Stanovisko kladné.) Paní zpravodajko, já ještě počkám, protože jsem viděl přihlášku s přednostním právem pana předsedy Stanjury, takže ještě před hlasováním – prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, mě zaujalo vyjádření pana ministra školství. Nerad bych udělal chybu, protože jsem si myslel, že u legislativně technických úprav hlasujeme automaticky pro, on říkal, že je proti, tak jestli tam je nějaká legislativně technická chyba, tak bych to rád věděl, než přikročíme k dalšímu hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Jde o stanovisko bez rozpravy paní zpravodajky nebo pana zpravodaje a předkladatele tedy pana ministra.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Marcel Chládek: Já se omlouvám, já už jsem se vyjadřoval k tomu návrhu pana Zahradníka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Nyní stanovisko k legislativně technické připomínce přednesené ve třetím čtení, kterou přednesla paní poslankyně Berdychová. Stanoviska. Paní zpravodajko? (Kladné.) Kladné. Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování 101. Ptám se, kdo je pro přijetí této legislativně technické změny. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 101, z přítomných 154 pro 141, proti nikdo. Legislativně technické připomínky byly přijaty.

Budeme tedy hlasovat o pozměňovacích návrzích v jejich znění.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrh pana poslance Zahradníka. Stanovisko, paní zpravodajko? (Nesouhlas.) Pan ministr? (Negativní.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 102. Ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 102, z přítomných 154 pro 36, proti 103. Návrh nebyl přijat.

Nyní první pozměňovací návrh paní poslankyně Berdychové ve znění legislativně technických úprav. Stanovisko, paní zpravodajko?

Poslankyně Ivana Dobešová: Hlasujeme o bodu 1 a 3, stanovisko neutrální, mírně kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko neutrální. Pan ministr? (Negativní.) Negativní.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 103. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103. Z přítomných 153 pro 74, proti 56. Návrh nebyl přijat.

Nyní druhý pozměňovací návrh – druhá část B.

Poslankyně Ivana Dobešová: Je to bod 2, stanovisko neutrální, mírně kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kladné. Pan ministr? (Reakce na neustálý hluk v sále.) Prosím o klid! Pane ministře? (Negativní.) Negativní. Ano.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 104. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104, z přítomných 154 pro 64, proti 66. Návrh nebyl přijat.

Máme tedy B4 jako poslední.

Poslankyně Ivana Dobešová: Ano, bod 4, neutrální, mírně kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mírně kladné. Pan ministr? (Negativní.) Negativní.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 105 a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105, z přítomných 154 pro 69, proti 63, ani tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, že jsme je neprohlasovali. Můžeme tedy přistoupit k hlasování jako celku. Paní zpravodajka souhlasí, že jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy? (Ano.) O všech návrzích tedy bylo hlasováno a přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení. Požádám kolegy o klid, abychom měli o tom zápis.

"Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 206."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 106 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 106, z přítomných 154 pro 132, proti 14. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 24.

Pokračovat budeme bodem číslo 25. Tím je

25.

**Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)
/sněmovní tisk 71/ - třetí čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele své místo pan poslanec Roman Sklenák a zpravodaj ústavněprávního výboru Jan Chvojka. Dále konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 71/9.

Otevírám rozpravu, do které mám zatím jednu přihlášku s přednostním právem pana předsedy Tomia Okamury. Konstatuji, že můžeme rozpravu začít, a prosím pana poslance, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo, máte slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi krátce shrnout to, co se tady z mého pohledu za uplynulé dny a týdny stalo.

Když budeme mluvit o zákonu o státní službě, je dobré si možná znovu připomenout, proč ho chceme, resp. proč ho vlastně naše země potřebuje a proč ho od roku 1993, kdy byl zakotven v Ústavě, žádná vláda nechce.

Klíčovým pojmem veřejné služby je profesionalita.

Pane předsedající...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás požádám, abyste chvíli přerušil svůj výklad, a ostatní kolegy požádám o klid. Pokud máte k diskusi jiné téma, než je služební zákon, abyste tuto diskusi přenesli do předsálí a umožnili diskutujícím, kteří jsou přihlášení už nyní tři, v klidu přednést své stanovisko k tomuto zákonu, který se diskutuje v této Sněmovně již dlouhých dvanáct let, i když v různých verzích. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Když budeme mluvit o zákonu o státní službě, je dobré si připomenout, proč ho chceme, resp. proč ho naše země potřebuje a proč ho od roku 1993, kdy byl zakotven v Ústavě, žádná vláda nechce.

Klíčovým pojmem veřejné služby je z našeho pohledu profesionalita. Přijímání do státní služby, kariérní postup, odměňování úředníků by se měly řídit pouze odborným hlediskem. Služební zákon by měl stanovit základní principy pro státní službu – nestrannost, bezúhonnost, objektivní způsob výběru do služby a služebního postupu – založené na kritériu schopnosti a odpovědnosti.

Výběr státních zaměstnanců by měl být založený na otevřené soutěži, jejímž výsledkem by byli nejschopnější pracovníci, a v neposlední řadě je nutná personální depolitizace veřejné služby; státní úřady nesmějí být trafiky pro straníky. Ale samozřejmě platí i to, že když veřejná služba musí být službou celé veřejnosti, tak musí také pracovat na zadání vedení úřadu. Například když ministr řekne "vybírejte takto tyto daně", tak státní správa musí toto politické zadání splnit.

To, co je už dnes jasné, že stávající vládní mutace zákona přímo odporuje modelu nezávislé profesionální státní služby. Naopak, už v principu zakotvuje její závislost na politickém vedení země, a to díky principu, kdy šéfa státní správy jmenuje v podstatě premiér. Z pozměňovacím návrhů k zákonu je zřejmé, že tohoto faktu jsou si vědomi další moji kolegové ve Sněmovně, napříč politickým spektrem, a proto navrhuji vyjmout ten či onen úřad či šéfa úřadu či určité pracovníky z působnosti tohoto zákona, a to se zdůvodněním, aby byla zachována jejich nezávislost. Jinými slovy, mnoho z nás si je tu vědomo, že tento zákon v této podobě vůbec státní správu nečiní nezávislou a odpolitizovanou. To ovšem přímo odporuje požadavkům Evropské komise, kterými se tu přednádnem pateticky a lživě oháněl ministr pan Dienstbier. Naopak, ukázalo se, že nikoli poprvé vědomě lhal, protože Evropská komise chce pravý opak než koaliční vláda premiéra Sobotky. Jednak Evropská komise zdůrazňuje, že do působnosti zákona by měly spadat pokud možno, a to cituji "všechny orgány státní služby bez ohledu na jejich právní postavení", a samozřejmě dodává, že – opět cituji "rychlost by nikdy neměla být na úkor kvality předpisu".

Proč nám tedy premiér Sobotka a ministr pro lidská práva Dienstbier a další lhali? Proč tvrdili, že přijdeme o 500 miliard, když nepřijmeme jejich zákon? Protože chtěli vyvinout tlak, pod kterým bychom přijali paskvil, který umožní panu Sobotkovi

zabetonovat své zkřížené trafikanty na nejvyšší pozici ve státní správě. Proto navrhovatelé změnili paragraf u jmenování generálního ředitele státní služby z kompetence prezidenta a tuto pravomoc darovali panu Sobotkovi. To je něco, co samozřejmě hrubě odporuje samotnému smyslu zákona a tomu, co potřebujeme jak my, tak tomu, co od nás čeká Evropská unie. Troufám si říci, že větší kritiku Unie bychom sklídili za schválení prosobotkovské verze, než když zákon budeme ještě nějaký čas projednávat.

Pochopitelně návrh zákona má daleko více chyb, které již zmínili a jistě ještě zmíní další vystupující.

Já chci za nás ovšem zdůraznit, že základním principem musí být personální odstříhnutí státní správy od vládnoucích politiků. Prioritní je v tomto ohledu princip, že šéf státní správy není jmenován premiérem, ale prezidentem, který je přímo volený a je protiváhou stranické vlády ve Sněmovně. Proto vás opět žádám o podporu tohoto našeho pozměňovacího návrhu. Stávající verzi zákona Úsvit podpořit nemůže. Samozřejmě však rádi nadále povedeme konstruktivní diskusi, abychom se společně dobrali verze přijatelné napříč Sněmovnou. Diskuse tady ve Sněmovně se však jeví jako nekonečná a je zřejmé, že je čas najít dostatečný čas na shodu napříč politickým spektrem. Proto v souladu s § 95 zákona o jednacím řádu Sněmovny navrhuji a vznáším návrh na vrácení tohoto zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomiu Okamurovi, a protože na tabuli svítí jenom ti přihlášení, kteří nemají přednostní práva, tak nejdříve zopakují postup při jednání. Nyní bude hovořit pan ministr Dienstbier, poté s přednostním právem za předsedu klubu TOP 09 František Laudát, poté pan předseda klubu a navrhovatel Roman Sklenák, poté pan předseda Fiala a poté mám řádně přihlášené pana kolegu Adamce a Černocho. To je zatímni pořadí přihlášených.

Nyní tedy požádám pana ministra Jiřího Dienstbiera, aby se ujal slova v rozpravě ve třetím čtení. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já bych se rád vyjádřil k dosavadnímu průběhu projednávání zákona i k některým požadavkům, které byly vzneseny nejenom zde na půdě Sněmovny, ale zejména ze strany pravicové opozice, tedy ODS a TOP 09, i na tiskové konferenci a dalšími způsoby.

My jsme se tady snažili předložit, myslím si, velmi dobré důvody, proč návrh, který tady projednáváme, je kvalitně zpracován, byť, jak jsem upozorňoval, vždy takovýto návrh bude předmětem nějakého kompromisu a nikdy nebude každý stoprocentně spokojen s výsledkem. Nicméně zakládá předpoklady pro to, abychom

tady měli nezávislou, profesionální a stabilní státní správu do budoucna včetně toho, že splníme podmínky, které na nás klade členství v Evropské unii, to, k čemu jsme se svým členstvím sami a dobrovolně zavázali.

Nyní tedy k těm čtyřem požadavkům, které vznesla pravicová opozice. Chtěl bych zdůraznit, že způsob, jakým byly předneseny, a zdůraznil bych také, že se jedná o zcela zásadní koncepční momenty v návrhu zákona, už jsem to tady také říkal, že ten způsob je vyděračský. Není možné se nechat vydírat stylem: "bud' nám schválíte to, co chceme my, anebo nebude nic". Takto to tady zástupci opozice výslovně řekli, konkrétně Miroslav Kalousek na závěr druhého čtení, kdy zcela jednoznačně uvedl, že bud' si uvědomíme, že tam generální ředitelství, nebude anebo nebude žádný zákon. Kromě toho, že to je vyděračský přístup, tak je i hloupý. Vysvětlím z jakého důvodu. V současné době je platný zákon č. 218/2002. Tento zákon shodou okolností minulá vláda na návrh tehdejšího ministra práce pana Drábka odložila o tři roky s účinností k 1. lednu 2015. Jinými slovy, pokud tady opozice povede obstrukci a zabrání přijetí předložené novely, tak 1. ledna nabude účinnosti služební zákon v původním znění.

A teď se na to podívejme z hlediska čtyř požadavků. Prvním požadavkem je vypuštění Generálního ředitelství státní služby, protože to je údajně nějaký superúřad. Generální ředitelství státní služby žádný superúřad není, protože jak generální ředitel, tak i státní tajemníci na jednotlivých ministerstvech budou v podstatě řešit personální záležitosti státní služby v trochu širším smyslu, ale v zásadě personalistiku. V případě, že nabude účinnosti současné platné znění zákona, tak pak tady už doopravdy budeme mít náznak superúřadu, protože generální ředitel bude jmenován na návrh vlády prezidentem, tedy čistě politicky, a nikoliv na základě výběrového řízení, ale na základě volné úvahy vlády a prezidenta, protože nyní v předloženém návrhu novely služebního zákona je výběrové řízení, kterým musí kandidáti na generálního ředitele projít, a rovněž v platném znění státní tajemníky jmenuje na návrh ministra generální ředitel státní služby. Takže generální ředitel státní služby jmenuje všechny státní tajemníky a tito státní tajemníci nebudou posílení personalisté, tito státní tajemníci budou věcně řídit jednotlivá ministerstva, protože oni budou nadřizenými ředitelů sekcí na jednotlivých ministerstvech a ministr bude s celým úřadem komunikovat přes státního tajemníka. Jinými slovy, v této věci pravicová opozice dosáhne úplného opaku. Bude mít mnohem silnější generální ředitelství a bude mít státního tajemníka, který bude věcně řídit úřad. (Neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, já vás přeruším a požádám znovu Sněmovnu o klid. Prosím, abyste případné hovory přenesli do předsálí a nechali pana ministra v klidu přednést svůj projev.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Už jsem zažil horší situace, zatím to jde ukřičet. (Předsedající: Dobře, pokračujte.)

Co se týče druhého požadavku, aby náměstci zůstali v současném režimu a zároveň aby byli úrovní řízení ve státní službě. Pominu-li, že to je politizace státní správy, protože my si myslíme, že už na úrovni ředitelů sekcí by měli být úředníci, kteří budou mít nezávislý statut, jak navrhuje, tak opět, pokud se podaří opozici zobstruovat přijetí této novely a nabude účinnosti platné znění služebního zákona z roku 2002, tak náměstci vůbec nebudou úrovní řízení, a dokonce ani nebudou moci řídit jednotlivé sekce, protože, jak už jsem říkal, tyto sekce bude řídit dokonce ani ne ministr, jak navrhuje my, respektive dávat pokyny ředitelům sekcí, ale ředitele sekcí bude úkolovat státní tajemník, protože bude věcně řídit úřad. Čili opět je to naprosto hloupý přístup, protože opozice dosáhne úplného opaku – posílení státního tajemníka při věcném řízení jednotlivých ministerstev.

Podívejme se na třetí požadavek pravicové opozice a to je větší prostupnost státní služby. Nejenom ze samosprávy, ale i z akademického prostředí a z byznysu. Podíváme-li se na to, co tady nyní navrhuje, a na pozměňovací návrhy, které jsme přislíbili podpořit, tak prostupnost nyní projednávaného návrhu je poměrně velká. Vedle uznávání zkoušky zvláštní odborné způsobilosti, kterou skládají úředníci místní samosprávy, navrhuje uznávat praxi v samosprávě. Navrhuje, aby se umožnilo uznávat praxi i v mezinárodních organizacích a v akademickém prostředí. A pokud opozice uspěje a zablokuje projednání této novely a bude platit původní zákon, tak bude nulová prostupnost nejen z byznysu, nejen z akademického prostředí, ale i ze samosprávy, protože platné znění služebního zákona obsahuje zcela uzavřený kariérní systém bez jakékoliv prostupnosti. Tedy opět úplně hloupý postup opozice, kdy dosáhne pravého opaku než to, co deklaruje.

A podívejme se na poslední požadavek, že údajnou ochranu státních úředníků by měl zákon těmto úředníkům přiznat až po čtyřech letech. Opozice si pravděpodobně špatně přečetla návrh zákona, protože novela, kterou právě projednáváme, žádnou definitivu pro státní úředníky neobsahuje, čili není jasné, jaká práva by se jim vlastně až po čtyřech letech měla přiznávat a co by bylo ty čtyři roky. To by byli v nějakém zcela mimoprávním postavení. A opět, pokud opozice uspěje se zablokováním projednání této novely, tak čeho dosáhne. Bude mít překlopené všechny současné státní úředníky do služebního poměru, a to s definitivou, s výsluhami, s 25procentním příspěvkem za státní službu. Úředníci jistě budou rádi, protože si velmi polepší na platech, ale opozice dosáhne úplně pravého opaku, než co deklaruje.

Dostáváme se tedy opět ke shrnutí. Kromě toho, že postup je vyděračský, tak je ještě hloupý, protože ve všech čtyřech bodech bude právní úprava úplně opakem toho, co opozice deklaruje jako svůj cíl. Takže mi není jasné, čeho ODS a TOP 09

chtějí dosáhnout tím, že chtějí obstruovat a zablokovat přijetí předložené novely. Je to doopravdy hloupé. Nevím, jak jinak by to šlo posoudit.

Nyní ještě jeden komentář k údajným lžím, jak Evropská komise po nás něco chce nebo vlastně nechce. My jsme tady argumentovali ve druhém čtení 1. lednem jako nejzazším datem účinnosti zákona. Z hlediska evropských fondů je požadavek Evropské komise dokonce ještě přísnější, ještě horší pro Českou republiku. Evropské komisi nestačí účinnost 1. ledna 2015, ale požaduje dokonce, aby zákon byl schválen ještě předtím, než se přikročí ke schvalování a podepisování jednotlivých operačních programů, na základě kterých se má čerpat těch více než 500 mld.

My počítáme s tím, že operační programy by měly být schvalovány už letos na podzim. Jinými slovy, ke zdržení čerpání, případně zablokování, pokud by zákon nebyl schválen, začne docházet už letos na podzim, a ne až 1. ledna 2015. A to dokonce předtím, než jsme v Bruselu jednali, tak byla situace ještě horší. Evropská komise dokonce podmiňovala schválením zákona uzavření dohody o partnerství, která je předstupněm schválení operačních programů. Kdybychom je nepřesvědčili, že náš úmysl schválit takový zákon, který zajistí profesionální, stabilní a nezávislou státní službu, není vážný, že doopravdy uděláme všechno pro to, aby taková právní úprava státní služby v ČR platila, tak bychom nebyli schopni uzavřít ani dohodu o partnerství. A pro informaci – my počítáme s jejím uzavřením, protože text už je hotov, během měsíce srpna. Čili v srpnu bychom neměli dohodu o partnerství. Stále platí, že nebude-li schválen služební zákon, nebudeme mít na podzim operační programy, a samozřejmě stále platí a je to v dohodě o partnerství jako náš závazek na základě jednání s Evropskou komisí, že musíme mít účinnost služebního zákona od 1. ledna 2015.

A co se týče připomínek Evropské komise, které tady byly přečteny na jednání minulý týden ve druhém čtení, ke všem těmto připomínkám jsme se vyjádřili, jsou vlastně zahrnuty do služebního zákona. V naprosté většině ty připomínky jsou předmětem vysvětlení, protože v zákoně to zpravidla je. V pozměňovacím návrhu, který byl načten ve druhém čtení, najdete rozšíření služebního slibu, což je reakce na požadavek Evropské komise, aby byly hodnoty státní služby lépe v zákoně popsány, tak my jsme to učinili dokonce předmětem slibu. A z hlediska obsahu jsme vyšli ze staff regulations, což je vlastně služební zákon pro úředníky Evropské komise. Jinými slovy, šli jsme na tu úroveň, kterou sama Evropská komise požaduje po svých úřednících. Myslím si, že těžko bude namítat Evropská komise, že bychom nevyhověli jejím požadavkům v tomto případě. A samozřejmě máme svůj prostor, jakým způsobem naplnit státní službu při respektování základních parametrů, které vycházejí i z country-specific recommendations, která Evropská komise každé zemi dává na základě vyhodnocení tzv. evropského semestru, a jsme přesvědčeni, že do těchto mezi se návrhem vejde a že jsme schopni tento návrh před Evropskou komisí obhájit.

Možná ještě poslední poznámka a ta se týká Rekonstrukce státu. Ze strany pravicové opozice tady zaznívala argumentace, jak Rekonstrukce státu kritizuje návrh zákona. Pravděpodobně se vám podařilo Rekonstrukci státu vyděsit takovým způsobem, včetně těch čtyř požadavků, které jsem tady zmiňoval, že jí nezbylo, než vydat druhý den po druhém čtení tiskovou zprávu, že pokud by se ty čtyři požadavky pravicové opozice naplnily, tak se zákon o státní službě stává prakticky zbytečným, zcela vyprázdněným, protože by vůbec nevedl k naplnění sledovaných cílů.

Tolik prozatím k debatě, která tady proběhla, a k požadavkům opozice. Já doufám, že ve světle těchto argumentů i opozice, resp. ta část opozice, která chce vést obstrukci, svůj postoj přehodnotí. My jsme ochotni jednat o některých pozměňovacích návrzích. Jak jsem říkal, jsme schopni posílit prostupnost státní služby nejenom ze samosprávy, ale i z akademického prostředí. Ano, pojďme jednat o konkrétních pozměňovacích návrzích, přestaňme se tady vydírat jednak ultimativními požadavky věcnými, tak i tím, že zákon neprojdeme vůbec, pokud nebude zcela v těch klíčových věcech vyhověno pravicové opozici.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi a nyní vystoupí pan poslanec František Laudát, připraví se pan poslanec Roman Sklenák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, myslím si, že pan ministr Jiří Dienstbier začal tím nejhorším způsobem, kterým začít mohl. Vašeho otce jsem znal jako obrovského gentlemana, před kterým jsem smekal, a je mně líto, že vy jste úplně jiný.

Já si myslím, že slova vydírání, nesmysl, hloupost po tom pátečním extempore by měla být používána ve velice omezeném rozsahu. My jsme společně s ODS přišli s nějakými podmínkami nebo požadavky, s tím, že očekáváme, že speciálně vy a pan premiér Sobotka ustoupí z toho naprosto tvrdého stanoviska, které mediálně prezentujete, a skutečně budete jednat. Tento zákon, a opakuji, padlo to tady už tisíckrát, prostě přesahuje horizont jednoho volebního období, může zásadním způsobem znemožnit představy vždy vítězné strany nebo koalice, jak chcete, jak spravovat tuto zemi, a tudíž to, k čemu jste vy vyzývali nás v minulosti, že musí být dosaženo konsensu u penzijní reformy, ale zároveň jste na všechny návrhy říkali ne, byly různé skupiny, vyjednávací týmy, tak to v brutální podobě předvádíte vy.

Já jsem zaznamenal signály, že skutečně v tomto jste osamoceni. Zaznělo tady i z vlastní sociální demokracie, že některé požadavky jsou k diskusi. Už jenom způsob prosazování tohoto klíčového zákona nám přijde naprosto neuvěřitelný a krajně

nešťastný. Pan prezident v éře sestavování vlády řekne vítězovi voleb, že alespoň něco musí projít prvním čtením, tady poslanci proženou prvním čtením naprostý nesmysl, k tomu vznikne ve druhém čtení něco zcela jiného. Nemyslím si – zpravodajům a autorům materiálu, kteří to podepsali, to zjevně někdo napsal. Nevěřím tomu, že si sedli a tak složitou zákonnou novelu byli schopni napsat sami. V nastalém divném projednávání nikdo ani neřekl, ke kterému základu se načítají pozměňovací návrhy, což znova může být – samozřejmě věcně lze dohledat, jestli to bylo k zákonu, který byl předložen v prvním čtení, nebo ve druhém – nicméně pro takto důležitou normu další případně i legislativní problém, byť se asi dá překonat.

To, co je údajně tedy vydíráním ODS a TOP 09: zrušení institutu generálního ředitelství. Nejvyšším úředníkem na každém úřadu je státní tajemník. Státní tajemník je jmenován a odvoláván vládou na návrh ministra. Úřad vlády uděluje akreditace univerzitám k úřednickým zkouškám a vzdělávání. Já tedy osobně toto za vydírání nepovažuji. Samozřejmě v tom se budeme zásadně lišit.

2. Otevřenost státní služby na všech úrovních pro úředníky samosprávy i zástupce akademické a soukromé sféry, za podmínky složení úřednické zkoušky a odpovídající praxe v daném oboru.

3. Zachování náměstků jako řídicího stupně služebního úřadu. Zrušení funkce náměstků pro řízení sekce a ponechání jednoho typu náměstků, na které se nebude vztahovat služební zákon, ale budou mít řídicí kompetence.

4. Zajištění personální kontinuity a stability. Ochrana, kterou zákon poskytuje, se bude vztahovat na úředníky, kteří pracují ve veřejné správě déle než čtyři roky.

Já se domnívám, že kdokoliv zažil na jakémkoliv stupni, ať to bylo na úrovni obce, kraje nebo republiky, chování úředníků – některých, podotýkám – státní správy, tak se musí nutně v těchto požadavcích vidět. My nestavíme tyto požadavky jako ultimátum, ale jako podklad pro jednání všech politických stran ve Sněmovně, tak aby se jejich lídři pokusili najít kompromisní řešení. Možná, že ho nenajdou. Pak to samozřejmě bude jednání na sílu, ale máte téměř ústavní většinu, tak se předved'te. Nicméně vás vyzýváme tímto návrhem k vyjednávání.

K tomu, co tady zaznělo z Evropské unie. Buď chcete ideály Evropské unie naplňovat de facto, pak se podle toho chovejte, anebo de iure – budete dělat prázdná gesta, jako je tomu u fiskální odpovědnosti, fiskálkompaktu a podobně, anebo je naplňujete. Evropská unie stanoviskem, ke kterému jsme se dostali dříve údajně než pan ministr Dientsbier, myslím, jednoznačně říká, že preferuje kvalitu před kvantitou. Vzhledem k tomu, že pan ministr nám tady zase říká, že požadavky na rychlé schválení jsou tvrdší... My jsme nedostali na stůl jediný papír. To vám skutečně Sněmovna nestojí za to, abyste stanoviska, ať už v originále, nebo v překladu tady na stůl rozdali u tak zásadní věci, když říkáte: nevyjednáme, nestihneme, neumíme?

Nevím, k jakému návrhu se vyjadřovala předběžně Evropská unie, mně jejich požadavky, doporučení, názor v žádném případě nevedou k tomu, že by se mělo jednat o vydírání. Vzhledem k tomu, že tady na ně nebylo zareagováno – obecně tvrzení, že je tam všechno zapracováno, neberu, odmítám ho, protože pokud by bylo zapracováno, přece by se k tomu nevyjadřovala s připomínkami. Nebo máte, pane ministře – i když by tady za tento zákon měl bojovat, obhajovat ho, ministr vnitra, nikoliv pan ministr Dientsbier, o tom jsem hluboce přesvědčen, protože vnitro je z kompetenčního zákona zodpovědné za státní správu. Stejně je tady ještě jednou přečtu.

1. Rozsah působnosti

1.1. Článek 1 vymezuje orgány a zaměstnance veřejné správy, na které se zákon vztahuje (všichni zaměstnanci, administrativní složky státu podle jiných právních předpisů a jiní zaměstnanci).

Článek 2 vymezuje zaměstnance vyňaté z působnosti tohoto zákona. Zásada by měla být taková, že všechny orgány vykonávající státní službu bez ohledu na jejich právní status by měly spadat do působnosti zákona, všechny případné výjimky by měly být odůvodněny. V zájmu zvýšení transparentnosti by seznam orgánů a zaměstnanců vyňatých z působnosti zákona měl být zveřejněn.

Přijde vám toto jako vydírání?

Bod 1.2. Jakkoli chápeme, že mnoho správních orgánů nejsou formálně vzato administrativní složky státu, v každém případě se jedná o rozpočtové nebo příspěvkové polorozpočtové organizace, právnické osoby státního orgánu, obvykle ministerstva. Tyto orgány by do působnosti zákona měly spadat. Například se zdá, že na Centrum regionálního rozvoje se současně návrhy zákona nevztahují.

Zase. Prohlašovali jste tady v prvním čtení prováděcí zákon. Kdo z vás si je jistý dopady toho, jaké zářezy to udělá – zaznělo to tady od pana poslance Bendy – do takových institucí, které potřebují nezávislost? Organizace na ochranu krajiny, fondy a tak dále.

1.3. Nezávislost orgánů by neměla být a priori zdůvodněním pro nepoužití zákona. V tomto smyslu se současná situace, kdy se na část zaměstnanců uplatňuje pouze zákoník práce, nezdá být dostačující a vyhovující.

1.4. V návrhu zákona je ustanovení – článek 11 – že obě kategorie zaměstnanců – viz komentář 1.1. – se budou řídit stejnými služebními předpisy vydanými Generálním ředitelstvím státní služby – nebylo dosud vytvořeno –, které by měly zajistit základní soulad mezi těmito dvěma kategoriemi, a to pouze pokud jde o organizační stránku. Jakkoli obsah služebních předpisů v tomto okamžiku nelze hodnotit, neboť teprve mají být přijaty, doporučuje se, aby se na druhou kategorii

vztahovaly nejen organizační aspekty, ale také ostatní důležité aspekty zmíněné v článku 1 – služební vztah, odměňování, hodnocení atd.

1.5. Navíc dokonce i v orgánech státní správy není druhá kategorie zaměstnanců jasně definovaná – viz článek 2, písmeno j). Je třeba poznamenat, že jakkoli nejsou státními zaměstnanci *de iure*, *de facto* vykonávají, plní funkci státní nebo regionální správy.

1.6. Zákon vyjímá ze své působnosti nejen politické představitele, ale rovněž ty, kteří pro ně pracují, tedy rovněž osoby pracující pro politické náměstky. Znamená to vynětí významné části úředníků plnících úkoly veřejné služby. Nejsou poskytnuty žádné podrobnější informace o pravidlech vztahujících se na tyto úředníky, tedy doporučená struktura minimální/maximální počet náměstků nebo jejich spolupracovníků, takže šíří výjimek nelze posoudit. V každém případě by počet tohoto typu úředníků měl být omezen na to, co je přísně vzato nezbytné.

1.7. Regionální rady jsou vyňaty s odkazem na tvrzení legislativních omezení, přičemž řešení neslučitelnosti, rozporu mezi zákonem o krajských úřednících č. 332/2002 Sb. a zákona o státní službě nejsou představována.

1.8. Článek 79 upravuje povinnosti úředníků z hlediska etiky a osobní integrity. Bylo by vhodné zahrnout rovněž výslovný odkaz na základní principy a hodnoty státní služby, jako je integrita, nestrannost, objektivita, úcta k právnímu státu, efektivita; tedy situaci, kdy státní úředník obdrží příkaz, který považuje za nesprávný nebo pravděpodobně vedoucí k vážným potížím.

Tuto připomínku považuji za jednu z klíčových připomínek. Jestliže nechcete tvrdě vázat etický kodex, nebo je nedostatečně vázán se zákony, jak potom chcete řešit konflikt mezi úředníkem státní správy a politiky, kteří budou tlačit úředníky do kouta a vyžadovat na nich věci, které jsou v rozporu s etickým kodexem, s jejich vnitřním přesvědčením, se zákony této země? Slyšeli jste tady nikoli z úst pravicové opozice něco o kašlání na normy nebo předpisy. Nevím, jak to minulý týden zaznělo přesně.

1.9. Není jasné, proč jsou v článku 5 konkrétně zmíněny pouze některé oblasti jako výzkum, civilní ochrana, zatímco četné jiné nikoli – zaměstnanost, vzdělání, životní prostředí. Podrobnější specifikace těchto oblastí má být navíc vymezena podzákonným předpisem bez jakéhokoli představeného data nabytí účinnosti.

1.10. Právní úprava ochrany informátorů, whistleblowers, se jeví nedostatečná. Rovněž opatření na předcházení střetům zájmů by měla být podrobněji zpracována a rozvedena.

Skupina připomínek druhá – Implementační, realizační plán, přechodné období.

2.1. Plánované nabytí účinnosti k 1. lednu 2015 je všeobecně vítáno. Nicméně Komise vždy zdůrazňovala, že rychlost by nikdy neměla být na úkor kvality předpisů. Navíc vzhledem k více než dvouletému přechodnému období je jasné, že některé části předpisů vstoupí v účinnost až po zákoně samotném.

Tady bych se přece jenom trochu zastavil. Tady je zjevný rozpor mezi tím, co je v tomto stanovisku nebo v předběžném názoru, s tím, co jste tady slyšeli z úst ministra Jiřího Dienstbiera. Já si skutečně myslím, že všichni poslanci zleva doprava mají právo na pravdu. To znamená na dokladovanou pravdu, zda skutečně Evropská unie k tomuto se již závazně vyjádřila a jestli tedy platí to, co říká pan ministr, anebo to, co je v tomto předběžném názoru.

Osobně jsem zažil situaci, kdy na Ministerstvu pro místní rozvoj ... (Odmílčuje se a pohledem se obrací k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, já tomu rozumím, pane poslanče. Já požádám znovu o klid a diskutující nad jiným tématem bych požádal, aby přenesli své debaty do předsálí. A také bych žádal, aby nechali zpravodaje v klidu sledovat rozpravu, abychom něco nezanedbali.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane místopředsedo.

Zažil jsem v monitorovacím výboru evropských projektů tehdejší náměstkyni ministra pro místní rozvoj Jiřího Paroubka Věru Jourovou, jak vždy na – asi jednou za čtvrt roku – hodnoticích setkáních se zástupci Evropské unie opakovaně padalo: Nám jde skutečně o podstatu věci. Vy jste tady sestavili složitý, komplikovaný manuál, do kterého se budete zamotávat. Stanovte si ta pravidla čistá, jasná. A když to budu parafrázovat, ať nikdo nic nemanipuluje, ať nekrade, ať jsou ty peníze a projekty dobře připraveny, ať tam vládne zdravý selský rozum. To, jak jste si připravili svá pravidla, to je téměř pozitivní stávka, jakou úředníci státní správy, kteří mají například v Německu zakázanou stávku, stávkují. To znamená, dodržují všechna pravidla do puntíku, napsaná pravidla, předpisy, směrnice, takže fakticky v ty dny, kdy takto úředníci státní správy fungují, se státní správa de facto zastaví.

Tohle tedy považuji za nutné, aby to tady pan ministr Dienstbier, nebo spíš předkladatelé zákona zcela jasně, nebo někdo z jiných ministrů, který se zabývá evropskými fondy, vyjednáváním o následujícím programovacím období, řekl.

A k téže části, Implementační, realizační plán přechodné období – bod 2.2. Klíčové části zákona, jakými jsou například odměňování, systematizace vzdělávání, zkouška státní služby, je třeba rozvíjet prostřednictvím dalších konkrétních prováděcích předpisů, například služebními předpisy, vyhláškami, či metodikami.

Těmto plánovaným prováděcím předpisům, které jsou nyní k dispozici pouze na pracovní úrovni, by měl být vypracován a sdělen podrobný časový harmonogram.

Sami víte, jak to s dobrými nápady v této zemi končí.

V souvislosti i se služebním zákonem jsem dostal několik mailů, kde se mě ptali, jak je možné, že nějaký zákon je platný, ale že není účinnost. Tak jsem vysvětloval, že pokud jde o složité normy, tak jako byl a je nový občanský zákoník a podobně, tak stát, právníci, právní komora a další a další, a koneckonců samozřejmě občané v první řadě se potřebují na takto zásadní věci připravit. Tudíž je tam rozdílná lhůta. Bohužel u některých zákonů, které se domnívám, že měly platit, anebo mělo být jasné sděleno, to znamená zákonů, které slouží především občanům a zjednodušily by život občanů této země, jako je jednotné inkasní místo, právě časová prodleva mezi platností a účinností byla využita k tomu, že tento zákon, který by zásadně zjednodušil život prakticky všem občanům, nebo podstatné části občanů České republiky mizí v mlhách, nenávratnu.

Skupina číslo 3. Odměňování.

3.1. Bereme na vědomí, že předpis plánuje využívat stávající odměňovací systém, v němž různé druhy národních doplňkových plateb a bonusů představující flexibilní část příjmu tvoří poměrně velkou část celého platu, a opouští tak smluvní systém platů. Nicméně vzhledem k tomu, že v průběhu dvouletého přechodného období bude připraven zcela nový a transparentní systém, nemůže být tato oblast v současné fázi plně posouzena. Kromě toho se zdá, že změna odměňovacího systému bude provedena nikoliv formou zákona, ale prostřednictvím vyhlášky. I přesto, že by tato změna měla být připravena do konce roku 2014, doporučujeme v zákoně zásadu transparentnosti stanovit jasněji.

Vy jste vyhráli – mluvím ke koalici – volby na tom, že jste slibovali občanům transparentnost, definovanost systému, předvídatelnost. Tak prosím, začněte v zákonech toto naplňovat.

3.2. Systém odměňování by měl být navržen tak, aby byla zachována atraktivita veřejné správy pro mladé lidi. To by vyžadovalo určitou flexibilitu v oblasti výše nástupních platů pro nové rekruty. Viz také níže komentáře k bodu č. 4.

4. Nástup do nebo ze služby.

(4.1.) Přestože je obecně uznávána potřeba stability a kontinuity veřejné služby, zdá se, že některá ustanovení zákona omezují možnost vstupu do státní správy zvenčí. Konkrétní příklady jsou uvedeny níže.

Já se nedomnívám, že v tuto chvíli máme zcela kvalitní všechny stupně, všechny zaměstnance státní správy. Jak houby po dešti vznikly v ČR vysoké školy orientující

se na státní službu, veřejné právo, prostě veřejný sektor. A tímto zákonem místo abychom odhodili historické zátěže, a nikoliv revolucí po 20 či více letech, ale evolučním, ale férovým způsobem pustili do státní správy lidi, kteří s tím spojí svoji kariéru, svoje životní postavení, svoje představy o životě, tak vlastně hrozí podle vašich návrhů, že to naopak zabetonujete a budete říkat mladým lidem "běžte se živit něčím jiným", i když nekvalita některých úředníků, se kterými už těžko někdo potom hne, bude zjevná.

4.2. Není jasné, z jakého důvodu může být generální ředitel státní služby a jeho zástupce vybrán pouze z řad stávajících úředníků. Podobné je to pak u externích odborníků na vyšších manažerských postech. Noví úředníci mohou být přijati pouze na místa vedoucích oddělení.

Zase. Je to přesně tam, kam cílí náš bod číslo 1. Vy skutečně chcete překlenout období, kdy občané této země budou mít jiné představy, které politické strany, kteří lidé mají tuto zemi vést a s jakými představami o řešení konkrétních problémů. Dneska sice po půl roce máte preference jako koalice veliké, nicméně všichni víme, že budou další měsíce, kdy budete všechno svádět na předchozí vlády, předchozí dvě tři období už nevydržíte. Paměť lidí je v tomto krátká. Lidé chtějí změny v krátkodobém horizontu a hned a kupodivu statistické výzkumy z celého světa ukazují, že je nezajímají příliš a není pro ně zásadní dlouhodobé směřování té které země nebo těch kterých problematik. Takže předpokládám, a byl proveden průzkum i v České republice, že toto byste měli mít na paměti. Navíc zodpovědná vláda země se neřídí okamžitými náladami, ale s vizí se řídí tím, nebo prosazuje to, o čem je bytostně přesvědčena, že je pro tuto zemi správné.

Bod 4.3. Pro vedoucí pozice by mimo daný požadavek týkající se počtu let strávených ve státní službě měly být stanoveny i některé další požadavky na kvalifikaci. Předpokládá se, že výběr provádí komise nominovaná i jmenovaná jedine vládou. Dle potřeby lze však předpokládat poradní roli jiných nezávislých subjektů. Měla by být definovaná jasná pravidla pro výběrové komise.

Zase. Zdá se vám toto, pane ministře Dienstbiere, jako vydírání? Pokud vím, tak tato vláda, nevím, jestli nějaká předchozí, nevím, ale vy jste založili jakousi mezirezortní výběrovou komisi na obsazování míst zatím převážně v podnicích a firmách se státní účastí. Nevím, jaké stanovisko dala tato mezivládní komise, nebo mezirezortní komise, omlouvám se, nevím, jak přesně ji nazýváte, k obsazení postu ředitele ŘSD před čtyřmi měsíci, jaké dala včera či v pondělí, jaké dala stanovisko k dnes již bývalému vedení hotelu Thermal v Karlových Varech a další a další. Nikdo přece do nikoho nevidí, a jestliže je (nesrozumitelné)... Tady jsou to manažerské posty. Můžete říct, dobře, tam je můžeme přece vyměnit, což pan ministr financí a ministr dopravy udělali. Nicméně. Vždyť přece toto se bude odehrávat v bleděmodrém, omlouvám se ODS, pokud ji urážím, co se týká barvy, ale toto je

slogan, v bleděmodrém se to bude odehrávat přece s výběrem úředníků státní správy. Lidsky přece není rozdíl, jestli vybíráte manažera firmy nebo úředníka státní správy. Můžete tam dát kvalifikaci, můžete tam dát a prověřit ji, že bude dobrá, můžete tam poslánět nějaké rychlé informace, nebo možná důkladnější, ale nemusíte je sehnat všechny, můžete se dočkat přešlapů, jako bylo, i když neznám details, v případě ŘSD. Není normální, když za poslední rok se v této veledůležitě organizaci děje pátá změna jenom na úrovni ředitele nebo generálního ředitele. Jsou další personální čistky, odvolávání, vyhazování, zpětné přijímání a podobně. Nevím, do kolika desítek lidí by to šlo, a tato instituce s každou další změnou, mám pocit, funguje hůř a hůř a hůř. Toto samé můžete předvést na úrovni státní správy. Tudiž varuji před tím a zcela chápu, nikoli jako vydírání, tuto připomínku z Bruselu.

4.4. Výběr všech manažerů je pravomocí generálního ředitele, ten je jmenován politicky vládou. Jmenuje všechny státní tajemníky, § 53 odst. 2, a ti následně jmenují zbytek managementu státních orgánů, § 55 odst. 2. Takže otázka politického vlivu ve veřejné správě není řešena prostřednictvím zákona, nýbrž kaskádovým efektem.

I o tom, jak skutečně odpolitizovat státní správu, v tomto bodě bychom rádi vedli věcnou a detailní debatu, jak to do zákona zapracovat, aby to bylo jasné a bezpečné.

4.5. Požadavky pro propuštění manažerů by měly být jasně definovány a zahrnuty případy vážného pochybení, § 61.

Co budete dělat s úředníky, kteří pochybí? Opakovaně tady dnes již bývalý kolega europoslanec Polčák, Petr Gazdík, v minulém období i já jsem připodepsal návrh zákona o zodpovědnosti úředníků státní správy za škody. Tady jde spíš o to, že mohou páchat škody nejen svými rozhodnutími, ale dokonce vědomě kráť občany na jejich právech. Kdysi jsem byl velice skeptický k zavedení institutu ombudsmana, ale jako dlouholetý člen petičního výboru dneska vím, jak skutečně "kvalitní" státní správa na různých úrovních státem počínaje a obcemi konče v některých případech je. Občanům jsou v některých případech, zejména pokud se týká stavebního zákona, majetkových práv, ochrany životního prostředí, upírána zcela nepochopitelně základní práva, úředníci nechtějí rozhodnout, jsou líní rozhodnout v řadě případů, přepínávají nepříjemná rozhodnutí z jednoho na druhého, nikdo nechce mít problém. Takže prosím, jak toto budete řešit? Ani tento bod 4.5 nepovažuji za vydírání.

4.6. Mechanismus náboru úředníků se provádí ve dvou fázích: nejprve dochází k náboru státního úředníka a teprve poté se během vymezené doby skládá úřednická zkouška. Není jasné, proč tyto dva postupy nemohou být sloučeny do jedné procedury náboru složené z písemné a ústní zkoušky za účelem řádného posouzení analytických a logických schopností uchazeče. Skutečnost, že písemný test není povinný, článek 27, by za jistých okolností mohla znamenat porušení principu rovného zacházení.

Vzhledem k tomu, že ani pro jednu část úřednické zkoušky nejsou známy podrobné informace (řečník děkuje za podanou vodu), hodnocení nelze dokončit a uzavřít.

Článek 4.7. Volná místa mají být oznamována pouze na oficiální úřední desce dotyčného úřadu bez uvedení jakékoliv lhůty pro podávání přihlášek. Pokud má být v souladu s principem transparentnosti, měl by zákon stanovit, že veřejně dostupný zdroj o volných místech a uvádějící lhůtu pro podání přihlášek by měl být stanoven spolu s konkrétními kritérii výběru.

Samí víte, jak je využíváno, zneužíváno veřejných nástěnek nebo veřejných ohlašovacích míst například pro vyvěšování záměrů veřejnoprávního projednání staveb. V některých případech se zodpovědní lidé, kterým jde o to, aby Praha měla silniční okruh, aby už konečně byla postavena dálnice D8, B3 (D3 ?) a podobně, obraceli dokonce v některých případech až na policii, aby prozkoumala, zda někdo úmyslně nemanipuluje s veřejnými deskami. A zase, mělo by být jasně a pregnantně upraveno, a nemyslím si, že jenom na veřejných deskách by měly viset všechny tyto nabídky a zákon by měl stanovit jasně, čistěji a méně zpochybnitelně, než je to například dneska u stavebního zákona, kde sice je to všechno jasné, ale pak mi není jasné, proč to není dodržováno.

4.8. Pokud jde o stávající zaměstnance, viz článek 188, byly by přesunuty do režimu státní služby, pokud o to požádají a splní základní kritéria, tedy tři roky služby. Nebudou muset podstoupit žádné další přezkušování jejich kvalifikace. Přínejmenším hodnocení jejich pracovní výkonnosti by mělo být v tomto procesu zohledňováno.

4.9. Měly by být stanoveny určité minimální podmínky pro zaměstnance nabírané na smlouvu na dobu určitou.

5. Systemizace. – Už se blíží ke konci.

5.1. Podobně jako u odměňování a dalších oblastí nemůže být hodnocení provedeno vzhledem k tomu, že podrobná úprava bude stanovena až v pozdějších prováděcích předpisech. Očekáváme, že příslušný prováděcí předpis by měl stanovit modelovou strukturu administrativního orgánu – ministerstvo, agentura –, včetně maximálního počtu politických náměstků a jejich spolupracovníků, kteří jsou vyňati z působnosti zákona, atd., což by mělo být založeno na řádném auditu/analýze veřejné správy.

Ani tento poslední bod, který jsem tady přečetl, nepovažuji ze strany připomínek z Bruselu za vydírání.

Dámy a pánové, nechtěl jsem zneužívat přednostního práva. Nicméně projev pana ministra Dienstbiera, který se pranic nezměnil od druhého čtení, a používání slov typu nesmyslný, vydírání a podobně mě vedly k tomu, že jsem si z těch podkladů, které

mám na lavici, vytáhl a znovu je tady zopakoval. Já předpokládám, že s výjimkou pana Dienstbiera všichni jste připraveni podpořit to, abychom zasedli k jednacímu stolu a pokusili se v těch bodech, které jsem tady přečetl na začátku, jednat o nějakých kompromisních řešeních a alespoň zúžit ten rozsah bodů, ve kterých shoda nenastane.

Namísto věcné kritiky, protože pan ministr Dienstbier tady řekl, že mu v 10.30 nebo v 11.30 přišel mail z Bruselu – tak proč jsme ho nedostali na stůl jako všichni poslanci, ať už v originále, nebo v překladu, s vysvětlením, s rozbořem, s odkazy na příslušné body, kde se mýlíme, nebo Brusel se mýlí, že už to je zapracováno, nebo že neměli dotyční zpracovatelé tohoto názoru nějaký jiný materiál, že se situace mezitím posunula? Místo toho urážky, nátlak, demagogie.

Dovolte mi, abych tady řekl, vzhledem k tomu, že zákon ve znění, ve kterém se ho snažíte protlačit, může znamenat zásadní ohrožení nezávislosti některých institucí, které tady byly v rámci demokratizačního procesu ustanoveny po roce 1990, zásadní problémy s budoucí kvalitou státní správy, zásadní ohrožení demokratické volby občanů, sdělit, že vydržíme a uděláme všechno pro to, abychom alespoň některé z těchto požadavků prosadili. Pokud se rozhodnete z důvodů svých jiných priorit, a je mi v tuto chvíli líto ne politiků, od toho jsme placeni, ale zaměstnanců parlamentu a dalších, kteří tady musí strpět naše jednání, z důvodů svých jiných priorit jednání Sněmovny přerušit, aniž byste zasedli okamžitě k jednacímu stolu a bavili se o našich požadavcích a prosbách i přáních, jsme i připraveni shánět podpisy a žádat o svolání mimořádné schůze k této problematice.

Všem, kteří si myslí, že tady o nic nejde a kteří pamatují poměry před rokem 1989, bych jenom připomněl, že si snad vzpomínáte, jak beznadějná situace byla, jak jsme závistivě koukali přes železnou oponu, jak jsme zase zuřivě lovili v éteru přehlušovaném drtičkami kamení a dalšími šumy jakékoliv slovo, které znamenalo jiný názor, než se psal tehdy v rozměrově největším Rudém právu a podfízených plátech.

Znovu vás, pane premiére, páni zpracovatelé, vyzývám abyste nejpozději příští týden zasedli se všemi parlamentními stranami k jednacímu stolu a pokusili se patovou situaci řešit. My jsme na dlouhodobé projednávání tohoto zákona připraveni.

Děkuji za pozornost. A omlouvám se za čtení požadavků Evropské unie. Nebyť vystoupení pana ministra Dienstbiera, nečetl bych to. Děkuji. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Ještě než vystoupí pan poslanec Roman Sklenák, budu citovat omluvy. Omlouvá se od 13 hodin Ladislav Šinčl, od 12.30 se omluvil včas, ještě před 12.30 hodin, pan

ministr Milan Chovanec. Dále se omluvil pan poslanec Pavel Blažek z jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Daniel Korte z důvodů osobních. Pana kolegu Marka Černocho požádám, aby se přihlásil i v elektronickém systému, protože já ho sice už nahlásil mezi těmi bez přednostního práva, ale žel – ne s faktickou, kolego, ale v elektronickém systému, protože pak bychom neměli šanci, pokud bychom nedošli k nějakému výsledku dnešního dne, abychom to měli v záznamu řádně. Protože už ho dva kolegové předběhli a já musím respektovat jednací řád.

Nyní pan poslanec Roman Sklenák s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyňe a kolegové, já tedy navážu na kolegu Františka Laudátu. Jeho poslední slova zněla "jsme připraveni k jednání, dlouhodobému jednání" a já myslím, že v tuto chvíli, byť tedy nechci zdržovat, a jak jsme si tady mnohokrát řekli, ve třetím čtení by se neměly vést nějaké dlouhé rozpravy, tak asi musím zrekapitulovat, co proběhlo od chvíle, kdy jsme podali poslanecký návrh. Protože tady se opakovaně, a i v tom druhém čtení, neustále poukazuje na jakousi neochotu vládní koalice jednat s opozicí a zapracovávat nějaké jejich postřehy a to prostě není pravda.

Takže pro pořádek: Poslanecký návrh poslanců sociální demokracie byl do systému vložen 27. prosince loňského roku. Mimochodem, pokud tady vznáší otázky, kdo to napsal a co to je za návrh, tak je to tentýž návrh, který poslanci sociální demokracie předložili už v minulém volebním období. Čili je to návrh, který nestihla projednat minulá Sněmovna a my, jak jsme se zde sešli po volbách, jsme ten zákon z tohoto důvodu předložili znovu – 27. prosince!

Už 23. ledna se zde v Poslanecké sněmovně uskutečnil veřejný seminář ke služebnímu zákonu.

14. února proběhla konzultace s opozicí na pracovním setkání zástupců poslaneckých klubů, předsedy a zástupců ústavněprávního výboru a zástupců výboru pro veřejnou správu.

26. února se uskutečnilo veřejné jednání ústavněprávního výboru.

27. února se uskutečnil v Poslanecké sněmovně další veřejný seminář ke služebnímu zákonu.

16. dubna se uskutečnily seminář a konzultace v rámci výboru pro veřejnou správu na společném zasedání výboru a jeho protějšku ze Slovenska.

27. května byly spuštěny webové stránky ke státní službě www.statnisluzba.cz, na kterých byly zveřejněny všechny relevantní a aktuální informace.

29. května byl předán komplexní pozměňovací návrh ústavněprávnímu výboru a výboru pro veřejnou správu a byl také zveřejněn na tom zmíněném webu.

30. května pak, den nato, byl představen na jednání ústavněprávního výboru.

Není tedy pravda, co zde zaznívá také neustále dokola, že opozice dostala tento komplexní pozměňovací návrh až koncem června. Dostala jej už před nějakými osmi týdny.

Mohl bych pokračovat dál, co se stalo 12. června, 17. června atd. To projednávání tohoto tisku je jednoznačně nadstandardní, přístup k opozici je také nadstandardní, i k odborné veřejnosti. I to, že se spustily speciální webové stránky k tomuto tisku, to přece nemá obdobu v Poslanecké sněmovně, a nezaznamenali jsme takový odpor, jak předvádí opozice teď v těch posledních dnech, jak zde dramaticky hovoří pan kolega Laudát.

Samozřejmě že pokud si někdo představuje spolupráci s opozicí tím způsobem, že nám zde dá zadání, ani ty svoje představy nevtělí do pozměňovacího návrhu a řekne "napište si to a vraťte si to do druhého čtení", no tak samozřejmě takhle si tu spolupráci nepředstavujeme.

Poslankyně Jana Černochová: (Z pléna.) Není tady vláda.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče.

Paní poslankyně, já vás prosím, nekřičte na mne, já jsem samozřejmě tohle řešil a momentálně jsme se domlouvali, jakým způsobem navrheme řešení.

Já v tento moment přeruším schůzi na 5 minut, požádám předsedy poslaneckých klubů, aby za mnou přišli, abychom se domluvili, jak budeme postupovat dál. Ministři jsou zde, ale schůzi jsem přerušil na 5 minut, to znamená ve 13.08 hodin budeme pokračovat v jednání.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin na 5 minut.)

Dámy a pánové, máme 13.08, přestávka pominula, máme zde přítomné ministry, můžeme pokračovat v jednání. Pane poslanče, můžete pokračovat ve svém projevu.

Poslanec Roman Sklenák: Takže děkuji za slovo. Já jsem před přestávkou hovořil o těch pozměňovacích návrzích, které opozice v tom smyslu, jak o nich mluví, nepředložila. Ty, co předložila, jsou samozřejmě v jednání a my jsme připraveni pro některé z nich ve třetím čtení hlasovat. Také musím říci, že řada návrhů opozice byla zapracována do toho komplexního pozměňovacího návrhu, který

zde předložila koalice, např. v otázce prostupnosti státní správy. Tolik k jednání s opozicí. (V sále je silný hluk.)

Další několikrát opakovanou nepravdou tady z tohoto místa bylo konstatování, že k tomu komplexnímu pozměňovacímu návrhu nebyla zpracovaná důvodová zpráva. To není pravda, ta důvodová zpráva byla samozřejmě zpracovaná, má 24 stran a byla zveřejněna současně s tím komplexním pozměňovacím návrhem. Pouze samozřejmě není součástí toho sněmovního tisku 71/8, což je usnesení ústavněprávního výboru, to je samozřejmě v pořádku a je to i v souladu s běžnou praxí.

Moc se omlouvám, pane předsedající, ale ten hluk je skutečně velmi nepříjemný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, poprosím vás, kolegyně a kolegové, jestli máte něco naléhavého k projednání, jděte do předšálí, ať se dobře slyšíme. Děkuji vám za vzájemný respekt a toleranci. Můžete pokračovat.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji také. Takže otázky, které zde vznášel pan kolega Stanjura a další, a pídí se po informacích, proč je ten který paragraf napsán zrovna tak, jak je napsán, tak bych je odkázal právě na důvodovou zprávu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu, kde by řadu odpovědí bezesporu našli. Přesto bych se zde rád k několika věcem krátce vyjádřil.

Ve druhém čtení zde byl také dost vyslovován údiv nad použitou terminologií. V této souvislosti tedy znovu připomínám, že se nejedná o nový zákon, ale o novelu zákona a samozřejmě ta akceptuje terminologii, která je použita v původním zákonu.

Byly zde připomínky ke konstrukci odbytného. Chci říci, že aplikace institutu odbytného by měla být v praxi spíše výjimečná, a to poté, kdy marně uplyne doba, po kterou byl státní zaměstnanec zařazen mimo výkon služby z organizačních důvodů. Nadto je výše odbytného odstupňována podle doby trvání služebního poměru, a mimochodem, jde o jeden z posledních takzvaných benefitů, které v návrhu zákona zůstaly. V případě skončení služebního poměru z organizačních důvodů tedy bude státní zaměstnanec zařazen mimo službu. Smyslem tohoto institutu je umožnit, aby státního zaměstnance bylo možné v blízkém čase využít na jinou pozici ve státní službě a neztratit tak kvalifikovaného zaměstnance. Koaliční pozměňovací návrh, který byl ve druhém čtení předložen, zkracuje pak toto období na šest měsíců a zvyšuje vyplácenou odměnu na 80 % platu. Přiznejme si, že dnes je mnohdy zrušení systemizovaného místa jen nástrojem pro zbavení se nepohodlných úředníků. Po přijetí služebního zákona bude možné státní zaměstnance, kteří nebudou dosahovat dobrých pracovních výsledků nebo budou porušovat pracovní kázeň nebo služební kázeň, postihnout v rámci služebního hodnocení nebo v rámci kárného řízení, a tedy mnohem jednodušeji, než je tomu dnes v rámci zákoníku práce.

Pak zde bylo mnoho připomínek k náměstkům pro řízení sekce a takzvaným politickým náměstkům ministra. Zákon o státní službě neomezuje politiku nebo politiky, pouze vytváří jasnou hranici mezi politickými nominanty a státními zaměstnanci. Přítomnost politiků na pozici náměstků je samozřejmě legitimní a současně potřebná z hlediska realizace politiky a zadávání úkolů v souladu s programovým prohlášením vlády. Mimochodem, i Ústava předpokládá zastupování ministra náměstkem, zástupcem ministra. Takzvaní náměstci pro řízení sekce jsou nejvyššími státními zaměstnanci v sekci, nejedná se o politické nominanty a všechny tyto pozice budou muset do roka projít výběrovým řízením, tedy za zákonem stanovených podmínek.

Další věc. Počet vedoucích pracovníků, tedy představených, se nezmění, spíše se zmenší. Všude bude jednotná struktura, tedy náměstek pro řízení sekce, ředitel odboru a vedoucí oddělení. To, že se na více pozicích představených použije slovo náměstek, samozřejmě neznamená, že se počet vedoucích pozic zvýší.

Co se týče úřednických zkoušek, ty budou prováděny před komisí na jednotlivých ministerstvech a správních úřadech. Obecná část bude prováděna elektronicky.

Další připomínky zde byly ke kontrole služebních vztahů, kterou vykonává generální ředitel. V tomto případě se rozhodně nejedná o nějaké zasahování do věcného řízení a věcných rozhodnutí ministra, jde pouze o kontrolu zákonnosti postupu podle služebního zákona. Typicky se může jednat o kontrolu zákonnosti vydávaných rozhodnutí, zda jsou opatřována všemi náležitostmi, zda se postupuje zákonným způsobem podle správního řádu, zda se vyřizují stížnosti a podobně. Půjde tedy o systematickou dlouhodobou kontrolu.

K § 17 odst. 5, který stanoví, že služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný než stanovený účel. To není žádný nenápadný odstavec, jak zde bylo proneseno ve druhém čtení, ale naopak velmi důležité ustanovení projednané s resorty i se sociálními partnery, které znemožňuje, aby prostředky na platy byly využity jiným způsobem. To tedy není konec úspor, ale konec zvlé a porušování práva na spravedlivou odměnu státních zaměstnanců.

Tolik tedy ode mě k tomu, co zde zaznělo dnes a částečně ve druhém čtení. Jak jsem již uvedl, doporučuji vaši pozornosti také důvodovou zprávu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Mám zde několik faktických poznámek. První s faktickou poznámkou je pan poslanec Stanjura. Pan poslanec Stanjura je také přihlášen elektronicky. Já tedy řeknu, jak jste přihlášení, v jakém pořadí, s faktickou poznámkou. První je pan poslanec Stanjura,

potom paní poslankyně Černochová, potom pan poslanec Martin Lank a následně pan poslanec Laudát. Nebude-li další faktická poznámka, budeme postupovat v rozpravě podle řádně přihlášených. Takže v tento moment vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Je to skutečně faktická. S obsahovým vystoupením vystoupím, až na mě přijde řada.

Nevím, jestli je to neznalost, nepochopení nebo dobrá víra pana předsedy Sklenáka, ale to, co tady předvedl jednak v těch odpovědích, a jsem rád, že za 14 dní, co jsem podal otázky, je vypracovali, a moje tři slova "neznalost, nepochopení, dobrá víra" přesně odpovídají stylu odpovědí.

K termínům a vstřícnosti vůči opozici – skoro bych se smál. Materiál byl distribuován 3. 7. ve 13.58. Je to na stránkách psp.cz. Když se podíváte na aktuální schůzi, dnešní program, dostanete to. To je usnesení ÚPV. Já neříkám, že poslanci ÚPV nedostali nějaký pozměňovák v okamžiku 30. května, ale je to stejný argument, jako kdybych řekl, když jsme jednali dneska o spotřební dani, že návrhy do rozpočtového výboru byly rozdány 21. června, tři dny před projednáváním tohoto tisku v rozpočtovém výboru. Ano, poslanci ÚPV to dostali, nikdy nevíte, jak to dopadne, jaký bude tvar. A tvar, který šel z ÚPV, jsme dostali 3. července. Před 14 dny jsme vás požádali o jednání, dodneška žádné jednání nebylo. Jenom pořád chodíte na mikrofon a říkáte "my bychom rádi jednali". My také. Tak to svolujte, pane předsedo, slibovali jste to minulý týden, slibujete to tento týden. My jsme skutečně připraveni jednat. Naším cílem není zabránit přijetí zákona, chceme zabránit špatnému zákonu a v tomto tvaru to bohužel takhle je.

Důvodová zpráva. Nevím, kde je. Na stránkách Sněmovny není. Máte další prioritní informace, aspoň podle tisku, které nemáme. Vy tvrdíte, že máte analýzu a že se to bude týkat 65 tisíc lidí. Nás by zajímalo, jak jste k tomu číslu došli, a rádi bychom tu analýzu jako opozice taky dostali, abychom mohli vycházet ze stejných údajů, které máte k dispozici vy. Nic takového jste nám k dispozici ovšem nedali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v jednání, mám zde jednu omluvenku. Po zbytek dnešního dne a další jednání schůze v tomto týdnu se omlouvá pan poslanec Josef Novotný.

Další přihlášenou s faktickou poznámkou je paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Musím říci, že slova předsedy klubu ČSSD Sklenáka ve mně skutečně vyvolávají úsměv na tváři. Ostatně to, co tady předvádí poslední týden sociální demokracie, úsměvy na tvářích vyvolává i u kolegů v rámci koalice, nejenom u opozičních poslanců, jako jsem já.

Já bych ráda panu předsedovi Sklenákovi odcitovala při jeho bouřlivé debatě o tom, jak tady opozice něco blokuje a jak je vlastně koalice připravena spolupracovat a komunikovat, tak bych ráda přečetla pasáž z jednacího řádu, z usnesení Poslanecké sněmovny, kde se stanovuje, že "předseda vlády nebo jím pověřený člen vlády se zúčastní celého jednání schůze Poslanecké sněmovny. Příslušní členové vlády se zúčastní projednávání jednotlivých bodů pořadu podle své působnosti."

Chci se zeptat, kde je ministr bez práce pan Dienstbier? Kde je ministr pan Chovanec, ministr vnitra? Kde je předseda vlády Sobotka? (Velmi emotivně:) Tohle nemůžete myslet vážně! To, co tady předvádíte, je výsměch opozici, ne výzva k tomu, abychom spolupracovali a pracovali! Úplně ignorujete to, že tahle Poslanecká sněmovna se schází v mimořádném čase, a vaši kolegové, zejména ministři za ČSSD – jsou tady ministři z jiných politických stran, já jim za to děkuji a vážím si toho, že tady sedí – a ministr za ČSSD tady není ani jediný, takže je povolejte, ať si sem laskavě přijdou sednout a poslouchají, o čem se tady vede diskuse, než budete moralizovat, prostřednictvím pana předsedajícího pane Sklenáku! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Další faktickou poznámku má nahlášenu pan poslanec Martin Lank. Máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Přejí vám krásné odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já přes veškerou úctu, kterou aspoň k většině z vás chovám, si neopustím následující poznámku. Já jsem nad tím dlouho přemýšlel a řeknu to nahlas. Když si to zrekapitulujeme, co se tady odehrávalo ohledně zákona: Předložil se zákon, protože ho vláda narychlo potřebovala a narychlo se schválil. Pak se ukázalo, že ten zákon je naprosto k ničemu a že je potřeba ho předělat, takže jsme měli komplexní pozměňovací návrh, což byl v podstatě úplně nový zákon! A přesto, já jsem na to teď koukal, je tam nějakých 90 pozměňovacích návrhů, z nichž některé předkládají i vládní poslanci.

Já bych jenom byl rád, abyste si na to vzpomněli, až nám zase budete vyčítat, že předkládáme nedodělky nebo paskvily kvůli tomu, že nám někde chybí tečka! Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a další faktická poznámka – pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Já bych panu zpravodajovi jenom řekl, že odpovědi v tom materiálu jsem nenašel. Pan Dienstbier tady na ně neodpověděl, místo toho nás

napadal. A položím docela řečnickou otázku: Kdo z vás se ještě v tom zákonu vyzná? V jakési důvodové zprávě, nebo co to je, z nějakého materiálu si čtu: K článku III. Vzhledem k opakovanému posouvání účinnosti služebního zákona, jeho nedůsledným novelizací – čtu tak, jak to bylo napsáno, asi měl na mysli legislativec nedůslednou, včetně množství odkazů na poznámky pod čarou a počtu novelizačních bodů (101 novelizačních bodů) se upravuje zmocnění k vyhlášení úplného znění služebního zákona z důvodu zajištění přehlednosti a srozumitelnosti zákona pro jeho adresáty. Autorů tohoto zákona nebo jeho novely bych se zeptal: A poslanci vám nestojí za to, abyste nám tady dali celé znění toho, co by mělo platit? Vždyť tady s jistotou, nebo s pravděpodobností rovnající se jistotě, schválíme řadu nesmyslů, které mohou zavést republiku do řady soudních sporů, až se někoho budete chtít zbavit a on bude mávat nějakou větou, do řady nějakých arbitráží, já si nedokážu vůbec ty dopady představit, k paralyzování institucí. Sami víte, co znamenali dva, nebo tři dokonce v jednu chvíli policejní prezidenti.

Takže já jsem ty odpovědi nedostal. A standardní materiál je přece zpracováván tak, že pak je tady někde úplné znění a tam jsou vyznačeny změny, aby se to dalo vůbec číst.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má nahlášenu pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já jenom krátkou poznámku k panu navrhovateli. Podklady, které vám připravují, nejsou správné a pravdivé. Tvářit se, že se jedná o novelu zákona, když součástí této tzv. novely zákona je zrušení toho starého zákona, na to se stačí opravdu podívat na stranu, abych vám to řekl přesně, sedmdesát šest, na zrušovací ustanovení, která říkají, že se zrušuje zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech, služební zákon. Čili tento zákon se zrušuje, ten prosím se nenovelizuje. Upozorňoval jsem na to i vládní legislativu, i vás jako navrhovatele opakovaně, že podle mého názoru toto vůbec není možný legislativní postup. Vy to ignorujete. Je to samozřejmě možné ignorovat, ale jestli je něco opravdu brutálním přílepkiem, tak je zatvářit se, že zákon, který jsem chtěl novelizovat, zrušuji a místo něj přijímám nějaký úplně jiný. Ale prosím, neříkejte už tady víckrát, že novelizujeme ten starý zákon, když ho vy sami v tom návrhu zrušujete!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Neeviduji žádnou faktickou poznámku, tudíž přistoupíme... Pan poslanec Sklenák s faktickou poznámkou.

Poslanec Roman Sklenák: Já jen pár poznámek v rychlosti k tomu, co zde zaznělo. Samozřejmě pokud jsem mluvil o novelizaci, tak jsem mluvil v té souvislosti, že je použita terminologie a struktura původního zákona.

Co se týče rozhořčení paní kolegyně Černochové, nevím, proč měla pocit, že zde moralizují. Já jsem shrnoval fakta, konstatoval, protože pokud zde zaznívalo, že komplexní pozměňovací návrh dostali opoziční poslanci až 3. 7., což zde zaznívalo, tak já jsem poukázal na to, že jej dostali už 30. května. To je prostě pravda. A že komplexní pozměňovací návrh v tom tisku nemá obsaženu důvodovou zprávu, to je samozřejmě v pořádku a je to logické, protože komplexní pozměňovací návrh je usnesení ústavněprávního výboru a nebývá zvykem, aby v usnesení výboru jeho součástí byla důvodová zpráva.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přistoupíme tedy k řádně přihlášeným do rozpravy a první je pan poslanec Ivan Adamec. Máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, hezké odpoledne. Já se přiznám, když jsem tady poslouchal některé příspěvky, že jsem myslel, že na řádné přihlášky se vůbec nedostane, nicméně stalo se a jsem tomu rád a rád bych se s vámi podělil ještě ve třetím čtení o některé poznatky ohledně tohoto tzv. služebního zákona. A rozhodně cílem mého vystoupení je, abychom zvážili jeho navrácení do druhého čtení. Já si myslím, že je to potřeba, protože padala tady slova koncepční. Já tedy nevím po dnešní rozpravě, jestli někdo věří tomu, že ten návrh zákona je koncepční. Já, co jsem slyšel, tak tedy pod slovem koncepční si představuji něco úplně jiného.

Dále tady padlo, že opozice se chová hloupě nebo že je hloupá opozice. Já bych chtěl před tímto názorem varovat a vůbec i před tímto pocitem, protože každý jednou bude v opozici třeba, ale opozice přece, to jsou rady zadarmo. To je staré moudro. A dokonce se někdy říká, že to jsou dobré rady zadarmo, takže já bych s tímto nehazardoval a rozhodně bych takto nehovořil.

Já jsem měl to štěstí, že jsem tento víkend byl služebně na Slovensku, byl jsem v Záhoří, v Senici a shodou okolností jsme se tam bavili o tématech, která trápí českou politickou scénu, a padl tam samozřejmě i služební zákon. A já jsem se vyptával, jak to je na Slovensku, co se tam všechno stalo a jak to hodlají řešit. Ale přesto musím říct, že jsem si připravil ještě přehled zemí – nebojte se, já nebudu zdržovat, nebudu je číst –, kde to řeší v rámci Evropy různým způsobem, a rozhodně není cílem v těchto zemích a nebylo cílem vytvořit nějaký nový generální úřad, generální ředitelství. Řeší se to různým způsobem a myslím si, že určitá nutná kontrola parlamentního dozoru nad úřednictvem je potřeba. Klasický příklad je Velká Británie. Možná jste si přečetli, jak funguje systém ve Velké Británii, kde víceméně

v roce 1968 zrušili ministra pro státní správu. Mimochodem byl to politik, který měl na starosti řízení státní správy. Jeho funkci sloučili s funkcí předsedy parlamentu a víceméně je to tak, že i přestože rozhodně známe všichni britský sitcom, seriál Jistě, pane ministře, že i oni s tím mají určité problémy a říkají de facto, když si to přeložíte, že současný český návrh jde proti tomu, co oni cítí jako potřebu, že úředníci se začali chovat velmi specificky, že mají pocit nenahraditelnosti a že prostě nemusí ani plnit příkazy ministrů, protože holt se jim za to nic nestane.

David Cameron zahájil, myslím, v roce 2001 reformu veřejné správy. Myslím si, že i přesto, že tam mají parlamentní dohled, uvažují tak, že je potřeba zmírnit, řekl bych, tu takzvanou odpolitizovanost služebního zákona.

Nicméně vrátím se na Slovensko. Na Slovensku byl se zákonem o státní službě zaveden i Úrad pre štátnu službu. Toto opatření bylo zdůvodňováno tím, že je třeba nezávislého úřadu, který bude jmenovat úředníky na základě kvalifikačních požadavků. Vláda Mikuláše Dzurindy však tento úřad později zrušila s odůvodněním, že úřad nedokáže efektivně vybírat úředníky s přihlédnutím k místním specifikům. Oficiálně jsme se od partnerů ze Slovenska dověděli, že se v praxi naráželo na problémy, kdy v Bratislavě byli vybíráni úředníci do všech regionů. Obecné kvalifikační požadavky však nepřihlížely k místním specifikům a nově vybraní úředníci nebyli vždy pozitivně přijati do místních kolektivů. Tím se některé úřady paralyzovaly a místo práce se v nich vedly boje o vliv nad vedením úřadu.

To je zajímavá informace, ale na Slovensku je to ještě trochu jinak než u nás. My totiž máme ještě jiné specifikum proti Slovákům. Slovinci důsledně oddělili státní správu od samospráv. To jsme my nikdy neudělali, máme dnes smíšený model a máme i úředníky, kteří vykonávají státní správu a do režimu tohoto systému spadat nebudou. Takže oni to tam mají velmi jednoduché. Dokonce, abych po pravdě řekl, některé kruhy uvažují znovu o zřízení tohoto generálního úřadu. Nicméně když jsem se ptal lidí, kteří se v politice pohybují konkrétně... Slovensky to neumím, česky mi řekli, že ten úřad byl na dvě věci: na nic a jsem slušně vychovaný, dál pokračovat nebudu.

I tady je potřeba to tak vnímat, že vytváříme jistou kastaci úředníků, státních úředníků, a že jiní úředníci, kteří pro stát vykonávají tuto službu, jsou vyňati z tohoto zákona. Myslím si, že to také není dobře, protože to rozhodně nějakým způsobem nepřispěje k dobré náladě ve společnosti.

Musím říct, že mě tady zarazila ještě jedna věc. Říkám to pokaždé, když se dostanu k mikrofonu, a musím to říct i dnes: Prosím vás, prosím i pány ministry, aby se tu neopírali o vyjádření Rekonstrukce státu. Jak už tady bylo řečeno, je to jedna z mnoha lobbistických organizací, které si prosazují své zájmy, aniž by samy cokoli investovaly do těchto zájmů, obracejí se na nás, na poslance, a různými způsoby od nás požadují, abychom se nějakým způsobem dle jejich zájmů chovali. Nemyslím si,

že to sem patří, a rozhodně bych si přál, abychom k lobbistům zaujali vždy stejný postoj, minimálně o nich tady veřejně nemluvili.

Musím říct, že jestli si někdo myslí, že po těch martyriích, která tady proběhla, že tento návrh zákona je koncepční, že je opravdu dobře připravený – a víte, co mě ještě na závěr nejvíc irituje? Že ministr, který má tento zákon v gesci, ten tu vůbec není. Neřekl k němu ještě ani slovo. Pokud se ptáte, který je to ministr, je to pan ministr Chovanec.

Dámy a pánové, myslím si – vraťme to do druhého čtení, jednejme. Protože účelem není, aby platil původní zákon o státní službě. Účelem je, abychom vytvořili dobrý nový zákon o státní službě tak, aby vyhovoval našim podmínkám a zároveň splnil podmínky Evropské komise.

Děkuji vám za pozornost a omlouvám se, že jsem byl tentokrát malinko delší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášenou jednu faktickou poznámku pana poslance Zlatušky.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, pokud byste mohl sdělit panu poslanci Adamcovi jenom drobnou poznámku. Když se tady hlásil k tomu, jak to mají na Slovensku dobré, že mají rozdělenou samosprávu a státní správu, připomněl bych, že to byl v dobách opoziční smlouvy požadavek ODS vládnoucí v tiché koalici se sociální demokracií, která si tehdy na vládě Miloše Zemana a tehdejší náměstkyni Streckové, která to měla v gesci za Ministerstvo vnitra, vymohli ten spojený model. Čili ten, kdo za to může, je ODS, respektive její tehdejší spolupráce se sociální demokracií.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má přihlášen pan Ivan Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové. Chtěl bych vašim prostřednictvím sdělit kolegovi Zlatuškoví, že jsem neřekl, že je to špatně. Řekl jsem, že je to pouze odlišný model. Samozřejmě kdybych chtěl hodnotit rozhodnutí, které padlo před lety, jak říkáte, vinou ODS a sociální demokracie a velké koalice, respektive opoziční smlouva, abych byl přesnější, tak já to rozhodnutí dodnes považuji za velmi dobré. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásil pan ministr Dienstbier.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Jde spíše o faktickou poznámku, protože opakovaně tady padlo pár slov o kompetencích, že by tady měl být ministr vnitra a obhajovat tento návrh zákona. Není to úplně přesné, protože samozřejmě ministr vnitra má gesce za celou oblast veřejné správy, v případě státní služby je to ale trochu odlišné. Jednak je zřízeno generální ředitelství již podle účinné části platného služebního zákona a toto generální ředitelství sice fakticky ještě neexistuje, protože bylo za Nečasovy vlády rozprášeno, respektive zbytek, co z něj zbyl, a v tuto chvíli podle rozhodnutí vlády mám za jeho přípravu odpovědnost já. Oddělení státní služby, jakýsi zárodek, z kterého by mělo vzniknout generální ředitelství, je oddělením v legislativní sekci na Úřadu vlády, které spadá pode mne. Tolik na vysvětlení k některým výrokům, které tady padají.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dále s přednostním právem pan poslanec Fiala.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu rychle reagovat na to, co tady řekl pan ministr Dienstbier. Možná je škoda, že to nemá na starosti pan ministr Chovanec, třeba bychom se dočkali alespoň nějakého jednání a přece jenom trochu rozumnějšího postoje k této záležitosti.

Pane ministře Dienstbiere, poslouchal jsem, co jste říkal ve svém úvodním vystoupení, a opravdu se nestačím se divit. Vy tady obviňujete opozici z toho, že vyhrožuje, že jsme hloupí a já nevím co všechno. Někdy mám pocit, že mluvíme různými jazyky. Že vláda by snad rozuměla jen tehdy, kdybychom mluvili čínsky nebo rusky, a vy pravděpodobně byste tomu nerozuměl vůbec.

Tak ještě jednou: My tady neobstruujeme proto, že nechceme žádný služební zákon. Jediné o co prosíme, o co žádáme, co chceme, je jednání o tomto služebním zákonu. A nezlobte se na mě, já jsem se žádného jednání nedočkal. Minulý týden jsem měl v úplně jiné věci jednání s panem premiérem Sobotkou. Pan premiér Sobotka mi řekl: příští týden, až to začneme projednávat, tak pan předseda Sklenák svolá jednání na úrovni předsedů klubů. Uběhl týden, projednáváme to, žádné jednání na úrovni předsedů klubů není, nebo aspoň já o něm nic nevím. Takže s námi nejednáte, neposloucháte, co říkáme, jen nás neustále obviňujete z obstrukcí a z vydírání. Zatím k žádným obstrukcím nedošlo. Třetí týden této schůze jsme se díky postoji vládní koalice a vaší nešikovnosti při projednávání jiných zákonů teprve dostali k projednávání služebního zákona. No a teď tedy, a s tím souhlasím, pokud nebudeme jednat, budeme mít opravdu dost času, abychom velmi důkladně probrali jak tento zákon, tak všechny věci historické, které s tím souvisejí.

Chtěl bych nicméně ještě jednou přátelsky a vstřícně říct, že od počátku této schůze v této věci zaujímáme velmi konstruktivní postoj, několikrát jsme velmi detailně představili pár našich návrhů na potřebné změny služebního zákona, zdůraznili jsme a zdůrazňuji to znovu, že nechceme blokovat jednání, ale chceme schválit dobrý zákon pro občany. Jsme připraveni se na tom podílet i přesto, že tento zákon projednáváme nestandardním způsobem, a přesto nabízíme spolupráci a pořád říkáme: pojd'te s námi jednat. A odpověď je mlčení anebo jakýsi autistický postoj, kdy vůbec nechápu, o čem tady vlastně mluvíte. K jednání nedošlo, naše požadavky s námi nikdo neprobírá, neprojednává, odpovědí na naše žádosti je jenom mlčení a opakování vlastních pravd. Ale takto se k dobrému zákonu o státní službě prostě nemůžeme dostat.

Rozdíl mezi námi jako pravicovou opozicí a levicovou vládou je v tom, že my chceme kvalitní zákon, a to i za cenu kompromisu, ke kterému jsme připraveni, ale vláda chce vyhrát za každou cenu. Buď náš špatný návrh, nebo nic! A to je postoj, který je nebezpečný. Nebezpečný pro ČR, protože nám přinese špatný služební zákon. A není to banální věc! Ten zákon se dotkne, jak i přiznal pan premiér, 65 tisíc úředníků státní správy, ale v důsledku bude mít dopad na všechny občany ČR.

Já znovu zopakuji: Občanská demokratická strana je připravena podpořit služební zákon, pokud budou akceptovány čtyři základní požadavky, na kterých jsme se dohodli s TOP 09 – já bych to ani nenazval požadavky, ale vylepšení služebního zákona –, které jsou nezbytnou podmínkou pro to, aby služební zákon dobře fungoval.

Tou jednou podmínkou je zrušení institutu generálního ředitelství. Tím nerušíme koncept státních tajemníků. Naopak! Nejvyšším úředníkem na každém úřadu bude státní tajemník, který by byl jmenován a odvoláván vládou na návrh ministra, ale prostě neměli bychom další zbytečný úřad.

Druhou podmínkou je otevřenost státní služby na všech úrovních pro úředníky samosprávy, zástupce akademické sféry, soukromé sféry. Tohle považujeme za mimořádně důležité. A samozřejmě že ti lidé by zase nepřišli jen tak, ale museli by za určitých podmínek složit úřednickou zkoušku, museli by mít odpovídající praxi, ale prostě uzavřít státní správu těmto odborníkům je naprosto špatné.

Náš třetí požadavek je zachování náměstků jako řídicího stupně služebního úřadu. My si vůbec nedovedeme představit ten koncept dvou náměstků. Čili chceme, aby se zrušila pozice náměstka pro řízení sekce a byl ponechán jeden typ náměstka.

A pak je to návrh, za čtvrté, na zajištění personální kontinuity a stability, tedy že ochrana se bude vztahovat na úředníky, kteří pracují ve veřejné správě déle než čtyři roky.

Já myslím, že z našich návrhů, pokud je opravdu nepředpojatě posloucháte, vám přece musí být jasné, že naším jediným cílem je, aby zákon o státní službě byl kvalitní a aby státní služba mohla poskytovat kvalitní službu našim občanům.

Reakce vlády, jak už jsem tady říkal, na naše podmínky není žádná, nebo je paušálně odmítavá, ale rozhodně není taková, že bychom si sedli za jednací stůl a probírali argumenty pro jeden náš návrh za druhým a skutečně si řekli, co je pro vládu přijatelné, co přijatelné není.

Pan premiér Sobotka tady tvrdí, že pokud nedojde ke schválení jeho verze služebního zákona, stane se účinným původní návrh z roku 2002, tzv. Zemanův zákon, a když to pan premiér Sobotka tvrdí, tak musím říct, že má pravdu. A jestli tím ale pan premiér někomu hrozí, tak pro nás žádné velké ohrožení opravdu není. Tato verze, tedy původní zákon, splňuje tři z našich čtyř podmínek a z tohoto hlediska je to pro nás do jisté míry lepší výsledek než to, co teď máme na stole. Ale já samozřejmě souhlasím s tím, že to je nemoderní zákon, že to je zákon, který byl zastaralý už v době svého vzniku, a že bychom se měli domluvit na lepším. Ale pokud se na lepším nedomluvíme, tak ta původní verze má dopady na občany a stát totožné, nebo dokonce mírnější než to, co jste tady předložili.

Já také nevím, jestli vláda, když mluví o tom, kolik by původní verze stála, vychází z dobrých čísel. To jsou nějaká data a čísla, která jsou stará dvanáct let. My žádnou novou analýzu dopadů ani nové verze služebního zákona ani té původní nemáme, takže nevím, o čem vláda tady mluví. Dokud nebude existovat nějaká seriózní analýza, tak se to ani nedovíme.

Já bych si tady ještě dovolil zopakovat některé argumenty pro ty, kteří to třeba nemohli hned slyšet, nebo to nemohli dobře vnímat, proč bojujeme za lepší služební zákon a proč se nám nelíbí ten stávající návrh. Stávající návrh za první přinese zmatek do systému a na čas paralyzuje naprostou většinu státních úřadů. Za druhé přinese více byrokracie, přinese více administrativy, přinese více pravomocí úředníkům, což není přece to, co bychom všichni chtěli. A samozřejmě za třetí přinese výhody stávajícím nominantům a spolupracovníkům vlády, ale nepřinese nic, opravdu nic kvalitním úředníkům, kteří dlouhodobě pracují pro náš stát.

Dámy a pánové, není to zákon, který zjednoduší a zrychlí chod úřadů a omezí byrokracii, ale naopak přibude nový superúřad, přibudou nové komise, které budou vybírat a hodnotit úředníky a budou je vybírat a hodnotit podle naprosto nejasných kritérií, přibudou nové kvazipozice, nové funkce, nově nazvané funkce. Není to zákon, který nabídne pracovní perspektivu státním zaměstnancům. Nijak jim totiž nedefinuje kariéru! Tam k žádné nové definici kariérní cesty nedochází. Není tam nabídka atraktivního vzdělávání pro státní úředníky, nemění se vlastně ani platové ohodnocení, tak co tento zákon nabídne kvalitním státním úředníkům na středním stupni řízení? Není to ani kvalitní zákon nebo zákon, který by zkvalitnil státní správu,

který zajistí lepší perspektivu zaměstnancům. Je to v podstatě jenom zákon pro zákon, aby si někdo mohl odškrtnout nějakou čárku. Není to ani zákon, který by nás ochránil před korupcí, protože naopak vytváří nové potenciálně korupční prostředí tím, že zavede systém neodvolatelných navzájem se podporujících úředníků, kteří mohou ovládat státní službu prakticky na doživotí. Není to ani zákon, který přinese odpolitizování státní správy, protože současná vláda tam jenom zabetonuje své zástupce, které si mezitím stihla na ministerstvech vyměnit. A není to ani zákon, který přivede kvalitní úředníky, protože úřednické zkoušky se budou skládat před jinými úředníky, na novém úřadě při Úřadu vlády, hodnotit je budou zase jenom úředníci, místo toho, aby se třeba skládaly na neutrální půdě vysokých škol, která by samozřejmě znamenala i mnohem kvalitnější vzdělání pro naše úředníky.

Takže tento návrh, který tady máme na stole, ač se tváří, že má spoustu dobrých úmyslů, tak když se podívám na jeho konstrukci, tak je jasná jedna věc. Jeho hlavním cílem je zabetonovat na úřadech stovky lidí blízkých sociální demokracii a hnutí ANO. Vznikne tady pevný svazek neodvolatelných, navzájem se vybírajících a podporujících se úředníků, ale ne těch kvalitních, nýbrž nominantů stávající vlády. Možná si někteří z vás v té spleti paragrafů, možná jste někteří z vás ten zákon ani nečetli, a pokud jste ho četli, třeba si nedovedete představit, co ty návrhy, které jsou tam obsaženy, budou znamenat. Tak já vám to řeknu na jednom sportovním příkladu.

Představme si prvoligové fotbalové mužstvo. To všichni znáte. U tohoto mužstva by trenér jednou určil kapitána rovnou na sedm let: ty budeš kapitánem na sedm let. Ten by si sám pak vybral hráče, ten kapitán, také na sedm let. Kdyby se někdo zranil, tak by ho nahradil někdo z lavičky, kde by byli hráči také dosazení kapitánem, ale na doživotí. Nikdo by nesměl odnikud přestoupit, mužstvo by hrálo pořád jen s těmi stejnými hráči bez ohledu na to, jakou mají formu. Trenér by měl občas něco říct k taktice, ale protože o hráčích rozhoduje kapitán, tak by ho stejně nikdo moc neposlouchal. Myslíte si, že by takové mužstvo hrálo dobře? Myslíte si, že by se na to někdo díval? Myslíte si, že by takové mužstvo hned nesestoupilo? Jestli trochu rozumíte fotbalu, tak vám musí být jasné, že něco takového by nikdy nemohlo fungovat. A my to tady navrhujeme pro státní správu. Na sedm let zabetonované, rozhodují úředníci o úřednících, dalších sedm let, vybírá se jenom z vyvolených.

Dámy a pánové, tento systém přece nemůže fungovat a každý, kdo o tom uvažujete se zdravým rozumem, to musíte vědět. Není to zákon, který zlepší chod státní správy, ale naopak ji zablokuje. A to nepřipomínám ani některé věci, které jsou úplně absurdní pro každého, kdo se někdy seznámil s chodem ministerstva. To je třeba to, že zákon definuje dva typy náměstků, kteří mají různě definované kompetence, nebo spíš je nemají definované. Jední řídí sekce, druzí neřídí nic. To přece povede jenom k paralyzování ministerstev a nebude to nijak dobře fungovat.

Jestli si někdo myslí, že nový superúřad, ať už tam bude čtyřicet, šedesát, osmdesát nebo tři zaměstnanci, nějaklepší fungování státní správy, tak se velmi mylí. Co ten úřad vlastně bude dělat? Bude řídit státní úředníky, bude rozhodovat o jejich pracovním zařazení, bude koordinovat úřednické zkoušky a další věci. Ale to přece mohou dělat personální útvary na jednotlivých ministerstvech. Kvůli tomu nemusíme zřizovat nový superúřad. Toto, co jste tu předložili, není zákon, který slouží České republice a jejím občanům.

Dámy a pánové, na závěr, pro tentokrát na závěr, mi dovoluete říct, že opozice, Občanská demokratická strana opravdu nechce obstruovat a k služebnímu zákonu tady obsáhle nemluvíme proto, že jsou zrovna prázdniny a že chceme, aby si nás o prázdninách někdo všiml. Já se naopak obávám, že je to Sobotkova vláda, která se snaží využít určité prázdninové nepozornosti veřejnosti vůči politice, aby tady prosadila zákon, který na mnoho let změni hlavní úřady a změni výkon státní moci. To heslo, se kterým do toho Sobotkova vláda jde, je jednoduché a mě nepřekvapuje, že se jím řídí vláda, která je ovládaná levicí. Když se na ten zákon podívám, tak to heslo, pod kterým je tam všechno vytvářeno, zní: Všechna moc našim byrokratům. Ale dámy a pánové, úředníci tu nejsou pro to, aby tady byli. Úředníci jsou tu pro nás, pro občany, jsou tu pro to, aby poskytovali kvalitní službu občanům, a jestli přijmeme tento zákon, tak uzavřeme byrokracii do chráněného prostoru, a tím stát občanům ještě více odcizíme. Já za Občanskou demokratickou stranu říkám, že při tomto tedy sekundovat nebudeme, vládě v tomto pomáhat nebudeme. Je to neodpovědné a je na nás všech, abychom něco takového nedovolili.

Svoje vystoupení ale nekončím žádnými hrozbami, žádnými výhrůžkami ani žádnou hloupou poznámkou. Já svoje vystoupení končím tím, čím jsem začal. Novou nabídkou k jednání. A opravdu vyzývám vládní koalici, aby s námi začala jednat. Dámy a pánové, pojďme najít dobrý kompromis, pojďme připravit dobrý služební zákon. Je to odpovědnost nás všech.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, zabýváme se zákonem, který má posunout fungování veřejné správy a státní správy o valný kus dál oproti tomu, co v minulosti bylo v Poslanecké sněmovně a v Senátu České republiky projednáno. Tím mám na mysli zejména zkušenosť, kterou mám osobní, a to je konstruování systému fungování veřejné správy a reformy veřejné správy, chcete-li, na úrovni krajů.

Chtěl bych připomenout právě na tomto případě, že je tam řada podobností vůči služebnímu zákonu, který dnes projednáváme. Například i v případě ustanovení krajů

a krajského uspořádání v České republice, které jsme také měli dáno v české Ústavě už od roku 1992 nebo 1993, a argumenty tehdy v Poslanecké sněmovně byly "je třeba naplnit Ústavu" a slyšel jsem to dnes zde z úst řady mých předřečníků, že říkali, musíme s tím pohnout i proto, že to máme v Ústavě, a měli bychom hledat nějaké optimální řešení tohoto návrhu zákona. Tehdy stejně jako dnes také platilo, že konstruujeme systém, který má fungovat ne jedno, ale více volebních období. Který musí vzít také na vědomí fakt, že se budou měnit koalice a koaliční uspořádání na jednotlivých krajích a podobně a musí fungovat s veřejnou správou dole, ve městech a obcích, musí respektovat fakt, že se některé články veřejné správy budou rušit či jiné budou vznikat. I toto má proběhlá reforma veřejné správy v minulosti velmi podobně s tím, o co se tady snažíme teď, to znamená naplnit tzv. služební zákon, naplnit ústavnost České republiky a zároveň i splnit podmínky Evropské unie tak, abychom zde měli zákon, který nebude nutno v příštím nebo přespršším volebním období znovu měnit, protože se ukáže, že je nefunkční, že zkrátka zpomaluje fungování České republiky jako celku.

V minulosti bylo normálním pravidlem ne skutečnost, že ministr vnitra se dvakrát omluví z jednání Poslanecké sněmovny k tak vážné věci, jako je služební zákon, a už vůbec neplatilo, že by neřekl ani slovo. Také neplatilo, že zde přicházely nestandardní způsoby projednávání v Poslanecké sněmovně právě pro vážnost celé té záležitosti. A musím připomenout opozici, že to byl tehdejší premiér Miloš Zeman, který trval na tom, že má to být zákon, který bude více volebních období, že zkrátka se musí opozice dohodnout s koalicí a najít nějaké řešení, které možná bude mít nějaké chyby, ale bude mít delší dobu trvání. Bylo zcela standardní, že na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a životní prostředí, který tehdy byl sloučen, byl to jeden výbor, přesto si tento výbor našel dostatek času na to, aby se nad jednotlivými paragrafy shodla tehdejší koalice i opozice, a podíváte-li se na hlasování, závěrečné hlasování, co se týká reformy veřejné správy, procházely významnou většinou takovéto zákony. Není nejmenší důvod, aby v tomto zákoně nedošlo k něčemu podobnému

Politická kultura se zásadním způsobem změnila oproti minulosti a je to velká škoda. Já už jsem to říkal ve druhém čtení, že mohu s Milošem Zemanem, s tehdejším premiérem, v ledasčem nesouhlasit, nicméně politickou kulturu to mělo. Dohodli jsme se na něčem, co funguje, a nevnímám dnes nějaké zásadní rozpory na úrovni politických diskusí o tom, jestli veřejná správa má fungovat tak či onak.

Já si to umím představit lépe, říkal jsem to i tehdy v Poslanecké sněmovně, že bych raději než krajské úřady spíše poopravil fungování okresních úřadů, místo krajských zastupitelstev by stačilo tehdejší okresní shromáždění v podstatě pojmout jako územní volební celek a mohla se na okresních úřadech postavit samospráva, naplnili bychom tím, co jsme měli v Ústavě, nestálo by nás to tolik peněz a neměli bychom takovou nerovnováhu fungování státní správy a veřejné správy v České

republiky, jako například vezmete-li si velikosti jednotlivých krajů a podobně. Nicméně na tom chci demonstrovat fakt, že jsme prostě byli schopni najít kompromisy, které budou v zájmu stability a schopnosti České republiky – naplnit jednak povinnosti, které vyplývají z Ústavy, tak povinnosti, které vyplývají z legislativy Evropské unie.

Opravdu je dojemné, když tady člověk poslouchá, jak ministr bez práce Dienstbier, nebo chcete-li bez ministerstva, říká "dejte mi, prosím vás, nějakou práci, my už to máme dohodnuté, že do budoucna tyhle věci budou pode mnou". A ministr vnitra, který ty věci má na starosti – kompetenční zákon jasně říká, kdo to má na starosti –, se už po druhé omluví, dožváká a odejde. Já bych velmi rád, aby tohle tady zaznělo znovu, fakt, že se lidé, kteří to mají na starosti, celé té záležitosti nevěnují.

Já bych chtěl říct jednu svoji vlastní zkušenost o tom, co vlastně my tady připravujeme. Já jsem prošel funkcí komunálního politika i regionálního politika. Dokonce jsem seděl v jedné lavici s v tuhle chvíli zde nepřítomným ministrem životního prostředí Richardem Brabcem, kdy jsme za ODS společně hájili vznik nové průmyslové zóny a potřebovali jsme, aby než tato průmyslová zóna vznikne, všichni státní úředníci využili maximálně svého pracovního času a pracovní doby k tomu, aby taková průmyslová zóna mohla vzniknout. Aby nevyužívali takové ty třicetidenní doby k tomu, aby se vyjádřili, či k odvolání šedesát dní atd., zkrátka aby nezdržovali věc, která zcela v souladu se zákonem musí projít. Díky tomu dneska je na Kladensku významná a velká průmyslová zóna zaměstnávající tisíce lidí. A nešlo o žádné lámání chleba, respektive lámání rukou státních úředníků. Jenom prostě tady existovala šance a snaha samosprávy a šance rychle zareagovat v té konkurenci přichozích investorů do Evropy a do České republiky, tak abychom byli schopni zareagovat a nabízet těm, kteří přinášeli pracovní příležitosti a chtěli do České republiky investovat, šanci, že mohou brzy postavit fabriku, že mohou brzy zaměstnat lidi. Nepotřebovali jsme k tomu žádný další silný zákon, který by odděloval fungování, řeknu, legálně, legitimně zvolených zastupitelů, ať už Parlamentu, či samosprávy měst a obcí, či kraje od státních úředníků. Protože to je to, čemu se snažíme v tuto chvíli v diskusi k tomuto zákonu zabránit.

Na úrovni kraje moje zkušenost byla podobná. Byl jsem si vědom toho, že podstatnou podmínkou pro to, abychom přilákali zahraniční investory, a podstatnou podmínkou konkurenceschopnosti České republiky je, abychom byli schopni garantovat nejenom zákonný proces možnosti výstavby takové fabriky, nebo té investice jako takové, ale také dostatečnou rychlost a pružnost, schopnost reagovat na podmínky investora, který přicházel. A dobře vím, jak jsme byli v Evropské unii řadě zemí trnem v oku, a možná s tím máte ve valné většině nějakou zkušenost, že přichází-li investor, říká si "půjdu do České republiky, nebo do Maďarska, nebo do Polska, nebo na Slovensko", a jedna z věcí, která rozhoduje, je samozřejmě i termín

schopnosti prosadit takovou stavbu. Termín schopnosti fungování státní správy jako celku.

Pan ministr bez práce Dienstbier tady říká, že chce, nebo že musíme zajistit nezávislost úředníka. Nezávislost na kom? Nebo na čem? Nezávislost na – řeknu – zvolených orgánech? Nezávislost na svém ministroví? To si opravdu myslíte, že když bude na ministerstvu ministr bez schopnosti motivovat lidi k tomu, aby pracovali pružně, rychle a často možná i nad rámec času, protože to Česká republika potřebuje, že se Česká republika někam pohne, pokud tohle oddělíme? Ministr je tady od toho, aby dobře řídil ministerstvo a motivoval státní orgán k tomu, aby také naplňoval volební program, s kterým šel do voleb, a že lidem bylo něco slíbeno. Někdo vyhraje volby, sestaví se vláda a tato vláda by měla naplnit svůj volební program. Ten volební program by měla prosazovat prostřednictvím svých ministrů. A dobře odmítáte v tom návrhu zákona, aby to byli náměstci, protože říkáte "to už je přespřílišná politizace, to stačí už ten ministr, už žádného dalšího politika tam, prosím vás, nedávejte, ti úředníci budou dobře vědět, co ta země potřebuje". Ale dobře cítíte ten rozpor v tom, že ten úředník neprošel tím volebním martyriem, neslibil těm lidem a neptal se jich na ulicích, co chtějí, aby se stalo. A chce mít klid hlavně, řeknu, úředník, od toho, kdo ho motivuje k tomu, aby něco dělal. A to přece není ta nezávislost, kterou si přejeme!

Když se projednával zákon reformy veřejné správy, zákon o krajích, řešilo se podobné dilema. Paní náměstkyně Strecková, kterou tady připomínal kolega poslanec, přišla s nápadem, že musíme mít státního tajemníka na úrovni kraje, že ten státní tajemník bude součástí krajské rady, bude mít svůj úřad, aby zajistil nezávislost fungování státního úředníka uvnitř krajské instituce, a že takto a jedině je to možné a takto a jedině to Evropská unie chce, protože přece musíme zajistit nezávislost fungování státní správy uvnitř krajů. Nakonec jsme po diskusi, bez toho, aniž bychom museli dělat nestandardní kroky, které se tady bohužel v této Poslanecké sněmovně odehrávají, ten problém vyřešili tak, že nevznikl žádný úřad uvnitř krajského úřadu, úřad státního tajemníka, nebo státního úředníka, který by sám personálně řídil chod úřadu. Protože to by prostě jednak nebylo funkční, a všichni to vědí, všichni to tak cítí, a také by to bylo mnohonásobně dražší. Situace se vyřešila tak, že dnes ředitel krajského úřadu není jmenován jenom radou, není pod, řeknu, politickým tlakem absolutně, je v tom zakomponována kompetence ministra vnitra, a naplnili jsme podmínky, které po nás Evropská unie chtěla. Stejný způsob můžeme použít při konstrukci služebního zákona v diskusi, o kterou se opozice v tuhle chvíli marně snaží, která je nám sice tady odsud slibována, ale ve skutečnosti se neděje nic. A my s odkazem na tu minulost – nemusíte věřit, nebo nemuseli byste věřit tomu, že to myslíme vážně, že se chceme bavit o tom zákonu, kdybyste s námi neměli aspoň – obracím se teď na sociální demokracii – stejnou zkušenost z minulosti, že jsme společně byli schopni postavit zákon, který nepřinášel významně větší náklady na chod státní správy, splnil podmínky Evropské unie a naplnil Ústavu.

Mám ještě jednu důležitou poznámku. Vznikne-li generální ředitel všech státních úředníků a jeho generální ředitelství, které zprvu bude vypadat nenápadně – "vždyť je to jen pár lidí", my jsme tady slyšeli, že to vlastně není nic, a bude se zabývat jenom takovými nepodstatnými věcmi, jako je personalistika jednotlivých ministerstev a ministrů, pominu-li fakt, že hájit zájmy zaměstnanců si daly do vinku odbory, které na jednání tripartity s vládou projednávají pravidelně podmínky, řeknu, fungování zaměstnanců a podmínky zaměstnanců obecně, nejenom ve státní správě, tak teď už to budou asi do budoucna projednávat pouze s tím generálním ředitelem všech státních úředníků. Následně pak budou předkládat návrhy ministrům, kteří nebudou mít žádnou kompetenci, aby v tom cokoli udělali. Dostaneme se do bludného kruhu, který v podstatě nepůjde rozetnout.

Nevím, jestli odbory s něčím takovým souhlasily, možná si představují, že to bude mnohem jednodušší, ale my si tu situaci celkově obecně zkomplikujeme. Protože vznikne další partner, kterého bude potřeba brát vážně a který, a to mi věřte, ať si může dnes koalice myslet, že lidi, které dosadí do funkce generálního ředitele všech státních úředníků a náměstka generálního ředitele všech státních úředníků, že v okamžiku jejich jmenování budou loajální vůči vládní koalici, tomu nemůže věřit nikdo. Možná pár jednotlivců, kteří přímo ovlivní to, jestli to bude Špidla, nebo nebude, nebo jestli to bude někdo jemu podobný, možná chvíli na základě kamarádských vztahů to bude fungovat, ale nebude to nezávislá funkce, nebude to nezávislý státní úředník. Bude mít na sedm let velkou jistotu a ti pod ním téměř jistotu, že někdo z nich, z náměstků generálního ředitele nejvyššího státního úředníka, se stane potom také na sedm let tím generálním ředitelem všech státních úředníků.

Sami musíte cítit, že tohle nemůže fungovat, resp. že to pro Českou republiku nemůže být něco, co bychom potřebovali, a že tohle ani nemůže být podmínka Evropské unie, i když věřím tomu, že by si to leckterý byrokrat v Evropské unii přál, aby Česká republika ztratila jakoukoli svoji dynamiku, jakoukoli svoji konkurenceschopnost, aby byla hendikepována tím, že než se budete dohadovat s legálně a legitimně zvolenými politickými reprezentacemi, budete si to muset všichni jít předjednat ke generálnímu řediteli všech státních úředníků, pak se zeptat případně nějakého náměstka – tady v Praze, podotýkám. Protože i to byla správná poznámka, že vlastně ten systém státní správy je rozprostřen na celém území České republiky. Ale kde se bude rozhodovat o tom, kdo bude vlastně jakým zaměstnancem, zdali bude potrestán, či nikoli, protože o tom se tady také nemluvalo. Ale připomínám, že např. za první republiky, a to byl velmi slušné a solidně vypracovaný byrokratický systém, jak potrestat státního úředníka, když se něčeho dopustí. Protože to bude muset udělat to generální ředitelství. A to generální ředitelství na to bude potřebovat nějaké právníky a nějaké další firmy, které budou posuzovat, jestli ten dotyčný zaměstnanec v Dolní Lhotě se opravdu nedopustil něčeho protizákonného a jestli ho potrestá tak či onak. Jestli s ním zavede nějaké řízení, nebo jestli ho dá

k soudu apod. Což samozřejmě zase nezpružní výkon státní správy a fungování České republiky jako celku.

Já bych si moc přál, abyste se podívali do zákona, který v roce 1937 fungoval, a podívali se na všechny jeho součásti, protože i tam platilo, a je potřeba to sdělit i naší veřejné správě, že odsouhlasení tohoto návrhu zákona bude dělit státní úředníky na úředníky sedící na obcích a na krajích a na úředníky, kteří na tom budou nejen finančně, ale existenčně lépe, a přitom jim budou mluvit do toho, co mají nebo nemají dělat. Že neplatí, že se tady bavíme o rovných podmínkách pro všechny státní úředníky, to je také potřeba tady silně říci. Není to tak, že by všichni státní úředníci měli svoji státní definitivu a že o všechny bude postaráno a že všichni dostanou odstupné nebo ty zlaté padáky, které navrhuje ministr bez práce. Prostě je potřeba, aby i státní úředníci věděli, že tady budou jiné kasty. Budou tady taci, co mají jistotu na sedm let, kterých se všichni začnou chodit ptát, co si o tom myslí a jestli nemají vyhodit tamhle toho státního úředníka, protože už mě štve, anebo jestli nemají vyhodit tohohle, nebo naopak, tohle bude sympaták, protože jsme spolu chodili do školy, toho je tam potřeba nechat a je potřeba to jet vyřídít nejlépe do Prahy, nebo já nevím kam to generální ředitelství strčíme, ono je to v zásadě jedno, prostě vždycky odněkud se to bude řídit. To je potřeba, aby věděli i ti starostové, že jejich úředníci budou v jiné kategorii než úředníci tady v Praze, úředníci na ministerstvech.

Mimochodem při projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru pro veřejnou správu přišli lobbovat i představitelé státních institucí, zdali by nakonec ten zákon nemohl být jiný apod. Já se jim na jednu stranu nedivím, protože on se s nimi totiž nikdo nebavil. Takto důležitý návrh zákona neprošel řádným připomínkovým řízením. To v minulosti, protože ten návrh reformy veřejné správy předkládala vláda, přestože jsme k tomu pak udělali komplexní pozměňovák, po dohodě s vládou, ale ten základ prošel připomínkovým řízením. Vychytaly se jemnosti fungování veřejné správy tak, aby celá záležitost mohla fungovat. Tohle jsme opominuli, a tak logicky řada státních institucí, kterých máme stovky, možná tisíce, o kterých nikdo pořádně nikdy ani neslyšel, o pár zaměstnancích apod., najednou otevřely oči a říkají: my tam buď chceme být součástí toho služebního zákona, chceme mít ty výhody, jako má pár vyvolených, a zkoušejí to, jestli by náhodou poslanci s tím ještě něco neudělali apod.

I k takovýmto disproporcím vede tento návrh služebního zákona, protože prostě obešel systém, ke kterému by se mohli vyjádřit jednotliví ministři, nebo chcete-li, ministerstva. I když z toho, jak to tady vidím – ministr vnitra, už jsem říkal, se omluvil, protože ho to nezajímá. Už podruhé. Podotýkám – podruhé. To už není náhoda. To je spíš vyjádření vztahu: "Tak si to tam projednejte, my si to stejně odsouhlasíme. Mně je v zásadě jedno, jestli ta veřejná správa bude fungovat tak či onak. Já už tady potom stejně nebudu." Jenomže tady budou ti občané, kteří budou muset s tou státní správou nějak vycházet. A bude tady další centrum moci jmenem

generální ředitelství. Nebo o tom rozhodujeme, jestli tady bude generální ředitelství všech státních úředníků, či nikoli.

Já moc prosím, aby se od těch slov a slibů, že se chce vážně jednat s opozicí o konkrétních jednotlivých paragrafech, došlo k činům. Ať se zvedne premiér nebo předseda poslaneckého klubu sociální demokracie a hnutí ANO a další a řeknou ano, tak pojďme, udělejme odborný tým o pár lidech. Protože prostě platí Parkinsonovy zákony. Platí to, že v okamžiku, když se sejde více než sedm lidí, tak už aby byl jeden slyšen a vnímán, si musí stoupnout, a to, aby si stoupl, už musí říci projev a ten projev už nemůže být jenom: dobrý den, přátelé a na shledanou, ale už musí být nějak dlouhý a strukturovaný, a zkrátka nedospějeme k ničemu.

Chceme-li a myslíme-li to vážně, myslím, že jsme jako opozice a občanství demokraté, a věřím, že i ostatní, připraveni k tomu, aby se bez supermediální pozornosti, ale opravdu detailně projednaly jednotlivé návrhy. My jsme své pozměňovací návrhy tady řekli. Minimum, které jsme tady definovali, opravdu minimum, protože člověk by si dokázal vymyslet další desítky pozměňovacích návrhů, ale chceme vás přesvědčit o tom, že tyto čtyři pozměňovávky, nebo tyto čtyři věci, o kterých jsme mluvili, jsou pro nás absolutně zásadní, ale je tam řada věcí, které by, věřím, nebyly proti srsti řadě poslanců fungujících v Poslanecké sněmovně, kteří mají zkušenosti s fungováním veřejné či státní správy, a nakonec bychom našli konsensus, který by nenutil budoucí Poslaneckou sněmovnu měnit nefunkční zákon, který zastaví Českou republiku na opravdu řadu let.

ěkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde s přednostním právem přihlášeného do diskuse pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Mám to štěstí, nebo by možná někdo řekl smůlu, že jsem zpravodajem tohoto zákona o státní službě. Někteří kolegové se mi smějí, někteří mě litují, nicméně je to velký úkol a k tomu úkolu patří to, že zde převážnou většinu času musím sedět, pokud si například nejdu zrovna odskočit nebo na kávu, a poslouchat projevy. Ale říkám, že to k tomu patří.

Já jsem si se zájmem vyslechl projev pana kolegy Bendla, kterého si vážím ani ne tak jako politika, ale jako folkaře. Vzpomínám na jeho text "nechce se mi spát, mám chuť mačkat drát". Nicméně mě trochu uráží jedna věc a to je ta, že říkáte o panu ministrovi Dienstbierovi, vžilo se to tady za nějakých posledních 14 dní, ministr bez práce. Já si myslím, že práci má. Ostatně na služebním zákonu se vykonalo práce dost. Říkal jsem si prostřednictvím pana předsedajícího, když pan kolega Bendl takhle o někom mluví, tak to musí být pěkný stachanovec, a podíval jsem se na jeho

sněmovní web a zjistil jsem, že má docházku nějakých 50 %. Takže bych prosil o to, abychom neuráželi kolegy tím, že jsou ministři bez práce, protože bych mohl také o někom například říkat, že je poslanec, který práci má, ale nedělá ji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášenou faktickou poznámku. Pan poslanec Bendl.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Nemohu nereagovat. Já jsem strašně rád, že se i koaliční poslanci učí texty mých písní. Doufám, že to není jediný, který si pamatujete, pokud jste si to nepřečetl před chvílí na internetu, abyste předvedl, že nemáte co říct. Hodnotit práci jenom podle toho, jestli někdo někam dorazil, anebo ne, není fér a vy to dobře víte. Je to o tom, co předvedete ve výboru, jestli jste schopni předložit nějaký návrh a podobně, a také někdy o tom, že ne vždy je vůbec možné hlasovat pro návrhy zákonů, které zde předkládáte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Chtěl bych reagovat. Samozřejmě znám více textů, ne jenom tento, skoro bych řekl nejlepší, ale pak ještě "hodiny dělají tik tak, tik tak". Tak nějak to je. Nicméně vy jste řekl něco, co vlastně pan Dienstbier dělá. Je to ministr a on předložil prostřednictvím Sněmovny služební zákon. Je to nějaký návrh, který se vám samozřejmě nemusí líbit, a já to jako zástupce koalice chápu, nicméně to je to, o čem jste mluvil. Já jsem jenom reagoval na to, že podle mě není slušné o ministrovi této vlády, a přiznám se, že jsem možná zaujatý, protože jsem členem této koalice, která vládu tvoří, říkat, že je ministr bez práce. Já si myslím, že nějakou práci má, že o ní tady teď diskutujeme, protože to je návrh, a všichni to víme, ministerstva pro lidská práva, a proto si myslím, že není slušné takhle reagovat, že někdo nepracuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Mám zde přihlášené tři poslance s faktickou poznámkou. První je pan poslanec Stanjura, potom poslanec Petr Bendl a následuje pan Milan Adamec. První pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vždycky, jak se nechají vládní poslanci strhnout diskusí, tak vlastně přiznávají, že je to vládní návrh, a ne poslanecký. Je to poslanecký návrh, tak neříkejte, že je to práce ministra. Anebo naopak. Já nevím, ale je to celkem jedno a nechci nikoho kritizovat.

Chci ale zodpovědně prohlásit, že u některých lidí, a poslední dva týdny mě o tom přesvědčuje pan ministr Dienstbier, je lepší, když nedělají nic. Skutečně je to lepší a výsledek je mnohem rozumnější, než když se snaží ingerovat do veřejné správy. My tady podle mě oprávněně kritizujeme dlouhodobou nepřítomnost a absolutní nezájím ministra vnitra o tuto problematiku. Je jedno, že nějaké oddělení budoucího generálního ředitelství vzniká na Úřadu vlády. Jasně z kompetenčního zákona celá veřejná správa patří ministru vnitra. A podívejte se na první, druhé a třetí čtení, jak vnímá tento dneska klíčový muž sociální demokracie tuto problematiku. Vůbec ho to nezajímá! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Schwarzenbergovi, jedna faktická poznámka od pana poslance Bendla. Pouštíte, dobře. Máte slovo, pane poslaneče.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, je poněkud smutné poslouchat tuto debatu, neboť mám dojem, že si mnozí neuvědomují, že tohle je jeden z nejdůležitějších zákonů, kterým se vůbec Poslanecká sněmovna bude v tomto roce zabývat. Je velice důležité, aby jeho údajný účel stabilizoval poměry našich úředníků. Bohužel to naprosto mine. Proč se tím mine? Poněvadž je to zákon, který jedna strana nebo jedna koalice chce prosadit stůj co stůj podle jediného modelu, který uznává za správný. Politika, dámy a pánové, je umění kompromisu. A chceme-li stabilizovat stav našeho úřednictva, tak bude nutné udělat zákon, který přetrvá tuto legislativní periodu, a ne že každý, kdo je dneska v opozici, si zadá za první úkol, jakmile tato vláda odejde, při příští příležitosti tento zákon zase zrušit, poněvadž byl prosazen jednostranně. Nechci tady opakovat argumenty, které byly už několikrát použity. Ale je naprosto jasné, že když se prosadí jenom jeden názor, protože navrhovatelé jsou často politici přesvědčení o své svaté pravdě, nebo z ješitnosti, nebo ze stranických důvodů, to není ani tak důležité, důležité je, že tady budeme mít zákon, který je jednostranný, a který tudíž tuto legislativní periodu nepřežije.

Dámy a pánové, zamyslete se nad tím, jestli to má být účel tohoto zákona. Já vás opravdu velice prosím, abyste se posadili k jednacímu stolu a vytvořili kompromis. To je to nejdůležitější v tomto okamžiku. Prosím o to.

Na jednu věc bych jako bývalý ministr zahraničí chtěl v tomto zákoně ještě upozornit. Je tam takový nenápadný paragraf, který praví, že na vedoucí místo zastupitelských úřadů můžou nastoupit bez zkoušky bývalí ministři a poslanci. Je to mimořádná zpupnost politické třídy a je to znevážení práce diplomatů, úředníků Ministerstva zahraničí. Já vím, že české hospody a kavárny jsou plné lidí, kteří vám sice neprozradí, jak se ušijou střevíce nebo jak se obrábí hřídel a jaká chemická

sloučenina je v tomto skryta, ale zajisté mi budou radit, jak se řeší ukrajinská krize, mají pevný názor na to, jak se může vyřešit blízkovýchodní konflikt a všechny světové problémy v té kavárně či hospodě jsou naprosto lehké k vyřešení. Tento postoj může být v hospodě či kavárně a často jsem pobaveně tyto rozhovory poslouchal.

Nicméně jestli myslíme, že každý, kdo byl jednou ministr a poslanec, může být schopný diplomat, je schopen zastupovat Českou republiku, aniž by podstoupil příslušné zkoušky, tak nejenom je to zpupnost, ale především je to ponížení našich diplomatů, ponížení všech spolupracovníků Ministerstva zahraničí, kteří po dlouhá léta pracují na různých úřadech, snaží se ve své práci a potom, když by mohli dosáhnout vrcholu, tak se jim posadí přes noc nějaký bývalý poslanec nebo jiný politik, který tam bude velvyslancem.

Dámy a pánové, představte si vysokoškolský zákon, kde by byl paragraf, ve kterém stojí, že profesorem bez habilitace se může stát každý, kdo byl dříve poslanec nebo ministr. Zajisté byste takový zákon zamítli. Ale copak je naše Ministerstvo zahraničí, naše zahraniční politika tak nedůležitá, že tam si můžeme tuto zpupnost dovolit? Dámy a pánové, prosím, zamyslete se nad tím! Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než budeme pokračovat v diskusi, mám zde jednu omluvenku. Omlouvá se od 14.01 do 15 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Věra Kovářová.

Mám zde tři faktické poznámky. První je pan poslanec Bendl, následuje pan vicepremiér Bělobrádek a následně pan poslanec Jandák. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Já jsem chtěl zdůraznit ve svém vystoupení, že prostě je klíčové, aby se na téhle debatě podílel ministr vnitra. Má to ze zákona v kompetenci. Od ministra pro legislativu bych čekal legislativní podporu, ale ne to, že tady bude – a to podotýkám, není to vládní návrh zákona, o kterém jste mluvil, pane kolego, prostřednictvím předsedajícího, ale poslanecký návrh zákona, který je zde obhajován, a proto bych čekal, že se k němu bude vyjadřovat i ministr vnitra. Od ministra pro legislativu a lidská práva bych například čekal, zatím jsme se nedočkali, řešení například situace českých dětí v Norsku, od kterých se veřejně distancoval ministr pro lidská práva. A tady řeší služební zákon, který je paskvilem, místo toho, aby se věnoval ochraně zájmů českých obyvatel v jiných zemích! (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan vicepremiér Bělobrádek. Máte slovo.

Místopředseda vlády ČR Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl zareagovat na slova pana předsedy Schwarzenberga. Já se v podstatě ztotožňuji s jeho slovy, jen bych chtěl připomenout, že ne všechny věci v minulém volebním období byly přenášeny konsensuálně. Já si myslím, že například důchodová reforma také stojí za širší debatu a měla by být přijímána konsensuálně. Důchodová reforma, kterou jste přijali, nebo i některé věci v sociálních věcech neskončily úplně šťastně. Takže já to jenom vítám a určitě jsme připraveni za nás debatu o služebním zákonu vést.

A co se týká poznámky – v současném znění poslanci přímo nastupovat do diplomacie nemohou, nebo tato pasáž tam není. A na druhou stranu si vzpomeneme, že když jste byl ministrem zahraničních věcí, tak v diplomacii nebylo místo ani pro bývalé ministry zahraničních věcí, tak to také je takové zvláštní. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Jandáka.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já budu velice stručný, pane předsedající. Děkuji. Já jsem vždycky stručný! Já jsem, dámy a pánové, chtěl vystoupit, a bylo by to asi poprvé, že bych souhlasil se svým předřečníkem panem kolegou Schwarzenbergem. Polovinu jeho projevu, co řekl, podepíšu, tu druhou samozřejmě ne, protože když si vzpomenu, jak se tady projednávalo například Kosovo, a dneska prostě vztyčuje vlajku pravdy, tak je mi z toho trochu blbě, ale od toho tu nejsme. Jsme tu od toho, abychom projednali novelu služebního zákona.

Když vidím to umírání Sněmovny a vidím tu touhu, někdy vyslovenou, někdy nevyslovenou, o tom, abychom znova tento a v uvozovkách kvalitní materiál probrali a znovu se dopídili k něčemu, co bude vyhovovat především této zemi, ne naší ješitnosti, tak vás prosím, pojďme si sednout, nemučme se tady! Vždyť tohle je k ničemu, co tu děláme! (Potlesk.) Vy žvaníte, abyste zapláclí čas, a my se nudíme a říkáme si: prokrista, ještě ať mluví, ať tu blbost nepřijmeme! Taková je pravda! (Pobavení a potlesk vpravo.) A mně to je jedno, protože mně je 67 let. Mě už nečekají žádné posty. Proto mám a budu se chovat podle Ústavy, budu mluvit podle svého svědomí! Ten zákon není dobrý! Všichni to víme. Zákon z roku 2002 – a já miluju prezidenta Zemana – je taky blbě! On ten zákon, víte, každý zákon má nějakou dikci a má především ducha. A my bychom měli jako zákonodárci se dívat na obě tyto části zákona – na filozofii, ducha zákona a potom na dikci. Ale my děláme jenom to, že nám EU nakáže, a my uděláme blbou dikci bez ducha! A to je špatně! Pojďme se zamyslet nad duchem toho zákona. Ten zákon ve své podstatě brzdí demokracii

v téhle zemi! Tady nebudou vládnout volení zástupci lidu, tady budou vládnout ušlechtilí lidé určení někým ušlechtilým! A to je špatně. (Potlesk zprava.) Ale bohužel, nebo díky bohu, já nevím, jsme součástí EU, je tam více pozitiv a na tom si stojím –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Váš čas, pane poslanče! Omlouvám se.

Poslanec Vítězslav Jandák: Já už to dokončím. Tam jde jenom o to, abychom tedy splnili to, co máme, a EU neříká: Zákon bude znít takto. Vytvořte zákon, Češi, Moravané a Slezané. Dobře, vytvořme ho, ale nevytvoříme blbej zákon!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, na faktickou poznámku jsou pouze dvě minuty. Jestli chcete mít delší projev, už jste čas vyčerpal.

Poslanec Vítězslav Jandák: To jsem mluvil tak dlouho? Děkuji vám! (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přihlaste se řádně do diskuse. Děkuji vám. Nyní poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Šarapatku.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já nejsem zdaleka tak dobrý řečník jako pan poslanec Jandák, nicméně musím reagovat na slova pana předsedy Schwarzenberga. Za jeho působení bylo odejito z Ministerstva zahraničí 300 zaměstnanců, z toho 150 kariérních diplomatů, a byli nahrazeni diplomatickými dětmi. Takže jeho argument je zcela lichý.

Chci se vyjádřit také k tomu zákonu. Ten zákon je nepochybně špatný, a přestože mám k němu možná tři stránky připomínek, nicméně od roku 2002 se snažíme, aby vstoupil v platnost. Špatný zákon je vždycky lepší než žádný. (Projevy nesouhlasu v pravé části sálu.) Je!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za dodržení času. Faktickou poznámku má pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já opravdu musím vyjádřit opačný názor. Žádný zákon je lepší než špatný zákon! (Potlesk zprava.) A když už jsem u mikrofonu a zbývá mi nějakých sto vteřin, tak dneska jsme zase slyšeli, že Evropská komise chce.

A já se ptám která? Ta, co končí, nebo ta, která přijde, a teď ti komisaři budou běhat po národních frakcích a budou říkat: dejte nám ten hlas, já budu dobrý komisař, dejte nám ten hlas. Která? Tak to vyjednejte s těmi novými! Tady máme kandidátku na eurokomisařku. Ta nám hrozí, že nám odebere 500 miliard? Já si myslím, že ne! Tak se nestrašme. A vůbec se nezabývejme tou odcházející Evropskou komisí. Vždyť tři nebo čtyři komisaři jsou europoslanci, teď tam máme tři nové eurokomisaře, které nikdo nezná, tak se tím vůbec neděsme! Bavme se k tomu, abychom schválili dobrý zákon. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S faktickou poznámkou neeviduji nikoho, v tom případě řádně přihlášení do rozpravy. První z nich je pan poslanec Leoš Heger.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré odpoledne ještě jednou. Dovolte mi, abych promluvil také na téma zákon o státní službě, přestože k tomu zákonu už se opakovaně oficiálně vyjádřila strana TOP 09 a Starostové. Já tady odcituji tedy vyjádření, které bylo naprosto jednoznačné.

Řekli jsme, že jedním z cílů tohoto zákona by nepochybně měla být stabilita a nestranná profesionalita státní správy. V minulých měsících se však vládní koalice chovala zcela v rozporu s touto zásadou a na centrálních úřadech provedla ve stovkách případů bezprecedentní nekvalifikovanou personální čistku. Rozhodně není v zájmu České republiky a v žádném případě po nás Evropská unie nepožaduje zakonzervovat stav, ve kterém budou koalici do vedoucích míst ve státní správě nekvalifikovaně dosazeny stovky politicky či osobně spřátelených lidí. TOP 09 proto zásadně nesouhlasí se způsobem zahájení výběrového řízení, s institutem generálního ředitele, s centralizací personální pravomoci na Úřadu vlády České republiky ani se způsobem jmenování státních tajemníků a jim podřízených vedoucích zaměstnanců.

Nicméně toto stanovisko neznamená, že si TOP 09 nepřejí zákon o státní službě. Já sám bych za sebe řekl, že nejpodstatnější věc, kterou naše státní služba potřebuje, je profesionalizace. Když jsem nastoupil na Ministerstvo zdravotnictví, tak se u nás již 15 nebo možná i více let diskutoval systém platby poskytovatelům zdravotní péče, platby, která jde z veřejného zdravotního pojištění, systém tzv. DRG, neboli platby za diagnózu. V okolních zemích byla platba za diagnózu zavedena v rozmezí od dvou do pěti let a pak začala být používána a postupně dolaďována. U nás se o této platbě diskutovalo 15 let a v době, kdy jsem nastoupil jako ministr zdravotnictví, na útvaru pro veřejné zdravotní pojištění ministerstva nebyl jediný člověk, který by tomu systému rozuměl. Ne člověk, který by ho byl schopen kultivovat jako státní úředník, navrhovat jeho změny, navrhovat postupy, jak systém urychleně implementovat, ale nebyl tam člověk, který by mu vůbec trochu rozuměl. V každé nemocnici, od malých

po velké, byli ekonomové, kteří se touto problematikou zabývali a neměli možnost ovlivnit stát a Ministerstvo zdravotnictví, aby tuto metodiku zavedly. A je to metodika, která se ve všech zemích, které ji používají, dobře osvědčila. Zavedení dále stagnovalo jen proto, že na ministerstvu nebyli lidé, kteří by byli schopni si přečíst něco o této metodice, zeptat se v zahraničí, zeptat se u uživatelů tohoto systému, zeptat se, co je potřeba udělat, naučit se to a začít ten systém implementovat.

Podobné příklady řízení zdravotnictví bych mohl tady přednášet ještě hodinu, ale nebudu vás zdravotnictvím obtěžovat. Chtěl jsem to říci jen jako důvod, proč já osobně pokládám zavedení státní služby podle rozumného zákona za velmi potřebné.

Vzpomínám si na období na začátku současného tisíciletí kolem roku 2000, kdy se velmi diskutovalo o kvalitě státní správy, kdy se diskutovalo o transformaci veřejné správy, o vytvoření krajského uspořádání. Diskutovalo se na základě faktů, které k nám opakovaně přinášeli lidé ze zahraničí, a to faktů, že jestliže něco z různých úrovní veřejných služeb je nejslabší, tak je to úroveň státní služby na úrovni vlády. Je to smutné a podle mého názoru je to jeden z důvodů, proč tato země neprosperuje. Znovu to říkám proto, abych povzbudil naději a vaši víru v to, že i opozice si dnes přeje, aby zákon vznikl, ale vznikl v podobě, která této zemi prospěje a neprospěje jen některým politickým stranám, které si státní správu obsadí.

Připravil jsem si delší materiál, který vychází z rešerše, kterou jsem provedl v našem tisku a v internetových médiích o tom, jak obtížné bylo připravováno to, co začalo v roce 2000, to znamená odsouhlasení zákona o státní správě, který nikdy nenabyl účinnosti, jak obtížné byly snahy o implementaci zákona nebo o odstartování tohoto zákona. Svě sdělení jsem si rozdělil do několika kapitol.

Dovolte mi, abych na začátku shrnul do jakéhosi abstraktu logiku své argumentace proti verzi zákona o státní službě, která je aktuálně navrhovaná. Chci ta fakta tady prezentovat a objasnit okolnosti a zdůvodnit, proč by se mělo postupovat způsobem vrácení celého návrhu do druhého čtení, které by znovu mělo projednávat problémy, o kterých budu mluvit, a kde by se měla realizovat alespoň částečná dohoda koalice, která se snaží zákon protlačit, dohoda s opozicí. Postupně projdu materiály, které se týkají sporných záležitostí v zákonech a materiálech, které dokladují, že nejen pokusy předchozích vlád, ale ani stávající verze neposkytla během přípravy bezproblémový pohled na danou problematiku. Postupně proberu, jak byla v médiích komentována příprava zákona za Rusnokovy vlády, proberu, jaké byly názory, když se současný návrh začal rodit, v oblasti struktury, které jsou blízké sféře Rekonstrukce státu, Transparency International, blízké dnešní koalici. Zopakuji to, o čem se tady již mluvilo, jaká byla poslední stanoviska členů platformy Rekonstrukce státu, přestože mí předřečníci z opozice říkali, že je to lobbistická platforma, která by se tady neměla zmiňovat. Myslím, že lobbismus není žádné neslušné slovo, že patří ke hrám a technikám, kdy se zákony tvoří, a mělo by se s ním

pracovat a mělo by se s lobbyisty argumentovat nejen kladně a souznít s nimi, ale mělo by se argumentovat otevřeně i proti nim, aby celá rozprava měla nějaký smysl a nějakou šťavu. Na závěr zmíním ještě zajímavý postřeh z jednoho z posledních koaličních rokování, který také demonstruje, jak to vypadá s pohledem na odstátnění státní správy.

Nejdříve mi dovolu, bych zmínil něco z tisku, pokud jde o přípravu zákona o státní službě nebo jeho změnové verze a Rusnokovy vlády. Budu citovat z materiálu, který je přístupný na internetu, materiálu struktury, která si říká Česká pozice, materiálu, který vznikl zhruba v listopadu 2013. Ten materiál říká zhruba následující:

Přijetí služebního zákona slibovali v předvolebních debatách mnozí lidé politických stran. Z normy, která má upravit postavení státních úředníků, se stalo jedno z klíčových volebních témat. Zatímco jednání mezi potenciálními koaličními partnery o tom, jakou podobu by tento zákon měl mít, se teprve rozbíhají, říká materiál, Rusnokova vláda v demisi už koná a připravuje vlastní variantu klíčového zákona, který má zásadním způsobem reformovat státní správu. A ptá se autor: Spoléhá Rusnokův kabinet na to, že návrh nakonec protlačí? Proč vůbec tedy má ten zásadní zákon být, proč hovoříme o služebním zákonu jako o zásadním. Ten zákon má zvýšit kvalitu a efektivitu státní správy, zajistit její profesionalizaci, odpolitizování a stabilizaci. Navíc jeho přijetí podle Rusnokovy vlády bylo, že jednou z podmínek pro čerpání evropských dotací od začátku příštího roku bude, to čerpání tedy, podmíněno jasně tím schválením zákona, protože Česko je jedinou zemí Evropské unie, která nemá účinnou legislativu týkající se postavení státních úředníků, ačkoliv to byla jedna z přístupových podmínek. Dodejme, že o takové to normě hovoří i Ústava České republiky. V článku 79 se tam uvádí: Právní poměry státních zaměstnanců v ministerstvech a v jiných správních úřadech upravuje zákon.

Rusnokova vláda v demisi, i když věděla, že její mandát je časově omezený, se pustila do vlastní verze návrhu zákona. Existovala již verze z vlády předchozí, z vlády Nečasovy. Na vládě se diskutovaly tři varianty a prošla až třetí varianta a opozice tehdejší ji označovala za paskvil. Je tedy jasné, že Rusnokova vláda byla zainteresována tu představu udělat podle sebe a zákon znovu vrátit tam, kde ho chtěla mít původně, když ten zákon byl vytvářen. I v programovém prohlášení měla Rusnokova vláda, že si uvědomuje nutnost přijetí zákona o úřednících jako podmínky EU pro čerpání evropských fondů, a proto bude prosazovat pokračování procesu schvalování návrhu právní úpravy postavení státních úředníků, který tady již existoval. Na rozdíl od Nečasovy vlády se kabinet Jiřího Rusnoka rozhodl, že upřednostní veřejnoprávní úpravu od soukromoprávní. Z této úpravy vychází služební zákon z roku 2002, který je, jak víme, platný, ale jeho účinnost byla do nekonečna odkládána, a také, jak zde zaznělo, na začátek roku 2015.

Vůbec ta soukromoprávnost, ta veřejnoprávnost se hodně diskutovala při přípravách, tak si zopakujme, co se o tom psalo. Soukromé právo, z něhož vycházel návrh zákona z doby Nečasovy vlády, upravuje vztah mezi účastníky, kteří jsou si rovni. Zákon dává úředníkům skoro stejné postavení, jako mají ostatní zaměstnanci. Naopak služební zákon z roku 2002 vychází z veřejnoprávní úpravy, tedy že stát a státní orgány vystupují jako nadřízení nositelé státní moci vůči podřízeným osobám. Typický je například kariérní řád, možnost disciplinárního trestání, zaručuje speciální ochranu, jako jsou definitivita či ztížené podmínky pro odvolání. Může však od úředníků více požadovat, například vzdát se práva na stávky.

Vůbec činnost Ruskonovy vlády byla velmi ovlivněna tím, že existovala představa tlaku Evropské komise. Proto se vláda v demisi pouštěla do přípravy tak závažné normy, jakou je služební zákon, a byla za to kritizovaná. Vzhledem k tlaku Evropské komise na přijetí a účinnost zákona upravujícího právní postavení úředníků ve vztahu k budoucímu čerpání prostředků evropských fondů se vláda domnívala, že není příliš prostoru na vyčkávaní s rukama v klíně a že je reálná možnost, že dojde k likvidaci zákonodárných sborů, k politické shodě nad verzí připravovanou současnou vládou. O přijetí zákona bude rozhodovat Parlament České republiky v současném složení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouváme, pane poslanče. Byť máme čtyři minuty do konce našeho jednání, tak vás poprosím, kolegyně a kolegové, o ztišení, abychom vydrželi s pozorností až do konce. Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já jistě svou řeč nestihnu během čtyř minut, ale pokusím se aspoň v klidu domluvit nějaký logický konec této části.

Rusnokova vláda tedy argumentovala s tím, že nakonec o přijetí zákona bude rozhodovat Parlament v České republice v tom složení, ve kterém byl za existence Rusnokovy vlády, a bude tedy na Parlamentu, zda přijme, či pozmění tu variantu, kterou Rusnokova vláda připravovala.

Ten problém byl tedy, že vláda v demisi bez faktické legitimacy připravovala klíčový zákon, který představuje zásadní reformu státní správy a výkonu politických rozhodnutí. Svým dopadem na fungování státu a komplexností se podobá agendám, jako byla například příprava vstupu České republiky do Evropské unie či do NATO. Práce na návrhu normy probíhaly za zavřenými dveřmi bez jakékoliv odborné a veřejné diskusi o jejich parametrech. Čili vidíme, že ta historie se stále opakuje. Podkladem měl být zákon z roku 2002, ale jak moc se ta připravovaná verze bude dodržovat, nebylo jasné. Rusnokův kabinet spoléhal na to, že se potenciální koaliční

partneři, kteří se tehdy rodili, nakonec nedohodnou a že se mu podaří protlačit vlastní návrh zákona. Alespoň takto spekuloval předchozí tisk.

Připomeňme si ještě jednu věc. Možná to stihnu za ten zbytek dvou minut. Jaké bylo stanovisko Rekonstrukce státu, platformy, která zde byla mnohokrát zmiňovaná. Rekonstrukce státu se domnívala, že většina nově zvolených 160 poslanců, která se svým podpisem zavázala, že prosadí novelizaci služebního zákona z roku 2000, a že tito poslanci souhlasili také s parametry správní normy, tak jak je navrhl projekt Rekonstrukce státu, ale Rekonstrukce státu jaksi se domnívala, že toto je popření toho, jak její představy vypadaly. Navíc bylo jasné, že zákon nestačí jenom protlačit a že se zákonem bude potřeba kromě zapracování nějakých dalších změn dlouhodobě pracovat, protože mylná je představa, že samotným přijetím zákona se vyřeší odpolitizování státní správy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, ale vzhledem k tomu, že jsme ráno odhlasovali, že třetí čtení budou probíhat do 15 hodin včetně diskuse, a 15. hodina se teď naplnila, tak vás požádám, protože budu muset přerušit jednání schůze, abyste svoji řeč dokončil v pátek jako první po zahájení rozpravy. Je to pro vás takto přijatelné?

Poslanec Leoš Heger: Děkuji, budu pokračovat v pátek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Protože jsme si odhlasovali projednávání třetího čtení do tří hodin odpoledne, které nyní jsou, tak já vám, kolegyně a kolegové, děkuji za váš čas. Tím přerušuji naše jednání a pokračovat budeme v pátek v devět hodin ráno. Přeji vám příjemné letní dny, v pátek na shledanou.

(Jednání přerušeno v 15.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
1. srpna 2014
Přítomno: 143 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím mám pro vás pouze tu informaci, že já hlasuji s kartou číslo 6.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Petr Adam pracovní důvody, pan poslanec Vojtěch Adam zdravotní důvody, pan místopředseda Bartošek osobní důvody, pan poslanec Bendl osobní důvody, pan poslanec Bezecný osobní důvody, pan poslanec Beznoska osobní důvody, pan poslanec Brázdil pracovní důvody, pan poslanec Farský osobní důvody, pan poslanec Fiedler osobní důvody, pan poslanec Gabrhel rodinné důvody, pan poslanec Grebeníček osobní důvody, pan poslanec Grospič osobní důvody, paní poslankyně Chalánková osobní důvody, pan poslanec Kalousek osobní důvody, pan poslanec Kádner pracovní důvody, pan poslanec Klaška rodinné důvody, pan poslanec Kolovratník rodinné důvody, pan poslanec Koskuba zdravotní důvody, pan poslanec Kostřica pracovní důvody, pan poslanec Kučera osobní důvody, pan poslanec Nekl zdravotní důvody, paní poslankyně Nováková osobní důvody, pan poslanec Novotný Josef pracovní důvody, pan poslanec Novotný Martin rodinné důvody, pan poslanec Nykl rodinné důvody, pan poslanec Ondráček osobní důvody, pan poslanec Pavera osobní důvody, pan poslanec Plzák rodinné důvody, paní poslankyně Putnová osobní důvody, pan poslanec Rais pracovní důvody, pan poslanec Rykala osobní důvody, pan poslanec Sed'a rodinné důvody, paní poslankyně Semelová rodinné důvody, pan poslanec Schwarzenberg osobní důvody, pan poslanec Skalický osobní důvody, paní poslankyně Strnadlová zdravotní důvody, pan poslanec Šarapatka rodinné důvody, pan poslanec Šenfeld osobní důvody, pan poslanec Šincl osobní důvody, pan poslanec Štětina osobní důvody, pan poslanec Toufar osobní důvody, pan poslanec Tureček osobní důvody, pan poslanec Velebný zdravotní důvody, pan poslanec Vondráček rodinné důvody, pan poslanec Zavadil osobní důvody, paní poslankyně Zelienková rodinné důvody, pan poslanec Ženíšek osobní důvody a pan poslanec Vozka zahraniční cesta.

Ze členů vlády se omlouvá pan ministr Herman – pracovní důvody, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, paní ministryně Marksová – pracovní důvody a paní ministryně Válková do 10 hodin rovněž pracovní důvody.

Budeme pokračovat přerušeným posledním bodem schváleného pořadu, což je bod 25, novela zákona o státní službě.

25.

**Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)
/sněmovní tisk 71/ - třetí čtení**

Vzhledem k tomu, že minule diskutoval pan poslanec Heger, který byl přerušen během svého projevu, má samozřejmě možnost svůj projev dokončit. Slovo má tedy pan poslanec Heger, po něm s přednostním právem paní ministryně Jourová. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Já prosím Sněmovnu, aby se ztišila, aby pan poslanec mohl argumentovat v důstojné atmosféře.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám hezké dopoledne.

Já jsem očekával, jestli se nebude něco dít na začátku dnešního programu poté, co bylo oznámeno médií, že bude koalice jednat o zákonu o státní službě s opozicí. Zatím k ničemu konkrétnímu nedošlo, takže tedy mi nezbývá, než dokončit svoji řeč ze středy dnešního týdne, která se týkala pozice TOP 09, celé pravicové opozice a pozice mé osobní k služebnímu zákonu. Já jenom abych navázal plynule k tomu, co jsem tady říkal, tak –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se velmi omlouvám. Já prosím zejména levou část sálu – nebudu nikoho jmenovat –, aby se ztišili. Děkuji. Prosím, můžete pokračovat.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já připomenu to, co jsem říkal minule, že tady proberu čtyři takové body, které budou demonstrovat, jak příprava zákona o státní službě i v posledních letech byla obtížná a je obtížná i v současnosti. Mluvil jsem o prvním bodu, a to je, co se dělo při přípravě zákona za Rusnokovy vlády. Nyní mi dovoľte, abych ukázal, že ani názory, které se týkají struktur blízkých dnešní koalici,

a názory pravděpodobně uvnitř současné koalice nejsou tak jednoznačné, jak by se zdálo z některých vyjádření.

Já bych si dovilil připomenout vyjádření pana ministra Dienstbiera, která zazněla opakovaně, některá z nich opravdu několikrát, ve věřejších Událostech, komentářích na programu České televize 24. Ten program, jestli jste ho neviděli, se týkal kultury politické komunikace a politiky vůbec v naší době a vystupoval tam za koalici právě pan ministr Dienstbier a prohlásil – proti němu tedy seděl pan poslanec Benda a zdálky to komentoval bývalý senátor pan Daniel Kroupa. No a pan ministr Dienstbier na podporu toho, jaké jsou poměry v současné politice špatné a jak to špatné dělá opozice, říkal zhruba asi tohle – vše se týká samozřejmě zákona o státní službě: Problém generálního ředitelství, který opozice zvedla, je totální nesmysl. Dále říkal, že problém v superúřadu, rovněž se kterým má opozice problém, je absurdní. Absurdní – tečka. Žádné další komentáře. A to, co mě obzvlášť fascinovalo, bylo vyhlášení, které už se opakovalo po věřejším dopoledni, nebo během dne ho už natočila televize, a to že pan ministr Dienstbier tvrdil: musíme zjistit, zda obstrukce nejsou samoúčelné.

Já musím konstatovat pro pana nepřítomného ministra Dienstbiera, že výhrady opozice opravdu nejsou samoúčelné. My jsme prostě přesvědčeni, zrovna tak jako koalice je přesvědčena, že její verze je správná, že některé zásady z našeho pohledu jsou prostě špatné, devastující a pro budoucnost tohoto národa a naší politiky velmi nebezpečné. A jsou to právě ty věci, které my jsme společně jako TOP 09 s ODS dali na papír ve čtyřech bodech a byli bychom velmi rádi, aby se o nich dále jednalo. A to, že to nejsou totální nesmysly –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se znovu omlouvám, minule jsem káral levou stranu sálu, nyní kárám pravou stranu sálu. Prosím o klid.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já se budu snažit, aby výtka nepřišla do středu a nespadla na mě, a budu mluvit – budu se snažit mluvit tedy tak, abych zaujal.

To, co tady chci říct a ocitovat, je vyjádření ke služebnímu zákonu, které pochází z konce ledna letošního roku. Je ze struktury, která se jmenuje Good Governance. Je to občanská iniciativa, která má blízko k uskupení, jako je Nadační fond proti korupci či uskupení Rekonstrukce státu. Předsedou dozorčí rady této organizace a v tom, co budu citovat, mluvčí této organizace je Lukáš Wagenknecht. Jestli neznáte pana Lukáše Wagenknechta, já se domnívám, že ho znáte, je to významná figura současné koalice, první náměstek ministra financí, který nastoupil do své funkce v únoru, čili těsně poté, co ten článek byl v Lidových novinách publikován.

Jen něco o organizaci Good Governance. Ocitoval bych z veřejně přístupných materiálů, jaká je vize této struktury:

"Zodpovědnost za zlepšení kvality demokracie a právního státu v naší zemi je věcí každého občana. Jsme občanským sdružením, jehož cílem je posílit kvalitu veřejné správy a legislativy v České republice. Prosazujeme zásady a principy dobré praxe ve veřejné správě založené na mezinárodních standardech.

Centrum of excellence for Good Governance je nezávislým a nestranickým think tankem, který se zaměřuje na výzkum, vzdělávání a policy advocacy v oblasti dobré praxe při utváření a správě věcí veřejných v duchu demokratického právního státu. Chceme zvyšovat obecné i odborné povědomí o veřejné správě v demokraticko-právních hodnotách ve společnosti a aktivně vstupovat do jejich tvorby.

Spolupracujeme s experty z praxe, kteří získali své odborné znalosti jak v České republice, tak v zahraničí. Vytváříme most mezi českou praxí a zkušenostmi z mezinárodních institucí, které upravujeme pro potřeby české veřejné správy."

Tedy věci, které můžeme všichni považovat za pozitivní a myslím si, že bychom se na nich docela dobře shodli. Podívejme se tedy, co píše o těch věcech, které se týkají zákona o státní správě, pan Lukáš Wagenknecht 30. 1. 2014 a co píše ve smyslu názorů, které označil pan ministr Jiří Dientsbier včera za totální nesmysly. Cituji z článku:

"Služební zákon se stal hitem posledních dnů. Z debaty ve Sněmovně by se mohlo zdát, že jeho alfoa a omegou je zrušení lustrací." – Upozorňuji, že jde o citát z konce ledna, kdy toto téma bylo velmi diskutováno. "Podmínkou prezidenta pro jmenování vlády mohlo dojít k upozaděním skutečné podstaty služebního zákona, po vstupu České republiky do EU druhé nejzásadnější změny ve správě státu.

Služební zákon je velkým dluhem českých politiků, čekáme na něj již dvacet pět let. Doufáme, že přispěje ke zkvalitnění státní správy. Jak toho zkvalitnění dosáhnout? Nejčastější odpovědí je, že státní správu musíme odpolitizovat. Není to ale demagogie? Politici nebudou mít vliv na chod správních úřadů, místo nich budou rozhodovat superúředníci. Ale nebudou to přece oni superúředníci, kdo budou jmenováni politickým ředitelem státní služby? Ono to přece ani jinak nejde, jedině že bychom úředníky volili v referendu napřímo.

Odpolitizování je libivý protimluv. Zejména pro společnost, která ztratila v politiku důvěru. Demokracie však bez politiků nemůže existovat. K čemu by jinak byly volby? Již prezident Masaryk říkal, že pokud má demokracie své nedostatky, máme překonávat ty nedostatky, ale ne demokracii. Předáním moci malé skupince nevolených úředníků nedostatky neřešíme. Naopak se odkláníme od demokracie k technokracii."

Jen připomínám, že je to doplněk k tomu, co včera říkal pan ministr Dientsbier. Problém generálního ředitelství je totální nesmysl, mluvit o superúřadu je absurdní. Jak je vidět, ne všichni, ani ti, kteří jsou součástí dnešní koalice, tento názor mají podobně tak, jako ho má pravicová opozice.

Budu pokračovat v citaci článku z Lidových novin: "Státní správa bude kvalitnější, pouze pokud se zaměříme na řešení jejích nedostatků. Česká státní správa není zpolitizovaná, ale zprivatizovaná. Přenesením pravomocí z politiků na superúředníky tento problém nevyřešíme. Loutkáři a kmotři budou tahat za provázky dále."

Dodám k tomu, že možná jen se trochu změní ti, kteří jsou v těchto těch pozicích loutkářů a kmotrů, až bude státní správa jednobarevně obsazena tak, jak to stávající návrh, který tady tolik pan ministr Dientsbier podporuje, zakládá.

Pan Lukáš Wagenknecht pokračoval dále: Učit bychom se měli v zahraničí. Služební zákon i navrhovaná novela pana poslance Tejce se inspirovaly ve Francii. Na každém ministerstvu má být jeden superúředník – státní tajemník. Měla by pro nás být vzorem právě Francie? Podíváme-li se na žebříčky konkurenceschopnosti, začneme velmi pochybovat. Ještě více pokrčíme rameny, když si uvědomíme, že Francie je poloprezidentský systém. A je rozverná Francie opravdu symbolem řádu a pořádku, který nám tolik chybí? V České republice máme parlamentní demokracii s poměrným volebním systémem. Nemíchejme jablka s hruškami a inspirujme se u zemí, které mají podobný systém. Například v Německu neexistují žádní superúředníci. Na každém ministerstvu je více státních tajemníků (našich náměstků), kteří si dělí práci podle své odbornosti. Tyto náměstky řídí ministr a ne superúředník bez demokratické legitimacy. Navíc tam platí jasná pravidla. Státním tajemníkem se může stát pouze zkušený úředník. Není možné, aby si ministři vodili na ministerstva své kamarády. Druhým příkladem může být Nizozemsko, kde je ministr top manažerem úřadu."

Tady je jasné, že významný člen současné koalice, pan první náměstek ministra financí, má zcela odlišný názor proti tomu, co je tady předloženo. A jak se tedy může někdo z koalice – abych necitoval podesáté pana ministra Dienstbiera, tak kdokoli z koalice – divit tomu, že opozice má v této věci jiný názor? Je to názor, který je podle nás velmi legitimní, zasluhuje diskusi a zasluhuje hledat nějaký průnik toho, jak nezpůsobit něco, co by po dalších volbách nebo postdalších volbách, až dojde jednou zase k výměně politických garnitur, aby to bylo rušeno a začínalo se od začátku, tak jako jsme toho svědky v některých věcech dnes.

Ještě dokončím ten citát, už jenom krátce: "Jakýkoli služební zákon" – říká Lukáš Wagenknecht – "státní správu samu o sobě nezvyšuje. Naopak špatný služební zákon může současný stav zhoršit. Nemůžeme jít z jednoho extrému do druhého a namísto nepotismem ničené české státní správy přejít k technokratickému

superúředníkovi, postaveném na poloprezidentském systému, který u nás nemáme." Podepsán Lukáš Wagenknecht, předseda think tanku Good Governance, 30. 1. letošního roku, těsně předtím, než se stal součástí dnešní koaliční širší vládní garnitury.

Dovolil bych si ještě něco říci o struktuře Good Governance, aby bylo jasné, že se jedná o strukturu, ke které nemá současná koalice nijak daleko. Good Governance pořádala v minulém roce, a to v říjnu 2013, konferenci, která byla věnována právě české společnosti a tomu, že dobré vládnutí nepřichází samozřejmě.

Oznámení konference říkalo, že "vyvíjela-li se česká společnost za posledních 20 let více než bouřlivě, neméně dynamicky by se mělo také rozvíjet spravování náležitostí její země, zejména pokud se jedná o správu věcí veřejných. V úzké provázanosti s pokračujícím rozvojem občanské společnosti, s boomem techniky digitálního věku, v rozšiřujícím se geopolitickém kontextu rozvoje lze sledovat i sílící potřebu modernizace a rozvíjení řádné správy státu."

Myslím si, že lze shrnout tu řádnou správu mj. i do myšlenky, že do řádné správy patří také řádná diskuse o věcech a hledání konsensuálních postupů, které, když už jsem citoval, jak funguje německá státní správa, tak mj. kultura v Německu je založena, podobně jako v citovaném Holandsku, na vysoké míře konsensů a nikoli na tom, že současná vládní garnitura nebo jakákoli vládní garnitura protlačí zcela brutálním způsobem své myšlenky a bude se je snažit zafixovat na velmi dlouhou dobu.

Že Good Governance není nějaká organizace, která se rodí a umírá a má jepičí život, lze demonstrovat na seznamu řečníků, kteří byli na této konferenci a kteří jsou jistě důvěryhodné osoby nejenom pro národ, ale jistě i jmenovitě pro současnou koalici.

Na této konferenci vystupoval Vladimír Špidla, předseda Evropského hnutí, které má blízko k Good Governance. Charakterizoval klesající konkurenceschopnost České republiky, provázenou nedostatečnou, ba absentující dlouhodobou strategií země. Prohlásil: ČR není schopna sledovat žádnou dlouhodobou strategii. Neexistuje žádná česká politika, která by byla koncepční, a to v žádném ze svých subsystémů. Konkrétním příkladem je platný, ale neúčinný zákon o státní službě, který je nahrazován nepovedenými, nekvalitními, narychlo šitými a nefunkčními řešeními. Důsledkem toho je, že operační úroveň správy je politická, nikoliv odborná a koncepční. Zároveň fakt, že strategické otázky se řeší mocensky a nikoliv v politické debatě, k budování dobrého vládnutí.

Dalším řečníkem na této konferenci byl již zmiňovaný Lukáš Wagenknecht. Jeho vystoupení nebudu dále rozvíjet.

Na konferenci vystoupil Edvard Oustrata, emeritní místopředseda Senátu, a zasadil kontext dobrého vládnutí do historického exkurzu. S historickým ustavením a vykonáváním veřejné správy během 19. století postupně vykristalizovalo i vědomí odlišné povahy politiky, tj. politiků, a správy, tj. úřednictva. Hlavním důvodem odlišení politiků a úředníků je, že obě skupiny reprezentují dvě odlišné součásti fungování státu, a proto musejí být vybaveni odlišnými dovednostmi a kompetencemi. Nezájem o oddělení politiky a správy, patrný v českém kontextu již od počátku 90. let, vede ke snížení kvality správy. U nás v současnosti neexistuje rozdíl mezi politiky v exekutivě a státními úředníky v exekutivě. Česká veřejnost se věnuje spíše negativním jevům nefunkčnosti správy státu než jejím systémovým změnám a adekvátním rozsahem s tím spojených kompetencí.

Znovu nás to vrací k problému, proč pravicová opozice kritizuje superúřad, kritizuje velmi úzkou provázanost úřadu vlády a generálního ředitelství navrhované státní správy a proč kritizujeme zejména způsob, jakým mají být místa ve státní správě obsazena, jak rychle se to má odehrát a na jak dlouho se má celý nový stav u nás zafixovat.

Abych tady nezdržoval dlouho, ještě ocituji posledního řečníka, který má blízko ke Good Governance, známého Davida Ondráčka, ředitele pobočky České Transparency International, jak ho jistě všichni dobře znáte.

David Ondráčka vidí jako zásadní problém, že po 23 letech chybí České republice představa o tom, kam tato společnost má a chce směřovat. Současnou situaci charakterizoval bonmotem jako „rozbitou společnost a nemocnou politiku“. Na příkladu Rekonstrukce státu prezentoval možnosti neziskového sektoru pro prosazování principů dobrého vládnutí. Podotkl, že přestože se koncept dobrého vládnutí v české kotlině prozatím neuchytil, upozorňování na negativa je prvním, důležitým krokem. Kauza politických trafik přinesla kvalitativní posun. Existence vnějšího tlaku na problém nominace politiků do státních firem může přispět ke změně zavedené netransparentní praxe.

Ještě jednou opakují, pokud jste nedávali na poslední větu pozor: Existence vnějšího tlaku na problém nominace politiků do státních firem může přispět ke změně zavedené netransparentní praxe.

Myslím si, že po téměř tři čtvrtě roce od tohoto vystoupení Davida Ondráčky jsem byli svědky, jakým způsobem se dnes znovu obsazují různé funkce ve státních firmách a jak tam různí současní politici dosazují lidi sobě blízké, přestože Transparency International a celá iniciativa Rekonstrukce státu byla věc, ke které se současná koalice hlásila a s kterou spolupracovala a byla připravena udělat zákon o státní službě tak, aby vyhovoval.

A když už jsem zakončil Davidem Ondráčkou, tak mi dovolte, abych přešel ke třetímu bodu svého vystoupení, který reprezentuje právě stanovisko Rekonstrukce státu k novele služebního zákona. Dostáváme se z minulého období, z roku 2013 a začátku roku 2014, k aktuálním dnům. Myslím si, že vyjádření Rekonstrukce státu k novele služebního zákona jste všichni jako poslanci dostali. Je datováno 15. 7., čili zhruba dva týdny zpátky.

V průvodním dopisu se píše: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové platformy Rekonstrukce státu si vám dovoluji v příloze zaslat vyjádření k navrhované novele služebního zákona ve znění schváleném ústavněprávním výborem. Jsme si vědomi potřeby přijetí služebního zákona v souvislosti se závazky vůči Evropské unii, na druhou stranu kvůli nestandardnímu legislativnímu procesu – prosím, opakují: nestandardnímu legislativnímu procesu, čili není to něco, co by si vymýšlela zlá a nepřátelská opozice – kvůli nestandardnímu legislativnímu procesu hrozí, že zákon bude nutné brzy novelizovat. Pracovní skupina Rekonstrukce státu hodnotí tento návrh vzhledem k uvedenému neutrálně a poukazuje na potřebu jeho následného dopracování.

Já jenom připomínám, že jsem se připojil k těm, kteří navrhovali, aby zákon byl vrácen do druhého čtení, aby se o něm ještě jednou diskutovalo, hledal se, tak jak je to zvykem v Německu a v Holandsku, hledal se kompromis odpovídající současnému poměru mezi koalicí a opozicí, ale aspoň nějaký konsensus, a aby to nebyl jednostranný diktát, o kterém sice tvrdí koalice, že tím, že ho opozice kritizuje, tak vytváří nesmysly, ale který i jiní lidé než opoziční považují za zákon, který je špatný.

Já si ještě dovolím citovat dále z toho stanoviska Rekonstrukce státu, protože je ho potřeba připomenout. Ono se tady o něm už mluvilo, ale byl ten dopis zameten tak trošku pod stůl s tím, že Rekonstrukce státu je neuchopitelná instituce a má různé názory a lze vidět názory různé. Tak tady to stanovisko bylo za Rekonstrukci státu poměrně jednoznačné a bylo podepsáno mimo jiné již citovaným Davidem Ondráčkou:

Rekonstrukce státu porovnala návrh komplexního pozměňovacího návrhu novely služebního zákona s parametry v prohlášení o podpoře Rekonstrukce státu. Komentář návrhu byl podkladem také pro kulatý stůl za účasti oponentů se zkušenostmi z veřejné správy a členů pracovní skupiny Rekonstrukce státu, který přispěl ke zformulování hodnocení pozměňovacího návrhu. Pracovní skupina (Rekonstrukce) státu ve shodě s oponenty došla k závěru, že návrh zákona v předložené podobě nemůže zajistit profesionalizaci státní správy. – Tedy ten stav, o kterém já jsem říkal ve středu na začátku tohoto vystoupení, že ho pokládám za ještě podstatně důležitější než odpolitizování státní správy. Prostě proto, že profesionalita některých našich úředníků opravdu neodpovídá tomu, že to mají být špičkoví odborníci na

ministerských úřadech, kteří formují v jednotlivých resortech věci tak, aby se v této zemi dobře rozvíjely, ať jsou myšleny pravicově, nebo ne.

Dál pokračuji v citátu z toho stanoviska Rekonstrukce státu: Návrh bohužel neodpovídá řadě parametrů a principů obsažených v prohlášení o podpoře Rekonstrukce státu tak, jak podrobně zdůvodňujeme níže, zejména pokud jde o stabilitu a otevřenost státní správy. Další část zásadních parametrů, jako je například právní úprava whistleblowingu, nelze hodnotit, neboť mají být upraveny až podzákonným předpisem, což považujeme za nevhodné a neodůvodněné i vzhledem k tomu, v jakém detailu se návrh věnuje například titulování státních úředníků či sladění pracovního a osobního života.

Zásadní problém představuje otázka odměňování, s jejíž větší reformou autoři počítají až v horizontu dvou let. I kdybychom optimisticky předpokládali, že ke kvalitní novelizaci skutečně dojde, dočasný model odměňování snižuje finanční ohodnocení mladých lidí s vysokoškolským vzděláním, jelikož se ruší rozpětí ve stupních a je kladen důraz pouze na senioritu. Tím bude státní správa finančně ještě méně atraktivní pro mladé lidi. Zároveň návrh prakticky uzavírá vstup do státní správy zkušeným profesionálům a odborníkům z jiných sektorů. Noví úředníci budou smět vystupovat pouze na pozici referenta a vedoucího oddělení, a to včetně bývalých úředníků, kteří odešli do evropských či mezinárodních institucí, s výjimkou Evropské komise. Navíc v průběhu prvního roku mají proběhnout výběrová řízení na místa nadřazených. Vybírat se tak bude jen ze stávajících úředníků bez nového nastavení odměňování. Hrozí tak formalistická realizace těchto výběrových řízení a je ohrožena implementace zákona.

Návrh rezignuje na reformu systematizace, ani nová systematizace není podložena žádným auditem agend ani obdobnou analýzou. Návrh nezajistí podmínky pro splnění deklarovaného cíle zvýšení efektivity výkonu státní správy, její stability a profesionality, spíše ji konzervuje.

Rychlost přijímání zákona jde na úkor jeho kvality a dlouhodobé udržitelnosti. Je reálnou hrozbou, že zákon bude brzy novelizován. Návrh komplexní novely je připravován bez zapojení opozice. – Prosím, říká David Ondráčka, znovu opakuji: Návrh komplexní novely je připravován bez zapojení opozice. Nedochází k širší odborné debatě, pouze ke konzultaci s vybranými skupinami. Takto systémová a zásadní právní norma by měla projít standardním legislativním procesem včetně věcného záměru, zhodnocení dopadu regulace a vnějšího připomínkového řízení.

Chybí také finanční analýza dopadů. Návrh komplexního pozměňovacího návrhu není doprovázen změnovým zákonem, který má být teprve připraven.

Tolik tedy mimo jiné Transparency International a David Ondráčka.

Já bych rád zdůraznil, že tato třetí část mého vystoupení neměla být propagací Transparency International. My samozřejmě máme řadu výhrad k činnosti této organizace a k určitému nátlaku, který dělala. Řadu věcí, které ta organizace zmiňovala, bychom také diskutovali a ne ve všem bychom se shodli, ale v podstatě celý ten princip, který je tady popisován, demonstruje to, že opozice má pravdu, že prostě vyhlášení pana ministra Dienstbiera, které jsem tady citoval, že všechno je nesmysl, že opozice je podezřelá z toho, že jedná účelově, prostě není pravdou, a je to další ze sady názorů, který to dokladuje.

Dámy a pánové, já se omlouvám, že hovořím tak dlouze. Není to jenom z toho důvodu, že tady chceme obstruovat, ale je to z důvodu, že prostě pokládáme tu věc za mimořádně vážnou, a také obstrukce ze strany současné opozice nejsou žádným běžně používaným nástrojem.

Na závěr svého vystoupení, ve svém čtvrtém bodu, který bude už opravdu jenom stručný, řeknu poslední argument, který mi přišel z té aktuální historie velmi zajímavý až tak, že stojí za to, aby se tady demonstroval, aby se ukázalo, že opravdu s tím odpolitizováním je to tak, že to projednávání poněkud násilného charakteru tady v Poslanecké sněmovně není tentokrát samoúčelné ze strany opozice, ale je možná trochu samoúčelné ze strany koalice, která se rozhodla, že všechno to, co chce opozice doplnit a co kritizuje, že prostě převálcuje a udělá si to podle svého.

Ten poslední citát bude ze 17. 7., tedy minulého čtvrtka, a to z Mladé fronty Dnes, prezentované autorem Václavem Dolejším, který poměrně dlouze z různých zdrojů včetně koaličních popisuje, co se dělo za zavřenými dveřmi, pokud šlo o výběr eurokomisaře za Českou republiku. A protože už dneska víme, že byla vybrána paní ministryně Jourová – a bude jistě dobrou reprezentantkou a jest jí k tomu poblahopřát, což tímto si dovoluji učinit, protože jsem k tomu ještě neměl příležitost – tak to už tady dál nebudu rozebírat, jak se to jednání odehrávalo, je to uzavřená záležitost. Ale poslední glosa Václava Dolejšiho se týká právě zákona o státní službě a je velmi krátká.

Píše: "Vraťme se však ještě k úternímu domácímu jednání. Vyjednávači údajně, tedy podle Mladé fronty Dnes, zkoušeli i politický obchod. Jedna strana získá eurokomisaře, druhá oplátkou budoucí post šéfa státní služby." Já myslím, že to nepotřebuje žádný další komentář, venkoncem ten komentář učinil už pan předseda ODS Fiala a je i v článku Václava Dolejšiho zaznamenán a stojí za to ho také zopakovat.

Petr Fiala říká: "To jasně ukazuje, že pro vládní strany jsou důležitější posty pro vlastní členy než zájmy českých občanů. Koalice nás již několik měsíců ujišťuje, že v evropských otázkách bude postupovat jednotně a vždy v zájmu Česka, ale nedělá to," jak říká Petr Fiala.

Dámy a pánové, omlouvám se za to, že jsem tady vystupoval tak dlouho. Zase tak často ve sněmovně nediskutuji a vystupuji spíše k otázkám zdravotnickým, ale toto jsem si opravdu nemohl odpustit. Zvláště v kontextu s tím, o čem jsem tady mluvil dnes na začátku, že významný činitel opozice říká, že problémy, které máme s generálním ředitelem, jsou totálním nesmyslem, že mluvit o superúřadu je absurdní a že obstrukce opozice jsou pravděpodobně samoúčelné. Snažil jsem se vás přesvědčit, že nic z toho není pravda, a velmi vám děkuji za vaši dlouhodobou pozornost. Na shledanou. (Potlesk z lavic napravo.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě předtím, než vystoupí paní ministryně Jourová, faktická poznámka pana poslance Jandáka. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Vítězslav Jandák: (Začíná hovořit ještě mimo mikrofon.) Je mi to líto, že jsem ublížil paní ministryni, ale ono se jí to trochu týká, dámy a pánové. Víte, my jsme poslanci zvědaví, zvlášť ti prostí poslanci, proto se někdy dopouštíme lapsusů a já se bojím, aby mě Roman nevyhodil z klubu. Ale já se přesto zeptám. Protože my jsme tady slyšeli 16. 7., a o to vlastně jde, proč tu sedíme. Dne 16. 7. jsme slyšeli od paní ministryně Jourové, že ten zákon je nutný do 1. 1.! A včera jsem se čirou náhodou díval na televizi a tam jsem se dozvěděl, že to není nutné! A bylo mi líto trochu pana ministra Hegera, že tu plýtvá slovy a myšlenkami, proto bych se rád zeptal, jak to tedy je. Protože my to nevíme. Tak je nutné, nebo není nutné, aby byl do 1. 1.? Paní ministryně, kdybyste byla tak laskavá a odpověděla mi na to.

Děkuji, dámy a pánové. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji i za dodržení času a paní ministryně byla již přihlášena do rozpravy a zcela jistě ve svém vystoupení zodpoví i váš dotaz. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Věra Jourová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď to vypadá, že to máme hezky zrežimováno podle Stanislavského – dramatický úvod – a teď tedy mám možnost říct, co jsem skutečně chtěla říct, aniž by mě k tomu vyzýval pan poslanec Jandák.

Dne 16. 7. jsem tady řekla toto: "Máme jako Česká republika závazek dovést zákon o státní službě k 1. 1. k účinnosti. Tento závazek je v dohodě o partnerství. A nevím, jestli se shodnu se všemi z vás, ale pro mě závazek, který někomu dám, takto partnerovi, kterým je Evropská unie, je silnější imperativ než ultimátum, které by mi dával tento partner. Takže tento závazek máme v dohodě o partnerství. Já si pevně

stojím za slovy, která jsem tady řekla 16. 7. Včera byla moje slova v jakési zkratce posunuta do interpretace, kterou jsem si sama nepřála. Řekla jsem totiž toto: "Pokud se nám jednání o služebním zákoně bude komplikovat a bude hrozit to, že bychom se dostali s účinností přes 1. 1. 2015, musíme s Evropskou komisí jednat." Je tam věta: "Osobně bych si to velmi nepřála, přesně kvůli tomu závazku, ale budeme muset to jednání otevřít, vysvětlit Evropské komisi, jak to vypadá s procesem schvalování služebního zákona. A samozřejmě, že budu doufat, že dojdeme k nějakému konsensu."

Ono to totiž, dámy a pánové, je trvalé vyjednávání. To není tak, že my tam máme tvrdé datum a musíme plnit pod nějakým ultimátem. Znovu ale říkám, že já cítím ten závazek jako velmi silný. Co nám hrozí, pokud bychom nebyli schopni vyjednat odklad? A znova říkám, že si to nepřēju. Máme tím zatím podmíněno schválení operačních programů, což jsou dotační programy, které by měly už financovat konkrétní projekty. Takže takto to stojí.

Chtěla jsem tady vystoupit a děkuji za tu možnost. Takže ještě jednou zcela zřetelně: Takto máme závazek v dohodě o partnerství – k 1. 1. 2015 účinnost služebního zákona, do konce roku 2015 k němu prováděcí předpisy. A máme to v zápisech z různých jednání i z osobních jednání bez zápisu, u kterých jsem byla osobně přítomna. Tímto znovu opakuji, co jsem řekla 16. 7.

Včera jsem řekla: "Budeme muset jednat, pokud se bude jevit, že ten termín nebude splnitelný." Já ale pevně věřím, že bude. Velmi bych si to přála. My ale nemůžeme čekat, my, kteří jsme zodpovědní za vyjednávání, a to je především pan ministr Dienstbier, který o tom jedná, není to až tak úplně v první linii moje záležitost. Zkrátka musíme být připraveni na tuto variantu a naše partnery v Evropské komisi na to připravovat. A detekovat možnosti řešení.

Takže znova bych velmi ráda apelovala na Poslaneckou sněmovnu, abychom termín 1. 1. brali velmi vážně, protože to je náš závazek, který dlouhodobě opakujeme a vysíláme jako jasnou informaci směrem k Evropské komisi. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vystoupení paní ministryně vyprovokovalo sérii faktických. Nejprve pan předseda Stanjura, potom pan poslanec Jandák. (K poslanci Stanjurovi:) Dáváte přednost panu poslanci Jandákovi. Prosím, takže pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Vítězslav Jandák: Děkuju, pane kolego, za to gesto. To budu mít ještě větší malér.

Ale já nejsem šťoura. Já samozřejmě obdivuji paní ministryni, ale přesto bych si dovolil ocitovat přesně, co řekla: "Je zcela jasné jak z řady oficiálních i neformálních jednání se zástupci Evropské komise, a to z direktorátu Zaměstnanosti a z direktorátu Regio, že Komise trvá na tom, aby zákon v České republice byl účinný k 1. 1." Dost. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura a potom ještě s faktickou pan poslanec Černoch.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Aby ta debata mezi vládními poslanci nebyla tak vyhrocená, tak já bych řekl panu poslanci Jandákovi vaším prostřednictvím, pane předsedo – platí obojí. A já to z Bruselu vrátím do České republiky. Ale (nesrozumitelné) jasně. Naše vláda si dala socialistický závazek, že to bude do 1. 1. Komisaři, zřejmě ti odcházející, s tím souhlasili. Teď říkáte, že ministr Dienstbier vyjednává. Mě by zajímalo, se kterým komisařem. Jestli s tím, který už balí kufry – nebo už ví, kdo tam přijde? Ale to není důležité. Bavme se o tom, co potřebuje Česká republika. Ne o tom, jestli poslal někdo nějaký závazek do Bruselu.

A když mluvíme o Evropské unii, že nás tlačí, tak my jsme taky součástí Evropské unie. Věřím, že jsme schopni přijmout dobrý zákon, aby platil od 1. ledna, ale ne proto, že jsme si poslali závazek do Bruselu a teď ho musíme plnit. Mohli jsme si to vyjednat. Když chtěl nový šéf Komise podporu České republiky, tak náš premiér si to mohl s ním vyjednat: my vás podpoříme a za to chceme takovou drobnost, dejte nám čas, ať to můžeme pořádně projednat, aby zákon byl dobrý. Možná to zkusil, možná to nezkusil, možná to zkusil, možná uspěl, možná neuspěl. Ale nestrašme se pořád tím Bruselem! Buďme sebevědomí a řekjeme, že chceme dobrý zákon pro Českou republiku a pro občany, kteří budou chodit na úřady a kteří tu službu – říkáme pořád služba. A fakt si dnes myslíme, že to je vždycky služba? Mnohdy to není. Mnohdy občan jako by úřady či úředníky obtěžoval. A to přece chceme změnit. Jestli to stihneme do 1. ledna – já myslím, že to můžeme stihnout, že nejsme pod žádným velkým časovým tlakem –, tak to bude jenom dobře. Ale dělejme to kvůli našim občanům a ne proto, že pár vyvolených eurokomisařů si to přeje a někam nám to píše a jiní jim dali nějaký závazek, že to tedy určitě, soudruzi, splníme. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Faktická poznámka pan poslanec Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Vážené kolegyně, kolegové, pane předsedo, vážená vládo, já jsem si vzal faktickou a pak se vymažu (z pořadí přihlášených do rozpravy), protože jsem to měl celou dobu tak na dvě minuty, a než bych se k tomu dostal...

Tady padala slova o tom, kdo to mohl přijmout, nepřijal, kdo to chtěl přijmout, nebo nechtěl přijmout. Je to minulost. Přítomnost a budoucnost, která je, je o návrhu, který je teď předložen, a i o tom, jestli je to ultimátum, nebo jestli je to závazek. Já si myslím, že i v případě, že by se na tom v této chvíli začalo naplno pracovat, tak by se tento zákon dal dopracovat tak, aby se dostalo závazku a hlavně aby z toho vzešel opravdu kvalitní služební zákon, o který Evropské komisi jistě jde.

Už to tady bylo navrženo ve středu jako návrh na navrácení do druhého čtení. Ještě jednou bych to rád zopakoval. Úsvit dává procedurální návrh na hlasování o navrácení do druhého čtení, aby se tento zákon dal dopracovat. Prosím vás, protože tady zaznívalo ze všech stran, že zákon je špatně napsaný, abyste ho podpořili, abychom na něm mohli pracovat a aby se stihlo datum, o kterém se tady stále mluví. Myslím si, že je opravdu lepší vytvořit dobrý zákon, který bude mít efektivitu, bude profesionální a bude plnit to, k čemu je určen, než aby tento zákon byl pro ostudu nejenom nám, České republice, ale hlavně, aby neplnil to, co má, a aby se z toho stal zmetek, který se bude muset měnit. Má v tuto chvíli skoro 90 pozměňovacích návrhů, což si myslím, že svědčí samo o sobě. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců Úsvitu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Jenom pro pořádek. V rámci faktické poznámky není možné nic navrhovat, ale vzhledem k tomu, že návrh tady již padl, tak to беру jako podporu návrhům, které zde padly, mimořádně i od pana předsedy Okamury. Nyní s přednostním právem pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci rušit diskusi o této novele zákona o státní službě, protože je určitě důležitá. Jenom chci ctěné kolegy, kteří tady teď vystupovali v rozpravě, upozornit, že zákon už tady v České republice máme. Máme tady zákon o státní službě a ten bude, vážené poslankyně a vážení poslanci, plně účinný od 1. ledna příštího roku. Čili tady nejde o nějaké závody s Evropskou komisí. Od 1. ledna příštího roku tady bude zákon o státní službě. Pokud jsou tady k němu kritické názory, kritické připomínky, pak se ptám, proč v těch minulých sedmi, nebo dokonce dvanácti letech, kdy zákon tady máme, nikdy nebyl změněn. Proč kolegové a kolegyně z ODS a z TOP 09 ještě v době, kdy tady měli pohodlnou většinu v Poslanecké sněmovně s Věcmi veřejnými, nepřišli s návrhem, aby zákon o státní službě změnili, a nedotáhli tuto věc do konce. Já myslím, že příležitosti tady byla celá řada.

Zákon o státní službě začne platit od 1. ledna příštího roku a celá diskuse je jenom o tom, jestli zákon do té doby ještě pozměníme, jestli ho do té doby ještě jako

Poslanecká sněmovna upravíme. Vláda je toho názoru, že by to bylo vhodné, například s ohledem na možnosti státního rozpočtu, protože zákon, pokud vstoupí v účinnost, jak je v tuto chvíli schválen a jak je platný, bude znamenat o něco vyšší nároky na státní rozpočet, než kdybychom teď schválili tuto novelu zákona.

Když tady vystupují zejména poslanci pravicových stran za ODS a TOP 09, je zvláštní, jak se tady najednou ztrácí ohled na rozpočtovou odpovědnost. Mluví se neustále o tom, že novela je nekvalitní, že betonuje státní správu, ale chybí mi tady v argumentaci pravicových poslanců, kteří tak často volají po rozpočtové odpovědnosti, argument rozpočtových dopadů. Přece dobře víte, vážené poslankyně a vážení poslanci z ODS a vážené poslankyně a vážení poslanci z TOP 09, že pokud vaše úsilí o obstrukci bude úspěšné, novela nezačne platit a bude platit stávající platný zákon, který bude mít mnohem větší dopady na státní rozpočet, než kdyby tato novela byla schválena. A já se ptám, kam zmizela v této obstrukci vaše rozpočtová odpovědnost? Kam zmizel střídmy přístup k výdajům státu, který alespoň teoreticky tady v Poslanecké sněmovně rétoricky prosazujete? Nevím, kam zmizel, ale chci jasně říci, že tato novela je pro výdaje státu šetrnější, než pokud začne platit stávající zákon, který je v tuto chvíli schválený, ale není ještě plně účinný.

Poznámka č. 2. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle přece tady vůbec není nová věc. Už vláda Petra Nečase a ministra financí Miroslava Kalouska se přece potýkala s problémem zákona o státní službě v souvislosti s jednáním s Evropskou komisí. Pan poslanec Stanjura tady vládě doporučuje, ať je statečná, ať se Komisi postaví, ať Komisi oponuje, teď je na to výborná chvíle, protože už celý letošní rok jsme propásli a nevyčerpáme ani euro, už tohle je přece první rok nové finanční perspektivy a teď se jedná o schválení operačních programů, dohody o partnerství a samozřejmě, že všichni v Evropě pospíchají, aby co nejdříve mohli začít čerpat evropské peníze. A teď je ta nejlepší chvíle podle pana poslance Stanjury začít se hádat o podobě zákona o státní službě.

Ale pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, když doporučujete vládě takovou statečnost, tak se ptám, proč vy jste takto stateční a odhodlaní nebyli, když jste byli ve vládě. Chci vám připomenout slova vašeho vlastního ministra financí ve vaší koaliční vládě, pana Miroslava Kalouska. Když se totiž na jaře roku 2013 objevily informace o tom, že Evropská komise trvá na tom, aby se zlepšila kvalita státní správy, když se tehdy objevily informace o tom, že Evropská komise by mohla zpozdit čerpání evropských peněz a Česká republika by mohla od roku 2014 přijít až o 500 mld. korun, bylo to jaro roku 2013, tak tehdy vaše vláda schválila novelu zákona o státní službě a váš ministr financí Miroslav Kalousek to komentoval následujícím způsobem: "Legislativní proces se odložením jednání i nadcházejícími prázdninami zdrží. Vláda proto zvažuje možnost, že by se kvůli přijetí zákona mimořádně sešla Poslanecká sněmovna, aby se mohl začít projednávat ještě v červnu." – Zdůrazňuji, mimořádně sešla Poslanecká sněmovna, aby se mohl

projednat ještě v červnu. – "Není vyloučeno," říkal váš ministr financí Miroslav Kalousek, "že budeme muset využít institut mimořádné schůze, ale to není v legislativním procesu nic neobvyklého."

Já se tedy ptám, když teď doporučujete vládě onu statečnost, aby se vzepřela tlaku Bruselu, abychom tady neschválili ten odporný zákon o státní službě, proč vy jste takto stateční nebyli. Proč tady nic takového nečtu ve vyjádření vašeho ministra financí z vaší koaliční vlády? Byla to vaše koaliční vláda! Vy jste pro ty návrhy zákonů hlasovali, tak se teď nedistancujte od pana ministra financí Kalouska! Byl to váš ministr financí a tehdy řekl to, co jsem tady přečetl. A prosím, řekněte, že to není pravda. Řekněte, že jste tehdy nezvažovali svolání mimořádné schůze, že jste tehdy, před rokem, nechtěli spěchat z hlediska schválení zákona o státní službě. Samozřejmě že jste spěchali, protože jste tušili, že máte veliký problém, který může zdržet čerpání prostředků z Evropské unie. A o tom je tady dnes mimo jiné tato diskuse. Ale neměla by se svázat jenom k otázkám čerpání prostředků z Evropské unie. To je jeden z cílů tohoto zákona, jenom jeden z cílů. Podstatnější je odpolitizování státní správy v naší zemi.

A já bych chtěl také připomenout kolegům a kolegyním a možná je požádat, aby se podívali do volebních programů vlastních politických stran. Já jsem se do nich díval. Víím, že i dokonce ODS měla ve svém volebním programu, že chce schválit zákon o státní službě. Řada poslanců a poslankyň se před volbami připojila k prohlášení iniciativy Rekonstrukce státu a prohlásila, že bude podporovat přijetí zákona o státní službě po volbách.

Tohle přece není o Bruselu, tohle není o Evropské komisi. To je o tom, abychom konečně dokončili reformu státní správy v naší zemi a zrealizovali krok, který je naprosto nezbytný – odpolitizování státní správy. A bavme se o tom, jak ty věci můžeme udělat. My se jako vláda nebráníme jednání. Já jsem na dnešek požádal všechny zástupce parlamentních politických stran, abychom se sešli, abychom se poradili o dalším pokračování této schůze Poslanecké sněmovny, abychom se poradili o tom, jak můžeme dále postupovat, jestli je možné dospět k nějaké dohodě, která by tuto schůzi Poslanecké sněmovny odblokovala. Ale prosím, používejme v té diskusi, která nás čeká, pravdivé argumenty, používejme relevantní argumenty, netvařme se, že ten problém se tady objevil dnes s čerpáním prostředků z Evropské unie, ten už měla také minulá vláda.

A poznámka poslední. Je jasné, že pokud nebudeme mít schválen zákon o státní službě, tak se nepohneme dál z hlediska schvalování jednotlivých operačních programů. Já si velmi přeji, aby už od jara příštího roku mohli obce, kraje, města, občanská sdružení, podnikatelé žádat o dotace z programů Evropské unie. To je přece důležité pro hospodářský růst, to je důležité pro zaměstnanost. Nejde o to vyčerpat evropské peníze. Často se říká – musíme to zrychlit, abychom vyčerpali peníze. Ale

přece důležité je, abychom těmi penězi podpořili hospodářský růst v naší zemi, abychom podpořili zaměstnanost. Když to teď zdržíme, celý ten proces, a operační programy se neschválí ještě na podzim letošního roku, tak přijdeme o celou jednu stavební sezonu v České republice v rámci čerpání evropských fondů. A to bude samozřejmě velká chyba. Proto ten tlak. Ne kvůli Evropské komisi, ale kvůli našim občanům, kvůli našim firmám, kvůli zaměstnanosti, kvůli pracovním místům v České republice. Proto ten tlak české vlády na to, abychom dotáhli jednání s Komisí do konce, abychom měli schválené operační programy a mohly se začít vypisovat výzvy, aby se o ty peníze mohly začít subjekty z České republiky po Novém roce ucházet.

A teď mi řekněte alternativu. Je tady alternativa odkládání? Prodlužování? Tak to ty výzvy zase posuneme? Ztratíme po roce 2014, který už jsme ztratili v čerpání, tak ztratíme i rok 2015? Přijdeme celkem o dva roky? A pak už na konci ty peníze nestihneme vyčerpat? To je alternativa, kterou nabízí opozice? To přece není žádná rozumná alternativa pro naši zemi.

Ano, my jsme připraveni jako vládní koalice jednat, ale nechtějte po nás, abychom zapomněli na ty vážné úkoly, které tady každá vláda má, to znamená zvládnout základní témata čerpání prostředků z Evropské unie tak, aby nedošlo ke zpoždění, tak, aby nedošlo k ohrožení hospodářského růstu v naší zemi. Kvůli tomu je potřeba, aby zákon začal platit 1. ledna příštího roku, a je jedno, co o tom řekl kterýkoliv úředník Evropské komise. Je jedno, co o tom říkal minulý ministr financí Kalousek ve vaší pravicové koaliční vládě. To, co je teď důležité, je budoucnost, a budoucnost z hlediska čerpání prostředků z Evropské unie, protože to je 500 miliard, které mohou jít do investic a které mohou jít do podpory hospodářského růstu.

Děkuji. (Potlesk klubu ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní zde mám pět faktických poznámek. První pan poslanec Stanjura, potom pan poslanec Benda.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak, trvalo to dvanáct minut, mohlo to trvat dvě minuty, já zkusím za ty dvě minuty zareagovat alespoň na některé z věcí pana premiéra.

Já chápu, že levicová koaliční vláda řeší podobně vážné problémy, jaké řešila pravicová koaliční vláda, v tom jsme ve shodě. Vy nás ale neposloucháte. My celou dobu říkáme, že naším účelem je přijetí dobrého zákona, ne odklad a nepřijetí toho zákona. To za prvé.

Kdyby váš ministr, který si na chvilku našel práci, Jiří Dienstbier, to napsal pořádně, tak se tady takhle netrápíme, ale tohle dílko je prostě horší, než ten zákon z roku 2002. Mimochodem, my jsme pro něj nehlasovali! My víme, že má horší

rozpočtové dopady než to dílko pana Dienstbiera, a naším cílem není, aby platil zákon z roku 2002, pro který jsme nehlasovali. A pan premiér byl tehdy...

Pane předsedo, kdybyste mi zjednal pořádek, mně se pak špatně mluví, když přímo za mnou vyrušují. (Předseda klubu Faltýnek hovořil s ministrem financí Babišem). Děkuji. Mám jenom dvě minuty. (Předsedající: Už se to utišilo samo.) Děkuji.

Pan premiér si hezky odporuje. Za prvé, my již třináct měsíců nevládneme – pořád začíná tím: když jste tady byli vy. V těch posledních osmi letech jsme tady nevládli sedm, ale šest let. Ale řekl: "Vy jste pro to nic neudělali!" – aby za dvě minuty řekl: "Dovolte mi, abych ocitoval Kalouska, vy jste poslali do Sněmovny návrh zákona, a dokonce jste zvažovali mimořádnou schůzi."

Tak co platí? Neudělali jsme nic, nebo jsme zvažovali mimořádnou schůzi? Obojí platit nemůže. Musíte si vybrat. Vy sám a vaše vláda, nebo vláda, ve které jste seděl, jste navrhovali odklad toho zákona z roku 2002, vašeho zákona, pro který vy jste hlasoval a před kterým dnes varujete. A já s vámi v tom souhlasím. Dokonce jste přijal naši argumentaci, a to je moc dobře, opravdu to oceňuji, že ten zákon neděláme kvůli Bruselu, ale kvůli občanům České republiky. V tom jsme ve shodě. My si myslíme, že se to dá stihnout, jenom nesmí Jiří Dienstbier neustále prosazovat to, co tak blbě napsal. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Benda. Stahuje? (Poslanec Benda ruší přihlášku.) Potom tedy fakticky pan poslanec Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo.

Pane premiére, zase. Vy tady něco povídáte, my jsme tady neslyšeli od vás ani od zpracovatele, náhradního zpracovatele – tím je pro mě pan ministr Dienstbier, protože to má dělat skutečně podle mého názoru ministr vnitra, tuto agendu – , tak ani od náhradního zpracovatele jsem slyšel před asi 14 dny v nějakém vystoupení, kterých teď má na desítky či stovky, že do týdne bude známo vyčíslení nákladů této novely zákona. Dodnes tedy nepadlo žádné číslo, pouze politické proklamace, že to je neutrální.

My samozřejmě nechceme, aby vstoupil v platnost zákon od 1. ledna, ten, který je platný, aby vstoupil v účinnost, samozřejmě, tenkrát ty náklady odhadované byly nějaké, ale přece svět se změnil, a od vás žádné číslo nezaznělo. Odmítám, abyste nás tady vydíral nějakou zaměstnaností, myslím si, že když začnete šacovat lidem, kolik mají doma televizi a ledniček, tak zaměstnáte půlku národa, ta druhá všechno zabalí nebo uteče z takovéhle demokracie. Takže já si myslím, že to není na místě.

A my vás vyzýváme k jednání, aby se ten zákon opravil. Takto, jak je, je nesmyslný. Nic víc a nic méně. Já nevím, proč tady emotivně takto vystupujete. Nejste schopni ani říci Sněmovně, a teď se (nesrozumitelně), ani národu, co tedy platí, co Evropská komise nařizuje, co požaduje, vyměňujete si názory přes média, urážíte vlastní členy strany, vzájemně se urážíte, zpochybňujete jejich vystoupení, tak já prostě nevím, co tady chcete nám vykládat.

My vás zveme a vyzýváme vás k jednacímu stolu, aby se ten zákon přepracoval, aby prostě pan Dienstbier tady neprosazoval neustále své ego – doufám, že už je poslední a vy jste ten předposlední, kdo trvá na tomto znění zákona – (Čas, pane kolego.)

Takže prosím, poslední věta. Pan ministr financí říkal, že tuto zemi řídí nemehla. Já se s ním zcela ztotožňuji, jenom se zatím možná ještě pár týdnů budeme lišit v čase.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan poslanec Černocho, připraví se pan poslanec Holík.

Poslanec Marek Černocho: Děkuji. Tady padly od pana premiéra otázky na finanční náročnost, a já bych se chtěl tedy zeptat, jestli je někdo schopen teď tady u tohoto pultu a mikrofonu říci, kolik to tedy opravdu bude stát peněz, protože tahle ta informace nikde nikdy nezazněla, alespoň já jsem ji nenašel. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. A pan poslanec Holík.

Poslanec Jaroslav Holík: Krásné dopoledne, dámy a pánové, já vás tady od tohoto řečnického pultu zdravím.

Rád bych navázal na slova pana premiéra, který tady řekl: potřebujeme tady odpolitizování. Jenomže my tímto odpolitizováním dáváme obrovskou možnost a zvyšujeme pravomoci budoucích úředníků a dopadne to možná tak, že budou neodvolatelní a že tady vznikne nová úřednická šlechta. Takže zvažme – a může také někdy dojít k momentu, kdy se zjistí, že parlament je tady zbytečný, protože parlament nemá jenom zákonodárnou pozici, ale má také i pozici kontrolní. Od přírody se hodnotíme nazváním homo sapiens, čili člověk myslící. Prosím vás, myslíme, zvažme, abychom vlastně tady tuto Sněmovnu nepohřbili. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano a ještě fakticky chce reagovat pan ministr Dienstbier, potom s přednostním právem pan poslanec Stanjura a pan poslanec Laudát.

Ministr vlády ČR Jiří Dienstbier: Já bych jenom stručně zareagoval na dotazy na finanční náročnost variant, které tady máme. Bavíme-li se o předloženém návrhu zákona, tak narovnání tzv. skoků v rozpětí, tedy zohlednění stupňů přiznaných na základě praxe, kterou mají státní úředníci, tak podle průběžných propočtů z Ministerstva financí bude stát příští rok a samozřejmě další roky půl miliardy korun. Je to s tolerancí desítek milionů korun v tuto chvíli, protože úplně přesná čísla se ještě dopočítávají. To znamená, to, co tady je nyní předloženo, tak dodatečný finanční nárok na státní rozpočet zhruba půl miliardy.

Pokud bychom se bavili o tom, že nebude schváleno nic a nabude účinnosti původní 218/2002 Sb., tak pak se bavíme o minimální, ale minimální finanční náročnosti 5 mld. korun, které by pravděpodobně šly především na 25% příplatek za státní službu, tedy v podstatě navýšení tarifních nároků státních úředníků v podobě tohoto příplatku. Tolik k finanční stránce.

A pana předsedu Stanjuru bych chtěl ujistit, že já sám jsem samozřejmě žádný zákon nepsal. Proceduru jsem tady popisoval. Byla koaliční skupina, která dojednávala do nejmenšího detailu návrhy zákona z věcného hlediska a osmičlenná legislativní skupina, která ten návrh zákona psala. A nejenom koaliční, ale zapracovali jsme i některé věci na základě mnoha jednání, která jsme měli s opozicí. Například jsme vyšli vstříc paní Kovářové z hlediska prostupnosti ze samosprávy do státní služby, takže to dílo je kolektivní, a dokonce nejenom koaliční, ale dílčím způsobem i s opozicí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Černocho.

Poslanec Marek Černoch: Já bych chtěl poděkovat panu ministrovi za to, že odpověděl na tu otázku. A chci říct za Úsvit, za nás, že my služební zákon opravdu chceme, podporujeme ho. Není to bojkot, není to obstrukce jen tak pro nic za nic. Chceme ale, aby ten zákon opravdu fungoval, aby byl pro lidi a aby byl efektivní a profesionální. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí Úsvit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky neregistruji, tudíž s přednostním právem pan předseda klubu ODS a potom pan zastupující předseda klubu TOP 09.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se kolegům omlouvám, že vystupuji o 13 minut později, než jsme se ráno dohodli na poradě. Omlouvám se. Myslím, že kdyby nevystoupil ministerský předseda, který spustil řadu faktických připomínek, a má na to plné právo, tak bych to stihl. Takže se moc omlouvám. Plním dohodu, kterou jsem ráno oznámil. Žádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce 90 minut. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano a ještě dám slovo panu zastupujícímu předsedovi klubu TOP 09.

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane předsedo. Jelikož jsme se k jinému způsobu, jak se věnovat jednání, které svolal pan premiér, nedobrali, tak jenom vám tady chci říct, že následně nato si TOP 09 bude brát dalších 90 minut přestávku. Nebo kolik to je? 76 minut – aby to bylo do 13. hodiny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Teď pan předseda klubu ODS trochu modifikoval ty časové údaje, každopádně pojdme se shodnout na tom, že dva kluby požádaly o pauzu do jedné hodiny, ať je to všem jasné. Takže přeruším schůzi a sejdeme se znovu ve 13.00.

(Jednání přerušeno v 10.14 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Krásné odpoledne všem. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám sdělila zprávu, která vás jistě potěší. Na základě dohody předsedů klubů přerušuji dnešní jednání do pátku 8. srpna 9.00 hodin, kdy budeme pokračovat v programu.

Děkuji vám a přeji vám hezké letní dny.

(Jednání skončilo v 13.01 hodin.)

**Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. srpna 2014
Přítomno: 115 poslanců**

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Současně bych vás chtěl informovat, že na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji jednání této schůze do středy 27. 8. do 10 hodin.

Děkuji vám za účast a přeji hezký zbytek dne.

(Jednání skončilo v 9.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. srpna 2014
Přítomno: 154 poslanců

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 12. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní kartu číslo 1 má pro dnešek pan předseda Jan Hamáček, náhradní kartu číslo 6 pan poslanec Kaňkovský.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: Adam Vojtěch – zdravotní důvody, Adámek František – osobní důvody, Babiš Miloš – zahraniční cesta, paní poslankyně Bebarová-Rujbrová Zuzka – osobní důvody, Blažek Pavel – zahraniční cesta, Bohdalová Vlasta – osobní důvody, Černý Alexander – osobní důvody, Číp René – osobní důvody, Filip Vojtěch – bez udání důvodu, Fischerová Jana – rodinné důvody, Holeček Jiří – rodinné důvody, Holík Pavel – osobní důvody, Horáček Václav – osobní důvody. (Předsedající se na chvíli odmlčela pro značný hluk v sále.) Poslankyně Chalánková Jitka – osobní důvody, Janulík Miloslav – osobní důvody, Kailová Zuzana – osobní důvody, Kádner David – rodinné důvody, Klaška Jaroslav – rodinné důvody, Komárek Martin – osobní důvody, Kořenek Petr – pracovní důvody, Luzar Leo – osobní důvody, Nekl Josef – zdravotní důvody, Němcová Miroslava – bez udání důvodu, Novotný Josef – pracovní důvody, Pastuchová Jana – osobní důvody, Procházka Roman – zahraniční cesta, Sedláček Jan – pracovní důvody, Strnadlová Miroslava – rodinné důvody, Šenfěld Josef – osobní důvody.

Dámy a pánové, já chápu, že seznam je dlouhý, ale opravdu vás nemohu více překřičet. Prosím o ztišení. Děkuji.

Šincl Ladislav – zdravotní důvody, Urban Milan – zdravotní důvody, Vondrášek Josef – zahraniční cesta, Zlatuška Jiří – osobní důvody.

Členové vlády: Brabec Richard – pracovní důvody. Mám zde omluvu paní ministryně Jourové, ale vidím ji zde, takže ruší omluvu. Pan ministr Němeček Svatoopluk – pracovní důvody, pan ministr Zorálek Lubomír – pracovní důvody. (Hluk v sále je stále velmi intenzivní.)

S náhradní kartou číslo 16 dnes hlasuje pan poslanec Koubek.

Z dnešního jednání se ještě omlouvá pan poslanec Kučera. Svou omluvu ruší pan poslanec Šenfeld, je přítomen dnešnímu jednání.

S náhradní kartou číslo 13 dnes hlasuje pan místopředseda Gazdík.

Nyní budeme pokračovat přerušeným bodem číslo

25.

Návrh poslanců Romana Sklenáka, Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Roman Sklenák a zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Chvojka.

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v pátek 1. srpna. Rozprava nebyla neukončena, budeme tedy v rozpravě pokračovat.

S přednostním právem zde mám přihlášku pana poslance Kalouska, potom pana poslance Okamury. (Poslanec Kalousek signalizuje nefunkčnost mikrofonu.)

Prosím, pane poslanče, dříve než vám dám slovo, opravdu požádám o klid. Děkuji.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zdá se, že už jsem ozvučen. Dobré ráno. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Vážené dámy, vážení pánové, nebudu zdržovat. Chci pouze kvitovat, že tento materiál, který byl zpracován na Ministerstvu vnitra, obsahuje politickou dohodu, kterou jsme učinili. Poslanecký klub TOP 09 proto dnes podpoří vrácení do druhého čtení.

Nad rámec této dohody předneseme některé pozměňující návrhy, ovšem jejich přijetí či nepřijetí nebude ovlivňovat naše aktivní hlasování pro učiněnou dohodu. S obhajobou těchto pozměňujících návrhů vás seznámíme při druhém čtení. Dnes pouze toto oznámení. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu s přednostním právem pana poslance Okamuru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi vyjádřit se ke služebnímu zákonu. Co se týče služebního zákona, tak musím bohužel konstatovat, že k odpolitizování státní správy nedojde. Vládní koalice ČSSD, ANO, KDU-ČSL našla spolu s TOP 09 a ODS průsečík společných zájmů, a to aby i nadále státní správu řídily politické sekretariáty. Všech pět těchto stran společně odmítlo dlouhodobou garanci profesionální státní správy. Pro Úsvit přímé demokracie bylo v rámci debaty o služebním zákonu zásadní nikoliv pojmenování funkcí, ale skutečné odpolitizování státní správy. Výsledná podoba služebního zákona, na které se dohodly vládní strany spolu s ODS a TOP 09, znamená, že obsazení postů ve státní správě bude řídit ta která vláda, která bude právě u koryta. Politici trafikanti dostali zelenou a odbornost půjde opět stranou.

Když se podívám na výsledek dohody ČSSD, ANO, KDU-ČSL, TOP 09 a ODS, tak náměstka pro státní službu, který je nejvýše postaveným člověkem, jmenuje vláda na dobu šesti let na návrh předsedy vlády, který navrhuje na základě výsledků výběrové komise. A podívejme se – výběrová komise má pět členů, které jmenuje a zároveň odvolává ta samá vláda. Když se podíváme o pozici níže, tak státního tajemníka jmenuje vláda na návrh příslušného ministra na dobu pět let podle výsledků výběrového řízení. (V sále je značný hluk. Řečník se obrací k předsedající.)

Já vás poprosím o klid.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Paní kolegyně, pánové kolegové, prosím, abyste ztišili své hlasy, popřípadě si důležité věci sdělili mimo tento sál, abychom se tady nemuseli překřikovat.

Poslanec Tomio Okamura: Takže když se podívám o pozici níže, to znamená pod náměstka pro státní službu na Ministerstvu vnitra, tak státního tajemníka, který bude na každém ministerstvu, jmenuje vláda na návrh příslušného ministra na dobu pět let podle výsledků výběrového řízení. A kdo že má vliv na výběrové řízení? Rozhodující slovo ve výběrové komisi má ministr.

Pojďme se tedy podívat ještě o pozici níže. Jakým způsobem probíhá výběr státních zaměstnanců? Tříčlenná komise je vybírá. A podívejme se, že dva členy z této tříčlenné komise, to znamená většinu, vybírá státní tajemník, který byl ovšem vybrán politicky, a na návrh příslušného ředitele odboru pouze vybere tři nejvhodnější uchazeče. To znamená, dokonce i závěr výběrového řízení v rámci

výběrové komise není závazný. Oni nevybírají nejlepšího. Oni si vyberou tři a až z těch tří vybírá služební orgán v dohodě s bezprostředně nadřazeným představeným toho jednoho jediného. To je teda vrchol skutečně!

Když se tedy podíváme dál, tak aby i náměstek pro zvláštní službu náhodou nezvlčil, aby náhodou nebyl nezávislý, tak může být odvolán, když poruší služební kázeň nebo se dopustí zaviněného chování, jímž narušil důstojnost své funkce. Ovšem chybí mi zpřesnění, o co vlastně přesně jde. No tak tuším, že je to takto vágně záměrně, aby když tak šlo nepohodlného člověka pro jistotu ještě dovyměnit.

A podíváme se také na ty politické námětky, o kterých mluvil prezident Zeman. Ministr může jmenovat dva náměstky člena vlády a svůj kabinet, kteří nejsou podřízeni služebnímu zákonu. Dobře, o jejich počtu a platech rozhoduje sám ministr na svoji odpovědnost. Všichni pracují jako političtí nominanti ministra. Provádí se tady tedy politická hra podle hesla vlk se nažere a koza zůstane celá.

Vládní koalice ČSSD, ANO, KDU-ČSL spolu s TOP 09 a ODS odmítly pozměňovací návrh Úsvitu, který jsme ve Sněmovně před dvěma týdny podali, aby šéfa státní služby jmenoval na návrh vlády prezident, abychom zajistili nezávislost této pozice, tak jak –

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Pane poslanče, já se moc omlouvám, nezbyvá mi nic jiného, než chvilku vyčkat, až se ostatní zklidní.

Poslanec Tomio Okamura: Já už si skoro říkám, že mě přerušujete zrovna v nejlepších okamžicích.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Ne, není to úmysl, je to pro váš komfort, abyste nemusel překřikovat.

Poslanec Tomio Okamura: Zrovna teď mi ten hluk nepřipadal takový. No dobře. Ale děkuji.

Vládní koalice odmítla pozměňovací návrh Úsvitu, aby šéfa státní služby jmenoval na návrh vlády prezident, abychom zajistili nezávislost této pozice tak, jak ostatně bylo navrhováno v původním návrhu zákona a jak navrhovala i Rusnokova vláda, a jak je dokonce i ve služebním zákoně z roku 2002, který by v případě, že bychom nepřijali tento, vstoupil od 1. 1. 2015 v platnost. Ve finálně dohodnutém návrhu těchto pěti stran nejde tedy o odpolitizování státní správy, ale pouze o jiný systém jejího řízení zájmovými skupinami stojícími za jednotlivými politickými uskupeními.

Zaslechl jsem argument, že v Německu pozice generálního ředitele státní služby neexistuje. Ani my v Úsvitu jsme na tomto modelu za každou cenu netrvali. Takže jen doplním, že na německých ministerstvech pracují státní tajemníci, kteří jsou jmenováni doživotně a jsou díky tomu imunní vůči politickým tlakům, které do státní správy prostě podle hnutí Úsvit nepatří. A právě imunita vůči politickým tlakům na obsazování pozic v případě přijetí této verze služebního zákona v České republice nenastane.

Vrácení do druhého čtení nyní podpoříme, jelikož si myslíme, že je zákon třeba jako takový dopracovat, a pokusíme se vložit ještě také některé naše pozměňovací návrhy. Ostatně vrácení do druhého čtení jsme ve Sněmovně během projednávání sami navrhli. Počkáme na finální znění zákona, přičemž sděluji, že pakliže nedojde ke změně, tak hnutí Úsvit nemůže v závěrečném hlasování podpořit stávající podobu dohody vládní koalice ČSSD, ANO, KDU, ODS a TOP 09, protože tato dohoda neobsahuje ani jeden z možných mechanismů garance dlouhodobé profesionality naší státní správy. Hnutí Úsvit není součástí této pseudoopoziční smlouvy, která má zajišťovat politickou kontrolu ve státní správě.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu poslanci, a dříve než pozvu k řečnickému pultíku pana poslance Petra Fialu, dovoluji mi, abych přečetla omluvu pana ministra Dienstbiera, který se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, kompromis nemá být cílem politiky, ale pokud je výsledkem složitých politických jednání dobrý kompromis, tak je to v pořádku. My jsme tady takového výsledku dosáhli. Já bych chtěl ocenit postup všech zúčastněných politických stran a vládní koalice, korektní postup při projednávání našich návrhů.

Občanská demokratická strana odpočátku požadovala jednání, preferovali jsme u takto významného zákona dohodu napříč politickým spektrem. K takové dohodě jsme nyní velmi blízko a my to oceňujeme. My samozřejmě chceme ten zákon ještě více vylepšit, proto předložíme některé pozměňující návrhy, které se budou týkat hlavně otevřenosti výběrových řízení, ale dopředu deklaruji rozhodnutí Občanské demokratické strany dodržet politickou dohodu a podpořit přijetí tohoto zákona. Proto také dnes podpoříme vrácení do druhého čtení.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. Nyní prosím k mikrofonu pana poslance Kováčíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, kolegyně a kolegové, přejí hezký dobrý, ještě pořad srpnový den.

Rád bych sdělil této Sněmovně, že Komunistická strana Čech a Moravy, její poslanecký klub, není součástí dohody, o které je tady řeč, a nemyslíme si, že politická dohoda a dosažený kompromis z této politické dohody vzešlý bývá vždy nejlepším řešením, nebo bývá vždy jediným řešením daného problému. Ten návrh, který vzešel z politické dohody, má podle našeho soudu ještě velkou řadu nedostatků. My jsme připraveni vzhledem k tomu, že naše připomínky ve valné většině nebyly při těch jednáních akceptovány, jsme připraveni podat je, uplatnit je ve formě pozměňovacích návrhů v okamžiku, kdy bude znovu otevřeno opakované druhé čtení, s tím, že pokud jde o dnešní hlasování o vrácení do druhého čtení, tak jen připomínám, že například ve vystoupení Jana Klána v prvním čtení, respektive v druhém čtení a v dalším projednávání tohoto návrhu, opakovaně poslanecký klub KSČM požadoval vrácení do druhého čtení, aby se ta vstupní materie dokázala velmi účelně, velmi efektivně napravit, abychom měli dostatek prostoru na to, abychom připravili pozměňovací návrhy, mohli také jednat jak o celkové koncepci tohoto zákona, tak jednotlivých konkrétních podrobností, které bezesporu tato složitá a nadčasová norma potřebuje. Nestalo se tak, koneckonců aspoň dnes tedy formálně podpoříme vrácení do druhého čtení. Sdělují, že vzhledem k tomu, že nejsme součástí vládní koalice a pravice, cítíme se velmi svobodní jak v podávání pozměňovacích návrhů, tak v hlasování pro jednotlivé pozměňovací návrhy, a koneckonců i v hlasování pro konečnou verzi zákona tak, jak vzejde potom po hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Víme, že služební zákon je potřebnou normou, nicméně si nemyslíme, že by v této chvíli šlo skutečně o služební zákon. Možná by se s troškou nadsázky dal nazvat zákonem pozičním. To tak maximálně. A pokud se v rámci pozměňovacích návrhů podaří alespoň některé ty věci, které nám tam zatím vadí, obrousit, tak můžeme potom uvažovat o tom, že svůj názor změníme. Zatím to tak nevypadá.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k řečnickému pultíku – pane premiére, vydržte – pana poslance Bartoška.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, paní předsedající. Velmi krátce. Klub KDU-ČSL podporuje návrat do druhého čtení. Chtěl bych zde ocenit

přístup opozice i koalice v tom, že jsme udělali džentlmenkou dohodu a tu jsme dodrželi. Myslím si, že je mnohem lepší to, že se domluvíme, než to, abychom se zde hádali. A největší přednost a bonus, které já vidím, že vznikne norma, která se nebude v dalším volebním období zásadně měnit. Takže doufáme, že u takto zásadních norem, které se budou dotýkat života v České republice, budeme schopni stejným způsobem i do budoucna vzájemně vyjednávat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji. A nyní prosím k řečnickému pultíku pana premiéra. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená paní místopředsedkyně, teď budu mluvit spíše za sociální demokracii než za vládu jako celek.

Chtěl bych také ocenit vůli většiny politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně k dohodě o podobě zákona o státní službě. Sociální demokracie měla samozřejmě svoji ideální představu o tom, jak by ten zákon o státní službě měl vypadat. Nežijeme ale v ideálním světě a je potřeba, aby zákony tohoto typu procházely v Poslanecké sněmovně s větší podporou, než je jen podpora stran vládní koalice. Důvodů pro to je celá řada. Myslím si, že v situaci, kdy ve Sněmovně došlo k věci, která je vcelku nevidaná, nebývalá, v zásadě se dohodly oheň a voda, dohodla se vláda s výraznou částí opozice, je šance na to, abychom zprůchodnili jednání Poslanecké sněmovny.

My jsme tady v uplynulých týdnech a měsících strávili většinu času tím, že jsme diskutovali o zákonu o státní službě. Myslím, že si každý z nás uvědomuje, že v naší zemi je i celá řada dalších problémů, které musí Sněmovna řešit. Čeká zde velké množství zákonů na projednání, řada z nich ještě ani neprošla prvním čtením, aby se jimi mohly začít zabývat výbory. To, že se vláda s částí opozice dohodla, nám umožní, abychom zprůchodnili jednání Poslanecké sněmovny.

To, že zákon bude schválen větším množstvím hlasů, a myslím si, že je zde reálná šance na to, aby pro zákon ve finále hlasovalo kolem 150 členů Poslanecké sněmovny, tomu dává stabilitu, legislativní stabilitu, i po příštích volbách do Poslanecké sněmovny. Myslím si, že to je také významná hodnota. Musíme si uvědomit, že tady dojde k určité revoluci ve státní správě. Ne že ne. Tohle je nejzásadnější změna ve státní správě od vzniku České republiky v roce 1993. Dotkne se přímo 65 tis. lidí, kteří pro stát pracují. Myslím, že tito lidé mají právo na to, aby legislativa, která bude upravovat jejich pracovní podmínky, byla stabilnější, než aby to byla legislativa jenom na dva, na tři roky, a oni se museli obávat, že po příštích volbách, pokud se změní vláda, tak se bude zásadním způsobem překopávat zákon

o státní službě. Já si myslím, že je to velmi rozumné rozhodnutí a zvyšuje to šanci na to, že se státní správa bude schopna s tím zákonem o státní službě dobře vyrovnat.

Dohoda umožňuje, aby zákon začal platit od 1. ledna příštího roku, což je něco, co nám pomůže z hlediska čerpání prostředků z Evropské unie. A zase – tady přece nemůžeme rozlišovat na opozici nebo koalici. Já si myslím, že všechny politické strany by měly mít zájem na tom, aby Česká republika byla úspěšná, pokud jde o čerpání prostředků z Evropské unie.

Včera Evropská komise schválila dohodu o partnerství, to je důležitý krok, a teď je řada na nás. Musíme schválit zákon o státní službě, aby byl účinný od 1. ledna příštího roku. Teprve poté Evropská komise schválí jednotlivé operační programy a budeme moci postoupit z hlediska čerpání prostředků z Evropské unie v těch příštích letech.

Jsem přesvědčen o tom, že tady nevzniká žádná národní fronta. Je jasné, že opozice a koalice se bude potýkat, že bude soupeřit, že tady bude celá řada témat, ve kterých se neshodneme a ve kterých bude rozhodovat většina, která vznikla v této Poslanecké sněmovně na základě voleb. Ale chci ocenit, že tady vznikla dohoda, která v řadě parametrů bude prospěšná pro Českou republiku, a jak pevně věřím, bude prospěšná i pro občany České republiky.

Na základě dnešního jednání politických stran, které se uskutečnilo před touto schůzí Poslanecké sněmovny, chci vyjádřit naději, že budeme schopni, až se tady sejdeme 10. září letošního roku, výraznou většinou nový zákon o státní službě schválit. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsdkyně PSP Jaroslava Jermanová: Děkuji panu premiérovi. Posledním přihlášeným do rozpravy zatím je pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Já budu ve svém stanovisku za náš poslanecký klub velmi stručný. Bude to pouze jedna věta.

My považujeme za úspěch, že po dvanácti letech debat o služebním zákonu se nám podařilo tři čtvrtě roku po volbách dojít jak v koalici, tak s částí opozice ke shodě a že jsme prosadili to, že služební zákon začne platit od začátku příštího roku.

Takže tolik naše stanovisko. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Mistopředsedkyně PSP Jaroslava Jermanová: Já také děkuji. Pokud se již nikdo nehlásí do rozpravy – nevidím žádnou přihlášku – rozpravu končím. Případně se táži, zda mají navrhovatel či zpravodaj zájem o závěrečné slovo? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že v rozpravě padl návrh na vrácení této předlohy do druhého čtení, budeme o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro vrácení této předlohy do druhého čtení. Proti? Hlasování končím.

Je to hlasování s pořadovým číslem 107, do kterého je přihlášeno 154 poslanců, pro 151. Konstatuji, že návrh byl přijat.

Tato předloha se tedy vrací do druhého čtení. Jenom pro informaci, tisk je přikázán ústavně právnímu výboru.

Tímto končím bod 25 a tím i celou 12. schůzi Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezké dny a těším se brzkou viděnou.

(Schůze skončila 10.26 hodin.)